

မုခ်

မုခ်

illustrated &
graphic designed by
moe kyaw (c.u)

သမ္ဗုဒ္ဓဝါယာ ဘုရားရှိခိုး ဒိဋ္ဌိ-အနုကဏ္ဍ

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌပိသဉ္စ၊ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ။
 ပဉ္စသတသတဿာနိ၊ နမာမိ သိရဿမဟံ။
 အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂင်္ဂါ၊ အနန္တာ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ။
 တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန္တ နမာမဟံ။
 နမက္ကာရာနုဘာဝေန၊ ဟိတ္တာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ။
 အနေကာ အန္တရာယာပိ၊ ဝိနဿန္တ အသေသတော။

အဋ္ဌပိသံ-သုံးပါးဘဝ သုံးလောကတွင် ဉာဏရောင်ဖိတ် အောင်ဘိသိက်နှင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ-တန်ဆောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာပွင့်လင်း တရားမင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ-နိဗ္ဗာန်ကိုးအောင်း စက်မြေလျောင်းသည့် တစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကုန်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ-လရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းပြောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စသတသတဿာနိ-သောင်းတိုက်စကြဝဠာ ဂုဏ်ဝါးရောင်ရှိန်း ငါးသိန်းကုန်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ-နေရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းထိန် မြတ်နုနိန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သိရဿ-ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်၊ နမာမိ-ရိုသေညွတ်ကျိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။

ဂင်္ဂါ ဂင်္ဂါယ-ဂင်္ဂါမြစ်အတွင်း၌၊ ဝါဠုကာ-ရိက္ခကုန်သော သဲတို့သည်၊ အပ္ပကာ-နည်းကြကုန်သေး၏။ နိဗ္ဗုတာ-ဘုံဇာတ်သိမ်း၍ ငြိမ်းအေးတော်မူကြကုန်ပြီးသော၊ အနန္တာ-နှောင့်ယှက်ဖန်လာ မာရ်ငါးဖြာကို အရိယာမဂ် ဘုန်းရောင်စက်ဖြင့် ချိုးဖျက်လွယ်ကူ အောင်တော်မူသော ဘုရားရှင်အပေါင်းတို့ကား၊ အနန္တာ-သင်္ချာဂဏန်း ရေတွက်မုန်းလည်း ဆုံးခန်း တိုင်မြောက် မရောက်နိုင်ကြကုန်။ တေ ဖိနုစေ-ထိုဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တေသံ-ထိုငါးသိန်းတစ်သောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်၊ မရေတွက်နိုင်သော ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဓမ္မဉ္စ-တရားတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃဉ္စ-တပည့်သားသံဃာတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အာဒရေ-အာဒရ်-ရိုသေစွာ၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

နမက္ကာရာနုဘာဝေန-ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ပူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ရသော ပဏာမကုသိုလ် စေတနာကြောင့်၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝေ-ဘေးရန်တို့ကို၊ ဟိတ္တာ-ပယ်ဖျောက်၍၊ အနေကာ အန္တရာယာပိ-တစ်ပါးမက များလှသွယ်သွယ် အန္တရာယ်တို့သည်လည်း၊ အသေသတော-အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်၊ ဝိနဿန္တ-ပျောက်ပျက်ပါစေကုန်သတည်း။ ။

ဘုရားရှင်၊ ဗြဟ္မစင်္ကြံ၊ စတုရန်း၊ စတုရန်း၊ စတုရန်း
ဒီဒီ(နိဗ္ဗာန်)စိစဉ်တည်းဖြတ်သည့်

ဂန္ထာ
မဂ္ဂဇင်း

အခြေခံ
ဦးစိန်မျိုးမြင့်
ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

အယ်ဒီတာ
မောင်မောင်လတ်

အမှတ်(၂၃၇)၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

- ၆။ သစ္စာမင်းခေါင်
မူးလမန်းကျေးလက်က ထူးထူးခြားခြား နီးဘုရား
- ၁၀။ ဗိုလ်တထောင်-ကိုဦး
ဆုတောင်းမိဋ္ဌာန်ပြည့်ဝသည့် မဟာအတုလ
အောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီနှင့် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီး
- ၂၀။ ကိုရွှေမြသန်း(သမိုင်း)
ကုလုံ၊ ပင်းတယ ဆေးပေါင်းခန့်
ငါးပါးသီလအလင်္ကာ
- ၃၀။ ဂန္ထီရ-ဆရာလှမျိုး(B.Sc)
မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်မရောမြို့ ဆုတောင်းပြည့်
ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်းရှိ
လေးကျွန်းစကြာ သစ္စာပန္နက်
ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားနှင့် ထူးခြားမှုများ
- ၃၀။ အောင်သာကျော်
ဘိသိက္ခာဂုရုရုပ်ပွားတော်
- ၄၂။ ဦးစန္ဒီမ(စလင်း)
လွမ်းတုံခါခါ အာနန္ဒာဘုရားပွဲ
- ၄၆။ ကိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သူ)
ကျွတ်သလ္လံဘုရားဘေးက ရတနာသိုက်
- ၅၀။ နီငြိမ်း(အညာတက္ကသိုလ်)
ကျိက္ကလုံဘုရား အရောက်သွား
ဘုရားမှူးလို့ ကုသိုလ်ယူ

- ၆၂။ အာကာသ(သာစည်)
ခေါင်းပါးချိုတဲ့စွာ သာသနာပြုလျက်ရှိသော
တောစွန်တောင်ယံ သုဝဏ္ဏသျှမ်းမှ
ဗုဒ္ဓစေတမန်တော်များ
- ၇၀။ နန္ဒာမင်းလွင်
ကြေးမောင်းထိုးသံ မည်သူထံသို့
- ၇၆။ ဒေါက်တာမတင်ဝင်း(ပညာရေးတက္ကသိုလ်)
ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ငါးဘဝက မယ်တော်ပြိတ္တာ
- ၈၀။ ညွန့်တင်(တညောင်၊ ကန်ဆွယ်)
ဘဝတစ်သက်တာ ကျင့်စဉ်တရားများ(၃၃)
- ၉၆။ နန္ဒာစိုး(ဆင်ဖြူကျွန်း)
ခိုးသားငါးရာ ကိုးဂါထာ

၁၀၈။ မောင်ထည်ဝါ(ပျော်ဘွယ်)
ရှည်လွန်းသော အမှောင်ညများ

၁၁၅။ မုံရွာ-နေဇာ
ဘုရင့်သမီးတော်၏ ဖူးစာရှင်

၁၁၈။ ဓမ္မာစရိယ-သန်းထွန်း
ကျော်ကြားထင်ရှားသော သာမဏေများ(၂)

၁၂၄။ အရှင်သုရိယ(မိုးကောင်းကင်)
နိဒါနကဏ္ဍ

၁၂၈။ မင်းမြင့်ဦး
မြန်မာနှစ်ကူး တန်ခူးလ

၁၃၄။ မင်းနေထွန်း(ကန်ဘလူ)
ရွတ်ပါ ဖတ်ပါ ပူဇော်လေ ဂါထာသမ္မုဒ္ဓေ

၁၃၈။ မောင်မိုးဦး
ပညာလား ဥစ္စာလား ကုသိုလ်လား

၁၄၂။ သုခစုစံ(ကျိုက်လတ်)
စွယ်စုံအကျိုးပြု စည်းချကျင့်စဉ်

၁၄၄။ သက်ဝေမျိုး(မြဝတီ)
လော်လည်ခြင်း

၁၄၄။ သုဒ္ဓ(နဝင်းမြို့)
ဂဏှိ၊ နဏှိ၊ နဏှိ၊ နဏှိ၊ အခက်အခဲကျော်ရအောင်

၁၄၆။ ဂန္တီရ-ဆရာလှမျိုး(B.Sc)
(၇)နေသားသမီးများအတွက်
စီးပွားတိုး ဂမန်းပင်နှင့် မွေးနံပင် စိုက်ပျိုးနည်း

၁၄၈။ ဆတ္တရာ-ဆရာကျော်
ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ချီးမြှင့်ခဲ့သော
ထာဘီပွင့် လာဘ်ရ အဆောင်

၁၆၀။ မင်းနေထွန်း(ကန်ဘလူ)
ငွေခေါ်ယတြာ နှင်းဆီဝါ

၁၆၄။ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ)
တွေ့လျှင်မွေးပါ
သုဋ္ဌေးဖြစ်လာမည်

၁၆၇။ သုခစုစံ(ကျိုက်လတ်)
(၁၃၇၇)ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားလာမည့်

ကလေးများအား နာမည်ကောင်း ရွေးပေးခြင်း

၁၇၀။ သာထက်ဇော်(မကွေး)
(၂၀၁၅)ခုနှစ်မှာ သင့်ကံကြမ္မာ

၁၇၄။ ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)
နိမိတ်ဆိုး ဖြိုခွင်းခြင်း

၁၇၈။ ဆတ္တရာ-ဆရာကျော်
လက်တွေ့မွေ့ရာ အိမ်ထောင်ရေးဇာတာ

၁၈၂။ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ)
နက္ခတ်တာရာများက ဖော်ပြနေတဲ့

သင့်ဘဝရဲ့ တစ်လတာကံကြမ္မာ

၁၈၈။ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ)
သင်္ကြန်ရေနှင့်

မအေးနိုင်သူများ

၁၉၂။ ဆရာရန်အောင်ဟိန်း
(B.Sc)

နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်
နယ်ပယ်ပေါ်
လက်နှင့်
မွန်းတည့်မျဉ်းဖြတ်
ဇယား

၁၉၄။ ဆရာရန်အောင်ဟိန်း (B.Sc)

ဂန္တီရပရိသတ်မေး၍ ဖြေသည်

၂၀၀။ မင်းမဟော်ညွန့်

နက္ခတ်ကောဇာ ရက်မြတ်ကောင်းအချိန်အခါ

၂၀၆။ ဆရာရန်အောင်ဟိန်း (B.Sc)

ကမ္ဘာ့စစ်တုရင်ချန်ပီယံ

မက်ဂနတ်ကာလဆန်အား

ကေ-ပီစနစ်အရ သုံးသပ်ပြခြင်း

၂၁၀။ ဟိန်း(ဘူမိ)

သင့်ကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်၊ အပုပ်ဓာတ်ထုတ်ဖို့

ဂျစ်သောက်ကြဖို့

၂၁၄။ ဂန္တီရ-ရွှေသိင်္ခ

ပုဏ္ဏကတိုက် အောက်လမ်းပညာနှင့်

အထက်ဂိုဏ်းဆရာလမ်းစဉ်

၂၁၉။ ဒါရိုက်တာမျိုးစော်အောင်

မောင်ပိဋကတ်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

၂၂၄။ တင့်ထူး(ဇေယျဝတီ)

အစဉ်လိုက်တတ်သော အတိတ်ကံကြွေး

၂၃၀။ မြစ်မီးခိုင်

မှော်ပိဇ္ဇာကြီး

၂၃၆။ မင်းသန့်ကျော်(ဖီးကုန်း)

ကျတ်နားပင်း

၂၄၂။ ကောင်းသော်

စွဲစွဲလမ်းလမ်း

၂၅၀။ သျှင်ရဲထွဋ်(တောင်စွန်း)

တစ္ဆေနိုင်ဂါထာ

၂၅၆။ ထွန်းတောက်

ဦးကျွဲကြီးနှင့် သိုက်လိုက်ခြင်း

၂၆၈။ မောင်သွေးရင့်

ဝိညာဉ်ရန်ငြိုး

၂၇၄။ ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း)

ဖိုးဒိဗ္ဗနဲ့ ကုမ္ဘာသယဆေးတောင့်

၂၈၄။ ဂါဦးနွန်းကို

သံသရာ

၂၉၄။ မင်းဟိန်းထိပ်

တောခြောက်ခြင်းအမျိုးမျိုး(၇)

၃၀၂။ တင်မောင်မောင်သန်း(သုံးဆယ်)

စေတနာတုံ့ပြန်သော အကျိုးထူး

၃၁၀။ တင်အေးကျော်(အောင်လံ)

မရဏပန်းခွ

၃၁၆။ ချစ်ဆိုင်

ခုတင်အောက်ကို ဆွဲချသော ပရလောကသား

၃၂၂။ မောင်မြင့်မား(ဗိုလ်ကလေး)

ထူးဆန်းသော စာတစ်စောင်

၃၂၇။ ကျော်စော(စားကုန်)

တစ္ဆေအခေါ်မှားခဲ့သည့် သားအမိ

၃၃၂။ ကျော်ကျော်

စောင့်နေသူထံ

၃၃၈။ ကိုမောင်သန်းဝင်း

ဇနီးချောနှင့် သည်းထိတ်ရင်ဖို

ထုတ်ဝေသူ-ဦးသန်းဦး(မြ-၀၃၉၉၇)၊ ဂန္တီရ Logo - မောင်မောင်အောင်၊ ပျက်နာပုံ- Graphic - ဇေဗြီး

အတွင်းသရုပ်ဖော်-ထွန်းအောင်၊ ဝင်းမြင့်အောင်၊ ဟိဏ်းထက်၊ မောင်မြင့်ဌေး၊ မိုးကျော်၊ ဝင်းနိုင်ဦး၊ ကျော်စိုးညိုနဲ့။

ပျက်နာပုံပုံနှိပ်-ဦးမြသိန်း(မြ-၀၁၄၂၇)၊ သိန်းမြင့်ဝင်းပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်(၉၆)၊ (၁၁)လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်-ဦးကျော်စိုး(မြ-၀၄၂၅၀)၊ စိုးပုံနှိပ်တိုက်၊ ကနောင်မင်းသားကြီးလမ်း၊ ၁/၄ အရှေ့ဒဂုံစက်မှုဇုန်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းသားဖလင်-STARS ။ စာအုပ်ချုပ်-ကိုအောင်ဝင်း။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ရုံး * အမှတ်-၁၈၂(က)(မြေညီထပ်)၊ ၃၃-လမ်း(အထက်လမ်း)၊

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ ၃၇၄၅၄၅

အေးချမ်းသာယာ

ထူးထူးခြားခြား

မူးလမန်းကျေးလက်

သတ္တမင်းတင်

မူးလမန်း အမည်ရှိ ကျေးလက်တောရွာလေးသည် တွံတေးမြို့၏တောင်ဘက် (၅)မိုင်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိ၏။ ယခင်က ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်သော ရွာလေးတစ် ရွာဖြစ်ပြီး ယခုအခါ မွန်၊ ရခိုင်၊ ကရင်၊ ဗမာ၊ ရှမ်း စသော တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံ နေထိုင်လျက်ရှိ၏။ အိမ်ခြေ (၅၀၀)ခန့်ရှိ၏။ လွန်စွာဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသော တောရွာ လေးတစ်ရွာပင်ဖြစ်၏။ ထိုရွာလေးဆီသို့ တွံတေးမြို့ပေါ်မှ သွားလျှင် တောအုပ်တောတန်းများကိုဖြတ်၍ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် မိနစ်(၂၀)ခန့် သွားရ၏။ ထိုကျေးရွာရှိ ဓမ္မသုခရှမ်းဘုန်း တော်ကြီးကျောင်းတွင် ထူးထူးခြားခြား နှီးဘုရားကြီးတစ်

ဆူကို ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့ရ၏။
♦♦♦
မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားတွင် နှီးဖြင့် ရက်လုပ်ပူဇော် တည်ထားသော နှီးဘုရားအရေအတွက်မှာ စုစုပေါင်း(၈၃) ဆူ ရှိ၏။ ထိုသို့ (၈၃)ဆူကုန်သော နှီးဘုရားများထဲတွင် ဖော်ပြပါ မူးလမန်းကျေးရွာက နှီးဘုရားသည်လည်း တစ်ဆူ အပါအဝင်ဖြစ်၏။ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော နှီးဘုရားတစ် ဆူမှာကား ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ ကျိုင်းတုံမြို့မြောက် ဘက်၊ မိုင်းခတ်မြို့နယ်၊ မိုင်းနှုန်းကျေးရွာတွင် ရှိ၏။ ယင်း နှီးဘုရားကြီးမှာ သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် လူယောင်ဖန်ဆင်း

၍ ပါဝင်ရက်လုပ်ခဲ့သော နီးဘုရားကြီး ဖြစ်သည်ဆို၏။
ရှေးဘာသာဖြင့် ဖုရားကျောက်အင်းဆံဟု ဘွဲ့အမည်ခေါ်
တွင်ပြီး အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ သိကြားမင်းကောင်းမှုတော်
ဘုရားဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ရှိ နီးဘုရားများအနက် ပထမဦးဆုံး
ဖြစ်သော ထိုနီးဘုရားကြီးကို ပုဂံခေတ်ဦးကာလ ကောဇာ
ဆရာတော်(၇၀၀)ပြည့်နှစ်က ရက်လုပ်တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်
ပြီး ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၉)တောင်ရှိ၏။

နီးဘုရားကြီးများကို ဦးဆောင်ရက်လုပ်ခဲ့သော လက်
အတတ်ပညာရှင်မှာ ရှမ်းပြည်နယ်၊ တာချီလိတ်မြို့နယ်၊
သွလင်လန်ကျေးရွာမှ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားကြီး ဦးလုံးအွန်
ဆိုင် ဖြစ်၏။

ဦးလုံးအွန်ဆိုင်ကို တွေ့ဆုံရန်မှာလည်း မလွယ်ကူလှ။
မြန်မာပြည်အနှံ့ ဂန္ဓာရီခရီး လှည့်လည်နေသူဖြစ်၍ တွေ့ဆုံ
ရန်အတွက် သုံးလေးလခန့် ကြိုတင်ချိန်းဆိုထားရ၏။

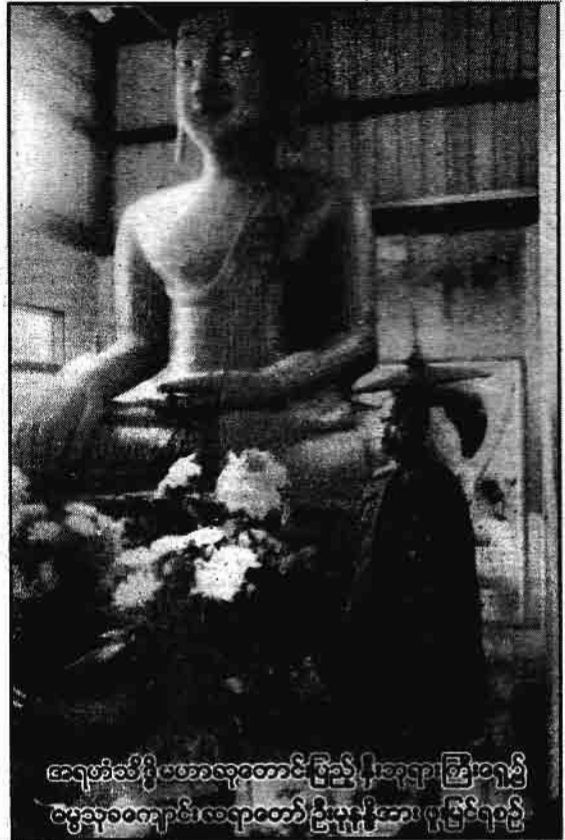
ဦးလုံးအွန်ဆိုင်သည် နီးဘုရား ရက်လုပ်မတည်ထားမီ
(၁)လခန့်ကြိုတင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ နဝင်္ဂသီလကို ဆောက်
တည်၏။ မီးလွတ်စားသောက်၏။ ပြီးမှသာ နီးဘုရား
ရက်လုပ်ခြင်းကို စတင်၏။

မူလမန်းကျေးရွာက ဓမ္မသုခကျောင်း

တွံတေးမြို့၊ မူလမန်းကျေးရွာက ဓမ္မသုခဘုန်းတော်
ကြီး ကျောင်းမှာ ရွာအစွန်အဖျား တောစပ်နားတွင် တည်
ရှိပြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ သက်တော်(၃၅)နှစ်၊
ခါတော်(၁၅)ဝါရှိ ရှမ်းပြည်နယ်၊ ကျေးသီးမန်စံမြို့နယ်မှ
နိုင်(၂၀)အက္ခာတွင်ရှိသော ငှူးလေ
ဆေးရွာ (စပါးအုံးမြေကျေးရွာ)
ဇာတိ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ဦးမုန့်
ဖြစ်၏။ ဖော်ပြပါ ဓမ္မသုခကျောင်း
၏ ဗုဒ္ဓမဗြောက် ကျောင်းထိုင်ဆရာ
တော် ဖြစ်၏။

**နီးဘုရားတည်ရန် ဆရာတော်အား
ထားရောက်လျှောက်ထားခြင်း**

(၂၀၁၃)ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ
(၁၂)ရက်နေ့တွင် အဆိုပါ ဓမ္မသုခ
ကျောင်းဆရာတော် ဦးမုန့်ထံသို့
ဆရာတော်နှင့် ရင်းနှီးသော ဒကာ၊
ဒကာမများဖြစ်ကြသည့် ဦးအောင်

အရဟံသိရိယမာလတောင်ခြည် နီးဘုရားကြီးရေဉ်
ဓမ္မသုခကျောင်းဆရာတော် ဦးမုန့်အား ပူဇော်ရာ၌

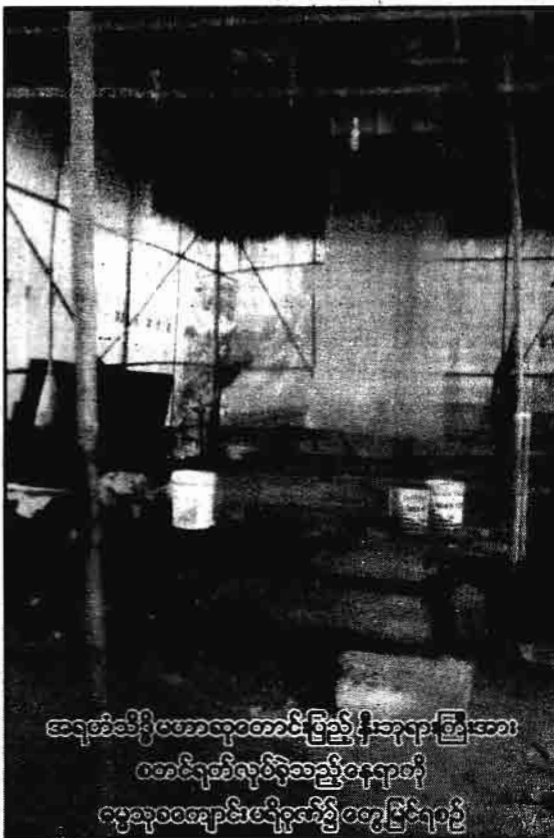
မြင့်နှင့် ဒေါ်နန်းငွေတို့ ဇနီးမောင်နှံ ရောက်ရှိလာပြီး သူ
တော်စင်တစ်ဦးက အိပ်မက်ပေး တိုက်တွန်းခဲ့သဖြင့် ဆရာ
တော်က ခွင့်ပြုလျှင် ဆရာတော်၏ ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌
ဘုရားတစ်ဆူ ရက်လုပ်တည်ထား ပူဇော်လိုကြောင်းဖြင့်

နီးဘုရားကြီးတည်ရာပေစပ်စပ်ရာ မူလမန်းကျေးရွာက ဓမ္မသုခကျောင်းဆရာတော်

နေသုဝေဇာန်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၉၇၀ ခုနှစ်

အရပ်အရံ၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၉၇၀ ခုနှစ်
တောင်ရပ်ရပ်သို့ နေသုဝေဇာန်၊
နေသုဝေဇာန်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၉၇၀ ခုနှစ်

လျှောက်ထားခဲ့ကြ၏။

ဆရာတော် ဦးမုန့်ကလည်း ဘာသာ၊ သာသနာ အတွက်ဖြစ်၍ သဘောတူခွင့်ပြုခဲ့၏။ သို့ဖြင့် ဆရာတော် ဦးမုန့်နှင့် ဦးအောင်မြင့်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် နီးဘုရား တည်ထားရန်အတွက် အသေးစိတ်အစီအစဉ်များကို ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးခဲ့ကြ၏။

ဆရာတော်ဦးမုန့်အား အိပ်မက်ပေးခြင်း

ထိုသို့ နီးဘုရားတည်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေဆဲမှာပင် တစ်ခုသော ညတစ်ည၌ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး က 'နီးဘုရားကို ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ကြည်ညိုပူဇော် နိုင်အောင် တည်ဖြစ်အောင်တည်ပါ ဆရာတော်ဘုရား။ ဆရာတော်မှာ အားလုံးပြည့်စုံလာပါလိမ့်မယ်။ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ကူညီပံ့ပိုးပေးကြပါလိမ့်မယ်'ဟု အိပ် မက်ပေး၍ လျှောက်ထားခဲ့၏။

နီးဘုရားရက်လုပ်သည့် ပညာရှင် ဦးလုံးအွန်ဆိုင် ရဟန်းဝတ်ဖြင့် ရန်ကုန်ရောက်နေခြင်း

ထိုသို့သောအခြေအနေတွင် ရေကန်အသင့် ကြာအသင့် ဆိုသကဲ့သို့ နီးဘုရားရက်လုပ်သည့် ပညာရှင် ဦးလုံးအွန် ဆိုင်ကို ရှမ်းပြည်နယ်ရှိ ၎င်း၏ရွာသို့ သွားရောက်၍ တကူး တက ရှာဖွေခေါ်ဆောင်စရာ မလိုတော့ဘဲ ဦးလုံးအွန်ဆိုင် မှာ ရဟန်းဝတ်ဖြင့် ရန်ကုန်ရောက်နေကြောင်း ကြားသိခဲ့ ရ၏။

ဦးလုံးအွန်ဆိုင်၏ ရဟန်းဘွဲ့မှာ ဦးဗုဒ္ဓဝိယဖြစ်ပြီး ဝါတော်(၂)ဝါရှိပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ဦးမုန့်နှင့် အလှူရှင် ဦးအောင်မြင့်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် နီးဘုရား ရက်လုပ်သည့် ပညာရှင်ဘုန်းကြီး ဦးလုံးအွန်ဆိုင်(ဦးဗုဒ္ဓ ဝိယ)ကို တွဲတေးမြို့နယ်ရှိ ဖော်ပြပါဆရာတော် ဦးမုန့်၏ ဓမ္မသုခကျောင်းသို့ ရန်ကုန်မြို့မှနေ၍ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ကြ၏။

နီးဘုရားပညာရှင် ဘုန်းကြီးဦးလုံးအွန်ဆိုင်(ဦးဗုဒ္ဓဝိယ) အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း

နီးဘုရားရက်လုပ်သည့်ပညာရှင် ဘုန်းကြီးဦးလုံးအွန် ဆိုင်(ဦးဗုဒ္ဓဝိယ)သည် အဆိုပါဓမ္မသုခကျောင်းသို့ ရောက် ရှိသောအခါ နီးဘုရားရက်လုပ်မည့်မြေနေရာကို ရွေးချယ်ပြီး မီးလွှတ်(၉)ရက် ဘုဉ်းပေးစားသောက်ကာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့၏။

နီးဘုရား စတင်ရက်လုပ်ခြင်း

ထို့နောက် မြန်မာသက္ကရာဇ်(၁၃၇၅)ခုနှစ်၊ ဂြာသိုလ ပြည့်နေ့၌ ငါးပါးသီလဆောက်တည်ထားသော တိုင်းရင်း

သား လူငယ်မောင်မယ်(၁၈)ဦးက
တောတွင်းသို့ သွားရောက်ခုတ်ယူ
လာသော ဝါးများဖြင့် ထိုနေ့ နံနက်
(၇)နာရီတွင် ဘုန်းကြီးဦးလုံးအွန်
ဆိုင် ဦးဆောင်၍ နီးဘုရားကို
စတင်ရက်လုပ်ခဲ့ရာ (၃)လခန့်ကြာ
မြင့်ပြီးနောက် မြန်မာသက္ကရာဇ်
(၁၃၇၅)ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်
နေ့တွင် နီးဘုရားကြီး ရက်လုပ်
ခြင်း ပြီးစီးခဲ့၏။

နီးဘုရားကြီး၏ဘွဲ့တော်

ပလ္လင်တော်အပါအဝင် ဉာဏ်
တော်(၁၂)ပေ အမြင့်ရှိ ဖော်ပြပါ

နီးဘုရားကြီး၏ ဘွဲ့တော်ကို အရဟံသိဒ္ဓိမဟာ ဆုတောင်း
ပြည့် နီးဘုရားကြီးဟု ဘွဲ့တော်ဆက်ကပ်ခဲ့၏။

ကျားတစ်ကောင်လာရောက်ဖူးမြော်ခြင်း

အဆိုပါ နီးဘုရားကြီးအား ရက်လုပ်ပြီးစီးသည့်နောက်
ပိုင်း နေ့တစ်နေ့တွင် နံနက်(၆)နာရီအချိန်၌ (၇)တောင်ခန့်
ရှည်လျားသည့် အနက်နှင့်အဝါစင်းများ ပါရှိသော ကျား
ကြီးတစ်ကောင်သည် အဆိုပါဓမ္မသုခကျောင်း၏နောက်
ဘက် တောစပ်မှနေ၍ ကျောင်းပရိဝုဏ်ရှိ သိမ်နှင့် ကိုး
တောင်ပြည့်စေတီငယ်ကြားမှ ဝင်ရောက်လာပြီး နီးဘုရား
သီတင်းသုံးရာ ယာယီစံကျောင်းဆောင်သို့ သွားရောက်၏။
ယင်းနောက်မြေတွင် ပြားပြားဝပ်၍ နီးဘုရားကြီးအား ဖူး
မြော်ကန်တော့သည့်ပုံသဏ္ဌာန်ပြုလုပ်ကာ တစ်စုံတစ်ရာမျှ
အန္တရာယ်ပြုခြင်းမရှိဘဲ ဓမ္မသုခကျောင်းပရိဝုဏ်အတွင်းမှ
ငြိမ်သက်အေးဆေးစွာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားခဲ့လေ၏။

စိတ္တသုခကျောင်းဆောင်၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်

ဖော်ပြပါ အရဟံသိဒ္ဓိမဟာဆုတောင်းပြည့် နီးဘုရား
ကြီးသည် မူလက ဓမ္မသုခကျောင်းပရိဝုဏ်ရှိ စတင်ရက်
ထုပ်ခဲ့ရာနေရာ၌ ယာယီကျောင်းဆောင်ဖြင့် သီတင်းသုံးခဲ့
သော်လည်း ယခုအခါ တင့်တယ်ခုံညားသော စိတ္တသုခ
ကျောင်းဆောင်အပေါ်ထပ်၌ ကြည်ညိုဖွယ်ကိန်းဝပ်စံပယ်
သီတင်းသုံးလျက်ရှိ၏။

ခြံမိမိမိသံသ နီးဘုရားကြီး၏ ဗုဒ္ဓပူဇနိယပွဲ

အဆိုပါ အရဟံသိဒ္ဓိ မဟာဆုတောင်းပြည့် နီးဘုရား
ကြီး၏ ဗုဒ္ဓပူဇနိယပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် ကဆုန်လပြည့်နေ့၌

ဓမ္မသုခကျောင်း၏ ပထမကျောင်းဆိုင်လရာတော်ကြီး
တရားအားထုတ်ရုံအညွှန်းပုံ

ကျင်းပရာ တောဓလေ့ ဈေးတန်းများ၊ မိုးအလင်း ရပ်ရှင်ပွဲ
ဇာတ်ပွဲတို့ဖြင့် ရွာနီးချပ်စပ် ကျေးလက်များမှ လာရောက်
ကြသူများမှာ ခြံမိမိမိသံသ စည်ကားလှသည်ဟု ဆို၏။

နီးဘုရားရက်လုပ်ပူဇော်ရခြင်း၊

ဖူးမြော်ကြည်ညိုရခြင်းတို့၏ အကျိုးများ

နီးဘုရားများကို ရက်လုပ်ပူဇော်၊ ဖူးမြော်ကြည်ညိုရ
သူတို့အဖို့ သမထစခန်းပေါက်မြောက်အောင်မြင်ခြင်း၊ စိတ်
တည်ငြိမ်အေးချမ်းရခြင်း၊ သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုး ပေါက်မြောက်နိုင်
ခြင်း၊ အသိဉာဏ်ပညာတိုးတက်ခြင်း၊ မီးမလောင်နိုင်ခြင်း၊
ရေမနစ်နိုင်ခြင်း၊ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါတို့၏ ဘေးရန်မှ ကင်း
လွတ် ခြင်း၊ မိမိ၏ရန်သူကို အောင်နိုင်ခြင်း စသည့်အကျိုး
များကို ရရှိနိုင်၏။

အရဟံသိဒ္ဓိမဟာဆုတောင်းပြည့် နီးဘုရားကြီးသို့

ခရီးလမ်းညွှန်

တွံတေးမြို့သို့ ခရီးကြိုကြိုက် ရောက်ရှိခဲ့ပြီး အဆိုပါ
နီးဘုရားကြီးသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်၍ တစ်ခုတည်းသော
မှန်ကန်သည့်ဆုတောင်းကို ပြုလိုကြသူတို့သည် တွံတေးမြို့
ပေါ်မှနေ၍ ဆိုင်ကယ်၊ ကယ်ရီစီးပြီး တောလမ်းခရီးကိုဖြတ်
ကာ သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြပါကြောင်း ရေးသားလမ်း
ညွှန်လိုက်ပါ၏။

(၇)ရက်သားသမီးများအားလုံး နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေး
ချမ်းကြပါစေ။

ဓမ္မာနုပညာ
သစ္စာမင်းခေါင်

ဆုတောင်းမိဋ္ဌာန်ပြည့်ဝလှည့်

မဟာအတုလ အောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီ

နှင့် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီး

ဗိုလ်တထောင်-ကိုဦး

ဝါဆိုလပြည့်နေ့က ခမဲပြင်အောင်မြေကျွန်းမြတ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။ မိုးတွင်းဘုရားပွဲကာလမို့လားမသိ စည်ကား လိုက်ပေခြင်း။ ကားတွေကလည်း သန့်လျင်-ပဲခူး ကား လမ်းတစ်လျှောက် အပြည့်အသိပ်။ လူတွေကလည်း ကြက် ပျံမကျ၊ ချောင်းရေကလည်း ရေပြည့်ရေလျှံ ရေပြင်တစ် ကြော စက်တပ်လှေများကလည်း ပုရွက်ဆိတ်အုံ တုတ်နဲ့ ထိုးသည့်အလား။

ဘုရားကုန်းမြေသို့သွားရာ မြေနီလမ်းမှာလည်း ဗွက် အပြည့်၊ ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီအပြည့်၊ စက်တပ်လှေငယ်စီးကာ ချောင်းရိုးတစ်လျှောက် ဘုရားကုန်းမြေသို့ လာခဲ့ရ၏။

ဒေသခလေ့မို့လားမသိ လှေငယ်အချင်းချင်း ဆုံတွေ့ ကြသည့်အခါ တစ်စင်းနဲ့တစ်စင်း ရေနဲ့ပက်ခြင်း၊ မြက်ပင် များကို ထုံး၍ ပစ်ပေါက်ခြင်း စသည်ဖြင့် ပျော်စရာအတိ ပင်။ သည်လိုနှင့် ဘုရားကုန်းမြေလှေဆိပ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြ ၏။ ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်၌လည်း မြေချစရာ နေရာမရှိ။ ပေါက်ဆိန်ပေါက် ရှိခိုး၍ ပြန်ခဲ့ကြရ၏။

သမီးကြီးကမူ ရသည့်နေရာလေးမှပင် ရအောင်မိဋ္ဌာန် ဆုတောင်းမှုပြုခဲ့၏။

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁၁)ရက်နေ့၌ ပဲခူးတိုင်း၊ ကဝမြို့နယ် ခမဲပြင်အောင်မြေကျွန်းမြတ်ရှိ မဟာ

အတုလအောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီနှင့် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီး သို့ ရောက်ခဲ့ကြပြန်၏။ ပွဲတော်ကာလ မဟုတ်သဖြင့် ဘုရား ဖူးအနည်းငယ်မျှသာ တွေ့ရလေသည်။

ချောင်းရေပြင်မှာလည်း ရေအနည်းငယ်သာ ရှိလေ သည်။ မြေနီလမ်းကလေးအတိုင်း ကားကို မောင်းဝင်လာခဲ့ သည်။ လမ်း၏ လက်ဝဲဘက်အခြမ်း၌ ထန်းပင်များမှာ လည်း အစီအရီစိုက်ပျိုးထားသဖြင့် တစ်မျိုးပင် ကြည့်၍ ကောင်းနေသည်။ မြေနီလမ်းကလေးဆုံးတော့ ကွန်ကရစ် တံတားနှစ်စင်း၊ မုခ်ဦးနှင့် တံတားက အရင်ရှိပြီးတံတား။ ယခုအခါ လူနှင့် ဆိုင်ကယ်များ ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်လျက် ရှိသည်။ နောက်တံတားတစ်စင်းက မကြာမီကမှ ဆောက် လုပ်ပြီးစီးသွားသည့် ကွန်ကရစ်တံတားကြီး။

ခမဲပြင်ချောင်းကိုဖြတ်၍ တည်ဆောက်ထားသည့်။ တံတားအရှည်မှာ (၁၅၀)ပေရှိ၍၊ အကျယ်မှာ (၁၆)ပေရှိ ကြောင်း သိရသည်။ ၎င်းတံတားကြီးသည် ကုန်တင်ယာဉ် ကြီးများ ဖြတ်ကျော်မောင်းနှင်နိုင်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရွာအထိ သွား နိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

မဟာအတုလအောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီ၏ အရှေ့ မြောက် ကားလမ်းနံဘေး၌ ဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက် အဆောက် အအုံကို တွေ့မြင်နိုင်ပြီး ဗုဒ္ဓစေတီတော်နှင့် သာသနိက

အဆောက်အအုံတို့၏ ထွန်းလင်း တောက်ပလာသည့် မြင်ကွင်းများ ကို ထင်ရှားစွာတွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

ခမဲပြင်အောင်မြေကျွန်းမြတ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီးနောက် အတုလ အောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် အား ဖူးမြော်ရန် ဦးကျောက်ဖြူ တန်ဆောင်းအတွင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ သက်ဝင် ယုံကြည်သော လူမျိုးပီပီ ဘုရား ရှင်အား ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုး ကုန်တော့ပြီးနောက် ဆုတောင်း

မိဋ္ဌာန်ပြု အမျှဝေပြီး ဘိုးဘိုးကြီးနန်းရှိရာသို့ လာခဲ့ကြသည်။
 နတ်နန်းအဝင်ဝတွင် မြင်းဖြူနှစ်ကောင်စောင့်နေသော
 တန်ဆောင်းအတွင်း ဝင်လိုက်သည်နှင့် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီး
 နှင့် ပသီမောင်နှမတို့၏ နတ်ကွန်းကို တွေ့မြင်ရလေသည်။
 အလယ်တွင် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီးပုံတော်ရှိ၍ ပသီအစ်ကိုတော်
 မှာ ဘိုးဘိုးကြီး၏ လက်ယာဘက်တွင်လည်းကောင်း၊ နှမ
 တော်မှာ လက်ဝဲဘက်တွင်လည်းကောင်း တွေ့မြင်ရပါ
 သည်။

သမီးကြီးသည် ပထမအကြိမ်ရောက်စဉ်က ဆုတောင်း
 မိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့၏။ လပိုင်းအတွင်း အစိုးရဌာနတစ်ခုတွင် အမြဲ
 တမ်းဝန်ထမ်းအလုပ် ရရှိရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းခဲ့၏။
 သုံးလကြာသည့်အခါ မိဋ္ဌာန်ခံသည့်အတိုင်း မြန်မာမီးရထား
 တွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ် ခန့်စာရရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သစ္စာပြုဆု
 တောင်းခဲ့သည့်အတိုင်း ဘိုးဘိုးကြီးထံလာ၍ ပွဲပေးခဲ့လေ
 သည်။

ထို့နောက် ကုန်းတော်မြတ်ရှိ အခြားသာသနိက
 အဆောက်အအုံများသို့ သွားကြသောအခါ စာရေးသူသည်
 ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီးနန်းရှိ နန်းထိန်းကြီး အဘဦးမြင့်ရွှေထံပါး

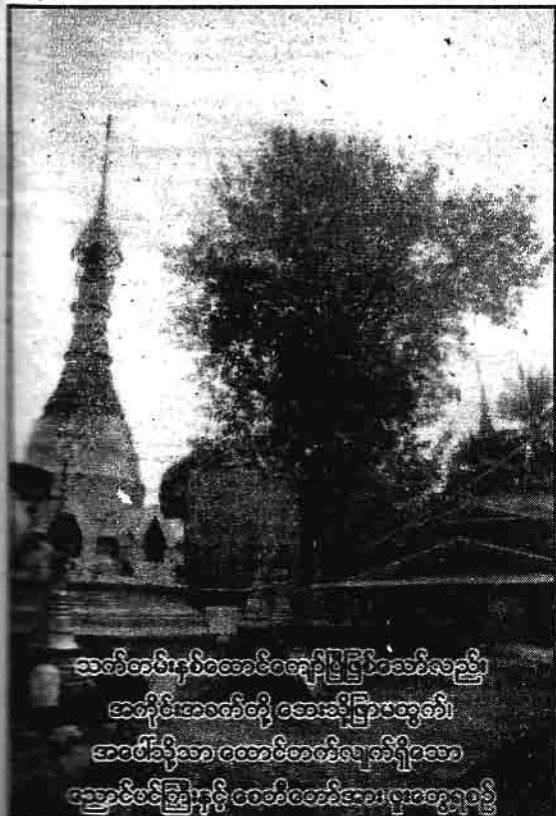
ကပ်လျက် အတုလအောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်နှင့်
 ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီးအကြောင်းကို မေးမြန်းမိပါသည်။

မဟာအတုလအောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်

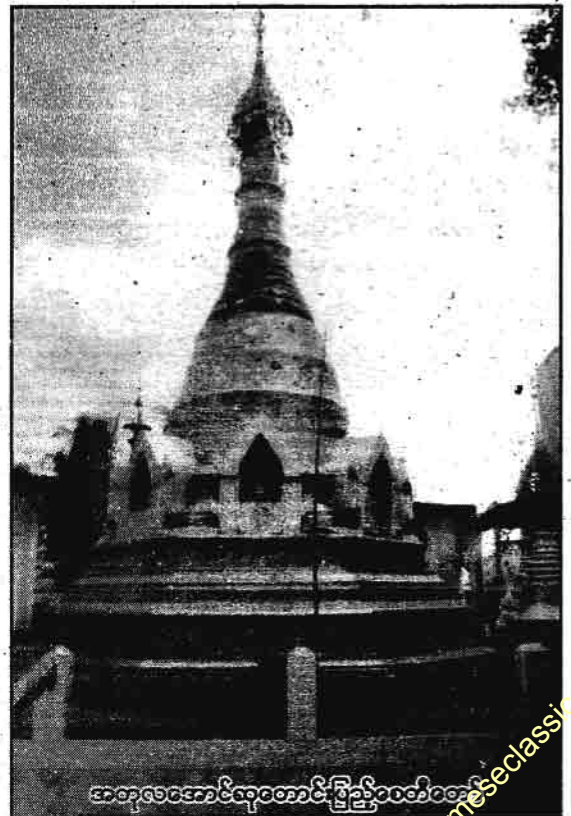
ခမဲပြင်ကုန်းတော်ရှိ မဟာအတုလအောင်ဆုတောင်း
 ပြည့်စေတီတော်သည် ဉာဏ်တော်(၂၇)တောင် ရှိပါသည်။
 လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ကျော်က သရေခေတ္တရာ
 ပြည်ကို အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ခဲ့သော ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး၏
 ကောင်းမှုတော်စေတီပေါင်းများစွာမှ တစ်ဆူဖြစ်ကြောင်း
 မှတ်တမ်းများအရ သိရှိရပါသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာသည် သဗ္ဗညုရွှေဉာဏ်တော်ကို ရရှိ
 တော်မူပြီးနောက် ငါးဝါမြောက်သောအခါ၌ သုနပရနွှတ်တိုင်း
 ဝါဏီဇ္ဇဂါမမှ မဟာပုဏ္ဏ၊ စူဠပုဏ္ဏ ညီနောင်နှစ်ပါးသည်
 ဘုရားရှင်အား ခွင့်ပန်၍ စန္ဒကူးနံ့သာကျောင်းကို တည်
 ဆောက်လှူဒါန်းမှုပြုခဲ့၏။

ဘုရားရှင်သည် နောင်လာလတ္တံ့ကာလ၌ ဤအရပ်
 ဒေသတွင် ငါ၏သာသနာတော် အခွန်ရှည်စွာ တည်ရာဖြစ်
 မည်ကို သိတော်မူ၍ ကျောင်းတော်ကို အလှူခံယူတော်မူ
 ခဲ့၏။

သက်တမ်းရှည်အောင်ဆုတော်ပြု၍ နောင်လည်း
 အစိုးရအဖွဲ့အစည်းအဆင့်မြင့်တက်
 အထိရောက်သော အောင်တော်လှူဒါန်း
 ပြုတော်မူခဲ့ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

အတုလအောင်ဆုတော်ပြု၍ နောင်လည်း

ဆဋ္ဌပေါင်မင်းကြီးပွင့်တော်မူသော ဘုရားရှင်ငါးလှူအား၊ ဖူးမြော်ရစဉ်

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး သာသနာသက္ကရာဇ် တစ်ရာတစ်နှစ် ရောက်သောအခါ သရေခေတ္တရာပြည့်၌ ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး မင်းပြုတော်မူ၏။

ထိုမင်းသည် သာသနာပြုမင်းဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဘုရား ၏ သားတပည့်ဖြစ်တော်မူသော ရဟန္တာမြတ်များအား နေ့ စဉ်မပြတ် ပစ္စည်းလေးပါးထောက်ပံ့၏။ ထို့ပြင် ပြည်သူ အပေါင်း ကိုးကွယ်နိုင်ရန် ဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်တော် တို့ကို စေတီပုထိုး တည်တော်မူ၏။ ထိုမင်းလက်ထက်၌ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကား ထင်ရှားစွာဖြစ်လေ၏။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော်စေတီများစွာမှ တစ်ဆူဖြစ်တော်မူသော အောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီသည်

တော်မြတ်နှင့် စေတီတော်အား စောင့်ရှောက်ရန် ဘုရား ပွင့်ရာ ဗောဓိညောင်မျိုးစေ့မှ ပင်ပွားညောင်ပင်တစ်ပင်တွင် ရုက္ခစိုးနတ်တစ်ပါးအား ထားရှိခဲ့ကြောင်း လေ့လာမှတ်သား ရပါသည်။

မင်းကြီးတည်ထားခဲ့သော မဟာအတုလအောင်ဆု တောင်းပြည့်စေတီတော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်အဖြာဖြာကို အိန္ဒိယပြည်မှ ထွက်ရပ်ပေါက် မဟိန္ဒရဘိုးတော်သည် ၎င်း ၏ သိဒ္ဓိအစွမ်းဖြင့် မြင်တွေ့ခဲ့သောကြောင့် မကြာခဏပင် စေတီတော်သို့ လာရောက်ဖူးမြော်လေ့ရှိကြောင်း၊ ကုန်းတော် မြတ်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ကြောင်း မှတ်တမ်းများအရ သိရှိရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်မြတ်တော်ကြီးအား ဆုတောင်းမြင်ရစဉ်

လည်း တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်ပါ သည်။

ဤစေတီတော်မြတ်ကို တည် တော်မူပြီးသောအခါ စေတီ၏ ကောင်းကင်ထက်ဝယ် မြတ်စွာ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ နဂါးတို့ကို ရောင်ခြည်တော် အလင်းဖြင့် ဖူးတွေ့ကြရသည်ဟု ဆို၏။ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ နဂါးတို့သည် စေတီတော်အား လက် ယာရစ်လှည့်ပတ်ပူဇော်၍ ပြန်သွား ကြလေ၏။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် ကုန်း

မဟိန္ဒရဘိုးတော်သည် ကုန်း တော်ပေါ်ရှိ စေတီတော်တွင် ဌာ ပနာထားသည့် ဓာတ်တော်များ၊ ရွှေ ငွေရတနာများကို မသူတော်တို့မှ ဖောက်ထွင်းခိုးယူမည်တို့ စိုးရိမ်မိ၍ စေတီနှင့် မနီးမဝေးနေရာတွင် သီရိ ပရဝနာဂစန္ဒ အမည်ရှိ နတ်နဂါးမ အား စောင့်ရှောက်ရန် ထားရှိခဲ့ သည်။ နတ်နဂါးမသည် သူ၏ အခြွေအရံ နဂါးမောင်နှမတို့နှင့် အတူ မဟာအတုလအောင် ဆု တောင်းပြည့်စေတီတော်အား လာနေ ထိတိုင် စောင့်ရှောက်နေသ် ဖြစ်ပါ

သည်။

ထိုအခြင်းအရာကို ဘုန်းတန်ခိုးရှင်မင်း ဖြစ်တော်မူသော ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး သိရှိသွား၍ နတ်နဂါးတို့ ပျော်မြူးရာ ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ကို တူးဖော်စီမံခဲ့ပါသည်။

ယနေ့ထိတိုင် မြင်တွေ့နေရသော ကုန်းတော်မြတ်၊ ညောင်ပင်နှင့် ရေကန်ကြီးတို့သည် နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော်ပြီဖြစ်ကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။

လောကဓမ္မတာအရ နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာညောင်းလာသော အခါ သဘာဝဘေးဒဏ်အမျိုးမျိုးကြောင့် စေတီတော်မြတ်သည်လည်း ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ရတော့သည်။

ဘုရားဒါယကာအဆင့်ဆင့်

သက္ကရာဇ်(၅၀၀)ဝန်းကျင်တွင် ဤခေတ်ပြင်ဒေသ၌ ဒင်းဘဲ(လ်)အမည်ရှိ အလွန်စည်ကားသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ရှိခဲ့သည်။ ထိုမြို့ကို အပိုင်စားသော မြို့စားကြီးမောင်နှမဖြစ်သည့် ဦးမျိုးနှင့် ဒေါ်ဆိတ်တို့သည် မြို့သူမြို့သား ပညာရှိကြီးများနှင့်တကွ စေတီတည်ရန် နေရာရှာဖွေကြသောအခါ ကုန်းတော်မြတ်နှင့်တကွ ညောင်ပင်တစ်ပင်၊ ရေကန်တစ်ကန်တို့အား တွေ့မြင်၍ ၎င်းနေရာတွင် စေတီတည်ရန် လျာထားခဲ့ကြ၏။

ထို့နောက် ဉာဏ်တော်(၃၆)တောင်ရှိ စေတီတော်ကို ရန်နိုင်ရန်အောင်ဟု အမည်ပေးတည်တော်မူ၏။

ခေတ်ပြင်ကုန်းတော်သည် မွန်နှင့် မြန်မာတို့ အကြိမ်ကြိမ် စစ်ဖြစ်ပွားရာနေရာလည်း ဖြစ်သည်။ မွန်ဘုရင် ရာဇဓိရာဇ်သည် မြန်မာတို့ကို စစ်ရှုံး၍ တပ်ဆုတ်ခဲ့ရာ ပဲခူးတောင်ဘက် ကမာပြင်အရပ်၌ တစ်ထောက်နားကာ စစ်ရေးပြန်လည်လေ့ကျင့်ခဲ့၏။ ထိုကမာပြင်အရပ်သည် ယခုအခါ ခေတ်ပြင်ဟု ခေါ်လေ၏။

မွန်-မြန်မာစစ်ပွဲ ရှစ်ကြိမ်မြောက်တွင် ရာဇဓိရာဇ်မင်းသည် ကမာပြင်အရပ်၌ ယာယီနန်းစိုက်၍ ဗေဒင်ကိန်းခန်းအရ စစ်ထွက်ခဲ့ရာ စစ်အောင်နိုင်ခဲ့လေသည်။

သက္ကရာဇ်(၈၃၇)ခုနှစ်တွင် စောရွှေခက်၏သား မင်းရဲကျော်စွာငယ်(ရမည်းသင်းစား)သည် ၎င်းပုန်းအောင်းခဲ့ရာ နန်းပိုင်ကြီးသစ်ခေါင်းမှ ပြဒါးရှင်လုံးပါသည့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူကို ဒင်းဘဲ(လ်)အရပ်ရှိ စေတီတွင် ဌာပနာခဲ့ကြောင်း စေတီသမိုင်းပေါင်းချုပ်တွင် တွေ့ရသည်။ စေတီတော်မြတ် အမည်ကိုလည်း မဟာအတုလဆံတော်ရှင်စေတီတော်ဟု သမုတ်ခဲ့၏။

ပုဂ္ဂလိကဗုဒ္ဓသိုလ်ရှင်တို့၏ တောင်မှမြင့်
တည်တည်တော့တော့ချက်ရှိသည့် နဂါးရုံဘုရားအား၊
ဆရာမိတ္တဝါတို့မြင်ရသည့်

သက္ကရာဇ်(၈၉၂)ခုနှစ်တွင် မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု၏ သမက်တော် ဓမ္မစေတီမင်းလက်ထက်၌ ပျက်စီးနေသော စေတီတော်ကို ပြန်လည်မွမ်းမံပြင်ဆင်ခဲ့လေသည်။ တပင်ရွှေထီးလက်ထက်တွင် စေတီတော်အား ပြုပြင်မွမ်းမံ ရွှေချ၍ ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ စိန်တို့ဖြင့် အတိပြီးသော ရွှေထီးတော်သစ်ကို သက္ကရာဇ်(၉၀၀)ခုနှစ်တွင် တင်တော်မူခဲ့ပြန်သည်။

ဘုရင့်နောင်မင်းလက်ထက် သက္ကရာဇ်(၉၄၁)ခုနှစ်၊ ရခိုင်သို့ စစ်ချီခါနီး၌ မင်းနှင့် မိဖုရားတို့၏ ကိုယ်အလေးချိန်နှင့်ညီမျှသော ရွှေတို့ဖြင့် ရွှေချပူဇော်ခဲ့၏။

သာသနာဒါယကာများ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးနောက် သက္ကရာဇ်(၁၁၁၄)ခုနှစ်တွင် အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် ဇင်းမယ်သို့ စစ်ချီရာ၌ ဥဿာပဲခူးတောင်ဘက် ပန်းကျော်ရပ်အနီး (ယခု ခေတ်ပြင်)ကုန်းမြေတွင် စစ်တစ်ထောက်နားခဲ့၏။

ဉာဏ်ညတွင် ညောင်ပင်စောင့်နတ်ကြီးက မင်းကြီးအား ဇင်းမယ်သို့ စစ်ချီရာတွင် စစ်အောင်နိုင်ရန်အတွက် မင်းကြီးဝတ်ဆင်ထားသော နဝရတ်လက်စွပ်တော်ကို မဟာအတုလစေတီတော်၌ ဌာပနာ၍ အောင်မြေနှင်းပါးဟု အိပ်

မက်ပေးလေ၏။ အိပ်မက်အတိုင်း မင်းကြီးသည် စေတီတော်မြတ် တတိယပစ္စယာတွင် သူ၏ လက်ဝတ်ရတနာ နှစ်ရာတို့ကိုးသွယ် လက်စွပ်တော်ကို ဌာပနာထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

တန်ခိုးတော်အနန္တဖြင့် ပြည့်တော်မူသည့် ဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာညောင်းလာသည့်အခါ မိုးဒဏ်လေဒဏ် ရာသီဥတုဒဏ်တို့ကြောင့် ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ရပြန်သည်။ မူလစေတီတော်မြတ် ပုံသဏ္ဌာန်မှာလည်း ပျောက်ကွယ်လုနီးပါး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

နောင်လာနောက်သားတို့ စေတီတော်မြတ် အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်တည်ဆောက်သောအခါ ဌာပနာထားသည့်ရွှေ၊ ငွေ ရတနာတို့ မပျောက်ပျက်ရလေအောင် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီး (သို့မဟုတ်) ညောင်ပင်စောင့်နတ်ကြီးသည် မိမိ၏ ဣဒ္ဓိပါဒ်တန်ခိုးဖြင့် ဖုံးကွယ်သိမ်းဆည်းထားခဲ့လေ၏။

ကုန်းတော်ဝန်းကျင်သည် တောအတိဖုံးလွှမ်းနေသော်လည်း ရေကန်ကြီး၊ ညောင်ပင်ကြီးနှင့် ဘုရားကုန်းတော်မှာမူ အထင်အရှားတွေ့မြင်နိုင်လေသည်။ ညောင်ပင်စောင့်ဘိုးဘိုးကြီးနှင့် နတ်နဂါးတို့၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု

ကြောင့် စေတီတော်မြတ်အတွင်းရှိ ဌာပနာပစ္စည်းများစွာတို့သည် မပျောက်မပျက်ဘဲ ယနေ့တွေ့မြင်နေရသည့် မဟာအတုလအောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်၌ ဌာပနာထားခဲ့ကြောင်း မှတ်သားသိရှိရသည်။

ယနေ့မြင်တွေ့နေရသော စေတီတော်ကြီးကို သက္ကရာဇ် (၁၂၈၆)ခုနှစ်၌ ကုန်းတော်ပေါ်မှရရှိသော ဓာတ်တော်များဖြင့် ဆရာတော်ဦးဥပယျ ကြီးမှူး၍ အုန်းရွာသူရွာသားများက နောင်တော်စေတီအား ဦးစွာတည်၍ ဌာပနာထားခဲ့လေသည်။

နောင်တော်စေတီသည် ဓာတ်တော်နှင့် ရတနာများ ဌာပနာထား သိမ်းဆည်းထားရာ ပထမစေတီငယ် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက်မှ သမိုင်းဝင်အတုလအောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်အား တည်ထားကိုးကွယ်လာခဲ့ရာ ယနေ့ထိတိုင် ဖြစ်လေသည်။

ယခုအခါ စေတီတော်မြတ်နှင့်တကွ သာသနိကအဆောက်အအုံများ၊ နတ်နန်းများသည် ပြုပြင်မွမ်းမံလှူဒါန်းသူ ပေါများလာသဖြင့် တင့်တယ်လှပ၍ မြန်မာပြည်တစ်နံ့တစ်လျား၌ ကျက်သရေတင့်စွာ ဂုဏ်ဝင့်ထည်နေပါတော့သည်။

မြန်မာပြည်အောက်ပိုင်း၌ ထင်ရှား၍ ဆုတောင်းပြည့်ဝသော စေတီတော်နှင့် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးဟူ၍ လူသိများလျက်ရှိပါသည်။

ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီး

ညောင်ပင်စောင့်နတ်ကြီးသည် သာသနာနှင့်ပတ်သက်လျှင် လုံးဝအထိမခံ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှသော်လည်း နယ်သူနယ်သားများကိုမူ စောင့်ရှောက်၏။ နယ်သူနယ်သားတို့၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် ၎င်းထံလာရောက်၍ ဆုတောင်းမိဋ္ဌာန်မူပြုပါက ဆုတောင်းပြည့်ဝစေ၏။

ထို့ကြောင့် နယ်သူနယ်သားများသာမက တိုင်းနယ်ဒေသအနှံ့မှ မြန်မာလူမျိုးများအပြင် တရုတ်၊ ကုလား အစရှိသော လူမျိုးခြားများပါ ယုံကြည်သက်ဝင်၍ လာရောက်ဆုတောင်းမှုပြုကြ၏။

အောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်အနီးတွင် တည်ရှိသော ညောင်ပင်ကြီးသည် သက်တမ်းအားဖြင့် နှစ်နှစ်တော့ကျော်ပြီဖြစ်၏။

သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအနီးရှိ ဇင်းကျိုက်တောင်တွင် သီတင်းသုံး

ကောသလသားတို့သည်
သုတေသနပြုရာ ဗုဒ္ဓဂယာမှ ဗောဓိပင်
ညောင်နှင့် ညောင်ခက်တို့ကို ယူ
ဆောင်လာစဉ် ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး
သည် မဟာအတုလအောင် ဆု
တောင်းပြည့်စေတီကို တည်ပြီးစ
အချိန်ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်စုနှင့် ယူ
ဆောင်လာခဲ့သည့် ညောင်မျိုးစေ့
အချို့ကို ဥဿာဝေးအနီးရှိ ဒုတ္တ
ပေါင်မင်းကြီး၏စေတီ အနီးတွင်
ချခဲ့ရာမှ အပင်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်
သည်။ တိဿရသေ့ကြီးသည်

ဘုရား၏ဓာတ်တော်များ တန်ခိုးတော်ကို ကောင်းကင်ယံမှ
သိရှိ၍ သာသနာပြုခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးမှ စေတီတော်ကို စောင့်ရှောက်ရန်
အတွက် ညောင်ပင်တွင် ရုက္ခစိုးနတ်တစ်ပါးကို ထားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီးရှိသော ညောင်ပင်သည် လွန်စွာထူး
ခြား၏။ ညောင်ကိုင်းတို့သည် စေတီတန်ဆောင်းအဆောက်
အအုံများကို မထိခိုက်စေဘဲ အပေါ်သို့သာ ထောင်၍တက်
လေ၏။ ညောင်ပင်၏ ဗီဇမျိုးရိုးမှာ အကိုင်း၊ အခက်တို့သည်
ဘေးသို့ ဖြာထွက်၍ အပင်ကို အုံ့ဆိုင်းစေ၏။

ထို့ကြောင့် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးရှိသော ညောင်ပင်မှာ ထူး
ခြားသည်ဟု ဆိုပါ၏။

ဤမျှထူးခြား၍ ဆုတောင်း
ပြည့်ဝသော ညောင်ပင်စောင့်နတ်
ကြီးအား ရည်စူးလျက် သက္ကရာဇ်
(၁၂၈၆)ခုနှစ်တွင် အနုရွာသူကြီး
ဦးဝင်းက ကျောက်နတ်ရုပ်တစ်ခု
ကို မန္တလေးမှ မှာယူထုလုပ်စေ၍
ညောင်ပင်ကြီးအနီးတွင် ထားရှိ
ပူဇော်ခြင်းဖြင့် နယ်သူနယ်သားတို့
က ကိုးကွယ်တင်မြှောက် ပူဇော်
သောကြသည့် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီး
အဖြစ် လူသိများ ထင်ရှားလာပါ
သည်။

ရှေးကျ၍ သမိုင်းဝင်ထင်ရှားသည့် စေတီကုန်း၊ ရေ
ကန်နှင့် ညောင်ပင်ကြီးတို့မှာ ရပ်သူရပ်သားတို့၏ တောင်း
ဆုအမျိုးမျိုးကို ကောင်းမှုအကျိုးပေးသည့်အတွက် ယနေ့ထိ
တိုင် လူအများတို့၏ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို ရရှိနေခြင်းဖြစ်
ပါသည်။ တောင်းသည့်ဆုတိုင်းလည်း ပြည့်ဝနေပေ၏။

ခမဲပြင်နတ်ကုန်းနှင့် နန်းထိန်းကြီး

ခမဲပြင်နတ်နန်းအား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန်အတွက်
ဂေါပကအဖွဲ့မှ ဦးမြင့်ရွှေအား တာဝန်ပေးလေ၏။ ဦးမြင့်
ရွှေမှာ သံတံခါးရွာဇာတ်ဖြစ်သည်။ စေတီတော်၏ ဦးစွာ
ဩဝါဒါစရိယဆရာတော် ဖြစ်တော်မူသော ဆရာတော်ကြီး
ဦးလက္ခဏ၏ တပည့်အရင်းဖြစ်သည်။ လယ်ယာလုပ်ကိုင်

ပုဂ္ဂလိကအချုပ်အခြာချုပ်ချယ်ရေးကော်မရှင်ရုံးမှ ရောင်းချသော စာအုပ်များ

ထားပါသည်။

သိုက်နန်း၊ နတ်နန်း၊ ဓာတ်နန်းမှ ရရှိလာသော အလှူတော်ငွေများအား ဩဝါဒဆရာတော်ကြီးများ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဂေါပကအဖွဲ့မှ ပြိုကျပျက်စီးနေသော အဆောက်အအုံများ၊ ရုပ်တုများကို ပြင်ဆင်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရှိသော်လည်း ဘုရားအလှူတော်ငွေများကိုမူ လစဉ် (၂၈)ရက်နေ့သို့ရောက်တိုင်း နိဗ္ဗာန်ဆရာတော်ကြီးမှ ဆွမ်းစားပြီးသည်နှင့် ဘုရားကုန်းတော် ရောက်ရှိလာ

စားသောက်သော မောင်မြင့်ရွှေမှာ အသက်(၁၈)နှစ်အရွယ်၌ ဆရာတော်ကြီး၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ခမဲပြင်အောင်မြေကျွန်းမြတ်ရှိ စေတီတော်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။

ယခုအခါ အသက်(၆၇)နှစ်အရွယ် ရှိနေပြီဖြစ်သော နန်းထိန်းကြီး ဦးမြင့်ရွှေမှာ သက်တမ်းအကြာဆုံး ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။ ထာဝရယောဂီဝတ်စုံကိုသာ ဝတ်ဆင်ပြီး ခမဲပြင်နတ်ကွန်းနှင့်တကွ ဘုရားဖူးလာပြည်သူများ၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီးအား တိုင်တည်ဆုတောင်းပေးပြီး ဘိုးဘိုးကြီးထံမှစွန့်သော အောင်သပြေခက်တို့အား ဘုရားဖူးတို့ထံ ဝေငှပေးကာ အောင်စည်အောင်မောင်းတီးလျက် ကုသိုလ်ယူနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အချို့ဘုရားဖူးများမှာ မိမိတို့အကျိုးစီးပွားအတွက်သာမက မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သော မော်တော်ယာဉ်၊ လှည်း၊ လှေစသည့် လူသွားယာဉ်များကို အသစ်ဝယ်ယူပြီးစီးပါက ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးထံ အန္တရာယ်ကင်းဝေးစေရန် လာရောက်အပ်နှံကြလေသည်။ စာရေးသူ ခမဲပြင်သို့ ရောက်ရှိနေခိုက် ကျိုက်ထီးရိုးတောင်တက်ကားသစ်နှစ်စီးကို ပိုင်ရှင်များက ဘိုးဘိုးကြီးထံ ပြသအပ်နှံကြရာ အဘဦးမြင့်ရွှေမှ အန္တရာယ်ကင်းပရိတ်ရေမန်းနှင့် အဆောင်သံပရာသီးတို့အား ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးနေကြောင်း မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံတင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် ခမဲပြင်အောင်မြေကျွန်းမြတ်သို့ ရောက်ရှိလာကြကုန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်များ၏ကောင်းမှုဖြင့် ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြသော အလှူတော်ငွေများကိုလည်း နှစ်ပိုင်းခွဲကာ ဘုရားအလှူငွေနှင့် နတ်အလှူငွေဟူ၍ ခွဲခြား

ပြီး အလှူရှင်တို့၏ ကောင်းမှုအလှူငွေများကို စာရင်းဇယားနှင့်တကွ လက်ခံရယူပြီး မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်တွင် စာရင်းဖွင့်အပ်နှံခဲ့လေသည်။

ဘုရားနှင့်သက်ဆိုင်သော ထီးတင်ခြင်း၊ ရွှေချခြင်း စေတီဘုရားများ ပြုပြင်လှူဒါန်းမှုများ ဘုရားဝေယျာဝစ္စကိစ္စဟူသမျှ၌ ဆရာတော်ကြီးများ စုံညီစည်းဝေးကျင်းပပြီးမှ လိုအပ်သည့်နေရာတွင် အသုံးပြုခွင့်ရှိကြောင်း ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး ဦးအောင်စိုးက ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။

ထို့ပြင် အလှူတော်ငွေများ လက်ခံရာ၌ တစ်ဦးချင်း ပုဂ္ဂလိက အလှူတော်ငွေနှင့် အများကောင်းမှု အလှူတော်ငွေများကိုလည်း ခွဲခြားလက်ခံရကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။

အများကောင်းမှု အလှူတော်ငွေများကို ဘက်စုံပြုပြင်ခြင်း လုပ်ငန်းများ၌ သုံးစွဲရသော်လည်း တစ်ဦးချင်းအလှူရှင်များ၏ အလှူတော်ငွေများကိုမူ အလှူရှင်၏ဆန္ဒနှင့်အညီ ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ နတ်နှင့် အခြားပုံတော်များ၊ သာသနိကအဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရာ၌ ပညာရှင်များနှင့် ညှိနှိုင်းတွက်ချက်၍ ကုန်ကျစရိတ်ကို အလှူရှင်မှ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းရကြောင်း ရှင်းပြပြီး ကုန်ကျစရိတ်တွက်ချက် လက်ခံပြီးသည်နှင့် အလှူရှင်၏အမည်ကို ကျောက်စာကမ္ဘည်း ရေးထိုးပေးကြောင်း အဘဦးမြင့်ရွှေမှ ကိုယ်တိုင် လုပ်ဆောင်နေမှုကို ပြသပါသည်။

နောင်ကိုလည်း အလားတူ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ဘုရားတော်ပြည်သူများ၏ တစ်ဦးချင်းပုဂ္ဂလိက အလှူရှင်များ၏ ဆန္ဒနှင့်အညီ ပုံတော်များ၊ သာသနိကအဆောက်အအုံများကို

ကျောက်စာကမ္ဗည်း ရေးထိုး၍ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်အဆောက်အအုံကြီး

ခမဲပြင်အောင်မြေကျွန်းမြတ်ရှိ အရှေ့မြောက်ထောင့် ကားလမ်းတစ်ဖက်ခြမ်း၌ ဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက်အဆောက်အအုံကြီး ရှိပါသည်။ ထိုအဆောက်အအုံကို (၁၉၉၁) ခုနှစ်တွင် ပန္နက်ရိုက် အုတ်မြစ်ချခဲ့ပါသည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အဆောက်အအုံမှာ မပြီးစီးခဲ့ပါ။

(၂၀၀၄)ခုနှစ်တွင် သြဝါဒစရိယဆရာတော်ကြီးများ၊ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များ၊ မြို့နယ်အကြီးအကဲများက ပဲခူးမြို့ကြခတ်ဝိုင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇောတိပါလထံအပ်နှံ၍ ဗုဒ္ဓဝင်အဆောက်အအုံကြီးကို အပြီးသတ်တည်ဆောက်ပေးပါရန် လျှောက်ထားကြလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်၍ ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြရာ (၁၃၆၈)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ (၁၁-၅-၂၀၀၆)ရက်နေ့တွင် အောင်မြင်စွာ ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

၎င်းဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက်ကြီးကို သိမ်အဖြစ် သံဃာတော် (၁၀၄)ပါးတို့ စုပေါင်း၍ သိမ်သမုတ်ကမ္မဝါစာ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက်အဆောက်အအုံပုံစံမှာ အဋ္ဌဂံပုံ(ရှစ်မြှောင့်)ဖြစ်ပြီး မုခ်ဝလေးခုဖြင့် ခုံညားထည်ဝါစွာ တည်ဆောက်ထားပါသည်။

ဤဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက်တည်ရှိရာ ကုန်းတော်မှာ ရှေးအခါက မဟာပုဏ္ဏ၊ စူဠာဏ္ဍ ညီနောင် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းခဲ့သည့် စန္ဒကူးနံ့သာကျောင်း တည်ဆောက်ခဲ့ရာ မြေနေရာ ကုန်းတော်ဟု ကြခတ်ဝိုင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးက မိန့်တော်မူခဲ့ဖူးပါသည်။

မြင့်မြတ်သော ကုန်းတော်ပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားသော

ဝေါဟာအဖွဲ့ တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး ဦးအောင်စိုး

အဆောက်အအုံဖြစ်၍ သိမ်သမုတ် သိမ်ငုတ်စိုက်ကာ ဘူမိနက်သန်မြေနေရာဖြစ်ခြင်းကြောင့် မြန်မာပြည်တစ်လွှားထင်ရှားကျော်ကြားနေခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက်ကြီးသည် ခမဲပြင်အောင်မြေကျွန်းမြတ်နှင့် ပန်ရလိုက်ဖက်လှပါသည်။ ပြတိုက်အတွင်း အလယ်ဗဟိုတိုင်၌ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်တော်မူသော ရပ်တော်မူဘုရားငါးဆူကိုလည်းကောင်း၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ နတ်ရုပ်ရှစ်ရုပ်တို့က ပူဇော်နေဟန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပြတိုက်အတွင်း ပတ်လည်၌မူ ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆယ့်လေးဆူကိုလည်းကောင်း အထက်တွင် ဗုဒ္ဓဝင်ပန်းချီကားချပ်များကိုလည်းကောင်း လှပတင့်တယ်စွာ တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

ပြတိုက်ပြင်ပတွင်လည်း ဗုဒ္ဓဖြစ်စဉ်တော်၊ ကျင့်ကြံနေပုံ၊ မုဒြာအမျိုးမျိုးကို ပုဂ္ဂလိကအလှူရှင်တို့ ကောင်းမှုဖြင့်

တောင်တက်စိမ့်တော်ယာဉ်ကားသစ်တစ်စီးအား နန်းတော်ကြီးမှ အန္တရာယ်ကင်းပရိတ်ရေ ပတ်ဇွန်ဆေးစည်

ထုလုပ်ထားရှိကြောင်း၊ အချို့မှာ ထုလုပ်ဆဲဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက်ကိုကျော်လွန်၍ သာသနာ့မြေတွင် ရင်ပြင်တော်ချဲ့ထွင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သာသနာ့အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ သစ်ပင်များစိုက်ပျိုးခြင်း၊ မော်တော်ကားလမ်းတိုးချဲ့ခြင်း၊ ဘုရားဖူးကားများ ဝင်ထွက်သွားလာရာ၌ လွယ်ကူစွာ ကွေ့ပတ်မောင်းနှင်နိုင်ရန် လမ်းဖောက်လုပ်ခြင်း၊ ဘုရားလုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများ နေထိုင်ရန် နေအိမ်ဆောက်ခြင်း၊ ဇရပ်၊ ရုံးခန်းများ စသည်ဖြင့် လုပ်ငန်းများတိုးချဲ့ရန် အစီအစဉ်ရှိပါကြောင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးပေါ်မူတည်၍ ဆောင်ရွက်နေခြင်းကြောင့် အလှူရှင်များ လိုအပ်လျက်ရှိပါကြောင်း ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူးက ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။

ဘုရားပွဲတော်ကာလမှာ နှစ်စဉ်တပေါင်းလဆန်း (၆) ရက်မှ (၉)ရက်နေ့အထိ ကျင်းပလေသည်။ ဘုရားပွဲတော်ကာလ၌ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ခြင်း၊ တရားပွဲကျင်းပခြင်း၊ ဇာတ်ပွဲများ ထည့်သွင်းကျင်းပလေသည်။

တပေါင်းလဆန်း (၈)ရက်နေ့တွင် မြို့နယ်အတွင်းရှိ

ကျောင်းတိုက်အားလုံးမှ ကျောင်းရှိသံဃာတော်အားလုံးအား ပင့်ဖိတ်၍ ရေကန်ကြီးပတ်လည်ရှိ နတ်လမ်းတစ်လျှောက် ဆွမ်းကြီးလောင်းလှူပွဲ ကျင်းပလေသည်။

တိုင်းနယ်တစ်ခွင် ထင်ရှားကျော်ကြားလှသည့် 'ပဲခူးတိုင်း၊ ကဝမြို့နယ် ခမဲပြင်အောင်မြေကျွန်းမြတ် တည်ရှိရာ မဟာအတုလအောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်နှင့် ခမဲပြင်ဘိုးဘိုးကြီးထံပါးသို့ ပါရမီရှင်အပေါင်း လာရောက်ဖူးမြော် ဓိဋ္ဌာန်ဆုတောင်းကြပါဟု ဖိတ်မန္တကပြု၍ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်ဝသည့် တောင်းဆုကြောင့် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး စသည်ဖြင့် ပြည့်စုံကြသော အမျိုးကောင်းသားသမီးများ ဖြစ်ပါစေဟု သစ္စာပြုရင်း။

ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း ဘေးဘယာကင်းဝေးကြပါစေ။

ဗိုလ်တထောင်-ကိုဦး

ကျွမ်းကိုး

နန္ဒာခင်(သက္ကလမြေ)[B.A(His)] ပြုစုရေးသားသော ခမဲပြင်အောင်မြေကျွန်းမြတ် အတုလအောင်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်။

ချက်ချင်းသောက်-လက်ငင်းပျောက်

အစာအိမ်လေနိုင်သောက်ဆေး

နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော် အစာအိမ် လေထိုးလေအောင့် ဝေဒနာရှင်များအတွက် အထူးဖော်စပ် လျှော့ဒါန်းကုသပြီး ဝေဒနာရှင် ရဟန်း၊ ရှင်လူ၊ ပြည်သူများ၏ ပျောက်ကင်း ထောက်ခံတောင်းဆိုမှုကြောင့် စေတနာ၊ ဝါသနာကို အရင်းခံ၍ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလိုက်သော 'အစာအိမ်ရောဂါ လေနာ ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် အထူးသင့်လျော်သော ဆေးခွမ်းကောင်းတစ်လက်' ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သုံးစွဲသူများအတွက် တန်ဖိုးလုံးဝဆုံးရှုံးခြင်း မရှိစေရ။

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တိုင်အမှတ် 0114 Y 010697

ပျောက်ကင်းနိုင်သော ရောဂါပျာ

အစာအိမ်ရောဂါ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ အစားများအစားများ၍ မအိပ်မလည်ဖြစ်ခြင်းအစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ဝမ်းဖောင်းပျက်ခြင်း၊ လေနှင့်ဝမ်း မကွဲခြင်း၊ အစာအိမ် နှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများအတွက် ယုံကြည် စိတ်ချစွာဖြင့်သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

ပင်ရင်း - ဦးမြသွေး၊ အမှတ်(၆၈၉)၊ ဘယသကြန့်လမ်း၊ (၁၀)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ ၃၁ ၃၅ ၁၅ ၉၆ ၊ ၀၉ ၃၁ ၀၅ ၉၉ ၃၂

ကုရုံ၊ ပင်းတယ ဆေးပေါင်းခန့် ငါးပါးသီလအလင်္ကာ

ဆိုရွှေမြသန်း(သမိုင်း)

ခရီးသွားခြင်းက စိတ်ကို အပန်းပြေလန်းဆန်းစေသလို ဗဟုသုတကိုလည်း တိုးပွားစေကာမို့ နှစ်တစ်နှစ်မှာ အနည်းဆုံး ခရီးရှည်နှစ်ခေါက်လောက်တော့ ထွက်ဖြစ်ပါတယ်။ အခုလည်း ဒီတစ်နှစ်ရဲ့ သုံးခေါက်မြောက် ခရီးရှည်အဖြစ် စာဆိုအရှင် အရှင်ပညာနန္ဒ(ငြိမ်းဆုသူငယ်)ရဲ့ ကပ္ပိယအဖြစ်နဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းဘက်ကို ခရီးထွက်ဖြစ်ခဲ့ပြန်ပါပြီ။

ရာသီဥတုအရ မိုးလေကင်းစင် ဆောင်းအဝင်လို့သာ ဆိုရပေမယ့် မိုးရဲ့ နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်မှုကိုတော့ အနားကွပ်ခံလိုက်ရပါသေးတယ်။ အချိန်အခါမဲ့ မုန်တိုင်းကြောင့်လား၊ သစ်တောပြုန်းတီးသွားမှုကြောင့်လားဆိုတဲ့ အပြစ်ပုံချစရာ မရှိတဲ့ ဖြေတွေးကိုတွေးပြီး မိုးထဲ၊ နင်းထဲ ရောက်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ခရီးစဉ်တွေကတော့ အံ့ဖွယ်ကိုးဂုဏ် ထေရ်ကုန်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဗိမ္ဗာန်စဉ်စေတီ၊ ရွှေဥမင်ဘုရား၊ ပင်းတယဂူ၊ တောင်ကြီးမြို့တန်ဆောင်တိုင် မီးပုံးပျံလွှတ်ပွဲနှင့် ဆေးပေါင်းခန့်တို့ကိုပါပဲ။

မျှတတယ်ဆိုတာ ကိုယ်ကမျှမှ ကိုယ့်ကို တ၊ကြတာလို့ ဆရာတစ်ယောက်က အနက်ဖွင့်ဆို ရှင်းပြခဲ့ဖူးတာမို့ ကိုယ် ဘာပဲရရ သူတစ်ပါးကို ပြန်ပြန်ပြီးမျှတဲ့အကျင့်လေး ကျင့်ခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ ကိုယ့်ကို တ၊ကြဖို့ထက် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က သူတစ်ပါး စိတ်ချမ်းသာအောင် မျှရတာ၊ ဆောင်ရွက်ရတာကို ပိုပြီးနှစ်သက်နေမိလို့ပါ။ အခုလည်း ကိုယ်ရခဲ့သမျှ ဗဟုသုတတွေကို ပြန်မျှလိုက်ပါတယ်။

ခိုနားဖို့ ဦးစွာရောက်ရှိသွားတာကတော့ တောင်ကြီးမြို့၊ အေးသာယာမြို့သစ်(စက်မှုဇုန်)ထဲက စာဆိုအရှင်ရဲ့ သိက္ခာထပ် ရဟန်းဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ဖြစ်ကြတဲ့ ကိုအောင်၊ မခိုင်မိသားစု အေးရိပ်ငြိမ်ဂေဟာကိုပါပဲ။ မိမိတို့ နားခိုခဲ့သမျှ ကာလတစ်လျှောက်လုံး စာဆိုအရှင်နဲ့ မိမိတို့အပေါ်၌ အစစအရာရာ လိုအပ်သည်မရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သလို ဆက်ဆံရေးကလည်း လေးစားရွှေ့လွန်း

ထူပါတယ်။ စိုင်းထီးဆိုင်သီချင်းထဲကလို ပါးချိုင့်ကလေး
ခွက်လို့ ဖော်ရွေကာ သူ ပြုံးပြပြီး မမေ့နိုင်စရာ ကျေးဇူး
တွေကို ဝေငှနေသလိုပါပဲ။

မမေ့နိုင်စရာ ကျေးဇူးတွေ အများကြီးထဲမှ သွားလိုရာ၊
ရောက်လိုရာကို အဆင်ပြေပြေ သက်သောင့်သက်သာ သွား
နိုင်၊ ရောက်နိုင်အောင် ကားတစ်စီးဖြင့် စီစဉ်လိုက်ပို့ပေးခြင်း
တ မိမိတို့အတွက် လိုတရ စိတ်ချမ်းအမြေဆုံးပါပဲ။ ဒီလိုနဲ့
ရောက်ခဲ့တဲ့ ခရီးစဉ်တစ်လျှောက်ရဲ့အစ ရွှေ့မင်ဘုရားနှင့်
ပင်းတယဂူတို့ဖြစ်ပြီး လေ့လာသိရှိခဲ့သမျှ ပင်းတယဂူ၊ ပင်း
တယနယ်ရဲ့ သမိုင်းစဉ်ဆက် အကြောင်းအရာတို့ကတော့...

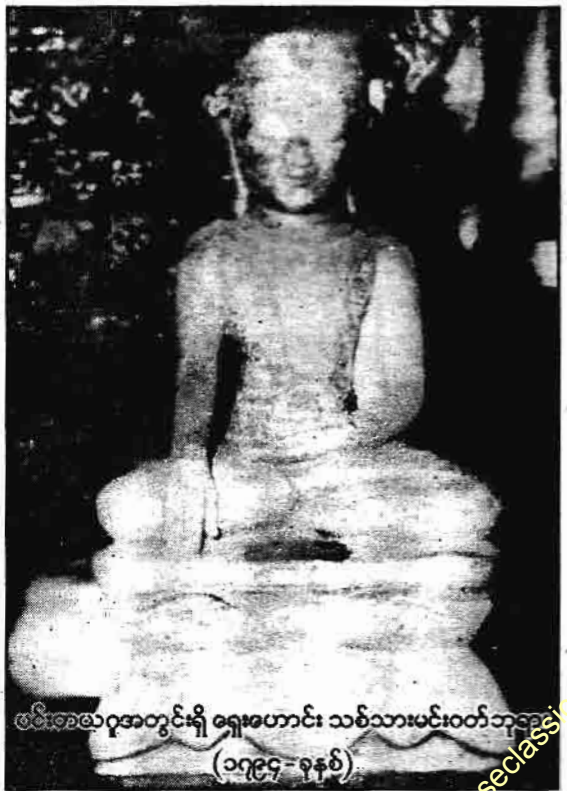

ပင်းတယဆိုတဲ့နာမည်က ရှမ်းနာမည်၊ ပင်ကိုအဓိပ္ပာယ်
ဖော်ရင် ကျယ်ပြန့်တဲ့လွင်ပြင်ကို ပြောရမယ်ထင်တယ်။
ပင်းတယဟာ တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည်နယ်ရဲ့ မြေလတ်လို့ခေါ်
လေ့ရှိတဲ့ ဒေသထဲမှာ စတုရန်းမိုင်နှစ်ရာရှိတဲ့ နေရာဖြစ်ပြီး
အရင်က ငွေခွန်မှူး အုပ်ချုပ်ခဲ့ပါတယ်။

နယ်မြေအပိုင်းအခြားကို ပြောတဲ့အခါ မြောက်ဘက်
မှာ ရပ်စောက်မြေနဲ့အစပ်၊ အရှေ့ဘက်မှာ တောမြေနဲ့အစပ်၊
တောင်ဘက်မှာ ပွေးလှမြေနဲ့အစပ်၊ အနောက်ဘက်မှာ ရွာငံ၊
ကျောက်တူးသီပေါမြေနဲ့အစပ် ပြောရပါတယ်။ အနောက်ဘက်
မှာရှိတဲ့ တောင်ရိုးတောင်တန်းတွေကနေပြီး ဤနေရာတွေ
ကို တဖြည်းဖြည်းလျှောကျ ပြန်ပြီးသွားတဲ့သဘောရှိတယ်။
ရေအင်မတန်ပေါတယ်။ ပင်းတယမြို့အနားမှာ ကန်သင်းနဲ့
ရေသွင်းပြီး လယ်စိုက်နေတာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။

ပင်းတယသမိုင်းရယ်လို့ အားကိုးအားထားလုပ်ပြီး
ပြောစရာတော့ မည်မည်ရရ မရှိဘူး။ ရေကန်၊ နတ်သမီး
ခုနစ်ဖော်၊ ပင့်ကူ၊ ကုမ္ဘာဘယမင်းသား ဆိုတာတွေကတော့
ကြားဖူးကြတဲ့အတိုင်း ပုံပြင်တစ်ခုအနေနဲ့ရှိတယ်။ စိတ်ကူး
ယဉ်ယဉ် အပြောပိုင်ပိုင်ဆိုရင် အင်မတန်နားထောင်ကောင်း
တဲ့ ကလေးအကြိုက်၊ လူကြီးကြိုက်ပါပဲ။

ဒါမေ့ရိုးရိုးပြောကြစို့ဆိုရင် ဒါမျိုးဖြစ်နိုင်သလား၊
မဖြစ်နိုင်ဘူးလား မေးတဲ့အခါ မဖြစ်နိုင်ဖို့က များပါတယ်လို့
ဖြေရမှာပဲ။ မင်းသားကုမ္ဘာဘယက ဘယ်ပြည်ကလဲမေးရင်
အခု ညောင်ရွှေလို့ဆိုတယ်။ သူက သထုံမှာ အိမ်ထောင်
သွားကျတယ်။ အဲဒီမှာ အနေကြာလို့ ပျင်းတော့ မယားနဲ့
သားကို ပစ်ပြေးတယ်။ ပင်းတယရေကန်နားရောက်တော့
ဂဠုန်-နဂါး ရန်ပွဲမှာ နဂါးဘက်ကဝင်ပြီး သူက ဂဠုန်ကို

သတ်တယ်။ ဂဠုန်က ပင့်ကူဖြစ်။ ပင့်ကူနဲ့ နတ်သမီးခုနစ်
ဖော်ပွဲမှာ သူက ပင့်ကူကိုသတ်တယ်။ ပင့်ကူက ဘီလူးဖြစ်၊
နတ်သမီးတွေထဲက အငယ်ဆုံး ရှင်မိယာကို သူက ယူထား
လိုက်တယ်။ ဘီလူးနဲ့ သူနဲ့ သတ်ကြပြန်တော့ သူလည်း
သေ၊ ဘီလူးလည်းသေ။ ဘီလူးက ဇော်ဂျီဖြစ်၊ ဇော်ဂျီက
မိယာကို ခေါ်သွား၊ မိယာက ဇော်ဂျီကို ပရိယာယ်နဲ့ မြစ်ထဲ
တွန်းချပြီး ထဘီနဲ့အုပ်လို့ ဇော်ဂျီသေပြီး ဇော်ဂျီမြစ် ဖြစ်
သွားရော။ မင်းသားကို သိကြားက အသက်ပြန်သွင်းပေး

တယ်။ သူတို့ နှစ်ယောက် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ဇာတ်လမ်းက
မရပ်သေးဘူး။ မင်းသမီး သူ့အဖေဆီ ပြန်ပြေးလို့ မင်းသား
လိုက်ခေါ်ခန်း ပါရသေးတယ်။ ပြန်ရောက်တော့ မင်းသား
က မင်းဖြစ်သွားတယ်။

ဒီပင်းတယနယ်ကို အုပ်ချုပ်သလား၊ ညောင်ရွှေစော်
ဘွား ဆက်လားလို့ ခွဲမပြောပေမယ့် မူလက ညောင်ရွှေ
ကလို့ ပြောပြီးသားမို့ ညောင်ရွှေစော်ဘွား ဖြစ်တယ်။

ဒီပုံပြင်လိုပဲ ရွှေမင်္ဂလာစေတီသမိုင်းကိုလည်း အသောက
တည်ခဲ့တယ်။ အလောင်းစည်သူ
ပြုပြင်ခဲ့တယ်လို့ပြောတဲ့ ရှေးစကား
ပဲ ရှိပါတယ်။ သက်သေခံရယ်လို့
ပုဂံခေတ် ရောက်လောက်အောင်
အထောက်အထား မတွေ့ပါဘူး။

ဒေါက်တာသန်းထွန်း(သမိုင်း
ပါမောက္ခ)နှင့် သိန်းသန်းထွန်းတို့ရဲ့
ပင်းတယ၊ ရွှေမင်နှင့် ပင်းတယ
သမိုင်းစာအုပ်ထဲမှာတော့ ပင်း
တယဂူ၊ စေတီနဲ့ ရုပ်ပွားသမိုင်း
ရေးမယ်လို့ အားကိုးရမယ့် စာ

ဟောင်းပေဟောင်း မှတ်တမ်း
ဟောင်းတွေ ရှာကြတဲ့အခါ အင်း
တဲမင်းကျောင်းမှာ ကိုးကြောင်းရေး
ပေစာငါးရွက် ရပါတယ်။ ဖတ်
ကြည့်တဲ့အခါ ဘွဲ့အမည် မသိရတဲ့
ဆရာတော်တစ်ပါး ရုပ်စောက်
အသွား ပင်းတယမှာ ခဏဝင်နား
ရင်း [(၁၁၅၆)ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ်
(၅)၊ (၉) ဇန်နဝါရီလ၊ ၁၇၉၅]
ရက်နေ့က ငါးပါးသီလအလင်္ကာ
ကို ရေးသွားတယ်လို့ သိရတယ်။

အရင်အနှစ်၊နှစ်ရာလောက်က စာဖြစ်တယ်။ အခုရေးမယ့်
ဘုရားသမိုင်းအတွက် အကောင်းဆုံးဒီဒါနဲ့ဖြစ်လို့ ဒီမှာ
ကူးယူဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ပင်းတယဂူတွေဟာ ထုံးခြောက်တောင်မှာ သဘာဝ
ဖြစ်ပေါ်နေတာမို့ ဘူမိဗေဒသက်တမ်းနဲ့ပြောရင် အနှစ်သန်း
(၂၀၀)က ရှိခဲ့တယ်။ ကျောက်ခေတ်ဟောင်း နှောင်းကာလ
အရင် နှစ်လေးသောင်းနဲ့ တစ်သောင်းကြားထဲမှာတုန်းက
ဒီဂူတွေထဲမှာ လူဝင်နေမလားဆိုတာတော့ ရှေးဟောင်း
သုတေသန တူးဖော်ခွင့်ရရင် သိနိုင်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂူပေါက်
က အရှေ့ဘက်လှည့်နေတာဖြစ်လို့ လူနေချင်မှ နေမယ်။
ကျောက်ခေတ်လူတွေက အပေါက် တောင်ဘက်မှာရှိမှ နှစ်
သက်တတ်တယ်။ အဲဒီလောက် ကွာကွာလှမ်းလှမ်း စဉ်းစား
ဖို့လည်း လိုမယ်မထင်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေရဲ့ ကိုး
ကျယ်ဖို့၊ ရှိခိုးပူဇော်ဖို့ ဌာနတစ်ခုအနေနဲ့ ဘယ်တုန်းက
သုံးလာခဲ့သလဲဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်။ ပုဂံခေတ်လား၊ ကုန်း
ဘောင်ခေတ်လား၊ အင်းဝခေတ်
လားလို့ ရှာရမယ်။

ရက်စွဲတွေထဲမှာ အစောဆုံး
ထ (၁၀၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၇၇၃)ခုနှစ်
ဖြစ်တယ်။ ကုန်းဘောင်ဆက် စဉ့်
တူးမင်းလက်ထက်ပါပဲ။ ဒါကြောင့်
ဒီဂူက ရုပ်ပွားတော်တွေဟာ ခရစ်
နှစ်(၁၇၀၀)ထက် မစောဘူး။ အဲဒီ
အခါကမှ လျှာဒါနိုးပူဇော်ခဲ့တာတွေ
ဖြစ်တယ်ဆိုရင် သိပ်မမှားနိုင်ဘူး
ဆင်ပါတယ်။ မင်းဝတ်ဘုရားရဲ့

အဆင်တန်ဆာကို ကြည့်ပြန်သော်လည်း ကုန်းဘောင်ခေတ်
ဦးကိုပဲ ညွှန်းပါတယ်။ နောက်တစ်မျိုး ပြောရရင် ကုန်း
ဘောင်ခေတ်ထက် ပိုပြီးရှေးမကျဘူး။

မိမိ လေ့လာရှာဖွေ ဖတ်ရှုမှတ်သားရသရွေ့ ရွှေဥမင်
စေတီနှင့် ပင်းတယဂူ ပင်းတယနယ်သမိုင်းကြောင်းကျ
တော့ ဒီလောက်ပါပဲ။ ဆက်လက်ပြီး မိမိတို့ ရောက်ရှိ
ခဲ့သည့် အံ့ဖွယ်ကိုးဂုဏ် ထေရ်ကုလုံ၏ ဗိမ္မာန်စဉ်စေတီမှ
ဖူးမြင်တွေ့သမျှ၊ လေ့လာခဲ့သမျှ ရေးသားပါဦးမယ်။

ကုလုံဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ အံ့ဖွယ်ကိုးဂုဏ်နဲ့ ဩ
ဝါဒကထာကို မှတ်သားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒါတွေကတော့...

ထေရ်ကုလုံ၏ အံ့ဖွယ်ကိုးဂုဏ်

(၁) ကုလုံဆရာတော်သည် ပင်းတယမြို့ ကန်ထောင့်
ကျောင်းဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စ၏ အဆုံးအမကို နာယူကာ

ကျောင်းရှိ ဦးဝိမလအား ကျောင်းနှင့်တကွ ဂရုဘဏ်၊ လဟု
ဘဏ် ပစ္စည်းများနှင့် မိမိပိုင်ပစ္စည်းများကို တစ်ခုမကျန်
အာလယပြတ် စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းခြင်း။

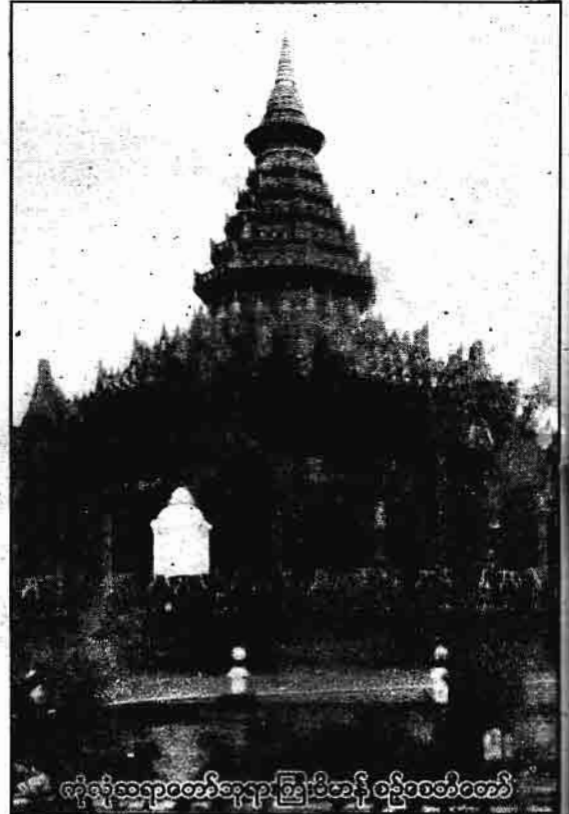
(၂) ဂဠုန်တောင်၌ တရားအားထုတ်နေစဉ် လူဆိုးဓားပြ
များက ပစ္စည်းယူရုံတင် အားမရဘဲ ဆရာတော်အား ကြိုး
ဖြင့်တုပ်ကာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းလာသည်ကိုပင် သည်းခံနိုင်
ခြင်း။

(၃) ကုံလုံဆရာတော်သည် လူဆိုးဓားပြများက ပစ္စည်း
ကိုသာ လုယူလိုရမည်။ ငါကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ ဓာရဏ
တရားကိုတော့ လုယူလိုရမည် မဟုတ်ပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ကြိုးဖြေပေးပါလို့ တကြော်ကြော်အော်ခေါ်နေသော်လည်း
အကူအညီရမည် မဟုတ်ပါ။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အရဟံဂုဏ်တော်
သည်သာ ရန်အောင်ကြောင်းဖြစ်သည်။ ဝိပဿနာဘာဝနာ
သည်သာ အားကိုးစရာအစစ်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆမိပြီး ဂုဏ်
တော်ပွားသည်။ ဂုဏ်တော်ပွား၍ စိတ်ကြည်လင်လာသော
အခါ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို ဝိပဿနာရှုမှတ်ပွားများသဖြင့် တုပ်
ထားသောကြိုးများ အလိုလိုပြေသွားခြင်း။

(၄) ကုံလုံဆရာတော်သည် ဘေးမဲ့အသားလွတ်နှင့် သစ်

မင်းတရားစုဆောင်းထိက ဟင့်ကု

ရန်ကုန်ဆရာတော်ဆရာကြီးဦးဘန့် ဝဉ်းဝဉ်းတော်

သီးဝလံများကိုသာ ဘုဉ်းပေးတော်မူသောကြောင့် သစ်သီး
ဝလံများမှ ဒက္ခိဏာသာခါဘုရားနှင့်တူသော ထူးဆန်းသည့်
ဘူးဘုရား၊ ပြောင်းဖူးကိုးဆူစေတီတော်များ ရောက်ရှိလာ
ခြင်း။

(၅) ဆရာတော်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ သင်းပျံမွေးကြိုင်သော
ထူးခြားသည့် အမွှေးရနံ့များ ထွက်လျက်ရှိခြင်း။

(၆) ဆရာတော်၏ ညာဘက်လက်မတော်တွင် နဂါးရံ
ဘုရားပုံနှင့် ဘယ်ဘက်လက်မတော်တွင် ကျိုက်ထီးရိုးပုံ
ပေါ်နေခြင်း။

(၇) ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ လက်ဖဝါးတော်တွင် တစ်
ဖက်၌ ရှင်ဥပဂုတ္တပုံတော်နှင့် အခြားတစ်ဖက်၌ ရှင်သီဝလီ
ပုံတော် ပေါ်နေခြင်း။

(၈) ဆရာတော်၏ ညာဘက်ခြေဖဝါးတော်တွင် ကြာဗူး
ပုံနှင့် ဘယ်ဘက်ခြေဖဝါးတော်တွင် ကြာခွက်ပုံပေါ်ခြင်း။

(၉) ဆရာတော်ကြီးသည် သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ် ကျပ်သိန်
ပေါင်းနှစ်ထောင်ငါးရာကျော်တန်သည့် မြန်မာမှုပန်းတမ်း
ဆယ့်နှစ်မျိုးပါ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော သီရိစကြာရတနာ
ကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတိုင်ခဲ့ရသည်။ ဘာဝနာ

ကျောင်း ပြောင်းရွှေ့တော်မူသော
အခါ၌လည်း ဆရာတော်ကြီး၏
ရုပ်ကလာပ်တော်သည် ကမ္ဘာပေါ်
မှာ တစ်ခုတည်းသာရှိသည့် ကျပ်
သိန်းပေါင်းရှစ်ထောင်ငါးရာကျော်
တန်သော စဉ့်ကျောင်းတော်ကြီး
အတွင်း၌ သီတင်းသုံးစံနေတော်မူ
ရခြင်းတို့မှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
၏ ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဩဖွယ်
ကောင်းသော ဂုဏ်တော်များပင်
ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ များစွာသောဩဝါဒကထာ
တို့အနက်က အလျဉ်းသင့်တဲ့ ဩဝါဒကထာတစ်ပုဒ်က
တော့-

တုံ့လုံဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာ(၂)

ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ ကိုယ်တိုင်ပြု၊
ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံသည်၊
အကုသိုလ်မှု၊ ကိုယ်တိုင်ပြု၊
ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံသည်။
အခြားတစ်ယောက်က၊ ကူညီမှု၊
ခံရ မရှိပြီ။
မကောင်းမှုဆိုတာ၊ စိတ်ကွယ်ရာ၊
ဘယ်မှာ မရှိပြီ။
လူမမြင်သာ၊ နတ်မြဲဟွာ၊
သေချာမြင်သိသည်။
ကံတရားမှာ၊ များသတ္တာ၊
မျက်နှာမလိုက်ပါပြီ။
ကမ္ဘာသတ္တိ၊ ဆန်းကြယ်ဘိ၍၊
မုန့်အရှင်၊ ကုန်အစင်၊
သိမြင်နိုင်ပါသည်။
ကွယ်လွန်သောအခါ၊
ကိုယ်တည်းသာ၊
ခေါ်ရာလိုက်ရသည်။
မကောင်းလျှင်ခံ၊
ကောင်းလျှင်ခံ၊
ထုံးစံဓမ္မတာ မှတ်ရမည်။
(ကမ္မဝိပါကော အဓိန္ဒယော

ကံကျိုးပေးသည် မကြံစည်နိုင်လောက်အောင် ဆန်းကြယ်
၏။)

◆ ◆ ◆

အပျော်လည်းနည်းနည်းစွက် ဗဟုသုတဖက်တဲ့ နေရာ
နှစ်ခုကိုလည်း ရောက်ခဲ့ပါသေးတယ်။ တောင်ကြီးမြို့၊
အဝေရာကွင်းထဲက မီးပုံးပျံလွှတ်တင်ပွဲရဲ့ ဆုပေးပွဲညနဲ့
တောင်ကြီးမြို့ အေးသာယာမြို့သစ်(စက်မှုဇုန်)မှာ ကျင်းပ
တဲ့ ဆေးပေါင်းခွဲတို့ပါပဲ။

ဆေးပေါင်းခွဲက လပြည့်ညမှာ ကျင်းပပြီး မီးပုံးပျံ
ဆုပေးပွဲက လပြည့်ကျော်(၁)ရက်နေ့ ညမှာမှ ကျင်းပတာ
ပါ။ ဒါကြောင့်မို့ အရင်ရောက်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဆေးပေါင်းခွဲက
သိကောင်းစရာတွေကို တစ်ဆင့်ကမ်းပါဦးမယ်။

ဆေးပေါင်းခွဲကို ဦးဆောင်ကျင်းပတဲ့ ဆရာတွေက

ဝန်ကြီးချုပ်ကြီးဖွဲ့စည်းထားသည့် မိသားစု

တော့ ဆရာမိုးသန်းခိုင်၊ ဆရာအောင်ကျော်မြင့်နဲ့ ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခရဲ့ တပည့်ပရိသတ်များပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေး ပေါင်းခွဲက ဘယ်လိုလဲဆိုတာကိုတော့ သူတို့ရဲ့ လက်ကမ်း စာစောင်မှာ ပါတဲ့အတိုင်းပဲ ပြန်ရေးပြလိုက်ပါ့မယ်။

ဒီလိုပါခင်ဗျာ...သာယာလှပတဲ့ နက္ခတ်တာရာစုံညီ တဲ့ ဆေးပေါင်းခွဲတဲ့ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညချမ်းမှာ အာမင်းသိင်္ခရဲ့တပည့် ဗေဒင်ဆရာ၊ဆရာမတွေနဲ့ ခုနစ် ရက်သားသမီးတွေ စုပေါင်းပြီး ဆေးဖော်ကြမလို့ပါ။

လေးပေါင်းလရာ၊ လေးဆွေ့ချာတို့ ရှာဖွေဖော်တွေ့ဖွယ် အာရုံအေးသည့်

လေးပေါင်းလေး၊ မိုင်းခံနေစဉ်

လေးပေါင်းလွှဲတော်တွေ့ဖွယ် လေးပသွေ့ပါ အာရုံခြုံအေးလတ်နေစဉ်

မသိတဲ့လူတွေက အဲဒီဆေးကို ပီယဆေးလို့ထင်တတ်ကြပါတယ်။ အမှန်ကတော့ ပီယဆေးသက်သက် မဟုတ်ပါဘူး။ သံလိုက်သည်းခြေ ဆေးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ အလွန်အား ကောင်းတဲ့သံလိုက်နဲ့ စပါးကြီး သည်းခြေ ရောစပ်ပြီး ခုနစ်ရက် သားသမီး လူကြီး၊ လူလတ်၊ လူငယ်မကျန် သွေးရပါတယ်။ ပြီးတော့မှ အလွန်စေးပျစ်တဲ့ မုန့်ညင်း ဆီနဲ့ ရောစပ်ရပါတယ်။ အဲဒီလို ရောစပ်ပြီး ခုနစ်ရက်သားသမီးထံမှ ရတဲ့ ချည်ဖြူခင်တွေကို ကျီးခြေမီး စာ ကျစ်ရပါတယ်။ အဲဒီမီးစာကို ဆီမီးခွက်ထဲထည့်၊ စောစောက သံလိုက်သည်းခြေဆီတွေကို မီးစာပေါ် လောင်းချပြီး မိုင်းခံရပါတယ်။ အဲဒီမိုင်းခံတဲ့ နေရာကလည်း သဲဖြူခင်း၊ ရာဇမတ်ကာ၊ ငှက်ပျောပင် စိုက်ထားတဲ့ ဝင်း အတွင်းမှာပဲ မေတ္တ သုတ်ရွတ်ပြီး မိုင်းခံရပါတယ်။ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ ပြည့်အောင် မိုင်းခံကြရပါတယ်။ မိုင်းခံတဲ့ ဆရာ၊ဆရာမတွေဟာ ပိတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ထားရပါတယ်။ အဲဒီအစီအစဉ်မပြီးမချင်း ကွမ်းစားခြင်း၊ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းလည်း မလုပ်ရပါဘူး။ မေတ္တာရဲ့ သင်္ကေတဖြစ်တဲ့ နို့နဲ့ရေကလွဲပြီး အခြားအစားအသောက် စားသောက်ခွင့် မရှိပါဘူး။

ဒီဆေးဟာ ပီယဆေးသက်သက် မဟုတ်ပါဘူး။ စပါးကြီးသည်းခြေ

ရဲ့ ညှို့ဓာတ်၊ မုန်ညင်းဆီရဲ့ စေး
 ဆေးကပ်ငြိတ်သဘော၊ ချည်ဖြူခင်
 ရဲ့ ဖြူခင်တဲ့နိမိတ်၊ ခုနစ်ရက်သား
 သမီးရဲ့ ညီမူယာလက္ခဏာ၊ သံ
 ဘိုက်ရဲ့ဆွဲငင်ဓာတ်၊ မေတ္တာသုတ်ရဲ့
 ငြိမ်းတုံ့စွမ်းအားတွေ စုပေါင်း
 ကားတာဆိုတော့ ဈေးဆိုင်တွေ
 အတွက် ဈေးခေါ်ကောင်းတယ်။
 အရောင်းအဝယ်သမားတွေအတွက်
 ကော်ပွင့်တယ်။ ကုန်သည်တွေရဲ့
 ကုန်ပစ္စည်းတွေကို မျက်နှာပန်းလှ
 တယ်။ လစားသမားတွေအတွက် အထက်လူကချစ်ပြီး
 ဆောက်လူက ကြည်ညိုလာမယ်။ ခေါင်းရွက်ဗျပ်ထိုး ဈေး
 သည်တွေအတွက် ဝယ်သူကို အသံကွဲအောင် တကြော်ကြော်
 ဆော်ရတဲ့ဒုက္ခက ကင်းမယ်။ အရွယ်ရှိပြီး အဖော်မဲ့ အထီး
 ကျန် ဖြစ်နေတဲ့သူတွေကို ဘဝခရီးဖော် ရစေမယ်။ အရွယ်
 သွန်လို့ အဖော်မဲ့သွားတဲ့ သူအတွက်လည်း ဓမ္မခရီးဖော်
 ရစေလိမ့်မယ်။

ခေါင်းခါတဲ့လူက လက်ယပ်ခေါ်လိမ့်မယ်။ မဲ့တဲ့လူက
 ငြိုးပြလိမ့်မယ်။ ရောင်းချင်တဲ့ကုန်ပစ္စည်းတွေ၊ အိမ်တွေ၊
 ခြေတွေကို ဖျန်းပက်ရပါတယ်။ အရေးကြီးစကားတွေ ပြော
 ခါနီးမှာ နဖူးဆံစက်တိုပြီး နှုတ်ခမ်းကို တိုပြီးပြောရင်
 မေတ္တာစကားအဖြစ် စကားအောင်စေပါလိမ့်မယ်။ အိမ်ရှေ့၊
 ဆိုင်ရှေ့တွေမှာ ပက်ဖျန်းရင် ငြိမ်းချမ်းလာဘ်ခွင့်စေပါလိမ့်
 မယ်။

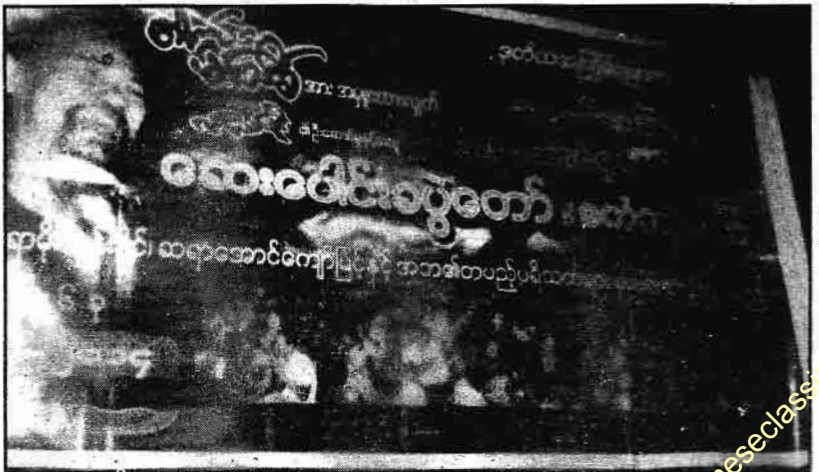
အဲဒီလောက် အညွှန်းကောင်းတဲ့ သံလိုက်သည်းခြေ
 ဆေးကြီးကိုလည်း အလကားပေး
 ခါမယ်။ မနောမယလက်ဖက်ရည်
 လည်း တိုက်ပါမယ်။ နိမိတ်ကောင်း
 ယူပြီး မေတ္တာနဲ့လည်း ဗေဒင်ဟော
 ပေးပါမယ်။ အခြားကမ္ဘီရလက်
 ဆောင်တွေလည်း ဆေးပေါင်းခ
 နိမိတ်ကောင်းယူပြီး ဝေငှပါဦးမယ်။
 ဘာများ စဉ်းစားနေဦးမှာလဲ။ လာ
 ခဲ့ပေါ့ဗျာ'ဆိုတဲ့ သံလိုက်သည်း
 ခြေဆေးကြီးကို ဖော်ကြတဲ့ ဆေး
 ပေါင်းခပွဲပါ။ အမြင်ဆန်း၊ အသွင်

ဆန်း။ အပြောဆန်းတွေ ရောစွက်တဲ့ ဗဟုသုတရော၊ ဆေး
 ပေါင်းခရော ရခဲ့ပါတယ်။

နောက်တစ်ရက် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်
 နေ့ ညမှတော့ တောင်ကြီးမြို့ရဲ့ မီးပုံးပျံလွှတ်တင်ပွဲ ကျင်းပ
 ရာ အဝေရာကွင်းကြီးထဲကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ မောသွား
 တဲ့ မိုးစက်တို့ရဲ့နောက်ကနေ နှင်းစက်ဆက်ဆက်လာတဲ့
 ဆောင်းညချမ်းအစမှာပဲ စင်မြင့်ထက်က ဆုကြေညာသံ
 တွေကို ကြားနေရပါတယ်။ ပရိသတ်များလွန်းလို့ စင်ရှိတဲ့
 ကွင်းရဲ့ တစ်ဖက်ထိပ်ကနေ မကြားတစ်ချက် ကြားတစ်ချက်
 အသံကို နားစွင့်ရင်း ဝေးဝေးငေးငေး ကြည့်နေ၊ နားစွင့်
 နေစဉ်မှာပဲ လင်းလင်းပွင့်ပွင့်ကြားရပြီး မှတ်မှတ်သားသား
 ရှိနေခဲ့တဲ့ ဆုရအဖွဲ့ကတော့ ညမီးကြီး ပဉ္စမဆုရရှိသည့်
 မြတ်နိုးသူ ဆောက်လုပ်ရေးမိသားစု မီးပုံးပျံအဖွဲ့ပဲ ဖြစ်
 ပါတယ်။

အဲဒီအဖွဲ့ကို ပို၍အမှတ်ရစေတဲ့ သတင်းစကားတစ်ပုဒ်

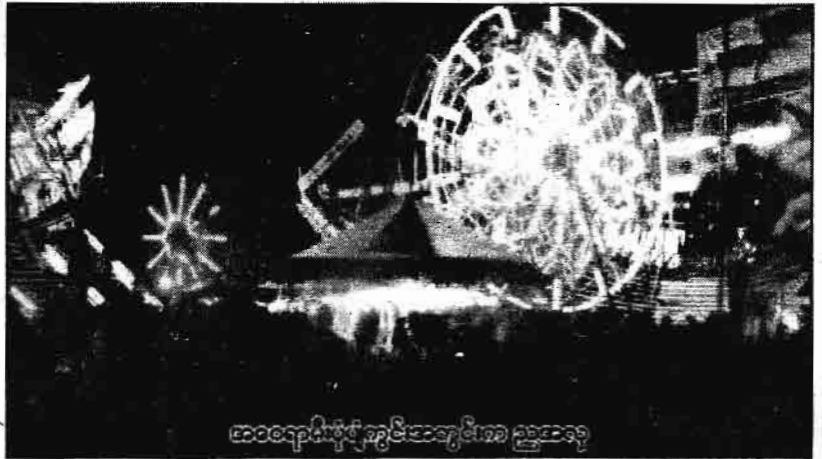
ရှိပါသေးတယ်။ (၂၀၁၄)ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၆)ရက်နေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာမှ သတင်းစကား တစ်ပုဒ်ပါ။

သတင်းစကားကတော့-

(၂၀၁၄)ခုနှစ် ရှမ်းပြည်နယ်၊ တောင်ကြီးမြို့ တန်ဆောင်တိုင် မီးပုံးပျံလွှတ်တင်ပြိုင်ပွဲတွင် ညမီးကြီး ပဉ္စမဆုရရှိသော မြတ်နိုးသူဆောက် လုပ်ရေးမိသားစု မီးပုံးပျံအဖွဲ့များ သည် နိုဝင်ဘာလ(၁၃)ရက် ညနေ (၆)နာရီက တောင်ကြီးမြို့ စိတ်တောင်တန်းခန်းမ၌ တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ ဓမ္မစကူးလ်နှင့် ရွှေတောင်တန်းဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးနှင့် လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပရဟိတကျောင်း(အေးသာယာ) ဓမ္မဝိဒူ အုတ်ဖိုဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးနှင့် လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပရဟိတကျောင်း(ရတနာသီရိ)များသို့ အလှူငွေများ ပေးအပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

အခမ်းအနားတွင် တောင်ကြီးမြို့ မြတ်နိုးသူ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ ဒါရိုက်တာဦးသန့်စင်က အလှူငွေများ ပေးအပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ ဓမ္မစကူးလ်ရန်ပုံငွေ ကျပ်ခြောက်သိန်း၊ ရွှေတောင်တန်းဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးနှင့် လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေးပရဟိတကျောင်း(အေးသာယာ) အတွက် ငွေကျပ်ခြောက်သိန်း၊ ဓမ္မဝိဒူအုတ်ဖိုဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေးနှင့် လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပရဟိတကျောင်း(ရတနာသီရိ)အတွက် ငွေကျပ်ခြောက်သိန်းတို့ကို ပေးအပ်လှူဒါန်းခဲ့ရာ တာဝန်ရှိ ကိုယ်စားလှယ်အသီးသီးတို့က လက်ခံရယူကြောင်း သိရပါသည်။

မြတ်နိုးသူဆောက်လုပ်ရေးမိသားစု မီးပုံးပျံအဖွဲ့သည် (၂၀၁၄)ခုနှစ် တောင်ကြီးတန်ဆောင်တိုင် မီးပုံးပျံလွှတ်တင်ပြိုင်ပွဲတွင် ညမီးကြီးတစ်လုံး၊ စိန်နားပန်တစ်လုံး ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရာတွင် ညမီးကြီးပြိုင်ပွဲတွင် ပဉ္စမဆု ငွေကျပ်(၂၅)

တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ ရွှေတောင်တန်းဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးနှင့် လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပရဟိတကျောင်း(ရတနာသီရိ)များသို့ အလှူငွေများ ပေးအပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ ရွှေတောင်တန်းဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးနှင့် လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပရဟိတကျောင်း(ရတနာသီရိ)များသို့ အလှူငွေများ ပေးအပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

သိန်းရရှိပြီး မီးပုံးပျံပြိုင်ပွဲကို ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်မှာ (၂)နှစ်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည် ဆိုတာပါပဲ။

◆ ◆ ◆

စာဆိုအရှင်နှင့် ဒီတစ်ခေါက် ခရီးပေါက်ခဲ့သမျှ မှတ်ခဲ့သမျှကတော့ ရေးသားဖော်ပြပြီးခဲ့သလောက်ပါပဲ။

ကိုရွှေမြသန်း(သမိုင်း)

မှီငြမ်း

- * အံ့ဖွယ်ကိုးဂုဏ်ထောင်ရကုလုံ၊ ဦးအောင်မြင့်ထွန်း(B.Ag) နှင့် ဦးမြင့်အောင်(B.E, Mach)။
- * ပင်းတယ၊ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ပင်းတယဂူသမိုင်း (ဒေါက်တာသန်းထွန်း၊ သမိုင်းပါမောက္ခနှင့် သိန်းသန်းထွန်း)။
- * ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ဖူးမြော်လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ။

ကျွန်ုပ်တို့ရေးသူသည် လွန်ခဲ့သော(၂)နှစ်ကျော်ကာလ နှစ်ချိန်ပြည့်နယ်၊ ကျိုက်မရောမြို့ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ကြီးကြောင်းတိုက်သို့ စတင်ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ မုပ္ပလင် ကျောက်ထုတ်အလုပ်စခန်းမှ စခန်းမှူး ဒေါ်သင်းသင်း အောင်၏ အဘဘိုးမင်းခေါင်ရပ်တန့် ဓာတ်နန်းဖွင့်ပွဲအခမ်း အနား ဖိတ်ကြားသောကြောင့် သွားရောက်ရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျိုက်မရောဘုရားကြီးကို စတင် ဖူးမြော်ရပြီး ကျိုက်မရောဆရာတော်နှင့်လည်း ရင်းနှီးကျွမ်း ဝင်ခဲ့ပါသည်။

ကျိုက်မရောဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါရိန္ဒ(သဒ္ဓမ္မဇောတိက ခေ) နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်သည် သီလ၊ သမာဓိ၊

ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သာသနာပြုဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ် ပါသည်။ ထို့အပြင် ဂန္ထီရပညာရပ်ဆိုင်ရာစာပေများ၊ မဂ္ဂ ဇင်း၊ ဂျာနယ်တို့ကို စိတ်ဝင်စားပြီး ထူးခြားသော ဂန္ထီရ ပစ္စည်းကိုလည်း စိတ်ဝင်စားပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ဦးစွာပထမ ကျိုက်မရောဆု တောင်းပြည့်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ကြည့်ညိပါသည်။ ထို ဘုရားကြီးကို ဓာတ်ပုံတွင် ဖူးမြော်ခဲ့ရသလို ဓာတ်ပေါင်းစု စေတီဝင်းအတွင်းတွင်လည်း ပုံစံတူရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ရပါသည်။ မွန်ပြည်နယ်တွင် ထင်ရှားသော ကျိုက် စေတီဘုရားများအနက် ကျိုက်မရောဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ကြီးလည်း တစ်ဆူပါဝင်ပါသည်။

မြို့ပြညီနယ် ကျိုက်မရောမြို့ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီး၏ ဘုရားတော်ကို ဖူးမြော်ရန် ဝန်ဆောင်ခံရသူ ဝန်ထမ်းတို့၏ နားထောင်ချက်များကို ဖော်ပြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားတော်ကြီး (ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားတော်ကြီး)

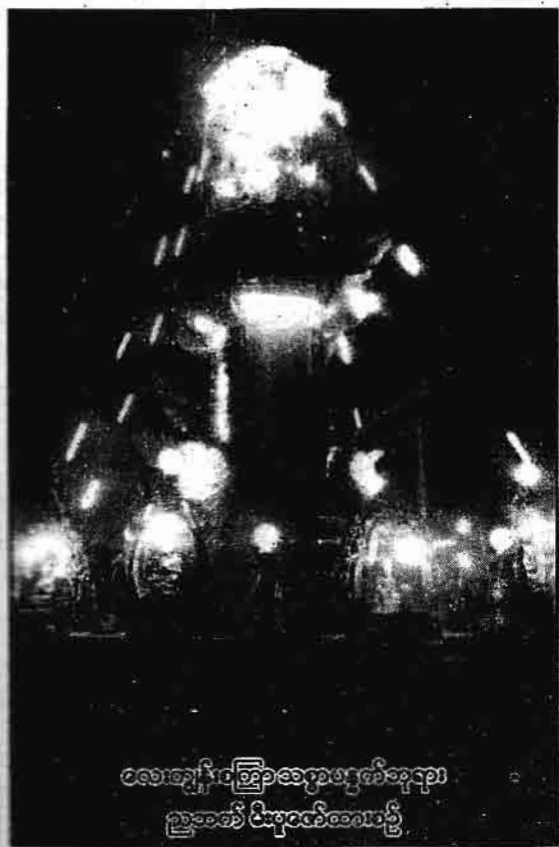
ကျိုက်မရောဘုရားတောင်းပြည့် ကျောင်းတိုက်ဝင်းကြီးမှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းပါသည်။ အနည်းဆုံး(၅)ဧကခန့် ရှိနိုင်ပါသည်။ ကျိုက်မရောဘုရားကြီးဝင်းအတွင်းတွင် ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၊ ဓမ္မာရုံ၊ ရဟန္တာဆံတော်ရှင်စေတီ၊ ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီ၊ လေးမျက်နှာဘုရား၊ ရဟန္တာသိမ်တော်၊ ရှင်သီဝလိ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာ၊ နဂါးရုံဘုရား၊ ပိဋကတ်တိုက်၊ မဟာမြတ်မုနိဘုရား၊ နှီးဘုရား၊ လေးကျွန်းစကြာဘုရား၊ သိုက်နန်းရှင်များနန်း၊ နာရီစင်၊ အောင်မောင်းကြီး၊ သုံးထပ်ကျောင်းဆောင်နှင့် ရွှေတိဂုံပုံတူစေတီ စသည်တို့ တည်ရှိပါသည်။

ထိုသာသနိကအဆောက်အအုံ၊ ဘုရားစေတီများတွင် လေးကျွန်းစကြာဘုရား၊ သုံးထပ်ကျောင်းဆောင်နှင့် ရွှေတိဂုံပုံတူစေတီတို့မှာ ယခုလက်ရှိ သီတင်းသုံးနေသော ကျိုက်မရောဆရာတော်လက်ထက်တွင် အသစ်တည်ဆောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအချိန်မှစ၍ ကျိုက်မရောဆရာတော် သိက္ခာထပ်အလှူနှင့် မွေးနေ့ပူဇော်ပွဲ၊ ရွှေတိဂုံပုံတူစေတီ ထီးတင်ပွဲအခမ်းအနား စသည့်အလှူပွဲတိုင်း

ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ကျိုက်မရောဘုရားကြီး တန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ယက္ခဘိုးတော်၊ မယ်တော်ပုံ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာရုပ်တု၊ ဆင်၊ ခြင်္သေ့၊ ဘီလူးရုပ်တုတို့ကို ဦးစွာပထမ စိတ်ဝင်စားခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယမှာ လေးကျွန်းစကြာဘုရားကို စိတ်ဝင်စားပါသည်။ ထိုဘုရားတည်နေပုံမှာ ထူးခြားနေပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အလွန်လက်ရာမြောက်သော နဂါးရုံဘုရားနှင့် စေတီဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ဘွဲ့တော်အပြည့်အစုံမှာ လေးကျွန်းစကြာသစ္စာပန္နက ဆုတောင်းပြည့်နဂါးသိုက်ချုပ်ဘုရား ဖြစ်ပါသည်။ ဤဘုရားသည် ကျိုက်မရောဘုရားသမိုင်း၊ သိုက်နဂါးတို့နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။

ကျိုက်မရောဘုရားသမိုင်း နောက်ဆက်တွဲတွင် (၂၀၁၀)ပြည့်နှစ်၊ မေလ (၂၁)ရက်နေ့ နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီအချိန်တွင် မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်မရောမြို့ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်းရှိ ကလျာဏီရဟန္တာသိမ်တော်တွင် စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသော သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်၏ တင်ပြလျှောက်ထားမှုများ ဖတ်ရသည်။

ကျေးရွာတစ်ခု၏ သာသနာ့ပိတောက်ကြီး

မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်မရောမြို့ရှိ အဓိကဆုတောင်းပြည့် ဘုရားကြီးကို သက္ကရာဇ်(၁၁၀)ပြည့်နှစ်တွင် ယခု ဘားအံ မြို့နယ်တွင် နန်းစိုက်ခဲ့သော ဓမ္မရာဇာမင်း(စလွယ်၌ ဖား ရုပ်ရှိ)သည် စတင်တည်ထား ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းမင်း တွင် သမီးတော်သုံးယောက်ရှိပြီး အကြီးဆုံးသမီးတော်မှာ မြနန်းသူစာ၊ သမီးလတ် မြနန်းဒေဝီ၊ သမီးငယ် မြနန်း ကလျာတို့ဖြစ်သည်။ ဓမ္မရာဇာမင်း စစ်ရှုံးသောအခါ ထို သမီးတော်သုံးယောက်နှင့်အတူတကွ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ကြီးဝင်းအတွင်းရှိ လေးမျက်နှာဘုရားနေရာ၌ ဖမ်းဆီးချုပ် နောင်ခြင်းခံရပြီး ကွပ်မျက်ခံခဲ့ရပါသည်။ ကွပ်မျက်မခံရမီ လှည်း(၉)စီးခန့်ရှိသော ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာများကို သိုဝှက်

စာရွက်တောင်းကာ နဂါးသိုက်ချပ်ဘုရားတည်ရန် ပုံကြမ်း ဆွဲပြသွားခဲ့သည်။

လေးကျွန်းစကြာ သစ္စာပန္နက် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား အနီးတွင် ရွှေရောင်စတီးပြားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ကမ္မည်း မော်ကွန်း တွေ့ရှိရသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ကြည့်ရာ အလင်းပြန် နေသည်။ ဒေါ်သင်းသင်းအောင်မှ ထိုမှတ်တမ်းကို လက်ရေး ဖြင့်ကူးယူသွားရန် တိုက်တွန်း၍ စာရေးသူလည်း စိတ်ရှည် လက်ရှည် ရေးကူးလာခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာ့ စိရိတိဋ္ဌတု

ကျိုက်မရောမြို့ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီးကျောင်း ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ လေးကျွန်းစကြာ သစ္စာပန္နက်

ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရားကြီး ကမ္မည်းမော်ကွန်း

ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီးကျောင်း တိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါရိန္ဒ (သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ၊ နိုင်ငံတော် ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်) ကိုယ်တိုင် ဦးစီးရှေ့ဆောင်ပြု၍ နိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံး ဗိုလ်ချုပ် ကြီးသက်နိုင်ဝင်း၊ နယ်စပ်စည်ပင် ဝန်ကြီးနှင့် ဆရာကြီးဦးလှထွန်း (၄၅ ရက်အဓိဋ္ဌာန်အဖွဲ့)တို့မှ ကူညီ ပံ့ပိုး အကျိုးဆောင်လျက် ဦးဆောင် ဝင်း၊ ဒေါ်စမ်းစမ်းဌေး၊ ငြိမ်းစည်ဦး

နဂါးသိုက်ဆီက ခွေးမွေးရာမှ ရရှိသော နဂါးသိုက်ချပ်ဘုရားတည်ရာ ပေတ္တာပိုင်မဆရာတို့

တော်တို့မှ မတည်လှူဒါန်း၍ (၁၃၇၂)ခုနှစ်၊ တန်ခူး
 လဆန်း (၆)ရက် (၁၈-၄-၂၀၁၀)ရက်နေ့တွင် ပန္နက်တော်
 သင်္ဃာန် (၁၃၇၂)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၉)ရက် (၂၁-
 ၄-၂၀၁၀)ရက်နေ့တွင် အုတ်မြစ်စီမံကိန်းအခမ်းအနား
 ကျင်းပပြီး (၁၃၇၂)ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် (၂၁-
 ၄-၂၀၁၀)ရက်နေ့တွင် ထီးတော်တင်မင်္ဂလာအခမ်းအနား
 ထို့ အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။

ဒက္ခိဏာရာမိကဗိမာန်တော်ကြီး တည်ဆောက်စဉ်
 ဆွေတော်တစ်လုံး ရရှိခဲ့ပါသည်။ အမျိုးအမည်မသိသော
 ဆွေအကြောင်းကို စုံစမ်းစစ်ဆေးရာ ကလျာဏီရဟန္တာသိမ်
 အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်(၄)ဦးတို့က အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထား
 တင်ပြခဲ့သည်။ ၎င်းအမြဲတော့မှာ မူလခဲ (ခေါ်) သင်္ခပတ္တ
 ဆတ်လုံးဖြစ်ကြောင်း၊ လူတို့ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများ
 ခြောင်းရွှေသောအခါ လက်မှတ်ရေးထိုး မှတ်တမ်းပြုသကဲ့
 သို့ နဂါးသိုက်တွင် မြေဆီမြေနှစ်ဖြင့် မော်ကွန်းမှတ်တမ်း
 မြှုပ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ မြေဆီမြေနှစ် အထပ်ထပ်ပြုသဖြင့်
 နေလာသော အညွန့်ကို သိုက်တို့၏ ဘာသာစကားဖြင့်
 မူလခဲဟုခေါ်ကြောင်း၊ နဂါးသိုက်တို့၏တာဝန်မှာ ရေ၊ မြေ၊
 ဆာတို့တွင် လွှင့်စဉ်ပြန်ကျသွားသော ဘုရား၊ ရဟန္တာတို့၏
 ဓာတ်တော်အခဲများ၊ ဓာတ်တော်ပြာများကို သိမ်းဆည်း၍
 သိုက်နန်းအတွင်းတွင် သာသနာ(၅၀၀၀)ပြည့် နိဗ္ဗိတရုပ်ပွား
 ဆော် ပွင့်သည်အထိ ပူဇော်ထားရသောတာဝန်ဖြစ်ကြောင်း၊
 ထိုပူဇော်ထားရသော ဓာတ်တော်နှင့်အတူ မူလခဲကို သိမ်း
 ဆည်းထားသည့်အပြင် ခရုခွံကဲ့သို့
 အရောင်အသွေး ရှိသောကြောင့်
 သင်္ခပတ္တ ဓာတ်လုံးဟူ၍ ခေါ်
 ကြောင်း၊ ဤဓာတ်လုံးကို ထုတ်
 ဆေးလိုက်သည်မှာ မွန်ပြည်နယ်၊
 ချိုက်မရောမြို့နယ် ဆုတောင်း
 ပြည့်ဘုရားကြီး၏ သာသနာတွင်
 သာသနာစည်ပင်ထွန်းကား ကျယ်
 ပြန့်စေရန်အတွက် လေးကျွန်းစကြာ
 သဗ္ဗပန္နက် အဓိဌာန်ဆုတောင်း
 ပြည့် နဂါးသိုက်ချုပ်ဘုရားကြီး
 တည်ထားပူဇော်နိုင်ရန်အတွက်ဖြစ်
 ကြောင်း၊ နဂါးသိုက်ချုပ် အကြီး
 အကဲမှာ ဓမ္မရာဇာမင်းနှင့် သမီး

ထုတ်တင်ပြီး ချိုက်မရောဘုရားကြီး
 ပူဇော်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်

တော်များဖြစ်ကြောင်း၊ ဓမ္မရာဇာမင်းမှာ ဘားအံမြို့တွင်
 ထီးနန်းတည်၍ စိုးစံခဲ့သောမင်း ဖြစ်ပြီးလျှင် သက္ကရာဇ်
 (၁၁၁)တွင် ယခု ကျိုက်မရောမြို့ရှိ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား
 ကြီးအား စတင်တည်ထား ပူဇော်ခဲ့သောမင်းဖြစ်ကြောင်း၊

မြေပုံတောင်စံလင်း (ခေါ်) ဓမ္မဝတီဦးစံလင်း နဂါးသိုက်ဆော် ဝင်ပူဇော်သွားသော
 စိတ်ဝင်တစား တစ်ခုရှိကြောင်းနှင့်

ဝေရာဇာမင်းနှင့် ညွှတ်ခြင်း (အသံစာ)

ထိုမင်းသည် စစ်အောင်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ရာဟုလာ အမွေ
တောင်းဟန် ခြေတော်နှစ်ချောင်း တွဲလွဲချ၍ ပလ္လင်ညောင်
စောင်းပေါ်ထိုင်ဟန် သစ်သားရုပ်တုငယ်တစ်ဆူကို စေတီ
တော်ငယ်တစ်ဆူနှင့် ဒွန်တွဲ၍ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုမင်းသည်
အိမ်ရှေ့၌ ညီတော် ဓမ္မသက္က၊ စစ်ကဲကြီး မင်းသူရ၊
စစ်ကဲကြီး မင်းသီဟ၊ မင်းပုညတို့နှင့်အတူ စစ်ပွဲများ ဆင်

ဝေရာဇာမင်းကြီးအရှင်နတ်ဘုရားပွဲအပြီး
လေရာဝေရာမင်းပွဲအပြီး ရှာဖွေပြီးပြီးတမ်းပုံစံ

နွဲ့ရာ တစ်နေ့တွင် စစ်ရှုံးသဖြင့် ဓမ္မရာဇာမင်းနှင့် သမီး
တော်တို့ ရန်သူလက်တွင်းသို့ ကျရောက်ပြီးနောက် ကွပ်
မျက်ခံရကြောင်း၊ ထိုစဉ်က သမီးတော်ကြီး မြနန်းသူဇာ
တွင် သားတော်လေးပါး၊ သမီးတော် သုံးပါးရှိသည်။

[အချို့မှတ်တမ်းတွင် ဘုရင်မကြီးရှင်စောပု၏ အဘိုး
မှာ ဓမ္မရာဇာမင်းဟု ဖော်ပြသည်။ ဓမ္မရာဇာမင်းမှာ လူ့ဘဝ
ပြန်ရောက်ပြီး ရဟန်းပြုနေသည်ဟု ကြားသိရသည်။ ယခု
ဘဝ ပြန်ဆုံကြသဖြင့် လေးကျွန်းစကြာ သစ္စာပန္နက် ဆု
တောင်းပြည့်ဘုရား တည်ထားပူဇော်ပေးရန် မူလခဲ (ခေါ်)
သင်္ခပတ္တဓာတ်လုံး၊ လူအများအခေါ် ဥအမြဲတေ(အမတေ)
တို့ကို အပူဇော်ခံ၍ ဘုရားတည်ရန် ထုတ်ပေးခြင်းဖြစ်
ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားလေ၏။ ကျိုက်မရောဆရာ
တော်နှင့် ဘဝဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိနေသည်ဟု ယုံကြည်
ကြသည်။]

မြနန်းသူဇာနဂါးမယ်တော်ကြီးကိုယ်စား လာရောက်
တင်ပြလျှောက်ထားသူမှာ ဘိုးတော်ပွားကိုယ်စား(တိုးပွား
အောင်) လာရောက်တင်ပြ လျှောက်ထားသွားပါသည်။
နဂါးမယ်တော်ကြီး ယာဘက်တွင် နဂါးဥ(ပညာ)၊ ဝဲဘက်
လက်တွင် ဝေမာနိကဆေးမြစ်(သိဒ္ဓိ) ကိုင်ထားသည်။ စက်
ကြိုး၊ နတ်ကြိုး၊ သိုက်ကြိုး၊ ကြိုးသုံးကြိုး ဓာတ်ပန္နက်
အဓိဋ္ဌာန်အတွက် တည်တော်မူ၏။

လေးကျွန်းစကြာ သစ္စာပန္နက် ဆုတောင်းပြည့်နဂါး
သိုက်ချုပ်ဘုရားပုံစံတော် လေ့လာကြည့်သောအခါ ထိပ်တွင်
စိန်ပူးတော်နှင့် ထီးတော်၊ ထီးတော်အောက်တွင် ဘုရား

လေးဆူ နဂါးလေးကောင်ပလ္လင်ခံ
မျက်နှာပြင်လေးဖက်မှန်၊ ကြာ
ကလပ်အောက်တွင် အဓိဋ္ဌာန်
ကန်တော်၊ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်၊ ထောင့်
ရှစ်ထောင့်၊ လေးကျွန်းစကြာ ဓမ္မ
ရက္ခိုင်အစောင့်အရှောက်များ(ယခင်
က ယက္ခကို ရက္ခဟု ရေးသည်)
ထောင့်လေးထောင့်တွင် ခြင်္သေ့နှင့်
ဖား၊ ဆင်နှင့်ဖား စသည်ဖြင့် ထွက်
ထားသည်။ ဓမ္မရာဇာမင်းကြီး
စလွယ်က ဖားကို ရည်ညွှန်းသော
တည်ထားပုံမှာ လက်ရာမြောက်
ထူးခြားဆန်းကြယ်ပါသည်။ နဂါး

ဆေးကောင်အမောက်ထောင် တင့်တယ်လှပသည်။ အနီးတွင် ဓမ္မရာဇာမင်းကြီးနှင့် မြန်မာ့သူ၊ မြန်မာ့ဒေဝီ၊ မြန်မာ့လူမျိုး တည်ရှိသည်။

လေးကျွန်းစကြာဘုရား တည်ထားရာတွင် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ကြီးကြပ်စီမံသူ ဦးမြင့်ဝေ၊ နန်းရန်ပညာရှင် ဆရာဦးအောင်ပြည့်၊ ပန်းနှင့် ပန်းပုပညာရှင်ကြီး ဦးကျော်သန်း၊ ရုပ်တုပညာရှင် ဦးမြတ်နိုး၊ စတီးနန်းထီးမှောက်ပညာရှင် ဆရာကြီးဦးမင်းဇော်၊ လက်သမားပညာရှင် ဦးဝင်းမောင်၊ လျှပ်စစ် ထက်ဝေဇော်၊ ဆေးရေးပညာရှင် ဦးပိုးနီ၊ ဦးမိုးဝင်း၊ ဦးအောင်နိုင်၊ ဘက်စုံအကျိုးတော်ဆောင် ဦးခိုင်ဝင်းဟန်၊ ဦးရဲထွဋ်တင်၊ ဦးဝင်းမောင်၊ ဦးသိန်းအောင်တို့နှင့်အတူ ကျိုက်မရောမြို့သူမြို့သားများ၊ ဘုရားပုံစံဒီဇိုင်း(ပုံချော) ထုတ်ပေးသူမှာ မြန်မာ့သူဇာမယ်တော်ကြီး အကျိုးတော်ဆောင် ရွှေဘုန်းမြင့်ဘာတို့ ဖြစ်ပါသည်။

နဂါးနှင့်ပတ်သက်၍ ထူးခြားမှုများ

အနောက်မဇ္ဈိမ ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း၏သမီးတော် သီတာရတနာမဟာဒေဝီက (၂၅-၉-၂၀၁၀)ရက်နေ့ မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီတွင် တင်ပြလျှောက်

ထားချက်အရ အရှေ့ကျွန်း နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းအား ထီးဖြူမိုးလျှင် အကြီးအကဲဖြစ်မည်။ ဩဇာအာဏာကြီးမည်။ ထိုနဂါးမင်းအား အာရုံပြုရည်စူး၍ ပွဲတော်လှူကာ ထီးဖြူလှူ ဆုတောင်းနိုင်သည်။ အရှေ့အရပ်တွင်လှူဒါန်းရမည်။ ရာထူးတိုးတက်စေသည်။

မြောက်ကျွန်းရှိ နန္ဒသာလနဂါးမင်းအား အသီးအနံ့လှူလျှင် ရတနာရွှေငွေ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာများစွာ ရရှိမည်။ စီးပွားတိုးတက်မည်။ မြောက်ကျွန်းနဂါးမင်းအား အာရုံပြုလှူဒါန်းနိုင်သည်။ မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းမှုပြုပါ။

တောင်ကျွန်းရှိ စိတ္တပါလနဂါးမင်းအား ရေတော်လှူပါက အသက်ရှည်၊ ပညာဉာဏ်တိုးမည်။ သောကကင်းဝေးမည်။ တောင်အရပ် မျက်နှာမူပြီး အာရုံပြုပူဇော်ဆုတောင်းပါ။ ရုပ်တုပုံတော်၊ ဓာတ်ပုံ၊ ပန်းချီပုံနှင့် စီရင်နိုင်သည်။

အနောက်ကျွန်းရှိ မဟာရတနသတ္တဒီပါ နဂါးမင်းအား ပန်းမန်များစွာ ပန်းမျိုးစုံ လှူဒါန်းပေးပါက အစာရေစာပေါများ၊ ရိက္ခာတိုး၊ ဆန်ရေစပါး ပေါမည်။ အသီးအနံ့အထွက်ကောင်းမည်။ တောင်သူလယ်သမားများ အထူးလှူဒါန်းပူဇော် ဆုတောင်းသင့်သည်။ နတ်မင်းကဲ့သို့ ပူဇော်ပသခြင်း သဘော။

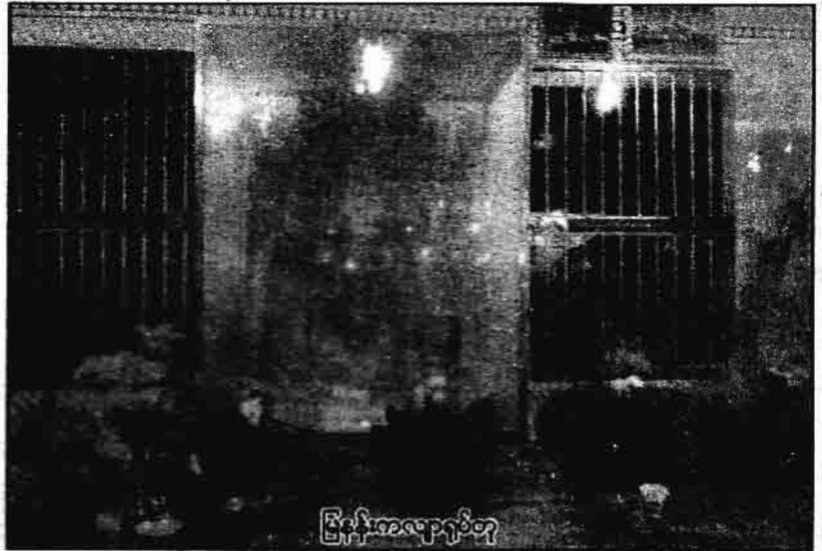

မြန်မာ့သူဇာမယ်

မြန်မာ့ဒေဝီမယ်

နဂါးမင်း(၄)ပါးအား ၎င်းတို့ ပူဇော်ရန် ကြေးဆင်းတု လှူပေးပါက အသက်ရှည်ဘေးကင်း အကြံအစည်အောင်မြင်၊ ရာထူးတိုး၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံမည်။ သစ္စာပန္နက် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားတွင် ကြေးဆင်းတုရုပ်ပွားတော်များ လှူထားသည်။ စိန်ဖူးတော်မှာ ကြာငါးခိုင်၊ ဘုရားငါးဆူအထိမ်းအမှတ် စလင်းကျောက်ငါးလုံးဖြင့် ပန်းခိုင်သဏ္ဌာန် ပူဇော်ထားသည်။ ပန်းလည်တိုင် ၄က်ပျောဖူးကို သုံးတန်ကျော်ခန့် အလေးချိန်ရှိသော

ဗြိတိသျှဘုရား

ဘဲဥသဏ္ဌာန် စကျင်ကျောက်တို့ဖြင့် ပူဇော်ထားသည်။ ကြေးဆင်းတု(၁၆)ဆူကို နဂါးမင်းကြီး(၈)ပါး၊ နဂါးပလ္လင်နှစ်ဆင့် ကြာခံ၍ ပူဇော်ထားသည်။

ကြာခံပလ္လင်ပတ်လည်တွင် ရေကန်ဖွဲ့၍ တောင်ပေါ်တွင် ကြေးဆင်းတု(၁၆)ဆူကို နဂါး(၁၆)ကောင်ပလ္လင်တံက၊ ပန်းကနတ်ပလ္လင်တံကတို့ဖြင့် ပူဇော်ထားသည်။

သစ္စာပန္နက် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားပွဲ ပြုလုပ်သောအခါ သိုက်နန်းရှင်၊ နန်းတွင်းဆိုင်းပိုင်းတီး၍ စနေမောင်မောင်နှင့် အဖွဲ့မှ နဂါးဆက်ရှိသူတွေကို ဖိတ်ခေါ်သည်။ ဘုရားဖူးများထဲမှ လူးလို့မိုဝင်ရောက်လာတာ တွေ့မြင်ရသည်။ နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှ (၅)ရက်နေ့အထိ (၅)ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပသည်။ ယခုနှစ်ဘုရားပွဲ စာရေးသူ ရောက်သွားသည်။ ညနေဘက်တွင် ဘုရားရင်ပြင်၌ စားပွဲတစ်လုံးဖြင့် နွားနို့၊ ပေါက်ပေါက်တွေ တင်ထားသည်။ ဆိုင်းတီး၍ ခေါ်သောအခါ လူးလို့မိုဝင်လာသည်။ ဆရာတော်ကြွရောက်ပြီး မေတ္တာပို့သပေးသည်။ ထိုနဂါးပူးသူတို့အား ရေပိုက်များဖြင့် ရေတွေ လောင်းပေးရသည်။ အချို့ ဘုရားတစ်ပတ် လှည့်သွားကြသည်။

ဒီနှစ်တွင် ထူးထူးခြားခြား ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းကြီး ဦးဆောင်ဆယ်သူ ဦးစံလင်း(မြေပုံ-မောင်စံလင်း) ထိုဘုရားပွဲ ရောက်လာသည်။ ညဘက် နန်းတွင်းနဂါးနှင့် နတ်ပူးခြင်း၊ ညနေဘက် နဂါးများ ရေတွင် ပျော်မြူးခြင်းကို အထူးအဆန်းသဖွယ် ဓာတ်ပုံ၊ ဗီဒီယို ရိုက်ကူးနေတာ တွေ့မြင်ရသည်။ ယခုမှ ဦးစံလင်း နဂါးပူးတာ မျက်မြင်

ကိုယ်တွေ့ တွေ့ပုံရသည်။ ပူးကပ်သူများမှာ နတ်ကတော်များ မဟုတ်ပါ။ ဘုရားဖူးများထဲမှ အဆက်ရှိသူ ဝင်ပူးကြခြင်းဖြစ်သည်။ (၁)နာရီလောက် ရေထဲမှာ လူးလို့မို၊ ရေပိုက်ဖြင့် ရေလောင်းပေးနေသော်လည်း ထိခိုက်ဖျားနာခြင်း တစ်စုံတစ်ရာမရှိပေ။

(၂၃-၁၀-၂၀၁၃)ရက်နေ့ ညနေတွင် နဂါးသိုက်ချုပ် ဘုရားပွဲတွင် ဦးခင်မောင်ဝင်း၊ ဒေါ်သင်းသင်းမြင့်တို့ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရာ ထူးဆန်းသောပုံများ ပေါ်လာပါသည်။

ကျိုက်မရောဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါရိန္ဒ(သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓမ္မ၊ နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော်)သည် နေ့စဉ် ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် ရွတ်ဆိုခြင်း၊ မေတ္တာသုတ်ပြုတ်သက်အလိုက် ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ရှင်သီဝလိဂါထာ၊ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာ၊ ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်း၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး စသည်တို့ကို နေ့စဉ် အဓိဋ္ဌာန်မပျက် ရွတ်ဆိုခဲ့ရာ ယခုနှစ်ပေါင်း(၃၀) ရှိပါပြီ။

ရောက်ရှိလာသော ဘုရားဖူးများကိုလည်း မေတ္တာရေ၊ ပရိတ်ရေ ပက်ဖျန်းပေးခြင်း၊ နဂါးဥ ရေမန်းပေးခြင်း၊ ပရိတ်လက်ဖွဲ့၊ လက်ကောက်၊ ကြိုးကွင်းများ ချီးမြှင့်ခြင်း၊ ပြက္ခဒိန်များ၊ လက်ဆောင်(ဓမ္မဒါန)ပြုခြင်း စသည်တို့ကို မေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းပြီး ဘုရား၊ စေတီ၊ သာသနိက အဆောက်အအုံများ တည်ဆောက်မွမ်းမံပြုပြင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ကာ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေလျက် ရှိပါသည်။

ဂန္ထီရ-ဆရာလူဖူး(B.Sc)

အောင်သာကျော်

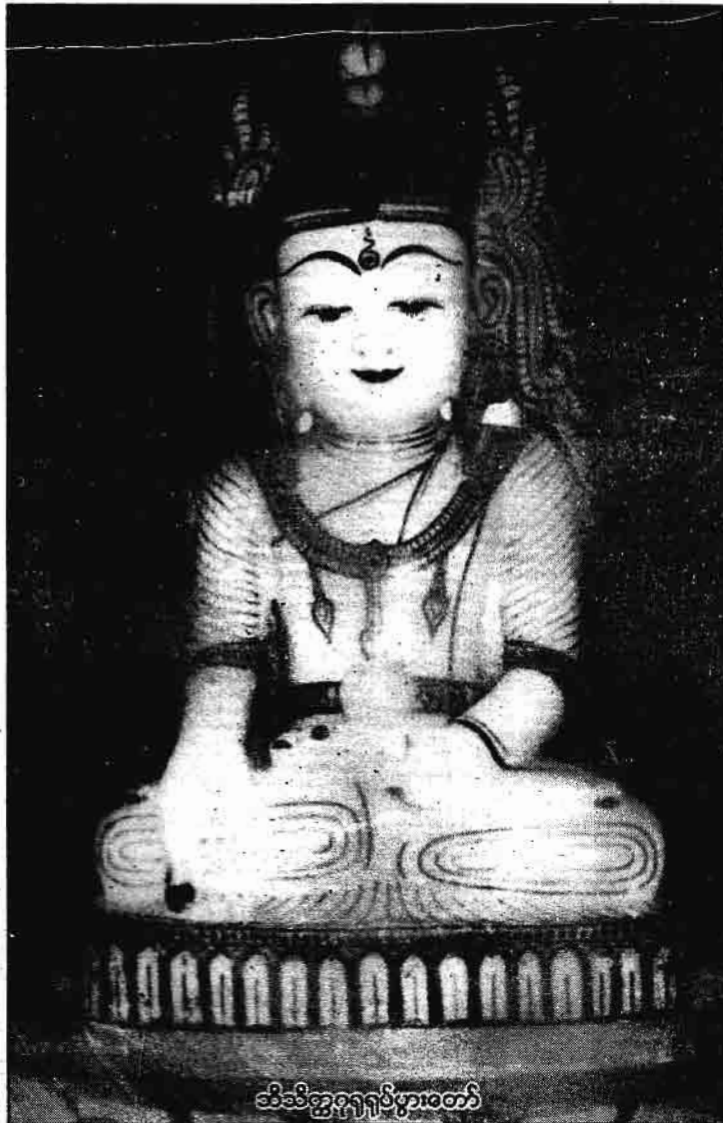
ဘိသိက္ခာရရုပ်ပွားတော်

လွန်ခဲ့သည့်လအတွင်းက အထက်အညာဒေသတစ်ခွင် လှည့်လည်နေမိရာက မြစ်ခြေမြို့သို့ ရောက်ရှိသွားဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ရေးဖော်ရေးဖက်များဖြစ်ကြသည့် ကဗျာဆရာ စိုးသိမ်းစိုး(ဘဏ်)၊ ဆရာမြစိုးလွင်၊ ဆရာကိုမိုး(ရွှေပြည်

သာ)တို့နှင့်အတူ ရောက်သွားဖြစ်ခဲ့ရာ မြစ်ခြေမြို့သား စာရေးဆရာ မောင်ငြိမ်းအေး(မြစ်ခြေ)နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခွင့်ရခဲ့ကြကာ စာပေဆိုင်ရာအချက်အလက်၊ သမိုင်းဆိုင်ရာအချက်အလက်များ မမောနိုင်မပန်းနိုင် အပြန်အလှန် ပြောဆိုဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့ပြောဆိုဖြစ်ကြသည့်အထဲမှ ဆရာမောင်ငြိမ်းအေး(မြစ်ခြေ)နှင့် ပတ်သက်ဆက်စပ်မှု ရှိနေသည့် ဘုရားနီ (ခေါ်) လောကမုနိစေတီတော် အထက်ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူသည့် ဘိသိက္ခာရရုပ်ပွားတော်မြတ်နှင့်ပတ်သက်သည့် အကြောင်းအရာ၊ အချက်အလက်များက စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလွန်းနေသဖြင့် ဆရာမောင်ငြိမ်းအေး(မြစ်ခြေ)နှင့်အတူ ဘုရားနီ (ခေါ်) လောကမုနိစေတီတော် တည်ရာသို့ ရောက်သွားဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မြစ်ခြေမြို့ရှိ လေးဆောင်ကျောင်းတိုက်အတွင်းဝယ် ဘုရားနီ (ခေါ်) လောကမုနိစေတီတော် တည်ရှိလေသည်။ စေတီတော်ဖြစ်တည်လာခဲ့သည့် နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းက လွန်စွာစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည်။ မြစ်ခြေနယ်သူနယ်သားများမှ လွယ်လင့်တကူ ဘုရားနီဟု ခေါ်ဆိုကြသည့် စေတီတော် တည်ရှိနေခဲ့သည်မှာ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းကပင် ဖြစ်သည်။ မူလစတင်တည်ထားသည့် ဒကာသည် ဘုရားနီစေတီတော်အား အပြီးသတ်ပြီးစီးအောင် တည်ထားနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ဘုရားနီစေတီတော်ဟု ခေါ်ဆိုနေကြခြင်းမှာလည်း စေတီတော်သည် အုတ်စိထပ် သတ္တုတို့

ဘိသိက္ခာရရုပ်ပွားတော်

တည်ထားပြီးစီးခဲ့သော်လည်း အင်္ဂတေပွတ်သပ်နိုင်ခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ထီးတော်ဆက်ကပ်တင်လှူနိုင်ခြင်းလည်း မရှိခဲ့သဖြင့် ဘုရားနီစေတီတော်ဟု ဘွဲ့တော်တွင်နေခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စေတီတော်မြတ်တည်ထားပုံမှာ လိုဏ်နှစ်ဆင့်ခံစေတီ ဆော်အဖြစ် တည်ထားသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ အောက်ဆင့်လိုဏ်မှာ အဋ္ဌကပုံ ရှစ်မြောင့်သဏ္ဌာန်ရှိနေပြီး အရှေ့ဘက်မှလွဲ၍ ကျန်အရပ်မျက်နှာများတွင် ဝင်ပေါက်များ ဆောက်ထားလေရာ မုခ်ပေါက်ခုနစ်ပေါက်ရှိပြီး ထိုအပေါက်များမှ အောက်ခံမုခ်လိုဏ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြသည်။ မုခ်လိုဏ်၏ အလယ်ဗဟိုတွင် အလယ်မဏ္ဍိုင်တည်ရှိသည်။ မဏ္ဍိုင်ကိုကျောကပ်ကာ ရှစ်မျက်နှာတို့သို့ မျက်နှာတော်မူလျက် သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ရုပ်ပွားတော်မြတ်ရှစ်ဆူ သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ရှိနေသည်။

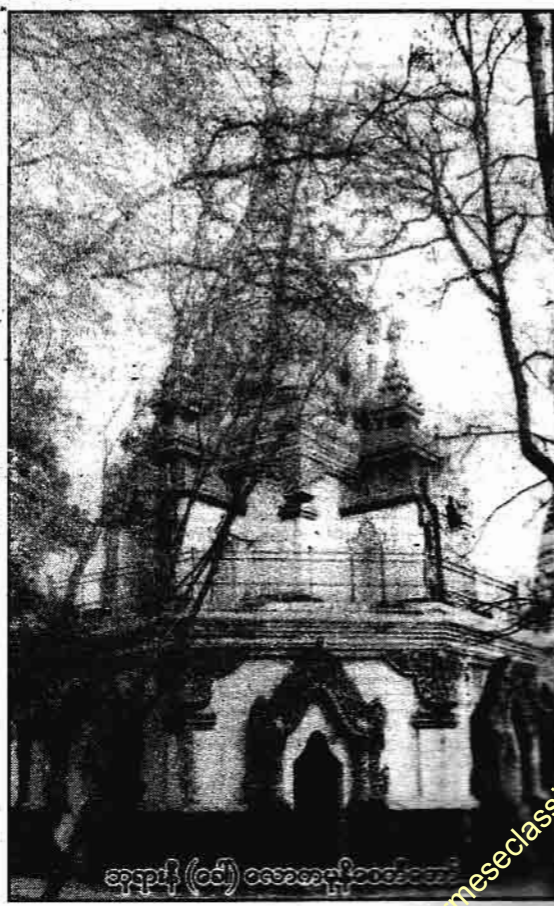
ထိုအဆင့်၏ အပေါ်ထပ်အဆင့်မုခ်လိုဏ်မှာ စတုရန်း တည်ထားသည်။ အရပ်လေးမျက်နှာတွင် မုခ်ဦး ခြာသာဒ်များ ရှိသည်။ ထိုအဆင့်၏အထက်သို့ တက်လိုပါက အရှေ့ဘက်ရှိ လှေကားအတိုင်း တက်ပါက အထက်ဆင့်ရှိ လိုဏ်ဂူတော်အတွင်း သီတင်းသုံးနေတော်မူသည့် အသိက္ခဂုရုရုပ်ပွားဆင်းတုတော်မြတ်အား ဖူးတွေ့ခွင့်ရကြမည်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့တည်ရှိနေခဲ့သည့် ဘုရားနီစေတီတော်ကြီးသည် နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက တည်ရှိနေခဲ့သော်လည်း မြေပြင်မွမ်းမံမည့်သူ မရှိဘဲ ဘုရားအို ဘုရားပျက်အဖြစ်နှင့်သာ တည်ရှိနေခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဘုရားအို ဘုရားပျက်ကြီးအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာ တည်ရှိနေခဲ့သည့် ဘုရားနီစေတီတော်မြတ်ကြီးအား သာကေတမြို့ (၅)ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသည့် ဦးအောင်ဝင်းက စေတီတော်မြတ်ကြီးအား မြေပြင်ရန် အကြောင်းဖန်လာတော့သည်။

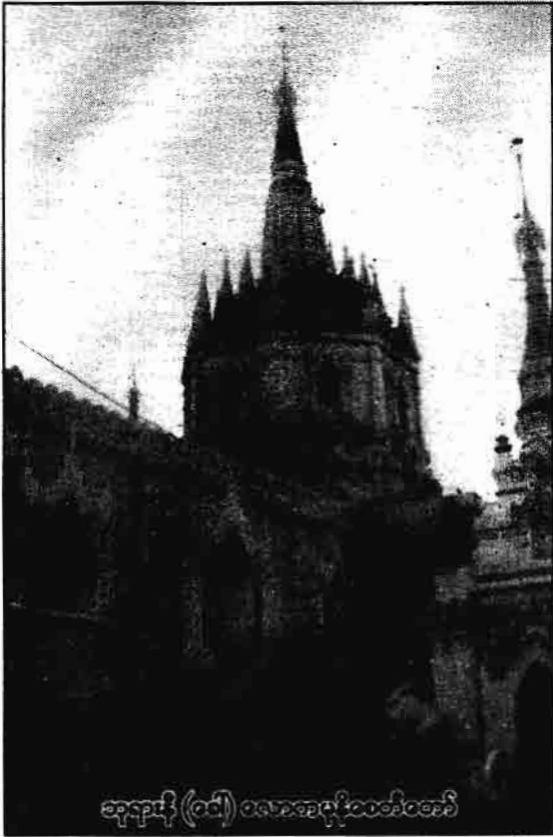
(၁၃၆၉)ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ ည(၁၁)နာရီတွင် ဦးအောင်ဝင်း ၎င်း၏နေအိမ်တွင် အိပ်စက်နေစဉ် အိပ်မက်ထိုလို၊ အမှန်တကယ်လိုလိုဖြင့် ဘုရားနီစေတီတော်မြတ်ကို ဖူးတွေ့ရစဉ် စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ လှေကားထစ်များပေါ်မှ ထိပ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဆင်းလာပြီး ၎င်းအား ဝင်ရောက်ပူးကပ်တော့သည်။ ပူးကပ်ခံနေရစဉ် ဦးအောင်ဝင်း နှုတ်မှ မပိဝိုးတဝါးအသံများ ထွက်လာသည့်အတွက် အိပ်ရာအိမ်သားများ လန့်နိုးလာကြကာ ဦးအောင်ဝင်း အနီးသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ပူးကပ်သည့် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ်က အချိန်ကျပြီ ဖြစ်၍ ဘုရားကို ပြုပြင်လော့ဟု မိန့်မှာစကား ဆိုသည်။ ဦးအောင်ဝင်းက ဘုရားကို ပြုပြင်ပေးလိုသော စိတ်ဆန္ဒအပြည့်အဝရှိပါသော်လည်း ငွေကြေးမတတ်နိုင်သေးပါကြောင်း ပြန်ပြောပြခဲ့သည်။

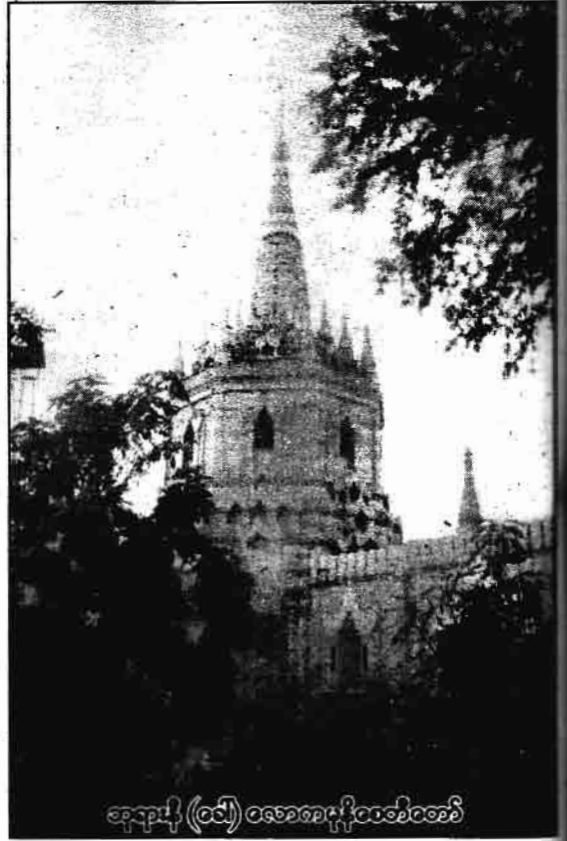
ထိုအဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီးနောက် ဆယ်ရက်ခန့်အကြာတွင် ဦးအောင်ဝင်း၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းခွင်တစ်ခုအောင်မြင်သဖြင့် ငွေကျပ်သိန်းသုံးဆယ်ကျော် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရသွားခဲ့သည်။ ဘုရားနီစေတီတော် ပြုပြင်ရန်အတွက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်ခြံတို့က အမှန်တကယ် ခန့်မြင့်သည်ဟု မိသားစုဝင်များကပါ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု ပြင်းပြသွားခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ဘုရားနီစေတီတော်မြတ်အား မွမ်းမံတည်ထားရန် သင်္ကြန်မကျမီ တစ်ရက်အလို၌ မိမိစာတိဖြစ်သော မြစ်ခြေသို့ ပြန်လာကာ လေးဆောင်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးဓမ္မလောက၊ သရက်တောကျောင်း ဆရာတော် စသည့်

ဘုရားနီ (ထိပ်) ဝေသာနာပျံ့သောစေတီ

ဆရာတော် (ခေါ်) ဝေဓာစာပျံ့ဝေခေါ်ခေါ်

ဆရာတော် (ခေါ်) ဝေဓာစာပျံ့ဝေခေါ်ခေါ်

ဆရာတော်များအား ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ဖွင့်ပြောကာ တိုင်ပင်လျှောက်ထားတော့သည်။

(၁၆-၄-၂၀၀၈)ရက်နေ့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် မြစ်ခြေ မြို့မ မြောက်ပိုင်းရှိ လူကြီး၊ လူငယ်၊ ကျား၊မများ ပါဝင်သည့် ကုသိုလ်လုပ်အားရှင်များက ဘုရားအို ဘုရားပျက်၏ အပျက်အစီးများကို စတင်ဖယ်ရှားရှင်းလင်းသမှု ပြုကြသည်။ ထိုသို့စတင်အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ရာက ဘုရားနီစေတီတော် မွမ်းမံပြုပြင် တည်ဆောက်မှုသည် ရှစ်လခန့်အကြာ (၁၇-၁၂-၂၀၀၈)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ရွှေထီးတော်တင်လှူနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင် မြစ်ခြေမြို့တွင် ဘုရားနီ (ခေါ်) လောကမုနိစေတီတော်မြတ် အထင်အရှား သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဘုရားနီ (ခေါ်) လောကမုနိစေတီတော်၏ အထက်ဆုံး မုခ်လိုက်အတွင်းတွင်ကား ဘိသိက္ကရုပ်ပွားဆင်းတော်မြတ် သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ရှိနေပါသည်။

ဘိသိက္ကရုပ်ပွားဆင်းတော်မြတ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် (၁၇၇၉)ခုနှစ်အစပိုင်းကတည်းက ဖူးတွေ့နေခဲ့ကြရခြင်းပင်

ဖြစ်သည်။ ဘိသိက္ကရုပ်ပွား ဆွဲအမည်မှာ ပါဠိကျမ်းကျင်သော ဆရာတော်ကြီးများက သမုတ်တော်မူထားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဘိသိက္ကရုပ်ပွားဆင်းတော်မှာ ဘယ်လက်ဖဝါးအတွင်း အမြိုက်အိုး တည်ရှိနေပြီး ညာဘက်လက်ညှိုးနှင့် လက်မအကြားတွင် သစ်စေ့ကို ညှပ်ကိုင်ထားသည့် ပုံတော်ပင် ဖြစ်သည်။

ဘယ်လက်တော်ကို အခြားဆင်းတော်များကဲ့သို့ပင် တင်ပျဉ်ခွေထားသည့် ခြေဖဝါးအထက်တွင် ဖြန့်ထားပြီး လက်ဖဝါးပေါ်တွင် အမြိုက်အိုးတင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ညာဘက်လက်တော်သည် လက်ဖဝါးပြင်ကို ရှေ့သို့ လှည့်ထားပြီး လက်မနှင့် လက်ညှိုးကြားတွင် ဗီဇေါ် သစ်စေ့မျိုးစေ့ကို ကိုင်ထားသည်။

ရုပ်ပွားဆင်းတော် လက်ဝယ်တွင်ရှိနေသည့် အမြိုက်အိုးနှင့် သစ်စေ့တို့ တပေါင်းတည်းရှိနေခြင်းသည် လွန်စွာ ကောင်းလှပါသည်။ အမြိုက်အိုးနှင့် သစ်စေ့ နှစ်မျိုးပေါင်းထားမှုအား အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုကြရာတွင် ပြန်လည်နုဟိုစေခြင်း၊ အသက်ရှည်စေခြင်း၊ အနာကင်းစေခြင်း၊ ရှင်သန်

ခေါက်ပွားမှု၊ စီးပွားလာဘ်လာဘ ကောင်းမွန်စေမှုတို့ကို ဖြစ်စေနိုင်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဆောင်လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ဘိသိက္ခာရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ထံပါး အရောက်သွားကာ ဆုတောင်းခြင်း၊ ဆုပန်ခြင်းများ ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက ကျန်းမာချမ်းသာမှု ပြည့်ဝကာ အသက်ရှည်စွာ နေထိုင်နိုင်ကြမည်ပင် ဖြစ်သည်။ ရှေးအခါက ဆေးပညာသင်ကြားကာ ဆေးပညာလိုက်စားလိုကြသူတို့သည် ဘိသိက္ခာရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ရှေ့ဝယ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း၊ ဆုပန်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးမှ ဆေးပညာသင်ခြင်း၊ ဆေးကုသခြင်းများ ပြုလုပ်လေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ကြသူများသည် ဆေးစွမ်းထက်မြက်သော အောင်မြင်ကျော်ကြားသော သမားတော်များဘဝဖြင့် ရပ်တည်နိုင်ခွင့်ရကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ဘိသိက္ခာရုပ်ပွားတော်၏ပုံစံကို အသေးစိတ် လေ့လာကြည့်သည့်မည်ဆိုပါက ရုပ်ပွားတော်၏ ဦးချောင်းတော် အထက်တွင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရည်မှန်းကာ မီးဆောက်မီးလျှံကဲ့သို့ ထုဆစ်ပုံဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဆံတော်လက်လေးသစ်အကျန်ကို ပြလိုသည့်အတွက် မိုးမောက်နေသည့်အသွင် ထုဆစ်ထားသည်။

ဆံတော်ကို ဖော်ပြခြင်းအဖြစ် အစင်းကြောင်းလေးများအပြင် ပုတီးလုံးလေးများ စီထားပုံမျိုးနှင့် ပုံဖော်ထားသည်။ မျက်လုံးတော်ကိုမူ မျက်လွှာချကာ ဈာန်ဝင်စားနေသည့်အသွင် ဖူးတွေ့ရသည်။ နှုတ်ခမ်းတော်ခပ်စုစု ပါးစောင်မို့မို့ဖြင့် အပြီးလွင်ပုံကလည်း ထင်ရှားလှသည်။ ကိုယ်လုံးတော်တွင် သင်္ကန်းတော်ပတ်ထားပုံမှာ (၉)ပတ်ခန့် အထပ်ထပ်ဖတ်ထားသည်ကို တွေ့ရပြီး ဆင်းတုတော်၏ ခြေဖဝါးတော်အနုမှာ ဈာနသနပုံစံအဖြစ် ခြေဖဝါးတော်နှစ်ဖက်စလုံးအပေါ်လှန်လျက် အနေအထားတွင် ရှိနေသည်။

ဘိသိက္ခာရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တို့ကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် (၁၇၇၇)ခုနှစ်အစပိုင်းတွင် စတင်ဖူးတွေ့ခွင့်ရခဲ့ကြပြီး (၁၉)ရာစုနှစ်အထိ ထုဆစ်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ အိန္ဒိယရုပ်ပွားဆင်းတုသမိုင်းတွင် အထူးထင်ရှားခဲ့သည့်ပုံတော်ပင်ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်မျိုးကို ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ဘက္ခိုညောရဲ (YAKUSHI NYORAI) ဟု အမည်တွင်ပါသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့ ယောယခုဂိမချိမှာ နေသည့် အနောက်အာရှမင်းတော်ကြီး ဆင်းတုတော်တစ်ဆူရှိသည်။ ပလ္လင်ဆာ၏ နောက်ကျောတွင် မြန်မာစာ(၆)ကြောင်း ရေးထား

ရန်ကုန်မြို့ အရှေ့ဘက်၊ ဝမ်းဗိုလ်တန်းမော်
အနောက်အာရှမင်းတော်ကြီး

ချက်နှင့် ထုလုပ်ပုံလက်ရာကို ကြည့်သည့်အခါ မြန်မာအနုပညာလက်ရာ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဘိသိက္ခာရုပ်ပွားတော်မြတ်မှာ ဘုရားနီ (ခေါ်) လောကမုနိစေတီတော်မြတ် အထက်မုခ်လိုက်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ သီတင်းသုံးတော်မူနေခဲ့ရာက စေတီတော်မြတ် ပြုပြင်ရန် ဝိုင်းဝန်းရှင်းလင်းခဲ့ကြစဉ် ဦးဌေးဝင်းကျော်(စာရေးဆရာ မောင်ငြိမ်းအေး-မြစ်ခြေ)မှ ဘိသိက္ခာရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ လက်တော်အတွင်းရှိ ဆေးအိုး (အမြိုက်အိုး) အနည်းငယ်ကွဲအက်နေသဖြင့် ပြန်လည်ပြုပြင်ပေးခဲ့ပြီး ပြန်လည်တည်ထားသည့် စေတီတော်မြတ်၏ အထက်ဆုံးမုခ်လိုက်တွင်ပင် ပြန်လည်ပူဇော်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ဆေးပညာလိုက်စားလိုသူများ ဆေးပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုလိုသူများ တစ်ခါတစ်ခေါက် အရောက်သွားကာ ဆုပန်ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းများ ပြုလုပ်သင့်ကြသည်ကတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ခေါက် ဖူးခွင့်ကြိုနိုင်ကြပါစေ။

အောင်သာကျော်

သိပ္ပံနိပါတ်၊ ဗျေဒနာနိပါတ်၊

ဦးဝိဇ္ဇိမ(စလင်း)

ဆောင်းပန်းချီထဲ၊

ရင်ထဲဆွဲခေါ်၊

ပျော်မြဲပျော်သည်၊

ပွဲတော်အာနန္ဒာခင်းဆီက။

ဘာလို့ ပုဂံကို မကြာခဏသွားတာလဲ

အေးအေးချမ်းချမ်း၊
လွမ်းလွမ်းဆွတ်ဆွတ်၊
ညွတ်ညွတ်တိမ်းတိမ်း၊
ယိမ်းယိမ်းခိုခို၊
ဖိုဖိုလှိုက်လှိုက်၊
ခိုက်ခိုက်တုန်တုန်၊
ရောင်စုံကဗျာ၊
စိစွတ်ကာဖြင့်၊
စိတ်မှာရွှင်ကြည်၊

မကြာခဏရောက်ဖူးပါလျက်ကယ်နဲ့ အာနန္ဒာပွဲ ဘာလို့ အမြဲသွားတာလဲ

လူတစ်ယောက်က စာရေးသူကို မေးခွန်းနှစ်ခု မေးဖူးပါ၏။ ပြုံးလျက် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

အကြောင်းသိတွေပဲဟာ မေးနေဖို့ လိုသေးလို့လား သည်တော့ သူက လက်မခံ။ သိချင်လို့ပါ။ သိပါရအောင်။

စကားကြောပြောင်းပြီး ဟိုစကား သည်စကား ပြောနေမိသည်။ (၁၅)မိနစ်လောက်ရှိမှ ထပ်မံဘောင်းချ

သည်နှင့် ဖြေလိုက်ပါ၏။

‘ပုဂံကို မကြာခဏသွားဖြစ်တာက စေတီပုထိုး၊ ရေ ခြေတောတောင် ရှုခင်းရှုကွက် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်တွေကို ရင်ဖိုခံစားလို့ မဝလို့ပေါ့’

‘အာနန္ဒာပွဲကို နှစ်စဉ်နီးပါး ရောက်နေတာကတော့ ပွဲတော်ဈေးကြီးရယ်၊ တောရွာတွေကလာတဲ့ ပွဲတော်ဘေး ဘေးမှာ နားခိုဝိုင်းဖွဲ့ထားတဲ့ လှည်းဝိုင်းတွေရယ်၊ ရသသစ်၊ ခံစားသစ်တွေကို ရစေတာရယ်ကြောင့် အမြဲသွားဖြစ်တယ် ဆိုပါတော့’

ဒါလောက်ပဲ အကျဉ်းရှုံးဖြေဆိုလိုက်သော်ငြား တကယ် တော့ ရင်ထဲမှာ ခံစားမှုတွေ၊ ရုပ်ပုံလွှာတွေ တောင်းအမောက် ပိုနေပါ၏။ ပုဂံမှာက ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ် တွေ လေ့လာခံစားလို့ မကုန်နိုင်အောင်ပါဘဲ။ စေတီပုထိုး တွေကများတော့ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ဘယ်နှစ်ခါရောက်ရောက် ဆင့်အောင် ဖူးမြော်နိုင်ဖို့မလွယ်။ အားရကျေနပ်အောင် လေ့လာမှတ်တမ်းတင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ အလွတ်သွားလို့မရ၊ ဆတ်မိတောင်ခံစားလို့မဖြစ်။ အချိန်ပေးရသည်။ သမိုင်း အထောက်အထား၊ စာအုပ်၊ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေ ပါရ သည်။ အကွက်ကျကျ အစီအစဉ်ဆွဲရသည်။ အချိန်ပုံစံလို့ မရ။ ခံစားမှုနောက် လက်ကလိုက်ပြီး စာအုပ်ထဲ ရေးထည့် ရသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ရသည်။ အရင်းအနှီးက မနည်း။ ကည်းခိုခန်းခတွေ၊ စားသောက်စရိတ်တွေက ကြီးပါဘိနဲ့။

သို့သော် အရှုံးတော့မရှိ။ ပုဂံမှာ ဘယ်နေရာကြည့် ကြည့် ခံစားစရာတွေ အပြည့်ရှိနေပါ၏။ နေဝင်နေထွက် ခံစားကြည့်ရမလား။ ညအခါ လသာသာ လမ်းလျှောက် လား။ မနက်စောစောထ လမ်းလျှောက်မလား။ အာနန္ဒာ ပွဲနိမိတ် ပြာသိုလမှာ ကျင်းပတာမို့ အေးအေးချမ်းချမ်းရှိ သည်။ ချွေးမထွက်၊ လူမပင်ပန်း။ နေမပူမို့ သွားရလာရ တာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိလှ၏။

ဗူးဘုရားတို့၊ လောကနန္ဒာတို့ပေါ်က ဧရာဝတီမြစ် အထွတ် ခံစားနိုင်သည်။ အနောက်ဘက်ကမ်း တောင်စဉ် ထောင်တန်းတွေ ငေးမောနိုင်သည်။ လေကောင်းလေသန့် ရှုနိုင်ရသည်။ ပြဿဒါးလို၊ ရွှေဆံတော်လို၊ မင်္ဂလာစေတီ လို ဗုဒ္ဓာမဏိစေတီတော်လို အပေါ်တက်ပြီး အဝေးရှုခင်း ခံစားလား ရသည်။ နန်းမြင့်မျှော်စင်ပေါ်ကကြည့်လျှင် နီတောင် မြင့်တွေ့ရပါသေးသည်။

ပုဂံမှာ ဘယ်ဆိုင်ဝင်စားစား ဘူဖေးဖြစ်စေ၊ ရိုးရိုးအဝ

စားဖြစ်စေ၊ တစ်ခါပြင်ဖြစ်စေ ဈေးကြီးတာတွေချည်းဖြစ် သည်။ သည်တော့ တချို့က အာနန္ဒာပွဲတော်ထဲက စား သောက်ဆိုင်တွေမှာပဲ ဈေးချိုသာသိုဆိုင် ရွေးစားကြသည်။ မနက်စာကတော့ ပွဲတော်ကွင်းအနောက်ဘက် သောင်ပင် ကြီးတွေအောက်က တန်းစီရောင်းချရသည့် အကြော်ဆိုင်တွေ မှာ အဆင်ပြေလှသည်။ အကြော်တွေက ကောင်းပါသည်။ ကြပ်ရွယ်လို့ ကောက်ညှင်းပေါင်းလည်း ရသည်။ မေးကြည့် တော့ အားလုံးမြစ်ခြေဘက်က လာရောင်းချသူများချည်း ဖြစ်နေသည်။ အာနန္ဒာပွဲတော်မှာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ လည်း များစွာရှိသည်။ ဖျာ၊ တောင်း၊ တံမြက်စည်း၊ အိမ် သုံးပစ္စည်းရောင်းသည့် ဆိုင်တန်းကလည်း အရှည်ကြီးပါ။

ရာသီပေါဖြစ်သည့် စိမ်းစားဥတွေ၊ ဆီးသီးတွေက လည်း တောင်ပုံရာပုံ တွေနေရသည်။ ပုဂံ အာနန္ဒာဘုရားပွဲ တော်ပြန် အမှတ်တရဆိုင်ကလည်း ရောင်းအကောင်ဆုံးတွေ ထဲ ပါမည်ထင်သည်။ ရုပ်အင်္ကျီ၊ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီ ဝယ်သူ တွေ တန်းစီလို့ တွေ့ရသည်။ အာနန္ဒာပွဲတော်ကား ဘယ် နှစ်ကြိမ် ဘယ်နှစ်ခါရောက်ရောက် ဘုရားဖူးလို့လည်းမဝ၊ လှည်းဝိုင်းတွေ ကြည့်ရှုငေးမော ဓာတ်ပုံရိုက်လို့လည်း ပြီး

အာနန္ဒာပွဲတော်စာပေဌာန

သံသာတော်များအား ဇာတ်လှူရန် အာနန္ဒာဘုရားလွှမ်းမပ်စီရုံးများ

ဆုံးသွားသည် မရှိပါ။ ဒီရသတွေကို အလွတ်မပေး၊ အဆုံး ရှုံးမခံချင်၍ ရောက်ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

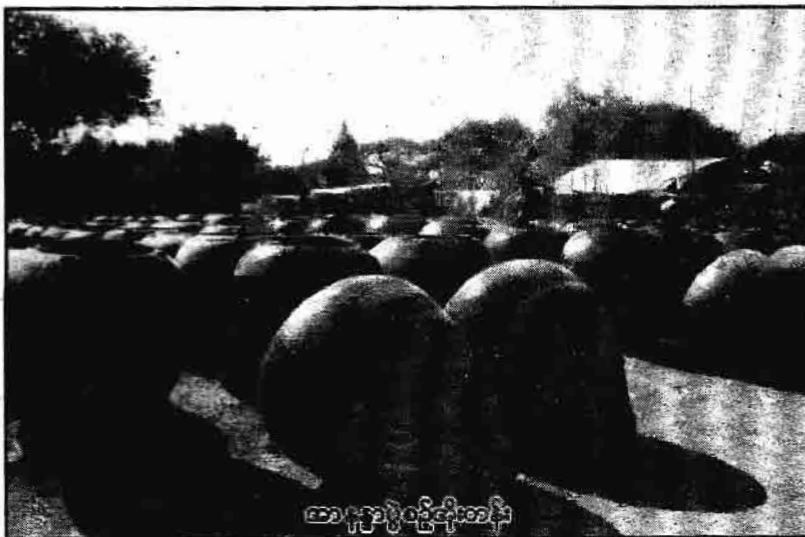
အာနန္ဒာဘုရားကို အေဒီ(၁၀၉၀)ပြည့်နှစ်တွင် ကျန်စစ် မင်းကြီး တည်ခဲ့သည်။ ကွမ်းတောင်ပေါက်လိုက်အဆင့်ဂူ ဘုရားဖြစ်သည်။ ဟိမဝန္တာနန္ဒမူလိုက်ဂူမှ ရဟန္တာများ ပုဂံ သို့ ကြွလာစဉ် ထိုလိုက်ဂူပုံစံ ပြောပြရာ တူအောင်တည် ဆောက်ထားကြောင်း မှန်နန်းရာဇဝင်ကဆိုသည်။ အာနန္ဒာ ဘုရားကို အလယ်မဏ္ဍိုင်ခံ၍ တည်ဆောက်လျက် တိုက်မှ ဂူအထက်တွင် ပစ္စယာ၊ မိုးလျောအဆင့်ဆင့်ဖြင့် တည် ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အာနန္ဒာဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များ၊ နံရံဆေးရေးပန်းချီများ၊ ကျောက်ဆစ်

မျက်နှာတွင် ထင်းရှူးသားဖြင့် ထုလုပ်သည့် ကဿပဘုရား ရုပ်ပွားဆင်းတု (ဓမ္မစက္ကမုဒြာ)နှင့် အနောက်ဘက်မျက်နှာ တွင် ဂေါတမဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတု (အာယမုဒြာနှင့် ဝရ မုဒြာ)တို့ ဖြစ်သည်။

ထိုဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်လေးဆူအနက် တောင်ဘက် နှင့် မြောက်ဘက် မျက်နှာရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုနှစ်ဆူသာ ပုဂံခေတ်လက်ရာဖြစ်ပြီး အရှေ့ဘက် ရုပ်ပွားဆင်းတုမှာ မီးလောင်ပျက်စီးသွား၍ (၁၈၆၇)ခုနှစ်တွင် ပုဂံမြို့ဝန် ဦးဘိုး က ထပ်မံပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။ အနောက်ဘက်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ် ပွားဆင်းတုတော်မှာ ရွှေငွေလိုသူတို့က အရည်ကျိုပစ်သည် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အင်းဝဟံသာဝတီစစ်ပွဲ အေဒီ(၁၇၄၂-

၅၂)က ဖျက်ဆီးခံရသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း အဆိုရှိခဲ့သည်။ ယခုလက်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတု တော်မှာ အေဒီ(၁၈၉၂)ခုနှစ်တွင် ပုဂံမြို့နေ ကုန်သည်ကြီး ဦးစံငြိမ် က ထပ်မံပြုပြင် လှူဒါန်းသည်။

အာနန္ဒာဘုရားအဝင် ခန်းမ ကြီးလေးခု၏ အတွင်းနံရံ မှန်ကပ် များတွင် ဗုဒ္ဓဝင်ဆိုင်ရာ ရုပ်ပွား ကျောက်ဆင်းတုများအပြင် စကြာ ပတ်လမ်းတစ်လျှောက် အပြင်နံရံ အောက်ပိုင်း သဲကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးထဲ၏ အထက်အောက်မှန်

အာနန္ဒာဘုရားရှေ့တွင်ရှိသော

ထပ် အချိန်များတွင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆနှင့် မြတ်စွာဘုရား
 ခေါ်ဆိုစဉ် မုဒြာ(လက်ဟန်)အမျိုးမျိုးဖြင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားကျောက်
 ဆစ်လက်ရာများ ဖူးမြော်လေ့လာနိုင်သည်။ အာနန္ဒာ
 ဘုရား၏ အပြင်အောက်ခြေပတ်လည်တွင်လည်းကောင်း၊
 အထက်ပစ္စယာများတွင်လည်းကောင်း စဉ်စိမ်းသုတ် မြေစီး
 နတ်အုတ်ချပ် (စဉ်ကွင်း)များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။
 စဉ်ကွင်းပါပုံများမှာ နတ်ဗြဟ္မာများက မြတ်စွာဘုရားအား
 နတ်မြတ်ရန် လာရောက်ကြပုံ၊ မာရ်နတ်စစ်သည်များက မြတ်
 စွာဘုရားအား စစ်တိုက်ရန်မူလာကြပုံများနှင့် (၅၅၀)ဇာတ်
 ဆိုင်ရာတို့ဖြစ်သည်။ ဘုရားတွင် စဉ်ကွင်းပေါင်း(၁၄၇၂)ခု
 ရှိပြီး ရှေးမွန်ဘာသာ ကမ္ဘာဦးများစွာရှိသည်။ လေ့လာလို
 ကုန်နိုင်။

သည်ခံစားမှုရသတွေကြောင့် နှစ်စဉ် ရောက်နေခြင်း
 ဖြစ်သည်။ အာနန္ဒာဘုရားအတွင်း အလင်းရောင်ထိုးကျ
 ဖြစ်ကြကုန်သောကြောင့် လေ့လာသင့်ပါသည်။ ညအခါ
 အရောင်ဖြာကျ စိမ့်ဝင်ပုံက အလွန်ထူးဆန်းလှပါသည်။
 ထို့အတူ မြန်မာ့ဗိသုကာအနုပညာလက်ရာ အံ့မခန်းတွေ
 ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ပြောချင်ပါသေးသည်။ ပုဂံဘုရားဖူးသွား

လျှင် အချိန်ရမှ သွားပါ။ အချိန်ယူပါ။ သို့မှသာ ခရီးသွား
 ဘုရားဖူးရကုန်နပ်မည် ဖြစ်သည်။

ပုဂံပတ်လုံး၊ စုမဆုံးတည်း၊
 ထုံးဖြူသစ်ရောင်၊ အုတ်နီရောင်နှင့်၊
 ရွှေရောင်တစ်မျိုး၊ ပုထိုးဘုရား၊
 ဝူဘုရားတို့၊ ကွက်များထင်ထင်၊
 မြေညီပြင်ဝယ်၊ မြင်နှံလုံးစုံ၊
 ဖူးမကုန်။
 စသည့် ကဗျာအပြင်-
 လွမ်းတမကုန်၊ ရွှေစည်းခုံ၊
 လွမ်းတုံခါခါ အာနန္ဒာ လွမ်းစရာထု သဗ္ဗညု၊
 မိုးပျံမည့်ပုံ ရွှေစည်းခုံ၊ ပွင့်လှပပုံ ရွှေစည်းခုံ-ဟူသော
 ဆရာဇော်ကျီ ကဗျာများအတိုင်း ရင်လှိုင်းလှုပ်ကာ လေ့လာ
 စေစုံ ဖူးမကုန်သည့် ပုဂံခရီးကို ရင်ဖိုခံစား အရောက်သွားဖို့
 တိုက်တွန်းချင်ပါသည်။
 သည်အထဲ ရွှေစည်းခုံဘုရားပွဲ၊ အာနန္ဒာဘုရားပွဲတွေ
 ပါ သွားရောက်စေချင်ပါကြောင်း...

ဦးဝိန္ဒမ(ဝလင်း)

နုလုံးတုန်း၊ ရင်ခန်း၊ မူးမောသူများအတွက်

နုလုံးထိပ်တင်

နုလုံးသန်နှုန်း မမှန်ခြင်း၊ နုလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှစ်မြှိုက်စွာ အိပ်မရခြင်း၊ အိပ်ရာမှ
 နိုးထွက် ရင်တဒိတ်ဒိတ်ခုန်ခြင်း၊ ဦးခေါင်းမကြည်မလင် မူးဝေခြင်း၊ စိတ်မကြည်မလင် ထိုင်းဖိုင်း
 ခြင်း၊ အသားအရေ ခွဲခြောက်ဝိန်းလီခြင်း၊ မအိပ်မသားဖြစ်ခြင်း၊ အသက်ရှူမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနှင့်ပတ်သက်
 သော ရောဂါများအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သောက်သုံးပါက အသားအရေ
 မြေကြည်လင် လှပနုပျို ကျန်းမာသက်ရှည်ပါမည်။

နုလုံးအားတိုးဆေး

ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် - ၉/၂၀၁၀ တဆထလ(၂၀၂၆)
 ယာယီအေးဂျင့်မှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၂၁၃ Y ၀၁၀၀၇၈
 ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက် - ၂၃၁/၁၀၁၃ (တဆထက(စာနယ်ဇင်း))

မင်းရင်း နုလုံးထိပ်တင်ဆေးထုတ်လုပ် - တိုက်(၅)၊ အခန်း(၁၀၀)၊ သီရိမင်္ဂလာအိမ်ရာ၊ ကမ်းနားလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
 ☎ ၀၉၂၀၀၉၉၇၊ 📠 (၀၁)၂၁၁၈၈၃

ရန်ကုန် ပြည်မြန်မာဆေးချိတ်ဆိုင် - ဆိုင်အမှတ်(B-50, 51) ရွှေပြည်တံခွေ (ဒုတိယထပ်)၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
 ☎ ၀၉၄၂၁၀၀၇၇၈၃၊ ၀၉၄၂၁၀၈၀၂၃၀

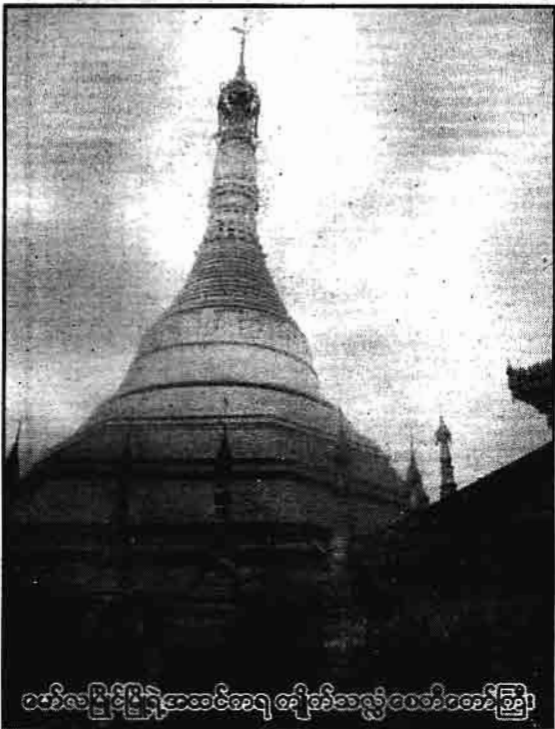
မန္တလေး ဦးအောင်မြင် ပြန်မာဆေးချိတ်ဆိုင် - ရောင်းဝယ်ခရီး/Eရုံ (သင်္ဃန်)၊ အမှတ်-၉၆ (မြေညီထပ်)၊ မရမ်းပျံ မန္တလေးမြို့ ☎ (၀၂)၃၁၀၈၀

ကျိုက်သလွှ်ဘုရားဘေးက ရတနာသိုက်

ကိုအေးမြင့်(မဟာဗိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သု)

ဇူလိုင်လရဲ့ လွမ်းငွေ့ဝေတဲ့ အာဇာနည်နေ့ ဝန်းကျင်မှာတော့ စစ်တောင်းတံတားကိုကျော်ပြီး မွန်ပြည်နယ်တစ်ခွင်ကို ခရီးနှင်မိပေါ့။ တောင်ထန်းပင်တွေကြားမှာ ကိုယ့်ချစ်တဲ့ ခြေတံရှည် တလိုင်းအိမ်လေးတွေနဲ့ ရွာတန်းတွေကို ဆက်တိုက်မြင်လာရတယ်။ အိမ်ရှေ့မှာ လေသာဆောင်ဝရံတာ၊ အိမ်ဘေးမှာ အတက်လှေကားနဲ့ ခပ်မြင့်မြင့်သစ်သားအိမ်လေးတွေ။ ကိုယ့်တို့မွေးရပ်မြေ မြောင်းမြက ရှေးဟောင်းမွန်ရွာကြီးမှာရှိတဲ့ ကိုယ့်အိမ်လေးကို သတိရမိပြန်တယ်။ တလိုင်းအိမ်တွေကြားမှာ စတီးလက်တန်းတွေ၊ ကြွေပြားတွေ ကပ်ထားတဲ့ ဒီခေတ်တိုက်အိမ်လေးတွေလည်း တိုးဝင်လို့။

ပေါ်မြို့လေးနဲ့ ရင်းငြိမ်ကိုကျော်ပြီး သထုံနယ်ကို ဝင်ရောက်သွားခဲ့တယ်။ နောက်တော့ စိမ်းလှဲတင် သဘာဝ

ပေါ်မြို့လေးရှိ အဆင်အရာ အိုအိမ်လေးတစ်အိမ်

အပန်းဖြေခခန်း။ ကျိုက်ထိုကို ကျော်လာပြီး အရောင်နဲ့ အဆင်စုံတဲ့ ရွက်လှပင်တွေကို ငေးရင်း နှင်းပုလဲရွာလမ်းခွဲ၊ ပဲခူးတိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ အလူးရွာ၊ ပြီးတော့ ဇုတ်သုတ်ရွာထိပ်က သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအဝင်ဂိတ်ဝ ဂဝံကျောက်မုခ်ဦးကြီးကိုလွန်တော့ ဘီးလင်းမြို့နယ်အစကို ရောက်လာပါပြီ။

ကျိုက်ကော် သိမ်ဆိပ်မှာ ဒူးရင်းသီးနဲ့တွေ့ လှိုင်လို့ သာမညဆရာတော်ကြီးရဲ့ဇာတိ နောင်ကုလားရွာ၊ အလံတစ်ရာဘုရားကြီး၊ ပြီးတော့ သထုံမြို့ကို ရွှေစာရံစေတီတော်ကြီးဘေးကနေ ဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဘုရားငါးဆူတောင်၊ ဝေဘာလတောင်၊ နေမိနွယ်တောင်၊ မလှမ်းမကမ်းက သထုံမြို့ဟောင်းရဲ့ မြို့ရိုးတွေ၊ လယ်ကွင်းတွေရဲ့အလွန် တောင်ခြေရင်းမှာ ထီးတည်းကြီးရှိနေတဲ့ သထုံကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ်၊ ရင်ငန်းတောင်ကျောင်း၊ တော်ကူး၊ ဂျိုးဂျိုးကျ စတဲ့ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများအပြား ထွက်ပေါ်ခဲ့ရာ နယ်မြေမဖဲဝါရဲ့နယ်က သုသာန်ကလေး၊ ဇင်းကျိုက်မြို့က ဓေတံခွန်၊ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ ဥပါသကာတွေက တောဖိတ်ရက်အိမ် အလှူခံထွက်နေကြရဲ့။

ထန်းပင်တွေ ဝဲယာမှာ တန်းစီပေါက်နေတဲ့ လမ်းလေးကိုဝင်ပြီး ပေါင်မြို့ကို ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ မွန်စာတွေနဲ့ ကမ္ဘာ့ထိုးထားပြီး ဟင်္သာရုပ်တွေနဲ့ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမုခ်ဦးတွေ၊ ပန်းကုန်းကျောင်းလွန်တော့ ပေါင်မြို့ထဲကို ဝင်လာပါပြီ။ မြို့ဝင်လမ်းတစ်လျှောက်ဟာ လှပစိမ်းမြပြီး ဒေသပေါက်ပင်တွေက ပွင့်ဖူးလို့။ စွယ်တော်ကျောင်း၊ ကျောက်တုံးကြီးနှစ်တုံးကို ဆင်ကြီးနဲ့ ကောင်ပုံလုပ်ကာ ကျောပေါ်မှာ စေတီတည်ထားတဲ့ ဆင်နဲ့ ဘုရားပင့်လာဟန်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာတော်လှည့်လည်ပွဲ သရုပ်ဖော်စေတီလေး၊ ကျိုက်ထီးရိုးသမိုင်းထဲက နန်းကြာဟဲရွာနဲ့လွမ်းည၊ လမ်းဘေးတွေမှာ ဆွမ်းပျပ်တွေကို ခေါ်ဝယ်ကုန်သွယ်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း သွားနေကြသူတွေ

သမီးတွေသာမက အမျိုးသားကြီးတွေကပါ။ ကိုယ့်ခြံ
ထဲ ပန်းလေးတွေကို အုန်းလက်သီတဲနဲ့သီပြီး လက်မှာ
ဆိုင်ဆောင်ကာ ဘုရားကျောင်းကန်သွားကြလို့။

မော်လမြိုင်နဲ့ပေါင်ဟာ မိုင်(၂၀)ကျော်လေးပဲ ဝေးလို့
သံသွင်တံတားဖြတ်လိုက်တာနဲ့ မော်လမြိုင်ရောက်တာပါပဲ။
ဆုတ်ရောက်ချင်း ကျိုက်သလွဲဘုရားကို ဓာတ်လှေကားနဲ့
ဆတ်ပြီး ဖူးမြော်ကြပါတယ်။ ဘုရားပေါ်ကနေ မော်လမြိုင်
အတွင်းထောင်ကြီးကိုလှမ်းပြီး စီးမြင်ရတာ ထူးဆန်းတဲ့
မြင်ကွင်းပါ။

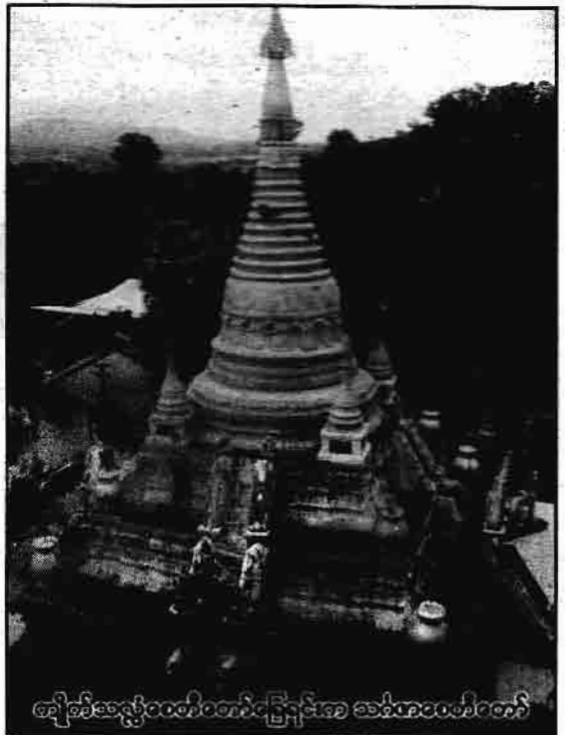
ဘုရားပေါ်က အာရုံခံရပ်တစ်ဆောင်ရဲ့ အဝင်မှာ
နံရံချီဆရာကြီး ဦးစောမောင်(မောင်စောမောင်၊ မန္တလေး)ရဲ့
နံရံချီကားကြီးကို မြင်ရပါတယ်။ ‘သုမေဓာကား၊ ဝမ်း
သွားမှော်ခါ၊ တံတားပမာ၊ လျှော်တော်မူပါ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓအား၊
ဆွတ်ထားလေရာ၊ သုမိတ္တာကား၊ ဆယ်ပါးပံ့ထွာ၊ ကြာ
အိုင်ငါး၊ ညွတ်တွားပူဇာ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရား၊ မြက်ကြား
အုတ်ဟာ’လို့ ပန်းချီကားအောက်ခြေမှာ စာတန်းထိုးထားတဲ့
သုဓမ္မာရှင်ရသေ့ သူကိုယ်ကိုသူ တံတားခင်းပြီး ဘုရား
ဖူးကို နင်းလျှောက်ဖို့ လျှောက်တင်ခန်းပါ။

ဒီပန်းချီကားကြီးကို နိုင်ငံတော်က ထိန်းသိမ်းထား
သင့်တယ်ထင်ရဲ့။ အဲဒီမှာ ခေတ်ပြိုင်ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွေ၊
ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုတွေကို မြင်ရတော့ ဆရာတော်ရွှေကိုင်းသား
ဆို သတိရမိပါတယ်။

အဲဒီရပ်ရှေ့ ဘုရားခြေရင်းမှာ စာတွေပါတဲ့ ခေါင်း
လောင်းတစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ ‘သက္ကရာဇ်(၁၂၀၈)ခု၊
လောသပွားမင်း လှူဒါန်းသည့် ဓဇေရယဏ္ဏ ခေါင်း
လောင်းတော်’လို့လည်း ခေါင်းလောင်းစင်မှာ အညွှန်းစာ
ရေးထိုးထားပါတယ်။ ခေါင်းလောင်းတွေ၊ ဘုရားဆင်းတု
လောင်းတွေမှာ အမှတ်အသား စာတန်းတွေပါရင် သမိုင်းကို
ဆရာသင်နိုင်ခွင့်ရှိလို့ သမိုင်းတန်ဖိုးတက်တာမို့ အသေး
စိတ်စိတ်ရှုကြည့်ချင်ပေမယ့် ဓာတ်ပုံနဲ့သာ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့
ရမယ်။

သီဟစေတီတော်

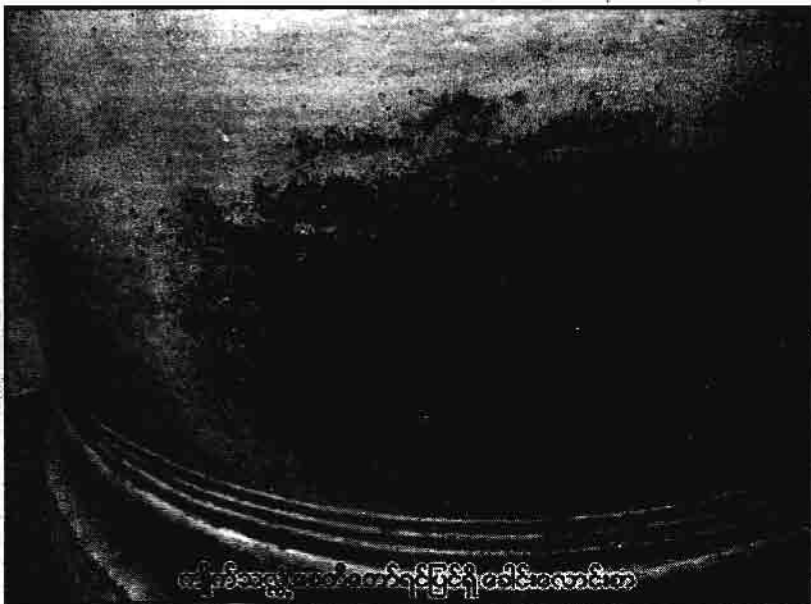
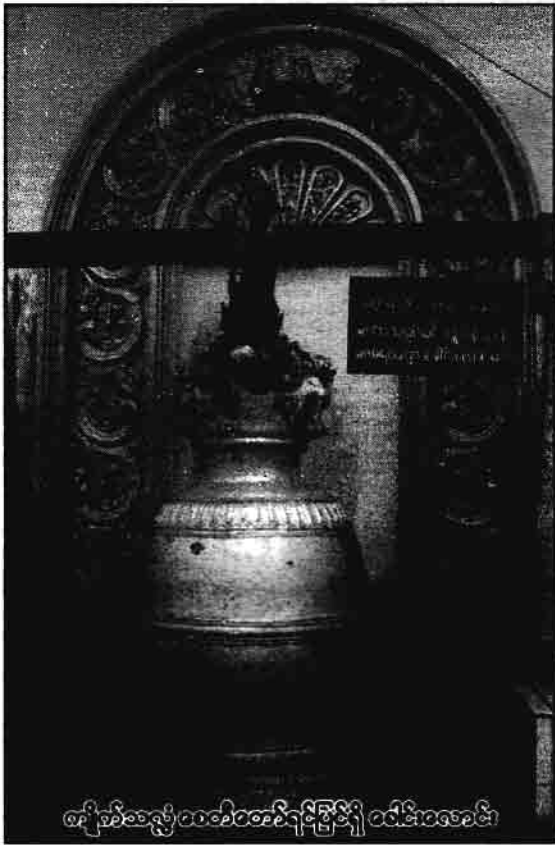
ကျိုက်သလွဲစေတီတော် ကုန်းတော်ကနေ အောက်ကို
ညွှန်ကြည့်တော့ ပစ္စယာသုံးဆင့် သီးသီးခြားခြား ပေါ်လွင်
နေပြီး လေးဖက်လေးတန်မှာ အုတ်လှေကားတွေ တပ်ထား
တဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ ဗိသုကာလက်ရာနဲ့ စေတီလေးတစ်ဆူ
ထွက်ရပါတယ်။ သေးပေမယ့် အတော်အမျိုးကျန ခန့်

ထည်လှတယ်။ သူ့ဘေးမှာလည်း အရိုးအိုးစေတီငယ်နဲ့
ရှေးဆန်ဆန် သရက်ကင်းအုတ်လှေကားတွေနဲ့ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းအိုကြီး။

စေတီတော်ရဲ့ အထက်ပစ္စယာထောင့်တွေမှာ ထောင့်
စေတီငယ်လေးတွေရှိပြီး အောက်ဆင့်ပစ္စယာရဲ့ ထောင့်တွေ
မှာတော့ ကလသာအိုးတွေနဲ့ပါ။ အောက်ပစ္စယာတစ်ဖက်

မှာ အစိမ်းရောင်ဆိုင်းဘုတ်လေးတွေလို့ ကြီးစားဖတ်ကြည့်
လိုက်တော့ သင်္ဂဇာစေတီတော်ကြီးပါတဲ့။ ဆုတောင်းပြည့်
လို့လည်း ရေးထိုးထားသေးရဲ့။ ဆုတောင်းပြည့်၊ မပြည့်
အသာထားပြီး ရှေးဟောင်းသုတေသနတန်ဖိုးပြည့်၊ မပြည့်
ကို ပိုသိချင်နေမိရဲ့။

အတူဘုရားဖူးထွက်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်လာတဲ့ အင်ဂျင်နီယာ
ကိုမိုးဇော်နဲ့ မမေငယ်ကို 'ဟေ့..စိတ်ဝင်စားစရာတော့
အလွန်ကိုကောင်းနေပြီနော်။ အောက်ဆင်းပြီး အဲဒီစေတီ
လေးကို လေ့လာရအောင်' လို့ မျက်စပစ်လိုက်တယ်။

ကမ္ဘာလှည့်နေရတဲ့ အင်ဂျင်နီယာကြီးပေမယ့် စာပေ
သမိုင်းနဲ့ အာရုံစိုက်မှုကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ ကိုမိုးဇော်က နှစ်ခါ
အဖော်မစပ်ရပါဘူး။ သူ့သား ရှစ်တန်းကျောင်းသား မောင်
ဖိုးသားကလည်း ဒါမျိုးဝါသနာပါလို့ ကိုယ်တို့ အုတ်လှေ
ကားကနေအတူ အပြေးတစ်ပိုင်း ဆင်းခဲ့ကြတယ်။

သင်္ဂဇာဆိုတဲ့ နာမည်ဘွဲ့တော်နဲ့ ဆက်စပ်ပြီး တစ်ခု
တစ်ရာကိုလည်း ကိုယ်တို့အားလုံး အမှတ်ရလိုက်ကြတယ်။
ဟုတ်တယ်။ အဲဒီစေတီဘေးက ရှေးဟောင်းဘုန်းကြီးကျောင်း
ကြီးဟာ နာမည်ကျော်လှတဲ့ စိန်တုံးမိဖုရားကျောင်းပါ။
ရင်ခန့်စရာ စိန်တုံးမိဖုရားကျောင်းအိုကြီး

အမိုးဘုံဆင့်တွေ၊ ထောင့်ချိုးတွေပါတဲ့ အုတ်လှေကား
ထစ် မကျယ်တကျယ်တွေကို အသော့နှင့်ရင်း ဆင်းလာခဲ့
ကြတယ်။ လှေကားအကွေ့တွေမှာ သစ်သားဘုံဆင့်တွေ
ရှိပြီး ဘုံဆင့်မျက်နှာစာတွေမှာရှိတဲ့ သစ်သားနဲ့ ဖောင်းကြ

ဖော်ထားတဲ့ အလှူရှင်အမည် နေ
စာလုံးကြီးတွေကို ဖတ်ရတာလည်း
အရသာရှိလှရဲ့။ 'မရွှေဆိုင်၊ မရွှေ
မှန် ကောင်းမှု' ဆိုတာမျိုးတွေပေါ့။

ဒါ့အပြင် မြန်မာပြည်အောက်
ပိုင်း၊ မွန်ပြည်နယ်၊ သထုံမြို့ရဲ့ သာ
သနာသမိုင်းနဲ့ဆိုင်တဲ့ ပုဂံကို ဗုဒ္ဓ
သာသနာတော် ရောက်ရှိသွားပုံ
လည်း ပတ်သက်နေတဲ့ ဆေးရောင်
စုံပန်းချီကားတွေကိုလည်း နတ်လမ်း
လှေကားထစ်တွေတစ်လျှောက်
ချိတ်ဆွဲထားပါတယ်။ လက်ရာက
အလွန်ကောင်းပြီး ဆေးရောင်
စုံလှပေမယ့် ဘာထိန်းသိမ်းမှုမှ

တဲ့ အစိုးတန်လက်ရာတွေပါ။ ပန်း
ချိုကားတွေရဲ့ ညာဘက်အောက်နား
ထဲ ထောင့်တွေမှာတော့ (ဆရာ
အေး မူရင်း-မန္တလေး၊ ပန်းချီမောင်
မောင်၊ တောင်ရှမ်းစု၊ မော်လမြိုင်
မြို့၊ အေးမြင့်လေး၊ ပန်းချီကျော်လှ
နှင့် တပည့် မောင်မောင်တို့အဖွဲ့၊
သံလွင်ရပ်ရှင်ရုံ) စသဖြင့် အမျိုး
မျိုး ရေးထိုးထားပါတယ်။

မူရင်းပန်းချီကားတွေကို ပြန်
လည်ရေးဆွဲထားဟန်ရှိပြီး ပန်းချီ
ဆရာတစ်ဦးတည်းရဲ့ လက်ရာတွေ
လည်း မဟုတ်ပါဘူး။

(၁) မုဆိုးဆက်လာသော ရဟန္တာ
မြတ် ရှင်အရဟံသည် အနော်ရထာမင်းကြီးကို အပမာဒ
အစရှိသော တရားတော်မြတ်ကို ဟောတော်မူနေပုံ။

အနော်ရထာမင်းကြီးသည် ရဲမက်ဗိုလ်ပါအပေါင်းများ
နှင့်တကွ စွယ်တော်ဓာတ်တော်များကိုယူရန် သထုံမြို့ကို
ဦင်းရံထားစေသောအခန်း။

ရှင်အရဟံ အမျိုးပြုသော မင်းပရိသတ်များနှင့်တကွ
စွယ်တော်နှင့် ပိဋကတ်တော်များကို ပုဂံပြည်သို့ ပင့်ဆောင်
လာစေသောအခန်း။

အနော်ရထာမင်း နေပြည်တော်အတွင်း၌ အရည်းကြီး
သုံးကျိပ်တို့ကို လူဝတ်လဲစေ၍ စစ်
မှုတာဝန် ထမ်းဆောင်စေသော
အခန်း။

(၅) အနော်ရထာမင်း စေလွှတ်
သော သံအဖွဲ့သည် ဦးတည်ဘွား
ထံလာ၍ စွယ်တော်ကို စုံစမ်းသော
အခန်း။

(၆) ဦးတည်ဘွားသည် လက်
ဆောင်ပဏ္ဏာနှင့်တကွ စွယ်တော်ကို
အပ်လျှင် စွယ်တော်သည် ကောင်း
ထင်သို့ ပြန်ကြွသောအခန်း။

(၇) အနော်ရထာမင်း နေပြည်
တော်ရောက်လျှင် နဖူးသင်းကျစ်
ဓာတ်တော်ကို မီးတုဘုရား ဌာပနာ

ရာ ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွခန်း။

(၉) ညေဝတီရခိုင်ပြည်ကို အစိုးရသော စန္ဒသူရိယမင်း
သည် ရာဇဘိသကရတ္တဘိသိက်ကို သွန်းစံတော်မူသော
အခန်း။

(၁၄) စစ်သည်ရဲမက်အပေါင်းနှင့် စန္ဒသူရိယမင်းသည်
မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို နာကြားသောအခန်း။

(၁၆) မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်ပွား
ကို ဟောကြားဆုံးမ မှာတော်မူခဲ့သော မဟာမုနိအထူပွတ္တိ
အခန်း။

ပိန်ဆိုင်ရာအရောင်ခြုံရုံအရောင်

(၁၇)စန္ဒသူရိယမင်းနှင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရတနာ(၇)ပါး ကျို၍ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ် သွင်းလုပ်ခန်း။

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ရုပ်ပွားတော်ကို ရင်ငွေ တော်ဖြင့် (၇)ကြိမ်သွင်းပြီးသောအခါ စကားမပြော ဟုံလို ဘော ညီစောသက်ဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေဟု မှာတော်မူခန်း။

စတဲ့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပန်းချီကားတွေကို တွေ့ခဲ့

ပိန်ဆိုင်ရာအရောင်ခြုံရုံအရောင်

ရပါတယ်။

အဆင်းအုတ်လှေကားရဲ့အရင်း ညာဘက်မှာတော့ 'သုမင်္ဂလပသာဒနီ သိမ်တော်ကြီး' ကောဇာသက္ကရာဇ် (၁၂၅၆)ခု၊ ရတနာဘုံပြည်ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်နဲ့ နှစ်ထပ် အုတ်ခံကျောင်းကြီး တစ်ဆောင်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ပါတော်မူကာလနောက်ပိုင်း လက်ရာပေါ့။ အုတ်တိုင်လုံးကြီးတွေက အကောင်းအတိုင်းပေမယ့် သစ်သားထည် ဘုံဆင့်တွေကတော့ တစ်ချို့ပျက်စီးနေပါပြီ။

ကိုယ်တို့အားလုံးကတော့ ပင်မကျောင်းတော်ကြီးဆီပဲ ခြေလှမ်းတွေ ဦးတည်နေပါတယ်။ အတက် သရက်ကင်း အုတ်လှေကားကြီး နှစ်စင်းမှာတော့ ယနေ့ခေတ် စတီးလ် လက်တန်း ပြောင်စပ်စပ်နဲ့ပါ။ အုတ်ခံခြေတံရှည် တစ်ထပ် ကျောင်းကြီးဖြစ်ပြီး အမိုးမှာလည်း သစ်သားဘုံအဆင့်ဆင့် တွေနဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြတင်းပေါက်တွေကို မှန်ရောင်စုံ (Stained glass) တွေနဲ့ အကွက်ဖော်ထားလို့ ပန်းစကြာလို လှပနေပါရဲ့။

ကျောင်းပေါ်မှာတော့ သက်တော်(၈၀)ပတ်လည် ရဟန်းအိုကြီးတစ်ပါး၊ သူ့လက်ထောက် ဦးပဉ္စင်းလေးတစ်ပါးနဲ့ အညာက ဆွေမျိုးတွေ ရှိနေရဲ့။ ဘုန်းတော်ကြီးက သူတို့ရဲ့ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဝိုင်းကို လာထိုင်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်လို့ ဝတ်ဖြည့်ရင်း ခဏဝင်ထိုင်လိုက်ရတယ်။ အလှူအတန်း ရက်ရောတဲ့ ကိုမိုးဇော်တို့ ဇနီးမောင်နှံက ငွေတော်တော် များများ လှူဒါန်းပါတယ်။

သွက်လက်ပုံရတဲ့ ဦးပဉ္စင်းလေးက ကိုယ်တို့ကို ဧည့်လမ်းညွှန်လုပ်ပေးလို့ ကျောင်းကြီးအတွင်းကို လှေလာရေးဆင်းခဲ့တယ်။

ကျောင်းရဲ့ပတ်ပတ်လည် စကြိုလမ်းတစ်လျှောက်ကို သစ်သားပြားကြီးတွေ ခင်းထားတယ်။ လှေကားစာက်တက်ချင်းမှာအဝင်ခန်းမကျယ်ကြီးရှိပြီး အခန်းရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်အဆုံးမှာတော့ ဘုရားဆောင်ရှိပါတယ်။ ခန်းမကျယ်ရဲ့ နံရံတွေမှာ ပြဒါးသုတ်ထားတဲ့ မှန်ကွက်တွေတွေဖော်ပြီး မှန်ကွက်ပေါင်တွေမှာ ရွှေချထားရဲ့။ မှန်ကွက်က အလယ်

တိုင်းမှာ ရွှေပိန်းချနတ်ရုပ်လေးတွေ ကိုယ်စီနဲ့ပါ။ နတ်ရုပ်
တွေကလည်း တစ်ရုပ်နဲ့တစ်ရုပ် ကိုယ်နေဟန်ထား မတူကြ
ပါဘူး။

ခန်းမကျယ်ရဲ့ ခြေရင်းနံရံ အလယ်မှာတော့ ခြင်္သေ့
ရုပ်ခံပလ္လင်ကြီးတစ်ခု ရှိပါတယ်။ ပလ္လင်တော်နဲ့ နောက်ခံ
တံတဲတွေကို ဟင်္သာပြဒါးအနီသုတ်ပြီး ရွှေပိန်းချထားရဲ့။
ပလ္လင်ရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်စီမှာတော့ နတ်ရုပ်တွေပါတဲ့ တံကဲ
တွေနဲ့ ကနုတ်ပန်းတံခါးပေါင် တပ်ထားတဲ့ လှောင်ပေါက်
တံခါးတွေ ရှိပါတယ်။ တံခါးရွက်ပေါ်က ကြာပွင့်တွေပေါ်
တော်တတ်ရပ်နေတဲ့ နတ်ရုပ်ကြီးတွေဟာ အတော့်ကို အနု
ညှာလက်ရာမြောက်ပြီး အချိုးကျနု လှပလွန်းတယ်။

တံခါးရွက်အထက်ပိုင်း သစ်သားကွက်ထဲမှာလည်း
အတောင်ပံနဲ့ သူငယ်တော်ရုပ်ကလေးတွေက ထိုင်လျက်
နို့ဖြူကြရဲ့။ မကြာခင်နှစ်များက ရွှေဉာဏ်တော်စူးရောက်
သူများ၊ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် မြှင့်တင်တယ်ဆိုသူများက
ဒီလို သူငယ်တော်ရုပ်လေးတွေကို ကိုလိုနီခေတ် အမွေ
အနှစ်တွေရယ်လို့ အကုန်ရှင်းခဲ့ကြဖူးပါတယ်။

(ရှေးခေတ်လက်ရာ ရွှေတိဂုံဘုရားစောင်းတန်းဟောင်း
တွေဖျက်ပြီး ပြင်တုန်းကလည်း သူငယ်တော်ရုပ်လေးတွေကို
ရှင်းပစ်ခဲ့လို့ အခုဆိုရင် ဘုရားမှာ တစ်ရုပ်၊ နှစ်ရုပ်ပဲ

ကျန်ပါတော့တယ်။ ရှင်းပစ်ခဲ့တဲ့ သူငယ်တော်လေးတွေက
ဖျက်ဆီးပစ်ခံရတာလား၊ ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်က နေ
ဟောင်းပစ္စည်းဈေးကွက်ကို ရောက်သွားလား မသိနိုင်တော့
ပါဘူး။)

မင်းတုံးမင်းတရားကြီးနှင့် စိန်တုံးမိဖုရားကြီး

အဲဒီအဝင်ခန်းမကြီးရဲ့ နံရံတစ်ဖက်က ဘီရိုပေါ်မှာ
တော့ စိန်တုံးမိဖုရားရဲ့ (စိန်တုန်းသီလရှင်)ဆိုတဲ့ အမည်
တပ်ထားတဲ့ ဒီခေတ်လက်ရာ ပန်းချီကားကြီး ရှိပါတယ်။
ပန်းချီဆရာရဲ့ လက်မှတ်မှာတော့ မောင်မောင်(ဒစာ)လို့
ရေးထိုးထားတယ်။ အဲဒီရဲ့ ဘေးမှာတော့ မောင်မောင်
(ဒစာ)ရဲ့လက်ရာ မင်းနှစ်ပါးနဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးရဲ့ပုံ ပန်းချီ
ကားကြီးပါ။ ပန်းချီကားရဲ့ အောက်ခြေမှာလည်း 'ကုမာ
ရာဘိဝံသ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု(ပထမတံဆိပ်တော်)၊ ကု
မာရာဘိဝံသတိ သာသနဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု
(ဒုတိယတံဆိပ်တော်) တံဆိပ်(၂)တန် အလှူတော်ခံရသော
အရှင်သံဃုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သက်တော်(၁၆)
ရှင်သာမဏေအဖြစ်နှင့် ရွှေနန်းတော်ကြီးတွင် ရတနာပလ္လင်
ထက်ဝယ်(၇၇၆၂)သုတ်ရှိ သံဃုတ်ငါးကျမ်းကို ပဉ္စမသင်္ဂါ
ယနာတင် (မင်းတုံးမင်းတရားကြီးနှင့် စိန်တုံးမိဖုရားကြီး)
ရှေ့တော်တွင် အာဂုံပြန်ဆိုနေစဉ် အရှင်မြတ်ပုံတော်'လို့

မိုးတုံးပိဋကထာရေးဆရာသန်းအေး ရေးဆွဲခံစား

မိုးတုံးပိဋကထာရေးဆရာသန်းအေး ရေးဆွဲခံစား

ကမ္ဘည်းထိုးထားပါတယ်။ အဲဒီပန်းချီမှာတော့ စိန်တုံးမိဖုရား ဟာ လူဝတ်နဲ့ ဆံထုံးနဲ့ပါ။

အဲဒီပုံရဲ့ ဘေးမှာတော့ ဒီပန်းချီကားထဲက မင်းနှစ်ပါး ပုံကိုသာ ကွက်ပြီး 'မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးနှင့် စိန်တုန်း

မိဖုရား' ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ပြန်ဆွဲထားတဲ့ပုံ ရှိနေပြန်ပါ တယ်။ စာလုံးပေါင်းတွေကတော့ အမျိုးမျိုးပါပဲ။ ကျမ်း တတ်ပေတတ် ဆရာတော်ကြီးတွေရဲ့အောက်မှာ လုပ်ကိုင် ရတဲ့ အနုပညာလုပ်ငန်းတွေမှာ ဘာလို့များ ဒီလိုဖြစ်ရတာ လဲလို့ မကြာခဏ တွေးမိပါရဲ့။

ဇာတ်တော်များနဲ့ ထုံမွမ်းထားတဲ့ အနုပညာပြတိုက်ကြီးရဲ့အဖွင့်

ခန်းမကြီးနဲ့ ဘုရားဆောင်ကို အကူးနေရာမှာတော့ နဖူးစည်းကို သစ်ထွင်းပန်းပုလက်ရာတွေနဲ့ တန်ဆာဆင် ထားပါတယ်။ သစ်ထွင်းကနုတ်ပေါင်ကြီးဟာ အလှဆင် ထားရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘုရားဟောဇာတ်တော်တွေကို သရုပ်ဖော် ထုလုပ်ထားတာပါ။ ဝင်ပေါက်အလယ်တည့် တည့်မှာ ဓားဆွဲပြီး ကြိမ်းနေတဲ့ ဘီလူးရုပ်၊ တိမ်လွှာတွေ ကြား ပြေးလွှားခုန်ပေါက်နေတဲ့ မြင်းရုပ်၊ ကြွေအံကစား နေဟန်တွေကြောင့် ဝိဓူရဇာတ်တော်လို့ ရုတ်ခြည်းထင်လိုက် မိပါတယ်။ သစ်တောတွေ၊ သစ်ကိုင်း သစ်ခက်၊ သစ်နွယ် တွေ၊ ပန်းပွင့်နဲ့ သစ်သီးတွေကြားမှာ ဘုရားရှင်က တရား ဟောနေပုံလည်း ပါရဲ့။ ဘယ်နှစ်ထပ်များ နှိုက်ပြီး အတွင်း ကို ထွင်းထုထားပါလိမ့်။ လှလိုက်တဲ့ လက်ရာလို့ပဲ အား လုံးက တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်မိလိုက်ကြပေါ့။

'ထပ်မံဖြုတ်သု ဦးမောင်ကြီး၊ ဒေါ်ထိုက်၊ သွီး မအုန်း ကြည်၊ မောင်စိန်ရ၊ မသိန်းကြည်၊ သွီး မြင့်မြင့်ကြည်' စတဲ့ ရွှေစာလုံးနဲ့ အလှူရှင်အမည် စာရင်းကို ကြည့်လိုက် တော့၊ မျက်ပါးရပ်၊ မန္တလေးကနေ (၁၃၂၄)ခုမှာ လှူထား တာဆိုတော့ ပြန်ပြင်တာပဲ နှစ်ငါးဆယ်ကျော်ပေါ့လို့ သိ လိုက်ရပါတယ်။

အဝင်ပေါက်ဘေးမှာတော့ ယက္ခန်းစင်တောင်ဆရာ တော် ဦးဩဘာသရဲ့ အဖြူအမည်းဓာတ်ပုံကို ဖူးတွေ့လိုက် ရတယ်။ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးလို့ ဪ...ဒီလိုဥပမိရုပ်ပါလား လို့ မှတ်သားမိပါတယ်။ ကပ်လျက်မှာတော့ ပေစာထုပ်တွေ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှတဲ့ ပေစာထုပ်ကြိုးတွေ အများ ကြီးရှိနေတဲ့ စာအုပ်စီရိုကြီးပါ။ ဘယ်လိုအဖိုးတန်တဲ့ စာပေ တွေပါလဲ။ ပညာရှင်တွေ၊ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်တွေက လေ့ လာကူးယူ ထိန်းသိမ်းထားသင့်လှပါတယ်။

သီဟိုဠ်သာသနာနဲ့ ဝတ်မှုန်ကူးထားတဲ့ မွန်သာသနာ

သံဘာဂျာတံခါးကြီးကိုကျော်ပြီး ခန်းမကျယ်ကြီး အတွင်းက ဘုရားခန်းကို ဆက်လက်ဝင်ရောက် လှည့်လာ

မြေကြွေပါတယ်။ ဦးပွင်းလေး
 စဉ်းစဉ်းလည်လည်မှာ ဖွင့်ပုံရတဲ့ မီး
 ဆူတဲ့အသံကို ခပ်သွက်သွက်ဖွင့်
 ဆွဲလိုက်တော့ မှောင်ကုတ်နေတဲ့
 ဘုရားခန်းအလယ်က မှန်မီရိုက်မှာ
 ဆော့ သိဟိုင့်စွယ်တော်ပွားတစ်ဆူ
 ဆာ ခေတ်မီရောင်စုံမီးစကြာတွေ
 ဆူဖျတ်ဖျတ် လက်နေတဲ့ကြားမှာ
 ဆာတင့်အတယ်ရှိနေရဲ့။ စွယ်တော်
 ဆာလပ်ဘေးက ဖန်ပုလင်းရှည်ထဲ
 ဆာတော့ ခဲရာခဲဆစ်လုပ်ပြီး ထည့်
 ဆာတဲ့ သစ်သားဘုရားကျောင်း
 ဆာင်ရှည်ရှည်လေး။ ဓာတ်တော်
 ကြွတ်တွေ၊ ဆင်းတုတော်သေးသေး

မိန့်တုံ့မိန့်တုံ့၊ ဘုရားခန်းကို လှည့်လည်ကြည့်နေတာ

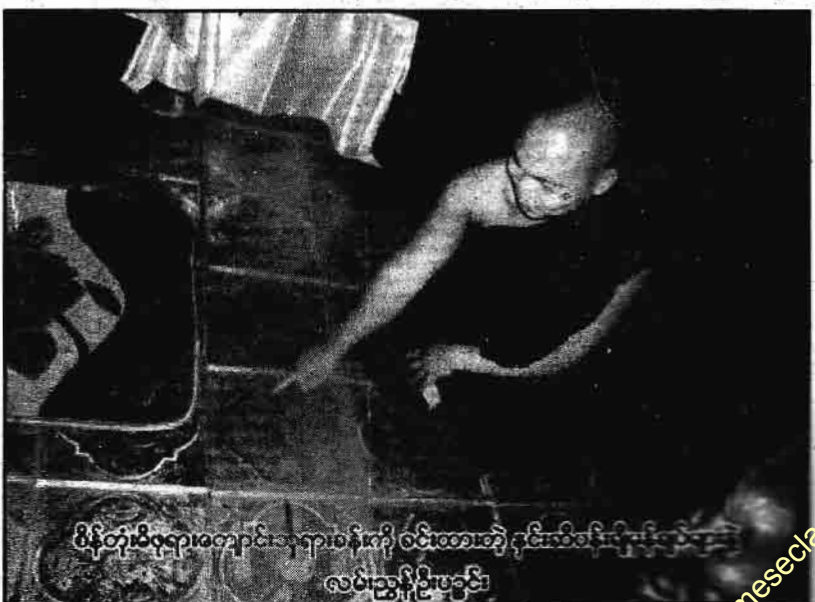
သေးတွေ၊ ရဟန္တာရုပ်တွေကလည်း အများအပြားကိုပဲ ပြတ်
 ဆိပ်စွာပယ်နေရဲ့။ မှန်မီရိုက်တစ်ခုလုံးရဲ့ ဘေးဘက်တွေ
 မှာတော့ သစ်ပြားခပ်ထူထူ၊ ခပ်ကြီးကြီးတွေမှာ ကြက်ထူ
 ဆူရုပ်တွေ၊ ကနုတ်ပန်းတွေ ထွင်းထုပြီး တန်ဆာဆင်ထား
 ပါတယ်။ ဘုရားစင်မှာ သစ္စာပန်းတွေ လန်းဆန်းဝေဆာ
 နေလို့ ဦးပွင်းလေးရဲ့ စောင့်ရှောက်မှုကို သတိထားလိုက်
 မိပါတယ်။

ဦးပွင်းလေးက ကြမ်းပြင်ကို သတိထားကြည့်ဖို့ မိန့်ပါ
 တယ်။ တစ်ပေပတ်လည်အပြားတွေ အကွက်ဖော် ခင်းထား
 ရဲ့။ နှင်းဆီပွင့်တွေ၊ ဇော်ရွှားပန်းတွေဟာ အစိမ်းရောင်
 သစ်ခက်တွေကြားမှာ လှလိုက်တာ။ ကြွေပြားတော့ မဟုတ်
 ပေမယ့် လက်နေပုံက တစ်မျိုးပါပဲ။ ချောပြောင်နေတဲ့
 အခင်းကို မဝေခွဲတတ်တော့ ဦးပွင်းလေးကိုပဲ မော့ကြည့်
 လိုက်ပါတယ်။

မှန်မီရိုရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ကနေ ပူဇော်အုပ်မိုး
 ဆာတဲ့ ဆင်စွယ်ကြီးတွေကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာပါ။

ဒါ မှန်ချပ်ပေါ်မှာ ဆွဲထားတဲ့ပန်းပွင့်ပုံ ပန်းချီတွေပါ။
 လက်နဲ့ ဆွဲထားတာမို့ တစ်ကွက်နဲ့တစ်ကွက်လည်း ဒီဇိုင်း

ဆွယ်ချောင်းကြီးတစ်လျှောက်မှာ
 ဆင်းတုတော်တွေကို ကနုတ်
 ဖန်ခက်တွေအကြားမှာ ထွင်းထု
 ထားရဲ့။ ဆင်စွယ်အတွင်းသားတွေ
 ဆင်နီကံပြီး အထဲမှာလည်း ထွင်း
 ထားပြန်လို့ ဆင်စွယ်တစ်ချောင်း
 မီးဘာ ဓာပေါက်တွေဖြစ်ပြီး အတော်
 ဆာကရာမြောက်လှပါတယ်။ ဆင်
 စွယ်အရင်းက အထိုင်မှာတော့ စစ်
 ဆူဆူ ရွှေချထားတဲ့ ကြာဖတ်
 ဆူဆူ ဝန်းပတ်လို့ပါ။

မိန့်တုံ့မိန့်တုံ့၊ ဘုရားခန်းကို လှည့်လည်ကြည့်နေတာ
 လမ်းညွှန်ဦးပွင်း

ဘုရားဆောင်ကြီးတစ်ခုလုံး
 ဆူညံလက်ရာတွေနဲ့ ထုံမွမ်း
 ဆာတာမို့ ကြည့်မဝဖြစ်နေဆဲမှာ

မတူပါဘူး။ သေသေချာချာကြည့်ကြ ဒကာကြီးတို့
ဟုတ်ပါ။ မှန်ပေါ်မှာ ပြောင်းပြန်ရေးပြီး အသေးစိတ်
ခြယ်မှုန်းကာ မှောက်ခင်းထားတာပါလား။

လက်ရာမမြောက်လိုက်တာ။ အင်ဂျင်နီယာ မမေငယ်
တို့နှစ်ဦးသား ကြမ်းပြင်ကို ပွတ်ကြည့်ပြီး သဘောတွေ
ကျနေကြပေါ့။ ကိုယ်ကတော့ အနုစိတ်ပန်းချီကားချပ်လေး
တွေကို မနင်းရက်ရက် နင်းရက်ရက် ဖြစ်သွားမိတယ်။
ဘယ်သူတွေ လုပ်ခဲ့တာလဲ။ ပြည်ပက တင်သွင်းခဲ့တာလား။
စူးစမ်းချင်စိတ်တွေက ကိုယ့်ကို နှိုးဆွလို့နေပေါ့။

အောက်ကို ပြပြီးတဲ့အခါ ဦးပဉ္စင်းလေးက အထက်
မျက်နှာကြက်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြန်တယ်။ ဝိုး...မှန်စီရွှေချ
ကနုတ်ပန်း သစ်သားဘောင်ကွက်တွေ အရစ်ရစ်နဲ့ တင့်
တယ်လှတဲ့ ဟင်္သာပြဒါးနဲ့ ရွှေသားတွေရဲ့အလှ။ အလယ်
မှာတော့ ရွှေကဒေါင်းရုပ်က ဝင့်ထည်နေပါတယ်။

ဦးပဉ္စင်းလေးက ဘေးနံရံတွေက တံခါးရွက်ကြီးတွေ
ကို ပြပြန်ပါတယ်။ ကိုယ်တို့က ရွှေမင်ခြယ်ထားတဲ့ တံခါး
ရွက်တွေကို အာရုံစိုက်နေစဉ်မှာတော့ ဦးပဉ္စင်းလေးက သူ
လက်တစ်ကမ်းမှာရှိတဲ့ သံချောင်းခပ်ပြားပြား ခပ်ထူထူ
တွေနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ တံခါးဂျက်အရှည်ကြီးရဲ့ အရင်းကို
လက်သီးဆုပ်ပြီး အပိတ်အဖွင့်လုပ်ပြတယ်။ အိုး...တယ်

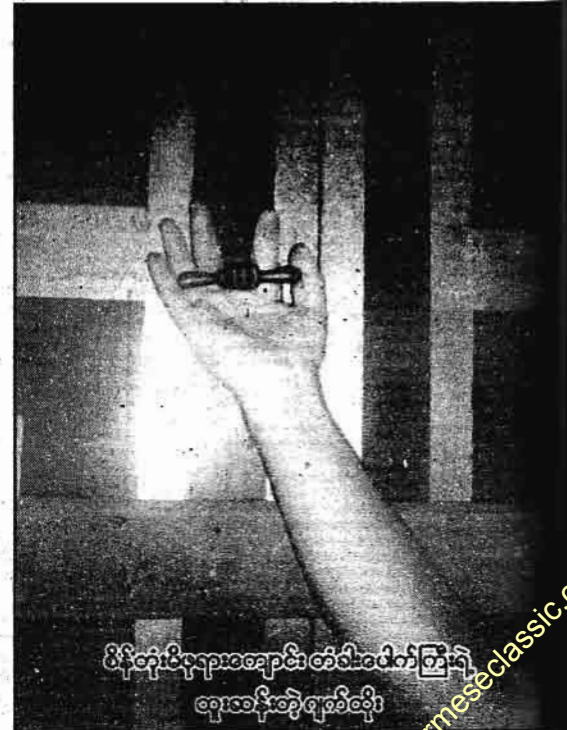
ပိန်တိုင်းလှည်းစာရင်း အလှူခံရသူများအတွက်

ဟုတ်တဲ့ နည်းပညာပါလား။ လူတစ်ရပ်ခွဲလောက်မြင့်တဲ့
တံခါးရွက်ကြီးကို လက်လှမ်းရုံနဲ့ ပိတ်နိုင်ဖွင့်နိုင်ရဲ့။ ကောင်း
လိုက်တဲ့ စိတ်ကူးလို့ အင်ဂျင်နီယာနှစ်ဦးက ချီးကျူးထော
ပနာပြုလိုက်ပြန်ပေါ့။

စက်မှုလက်မှုထက် အနုပညာကို ပိုအားသန်တဲ့ ကိုယ့်
ရဲ့ Selective Interest အရ ကိုယ်ကတော့ တံခါးရွက်
အရှည်ကြီးတွေပေါ်က နတ်ရုပ်တွေကိုပဲ ပိုစိတ်ဝင်စားမိ
ပါတယ်။ ကြာပွင့်ပေါ်မှာ ရပ်နေတဲ့ နတ်သားရုပ်တွေဟာ
အတော်အချိုးကျလှပတဲ့ ပန်းပုလက်ရာဖြစ်တဲ့အပြင် အနု
ပညာလည်း မြောက်လှရဲ့။ တစ်ရပ်နဲ့တစ်ရပ်ဟာ အနေ
အထား၊ အပြုအမူတွေလည်း မတူကြပါဘူး။ နတ်တစ်ပါး
က ပေကညစ်နဲ့ မှတ်သားနေလိုက်တာ ဘာအကြောင်း
အရာကိုပါလိမ့်။

တံခါးရွက်ရဲ့ အောက်ခြေအကွက်မှာတော့ နတ်သူ
ငယ်လေးတွေက ကိုယ်လုံးတီးလေးတွေနဲ့ထိုင်လို့။ ထောင်
ထားတဲ့ ဒူးပေါ်မှာ လက်မောင်းကွေးပြီး အိပ်နေပုံ၊ မျက်
နှာကို ရှက်ရှက်နဲ့ လက်ဝါးအုပ်ထားပုံ အနေအထား အမျိုး
မျိုးပေမယ့် ငယ်ပါငေါက်တောက်လေးတွေနဲ့ဖို့ ဖိုးသားက
ကြည့်ရင်း ပြုံးနေပေါ့။

ထီးဖြူမိုးထားတဲ့ ပင်မဆင်းတုတော်ကြီးကတော့ မြ

ပိန်တိုင်းလှည်းစာရင်း အလှူခံရသူများအတွက်
ရွှေသားချိတ်ရုပ်စိမ်း

မိန်းရောင်လွမ်းနေတဲ့ တံကဲကြီးနဲ့ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ စံမြန်း
နေတဲ့ ရွှေပိန်းချ ဘူမိဗဿမုဒြာဟန် ရတနာပုံခေတ်ဆင်း
တုတော်ပါ။ သင်္ကန်းတော်ရဲ့ အနားရစ်အတွန့်အကွေးတွေ
က ရစ်ခွေဝဲပျံ့လို့ပါ။ ပူဇော်ထားတဲ့ မီးလုံးလေးတွေကပါ
အမိန်းရောင်မို့ မျက်စိအေးပြီး အမြင်ဆန်းလှရဲ့။ မှန်စီ
ရွှေချအနုလက်ရာရဲ့အလှဟာ ပိုမိုထင်ရှားပီပြင်နေပေ။

ဦးပဉ္စင်းလေးက ဘုရားဆောင်ဘေးကနေ ကျိုက်သလွဲ
ဆတ်တော်ကြီးကို ဖူးတွေ့နိုင်ပုံကို ပြောပြတယ်။ ဟုတ်ပါ။
ဘုရားဆောင်ဘေးကနေ စကြိုလမ်းဘက်ကို အဆောင်လေး
ထုတ်ထားပါလား။ အဲဒီအဆောင်လေးရဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ
ဆိုက်ကြည့်လိုက်တော့ တံကယ်ပဲ စေတီတော်ကြီးကို ထင်
ဆင်ရှားရှား ဖူးလိုက်ရရဲ့။ စေတီတော်ကြီးအရင်းမှာ ပုံဆစ်
နုတုပ်ထိုင်ပြီး ကန်တော့နေရသလိုပါပဲ။ ခြောက်စိန်တုံး
မိဖုရားကြီးဟာ စိတ်ကူးညာတ်ကြီးမားလှရဲ့။ နေရာယူလည်း
ဆောင်းလှရဲ့။ သူ့ရဲ့ ဗိသုကာတွေ၊ လက်သမားဆရာတွေ
ကလည်း သူ့စိတ်ကူးကို ကောင်းကောင်းအကောင်အထည်
ဆော်ပေးနိုင်တဲ့ ပညာရှင်တွေပါလား။ အင်း...မိဖုရားကြီးရဲ့
လူတဝ နောက်ဆုံးလက်ကျန် ရက်စွဲတွေဟာ ငြိမ်းချမ်းနေ
တယ်။

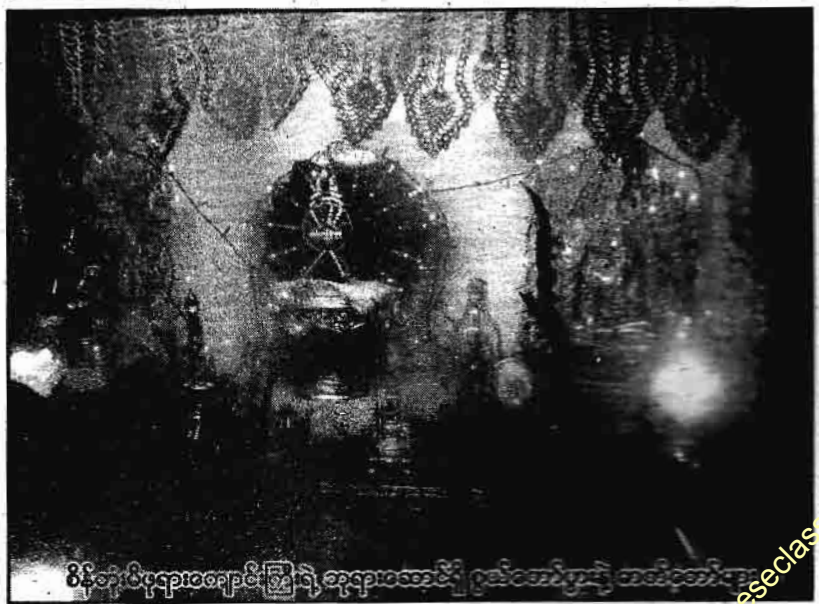
ကျောင်းအိုကြီးကို စကြိုလမ်းကျယ်ကနေ တစ်ပတ်
ပတ်ကြည့်ပြန်တယ်။ ကျောင်းရဲ့ ခြေရင်းပိုင်းမှာတော့
ဆိုက်လုံးတွေနဲ့ မျက်နှာကြက်တွေ ထိဆက်တဲ့ နေရာတိုင်းမှာ
အလွန်အလုပ်မထားဘဲ ပန်းပုရုပ်တွေအပြည့် ထုဆစ်ထား
တာ တွေ့ရပြန်တယ်။ လူ့အရွယ်
ဆောက် မဟုတ်ပေမယ့် အတော်
ကြီးတဲ့ ရုပ်တုတွေပါ။ လူပျံတော်
ရုပ်တွေ၊ ဇော်ဂျီရုပ်တွေ၊ သူယောင်
ရုပ်တွေ၊ မင်းသား၊မင်းသမီးတွေ၊
ဇာတိနဲ့ ဂဏ္ဍာစိန် မောင်နှမတို့ကို
သစ်ပင်ခြေမှာထားပြီး ကျား၊ ဆင်
နဲ့ ကင်းအောင် သစ်ပင်ပေါ်
တက်အိပ်နေတဲ့ စူဇကာပုဏ္ဏားပုံ၊
လည်းသားနဲ့ ခရီးနှင်နေပုံ၊ မြင်း
နဲ့ သားလိုက်မုဆိုးပုံ၊ မဟော်
တော်ရဲ့ ဘီလူးမနဲ့ သားတရား
မိန်းမနဲ့ပုံ စတဲ့ရုပ်တုတွေပါ။

ကျောင်းတော်ကြီးကို နိုင်ငံ

စိန်တုံးမိဖုရားကျောင်းရှိ မြစ်ဝါးတံကဲနဲ့
ပလ္လင်တော်ထက်က ဆင်းတုတော်

တော်က ထိန်းသိမ်းထားတာမဟုတ်ဘဲ ဘုန်းကြီးအိုကြီးနဲ့
တပည့် ဦးပဉ္စင်းလေးကသာ စောင့်ရှောက်ပေးနေတာပါ။
အတော်ကျေးဇူးတင်စရာကောင်းတဲ့ သာသနာ့ဝန်ထမ်းတွေ
ပါပဲ။ အဖိုးတန်အနုပညာလက်ရာတွေ၊ သမိုင်းအထောက်
အထားတွေ များစွာရှိတဲ့ ကျောင်းအိုကြီးမို့ မီးဘေး၊ လေ
ဘေး၊ သူခိုးသူဝှက် မသမာသူတွေရဲ့ ဘေးကနေ ကြိုတင်

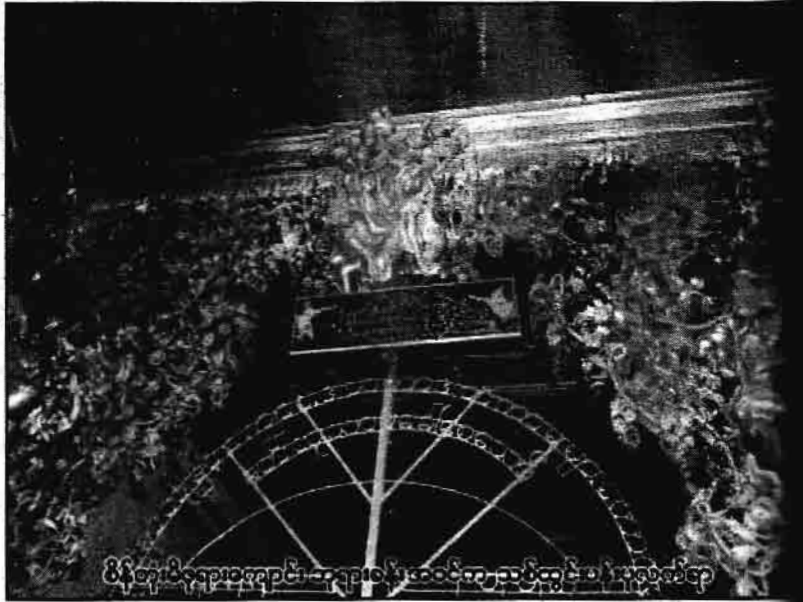
စိန်တုံးမိဖုရားကျောင်းရှိ မြစ်ဝါးတံကဲနဲ့ ပလ္လင်တော်ထက်က ဆင်းတုတော်

ကာကွယ်ထားဖို့လိုသလို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးဖို့ကလည်း လိုပြန်ပါသေးတယ်။ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူတွေဟာ စာတတ်ပေတတ်၊ ရှေးဟောင်းသူတေသနအမြင်၊ သမိုင်းအမြင်၊ ဘာသာရေးအမြင်တွေ ရှိရင်တော့ ပိုလို့ကောင်းတာပေါ့။ တန်ဖိုးသိမှလည်း တန်ဖိုးထားတတ်မှာလေ။

ခု ကိုယ်တို့ကို လိုက်လံပြသလမ်းညွှန်ပေးတဲ့ ဦးပဉ္စင်းလေးဟာ ငယ်ရွယ်သူဖြစ်ရုံသာမက သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်ဝင်တစား လေ့လာစူးစမ်းချင်ပုံရလို့ အတော်အားရမိပါတယ်။ ကိုမိုးဇော်တို့ ဇနီးမောင်နှံကလည်း ဦးပဉ္စင်းလေးကို သဘောတွေကျနေကြရဲ့။

ဒီကျောင်းကြီးမှာ သူရှိနေတာကလည်း တစ်အားပါပဲလို့ ပြောကြတယ်။ သြော်...ငါးပိသည်က အိပ်ပျော်ပြီး ဆားသည်က ယင်မောင်းနေတာလို့ ပြောရင်း ကိုယ်တို့တွေ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်စွာ စိန်တုံးမိဖုရား ကျောင်းတော်ပေါ်က ပြန်ဆင်းခဲ့ကြပါတယ်။

မွန်ပြည်နယ်ခရီးက အပြန်မှာတော့ ကိုမိုးဇော်က စိန်တုံးမိဖုရားရဲ့ ရတနာသိုက်ကြီးအကြောင်း ရေးပါဦး

စိန်တုံးမိဖုရားကျောင်းကြီးပတ်လည် ဖုတ်နာကြက်နဲ့ တိုင်ရုံးတွေကြားက ပန်းပုရုပ်ရွာ

လေးလေးရယ်ရယ် ခဏ၊ ခဏနှိုးဆော်ရင်း အင်တာနက်ပါ သမိုင်းကြောင်းတွေ ရှာပြီးပေးပို့ပေမယ့် ကိုယ်ကတော့ ကျောင်းကြီးကို စာဖတ်သူတွေ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ မြင်ချင်လို့ သမိုင်းကြောင်းတွေ မထည့်တော့ပါဘူး။ နန်နုမိဖုရားတစ်ပါးတောင် ဟိုခေတ်က ဘယ်လောက်များ ဒါနိုးနိုင်ခဲ့သလဲ ဆိုတာဘဲ မြင်စေချင်ပါတယ်။

သံဃာတော်များဟာ သာသနာကို စောင့်ရှောက်ရုံမျှမက ကလေးတွေရဲ့ ပညာရေးကိုလည်း ဘ...က(ဘုတော်ကြီးသင်ပညာရေး) ကျောင်းတွေနဲ့ ပံ့ပိုးလို့၊ ဗုဒ္ဓစာနဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေ ဖွံ့ဖြိုးအောင်လည်း ယဉ်ကျေးလိမ္မာ သင်တတွေ၊ ဓမ္မစကားလံတွေ ဖွင့်လို့၊ ဒါ့အပြင် သာသနိကအဆောင်အအုံတွေ၊ ဘုရား၊ စေတီ၊ ဆင်တော်တွေကိုလည်း သမိုင်းပညာဝန်အရ စောင့်ထိန်းလို့။

သြော်...သံဃာတော်တွေ ကျေးဇူးဟာ နိုင်ငံတော် အထူးကြီးမားလှပါရဲ့။

ကိုဒေါ်

(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ မရူး)

စိန်တုံးမိဖုရားကျောင်းကြီးပတ်လည် ဖုတ်နာကြက်နဲ့ တိုင်ရုံးတွေကြားက ပန်းပုရုပ်ရွာ

နုလုံးသုခ သွေးသန့်အားတိုးဆေး

နုလုံးသုခ(သွေးသန့်)
0601 Y 2128

ဤဆေးသည် နုလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်ခြင်း၊ မောပန်း၊ မူးဝေခြင်း၊ နုလုံး
စူးအောင့်ခြင်း၊ နုလုံးသွေးကြောကွဲခြင်း၊ အိပ်မပျော်၊ စားဝင်သူများ၊
စိတ်နှလုံးနောက်သူများ၊ သွေးဆုံးမီးယပ် ရောဂါသည်များ၊ မီးယပ်သွေးဆင်း
ငွေ့နုသူများနှင့် အထူးသင့်လျော်ပါသည်။

အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ အထွေထွေအားနည်းခြင်းအတွက် အားဆေး
ခံကောင်းတစ်လက်ဖြစ်သည်။

ကလေးငယ်များအား ရွေးစေခန့် မပြတ်ခွင့်ပေးပါက ကျောက်၊
ဘက်သက် စသောရောဂါများအတွက် ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

လူကြီး - ဆေးတစ်ပဲသားခန့်
တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်မှ (၃)ကြိမ် သောက်သုံးသင့်သည်။

ခြံနီရေး

မော်လမြိုင်ဖြန့်ချိရေး - ၆၁၅(A)၊ အောက်လမ်းမကြီး၊ ဘိုကုန်းရပ်၊ မော်လမြိုင်မြို့။ ☎ ၀၅၇-၂၈၃၆

အကြောသုခ ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေး

အကြောသုခ(ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေးအဆီ)
0203 Y 4340

0203 Y 4340

အကြောသုခ(ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေးအရည်)
0502 Y 3750

ဤလိမ်းဆေးသည် အရိုးအဆစ် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အဆစ်လွဲခြင်း၊ အကြောဟင်၊ အကြောညှပ်
အကြောထုံးခြင်း၊ ဒဏ်ကြောတက်ခြင်း၊ ထုံကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ကြွက်သားများ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ လေငန်း
ရောဂါတို့ကိုပါ အထူးပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ခြံနီရေး

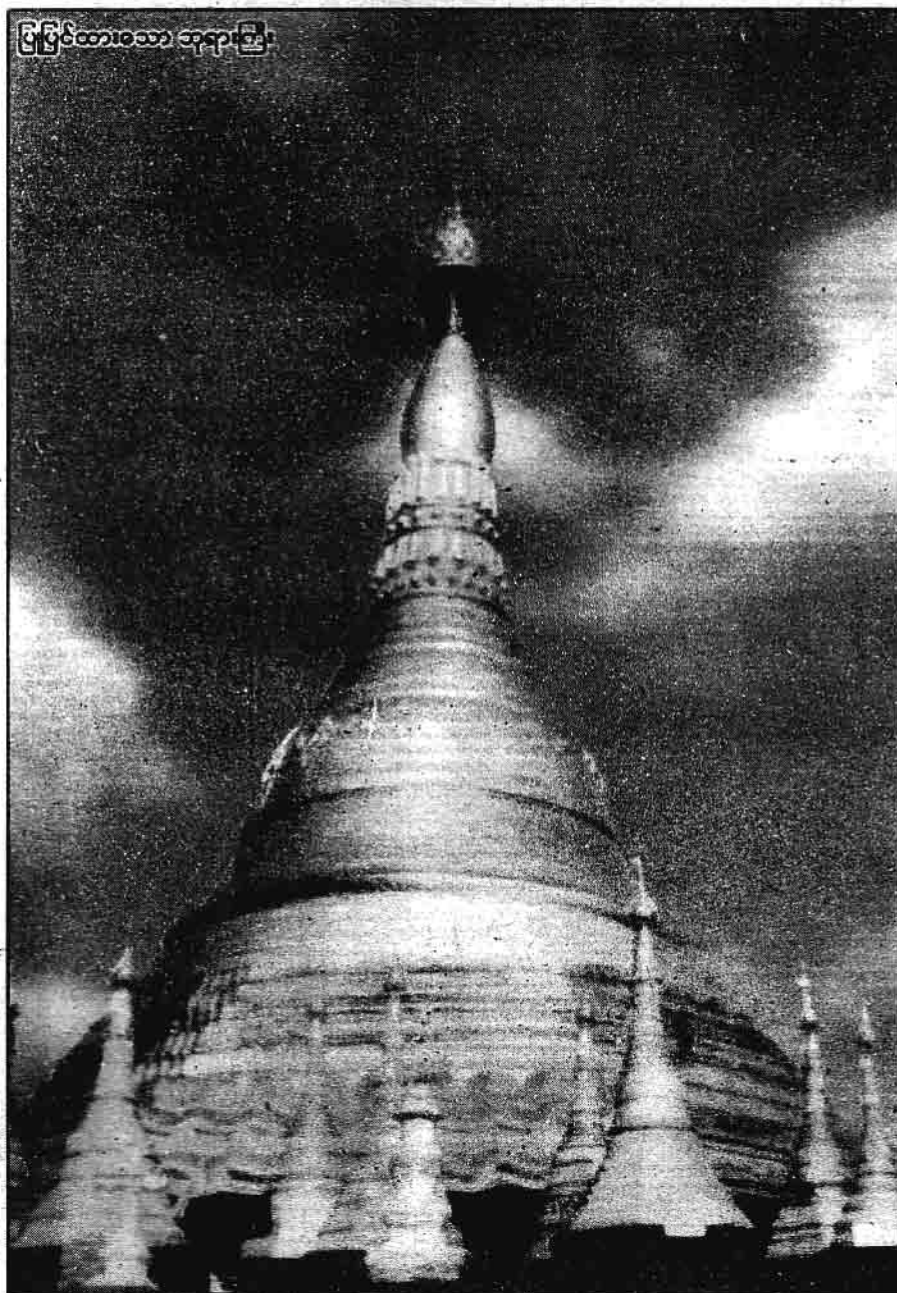
မော်လမြိုင်ဖြန့်ချိရေး - ၆၁၅(A)၊ အောက်လမ်းမကြီး၊ ဘိုကုန်းရပ်၊ မော်လမြိုင်မြို့။ ☎ ၀၅၇-၂၈၃၆

မော်(၂)ဆု အသွင်ချင်းမတူ

မင်္ဂလာဒုံ မဲယမ်းမီးကျောက်တပ် CCAD အနီးတွင် ရှေးဟောင်းဘုရားနှစ်ဆူ ရှိသည်။ တောင်ဘက်မှဘုရားကို ကျိုက္ကလောဟုခေါ်ပြီး မြောက်ဘက်ကဘုရားကိုမူ ကျိုက္ကလို့ ဟု အမည်ပေးထားပါသည်။ (၁၉၇၆)ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော် သည် ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း၊ မိုင်းတုံမြို့မှ မင်္ဂလာဒုံ ထုတ်လုပ်ရေးတပ်(ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး)သို့ ပြောင်းရွှေ့မိန့်

ထွက်လာကာ ဤဘုရားနှစ်ဆူကို စတင်ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့လေ သည်။

ကျွန်တော်တို့ ထုတ်လုပ်ရေးတပ်မှာ နိုင်ငံရေးတက္က သိုလ်မြောက်ဘက် သံလမ်းဘေး (ယခင် အမျိုးသမီးတပ် နေရာ)၌ ရှိနေပါသည်။ တပ်ဝန်းမကျယ်သော်လည်း ဘော် လီဘောကွင်း၊ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ စာကြည့်တိုက်များ ရှိနေ သဖြင့် ပျော်စရာကောင်းလှသည်။ ရေးဖော်ရေးဖက်အား

ပြုပြင်ထားသော ဘုရားကြီး

ကျွန်ုပ်တို့ ဦးစီးပါသော အလောင်းသား
အလောင်းသား

ထလည်း ကောင်းသည်။ အစ်မ
ဦး ဒေါ်ရီကြိန်(ကွယ်လွန်)၊ ဗိုလ်
မှူးဒေါ်ခင်လှသီ၊ ဒေါ်ခင်အေး
ကြွယ်၊ မင်းတပ်ဘူမိ(ကွယ်လွန်)၊
တို့လှဝေ(စိန်ထက်)တို့နှင့်အတူ နေ
ထိုင်ရေးသားခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော်မှာ ထုတ်လုပ်ရေး
တပ်တွင် စာရေးဆရာ၊ စာပြု၊
အယ်ဒီတာ လုပ်ငန်းများကို ငါးနှစ်
လောက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။ ထို
အချိန်တွင် တင်ပြပါ ကျိက္ကလော၊
ကျိက္ကလို့ ဘုရားများကို ဖူးခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်၏။

ဆင်ပေါ်ကျော်ကြား

ကျိက္ကလို့ဘုရား

မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း ရှေးခေတ် မွန်တလိုင်းတို့နေရာ
ဌာနတွင် ကျိက်အမည်ပါသော စေတီများစွာရှိသည်။ မွန်
စကား ကျိက်မှာ ဘုရားဟု အဓိပ္ပာယ်ရပြီး ကလို့မှာ အရှုံး
သဖြင့်ဖြစ်၏။ မည်သူက မည်သူကို အရှုံးပေးခဲ့ရသနည်း။
ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်က ဒေဝယက္ခနတ်ဘီလူးမင်း
သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို အရှုံးပေးရသည့်နေရာ ဘုရား
တည်ခဲ့သဖြင့် ကျိက္ကလို့ဟု တွင်ခဲ့သည်။

ကျိက္ကလို့ဘုရားသမိုင်း

ကျိက္ကလို့ဘုရားမှာ ပဲခူးရိုးမ
တောင်စွယ် ကုန်းမြင့်ငယ်၌ တည်
ရှိသည်။ နယ်ချဲ့ခေတ်ကလည်း
ကျိက္ကလောတိုက်ပွဲမှာ နာမည်ကြီး
သည်။ တစ်ခါသော် ကဿပဘုရား
သည် နောက်ပါ ရဟန္တာများစွာ
အတူ စိမ်းလန်းစိုပြည်သော
ကျိက္ကလို့ဘုရားကုန်းသို့ ရောက်ရှိ
သည်။

ဒေသစာရီကြွချီလာသော
ကျိက္ကလို့ဘုရားအား တောင်စောင့်
သီလူး ဒေဝယက္ခက 'သင်
သည် ငါ့နေရာသို့ ကျူးကျော်လာ
သည်။ သို့အတွက် သင့်ကို ငါ

ကျိက္ကလို့ဘုရား

စားရမည်'ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုအခါ ကဿပဘုရားရှင်က 'ဘီလူးမင်း...သင်နှင့်
ငါ ပညာပြိုင်မည်။ ငါရှုံးသော် အစားခံမည်။ သင်ရှုံးလျှင်
ဤနေရာမှ ဖယ်ခွာသွားရမည်'ဟု ကတိထားကာ ပညာ
ပြိုင်ကြသည်။

ဦးစွာ ဘီလူးက ရေအောက် ဆင်းပုန်းသည်။ ဘုရား
ရှင်က မြင်တွေ့ပြီး ရေထဲမှ ဆွဲထုတ်ခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်

ကျိက္ကလို့ဘုရား

ဉာဏ်တော်(၁၁၈)ပေရှိ ဘုရားကြီး

စာ၌ ဖတ်ရသည်။

ဉာဏ်တော်အမြင့် တိုးချဲ့

(၁၃၅၆)ခုနှစ် ကျွန်တော်တို့ ခေတ်တွင် ကျိုက္ကလို့ဆရာတော် ဦးဥတ္တမသည် (၇)ရက်သားသမီးများ အလှူတော်ငွေဖြင့် ကျိုက္ကလို့ ဘုရားကြီးကို ထပ်မံမွမ်းမံခဲ့သည်။ ဉာဏ်တော်ကို (၁၁၈)ပေ (၇)လက်မထိ မြှင့်တင်ခဲ့၏။

အထူးသဖြင့် ဘုရားဖူးများ စိတ်ချမ်းသာစွာ သွားလာနိုင်စေရန်၊ တရားထိုင် ကျင့်ကြံနိုင်စေရန် ပတ်လမ်းမုခ်ဦးများ၊ တန်ဆောင်းများ တိုးချဲ့ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ လှည်း

အလှည့်သို့ရောက်သော် ကဿပအရှင်မြတ်သည် ဒေဝယက္ခ၏ မျက်ခုံးမွေးပေါ်၌ စကြိုသွားနေသည်။ ဘုရားရှင်ကို ရှာမတွေ့သောအခါ ဘီလူးက ပန်းပေးခဲ့ရသည်။ ဘုရားရှင်က ရှုံးနိမ့်သွားသော ဒေဝယက္ခကို နှင်ထုတ်ခဲ့လေသည်။

ဓာတ်တော်၊ မွေတော်များ ကိန်းဝပ်လာ

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀) ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တွင် သာသနာသက္ကရာဇ်(၂၁၈)ခုနှစ် သီဟဒီပမင်းလက်ထက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော ဘုရားရှင်ကို ရည်စူးလျက် ဓာတ်တော်၊ မွေတော်အပေါင်းကို နေရာအနှံ့ ဌာပနာကာ ကိန်းဝပ်စေသည်။ ဒေဝယက္ခနတ်ဘီလူး စွန့်ခွာသွားသော ကျိုက္ကလို့ကုန်းတွင်လည်း ဘုရားတည်၍ ဓာတ်တော်ကြွတ်များ ထည့်သွင်းခဲ့သည်။

မွန်ဘုရင်များလက်ထက် ရာဇာဓိရာဇ်အုပ်စိုးသောအခါ (၇၄၅-၇၈၅)ခုနှစ်တွင် ကျိုက္ကလို့ကုန်းကို ဂဝံကျောက်များဖြင့် မွမ်းမံကာ ပန်းတင်ခုံ(၈)မြောင့်ပြု၍ စေတီတော်ကို ပြုပြင်ခဲ့၏။ မဟာရုံတံတိုင်းကို တောင်နှင့်မြောက် အတောင် (၁၀၀)၊ အရှေ့နှင့်အနောက် (၁၁၂)တောင်ထိ တိုးချဲ့ခဲ့သည်။ အရှေ့ဘက်မုခ်ပေါက်(၉)ခု၊ အလယ်မုခ်ပေါက်(၆)ခု ဖောက်လုပ်ကာ လှေကားဦး၌ ခြင်္သေ့ကြီးများ မနုဿီဟဖင်နှစ်ခွကောင်များ ထုလုပ်ထားကြောင်း မှော်ဘီဆရာသိန်းကြီး၏

ကဿပဘုရားပုံတော်

ဇူး(မ-၂၁၇)တွင် ကျွန်တော် တပ်ရင်းမှူးဖြစ်စဉ်က ဤ ဘုရားကြီးတွင် အလှူအတန်းများစွာ လုပ်ဖူးပါသည်။

စေတီတော်၏ အထက်စောင်းတန်း၌ နိပါတ်တော်ရုပ် နံပုံများ ရေးဆွဲထားသည်။ ကျိက္ကလို့ဘိုးဘိုးကြီး၏ပုံတော် အပြင် ဒေဝယက္ခဘီလူးက ကဿပဘုရားအား တောင်း နေဟန်ပုံများပါ မကျန်မကြွင်းရအောင် ထည့်သွင်းပူဇော် ထားပါသည်။

သားစားကြူးသော ဒေဝယက္ခဘီလူးနှင့် နောက်လိုက် ဆုတ်ပါများကို ခြေချွတ်ပြီး ကဿပဘုရား၏ ကြည်ညို နှစ်ရပ်တော်များ၊ ဓာတ်တော်မွေတော်များ ကိန်းဝပ်ရာ ကျိက္ကလို့သမိုင်းဝင် ရှေးဘုရားကြီးမှာ ရန်ကုန်-မန္တလေး ခရိုင် ပေါက်ကုန်းမြောက်ရပ်တွင် တည်ရှိနေသဖြင့် ဘုရား နာမည် ကုသိုလ်ပြုလိုသူတိုင်း ကျိက္ကလို့ဘုရားရှင်ကို ဝင် ဆုတ်ဖူးမြော်ကြပါဟု ဂန္ထိရမ္မတစ်ဆင့် နှိုးဆော်ရပါသည်။

နိဗ္ဗိဒ်း(အညာတက္ကသိုလ်)

ဇာတ်ကိုး

- ကျိက္ကလို့ဘုရားသမိုင်း။
- နိဗ္ဗိဒ်း၏ ဘုရားဖူးမှတ်တမ်း။

ကျိက္ကလို့ဘိုးဘိုးကြီး

မှတ်ပုံတင်ပြီး

အမေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ဆီးချို၊ သွေးချို သောက်ဆေး

အမေဆေး (၃၀)၊ (၆၂) လက်မ

စေ့တွင်းကျန်းမာရုံတွင်၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

စုန်း - ၀၁ - ၃၇၆၇၀၀၊ ၀၁ - ၃၇၆၇၀၂၊ ၀၉ - ၇၃၂၀၀၉၇၀

သုံးစွဲရန် ဆေးပမာဏ

နံနက် အစာမစားမီ (၃) ပြား
နေ့လယ် အစာမစားမီ (၃) ပြား
ည အစာမစားမီ (၃) ပြား

အဖြူဖြူအနယ်နယ်ရှိသော

ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

အမေဆေးထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် - ၂/၂၀၁၃ တဆထလ (၂၃၉၈)

အမေဆေးထုတ်လုပ်တင်အမှတ် - TMR ၀၁၁၀၇၆ (၁၁၁၇)

ရန်ကုန်မြို့နယ်အမှတ် - မာဆေဝက (စာနယ်ဇင်း) ၀၁၃/၇၃၁၃

စာရေးသူသည် မြန်မာနှစ်(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း (၁၁)ရက်နေ့တွင် မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး တရားထူးရှာမှီးရာ သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်မြတ်မဟာသို့ ဦးခိုက်ပူဇော်မှု ခရီးတစ်ခေါက် ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယင်း သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်ကား ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း သံလွင်မြစ်၏ အရှေ့ခြမ်းတွင်ရှိ၍ မိုင်းမြင်းမြို့နယ်အတွင်း၌ ပါဝင်သည်။

စင်စစ် သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်သည် ဘုရားအလောင်းတော် နုစဉ်ကာလ သုဝဏ္ဏသာမဖြစ်စဉ်က ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဲ့သောနေရာ ဖြစ်ဖူး၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဇောဂျီ၊ တပသီတို့ စုဝေးရာ နေရာလည်း ဖြစ်၏။ နေဝါသီဥယျဉ္ဇေသာမိမဟာထေရ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး တရားထူး ရှာမှီးရာက မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဟူ၍ နာမည်တွင်ဟည်းခဲ့သော နေရာလည်း ဖြစ်နေလေသည်။

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် (၁၃၄၁)

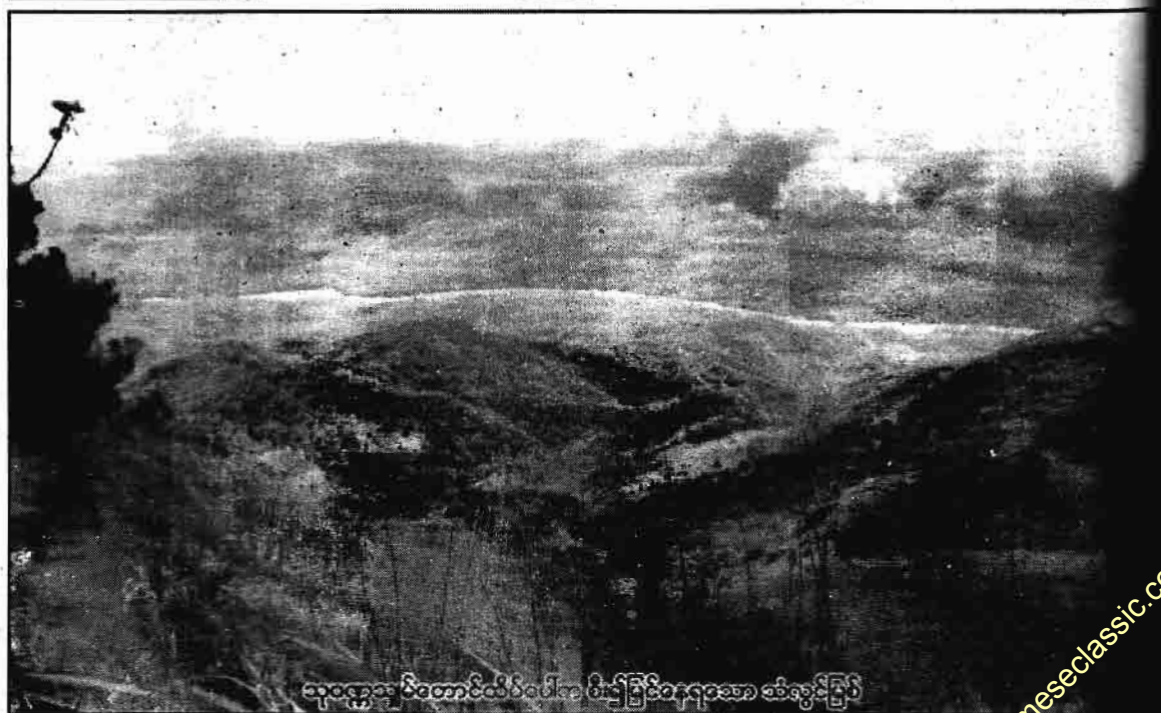
ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၄)ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်သာသနာ့ဗိမာန်ကျောင်းမှ တောထွက်ခရီး စတင်လာခဲ့၏။ သာစည်မြို့နယ်ရှိ ရွှေကျောင်းကုန်းတောင်သို့ ကနဦးဆုံးရောက်ရှိလာ၍ တရားအားထုတ်တော်မူရာက ထင်ရှားလာသည်။

ရွှေကျောင်းကုန်းတောင်သည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ သိက္ခာ သုံးဖြာဂုဏ်အင်္ဂါ ကျော်စောခြင်းကြောင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်၍လာသည်။ လူရပ်၊ လာဘ်ပေါ၊ ကျော်စော၊ ခြွေရံ ဤလေးဒဏ်ကို မခံနိုင်သော ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် (၁၃၅၃)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၆)ရက်နေ့တွင် ဤတောင်ကို စွန့်ခွာ၍ ကြွသွားတော်မူသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးကား ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကျ နေရာအတည်တကျ နေတော်မမူဘဲ တောလုံးပတ်လည် လှည့်လည်ကာ ကြံချီတော်မူနေသည်။ သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်

ခေါင်းပါးချို့တဲ့စွာ သာသနာပြုလျက်ရှိသော
တောစွန်တောင်ယံ သုဝဏ္ဏသျှမ်းမှ
ဗုဒ္ဓစေတမန်တော်များ

အာကာသ(သာဓုည်)

သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်ယံပေါ်တွင် မြင့်မြင့်တင့်တင့်အောင် ဆင်နွှဲနေခြင်း

ဆော်မြတ်သို့ (၁၃၅၅)ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁)ရက်နေ့က ဆောင် ရောက်ရှိလာ၍ တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ဆော်မြတ်သောတရားကို အားထုတ်၍ သာသနာပြုခြင်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ပြီးသည်နှင့် (၁၃၅၉)ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း (၁၀)ရက်နေ့တွင် ဤဆောင်ကို စွန့်ခွာ၍ ကြွသွားဆော်မုန်လေသည်။

သာစည် ရွှေကျောင်းကုန်းဆောင် သာသနာတော်ကို ဆရာဆော်ဘုရားကြီး၏ မူလတပည့်ရင်း ဖြစ်ခဲ့သော ဆရာတော်ဦးဩဘာသက ပခုံးပြောင်းထမ်းဆောင်တော်မူသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး စိုက်ပျိုးတော်မူရာ သာသနာသီးပင် များစွာကိုလည်း မညှိုးမနွမ်း ရှင်သန်လန်းဆန်းနေစေရန် ဆရာတော်က ကြိုးပမ်းတော်မူချက် ရှိနေသည်။

ဆရာတော်ဦးဩဘာသသည် ရှေ့တွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ထွန်းညှိခဲ့သော သာသနာအလင်းတန်းများစွာကို ဆေးမှိုန့်ပျက်ပြားသွားခြင်း မဖြစ်စေလိုပေ။ အထူးသဖြင့် ဣဘာသာ ခံယူပြီးခါစ သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်က သွေးချင်းမုသား ဘာသာရေးအသိစိတ်ဓာတ်များ ပိုမိုခိုင်မြဲသွားစေချင်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်သည် ဘာသာရေး အသားကြီးဖြစ်နေသော ရွှေကျောင်းကုန်းဆောင်ကို ခေတ္တစွန့်ခွာခဲ့၍ သုဝဏ္ဏသျှမ်းသို့ ကြွလာလေ၏။ ဆရာဆော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံး၍ သာသနာပြုတော်မူခဲ့သော ဘုန်းဆော်ပြည့်နှစ် (၁၃၇၆)ခုနှစ်၌ ခါဆိုဝါကပ်တော် မူ၏။ ယင်းသို့ ဆရာတော် ရောက်ရှိတုန်းခိုက်တွင် ဆရာတော်အား ဦးထိပ်ထား၍ ဆရာသူတို့ ရောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိတ္ထီလာနှင့် ကျိုင်းတုံသွား

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကနဦးဆုံး ရောက်ရှိသီတင်းသုံးတော်မူရာ သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်ထိပ်အခြေရှိကျောင်း

မော်တော်ကားလမ်းပေါ်တွင် သာယာချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းလှသော ဟေဟင်ရွာလေး ရှိ၏။ သံလွင်မြစ်ကူးတံတားတကော်၏ အရှေ့(၇)မိုင်ကွာတွင်ရှိသောကြောင့် ခုနစ်မိုင် ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ဘဝကန္တာရသင်္ကေတကထာ ခရီးလမ်းကြမ်းစခန်းဖွေရာ တစ်သက်တာ စာအုပ်တွင် ဤသို့မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

(၁၃၅၅)ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁)ရက်နေ့ နံနက်(၁၁)နာရီအချိန်တွင် ခုနစ်မိုင်ရွာသို့ ရောက်ကြ၏။ လုံးပန်(ကချင်၊ တရုတ် ကပြား)ဆိုသော စစ်ထွက်အဘိုးအိမ် ခေတ္တတည်းရ၏။ နေ့(၁)နာရီတိတိတွင်ကား ဗမာ

လှသုမုဂ္ဂိုလ် ကင်သုနေသော မဟာဗောဓိမြိုင်ကျောင်း

မဟာစောဗိဇ္ဇင်ကျောင်းရှိ ဖုတ်ပိစနေသော ပိတင်ကျပ်

စကားတတ် လမ်းပြအကူအညီဖြင့် သုဝဏ္ဏသျှမ်တောင် တက်ခဲ့ရာ ညနေ(၅)နာရီတိတိမှာပင် ချောမောစွာရောက်ရှိ တော့၏။

ငါတစ်ပါးတည်းပါတကား။ တောင်တော်ကား အများ ထက် မြင့်၏။ အများထက်လည်း ထူးကဲ၏။ ကျောက်သား အတိုပြီး၏။ ခုနစ်မိုင်အတက်မှ လမ်းကြည့်ရာ ဘုရားပလ္လင် ခုံပမာရှိ၏။ သံလွင်မြစ်ဘက်မှနေ ကြည့်ပါလျှင်ကား စေတီ ဟောင်းများ အစီအရီတည်ထားသည်နှင့်တူ၏။ အဝေးမှ

လီရှောရွာတွင် ဦးဓမ္မကျောင်းထိုင်သော ဝါးကျောင်းကလေး

လှမ်း၍ကြည့်လျှင်ပင် အများတကာထက် ထူးကဲမြင့်၊ ထူး ကဲသာသော အချက်များကို အလွယ်တကူ တွေ့ရ၏။

ဒါမှ တံခွန်တိုင်မဟုတ်၊ ဘယ်အရာကို တံခွန်တိုင်ခေါ် မည်နည်း။

ဥတုဒဏ်က ဆိုးဝါး၏။ အာဟာရဒဏ်ကလည်း လီ ရှောနှစ်ရွာစလုံးက လီရှောထုံးစံအတိုင်း ဟင်းရွက်ပြုတ် ချည်း လောင်းလှူကြရာ မမျှတဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤမှတ်တမ်းအား ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့်ပင် သုဝဏ္ဏသျှမ် တောင်၏ အရိပ်အခြည်ကို ရိပ်စားမိလောက်ပါပြီ။ သုဝဏ္ဏ သျှမ်တောင်သည် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် (၆၀၂၂) ပေအမြင့်တွင် ရှိ၏။ ခက်ခဲကြမ်းတမ်း၍ မြင့်မားမက်စောက် သောကြောင့် တောင်ထိပ်ပေါ်အထိ လူသူအရောက်အပေါက် နည်းပါးလှချေ၏။

အိမ်ခြေအနည်းငယ်သာရှိသော တိုင်းရင်းသားတို့၏ ရွာလေးများသည် သူလူမျိုးစုလေးများအလိုက် တသီး တသန့်နေထိုင်ကြ၏။ တောင်ယာလုပ်ငန်းလောက်နှင့်သာ အသက်မွေးကြသဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု နှေးကွေးနေဆဲ ရှိသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး စတင်ရောက်ရှိ၍ သီတင်းသုံး သောနေရာကား သုဝဏ္ဏသျှမ်တောင်ထိပ်တွင် ဘုရားပလ္လင် ခုံပမာ ထိုးထွက်နေသော တောင်ထွတ်၏ ခြေရင်း၌ဖြစ်၏။ နေ့စဉ် ဆွမ်းခံကြွရသော လားဟူ၊ လီရှော ရွာများက အောက်ဘက်တွင်ရှိ၍ ဝေးလံလှ၏။ တောင်ထိပ်ကျ၍လည်း အေးချမ်းသော လေဒဏ်က ပြင်းထန်လွန်းချေ၏။ ထို့ ကြောင့် လူသူအရောက်အပေါက်နည်းပြီး သုဝဏ္ဏသျှမ် တောင်ကို လှမ်းမြင်နေရသော နေရာတစ်နေရာတွင် သီ

တင်းသုံးရန် ဆန္ဒတော် ဖြစ်သော် လာ၏။

(၁၃၅၅)ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့် ကျော်တွင် အောက်ဘက်ကျရာသို့ ဆင်းကြွလာ၏။ ဘိုင်းရင်းသားများ စုပေါင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ဝါးကျောင်းကလေးတွင် သီတင်း သုံးတော်မူ၏။ ယင်းနေရာအား ဘုန်းတော်ပြည့်ဟူ၍ ကမ္ဘာလုံး လေသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်

ပြည့်သည်နှင့် သုဝဏ္ဏသျှမ်း
 ကောင်ပေါ်သို့ ပြန်တက်လာ၏။
 ဘုရားသီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော
 နေရာနှင့် မနီးမဝေးရှိ လျှိုင်ပန်သံ
 ကောင်၏နံဘေး ချောင်ကျရာ နေ
 ရာလေးတွင် ကျောင်းငယ်ဆောက်
 ခဲ့ ဝါဆိုတော်မူ၏။ ယင်းနေရာ
 သည် လီရှောရွာဟောင်း သုသာန်
 အနီးတွင်ဖြစ်၏။ ဗောဓိမြိုင်လောင်း
 ဘုရားနာမည်ပေးရာက မဟာဗောဓိ
 မြိုင်ဆရာတော်ဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာ
 သေးသည်။

ဗုဒ္ဓထေရဝါဒ တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်

ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့က မင်းစည်းစိမ်ကို
 ခေါ်သားကသာ စိတ်ကူး၏။ ဒွန်းစဏ္ဍား အမှတ်ပင်မရ။
 ဗုဒ္ဓအဖြစ်ကို သူတော်ကောင်းကသာ စိတ်ကူး၏။ မသူ
 တော် သတိပင်မရဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏။ ဆရာတော်ဘုရား
 ကြီးကား တစ်ပါးတည်းနေ တစ်စိတ်ထား၍ တစ်ကြောင်း
 စည်းသောလမ်းအား သွားတော်မူနေချေသည်။

သို့နှင့် စာရေးသူတို့လည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီ
 တင်းသုံးတော်မူသွားရာ နေရာအနီးကို လှည့်လည်ရောက်ရှိ
 ခြင်းကြသည်။ ဘုန်းတော်ပြည့်မှနေ၍ သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်
 မဟာဗောဓိမြိုင်ကျောင်းရောက်အောင် လေးနာရီကြာမျှ
 ကြာကြရသည်။

တောင်တို့မည်သည် အဝေးက အမြင်တွင် သေးငယ်
 သော်လည်း နီးလျှင်ကား ကြီးမားလှပါချေ၏။ နက်ရှိုင်း
 ခေတ်စောက်သော ချောက်ကမ်းပါး
 ကပ်တွင် တောင်ခါးပန်းကို လှီး
 ချဲ့သွားနေသောလမ်းက ကျဉ်း
 ကျယ်လွန်းလှ၏။ စာရေးသူတို့
 ကလည်း တောင်ထက်ကိုတက်၊ တော
 ကပ်ထဲဝင်၊ လျှိုမြောင်တွေ့လျှင်
 ဆင်၍ ချွေးဒီးဒီးကျ သွားနေကြ
 ၏။ တောင်စွယ်အလွန်တွင် မဟာ
 ဗောဓိမြိုင်ကျောင်းကို ချုံမြက်များ
 မြင့်မား၍ရှာဖွေရာ ဘွားခနဲ တွေ့
 ရသေးသည်။

တောကြီးမျက်မည်း အလယ်

တွင် လူသူပုဂ္ဂိုလ်မရှိဘဲ အထီးတည်းရှိနေသောကျောင်းအား
 သော့ခတ်လျက်သားနှင့် တွေ့ရ၏။ ကျောင်း၏ရှေ့တွင် စိုက်
 ထားသော မဟာဗောဓိညောင်ပင်လည်း သစ်ပင်ရိပ်မြုံကြီး
 များအောက်တွင် မြက်တောများ ဖုံးနေ၏။ ဆရာတော်
 ဘုရားကြီးသာ ရှိနေမည်ဆိုလျှင် ဟာ...ဘယ်ကဟာတွေ လာ
 ပြန်တုံးဟု အားပါးတရကြီး မေးမှာ သေချာ၏။

စာရေးသူတို့လည်း ကျောင်းတံခါးပေါက်သော့ကိုဖွင့်
 ၍ ကျောင်းပေါ်တက်ပြီး ဘုရားဆောင်၏ရှေ့တွင်ထိုင်ကာ
 အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ဝတ်ပြုကြ၏။ ခေတ္တခဏနားနေပြီး
 ယင်းမှ သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်ထိပ်ပေါ်အထိ တက်ရောက်
 ဦးခိုက်ကြ၏။ ထို့နောက် ဘုန်းတော်ပြည့်သို့ ပြန်လည်ဆင်း
 လာခဲ့ကြလေ၏။

တောစွန်တောင်ဖျားနေ ရဟန်းဟူသည် အဘိဇ္ဈာအား

သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်ထိပ်အခြေက ဆင်းတုတော်ခြေ

ပိန်လုံ(ပိန္န)အခြေခံပုလဲတန်း(ခွဲ)ကျောင်း

ကြီး၍ ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်မက်လွန်ကဲ၍မရ။ ထိနမိဒ္ဒအား ကြီးပြီး ထိုင်းမှိုင်းတွေဝေသူ မဖြစ်ရပေ။ ပိစိကိစ္ဆာအားကြီး ကာ တွေးတောယုံမှားတတ်သူ၊ မိမိကိုယ်သာ ချီးမြှောက်၍ သူတစ်ပါးကို ရှုတ်ချတတ်သူလည်း မဖြစ်ရချေ။

ပင်ကိုအားဖြင့် လွန်စွာကြောက်တတ်ပြီး လာဘ သက္ကာယမက်မောခြင်း၊ ပျင်းရိတွန့်ဆုတ်ခြင်း၊ သတိလက် လွတ်နေခြင်း၊ သမ္မဇဉ်ဉာဏ်ကင်းမဲ့ခြင်း၊ မတည်မငြိမ် စိတ် လွင့်ပါးခြင်း၊ အသိဉာဏ်ခေါင်းပါးပြီး မိုက်မဲတွေဝေခြင်း များ ကင်းမှသာ တောနေရဟန်း မည်သည်။

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကား ထူးမြတ် သောတရား၊ ထူးမြတ်သောပညာ၌ အားထုတ်တော်မူသဖြင့် ထားပါဦးတော့။ ဤမျှ ခေါင်းပါးသော နေရာ၊ ဆင်းရဲ ချို့ငဲ့သောအာဟာရ၊ ဘာသာစကား ကွဲပြားသူတို့၏ကြား

၏။ ရွာချင်းကပ်လျက် ရှိသော်လည်း သူလူမျိုးစုအလိုက် သီးခြားစီ နေထိုင်ကြ၏။

လီရှောရွာတွင် ဝါးဖြင့်ချည်းဆောက်ထားသော ဘုန်း ကြီးကျောင်းရှိ၍ မြေပြန့်ဒေသက လာရောက်၍ သီတင်းသုံး နေသော ရဟန်းတစ်ပါးရှိ၏။ ဦးဓမ္မဟူသော ဘွဲ့တော်ရှိပြီး စာရေးသူတို့အား ယမန်နေ့က သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်သို့ လမ်း ပြလိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးခဲ့၏။

ဘုန်းတော်ပြည့်တွင် ယခုနှစ် ဝါဆိုဝါကပ်တော်မူသော ဆရာတော်ဦးဩဘာသက လမ်းယန်းကျွမ်းကျင်သော ဦးဆရာ ကို အကူအညီလှမ်းတောင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးဓမ္မကိုလည်း ကန်တော့ရင်း ရောက်ဖူးသည်လည်း အောင် လာရောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အခြေခံပညာမူလတန်း(ခွဲ)ကျောင်းကို နှစ်ရွာအစီစီ မြေပြန့် ခပ်ကျယ်ကျယ်ပေါ်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသည်။ တောင်အထပ်ထပ် ဝိုင်းချာပတ်နေသော သွေးချင်းတို့၏ ရွာလေးနှစ်ရွာက သာယာတင့်မောဖွယ် ကောင်းလေသည်။

ကုန်းမို့မို့အထက်ဘက် လာရွာတွင် နိုင်ငံတော် ထေရဝါဒ တောင်တန်းသာသနာပြုကျောင်း ရှိ၍ ဦးဓမ္မက လိုက်ပို့၏။ သာသနာ့အခိုင်အမာ ဆောက်လုပ်လေသော သန်ပြန့်ကျယ်ဝန်းသောကျောင်း

လီရှောရွာမှ လာဟူရွာသို့ အသွား

ကျောင်းဝင်းအဝင်တွင် ထေရဝါဒသာသနာပြု ဆိုင်း
ဘုတ်အား ချိတ်ဆွဲထား၏။

ဘုရားဆင်းတုတော်များ၏နံဘေးတွင် မဟာဗောဓိမြိုင်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုံတော်အား အမြတ်တနိုးပူဇော်
ထားရှိသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ယခုသီတင်းသုံးတော်မူ
ချက်ရှိသော ဆရာတော်မှာလည်း မြေပြန့်ဒေသကပင်ဖြစ်
သည်။

ဆရာတော်အား ကန်တော့ဝတ်ပြုကြရာ ဆရာတော်

ရှေ့က မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး သာသ
နာပြုသွားတာဆိုတော့ ဖောက်ပြီးသား လမ်းလျှောက်ရတာ
ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘာသာစကား ထင်သလောက် မပေါက်သေး
ဘူး။ ဒေသတွေဆိုတော့ အခက်အခဲရှိတာပေါ့။ သာသနာပြု
ထားသောကလည်း နေရာအရပ်ဒေသကောင်းမှ၊ ပစ္စည်း
အသုံးပြည့်စုံမှလို့ ရွေးချယ်နေလို့ မဖြစ်ဘူးလေ။ ကျရာ
အသက်ကို ဝမ်းပန်းတသာနဲ့ ကြွရမှာပဲ။ ပြောရရင်တော့
မြတ်စွာဘုရားရှင်က စေလွှတ်လိုက်တဲ့ ဗုဒ္ဓရဲ့ စေတမန်လို့
ဆိုလိုက်ရင် ခံယူရမှာပဲလေ ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါ
သည်။

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တိုင်ရေး
သောစာတွင် သူတို့ လာရောက်ဆုတောင်းကြ၏။ ဆုမှာ
အရင်းတိုရှင်းလှ၏။ ငါတို့ ကျန်းမာချင်တယ်။ ငါတို့နား

ဆရာတော်အား ကန်တော့ဝတ်ပြုကြရာ ဆရာတော်

တွေ ကျန်းမာစေချင်တယ်မျှသာ။ သူတို့ လာရောက်လောင်း
လှူကြ၏။ သူတို့ စိုက်ပျိုးထားရာမှထွက်သော ပိန်းဥ၊
ယာဆန်နှင့် ပျားဖယောင်းများသာဟူ၍ ပါရှိလေသည်။
ထို့ကြောင့် ဤဒေသတွင် သာသနာပြုလျက်ရှိကြသော

လာမည့်ရှာရှိ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုကျောင်း

ရဟန်းများသည် လာဘ်လာဘလည်း မက်မောစရာမရှိ။ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ရသည်ကလည်း ဟင်းရွက်ပြုတ်ရည် သာဖြစ်၍ တော်စွလျော်စွနှင့် သီတင်းသုံးနိုင်ဖို့မှာ ခဲယဉ်းကြပေလိမ့်မည်။

ဂေါတမဗုဒ္ဓသည် ဗကဗြဟ္မာကြီးကို ချွတ်တော်မူစဉ်က-

‘အချင်းဗက...သင်သည် ကေသဝရသေ့ ဖြစ်သောအခါ ငါသည် သင်၏ အန္တေပါသိကတပည့် ကပ္ပရ၊ရသေ့ ဖြစ်ဖူး၏။ တစ်ရံသောအခါ ဟိမဝန္တာ၏အနီး တောအုပ်ကြီး၌ ငါနေသော် သင့်အား ဗာရာဏသီမင်းက သင့်ကို ပင့်၍ ချီးမြှောက်၏။ မြို့ရွာတွင်မပျော်သော် သင်သည် တပည့် ငါ့ထံ လာနေ၏။ သင့်အား ပင့်လျှောက်ခြင်းငှာ နာရဒအမတ်လာ၍ မင်း၏ဆရာတော် ဖြစ်တော်မူသော အချင်းကေသဝ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗာရာဏသီမင်းသည် လွန်စွာချီးမြှောက်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် တောကြီးတွင် လာနေပါသနည်း။ ပြည်သို့သာ ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်လေသော်-

အသင် ကေသဝရသေ့ကလည်း အမောင်နာရဒ... ရဟန်းဟူသမျှသည် တော၌သာ ထူးမြတ်သော ဈာန်သမာပတ် စည်းစိမ်မြတ်ကို ရအပ်သတည်း။ တောရပ်သမီး ဇနီးအဝင် သစ်ပင်တို့က လုပ်ကျွေးကြသော အာဟာရသာလျှင် ပြစ်ဆာကင်းဘိ ဘေးမရှိခြင်းဖြစ်၏။ မိန်းမ၊ယောက်ျား ရွာသူများတို့၏ လှည့်ဖြားသော ကာမဂုဏ်အာရုံခြောက်ပါးမှ ကင်းကွာ၍ ဝိတက်သုံးပါး ယင်ရဲများတို့သည် ငါ့အား

မခဲနိုင်ကြ။ တူသောအကျင့်၊ အခွင့်သိငြား၊ ငါ့အားကြည်ညို ငါ့လိုလိုက်သော တပည့်ကောင်းနှင့် ပေါင်းရခြင်းကြောင့်လည်း တောတွင်း၌သာ ငါမွေ့ပျော်သည်ဟု ဆိုဖူး၏။

နာရဒအမတ်လည်း အရှင်မြတ်၏တရားသည် ဖြောင့်သားဟုတ်မှန်လေစွဟု ချီးပူဇော်၍ ပြန်လေ၏’ဟူပြီး ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာသနာပြုခြင်းကား သူတော်ကောင်းတရားများအား သိရှိလိုက်နာပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်သောအလုပ်ဖြစ်၏။ တတိယသင်္ဂါ တင်ပြီးချိန်တွင် သီဟိုဠ်သာသနာသည် နေလ၊ပမာ ထွန်းလင်းဖြာခဲ့သည်။ အရှင်မဟိန္ဒထေရ်နှင့် နှစ်တော် သဃ်မိတ္တာထေရ်မတို့၏ ကြိုးပမ်းမှုဖြင့် သာသနာအပင်ကြီး စည်ပင်ပြန့်ပွားလာသည်။

နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာကျော်လာချိန်တွင်တော့ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ကြာမျှ ကပ်ဘေးဒုက္ခဆိုးကြီး ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ကြာမြင့်စွာသောကာလတိုင် ခံစားရသော တိုင်းသူပြည်သားတို့သည် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်လာကြ၏။ ဆရာ၊ဒဏ္ဍာရေနှင့်ကြာပမာဖြစ်၍ ဒကာတို့အပေါ်မှီပြီး တရားအားထုတ်တော်မူကြသော ရှင်ရဟန်းများလည်း ပစ္စည်းလေးပါး ချွံ့လာလေ၏။

တိုင်းသူပြည်သားများလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ထွဲဒါန်းထောက်ပံ့မှု မပြုလုပ်နိုင်ကြတော့ပေ။ သာသနာ့ထမ်း ရှင်ရဟန်းများလည်း ဘောဇဉ်မမျှတတော့သဖြင့် ကာလကြာအောင် သီတင်းသုံးနေနိုင်ခြင်းငှာ မစွမ်းကြတော့ဘဲ ရှိလာသည်။ ထိုစဉ် သာသနာပြုတော်မူလျက်ရှိသော

သွေးလျှော်ဆွဲရွာတွင် အနုတ်စာရ

ရဟန်းများကို သိကြားမင်းလားသတိပေးသည်။

‘အရှင်ဘုရားတို့...ဤဒေသတွင် ဝိဇ္ဇကတ်တော်တို့ကို မဆောင်ရွက်နိုင်ကြကုန်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဖောင်ကိုစီး၍ ဧဝံသို့ ကျွန်ုပ်တို့ပါကုန်။ ဖောင်မဆွဲလျှင် သစ်တံတီးလုံးတို့ကို ရင်ဖြင့်အပ်၍ ထွက်ပါကုန်။ ဘေးမဖြစ်အောင် တတော် စောင့်ရှောက်ပါမည်’ လျှောက်ထားလာသည်။

စိတ်နုနယ်သော ရဟန်းသာသနာပြုနေသော ဤနေရာ

မန္တလေးခရိုင်ကြ၍ မျက်ရည်များစိုရွဲလျက် ငိုကြွေးကြကုန်၏။
အခြေကို မခွာလိုသော်လည်း ကျရောက်နေသည့် ဘေး
အန္တရာယ်ဆိုးကြီးအား ရင်ဆိုင်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာ၍ ခွဲခွာ
ခဲ့ကြလေ၏။

ထိုသံဃာထဲမှ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင် ယိမ်းယိုင်မှုမရှိကြ
သော သာသနာ့အာဇာနည် ရဟန်းခြောက်ကျိပ်သည် 'ဗုဒ္ဓ
အဆုံးအမ ပိဋကတ်တော်များ တည်ရှိရာ ဤဒေသကို ငါတို့
အားလုံး စွန့်ခွာသွားပါက ပိဋကတ်တော်များ အဆက်ပြတ်
၍ ဗုဒ္ဓသာသနာ ပျက်သုဉ်းပေလိမ့်မည်။ သီဟိုဠ်သာသနာ
ဆက်လက်ရှင်သန်ဖို့ ငါတို့ရဲ့ အသက်၊ သွေး အသေခံကာ
ပိဋကတ်တော်များကို ထိန်းသိမ်းရင်း နေရစ်ခဲ့ကြမည်' ဟု
ဆိုကာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ကြာ နှိပ်စက်ခဲ့သော ဘေး
အန္တရာယ်ဆိုးကြီးလည်း ငြိမ်းအေးသွားခဲ့သည်။ အသက်သွေး
တို့ဖြင့် ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတော်များ ထိန်းသိမ်းပြန်
သော သာသနာ ပိဋကတ်တော်များလည်း စည်ပင်လာခဲ့သည်။
သို့သော်လည်း နောင်တွင် သတိ၊ ပညာ၊ သဒ္ဓါတရားတို့
ဆက်သုတ်လာလျှင် ပိဋကတ်တော်များ မတည်မတံ့ဖြစ်လာ

မည်ကို စိုးရိမ်တော်မူလာကြသည်။
ထို့ကြောင့် သာသနာသက္ကရာဇ်(၄၅၀)တွင် အရှင်ဓမ္မ
ရက္ခိတမထေရ် အမှူးရှိသော ရဟန်းတော်တို့သည် စတုတ္ထ
သင်္ဂါယနာ ပေထက်အကွရာ တင်တော်မူကြသည်။ အလား
တူစွာ ဤသို့ခေါင်းပါးသော ဒေသများတွင် သာသနာပြု
လျက်ရှိကြသော ရဟန်းများသည်လည်း သာသနာ့အာဇာ
နည်များပင် ဖြစ်ကြပါသည်။

တကယ်ဆို ဗုဒ္ဓ၏ စေတမန်များဟု ဆိုရလေမည်
မဟုတ်ပါလား။

လော၊ ကသာသနာ နှစ်ဖြာအကျိုး
သယ်ပိုးနိုင်ကြပါစေ
အာကာသ(သာဝဠာ)

ကိုးကား

- * ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်၏ ဇီနတ္ထပကာသဏီကျမ်း။
- * မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ရေး
ဘဝကန္တာရ သင်္ကေတကထာ ခရီးလမ်းကြောင်း
စခန်းဖွေရှာ တစ်သက်တာ။
- * စာရေးသူကိုယ်တိုင် ရောက်ရှိတွေ့သိ မှတ်တမ်းယူသည်။

ဆရာတော်တို့အား

B.A (Geog.)၊ ဒ.ဘ.န.ဝ (တ.ဆ-၁၄၃၂)

ပြည်တော်စံ
တိုင်းရင်းဆေးကုသနည်း

နည်း၊ အသည်း၊ ကျိုးပေါင်း၊ အာရုံကြော
အားနည်း၊ လေငန်း/လေပြတ်၊
ကိုယ်ခံအားကျခြင်း၊
အကြောနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများ
ကုသပေးပါသည်။
+ ဖေပြတ်ရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ
အထူးကုသပေးပါသည် +

**လေပြတ်ခြင်းကို
ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ**

လေပြတ်မည့် လက္ခဏာများ

- * ဦးခေါင်းနောက်စေ့တွင် ခေါင်းထိတ်ခြင်း
 - * မျက်ခွံနှင့် မျက်စိကြွက်သားတို့ ဆတ်ခနဲ လှုပ်ရှားခြင်း
 - * ပစ္စည်းများ ကိုင်လျှင် မကြာခဏ လွတ်ကျခြင်း
 - * ခြေ၊ လက်များ ထုံကျပ်ခြင်း
 - * လမ်းလျှောက်လျှင် ခြေဆွဲနေခြင်း
 - * စကားပြော လေးခြင်း
- စသည့် လက္ခဏာများ တွေ့ရှိခံစားရလျှင် ကြိုတင်၍
ဆေးစားခြင်း၊ အကြောဖွင့်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပါက
လေပြတ်ခြင်းကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် - နံနက်(၁၁:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၄:၃၀)နာရီထိ (တနင်္လာနေ့ ပိတ်သည်)
အမှတ်(၁၉)၊ (၁၁၂)လမ်း၊ (ဗိုလ်မင်းရောင်လမ်းမ)၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် (ရဲစခန်းရှေ့)။

☎ (၀၁)၈၆၁၉၀၈၃ ၊ ၀၉ ၃၁ ၆၅၂ ၇၂၄

နန္ဒာမင်းလွင်

ကြေးမောင်းထိုးသံ ပည်သူ့ထံသို့

ဣန္ဒြေမာကဝေါဇယိဒုဝေခါဇော
(ဝေခါဇောတို့၌ ဝေခါဇောမင်းအား ဂုဏ်သိအပ်သော ခြံမြို့ခြံအပ်)

(၁)

ဆင်နင်းဆိုသည့် ကျေးရွာမှာမည်က လွန်ခဲ့သည့်နှစ် ပေါင်း(၃၅)နှစ်ခန့်ကပင် ကျွန်တော့်၏ နှလုံးသားထဲတွင် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတစ်ဝန်းဖြစ်၍ ဘယ်သောအခါမှ မမေ့ပါ။ ဆင်နင်းရွာသူရွာသားတွေက ကျွန်တော့်ကို ရေးရေးလေးမျှပင် သိကြမည်မထင်ပါ။ ကျွန်တော်ကလည်း ရွာသူရွာသားများ၏ အမည်နာမများကို မမှတ်မိတော့ပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဆင်နင်းရွာဦးမှ ရွှေရပ်သာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို ရေးရေးမျှ မှတ်မိနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၃၅)နှစ်က ကျွန်တော် ဆင်နင်းရွာမှာ တစ်လခန့် နေခဲ့ဖူးသည်။ သည်အကြောင်းလေးကို ပြန်ပြောပြချင်သည်။ (၁၉၈၀)ပြည့်နှစ်ပိုင်းက ကျွန်တော်သည် ကျေးရွာ ရေရရှိရေးဌာနခွဲမှ နေ့စားဝန်ထမ်း အဝီစိတွင်းတူးသမားလေးအဖြစ်နှင့် ဆင်နင်းရွာသို့ ရောက်ဖူးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော့်အသက်မှာ (၁၈)နှစ်မျှသာ ရှိသေးသည်။ ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည့် တွင်းတူးအဆိုင်းမှာ ဝက်လက်မြို့နယ် အရှေ့ပိုင်းတွင် အဝီစိတွင်းများ တူးဖော်ရန် တာဝန်ချထားခြင်း ခံကြရသည်။ ပထမ ဆားတောင်ကြီးရွာတွင် ရေတွင်းတူးဖော်ကြရသည်။

ဆားတောင်ကြီးရွာတွင် တူးဖော်ပြီးသည့်အခါ ဆင်နင်းရွာတွင် အဝီစိတွင်းတူးဖော်ရန် တာဝန်ချထားခြင်း ခံရသည့်

ဆားတောင်ကြီးရွာက ဦးအုန်း(ထိုစဉ်က ကောင်းအတွင်းရေးမှူး)တို့ ဦးဆောင်ကာ ထွန်စက်၊ ထွေလာများဖြင့် ဆင်နင်းရွာသို့ ကူးခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ တွင်းတူးအဆိုင်းတွင် ဝန်ထမ်း(၅)ဦးပါရှိရာ (၄)ဦးမှာ လူငယ်လူလွတ် လူပျိုလေးများ ဖြစ်ကြသည်။ တွင်းတူးပစ္စည်းများ တင်ဆောင်ထားသည့် နောက်တွဲထွေလာတပ် ထွန်စက်ကြီးကို တအိအိစီးနင်းရင်း ဆားတောင်ကြီးရွာမှ ဆင်နင်းရွာလာခဲ့ကြသည်။ လမ်းတွင် ဒေသခံတွေက ကျွန်တော်တို့ကို သတိပေးသည်။

ဆင်နင်းရွာကိုရောက်လျှင် အနေအထိုင် အသွားအသောက်ဆင်ခြင်ဖို့၊ ဆင်နင်းရွာသည် စရိုက်ကြမ်းတမ်းပြီး လူလူမိုက် ပေါများကြောင်း ရွာသားအချင်းချင်းပင် စတင်အတင်စီးမခံကြဘဲ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဓားတပြက် ဓားတပြက် ဖြေရှင်းလေ့ရှိကြကြောင်း ပြောပြသည်။ ဆင်နင်းရွာမှ လေးလောင်းပြိုင်လူသတ်မှု အကြောင်းကိုလည်း ပြသည်။

ရွာသားအချင်းချင်း အချင်းများကာ သားအုတ်နှင့်

အသားအဖနှစ်ဦးကို ဓားနှင့် ခုတ်သတ်ကြသည်။ ကျွန်တော် ကျွန်ုပ်တို့ပင်မချန် ဆိုသကဲ့သို့ သေသူ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် နီးသည်ကို ထပ်မံသတ်ဖြတ်ရန် လိုက်ကြရာ နီးသမီးမှာ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံ ထွက်ပြေးလာသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ အဝင်ဝ အရောက်တွင် သူသတ်သမားများက နောက်မှမီလာပြီး ကိုယ်ဝန်ဆောင် နီးသမီးကို ဓားနှင့် ပိုင်းသတ်လိုက်သည်။ တကယ်ပြန်၍ မဖြစ်ခဲ့ကို ကျွန်တော် မသိပါ။ ထိုအချိန်က ကြားရသည့် ဆင်နင်းရွာနှင့်ပတ်သက်သည့် သည်းထိတ်ရင်ဖို စာတ်လမ်းသာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဆင်နင်းရွာကို ရောက်ကြပြီ။ ဆင်နင်းရွာ ကျောင်း၏ ညာဘက်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသည့် နှစ်ဆောင်တွဲ သစ်သားဧရပ်ပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့ကို နေရာပေးပေးကြသည်။ ဆင်နင်းရွာ၏သတင်းကို ကြားသိထားသဖြင့် လူပျိုလူလွတ်လေးများ ဖြစ်ကြသော်လည်း ရွာထဲသို့ မသွားဖြစ်၊ မလာဖြစ်၊ မလည်ပတ်ဖြစ်ခဲ့ကြပါ။ ရွာထဲသို့ ထမင်းစားသွားချိန်မှအပ မရောက်ဖြစ်ခဲ့ကြပါ။

ထိုအချိန်က ရွာလူကြီး(နာမည်မေနေပြီ)က မစိုးရိမ် ပြောပြသည်။ ရွာသားအချင်းချင်း အတင်စီးမခံသော်လည်း ဝန်ထမ်းများ၊ ဧည့်သည်များအပေါ်မူ အကြောင်းမဲ့ ချီပြုလေ့မရှိကြောင်း ပြောပြသည်။ သို့သော် ရွာခံအဖော်ပေါ်ဘဲ ရွာထဲသို့ ကျွန်တော်တို့ မသွားဖြစ်၊ မလည်ပတ်ဖြစ်ခဲ့ကြပါ။ ကျွန်တော်တို့ အဝီစိတွင်း တူးဖော်ကြရသည့် နေရာကလည်း ကျောင်းပေါက်ဝနှင့် ဧရပ်ရှေ့နားမှသာဖြစ်၍ ရွာထဲသို့ ပို၍ပင် မသွားဖြစ်ခဲ့ကြတော့ပါ။

ကျွန်တော် ရေတွင်းတူးဖော်ကြစဉ်ကာလက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ရှေးဟောင်းသစ်သားကျောင်းတော်ကြီးတွေသာ ရှိသေးသည်။ ကျောင်းကြီးထဲတွင် ကိုရင်လေးနှင့် ကျောင်းသားလေးများကို အများအပြားတွေ့နေရသည်။ နေ့လယ်ခင်းတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအတွင်းမှ စာအံသံ၊ စာကျက်သံများက ကျွန်တော်တို့ အလုပ်လုပ်ရာဆီသို့ ပျံ့လွင့်နေတတ်သည်။ ကျွန်တော် သတိထားမိသည်မှာ ဆင်နင်းရွာဦးကျောင်းတွင် ကိုရင်၊ ကျောင်းသား အခြားကျေးရွာဘုန်းကြီးကျောင်းများထက် ပေါများခြင်းဖြစ်သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအနီးတွင် နေထိုင်ကြရသော်လည်း ဆရာတော်ကို တစ်ခါမျှသာ ဝင်ရောက်ဖူးမြော် ကန်ခဲ့ဖူးသည်။ လူငယ်များဖြစ်၍လည်း ဘုန်းတော်ကြီးဆီ

ထပ်မံသွားရောက်ဖူးမြော်ခြင်း မပြုဖြစ်ကြတော့ချေ။ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကလည်း ကျောင်းပေါက်ဝတွင် အဝီစိတွင်း တူးဖော်နေကြသည့် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ဆီသို့ စပ်စပ်စုစု လာရောက်ကြည့်ရှုခြင်းမျိုး မရှိသဖြင့် မတွေ့ဖြစ်ပါ။ ဆရာတော်သည် သူတပည့် ကိုရင်၊ ကျောင်းသားများကိုသာ အာရုံစိုက်၍ ပညာသင်ကြားပေးနေဟန် ရှိပါသည်။

ညနေ နေညိုချိန်တွင် ကျောင်းသားလေးများသည် လက်လေးများကိုပိုက်ကာ ရွာသို့ပြန်ကြသည်။ ကလေးများ ရွာအတွင်းသို့ မဝင်ရောက်မီအထိ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေတတ်သည့် ဆရာတော်၏ပုံရိပ်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဝိုးတဝါးလှမ်းမြင်ရတတ်သည်။ ဥပုသ်နေ့များတွင် ရွာထဲမှ လူကြီးသူမ၊ လူကြီး၊ လူလတ်များသည် လှူဖွယ်တန်ဖွယ်များ၊ ဆွမ်းအုပ်၊ ဆွမ်းချိုင့်လေးများ ကိုယ်စီနှင့် ရွာဦးကျောင်းသို့ သီလယူ ဥပုသ်စောင့်ရန် လာကြသည်။ တစ်နေ့တာလုံး ကျောင်းတွင်း၌ နားနားနေနေ ဒေသနာ နာကြားကြကာ ညနေစောင်းပိုင်းရောက်မှ ရွာထဲသို့ ပြန်ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရှေ့ ဧရပ်ပေါ်တည်းခို အလုပ်လုပ်နေသည့် ကာလအတွင်း သတိထားမိသည်မှာ နံနက်စောစော (၃)နာရီတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆီမှ ကြေးမောင်းထုသံလွင့်လွင့်ကို နေ့စဉ် နိစ္စဓူဝ

ဆရာတော်ကြီး(ရှာ) နာမည် မေနေပြီ နာမည် မေနေပြီ
ရွာရပ်သာဆရာတော်

ကြားရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ကြေးမောင်းထိုးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် ကျေးရွာထဲတွင် မီးရောင်လေးများ လင်းလက်လာကာ အိုးသံခွက်သံ၊ နွားစာစဉ်းသံတွေ ကြားရတော့သည်။ နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း ကြေးမောင်းထိုးသံကို မှန်မှန်ကြားရသည်။ ရွာဦးကျောင်းမှ ပျံလွင့်လာသည့် ကြေးမောင်းထိုးသံသည် ဆင်နင်းရွာတစ်ရွာလုံးကို နိုးထစေသည်။ ဆွမ်းချက်၊ ထမင်းချက် ထကြ

သည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်သို့ဝင်ရန် ထွန်၊ထယ်ပြင်ကြနွားစာကျွေးကြသည်။ ကြေးမောင်းထိုးသံနှင့်အတူ တစ်ရွာလုံး အုံးအုံးကျွက်ကျွက်နိုးထသည့် မြင်ကွင်းမှာ ဆင်နင်းရွာ၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်ပုံရိပ်ဟုပင် ဆိုနိုင်မည် ထင်ပါသည်။

နံနက်တိုင်း ကြေးမောင်းကို အချိန်မှန်မှန် ထိုးနေသည်မှာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ပေါများလှသည့် ဦးပဉ္စင်ကိုရင်၊ ကျောင်းသားများက အလှည့်ကျထိုးခတ်ကြသည်ဟု ထင်ခဲ့မိသည်။ နိစ္စဓူဝဝတ်အဖြစ် နံနက်တိုင်း ကြေးမောင်းထိုးနေသည်မှာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ဟု သိသောအခါ အံ့သြသွားမိသည်။ တပည့်တပန်းများစွာ ရှိသော်လည်း ဆရာတော်သည့် တပည့်များကို မစေနိုင်ကုသိုလ်ရေးအလုပ်တစ်ခုအဖြစ်ခံယူကာ နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း ကိုယ်တိုင် ကြေးမောင်းမှန်မှန်ထိုးပေးနေသည်မှာ အံ့သြဖွယ်ရာပင်။ ဆရာတော်သည် တပည့်တပန်းများအပေါ် တဝန်ကျေပွန်ရုံမျှသာမက ကျေးရွာတစ်ရွာလုံးအတွက် လူစီးပွားကိစ္စအဝဝကို ကျေပွန်စွာထမ်းရွက်နိုင်ကြရန် ကိုယ်တိုင် အားထုတ်နှိုးဆော်ပေးသည်မှာ ဝမ်းမြောက်ကြည်ညိုဖွယ်ရာပင်။

ကျွန်တော်တို့ ဆင်နင်းရွာမှာ တစ်လခန့် နေထိုင်ကာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်က ခေတ်မီလှသည့် တွင်းတူးစက်သည် မာကျောလှသည့် ဆင်နင်းရွာ၏မြေအောက် ကျောက်ကြောလွှာကို မဖောက်ထွင်းနိုင်ခဲ့ကြပါ။ တူးနိုသည့် အနက်ပေကလည်း နည်းပါးသဖြင့် အဝီစိတွင်း

ရေမထွက်ခဲ့။ ရေတွင်းမှာ အောင်မြင်မှုမရှိခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ဆင်နင်းရွာမှ အောင်မြင်စွာ ဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြသည်။

(၂)

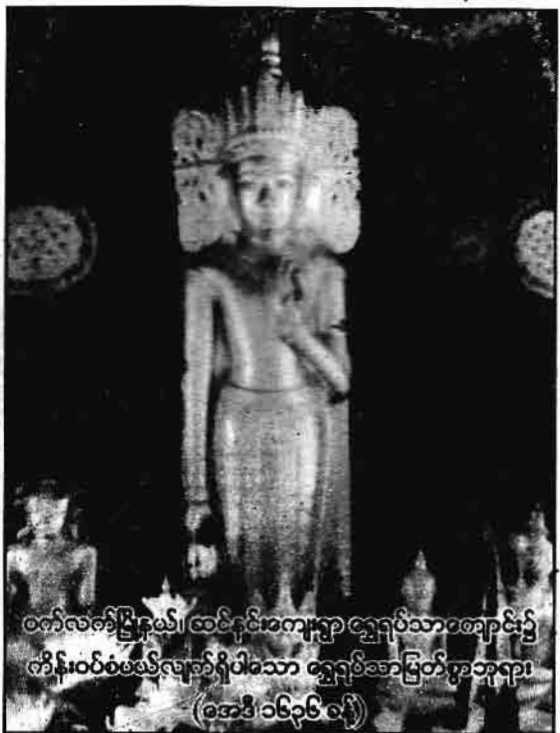
ဆင်နင်းရွာသားများက သတိဖြတ်ရဲ၊ ခုတ်ရဲထစ်ရဲ ကြပေမယ့် ရာဇဝင်ရှိသည့် ရွာပေကိုး။ ကုန်းဘောင်မြို့တည်နန်းတည် အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ပြည်ထောင်ဘက် မြင်းရည်တက်(၆၈)ယောက်ထု ဆင်နင်းရွာသားကြီး ဦးကျော်လည်း တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ဆင်နင်းဗိုလ်ဟု သင်ရှာ

အောင်ဇေယျနှင့်အတူ ပြိုကွဲနေသော မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ကြီးကို ပြန်လည်ထူထောင်ခဲ့သည်။ ရဲရဲတောက်သတ္တိခံ
 ဦးတိုင်းအောင် ဦးကျော်စံကို နန္ဒကျော်ထင်၊ မင်းကျော်ဥဒိန်၊
 မင်းကြီးကျော်ထင်၊ မင်းကြီး မင်းကျော်မင်းခေါင် စသည့်
 ဆွေမျိုးကို ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ သတ္တိဗျတ္တိကောင်းလှပြီး သစ္စာ
 တရားကြီးမားကာ စိတ်ချယုံကြည်လှသဖြင့် ဆင်ဖြူရှင်
 ခြေဒူးမင်းလက်ထက်တွင် မဟာသီရိဘယကျော်သူဘွဲ့ ချီး
 မြှင့်ကာ စစ်ကိုင်းမြို့ဝန် ခန့်ထားခံခဲ့ရသည်။ ဦးကျော်စံ၏
 နှုတ်ဆက်သွေးတွေက ဆင်နင်းရွာမှာ နီစွေးတုန်းဟု ဆိုရ
 ချေ့ထင်သည်။

စရိုက်ကြမ်းတမ်းလှသည့် ဆင်နင်း၊ ကြက်ခေါင်းဆိတ်
 ဆိတ်တတ်သည့် ဆင်နင်း၊ သတ်ရဲဖြတ်ရဲသူများ ပေါများလှ
 သည့် ဆင်နင်း၊ ထစ်ခနဲရှိလျှင် ခုတ်မည်ထစ်မည်ဟု နာ
 ချေ့ကျော်ကြားခဲ့သည့် ဆင်နင်း၊ ထိုဆင်နင်းရွာသို့ ကျွန်
 ကော် တစ်ခေါက်တစ်ခါ ပြန်လည်ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဒုတိယအကြိမ်ပြန်ရောက်တော့ အစစအရာရာ ပြောင်း
 သွားသော ဆင်နင်းရွာကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆင်နင်းရွာမှ
 သောတတ်လူငယ်များစွာ ပေါ်ထွန်းနေလေပြီ။ စာတတ်
 ဆတ်တတ်၊ ပညာတတ်ကြရုံမျှမက စာဖတ်ပေဖတ် ပညာ
 တတ်တွေလည်း ပေါများနေလေပြီ။ ပညာတတ်တော့ အသိ
 ကြွယ်သည်။ အသိကြွယ်တော့ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိကြသည်။
 ဆင်ခြင်တရားရှိတော့ အလိမ္မာတိုးပွားကြသည်။ သို့ဖြစ်၍
 ထစ်ခနဲရှိ တုတ်ဆွဲ၊မားဆွဲ ဖြေရှင်းတတ်သည့်
 သင်္ခါဦးခေါ် ဦးစရိုက်ကြမ်း၊ အကျင့်ကြမ်းတွေ မရှိကြ
 တော့ပြီ။

ရွှေရုပ်သာဆရာတော်၏ နံနက်စောစော တီးခတ်ပေး
 သော ကြေးမောင်းထိုးသံသည် ရွာသူရွာသားအားလုံးကို
 ချစ်သောသောကဲ့သို့ ဆရာတော် သင်ကြားပြသ သွန်သင်ဆုံးမ
 ကြောင့် တစ်ရွာလုံး အသိဉာဏ်များ ပွင့်လင်းနိုးထ
 လေကြပြီ။ လူငယ်များကို လောကီ၊ လောကုတ္တရာ
 အသိပညာများကို သင်ကြားပေးသကဲ့သို့ လူကြီးများကို
 လောကုတ္တရာနှင့်ဆက်စပ်သည့် တရားအသိများကို
 နှိုးဆော်ကြွယ်ကြွလာကြစေရန် ဟောပြောဆုံးမ၊ တရားပြသ
 ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အသေဝနာစဉ်လောက်၊ ပဏ္ဍိတကနဉ်
 ဆိုသည့် မင်္ဂလာတရားအတိုင်း ရွှေရုပ်သာဆရာ
 တော်ကို ကိုးကွယ်ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရရှိကြသည့် ဆင်နင်း
 ရွာသားများမှာ ကုသိုလ်ကံထူးလေစွ၊ ကံကောင်းကြ

ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ဆင်နင်းရွာ ရွှေရုပ်သာဆရာတော်
 ကို နှိုးဆော်ပေးသော ရွှေရုပ်သာမြတ်စွာဘုရား၊
 (အေဒီ ၁၆၃၆ ခုနှစ်)

လေစွတကား။

(၃)

ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ရှိခြင်းမှာ ဆင်နင်းရွာ ရွှေရုပ်
 သာ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ကြီး၏တပည့် ဆင်နင်းရွာ
 ဇာတိ ဒွါဒသမတိပိဋကဓရ တိပိဋကကောဝိဒ ဆရာတော်
 အရှင်အဘိဇာတာလင်္ကာရဘိဝံသအား ပူဇော်ပွဲနှင့် ကြို
 ကြိုက်၍ ဖြစ်သည်။ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲ၊ ကျောင်းဖွင့်ပွဲနှင့်
 စာပေဟောပြောပွဲများ ပါဝင်သဖြင့် ဆရာမျိုးသူရ(စစ်
 ကိုင်း)နှင့်အတူ ဆင်နင်းရွာသို့ လိုက်ပါသွားခြင်းဖြစ်သည်။
 ဧကဒသမ တိပိဋကဓရ တိပိဋကကောဝိဒ ဆရာတော်
 ပူဇော်ပွဲကို ဆင်နင်းရွာဦးကျောင်းမှာ ကျင်းပကြသည်။

ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ရှိသည့်အခါ တစ်ချိန်က ကျွန်
 ကော်တို့ တည်းခို အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသော ဘုန်းကြီး
 ကျောင်းရှေ့က သစ်သားဧရပ်လေးမှာ မရှိတော့ပြီ။ ယခု
 အခါ အုတ်ဧရပ်ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အဝီစိတွင်း တူး
 ဖော်ခဲ့ဖူးသည့်နေရာတွင် ဗောဓိညောင်ပင်လေးကို စိုက်
 ပျိုးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပြောင်းလဲသည်မှာ ထိုအရာ
 မျှသာမဟုတ်၊ ဆင်နင်းရွာကြီး တစ်ရွာလုံး ပြောင်းလဲနေ
 လေပြီ။

ညစ်ထေးနေသော ကြွေပန်းကန်ကို ရေစင်စင်နှင့် ဆေး

ရွှေရပ်သာဆရာတော်နှင့် သူ၏တပည့်ကြီးများ

ကြောပစ်လိုက်သဖြင့် လင်းလက်တောက်ပြောင် ဝင်းပံသွား သလိုပင်။ ရွှေရပ်သာဆရာတော်ကြီးသည် ဆင်နင်းရွာကြီး တစ်ရွာလုံး နေ့စဉ် နီးထကြရန် ကြေးမောင်းကို နိစ္စဓူဝထိုး ကာ နှိုးဆော်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏ ကြေးမောင်းထိုးသံနှင့် အတူ ဆင်နင်းရွာတစ်ရွာလုံး နေ့စဉ် နီးထခဲ့ကြသည်။ ထိုနည်းတူစွာ ဆရာတော် ပြုစုပျိုးထောင် မွေးမြူသင်ကြား ဆုံးမပေးလိုက်သောကြောင့် ဆင်နင်းရွာသူရွာသားများမှာ ယခုအခါ အသိပညာများ တတ်မြောက်ကြလေပြီ။ ယခင် ကလို ဆင်ခြင်တုံတရားကင်းမဲ့သည့် စရိုက်ကြမ်းတွေ မရှိ ကြတော့ပြီ။ ယခင်ကဆိုလျှင် ဆင်နင်းရွာသူရွာသားအများ စုသည် ပညာနည်းတော့ အသိခေါင်းပါးကြသည်။ အသိ

တရားနည်းပါးတော့ ဆင်ခြင်တုံ တရား ကင်းမဲ့ခဲ့ကြသည်။ ဆင်ခြင် တုံတရားနည်းပါးတော့ မိုက်မဲခဲ့ကြ သည်။

ရွှေရပ်သာဆရာတော်သည် နာ မည်ဆိုးနှင့် ကျော်ကြားခဲ့သည့် ဆင်နင်းရွာမှ ဘုန်းတော်ကြီး မမြ ခဲ့သော ရွှေရပ်သာကျောင်းတွင် အပင်ပန်း အဆင်းရဲခံ သီတင်းသုံး တော်မူပြီး ကလေးငယ်များကို လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စာပေများ ကို သင်ကြားဖို့ချပေးသည်။ စာပေ တတ်မြောက်အောင် ကိုယ်တိုင်သင်

ကြားပေးရုံမျှမက စာတတ်ပေတတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များဖြစ် အောင် ပြုစုပျိုးထောင်၊ ထောက်ပံ့ပို့ဆောင် သင်ကြားပေး သည်။ အကျင့်စရိုက်ကြမ်းတမ်းခဲ့သည့် ကျေးရွာအား လိမ္မာ ယဉ်ကျေးသည့် ကျေးရွာဖြစ်လာအောင် ဆောင်ရွက်ရသည့် အလုပ်မှာ လွယ်ကူလှသည်မဟုတ်။ ဆရာတော်အနေဖြင့် အခက်အခဲများစွာ ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားခဲ့ရပေမည်။ ဆရာ တော်၏ ဆောင်ရွက်ချက်များသည် စိတ်ရှည်ခံသန် သည်း ညည်းခံ ပြုရန်သာသာ ဟူသောစကားနှင့် ကိုက်ညီလှ ပေစွ။

ဆရာတော်၏ ကျေးဇူးကြောင့်လည်း ဆင်နင်းရွာ ရွှေ ရပ်သာဆရာတော်၏ တပည့်ကျော်များသည် အောင်မြင်မှု

ရွှေရပ်သာဆရာတော်၏ တပည့်များထံမှ မဟာမင်္ဂလဓမ္မ ဇောတိကဓဇ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် အရှင်ပညာသိရီ၊ အစိုးရဓမ္မာစရိယ ဆရာတော် အရှင်ဥတ္တမ၊ မန္တလေး ပရိယတ္တိသာသနာလင်္ကာရ သာ မဏေကျော်ဘွဲ့၊ အစိုးရဓမ္မာစရိယ ဘွဲ့၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူဘွဲ့၊ မန္တလေး ပရိယတ္တိသာသနဟိတ ဓမ္မာစရိယ ဘွဲ့၊ မြင်းခြံ သဒ္ဓမ္မပါလဓမ္မာစရိယ ဘွဲ့၊ ဝိသုဒ္ဓါဝံသပါလစရိယဘွဲ့ အရှင်မာနိကာလင်္ကာရာသီဝံသ

ဝိနယဓရဘွဲ့၊ ဥဘာတ ဝေးလံသီခေါင်သည့် ကျေးတောရွာကျောင်းဖြစ်သည်။

နိဗ္ဗာမင်းပွင့်

ကျွန်မ၏မိခင်သည် ဘုရားရှိခိုးသည့်အခါတိုင်း၊ အလှူအတန်းပြုလုပ်သည့်အခါတိုင်း မမေ့မလျော့ အမျှအတန်းပေးဝေလေ့ရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့ အမျှဝေသည့်အခါ ရည်စူးသောသူများထဲတွင် ဘဝ၊ဘဝက တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော မိကြီး၊ ဘကြီး၊ ဘိုးကြီး၊ဘွားကြီးတို့နှင့် တစ်လုတ်တစ်ဆုပ် ကျွေးဖူးသော ကျေးဇူးရှင်၊ တစ်ရိပ်တစ်ခု နေဖူးသော ကျေးဇူးရှင်တို့ ပါသင့်သည်ကို ကျွန်မ သတိထားခဲ့မိပါသည်။

မေမေသည် ထိုသို့ ဘုရားရှိခိုးရာ၊ လှူဒါန်းရာတွင် ထည့်သွင်း၍ အမျှဝေသည့်အပြင် ကျွန်မကိုလည်း ရှင်းလင်းသင်ပြခဲ့ပါသေးသည်။ လူတို့ လည်ခဲ့ရသော သံသရာသည် မည်မျှရှည်လျားသည် မသိသဖြင့် များလှစွာသော ဘဝတို့တွင် တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ကျေးဇူးရှင်တို့သည် များပြားလှသည်။ ထိုကျေးဇူးရှင်များသည် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ မိမိတို့ နေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ လှည့်လည်၍ နေကောင်းနေမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့အား ရည်စူး၍ မိမိတို့လှူသော အလှူ၏ ကောင်းမှုအဖို့အစု ရစေခြင်းငှာ အမျှဝေရမည်။ ထိုသို့ အမျှဝေသည့်အခါတွင် ကြည်လင်ပြတ်သားသည့်အသံဖြင့် ဖိတ်ခေါ်၍ အမျှဝေရမည် စသည်ဖြင့်

သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုအဆုံးအမကို ဦးထိပ်ထားကာ ကျွန်မသည် အလှူအတွက် အမျှဝေရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဘုရားရှိခိုးပြီးတိုင်း အမျှဝေရာတွင်လည်းကောင်း ဘဝ၊ဘဝက တော်စပ်ခဲ့ဖူးသည့် ကျေးဇူးရှင်များကို ဖိတ်ခေါ်ကာ အမျှဝေသည်မှာ ကြာခဲ့ပါပြီ။

အခုအခါတွင် ပေတဝတ္ထုဘာသာပြန်ကျမ်းကြီးကို ဖတ်ရှု၍ ပြန်လည်တင်ပြနေရာ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်ပင် မိခင်တော်စပ်ခဲ့ဖူးသည့် ပြိတ္တာမအတွက် အမျှပေးဝေခဲ့ရသည့်အကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် တွေ့ရှိဖတ်ရှုရသဖြင့် ပြန်လည်တင်ပြ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ လွန်ခဲ့သည့် ငါးဘဝက မိခင်ဟောင်းပြိတ္တာမ၏ အကြောင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာပတင်ဝင်း
(ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်ဆိုင်ရာ)
ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏
ငါးဘဝက ဖယ်တော်ပြိတ္တာမ

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ လက်ယာတော်ရံ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာမထေရ်၏ ငါးဘဝမြောက်က မယ်တော်တော်စပ်
အရှင်သာရိ ပုတ္တရာမကို အကြောင်းပြု၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်း
သို့ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာမထေရ်၏ ငါးဘဝကမယ်တော်ကို အကြောင်းပြု၍
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထွေရ မာတုပေတီဟု အမည်ရှိသည့်
တော်ကို ဟောတော်မူခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့တွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကြီး
သည် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်မဟာ
ဇနိတို့နှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့်မနီးမဝေး တောအုပ်
၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဗာရာ
ဏသီပြည်၌ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ပုဏ္ဏား
တစ်ယောက်သည် ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ ခရီးသွားသူ၊ ခိုကိုးရာမဲ့
သောသူ၊ ဖုန်းတောင်းယာစကား(တောင်းရမ်းစားသောက်
သူများ)ကို အိပ်ရာနေရာ၊ အဝတ်အထည်၊ စားဖွယ်သောက်
ဖွယ်များ ပေးကမ်းသဖြင့် သူသည် ထိုအလှူခံများအတွက်
အထူးအစစ် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ပေးလှူသည့်အခါတွင်
အလှူသမ္ပုဒ် ဖြစ်သလိုပေးလှူသည်မဟုတ်၊ သူ့အချိန်နှင့်သူ လို
အပ်သည်များကို တည်ခင်းထား၍ လေးစားစွာ ပေးလှူလေ
သည်။

ဓမ္မိမအရပ်တွင် ရာသီဥတုပြောင်းလဲသည်ဖြစ်ရာ ခြေ
ထွက်ခရီးသွားရသူများ ခြေထောက်တွင် ဖိနပ်မစီးဘဲ ဆွမ်းခံ
ပြုရသော ရဟန်းများ၏ခြေတွင် အသားများ အနာအဆာ
များ ဖြစ်လေ့ရှိရာ ခြေထောက်ကိုလိမ်းရန် ခြေနယ်ဆီ လို
အပ်ပါသည်။ အလှူရှင် ပုဏ္ဏားကြီးသည် ခြေဆေးရေ၊
ခြေနယ်ဆီ စသည်တို့ပါ မကျန်ရအောင် အသင့်ထား၍
အပ်သူတို့ကို လှူဒါန်းလေသည်။

နံနက်အချိန်အခါတွင် ရဟန်းတော်များ ဆွမ်းခံကြ
ရာတွင် စားဖွယ်သောက်ဖွယ်တို့ကို တရိုတသေ လှူဒါန်း
လေသည်။ တစ်နေ့တွင် ထိုပုဏ္ဏားကြီးသည် ခရီးထွက်ရန်
အတွက် ပေါ်ပေါက်လာသည်နှင့် သူ၏ဇနီးဖြစ်သူအား
အလှူငါးတို့၏ ဒါနဝတ်(အစည်သဖြင့် လှူဒါန်းသောဝတ္ထု
များ)ကို မပျက်ကွက်ရအောင် ကြိုးစားပါ'ဟု မှာကြား
လေသည်။ ဇနီးဖြစ်သူက 'ကောင်းပါပြီ'ဟု ဝန်ခံစကား
ပြောကြားခဲ့သည်။

သို့သော် ခရီးသွားရန် ခင်ပွန်းသည် အိမ်က ထွက်
သွားသည့်အခါ တစ်ပြိုင်နက် ရဟန်းတော်များအား တည်ခင်းလှူ

ဒါန်းသော ဒါနဝတ်ကို ဖြတ်တောက်လေသည်။ ခရီးသွား
များ လာရောက်သည့်အခါ သူတို့၏ အိမ်နောက်ပေးတွင်
တည်ရှိသော ဧရပ်အိုကြီးတစ်လုံးကို ညွှန်ပြ၍ ထိုနေရာသို့
သွားနေကြဟု ပြောလိုက်သည်။ အစားအသောက်များကို
တောင်းခံကြသည့်အခါ သင်တို့၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်၊ သွေး
များ စသည့် မသတိဖွယ်ရာ ပစ္စည်းတို့၏ အမည်စာရင်း
ကို ရွတ်ဆို၍ ထိုပစ္စည်းများကို စားသောက်နေကြဟု
ဆဲရေးတိုင်းထွာကာ ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ထိုပုဏ္ဏား၏ဇနီး ပုဏ္ဏေးမသည် မကြာခင်တွင် သေ
ဆုံးခဲ့ရကာ ပြိတ္တာဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ဆဲခဲ့သည့်အတိုင်း စက်
ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသည့် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်၊ သွေးမှစ၍
စာတွင် ရေးသားဖော်ပြရန်ပင် မဝံ့စားသော အညစ်အကြေး
အမျိုးမျိုးတို့ကို ရှာဖွေကာ စားသောက်နေရလေသည်။ သူ
သည် ထိုပစ္စည်းများကို စားသောက်နေရသော်လည်း မဝ
လင်သည့်ပြင် မနှစ်မြို့ဘဲ စားသောက်နေရသဖြင့် စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ ဆင်းရဲခြင်းမက ဆင်းရဲ၍နေလေသည်။

ထိုအဖြစ်မှ လွတ်မြောက်ရန် ခိုကိုးရာရှာသည့်အခါ
ငါးဘဝမြောက်က သားအဖြစ် တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော အရှင်
သာရိ ပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ကို သတိရလာသည်။ ထို့ကြောင့်
အရှင်မြတ် သီတင်းသုံးရာကျောင်းသို့ သွားရောက်ရာ
ကျောင်းစောင့်နတ်များက ကျောင်းတွင်းသို့ မဝင်ရန် တား
မြစ်ကြသည်။ ပြိတ္တာမက သူသည် လွန်ခဲ့သည့် ငါးဘဝက
အရှင်သာရိပုတ္တရာမအလောင်းအလျာ၏ မယ်တော်တော်စပ်
ခဲ့ဖူးကြောင်း ပြောပြကာ ခွင့်ဖန်သဖြင့် ကျောင်းစောင့်နတ်
များက အရှင်မြတ်ကို ဖူးမြော်ခွင့်ပေးကြလေသည်။

ပြိတ္တာမကြီးသည် ဝင်ခွင့်ရသည့်အခါ ကျောင်း၏
အတွင်းဘက် စင်္ကြံအစွန်းသို့ ရောက်အောင်သွား၍ ထိုစင်္ကြံ
အစွန်းတွင်ရပ်ကာ မထေရ်မြတ်အား မိမိကိုယ်ကို ကိုယ်
ထင်ပြလေသည်။

မထေရ်မြတ်ကလည်း ပြိတ္တာမကိုမြင်လျှင် မေတ္တာ
ကရုဏာကြီးစွာထား၍ မေးမြန်းတော်မူလေသည်။

'အသင်ပြိတ္တာမ...သင်သည် နံရိုးပြိုင်းပြိုင်းထလျက်
ရှိသည်။ အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်ထီးဖြင့် ရပ်ဆင်းဖောက်
ပြား ဆိုးရွားစွာ ပိန်ကြုံလှသည်။ ဤသို့သောကိုယ်ဖြင့်
ငါ၏ရှေ့မှောက် ရောက်လာသော သင်သည် ဘယ်နေရာ
ဘယ်ဌာနမှလာသူနည်း၊ ဘယ်မျိုးနွယ်မှ ဆင်းသက်သူ
နည်း'ဟု မေးတော်မူလေသည်။

ထိုအခါ ပြိတ္တာမက အရှင်ဘုရား...တပည့်တော်မ
သည် ရှေးလွန်ပြီးသော ငါးဘဝက အရှင်ဘုရား၏မယ်တော်
တော်စပ်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ယခုအချိန်မှာမူ
ဆာလောင်ပြတ်လပ် ငတ်မွတ်သောပြိတ္တာမ ဖြစ်နေရပါ
သည်။ ဟု အစချီကာ သူကျူးလွန်ခဲ့သော ဆိုးရွားလှသည့်
အကုသိုလ်များနှင့် ထိုအကုသိုလ် အကျိုးဆက်များကို ယခု
ပြိတ္တာမဘဝတွင် ခံစားနေရပုံများကို ခရေစေတုတွင်းကျ
လျှောက်ထားသည်မှာ ကြားရသူများအတွက်ပင် အော်ဂလီ
ဆန်စရာ ကောင်းလှပေသည်။

သူသည် သူတကာတို့၏ အညစ်အကြေးများကို
ကောက်ယူစားသောက်နေရသူပီပီ နေရာနေရာအဖြစ်
လည်း သုသာန်ကိုသာ အားထား၍နေရသည်ဟုလည်း
လျှောက်ထားပြန်လေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အရှင်မြတ်ကြီးသည် သူ့အတွက်ရည်
မှန်းကာ အလှူဒါနများ ပြုလုပ်ပေးပါမည့်အကြောင်း၊ အလှူ
ဒါနအတွက် သာဓုခေါ်ဆိုခွင့်ရမှသာ သူသည် ပြိတ္တာဘဝမှ
လွတ်မြောက်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း သနားစဖွယ်ကောင်းအောင်
လျှောက်ထားတောင်းပန်လေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နောက်တစ်နေ့ ဆွမ်းခံကြရာ
တွင် ကျန်မထေရ်သုံးပါးကိုခေါ်၍ ကြွတော်မူသည်။ ရာဇ
ဂြိုဟ်မြို့တွင်းတွင် ချီးမြှင့်ထိုက်သူတို့ကို ချီးမြှင့်သောအား
ဖြင့် ဆွမ်းခံကြတော်မူပြီးနောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဗိမ္ဗိ
သာရမင်းကြီး၏ နန်းတော်သို့ မထေရ်သုံးပါးနှင့်အတူ ကြွ
တော်မူလေသည်။

မင်းကြီးသည် အရှင်မြတ်လေးပါးကို ကောင်းစွာ ဆီး
ကြိုကာ ရှိခိုး၍ ကြွရောက်မှုသည့် အကြောင်းကိစ္စကို မေး
မြန်းလျှောက်ထားလေသည်။

ထိုအခါ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်က အကြောင်းစုံကို
မိန့်ကြားလေသည်။ ထို့နောက် မင်းကြီးက အရှင်များ အလို
ရှိသည့် ကိစ္စအဝဝကို ပြီးပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက်ပေးမည်
ဖြစ်ကြောင်း တာဝန်ယူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အရှင်မြတ်များ ပြန်လည်ကြွတော်မူသည်
တွင် ကိစ္စအဝဝကို ပြေလည်အောင် ဆောင်ရွက်တတ်သော
အမတ်တစ်ယောက်ကို ခေါ်တော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်နှင့် မနီး
မဝေးဒေသတစ်ခုတွင် ရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရိပ်အာဝါသ
ဖြင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသည့်နေရာတစ်ခုကို ရှာဖွေကာ
ထိုအရပ်တွင် ကျောင်းငယ်လေးဆောင် ဆောက်လုပ်စေ

သည်။ ကျောင်းငယ်များအတွင်းတွင် လိုအပ်သောပစ္စည်း
များဖြင့် ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်တင်းထားစေသည်။ နန်းမြို့
အတွင်းမှာလည်း ကျောင်းလေးဆောင်ကို ဆောက်လုပ်ကာ
မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ ရဟန်းတို့ သုံးဆောင်ရန် အပ်စပ်
သည့် ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ပရိက္ခရာ၊ ဆေး စသည့်ပစ္စည်း
လေးပါးတို့ကို ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်တင်းထားလေသည်။
ထိုသို့ပြင်ဆင်ထားရှိသည်တို့ကို မင်းကြီးကိုယ်တိုင် သွား
ရောက်ကြည့်ရှုလေသည်။

ထို့နောက်မှ အရှင်မြတ် သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို အပ်
နှင်းလေသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မိခင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော
ပြိတ္တာမကို ရည်စူး၍ အရပ်လေးမျက်နှာမှ ကြွတော်မူလာ
ကြသည့် မြတ်စွာဘုရားအမျိုးရှိသော သံဃာတော်များကို
လှူဒါန်းတော်မူလေသည်။ ထို့နောက် မိခင်တော်စပ်ခဲ့ဖူး
သည့် ပြိတ္တာမကို အမျှပေးဝေလေသည်။ ပြိတ္တာမသည်
အရှင်မြတ်ပေးသော အလှူအဖို့အစုကို ရသည်ဖြစ်၍ ပြိတ္တာ
ဘဝမှ ကျွတ်လွတ်ကာ နတ်ဘဝသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။
လိုအပ်သောအစားအစာ၊ အဝတ်အထည်၊ အသုံးအဆောင်
များနှင့်လည်း ပြည့်စုံကာ တင့်တယ်သောကိုယ်ဖြင့် အရှင်
မြတ်ထံသို့သွားရောက်ကာ ရှိခိုးဝပ်ချ၍နေလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာကို သူသည် အမျှရရှိ၍ ပြိတ္တာ
ဘဝမှ လွတ်မြောက်ကာ နတ်ဘုံသို့ ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း
လျှောက်ထားခဲ့သည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်က မေးမြန်းသဖြင့် သူ မည်သူ
သို့ ပြိတ္တာဘဝသို့ ရောက်ခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း၊
လွန်ခဲ့သည့် ငါးဘဝက သားတော်စပ်ခဲ့ဖူးသည့် အရှင်မြတ်
သာရိပုတ္တရာ ၏ ကျေးဇူးကြောင့် အလှူအဖို့အစုကိုရရှိကာ
ပြိတ္တာဘဝမှ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်သည့်ပြင် ကောင်းစေ
သူကတိဖြစ်သော နတ်ဘုံသို့ပင် တက်လှမ်းနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း
ကောင်းစွာလျှောက်ထားလေသည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် အကျိုးအကြောင်းတို့ကို
သေချာစွာ မှတ်သား၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဖူးမြင်ရ
ဝင်သည့်အချိန်တွင် စေတနာ လျှောက်ထားခဲ့လေသည်။

မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကလည်း ထိုဇာတ်ကြောင်းကို
အရင်းခံထား၍ ပြိတ္တာဖြစ်ရခြင်းနှင့် ကုသိုလ်အဖို့အစု
အမျှရကာ လွတ်မြောက်ရခြင်း အကြောင်းတို့ကို ဘုရား
ဓမ္မဟောပြတော်မူလေရာ တရားနာရန် ရောက်လာသော
ပရိသတ်အပေါင်းသည် များစွာအကျိုးလျေးဇူးရကြလေ

သည်။

ဤပေတဝတ္ထုကို ဖတ်ရသဖြင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရသည့် အကြောင်းမှာ လူ့ဘဝတွင် ဖြစ်ခဲ့စဉ်က လူဖြစ်သည့်ကောင်းမှုကို မျက်ကွယ်ပြု၍ မကောင်းမှုကိုပြုသောကြောင့် ဖြစ်ရသည်ကို သိနားလည်နိုင်သည်။ မကောင်းသောစိတ်၊ ကောင်းသောစေတနာ ဦးစီးသဖြင့် သူတစ်ထူးက အထူးခြားစား ဆောင်ရွက်နေသော ကုသိုလ်ကို ကမျက်ယမျက်လုပ်ခြင်း၊ မကောင်းသော စိတ်စေတနာ ဦးစီးသဖြင့် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်အကျိုးတို့ကို မမြင်နိုင်ဘဲ ဒေါသဦးစီးကာ မတော်သောစကား၊ ရန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားများကို ပြောဆိုခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် အကုသိုလ်များကို အထုပ်အထည်ဖြင့် စုမိတတ်သည်ကိုလည်း သိနိုင်သည်။ ထိုကုသိုလ်များ၏ အကျိုး(ဆိုးကျိုး)ကို ခံစားရသဖြင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရသည်ကိုလည်း သိနားလည်နိုင်သည်။

ပြိတ္တာဘဝမှ မလွတ်မြောက်မချင်း ကြောက်ဖွယ်လန့်ဖွယ်ကောင်းသော မကောင်းကျိုးတို့ကို ခံစားရသည်မှာလည်း ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။ ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသော ပုပ်စပ်နံ့စေ့သော သူတစ်ပါးတို့က လက်ဖြင့်မပြောနှင့်၊ ခြေဖြင့်ပင် မထိလိုသော အညစ်အကြေးများကို စားသောက်နေရသည့်အဖြစ်သည် ကြားရသည်နှင့်ပင် ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့သော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့နှင့် ကင်းဝေးအောင် ကောင်းစွာနေထိုင်၍ မိမိ၏ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှုတ် သုံးပါးတို့ကို ဆောက်တည်အပ်လှသည်ဟု တင်ပြလိုပါသည်။

ပြိတ္တာဖြစ်သောသူများသည်လည်း ကုသိုလ်အဖို့အစုကို ချောင်သောကြောင့် အမျှဝေမည့်သူများကို စောင့်စားနေခြင်း၊ တတ်နိုင်ပါက ကိုယ်ထင်ပြု၍ တောင်းပန်ခြင်း၊ အိပ်မက်ပေးခြင်း စသည်ဖြင့် အကြောင်းကြားတတ်ကြသည်။ ထိုသို့အကြောင်းမကြားသဖြင့် မေ့မေ့လျော့လျော့ မနေသင့်ကြပါ။ အကြောင်းမကြားနိုင်သည့် အနေအထားသို့ ရောက်ကောင်းရောက်နေမည်ဖြစ်သဖြင့် ကွယ်လွန်သူ၏အမည်ကို ခေါ်ဆို၍ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အမျှပေးဝေသင့်ကြပေသည်။

ပြိတ္တာဘဝတွင် အမျှဝေသည့်သူ မရှိခြင်း၊ ရှိပြန်သော်လည်း အမျှဝေသည့်သူက အပ်စပ်အောင် မဝေမျှတတ်ခြင်း၊ အမျှဝေသည့်အချိန်တွင် အမျှယူလိုသည့် ပြိတ္တာဘဝ ရောက်သောအခါ အရပ်တစ်ပါးသို့ ရောက်နေတတ်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ပြိတ္တာများ မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ရှိနေတတ်သည်။

ယခုခေတ်တွင် အစားအစာများကို သေသူအား ရည်စူး၍ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ချ၍ ကျွေးသည့်အလေ့ ထွန်းကားသည်။ ထေရဝါဒီများက ထိုလေ့ကို လက်ခံခြင်းမပြုပေ။ ထေရဝါဒီများသည် မထေရ်ကြီးများကိုယ်တိုင် ရွတ်ဆိုပူဇော်၍ သင်္ဂါယနာတင်ထားသည့် ပါဠိတော်များတွင် ပါရှိသည်ကိုသာ လက်ခံကျင့်သုံးတတ်ကြသည်။ ပြိတ္တာဖြစ်နေသူတို့ အစားအစာရစေရန် အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသံဃာများကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ တရားနာရန် ပင့်ဖိတ်ကာ တရားအဆုံးတွင် ရေစက်ချ အမျှဝေကြရသည်။ အကယ်၍ နိုင်ငံရပ်ခြားတွင် ရောက်ရှိနေကြသဖြင့် ရဟန်းသံဃာများကို မတွေ့ရဟုဆိုပါက သီလစင်ကြယ်သော၊ အကျင့်မွန်မြတ်သော ရတနာသုံးပါးတွင် သက်ဝင်ယုံကြည်သူ ဥပါသကာဟု သတ်မှတ်ခြင်းငှာ ထိုက်သူတစ်ဦးဦးကို လှူဒါန်း၍ အလှူအဖို့အစုကို ရေစက်ချ အမျှပေးဝေနိုင်ပါသည်။

ပြိတ္တာများတွင်လည်း လူများကဲ့သို့ အပေါင်းအဖော်များ ရှိတတ်သည်ဟု မှတ်သားရပါသည်။ တစ်ခါက မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းအမကြီးတစ်ယောက်က သားသမီးများကို ပြောပေးတော်မူပါရန် ဦးပိန်တံတားထိပ်မှနေ၍ အသံပေးကာ မှာလိုက်သဖြင့် ဆရာတော်ကြီးက သားသမီးများကို ဆွမ်းအလှူပေးလှူကာ အမျှပေးဝေရန် သတိပေးတော်မူခဲ့သည်။ သို့သော် နောက်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း တံတားထိပ်မှ အသံဖြင့် မှာပြန်သည်ဖြစ်ရာ အမျှပေးသည်ကို အဘယ်ကြောင့်မရသနည်းဟု ဆရာတော်ကြီးက မေးခဲ့သည်။ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ အဖော်ပြိတ္တာများက လိုက်ခဲ့ရန် အတင်းခေါ်သဖြင့် လိုက်သွားမိကြောင်း ပြန်လည်လျှောက်တင်သည်။ ထို့ကြောင့် နောက်တစ်ကြိမ် ဆွမ်းလှူ၍ အမျှပေးဝေရသည်ဟု မှတ်သားရသည်။

ထို့ကြောင့် ဆွမ်းအလှူကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လှူနိုင်မှသာ လှူမည်ဟု မအောက်မေ့စေလိုပါ။ နေ့စဉ် ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း စသည်တို့ကို လှူဒါန်း၍လည်း အမျှပေးဝေစေလိုပါသည်။ မပြတ်မလပ်အားထုတ်၍ ကုသိုလ်အဖို့အစုကို ပေးဝေနေခြင်းဖြင့် မိမိတို့ ချစ်ခင်သူ၊ မိမိအား ချစ်ခင်သူတို့အား မွန်မြတ်သော အကူအညီပေးရာကျပါသည်ဟု တင်ပြရင်း နိဂုံးချုပ်အပ်ပါသည်။

ဒေါက်တာမတင်ဝင်း
(ပညာရေးတက္ကသိုလ်)

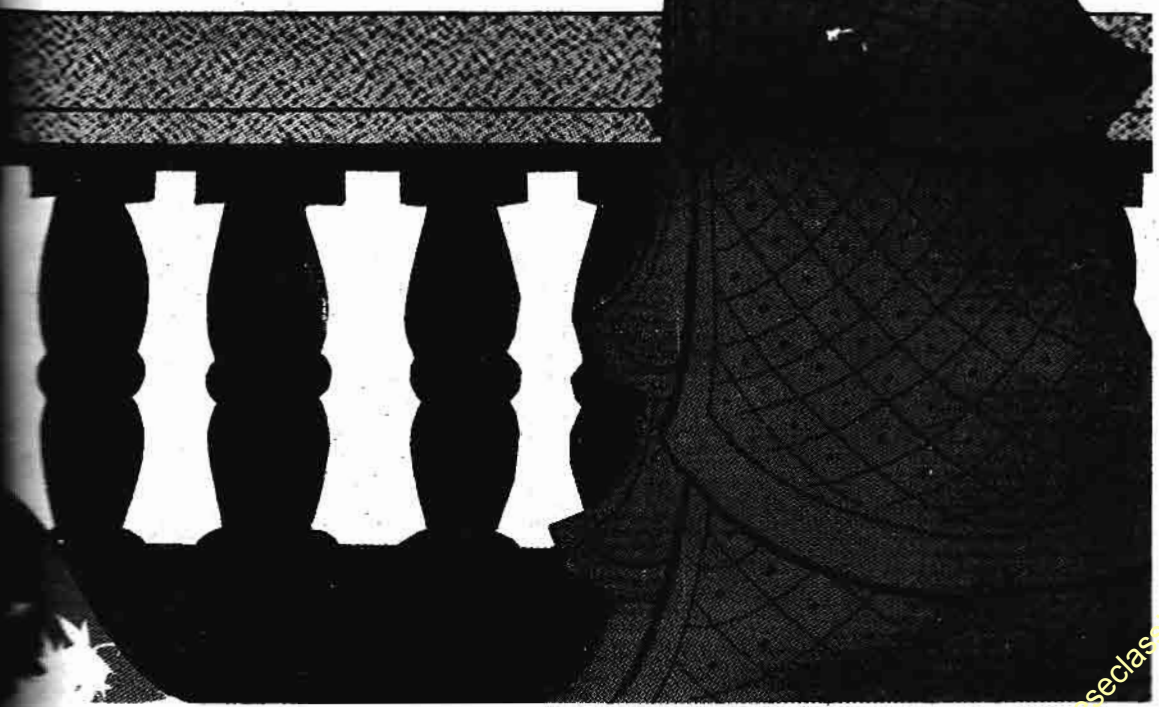
ညွန့်တင်
(အညောင်-ကန်ဆွယ်)
ဘဝတစ်သက်တာ
ကျင့်စဉ်တရားများ
မင်္ဂလာတရားတော်အမှတ် (၃၃)

လောကသားတို့၏ အနှိုင်းမဲ့ကျေးဇူးရှင် ဂေါတမဗုဒ္ဓ
မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်
ဆောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် အမျိုး
အမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော နတ်သားအား
သန်းခေါင်ယံအခါ၌ ထိုနတ်သား၏ လျှောက်
သားတောင်းပန်ချက်အရ (၃၈)ဖြာမင်္ဂလာ
တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ဟောကြားတော်မူရာ၌ ဗြဟ္မ
ဇနိယဉ္ဇ-မြင့်မြတ် သောအကျင့်
တရားများကို လိုက်နာကျင့်သုံး
ကြလျှင် ကောင်းမြတ်သော
မင်္ဂလာကုသိုလ် တိုးပွားရင့်ကျက်
သည် ဟု ဟောကြားဆုံးမတော်မူ
ပြီးနောက် ဆက်လက်၍ အမှတ်စဉ်
အားဖြင့် (၃၃)ဟုဆိုရမည့် အရိယ
သစ္စာနု ဒဿနံ မင်္ဂလာတရား
ဆက်၏ အဓိပ္ပာယ်များကို
လည်း ဟောကြားဆုံးမတော်မူ
ပြန်ပါသည်။
ထိုအရိယသစ္စာနု ဒဿနံ မင်္ဂလာ၏

အဓိပ္ပာယ်များကို မရေးသားမဖော်ပြမီ စာရေးသူအနေဖြင့်
ဂမ္ဘီရမဂ္ဂဇင်းကြီး၏ အယ်ဒီတာဆရာများနှင့် စာရှုသူဓမ္မ
မိတ်ဆွေ ယောဂီများသို့ ဦးစွာပထမ မေတ္တာ
ရပ်ခံ တောင်းပန်လိုသောအချက် ရှိပါသည်။
အခြားမဟုတ်ပါ။ ဂမ္ဘီရမဂ္ဂဇင်းကြီးတွင်
ယခင်က ဖော်ပြပေးခဲ့ပြီးသော မင်္ဂလာ
တရားတော်များမှာ တစ်လချင်း၊ တစ်ပုဒ်
ချင်း ပြီးပြတ်ခဲ့သော်လည်း ယခု အမှတ်စဉ်
(၃၃)တွင်မူ တစ်လချင်း၊
တစ်ပုဒ်ချင်း ပြီးပြတ်မှု ရှိ
ကောင်းမှ ရှိပါလိမ့်မည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
အမှတ်စဉ်(၃၃)ဖြစ်သော
အရိယာသစ္စာနု ဒဿနံ
မင်္ဂလာတရားတော်တွင်မူ
မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်

လောကီရေးထက် လောကုတ္တရာရေးဘက်ဆိုင်ရာများကို ကျယ်ဝန်းစွာဖြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည် ဖြစ်၍ ယခင်မင်္ဂလာတရားတော်များထက် ကျယ်ဝန်းရှည် လျားပါသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့်လည်း ဘုရားရှင် ဟော ကြားတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်းသာ မခြွင်းမချန် ရေးသား တင်ပြရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ယခင် လစဉ်ဆောင်းပါးများ ကဲ့သို့ တစ်လချင်း၊ တစ်ပုဒ်ချင်း မပြီးပြတ်ဘဲရှိခဲ့သော် ခွင့်လွှတ်သည်ခံတော်မူကြပါရန် ကြိုတင်တောင်းပန်လိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အယ်ဒီတာဆရာများအနေဖြင့်လည်း ဤ အမှတ်စဉ်(၃၃)ဆောင်းပါး၏ ရှည်လျားမှုကို သည်းခံခွင့် လွှတ်ပေးပါရန် လေးစားစွာ မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။ ဆောင်းပါးကို ရှေ့ဆက်ကြပါစို့။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် (၃၈)ဖြာမင်္ဂလာတရားတော်၏ အမှတ်စဉ်(၃၃)တွင် အရိယသစ္စာနု ဒဿနံ မင်္ဂလာတရား တော်သည်လည်း ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာတစ်ပါး မည်ပေ ၏ဟု ဟောကြားတော်မူပါသည်။ အရိယသစ္စာနု ဒဿနံ မင်္ဂလာဆိုသည်မှာ အရိယာများအနေနှင့် မဖောက်မပြန် အမှန်အတိုင်း သိမြင်အပ်သည့် အရိယသစ္စာလေးပါးတရား တော်များကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

သစ္စာဆိုသည့်အရာ၌ ပရမတ္ထသစ္စာနှင့် သမ္မုတိသစ္စာ ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွဲပြားပါသည်။ ထိုအရိယသစ္စာအရာ မှာတော့ ပရမတ္ထသစ္စာကိုသာ ဆိုလိုရင်းဖြစ်သည့်အတွက် အရိယသစ္စာလေးပါးတရားကိုသာ ရယူထိုက်ပါသည်။ ဤ နေရာ၌ သမ္မုတိသစ္စာနှင့် ပရမတ္ထသစ္စာဟူသော ထိုသစ္စာ နှစ်ပါး၏ ကွဲပြားခြားနားပုံကို ရှင်းလင်းအောင်ပြောပြဖို့ လိုအပ်လာပါသည်။ ထိုသစ္စာနှစ်ပါးကို ကွဲပြားစွာ သိနား လည်မှု မရှိခဲ့လျှင် များစွာသောပုထုဇဉ်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူပေါ်မှာသာ သောင်တင်နေပြီး သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုသော ဖြောင့် မတ်မှန်ကန်သောအယူကို သက်ဝင်ယုံကြည်နိုင်ခြင်း ရှိကြ မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် သစ္စာနှစ်ပါး ကွဲပြားခြားနား ပုံကို ဆက်လက်တင်ပြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သမ္မုတိသစ္စာ

သမ္မုတိသစ္စာဆိုသည်မှာ လောကီဘုံသား လူအများ တို့သည် မိမိတို့ဘာသာ၊ လူမျိုးအလိုက် မိရိုးဖလာ ပြောရိုး ခေါ်ရိုး ရေးသားရိုးအမှတ်သင်္ကေတများသာ ဖြစ်ကြပါ သည်။ သမ္မုတိသစ္စာ အလိုအရကြည့်လျှင် အတ္တလည်းရှိ၏။ ဇီဝလည်းရှိ၏။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူ၊

နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင်၊ သမုဒ္ဒရာ၊ ခြေ၊ လက်၊ ခေါင်း၊ ခါး အင်္ဂါကြီးငယ်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဝတ္ထု ပစ္စည်း၊ အိုးအိမ်တိုက်တာ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ် စသဖြင့် မိမိတို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို ရေးသားနေကြသမျှအားလုံး အကျုံးဝင်ပေသည်။

ထိုသို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးက နားလည်လွယ်အောင် ပညတ်အမည်နာမများတပ်၍ ပြောဆိုဆက်ဆံနေကြခြင်း သည် တစ်စုံတစ်ဦးအား မုသာဝါဒနှင့် လိမ်ညာလှည့်စား ပြောဆိုခြင်းမျိုး မဟုတ်သည့်အတွက် မုသာဝါဒကလည်း မထိုက်ပါ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း ထိုသို့ပြောဆိုဆက်ဆံကြခြင်းကို အပြစ်တင်တော်မမူခဲ့ပါ။ သို့သော် ဘုရားရှင်သည် ထိုသစ္စာနှစ်ပါးကို သူ့နေရာနှင့် သူ အသုံးပြုခြင်းကိုသာ နှစ်သက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

အရိယသစ္စာနု ဒဿနံ မင်္ဂလာနှင့်ပတ်သက်၍ စာရှုသူ မေ့မိတ်ဆွေယောဂီများ နားလည်လွယ်ကူစွာ မှတ်သားနိုင် ရန်အတွက် ထပ်မံ၍ရှင်းပါဦးမည်။ အရိယသစ္စာ-အရိယာ= မချွတ်မယွင်းမှန်ကန်သော၊ သစ္စာသစ္စာ-အရိယာ=သဒ္ဓါကာ မချွတ်မယွင်း မှန်ကန်သောအနက်ကို ဟောကြားခြင်း ဖြစ် ပါ၏။

မျက်လှည့်သမားတို့သည် ကျောက်ခဲကို ရွှေခဲလုပ်ကြံ ၏။ မသိသူတို့မှာ အဟုတ်ပင် ရွှေခဲထင်မှတ်ကြ၏။ သမ္မုတိ ပညတ်ကား ထိုမျက်လှည့်ကဲ့သို့ပင် တကယ်မဟုတ်၊ မမှန် နှင့် အဟုတ်၊ အရှိဟု မသိသူများ ထင်ရသော အထင်မှား သာတည်း။

သစ္စာတရားတို့ကား ပညာမျက်စိဖြင့် ကြည့်သော တကယ်ရှိသော တရားများအဖြစ် တွေ့ရ၍ မျက်လှည့်ကဲ့သို့ အမှားမဟုတ်။ အမှန်သဘောများသာ ဖြစ်ကြ၏။ ဥပမာ တံလျှပ်သည် မသိသူတို့အဖို့ ရေထင်မှတ်ရသော်လည်း သူတို့ ကြည့်သောအခါ ထင်တိုင်းမဟုတ်၊ ဘာမျှမတွေ့ရ။ ဒီဦး ကြံဆအပ်သော အာဇာနည် အတ္တသည် ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်၍ ထိုတံလျှပ်ပမာ ဘာမျှမဟုတ်သောအရာသာ ဖြစ်ပါတော့။

ဒုက္ခသစ္စာ-ဆင်းရဲအမှန် ရုပ်နာမ်သည် လည်းကောင်း၊ သမုဒယသစ္စာ-ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း အမှန်တကယ်သာ လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် အမှန်တွေ့ရသော ဓာတ်သားရှိသောတရားများ ဖြစ်ကြ၏။ နိရောဓသစ္စာ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း အမှန်နိဗ္ဗာန်မှာ မဂ်ဉာဏ်ရလျှင် ကိုယ်တိုင် မြင်ရ၍ တကယ်အမှန်ရှိသော တရားပင်။ မဂ္ဂသစ္စာ

နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အမှန်မဂ္ဂင်တရားရှစ်ပါးမှာ မိမိ သန္တာန်၌ အထင်အရှားဖြစ်လာသော တရားဖြစ်ရာ အမှန် ရှိသော တရားအဖြစ်မှာ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် အရိယသစ္စ-မှန်ကန်သောသစ္စာများဟု ဆိုရ၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် အရိယမည်ကြောင်းဟောသော ဝါဠုတော်အရ ဘုရားရှင်သည် အရိယအမည်ရခဲ့ရာ အရိယ ဖြစ်သော ဘုရားရှင်၏ သစ္စာဟုလည်း အနက်ဆိုရပြန် သည်။ ဘုရားရှင်သည် ဆရာမကူ သယမ္ပုဉာဏ်တော်ဖြင့် မိမိဘာသာ ထိုးထွင်းသိတော်မူပြီးနောက် ဝေနေယျသတ္တဝါ တို့ကို တရားရေအေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးပေးသနား ကာ ဟောပြခဲ့၏။ ဘုရားရှင်ဟောပြ၍ သာဝကများ သိကြ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်၏သစ္စာဟု ဆိုရ၏။

ပရမတ္ထသစ္စာ

ပရမတ္ထသစ္စာ ဆိုသည်ကတော့ မရှိတာတွေကို မဆိုလို ဘဲ အဟုတ်ရှိ၊ တကယ်ရှိတာတွေကိုသာ ပရမတ္ထသစ္စာရယ် လို့ ဆိုလိုပါသည်။ သမ္မုတိသစ္စာအနေနှင့် အမည်နာမတပ် ပြီး ပြောဆိုနေကြသော သက်မဲ့ဝတ္ထုပစ္စည်း မှန်သမျှသည် လည်းကောင်း၊ သက်ရှိဖြစ်ကြသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တိရစ္ဆာန် အစရှိသော သတ္တဝါအနန္တတို့သည်လည်းကောင်း တကယ်ရှိတာတွေမဟုတ်ဘဲ ပရမတ္ထသစ္စာအနေဖြင့် ဓာတ် ဩ(၄)ပါးဖြစ်သော ရုပ်ခန္ဓာ၊ နာမ်ခန္ဓာတွေသာ ဧကန်အမှန် ရှိသည်ဟုသိမှသာ မိစ္ဆာအယူအဆသည် စင်ကြယ်လာနိုင် ပါသည်။

သာမန်အားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ယောက်ျားပဲ၊ မိန်းမပဲ၊ နတ်ပဲ၊ ဗြဟ္မာပဲဟု ထင်မှတ်နေကြခြင်းသည် အမြင်မှန်သို့ ရောက်အောင် ဖုံးလွှမ်းထားသော ဝိပလ္လာသတရားကြောင့် သာလျှင် အထင်မှားအမြင်မှားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ (၁) သညာ ဝိပလ္လာသ၊ (၂) စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ (၃) ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသဆိုသော တရားသုံးပါး၏ မှောက်မှားအောင် ဖုံးကွယ်ထားမှုကြောင့် ဗုဒ္ဓဇဉ်တို့သည် အမှန်တရားသို့ မရောက်နိုင်၊ မမြင်နိုင်၊ သိနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြရပါ၏။

စင်စစ်တွင် သမ္မုတိသစ္စာနှင့် ပရမတ္ထသစ္စာ နှစ်ပါး သည် အရှေ့နှင့်အနောက်၊ တောင်နှင့်မြောက်၊ အတ္ထနှင့် အတ္ထ တို့ကဲ့သို့ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင် ခြင်း မရှိပါသည်။ ပရမတ္ထသစ္စာ၏သဘောကို မြင်သာ အောင် ဥပမာဆောင်၍ တင်ပြပါဦးမည်။

ဆိုကြပါစို့။ အိုးထိန်းသည် အတတ်ပညာရှင်တစ်ဦး

သည် 'မြေစိုင်မြေခဲများကို' ပေါက်တူးနှင့်တူး အမှုန်ဖြစ် အောင်ပြု ရေနှင့်ရောနှယ်ကာ အိုးခွက်ပုံသဏ္ဌာန်များ ပြု လုပ်လျှင် အသုံးအဆောင် အိုးခွက်များ ဖြစ်လာကြပါ၏။ အလားတူပင် ပညာရှင်က ဖန်တီးသောအခါ ထိုရွံ့နှစ်မြေ သားများမှပင် လူရုပ်၊ ငှက်ရုပ်၊ နွားရုပ် အစရှိသည်တို့ ဖြစ်လာရ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လာသော အိုးခွက်များ၊ အရုပ်များကို ထုထောင်းခြေမွလိုက်လျှင် မူလက မြေစိုင်မြေခဲ၊ မြေမှုန့်များ သာ ပြန်၍ဖြစ်လာကြသည်ပင် မဟုတ်ပါလား။

ထိုဥပမာအတိုင်းပင် ဤသို့ သဏ္ဌာန်အရိပ်မှိမိတ် အကောင်အထည်အသွင် ရှိနေကြသည်တို့ကို မြတ်စွာဘုရား ရှင်၏ ပရမတ္ထဓာတ်ခွဲနည်းနှင့် ရှာဖွေကြည့်လိုက်သောအခါ ဓာတ်ကြီးလေးပါးအစုကိုသာ တွေ့ကြရမည်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ အသွင်သဏ္ဌာန်ဆောင်နေသော လူရုပ်၊ နွားရုပ်၊ အိုးခွက်တို့ ကို လက်ဖြင့် ကိုင်တွယ်ကြည့်လိုက်သောအခါ မာသည်၊ ပျောသည်ဟူသော ပထဝီဓာတ်၊ ပူသည်၊ အေးသည်ဆိုသော တေဇောဓာတ်၊ အမှုန်ကလေးများ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားမှုဟု သော အာပေါဓာတ်၊ ထိုအမှုန်ကလေးများ ပြန်ကျမသွားရ အောင် ထောက်ကန်ထားကြသော ဝါယောဓာတ် စသည့် ဓာတ်ကြီးလေးပါး အခြေခံကိုသာ တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအခြေခံပေါ်တွင်မှ အဆင်း၊ အနံ့၊ အရသာ၊ ဩဇာဆိုသော ဓာတ်လေးပါးက ထပ်ဆင့်မှီတွယ်နေသည် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ အရင်းအမြစ်ကျကျ စစ်ဆေးလိုက်သောအခါ စောစောတုန်း က လူရုပ်၊ နွားရုပ်၊ ငှက်ရုပ်ရယ်၊ အိုးခွက်ရယ် စသဖြင့် ထင်မြင်ခဲ့သမျှဟာ ပညတ်တရားမှပင် အဆုံးသတ်နေခဲ့ ကြောင်း ထင်ရှားစွာ သိမြင်လာရပေမည်။

ထိုနည်းတူ အိမ်တစ်ဆောင်၊ ကျောင်းတစ်ဆောင် ဖြစ် တည်လာပုံကို ပြန်ကြည့်လျှင်လည်း ဤအဖြေမှ ပြေးမလွတ် ပါ။ အလွန်သေးငယ်သော ဓာတ်လေးပါးတို့ဖြင့် စုစည်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော သစ်ပင်ငယ်ကလေးသည် တစ်စ၊ တစ်စ ကြီးထွားလာ၏။ ထိုသစ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ရရှိလာသောသစ်သားများကို ထုပ်၊ လျှောက်၊ ဒိုင်း၊ မြား၊ အဆင့်၊ အခင်း၊ အကာ၊ အမိုး စသဖြင့် လက်သမားက သူ့နေရာနှင့်သူ တပ်ဆင်လိုက်သောအခါတွင်မှ အိမ်ပဲ၊ ကျောင်းပဲဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်သမုတ်လာရ၏။ ထိုအိမ်၊ ကျောင်း စသည်တို့ကို ရှေ့ကပြခဲ့သော မြေစိုင်မြေခဲ ဥပမာ ကဲ့သို့ ကိုင်တွယ်ကြည့်လျှင်လည်း အဆုံးတွင် ဓာတ်ကြီး လေးပါးအစုကိုသာ တွေ့ကြရမည်ပင် ဖြစ်ပါသောအခါ

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း အမိဝမ်းထဲတွင် ပဋိသန္ဓေနေလာခဲ့ရပြီး ယခုအချိန်ထိ ကြီးပြင်းလာခဲ့ပုံတို့ကို ကလလရေကြည်မှစ၍ တစ်ခုစီ၊တစ်ခုစီ မိမိ၏စိတ်နှင့်ဖျက်၍ ရှုမြင်ကြည့်ပါလျှင် ပရမတ္ထသစ္စာ၏သဘောကို တရားရေး ထင်ရှားသိမြင် သဘောပေါက်လာမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ပရမတ္ထသစ္စာတရားသည် လက္ခဏာအားဖြင့် ရေတွက်လျှင် စိတ်(၁)၊ စေတသိက်(၅၂)၊ ရုပ်(၂၈)၊ နိဗ္ဗာန်(၁) ဖြင့် စုစုပေါင်း(၈၂)ပါးရှိသည်ဟု ဘုရားရှင်က ခွဲခြမ်းပြတော်မူခဲ့ပါ၏။ အလွန်သေးငယ်လှသော ပိုးပုရွက်မှသည် မြင်းမိုရ်တောင်ပမာအထိ ကြီးမားသော သက်ရှိ၊သက်မဲ့မှန်သံမျှတို့သည် ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောဆိုသော ဓာတ်လေးပါးအစုအဝေးများသာ ဖွဲ့စည်းထားသည်ဆိုသည်ကို သဘောပေါက်ပြီး သံမျှတသစ္စာနှင့် ပရမတ္ထသစ္စာနှစ်ပါးတို့ကို ကွဲကွဲပြားပြား နားလည်လာလျှင်ပင် ထိုလူသည် လူဖြစ်ကျိုးနပ်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

အသိမှား၊ အမြင်မှား၊ အမှတ်မှားသော ဝိပလ္လာသတရားတို့၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းပုံကို ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က ရင်ဝလုံစူး ဦးခေါင်းမီးလောင်ခြင်းဖြင့် ဥပမာပေးခဲ့ပြီး သက္ကာယဆိုသော ငါစွဲတွေ ဖြုတ်ကြဖို့ သတိပေးခဲ့ပါ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း မင်္ဂလာတရားတော်များ၏ အမှတ်စဉ်(၁၅) ဓမ္မစရိယမင်္ဂလာတွင် နိတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ အဟောတုကဒိဋ္ဌိ၊ အကြိယဒိဋ္ဌိအယူမှားများအကြောင်းနှင့် သတိပြုကြရန်တို့ကို အကျယ်တဝင့် ရှင်းလင်းဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အယုတ်တရားနှစ်ပါး

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့သောအခါတွင် ၎င်းနှင့်ခေတ်ပြိုင် ဘုရားကြီးဘုရားငယ်အခေါ်ခံနေခဲ့ကြသော တိတ္ထိများ၏ဝါဒသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေနိုင်သော တရားအကျင့်များ မဟုတ်ကြောင်းကို ဝေဖန်ထောက်ပြ ဟောကြားတော်မူခဲ့ရာတွင် -

“လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ ဆိုသော ဘုံသုံးပါး၌ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာမျိုးတို့ကိုသာ အာရုံကပ်ငြိ၍ သံယောဇဉ်မီးတို့ကိုသာ အဖန်တလဲလဲ ဘဝတိုင်း၊ဘဝတိုင်း၌ အားထုတ်ခံစားတတ်ကြ၏။ ထိုသို့ ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားနေကြသမျှ ကိလေသာမြူအညစ်အကြေးတို့သည် ဘယ်အခါမှမစင်ကြယ်နိုင်၊ စီးပွားချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားတို့ကိုလည်း ဘယ်အခါမှ မဆောင်

ရွက်နိုင်၊ ပုထုဇဉ်လူပြိန်းလူမိုက်တို့၏ ဓလေ့စရိုက်အကျင့်တို့ကိုသာ အားထုတ်နေကြခြင်းကို ကာမသုခလွှဲကာနုယောဂ-အယုတ်တရားဟု ငါဆိုသည်။ ထိုအယုတ်တရားအစွမ်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ မထွက်မြောက် မခံစားနိုင်။”

အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဆူးငြောင့်၊ တောင်ပို့တို့ကိုမှီ၍ အိပ်ခြင်း၊ ရေငုပ်မီးလုံ တုံးခွန်ဇယ်ခတ် စသောအတတ်တို့ဖြင့် မိမိတို့၏ ကိလေသာတို့ ခန်းခြောက်ကုန်ဆုံးသွားရန် ဟုဆိုကာ မိမိကိုယ်ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းနှင့် အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်ပြုလုပ်ကြ၏။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည်လည်း အတ္တကိလမထာနုယောဂ-အယုတ်တရားဟု ငါဆိုသည်။ ထိုအယုတ်တရားအစွမ်းဖြင့်လည်း နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ မထွက်မြောက်မခံစားနိုင်ဟု အတိအလင်း ရှင်းလင်းတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဘုရားရှင်သည် ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးကို ပယ်တော်မူပြီး ထိုအစွန်းနှစ်ပါးမှ လွတ်ကင်းသော အလယ်အလတ်အကျင့်မြတ်ဖြစ်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းစဉ်ဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူခဲ့သဖြင့် သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားတို့ကို တွေ့ရှိတော်မူခဲ့၏။ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် အားထုတ်ခြင်းကြောင့် ကိလေသာကင်းစင်တော်မူသော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပင် မကောင်းမှုကို ပြုတော်မူသော၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါ၏။ လောကသုံးခွင် အဆုံးတိုင်သို့ သိမြင်တော်မူခဲ့သောကြောင့်လည်း ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား နိဗ္ဗာန်သို့တိုင် ကူးမြောက်နိုင်စေရန် မဟာကရုဏာတော်ကြီးမားစွာဖြင့် ထိုမဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်အား ချထားပေးသနားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် ဘုရားရှင်ဟောကြားခဲ့သော သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားဆိုတာ ဘာတွေလဲဟု ရှင်းလင်းရန် လိုအပ်လာပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် ဆက်လက်တင်ပြပါဦးမည်။

သစ္စာ(၄)ချက် အနက်(၁၆)

သစ္စာလေးပါးဆိုသည်မှာ (၁) ဒုက္ခသစ္စာ၊ (၂) သမုဒယသစ္စာ၊ (၃) နိရောဓသစ္စာ၊ (၄) မဂ္ဂသစ္စာတို့ ဖြစ်ကြပါ၏။ ၎င်းတို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်များကို တစ်ခုချင်းခွဲခြားရှင်းလင်းပါမည်။

၁။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုသည်မှာ ပါဠိတော်၌ ဒုက္ခဿ ပိဋကနုသင်္ခတဋ္ဌော၊ သန္တာပဋ္ဌော၊ ဝိပရိဏာမဋ္ဌောဟု ဟောကြား

ထားသည့်အတိုင်း-

- (က) နှိပ်စက်တတ်၏။ နှိပ်စက်ခြင်းလည်းဖြစ်၏။
- (ခ) အဖန်ဖန်ပြုပြင်တတ်၏။ ထူထောင်အပ်၏။
- (ဂ) အဖန်ဖန်ပူလောင်စေအပ်၏။ ပူလောင်စေတတ်၏။
- (ဃ) ဖရိုဖရဲ ဖောက်လွဲဖောက်ပြန်ဖြစ်၏ဟု ဆိုထားပါ၏။
- ၂။ သမုဒယသစ္စာဆိုသည်မှာ ပါဠိတော်၌ သမုဒယသမ္ဘာယုဟနဋ္ဌော၊ နိဒါနဋ္ဌော၊ သံယောဂဋ္ဌော၊ ပလိဗောဓဋ္ဌောဟု ဟောကြားထားသည့်အတိုင်း-

- (က) ဒုက္ခအမှုတို့ကို စုဆောင်းဆည်းပူးတတ်၏။
- (ခ) ဒုက္ခအမှုတို့ကို အမြဲမပြတ် ဆောင်နှင်းတတ်၏။
- (ဂ) ဒုက္ခအမှုတို့ဖြင့်သာ အမြဲဖွဲ့နှောင်၏။
- (ဃ) ဒုက္ခလက်မှ မထွက်ရအောင် နှောင့်ယှက်တားမြစ်တတ်၏ဟု ဆိုလိုပါသည်။
- ၃။ နိရောဓသစ္စာဆိုသည်မှာ ပါဠိတော်၌ နိရောဓဿ၊ နိသရဏဋ္ဌော၊ ပဝိဝေကဋ္ဌော၊ အမထဋ္ဌော၊ အသင်္ခတဋ္ဌောဟု ဆိုထားသည့်အတိုင်း-

- (က) ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်၏။
- (ခ) နှောင့်ယှက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ငြိမ်းအေး၏။
- (ဂ) ပျက်ဆုံးခြင်းမရှိ။
- (ဃ) အဖန်ဖန်ပြုပြင်ခြင်းမရှိဟု ဆိုလိုပါသည်။
- ၄။ မဂ္ဂသစ္စာဆိုသည်မှာ ပါဠိတော်၌ မဂ္ဂဿ၊ နိယျာနဋ္ဌော၊ ဘောတုဋ္ဌော၊ ဒဿနဋ္ဌော၊ အဓိပတေပဉ္စဋ္ဌောဟု ဟောကြားထားသည့်အတိုင်း-

- (က) မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်တရားကြောင့် သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲထွက်မြောက်ရ၏။
- (ခ) ပြုစင်မွန်မြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းတို့ကို တည်ဆောက်နိုင်၊ ပွားစေနိုင်၏။
- (ဂ) သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်၏။
- (ဃ) ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာတို့မှ လွန်မြောက်သည့်အတွက် မိမိအပေါ်မိမိသာ အကြီးအကဲဖြစ်လာဟု ဆိုလိုပါသည်။

ယခုဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သစ္စာတစ်ပါးတွင် အနက်ချက်ကျစီ ရှိထားသည့်အတွက် သစ္စာလေးပါးပေါင်းဆက် အနက်အဓိပ္ပာယ်(၁၆)ချက်ရှိ၍ ၎င်းတို့ကို ကောင်းကောင်းမြင်လျှင် သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်နိုင်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သစ္စာလေးပါးနှင့်ပတ်သက်၍ သစ္စာတစ်ခုစီ၏ အဓိပ္ပာယ်များကို စာရှုသူခမ္မမိတ်ဆွေများ ပိုမိုနားလည်သဘောပေါက်

စေရန် အကျယ်ထပ်မံ၍ ရှင်းပါဦးမည်။

ဒုက္ခသစ္စာရှင်းလင်းချက်

ဘဝအတိတ်ကကြောင့် ရရှိလာသော ရုပ်ခန္ဓာများဖြစ်သည့် မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ခြေ၊ လက် စသော ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးသည် ပဋိသန္ဓေတည်နေသည်မှစ၍ သေဆုံးချိန် ရုပ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွားသည့်တိုင်အောင် ရောဂါဝေဒနာကြီးငယ်တို့၏ ဖိစီးနှိပ်စက်သောဘေး၊ မချစ်မနှစ်သက်သောသူ၊ အရာဝတ္ထုတို့နှင့်အတူ နေရသောဘေး၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးသောသူ အရာဝတ္ထုတို့နှင့် ကွေကွင်းရသောဘေး၊ ဆံဖြူ၊ သွားကျိုး၊ ခါးကိုင်း၊ နားထိုင်း၊ မျက်စိမှန်၊ အကြောဆွဲ၊ ခြေသေ၊ လက်သေဖြင့် အိုမင်းရင့်ရော်ရသောဘေး၊ သတ္တဝါဟု ဖြစ်လာပြီးနောက် သက်တမ်းစေ့သည်၊ မစေ့သည် မခွဲခြားဘဲ ဘဝတိုင်း၌ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ သေဆုံးရသောဘေး စသဖြင့် မိမိအလိုကျ ဖြစ်မလာဘဲ ဆင်းရဲဒုက္ခအမျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရလေသောကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာဟု ခေါ်ပါသည်။

ယခုလို ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးတွင် ဖောက်လွဲဖောက်ပြန်ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရသကဲ့သို့ နာမ်ခန္ဓာဖြစ်ကြသော ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်ဆိုသော စိတ်၊ စေတသိက်တို့သည်လည်း အသက်ရှင်လာသည့်နေ့မှစ၍ သေဆုံးသည့်တိုင်အောင် မိမိအလိုရှိသမျှ မပြည့်စုံကြ၍ စိတ်ဆင်းရဲရဲခြင်း၊ ပူဆွေးရသည့်သောကာ၊ ငိုကြွေးရသည့်ပရိဒေဝ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလုံး ဆင်းရဲရသည့် ဒေါမနဿ၊ ပြင်းစွာပူပန်ရသည့် ဥပါယာသ စသောစိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်းတို့ကို နာမ်ခန္ဓာအနေနှင့် မခံစားချင်ပါဘဲနှင့် ခံစားနေကြရလေသောကြောင့်လည်း ဒုက္ခသစ္စာဟု ခေါ်ပါသည်။ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲခြင်း၊ သစ္စာ-အမှန်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်ကို ဒုက္ခသစ္စာဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သမုဒယသစ္စာ ရှင်းလင်းချက်

လူတို့သည် ကာမဂုဏ်အာရုံတို့ကို တွယ်တာမက်မောတတ်ကြသည်။ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကောင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ သားသမီးဆွေမျိုးဉာတကာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိုက်တာ၊ အိုးအိမ်၊ စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေရတနာ၊ လယ်ယာ၊ ခြံမြေ စသောပစ္စည်းဥစ္စာများကိုလည်းကောင်း၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ် စသည့် အာရုံငါးပါးဖြင့် ခံစားရသည့် ကောင်းသောအဆင်၊ ကောင်းသောအသံ၊ ကောင်းသောအနံ့၊ ကောင်းသောအရသာ၊ ကောင်းသောအထိတွေ့

တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထို့အပြင် ရာထူးဂုဏ်၊ ပစ္စည်းဂုဏ်၊ ဆွေမျိုးဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း စွဲလမ်းနှစ်သက်တတ်ကြ၏။ ဤမျှသာမကသေး နောက်ဆုံး သေလွန်သွားပြီးခဲ့ပြီဆိုလျှင်ပင် မရောက်ရှိသေးသော အနာဂတ်ကို ကြိုလှမ်းကာ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ အစရှိဘဝတို့ကို ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာအနေနှင့် အကြောင်းရင်းခံပြီး လိုချင်နှစ်သက် စွဲလမ်းတမ်းတနေကြသေးခြင်းတို့ကို သမုဒယသစ္စာဟု ခေါ်ရပါသည်။

ထိုသို့ ကာမဂုဏ်အာရုံတို့ကို သမုဒယအနေနှင့် စွဲလမ်းနှစ်သက်နေကြသဖြင့်လည်း သတ္တဝါတို့သည် (၃၁)ဘုံတွင် ကရွတ်ကင်းလျှောက်သလို အပါယ်လေးဘုံတွေထဲသို့ ထိုးဆင်းသောအခါ ဆင်းလိုက်၊ လူဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံတို့ကို တက်လာသည့်အခါ တက်လာလိုက်နှင့် စုန်ကာ ဆန်ကာ သံသရာဝဲဩဃမှ မထွက်နိုင်ဘဲ ချာချာလည်နေကြရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နိရောဓသစ္စာ ရှင်းလင်းချက်

အထက်က သမုဒယသစ္စာတွင် ပြောခဲ့သော လိုချင်နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုများမှ ကင်းရှင်းသောနိဗ္ဗာန်ဆိုသည်မှာ အမှန်ရှိနေပါ၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်တွင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းနေကြသောဘေးများ မရှိပါ။ စိတ်စေတသိက်များအနေနှင့် ပူဆွေးငိုကြွေးရသော ဆင်းရဲမှုမျိုးလည်း မရှိပါ။ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြဟ္မာ၊ အသူရကာယံ စသောဒုက္ခဆင်းရဲကြီးစွာ ခံစားနေရခြင်းဘေးများလည်း မရှိတော့ပါ။ သတ္တလောကကြီးအတွင်း၌ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာဟု မည်သည့်ခန္ဓာမျိုးတွင်မှ ဖြစ်မလာတော့သည့်အတွက် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ အိုရခြင်း၊ နာရခြင်း၊ သေရခြင်း စသောဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းခြင်းအမှန်ကို နိရောဓသစ္စာဟု ခေါ်ပါသည်။

အဆိုပါနိဗ္ဗာန်ဟူသည် အရိယာသူတော်စင်များအနေဖြင့်သာ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ကိုယ်တွေ့မျက်မှောက် ပြုနိုင်၊ သိနိုင်စွမ်းသည်ဆိုသော်လည်း ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့်လည်း အနမာနနည်းဖြင့် မျှော်မှန်းတွေးတောကြံဆ၍ အာရုံပြုသိနိုင်ကြပါ၏။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ တွေ့မြင်နိုင်သကဲ့သို့ လင်းလင်းထင်းထင်း ကိုယ်တွေ့မျက်မှောက်ပြု သိရှိနိုင်ရန်အတွက်မူ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ထူး သူတော်စင်များနည်းတူ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှ သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုသို့ကျင့်ကြံ အားထုတ်လိုသူတို့အတွက် လျှောက်လှမ်းရန် နည်းလမ်းအမှန်တို့ကို မဂ္ဂသစ္စာတွင် မခြွင်းမချန် ဟောကြား

ညွှန်ပြထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

မဂ္ဂသစ္စာ ရှင်းလင်းချက်

မဂ္ဂသစ္စာဆိုသည်ကတော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအား ထုတ်ရမည့် မဂ္ဂင်တရားရှစ်ပါး၏ မှန်ကန်ခြင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုမဂ္ဂင်တရားရှစ်ပါးမှာ-

- (၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ-မှန်ကန်သောအမြင်၊
- (၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပ-မှန်ကန်သောအကြံ၊
- (၃) သမ္မာဝါစာ-မှန်ကန်သောစကား၊
- (၄) သမ္မာကမ္မန္တ-မှန်ကန်သောအလုပ်၊
- (၅) သမ္မာအာဇီဝ-မှန်ကန်သောအသက်မွေးမှု၊
- (၆) သမ္မာဝါယမ-မှန်ကန်သောဝီရိယ၊
- (၇) သမ္မာသတိ-မှန်ကန်သောသတိ၊
- (၈) သမ္မာသမာဓိ-မှန်ကန်သောတည်ငြိမ်မှုတို့ ဖြစ်ပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ထွ် ကေဟိ ဂမ္မတိ ပဋိယတိတိ မဂ္ဂေါဟု ဆိုထားသည့် ပါဠိတော်အရ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရလျှင် အကြံတရားသည် နိဗ္ဗာန်တရားကို လိုလားခံမင်တောင့်တသွယ်သည် ဦးစွာဆိုက်ကပ်ပြီး ရောက်အပ်သိအပ်၏။ ထို့ကြောင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည် မဂ်မည်၏ဟု ဆိုထားသည့်အတွက် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုလိုကြလျှင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားကို အားထုတ်ရပါလိမ့်မည်။

ယခုတင်ပြခဲ့သော သမ္မာဒိဋ္ဌိအစ သမ္မာသမာဓိအထိ သော မဂ္ဂင်တရားရှစ်ပါးသည် ဟောစဉ်ပြောစဉ်မျှသာမက ပြီး အားထုတ်ကျင့်ကြံသည့်အခါတွင်မူ ထိုအစဉ်အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ရှေးဦးစွာ သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးဖြစ်သော သမာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝဆိုသော မဂ္ဂင်သုံးပါး ပြည့်စုံထားဖို့ လိုပါသည်။ ထိုသုံးပါးပြည့်စုံပြီးလျှင် သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် သမ္မာသင်္ကပ္ပ မဂ္ဂင်နှစ်ပါးကို တတိယအဆင့်အတိုင်း ပြည့်စုံရပါမည်။ သို့မှသာ ပညာမဂ္ဂင်နှစ်ပါးဖြစ်သော သမ္မာဝါယမနှင့် သမ္မာသတိ မဂ္ဂင်နှစ်ပါးကို တတိယအဆင့်အတိုင်း တက်လှမ်းကျင့်ကြံအားထုတ်ကာ နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့မြင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဖော်ပြခဲ့သည့် သီလမဂ္ဂင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ ပညာမဂ္ဂင်အဆင့်သုံးဆင့်ကို တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း သီလသမာဓိသိက္ခာ၊ ပညာသိက္ခာဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

အိုင်ရန် လမ်းနှစ်သွယ်

နိဗ္ဗာန်ကို တကယ်လိုလားတောင့်တကြသော သူတော်
အင်ဗျားအနေဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့အရောက်သွားကြရာတွင် ဈာန်
သမီးတစ်သွယ်နှင့် ဉာဏ်လမ်းတစ်သွယ်ဟူ၍ လမ်းခရီးနှစ်
သွယ်ရှိပါသည်။

ယင်းတို့မှာ-

၁။ သမထယာနိကလမ်းဆိုသော သမထကမ္မဋ္ဌာန်း (၄၀)
ရှိသည့်အနက်မှ မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်ခုခု
အပ္ပနာဈာန်အဆင့်သို့ရောက်အောင် အားထုတ်ယူပြီးမှ
သမာဓိအလွန်ကောင်းနေချိန်တွင် ဝိပဿနာဖြစ်သော ရုပ်
စင်္ခာသင်္ခါရတရားတို့ကို ကူးပြောင်းရှုမှတ် အားထုတ်ယူရ
သော နည်းလမ်းကတစ်ခု။

၂။ သုဒ္ဓဝိပဿနာ ယာနိကလမ်းဆိုသော မဟာသတိ
ဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါးရှိသည့်အနက် (၁) ကာယနုပဿနာ၊
(၂) ဝေဒနာနုပဿနာ၊ (၃) စိတ္တနုပဿနာ၊ (၄) ဓမ္မာ
နုပဿနာဟူသည့် ကမ္မဋ္ဌာန်း(၄)မျိုးမှ မိမိတို့နှစ်သက်ရာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်ခုခုကို သတိမှတ်၍ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်မှု
နာမ်မှု၊ မမြဲသောအနိစ္စသဘော၊ ဆင်းရဲသောဒုက္ခသဘော၊
အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တသဘောတို့ကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
သင့်ရထားစီးပြီး ဘာဝနာဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာရန် အားထုတ်
ထုရသောနည်း စသဖြင့် လမ်းခရီးနှစ်သွယ် ရှိပါသည်။

ထိုသို့ရှိသည့်အနက် မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်
အမတ်တန်းကမူ သမထယာနိကလမ်းဟူသော သမထတရား
သို့တို အားထုတ်၍ ဈာန်အဘိညာဉ် တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်များ
မျိုးပြီးမှ ဝိပဿနာကူးပြောင်း ရှုမှတ်အားထုတ်ခြင်းဖြင့်
ဈာန်များဖြစ်သွားကြသော လမ်းခရီးကို အလိုက်များကြ
ပါသည်။ ယခုလို သာသနာတော်နောက်ပိုင်း ဈာန်ခြောက်
နည်းသော အခါကာလမျိုးတွင်မူ မည်သည့်တရားရိပ်သာ
ဆို သမထယာနိကလမ်းကို အနည်းငယ်မျှသာ အားထုတ်
ကြပြီး ဝိပဿနာယာနိကလမ်းအနေဖြင့်သာ အားထုတ်ကုန်
ကြကြသည်က များလာပေသည်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အချို့ တရားဓမ္မလိုက်စားကြသူများ
သည် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို ခပ်လွယ်လွယ်ဖြင့် ပြောဆိုနေ
ကြခြင်းကိုလည်း သတိထားဖို့ ကောင်းပါသည်။ သမထ
ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ခပ်လွယ်လွယ်ဖြင့် အားထုတ်၍ မရနိုင်ပါ။
အင်မတန်သမာဓိအားကောင်းအောင် ရက်ရှည်လများ အား
ထုတ်နိုင်ပါမှ ဈာန်အင်္ဂါတို့ ပြည့်စုံလာနိုင်ပြီး ဈာန်အဆင့်

ဆင့်တို့ကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်ယူလာရခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ခဏိကသမာဓိလောက်မျှ ထူထောင်ခြင်းကို သမထ
ကမ္မဋ္ဌာန်းဟု ပြောဆိုနေကြခြင်းကို ပြုပြင်သင့်ပါသည်။

သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ပေါက်မြောက်ရန် မည်မျှအားထုတ်
ယူမှ ပြည့်စုံလာနိုင်သည်ကို ရေးသားဖော်ပြပါဦးမည်။
အကြောင်းမူ ဓမ္မယောဂီများ သဘောပေါက်နားလည်မှသာ
အကျိုးရှိမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပါတည်း။

သမထကမ္မဋ္ဌာန်း(၄၀)

သမထယာနိကလမ်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အရောက်သွားလို
ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းပေါင်း(၄၀) ရှိ
သည့်အနက်မှ တစ်ခုခုကို အပ္ပနာဈာန်အဆင့် ရောက်ရှိသည့်
တိုင်အောင် အားထုတ်ကြရန်ဖြစ်သောကြောင့် သမထကမ္မ
ဋ္ဌာန်းလေးဆယ်ကို သိထားဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

၁။ ကသိုဏ်း(၁၀)ပါးဆိုသော ရေ၊ မြေ၊ လေ၊ မီး၊ အညို
ရောင်၊ အဝါရောင်၊ အနီရောင်၊ အဖြူရောင်၊ ကောင်းကင်၊
အလင်းရောင်ဟူသော (၁၀)ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းက တစ်
မျိုး၊

၂။ အသုဘ(၁၀)ပါးဆိုသော ဖူးဖူးရောင်နေသော အပုပ်
ကောင်၊ သွေးပြည်ယိုနေသော အပုပ်ကောင်၊ လက်နက်ဖြင့်
ထိုးခုတ်၍ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသော အပုပ်ကောင်၊
ခွေး၊ လင်းတတို့စားနေသော အပုပ်ကောင်၊ အရိုးစု အမျိုးမျိုး
စသော(၁၀)ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းက တစ်မျိုး၊

၃။ အနုဿတိဆိုသော ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃာ၊ သီလ၊ စာဂ၊
ဒေဝတာ၊ ဥပသမာ၊ မရဏ၊ ကာယဂတာ၊ အာနာပါန
အစရှိ(၁၀)ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းက တစ်မျိုး၊

၄။ အပ္ပမညာဆိုသော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊
ဥပေက္ခာ အစရှိ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား(၄)မျိုးဖြစ်သော ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းပိုင်းက တစ်မျိုး၊

၅။ ပဋိကုလသညာဆိုသော အစားအစာများကို ရွံရှာဖွယ်
အနေဖြင့် ရှုရသောကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းက တစ်မျိုး၊

၆။ ဝဝတ္ထာန်ဆိုသော ခန္ဓာကိုယ်တွင်ရှိသည့် ဓာတ်ကြီး
(၄)ပါးနှင့် (၃၂)ကောဋ္ဌာသများကို တစ်ခုစီ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ
ပြီး ရှုမှတ်ရသောကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းက တစ်မျိုး၊

၇။ အာရုပ္ပဆိုသော အရူပဗြဟ္မာ (သို့မဟုတ်) နာမ်သက်
သက်ရှိသော ဗြဟ္မာကြီးများဖြစ်အောင် အာကာသာနဉာ
ယတနဈာန်၊ ဝိညာဏဉာယတနဈာန်၊ အာကိဉာညာယတန
ဈာန်၊ နေဝသညာ- နာသညာယတနဈာန်ဆိုသည့် ဈာန်

ဘုံ(၄)ခုသို့ရောက်ရန် အဆင့်ဆင့်အားထုတ်ယူရသော ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းပိုင်းက တစ်မျိုးဟူ၍ ရှိပါ၏။

ထို့ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း(၄၀)ကို စုစုပေါင်းရေတွက် ခွဲ
ခြားလိုက်လျှင် ကသိုဏ်း(၁၀)ပါး၊ အသုဘ(၁၀)ပါး၊ အနု
သတိက(၁၀)ပါး၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ(၄)ပါး၊ ပဋိကူလသညာ
(၁)ပါး၊ သုတ္တာန်(၁)ပါး၊ အရပ္ပ(၄)ပါးဟူ၍ ထွက်ပေါ်လာ
ပါသည်။ ထိုသမထကမ္မဋ္ဌာန်း(၄၀)လုံး၏ အားထုတ်ပုံအား
ထုတ်နည်းများကို ရှင်းလင်းရေးသားရလျှင် အလွန်ကျယ်
ဝန်းသည့်အတွက် ယခုရေးသားဖော်ပြနေသော အရိယ
သစ္စာနု ဒဿနံ မင်္ဂလာတရားတော်၏စာမျက်နှာများ ရှည်
လျားလွန်းနေမည်စိုးပါ၍ အကျဉ်းချုပ်မျှသာ ရေးသားပါ
မည်။ ဤကဏ္ဍနှင့်ပတ်သက်၍ ကသိုဏ်း(၁၀)ပါးထဲမှ
ပထဝီကသိုဏ်းရှုပွားပုံနှင့် အပ္ပမညာ ခေါ် ဗြဟ္မဝိဟာရ
တရား(၄)ပါးထဲမှ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုပွားပုံတို့ကိုသာ ထုတ်
နုတ်၍ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ အားထုတ်တတ်လာအောင် ရေး
သားဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ပထဝီကသိုဏ်းရှုပွားနည်း

ပထဝီကသိုဏ်းရှုပွားလိုသည့် ယောဂီသည် ပြုလုပ်စီမံ
ထားသော စကော(ဆန်ကော) အရွယ်မျှရှိသည့် မြေပုံ
သဏ္ဌာန်ကသိုဏ်းဝန်းတစ်ခု လိုအပ်ပါသည်။ ထိုမြေပုံ
သဏ္ဌာန် ကသိုဏ်းဝန်းကို မပြုလုပ်လိုလျှင်လည်း ပကတိ
မြေပြင်ကို တစ်တောင်ပတ်လည်မျှကိုသာကြည့်၍ ပွားများ
လျှင်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ထိုယောဂီသည် ပြုလုပ်ထားသော မြေပုံသဏ္ဌာန်
ကသိုဏ်းဝန်းကိုဖြစ်စေ၊ ပကတိမြေပြင်ကိုပင်ဖြစ်စေ အနည်း
ငယ် မြင်သာသည့်နေရာမှ မမှိတ်မသုန် စူးစိုက်စွာကြည့်ပြီး
ပထဝီ...ပထဝီဟုပဲ စိတ်ကမှတ်မှတ်၊ မြေကြီး...မြေကြီးဟုပဲ
မှတ်မှတ် အခြားသို့အာရုံမပြန့်ဘဲ ထိုမြေပေါ်မှာသာ စိတ်
ရောက်ပြီး အဖန်ဖန် နှလုံးသွင်းပွားများရပါသည်။

မြေကသိုဏ်းကို ပထဝီမြေပြင်ထက် အကျယ်အဝန်း
တစ်ပေထက်မပိုသော မြေသားတို့ကို ဂျပ်ပြားပြုလုပ် ကပ်
ထားပြီး ၎င်းဂျပ်ပြား၏ ကလေးများကို အဖြူရောင်ပတ်လည်
ဆေးခြယ်ထားပါက မြေအပေါ်မှာ ပို၍အာရုံစူးစိုက်၍
ကောင်းပါသည်။ ထိုသို့ မြေကသိုဏ်းဝန်း ပြုလုပ်ပြီးပါက
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တွင် အမျိုးသားဖြစ်လျှင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၊
အမျိုးသမီးဖြစ်လျှင် ကျွဲကျွဲထိုင်ကြပြီးလျှင် ရတနာ သုံး
ပါးအား ကန်တော့ခြင်း၊ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်များကို ခွင့်

တောင်းခြင်း၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား မေတ္တာပို့ အမျှပေး
ခြင်း စသောပရိတ်အမှုများကို ဦးစွာပြုလုပ်ရပါမည်။ ပြီး
လျှင် ကြိုတင်စီမံပြုလုပ်ထားသော မြေကသိုဏ်းဝန်းပုံစံကို
မိမိကြည့်ရန် အနေတော်ဖြစ်သည့်နေရာ၌ ချထားပြီး မိမိ၏
စိတ်ကို အခြားသောအာရုံများဆီသို့ မရောက်စေဘဲ မြေ
ကသိုဏ်းဝန်းမှာသာ မမှိတ်မသုန် စူးစိုက်ကြည့်လျက်
ပထဝီ (သို့မဟုတ်) မြေကြီးဟု စိတ်ကမှတ်၍ အဖန်တလဲ
လဲ ပွားများရပါသည်။

ထိုယောဂီသည် ရက်အတော်အတန် ရလာသောအခါ
မိမိ အာရုံစူးစိုက်ကြည့်ရှုနေသော မြေကသိုဏ်းဝန်းနိမိတ်
သည် မျက်စိကို မှိတ်ထားလိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ အခြားတစ်ပါး
သို့ လွှဲပြောင်းကြည့်လိုက်သည်ပင်ဖြစ်စေ အမြဲတစေ မျက်စိ
ထဲတွင် မြေကသိုဏ်းဝန်းကိုသာ စွဲထင်တွေ့မြင်နေပြီဆိုလျှင်
ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဝင်လာပြီဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ထင်မြင်လာ
သော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို ထပ်တလဲလဲ ဆက်လက်ပွားများ
လျှင် ကသိုဏ်းဝန်းမှာ အရောင်အဆင်းနှင့်တကွ ပကတိ
ကြည့်နေရသကဲ့သို့ မည်သည့်နေရာကိုပင်ကြည့်ကြည့် မျက်
စိတ်လိုက်ပါပြီး သန့်ရှင်းကြည်လင်စွာ ထင်ပေါ်လာသည့်
အတွက် ယောဂီသည် ပဋိဘာကနိမိတ်သို့သက်ဝင်ပြီး ဥပစာ
ရသမာဓိသည် တည်ငြိမ်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရပါတော့သည်။

ထိုသို့ ဥပစာရသမာဓိ ရရှိချိန်သည် နိဝရဏတရား
ငါးပါးတို့ ကင်းကွာနေသောအချိန်ဖြစ်၍ ဥပစာရသမာဓိ
ရောက်ပြီးသော ယောဂီသည် ဈာန်၊ အဘိညာဉ်တို့ကို မရွေး
ဘဲ၊ ထိုနောက်သို့ ဆက်မလိုက်ဘဲ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခမှ အမြဲ
ကျွတ်လွတ်သော ဝိပဿနာဘာဂသို့ ကူးပြောင်းရှုထိုင်
သည်ဟု မဟာဋီကာ၌ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

အကယ်၍ ဈာန်တရားတို့ကိုသာ အလိုရှိပါက မိမိ
ပြီးသော ပဋိဘာကနိမိတ်တို့ကိုသာ အဖန်တလဲလဲ ဆက်
လက် ပွားများနေခဲ့ပါလျှင် အပ္ပနာသမာဓိအဆင့်ဖြစ်သော
ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ဝီတိ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာဆိုသော ဈာန်အ
ငါးပါးတို့ ပြည့်စုံလာသည့်အတွက် ပထမဈာန်အဆင့်
ရောက်ပြီး သေလွန်သည့်အခါတွင် ကာမဘုံတို့မှာ အကျိုး
မပေးတော့ဘဲ ရူပဗြဟ္မာဘုံတွင်သာ သက်တမ်းရှည် ဗြဟ္မာ
ကြီးများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

ယောဂီသည် ပထမဈာန်နှင့် မတင်းတိမ်သော
ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်များသို့ တက်
သောအခါ မိမိရပြီးသော ပထမဈာန်ကို ဝဿတော်

သည့် အလေ့အကျင့် လျင်မြန်စေရန် အဖန်တလဲလဲ အား ထုတ်ပြီးနောက် ခိုင်မာလာသောအခါ ဝိတက်၊ ဝိစာရ စသောတရားတို့ကို အပြစ်မြင်ပြီးနောက် လွန်မြောက်အောင် မည်သည့်စွာရန်အဆင့်မှမဆို ဝိပဿနာဘက်သို့ ကူးပြောင်း အားထုတ်လိုက်လျှင် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် နှင့်တကွ ရဟန္တာအထိ ဖြစ်နိုင်ပါတော့သည်။

ဤပထဝီကသိုဏ်းရှုနည်းအတိုင်း ရေ၊ လေ၊ မီး အစရှိ ကျန်ကိုးပါးတို့မှ နှစ်သက်ရာကိုရှုပွားရန်ဖြစ်ပါသည်။

မေတ္တာဘာဝနာစီးဖြန်းနည်း

ယနေ့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မှန်သမျှသည် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ပွားထားရှိတော်မူခဲ့သော ရုပ်ပွား တော်၊ ဆင်းတုတော်၊ စေတီတော်တို့ကို မမှိတ်မသုန် ယုံယုံ ကြည်ကြည် သက်ဝင်စွာဖြင့် သက်ရှိထင်ရှား ဘုရားရှင်၏ ဝတ်တော်ကိုးပါးကို အာရုံပြု၍ ဆွမ်း၊ ဆီမီး၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ နံ့သာ အစရှိသော ဒါတဗ္ဗဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ဖြင့် လှူဒါန်းဆက် တပ်ပူဇော်ခြင်းများသည် မွန်မြတ်သန့်ရှင်းသော ကောင်းမှု ထုသိုလ်တရားများပင်ဖြစ်၏။ ထို့အပြင် ဘုရားရှင်ဟော ကြားခဲ့သော သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ စသည်ဖြင့် တရား ခေသနာတော်များကိုလည်း နေ့နေ့ညည အမြဲရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပွားများ အားထုတ်ခြင်းကို လက်မလွှတ်ကြပေ။

ဤသို့ ဘုရားဝတ်တက်၊ ဝတ်ပြု၍ မိမိတို့ ဘုရားဂုဏ် တော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးတိုင်းလည်း ဝေနေယျသတ္တဝါ တို့ကို မေတ္တာပို့ပေးလေ့ရှိကြပါသည်။ မေတ္တာပို့ခြင်းသည် ထုသိုလ်တော့ရပါ၏။ သို့သော် ဘုရားဝတ်တက်ပြီးချိန် သာမန်ရွတ်ဆိုနေကျအတိုင်း ရွတ်ဆို၍ မေတ္တာပို့ခြင်းထက် သထကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းသည့်အနေမျိုးဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တွင် ထာရီသည့်အတိုင်း မေတ္တာဘာဝနာစီးဖြန်း၍ပို့ခြင်းက ပို၍ နူးစက်ထက်မြက်ပါသည်။

ဥပမာဆိုရလျှင် မိမိမေတ္တာပို့မည့် ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ဗုဒ္ဓ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ကို ရည်စူးအာရုံပြုသင့်ပါသည်။ နတ်၊ ဗြဟ္မာ စသည်တို့ကို မေတ္တာပို့မည်ဆိုပါက ကိုယ်တိုင်မတွေ့ မြင်ဖူးသော်လည်း ဇာတ်ထဲ၊ ပန်းချီကားများထဲတွင် မြင် နေထူးသော နတ်ရုပ်၊ ဗြဟ္မာရုပ်များကိုပင် မျက်စိထဲပေါ် အောင် အာရုံပြု၍ စိတ်ကတကယ်ရှိနေမည့် နတ်၊ ဗြဟ္မာ စသည့် ညွတ်ထားလျှင်လည်း အကျုံးဝင်ပါသည်။ အလား ထူပင် ကုန်းနေ၊ ရေနေ တိရစ္ဆာန် အစရှိအပါယံဘုံသားများ ထို မေတ္တာပို့လျှင်လည်း ချိုရှိသောသတ္တဝါကို ဦးချိနှင့်၊

အမောက်ရှိသော သတ္တဝါကို အမောက်နှင့်၊ တိုသော သတ္တဝါကို တိုသည့်အတိုင်း၊ ရှည်သည့်သတ္တဝါကို ရှည် သည့်အတိုင်း ၎င်းတို့၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို မိမိတို့မျက်စိထဲ ပေါ်လာအောင် အာရုံစူးစိုက် မေတ္တာပို့ခြင်းက ပို၍စူးရှ ထက်မြက်သည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဤနေရာ၌ မေတ္တာဘာဝနာစီးဖြန်းပုံကို ပြောမပြီ (၅၂၈)သွယ်ဆိုသောမေတ္တာတို့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို ဗဟုသုတ အလို့ငှာ ရေးသားဖော်ပြလိုပါသေးသည်။

အနာဓိသပုဂ္ဂိုလ်(၅)မျိုး

- (၁) သဗ္ဗေသတ္တာ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်၊
- (၂) -သဗ္ဗေပါဏ-ခပ်သိမ်းသော ထွက်သက်၊ ဝင်သက်ရှိ သော သတ္တဝါတို့သည်၊
- (၃) သဗ္ဗေဘူတာ-ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာကြောင့်ဖြစ် သော သတ္တဝါတို့သည်၊
- (၄) သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ-ခပ်သိမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
- (၅) သဗ္ဗေအတ္တာဘဝ ပရိယာပန္နာ-ခပ်သိမ်းသော ခန္ဓာ အတ္တဘော၌ အကျုံးဝင်သော သတ္တဝါတို့သည်ဟူသော မည် သူမည်ဝါဟု မပိုင်းခြား မရည်ညွှန်းဘဲ အများအနေနှင့် ပိုသရသော အနာဓိသမေတ္တာ(၅)မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

သြဓိသပုဂ္ဂိုလ်(၅)မျိုး

- (၁) သဗ္ဗေဣတ္ထိယော-ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်၊
- (၂) သဗ္ဗေပုရိသာ-ခပ်သိမ်းသော ယောက်ျားတို့သည်၊
- (၃) သဗ္ဗေအရိယာ-ခပ်သိမ်းသော အရိယာ(သူတော်စင်) တို့သည်၊
- (၄) သဗ္ဗေအနရိယာ-ခပ်သိမ်းသော ပုထုဇဉ်တို့သည်၊
- (၅) သဗ္ဗေဒေဝါ-ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်၊
- (၆) သဗ္ဗေမနဿ-ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်၊
- (၇) သဗ္ဗေဝိနီပါတိကာ-ခပ်သိမ်းသော အပါယံဘုံသားတို့ သည်ဟူသော မည်သူမည်ဝါတွေ့ပဲဟု ပုဂ္ဂိုလ်များ ပိုင်းခြား ရည်ညွှန်း ပိုသရသည့် သြဓိသမေတ္တာ(၅)မျိုး ဖြစ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အနာဓိသပုဂ္ဂိုလ်(၅)မျိုးနှင့် သြဓိသ ပုဂ္ဂိုလ်(၅)မျိုးတို့ကို မေတ္တာပို့သောအခါ တစ်မျိုးလျှင် မေတ္တာ(၄)မျိုးကျစီ ပိုသရပါသည်။

ထိုမေတ္တာ(၄)မျိုး ဆိုသည်ကတော့-

- (၁) အဝေရာဟောန္တ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ရန် မရှိကြသည် ဖြစ်ပါစေ။
- (၂) အဗျာပန္နဟောန္တ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ဗျာ

ပါဒ မရှိကြသည် ဖြစ်ပါစေ။

(၃) အနိဗ္ဗာဟောဇ္ဇ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းမရှိကြသည် ဖြစ်ပါစေ။

(၄) သုခိအတ္တာနံ ပရိယာရန္တ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ချမ်းသာစွာဆောင်နိုင်ကြပါစေဟု ပို့သရသော (၄)မျိုးဖြစ်ပါသည်။

(၅၈) သွယ်မေတ္တာ ဖြစ်လာပုံ

အနာဓိသပုဂ္ဂိုလ်(၅)မျိုးကို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတိုင်းအား မေတ္တာ(၄)မျိုးဖြင့် ပွားများခဲ့လျှင် အနာဓိသမေတ္တာသည် (၂၀)ဖြစ်လာပါသည်။ ထို(၂၀)ကိုပင် အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ ထောင့်အရပ်(၄)၊ အထက်နှင့်အောက် အရပ်(၂) စုစုပေါင်း ဒီသာအရပ်(၁၀)မျက်နှာတို့ကို အရပ်တိုင်း စိတ်ထဲတွင်ရည်စူး၍ မေတ္တာပို့သပါလျှင် အနာဓိသမေတ္တာ(၂၀)သည် အရပ်(၁၀)မျက်နှာသို့ လှည့်ပတ်ရသည့်အတွက် မေတ္တာပေါင်း(၂၀၀) ဖြစ်လာရပါသည်။

ဩဇာသမေတ္တာ(၇)မျိုးကိုလည်း မေတ္တာ(၄)မျိုးနှင့်ပွားသော် (၇×၄=၂၈) ဖြစ်လာပါသည်။ ယင်းကို အရပ်(၁၀) မျက်နှာလှည့်လည်စေသော် (၂၈×၁၀=၂၈၀) ဖြစ်လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပွားများရသောမေတ္တာများကို စုစုပေါင်း ရေတွက်သော်-

အနာဓိသမေတ္တာ (ရိုးရိုး)	၂၀
ဩဇာသမေတ္တာ (ရိုးရိုး)	၂၈
အရပ်(၁၀)မျက်နှာမှ အနာဓိသမေတ္တာ	၂၀၀
အရပ်(၁၀)မျက်နှာမှ ဩဇာသမေတ္တာ	+ ၂၈၀
	၅၂၈

စုစုပေါင်း (၅၂၈)သွယ်သောမေတ္တာ ဖြစ်ပေါ်လာရပါသည်။

ပွားများရန်အစီအစဉ်

ထိုမေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို သမထကမ္မဋ္ဌာန်းအနေနှင့် ဖြစ်အောင်ပွားများလိုသော ယောဂီသည် ပထဝီကသိုဏ်းရှုစဉ် ကကဲ့သို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းမထိုင်မီ ပရိဂံအစီအစဉ်တွေ ပြုလုပ်ပြီး သမထတရားများ ဖြစ်သည့်အတွက် နိမိတ်အာရုံတွေ ထင်ပေါ်လာအောင် သတ္တဝါများအပေါ်မှာ စူးစူးစိုက်စိုက် နှလုံးသွင်း၍ မေတ္တာစိတ်ကို ပျံ့နှံ့စေရပါမည်။

မေတ္တာပို့ရာတွင်လည်း အဟံ အဝေရော ဟောမိ ဟူသော နံပါတ်တစ်အနေနှင့် မိမိကိုယ်ကို ပို့ရပါ၏။ နံပါတ်နှစ်တွင် မိဘ၊ ဆရာသမားနှင့် ကြည်ညိုချစ်ခင်လေးစားရသူ၊ နံပါတ်သုံးတွင် အလယ်အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ နံပါတ်လေးတွင် မိမိရန်သူဖြစ်ဖူးသူ စသဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ပွားများရပါသည်။

ဤနေရာတွင် နံပါတ်လေးဖြစ်သော ရန်သူဖြစ်ခဲ့ဖူးသူကို မေတ္တာပို့ရာ၌ ရန်သူ၏မျက်နှာကို ထင်မြင်လာတိုင်း ဒေါသစိတ်တို့ ပေါ်လာတတ်ပါ၏။ ထိုသို့ ဒေါသစိတ်ပေါ်နေသေးလျှင် အားထုတ်သူ၏မေတ္တာသည် ရန်သူအပေါ်၌ စူးရှထက်မြက်ခြင်း မရှိနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဒေါသစိတ်တို့ ဖြစ်ပေါ်မလာအောင် ဘုရားအလောင်းတော် ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဘဝ၊ ဘူရိဒတ္တနဂါးမင်းဘဝ၊ မျောက်မင်းဘဝ ဖြစ်စဉ်များတုန်းက ရန်သူ၏ နှိပ်စက်ခြင်းတို့ကို သည်းခံခဲ့ပုံဂုဏ်တော်များကို ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် ထွက်ပေါ်လာသော အမျက်ဒေါသကို ဖြေဖျောက်ပစ်ရပါမည်။

ထိုသို့ နံပါတ်စဉ်အလိုက် မိမိကိုယ်ကိုမှစ၍ ပုဂ္ဂိုလ်(၄)မျိုးစလုံးသို့ ပွားများအားထုတ်၍ ထူးခြားသောအဖြစ်ကို တွေ့မြင်ပြီးလျှင် နောက်တစ်ဆင့်တက်ကာ ပုဂ္ဂိုလ်(၄)ဦးအပိုင်းအခြားတို့ကို ပယ်ဖျက်သော သီမသမ္ဘေဒကို ပြုပြီးနောက် အနာဓိသ(၅)မျိုးနှင့် ဩဇာသ(၇)မျိုးတို့ကို တစ်မျိုးတစ်မျိုးလျှင် မေတ္တာ(၄)မျိုးကျစီနှင့် အရပ်(၁၀)မျက်နှာဖြင့် ကြက်ပြီး ပို့သမေတ္တာအထပ်ထပ် ပွားများယူရပါသည်။ ထိုနည်းအတိုင်း အားထုတ်ကြည့်လျှင် အနည်းဆုံး အနိစ္စ(၂)နာရီကြာမှ ပြီးဆုံးပါသည်။ ထိုသို့မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို သမထကမ္မဋ္ဌာန်းအနေသို့ဖြစ်အောင် ကြိမ်ဖန်များစွာ ပွားများနေခဲ့လျှင် ပထဝီကသိုဏ်းရှုစဉ်ကကဲ့သို့ပင် အပ္ပနာဝိသိကျပြီးနောက် ဈာန်အင်္ဂါ(၅)ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ပထမဈာန်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေါက်ရောက်အောင် အားထုတ်

ပြီးလျှင် ဗြဟ္မဝိဟာရတရား(၄)ပါးရှိသည့်အတိုင်း ကျန်သေးသည့် ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာဆိုသော မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းများကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်တက် ပွားများအားထုတ်ခြင်းဖြင့် ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်များအထိ တက်ရောက်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသမထကမ္မဋ္ဌာန်းအား ထုတ်နေရာမှလည်း မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားတို့ ရရှိလာအောင် ဝိပဿနာသို့ ကူးပြောင်းအားထုတ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

သမထယာနိကလမ်း

သမထကမ္မဋ္ဌာန်း(၄၀) ရှိသည့်အနက်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်ခုခုကို လက်ကိုင်ထားအားထုတ်၍ ပထမဈာန်ရပြီးကြသော ဈာန်လာဘီခေါ်သော ဈာန်ယာဉ်ရှိကြသော ယောဂီတို့သည် သမထယာနိကလမ်းအနေနှင့် မဂ်ဖိုလ်ရလေအောင် ဝိပဿနာသို့ ကူးပြောင်းအားထုတ်၍ ရကြပါသည်။ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်မှ ရဟန်းများသည် ထိုသမထယာနိကလမ်းဖြင့်ပင် သမထပေါက်ရောက်ပြီးသည်နှင့် ဝိပဿနာသို့ ထူးပြောင်းအားထုတ်ကြကာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သွားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝိပဿနာသို့ ကူးပြောင်းအားထုတ်ရာတွင် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းပေါက်ရောက်ပြီးသော ဈာန်လာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိရရှိပြီးသောဈာန်ကို ပထမပြန်၍ဝင်စားရပါသည်။ ထိုသို့ ဝင်စားရင်း မိမိစိတ်၏ တစ်စိတ်ပြီးတစ်စိတ် ဖြစ်ပျက်နေမှုကို ဦးတည်ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထိုသို့ရှုမှတ်နေရာမှ ဟဒယတ္ထကိုမှီနေသော ရုပ်အကြောင်းတို့ကိုပါ ထိုးထွင်းသိမြင်လာတော့သည်။ စိတ်၏ မမြဲမြံဖြစ်ပျက်မှုကို ရှုမှတ်နေရင်းမှ သမာဓိအား ကောင်းလာသောအခါ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်လာပြီး ဘာဝနာဉာဏ်စဉ်တို့ အဆင့်ဆင့်တက်လာပြီး အဆုံးတွင် နိဗ္ဗာန်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပေါက်မြောက်နိုင်ကြပါသည်။ သောတာပန်မှစ၍ ရဟန္တာအထိ အဆင့်ဆင့်တက်ပြီး အားထုတ်ရပုံကိုမူ ဝိပဿနာခန်းကျမှပဲ ရှင်းလင်းပြပါဦးမည်။

ဝိပဿနာ ယာနိကလမ်း

ထိုလမ်းစဉ်ကတော့ ပရမတ်တရားဖြစ်သော ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတို့၏ သင်္ခါရသဘောတရားတို့ကို ရှုမှတ်ခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို တိုက်ရိုက်ရှာသောလမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝိပဿနာတရားဆိုသည် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းတရားများကဲ့သို့ မျက်စိစုံဖြင့်ပြီး ပညတ်နိမိတ်တွေကိုပေါ်လာအောင် ရှုမှတ်

ရခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ မျက်စိစုံမှိတ်ကာ ရုပ်နာမ်တို့၏ သင်္ခါရသဘောတရားတို့ကို စာတွေ့မဟုတ်ဘဲ ငါတွေ့ကိုယ်တိုင် ထိုးထွင်းသိမြင်လာအောင် အားထုတ်ရသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပရမတ်တရားတို့မည်သည်မှာ မျက်စိနှင့်လည်း ပကတိမမြင်ရ။ ကိုင်ကြည့်၊ တွေးကြည့်အသိမျိုးနှင့်လည်း မထင်ရှား။ တရားရှာ ကိုယ်မှာတွေ့ ဆိုသလို မိမိခန္ဓာကိုယ်ကောင်ကြီးတွင် ဖြစ်ပေါ်ချုပ်ပျောက်နေကြသော ဓာတ်အစု၊ ကလာပ်အစုများ၏ သဘာဝလက္ခဏာများကို ပေါ်တုန်းပေါ်ခိုက်မှာ မျက်စိအမြင်နှင့် မဟုတ်ဘဲ ဘာဝနာဉာဏ်နှင့် ထိုးထွင်းသိမြင်လာအောင် စူးစိုက်အားထုတ်ရသော အလုပ်သာဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်စိုက်ရတဲ့အလုပ်ဟု အတိုချုပ် မိန့်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဝိပဿနာတရားများကို အားထုတ်နေကြသော ယောဂီတို့ကို အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များက အညောင်းခံထိုင်နေကြသည်ကြာလျှင် ဒုလ္လာရောဂါ စွဲနိုင်သည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ပင်ပန်းအောင် ညဉ့်ဆဲနေကြသဖြင့် အတ္တကိလမထာနယောဂထိုက်နေကြသည်ဟု ဘုရားရှင် ဟောကြားခဲ့သော အစွန်းနှစ်ပါးကို ဆွဲထည့်ကာ ဝေဖန်ကြသည်များလည်း ကြားရဖူးပါ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကိုမူ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ပင် ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်တို့ကို (၆)နှစ်တိုင် အရိုးပေါ် အရေတင် အားထုတ်သည့်တိုင် တရားထူး မရရှိခဲ့သဖြင့် သမထနှင့် ဝိပဿနာလမ်းသို့ ကူးပြောင်းကျင့်ကြံ အားထုတ်သွားခဲ့ခြင်း နမူနာကိုသာ ဆင်ခြင်ကြပါကုန်ဟု တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

အာနာပါနနှင့် ဓာတ်ရှုနည်း

အာနာပါနအနေနှင့် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်အောင် အားထုတ်သောနည်း၊ ဝိပဿနာဖြစ်အောင် အားထုတ်သောနည်းဟူ၍ နည်းလမ်းနှစ်မျိုး ရှိပါသည်။ ထိုနည်းများသည် လယ်တီ၊ စွန်းလွန်း၊ သဲအင်းဝှဲနှင့် ထူးကြီးဆရာတော်ကြီးများ၏ ဝိပဿနာလမ်းစဉ်တို့နှင့်လည်း မဆန့်ကျင်ပါ။

သမထဖြစ်အောင် အားထုတ်နည်းမှာ ရှုသွင်းလိုက်သောလေ၊ ရှိုက်ထုတ်လိုက်သောလေတို့ကို အတို၊အရှည် အလိုက်ရှုနည်း၊ ဂထန်းနှင့်ရေတွက်၍ရှုနည်း စသဖြင့် ရှုနိုင်သော်လည်း ဝိပဿနာတွင်မူ ပညတ်နိမိတ်တို့ကိုရှုလျှင် ဝိပဿနာဖြစ်မလာနိုင်သောကြောင့် ပညတ်နိမိတ် ရှုတော့

ဘဲ ပရမတ်တရားစစ်စစ်ဖြစ်သော ဓာတ်ကြီး(၄)ပါးကို မူ တည်ရှုမှတ်ခြင်းသာ အသေချာဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ အာနာပါန နှင့်ပတ်သက်ပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ငြင်းခုံနေကြခြင်းသည် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းအနေနှင့်တစ်မျိုး၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းအနေ နှင့်တစ်မျိုး နှစ်မျိုးနှစ်စား အားထုတ်၍ရနိုင်ခြင်းကို မသိကြ ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တရားအားထုတ်လိုသော ယောဂီသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ နေရာတွင် ရတနာ(၃)ပါးအား ကန်တော့ခြင်း၊ မိမိခန္ဓာကိုယ် ကို ဘုရားရှင်အားလှူခြင်း၊ အပြစ်ရှိသမျှကို ခွင့်တောင်း ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေ သီလခံယူခြင်း စသောပုဂ္ဂိုလ်စွ ပရိကံ အမှုတို့ကို ပြုပြီးနောက် သင့်လျော်မည့်အနေ တင် ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီး ဝင်လေထွက်လေတို့ကို သိအောင် နှာသီးဝ တွင် စိတ်စိုက်သတိကပ်ထားပြီး ဘဝင်ငြိမ်သက်လာသည့် တိုင်အောင် ရှူလိုက်၊ ရှူလိုက်နှင့် ရှုမှတ်နေရပါသည်။

လေသွားလေလာတို့ကို ရှူသွင်းလိုက်သောအခါ ချက် တိုင်အထိ ဆင်းရောက်သွားခြင်း၊ ရှိုက်ထုတ်လိုက်သောအခါ နှာသီးဝမှ လေအတန်းရှည်ကြီး ထွက်သွားခြင်းတို့ကို အစ အဆုံးတိုင် ရှုမှတ်အာရုံပြုမိလျှင် သမထတရားပညတ်နိမိတ် တို့ကို ရှုမှတ်ရာရောက်သည့်အတွက် ဝိပဿနာအနေနှင့် မဖြစ်နိုင်သည်ကို သတိပြုဖို့ လိုပါ၏။

ဝိပဿနာဖြစ်လာအောင် ရှုမှတ်ရပုံကတော့ ဝင်လေ၊ ထွက်လေတို့၏ နှာသီးဝအတွင်း တွန်းကန်တိုးဝှေ့ လှုပ်ရှား နေသော ဝိတ္တုမွန်ခေါ်သော ပရမတ်ဝါယောဂေါသဘော လက္ခဏာကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နှာသီးဝမှာ နက်မာသောအနေနှင့် ထိတိုက်နေသော ဖောဋ္ဌဗ္ဗလက္ခဏာတွေကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သို့ မဟုတ်လျှင်လည်း ရှူသွင်းရှိုက်ထုတ်လိုက်သော လေတို့ သည် နှာတံအတွင်း၌ ပူလာခြင်း၊ အေးလာခြင်း စသော တေဇောဓာတ်၏ သဘာဝလက္ခဏာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပရမတ် လက္ခဏာတစ်ခုခုကို အာရုံမပျံ့လွင့်စေဘဲ သတိကပ်ရှုမှတ် နေလျှင် ဝိပဿနာဟူ၍ ဖြစ်လာနိုင်ပါ၏။

ယခုတင်ပြခဲ့သောနည်း(၃)မျိုးကို နှာသီးဝတွင် ခက် မာတဲ့အနေနှင့် ထိခိုက်နေသည့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗပထဝီဓာတ် ပူလာ သော၊ အေးလာသော အနေဖြစ်လာလျှင် တေဇောဓာတ်နှစ်ခု တို့ တွန်းကန်တိုးဝှေ့လှုပ်ရှားသော ဝါယောဓာတ်လောက် ရှုမှတ်ရသောနေရာတွင် ကောင်းစွာမထင်မရှား ဖြစ်တတ်ပါ ၍ ထိုဝါယောဓာတ်တစ်ခုတည်းကိုသာ ပိုမိုအာရုံစူးစိုက် သတိကပ်ရှုမှတ်နေနိုင်လျှင် ပိုမို၍ ခရီးရောက်လွယ်နိုင်ပါ

သည်။ သို့သော် အများသုံးနေကြသော ထိ၊ သိ၊ သတိ ဆိုသော နှာသီးဝမှာ ရှူတိုင်းထုတ်တိုင်း ထိထိနေသော ဖောဋ္ဌဗ္ဗသဘောကို မိအောင်ဖမ်းပြီး ရှုမှတ်နေနိုင်လျှင်လည်း ဝိပဿနာစစ်စစ် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ပြောပြနည်းအတိုင်း ဝင်လေ၊ထွက်လေ၏ တွန်းကန်လှုပ်ရှားနေသော ဝါယောဓာတ်၏ သဘာဝလက္ခ ဏာကို အာရုံမပျံ့လွင့်အောင် သတိကပ်ပြီး ရှုမှတ်နေရသော် လည်း သမာဓိအားကောင်းသေးသောအချိန်တွင် စိတ်က လေးသည် တစ်ခါတစ်ရံ ထွေရာလေးပါးသို့ ရောက်သွား တတ်ပါ၍ ထိုစိတ်ကလေး လွတ်ထွက်သွားခြင်းကို သိလိုက် သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း နှာသီးဝဖြစ်သော ချည်တိုင် နေရာမှာ စိတ်ပြန်လည်တည်ငြိမ်လာအောင် ပြုပြင်ပေးရပါ သည်။

စိတ်ကလေး ပျံ့လွင့်ထွက်သွားတိုင်း နှာသီးဝချည်တိုင် မှာ ပြန်ပြင်လိုက်နှင့် ရှုမှတ်နေတာသည် အချိန်အတော်ရ လာသောအခါ မိမိရှုမှတ်နေဆဲဖြစ်သော အာရမ္မဏိကစိတ် တို့သည် လှုပ်ရှားတွန်းကန်နေသော သဘောအပေါ်မှာ ကပ် ခနဲကပ်ခနဲ အကွာမရှိဘဲ တဖြည်းဖြည်းအံ့ကျလာပြီး သမာ ဓိအားကောင်းလာသည့်အတွက် သာမန်သမာဓိဘဝမှ သမ္မာ သမာဓိမဂ္ဂင်အဆင့်ဆိုသည့် တည်ငြိမ်သောအဆင့်သို့ ရောက် ရှိလာသည့်အခါ သမ္မာမဂ္ဂင်အနေနှင့်လည်း ကိုက်ညီ၍လာ ပါတော့သည်။

လက္ခဏာရေးသုံးပါး တက်လှမ်းပုံ

သမ္မာသမာဓိအဆင့်သို့ ရောက်ခဲ့လျှင် ကိလေသာအာရုံ တို့ ကင်းရှင်းလာသောအခါ ရှူသွင်းလိုက်သော၊ ရှိုက်ထုတ် လိုက်သော လေတို့၏ တွန်းကန်လှုပ်ရှားနေသော ဝါယော ဓာတ်၏ သဘာဝလက္ခဏာဆိုသည် မြဲသည်ဟုမရှိ။ ခြေ ပေါ်လာပြီးသည်နှင့် ချုပ်ပျောက်သွားသည်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက် သဘောတို့သည်လည်း ချမ်းသာခြင်း မရှိ၊ ဆင်းရဲခြင်းအတိသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ဖြစ်ပေါ် ခြင်းတို့ကိုလည်း မဖြစ်ပေါ်ရန် တား၍မရ။ ပျက်နေတာကို လည်း မပျက်ရန် တား၍မရဟူသော အနိစ္စလက္ခဏာ သုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာတို့ကို တစ်စစ ထိုးထွင်း သိမြင်လာကာ သင်္ခတလက္ခဏာဆိုသော ဖြစ်ပျက်သော သိရာမှ လက္ခဏာရေး(၃)ပါးဖြစ်သော သာမညလက္ခဏာ အဆင့်သို့ တက်လှမ်းသိမြင်လာနိုင်တော့၏။ ထိုအခါ သမာဓိပထမှတစ်ဆင့် ရခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ သဘာဝဓာတ်

တိတိဓမ္မော ဆိုသည့်အတိုင်း ဓာတ်သဘောများက သူ့ သဘောသဘာဝ လက္ခဏာများ ပြနေကြပုံကို ခန္ဓာကိုဗာဏ် ဖြင့် လိုက်ကြည့်၍ တွေ့မြင်ရသော အသိမှန်တရားပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

အာနာပါသောအခါ ရှုမှတ်ပုံ

ကိလေသာအာရုံများ ကင်းကွာလာအောင် ရေကန်ထဲ မှ အမှိုက်သရိုက်တို့ကို တွန်းဖယ်နေသကဲ့သို့ ရှုမှတ်တွန်း ဖယ်နေရင်းမှ တစ်နာရီခန့် ကြာလာသောအခါ ပေါင်ထဲ၊ ခြေသလုံးထဲ အစရှိ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ မခံသာသောဝေဒနာ များ ဖြစ်ပေါ်လာပါတော့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် မိမိ၏ စိတ်ကလေးသည် နှာသီးဝချည်တိုင်တွင် မနေတော့ဘဲ ဝေဒနာခံစားမှုပေါ်ရာသို့ လိုက်ပါသွားတတ်ပါသည်။ သို့သော် ထိုသို့ဝေဒနာခံစားမှု ပေါ်လာအောင်တော့ တမင် မလုပ်သင့်ဘဲ သူ့သဘာဝ သူ့သဘောအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာ ခြင်းကိုသာ ရှုမှတ်နေသင့်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် မိမိ၏ စိတ်ကလေးကို နှာသီးဝမှာ နှင် ချည်နှောင်ချုပ်ထိန်းထား၍ ရသေးလျှင် ချုပ်ထားပါ။ အကယ်၍ တား၍မရတော့လျှင်လည်း ဝေဒနာရှိရာနေရာ သို့ စိတ်ကိုပစ်ချပြီး ခံစားမှုဝေဒနာ ဓာတ်သဘောတို့၏ အောက်ပြန်ပျက်စီးနေပုံကို နှလုံးသွင်း၍ နာလျှင် နာသည်၊ ကျည်လျှင် ကျည်သည်ဟု လိုက်မှတ်ရပါမည်။ ထိုသို့ရှုမှတ် ချင်း ခံစားမှုဝေဒနာများ တဖြည်းဖြည်းကျလာကာ မှတ်၍ ကောင်းတော့သောအခါတွင် မိမိ၏မူလချည်တိုင်ဖြစ်သော နှာသီးဝဆီသို့ပဲ စိတ်ကို ပြန်လည်စူးစိုက်အောင် ပြုပြင်ပေး ရပါမည်။

ထိုသို့ ဝေဒနာပေါ်သောအခါ ဝေဒနာသို့တစ်လှည့်၊ အာနာပါမပေါ်ချိန်တွင် ချည်တိုင်နှာသီးဝတွင် တစ်လှည့်ထား ၍ အားထုတ်ခြင်းကြောင့် သမာဓိရင့်ကျက်သည်ထက် ရင့် ကျယ်လာသောအခါ ဉာဏ်စဉ်တို့သည် သမာဓိအလျောက် တက်လာရပြီး မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်စဉ်အထိ ဆိုက်ရောက်သွားနိုင် ပါသည်။ တရားရှုမှတ်သော ယောဂီတို့သည် ထိုဝေဒနာခံ အာနာပါကို မခံနိုင်ကြသည့်အတွက် ထိုဝေဒနာနှင့် အတွေ့ ချင်း လန်ကျကြရသည်က များပါ၏။ ထို့ကြောင့် စွန်းလွန်း ဆရာတော်ကြီးက မခံသာ မှန်ပါဘိ သည်တရား၊ ခံသာ ချင်း သံသရာကြော မျောလိမ့်အများဟု ဆရာတော်၏ ချီးမွမ်းတွေ့အနေဖြင့် ဆုံးမထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယောဂီတို့သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာက ညွှန်

ကြားထားသည့်အတိုင်း ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ သင်္ခါရသဘော သဘာဝတွေကိုသာ ဉာဏ်နှင့် သတိကပ်ပြီး ခန္ဓာဉာဏ် ရောက် သစ္စာဆိုက်အောင် စူးစိုက်ဖို့သာ လိုရင်းဖြစ်သည်။ ဉာဏ်စဉ်တက်ခြင်း၊ မတက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရေခွေးအိုး တည်သူကဲ့သို့ ဆိုခြင်း၊ မဆူခြင်းသည် ကိုယ့်တာဝန်မဟုတ်။ ကိုယ့်တာဝန်က မီးမပြတ်ထိုးဖို့သာဖြစ်သည်။ မီးများများထိုး နိုင်လေ ရေခွေးဆူဖို့ နီးလာလေဟု နှလုံးသွင်းကာ ဇွဲကြီး ကြီးနှင့် ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့သာ လိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် အာနာပါနဂ္ဂနည်းကို ဤမျှလောက်ဖြင့် အဆုံးသတ်ပြီး နောက်ဆက်တွဲ ဝိပဿနာဂ္ဂနည်းကို ထပ်မံ၍ အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြပါဦးမည်။ ယခုတင်ပြမည့် ဝိပဿနာဂ္ဂနည်းကတော့ ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး၏ နည်းနာနိဿယဖြစ် ပါသည်။

ဖောင်းတယ် ပိန်တယ် ရှုမှတ်ဖွယ်

ယခုဖော်ပြမည့်နည်းသည် မိမိဝမ်းဗိုက်၏ ဖောင်းလာ ခြင်း၊ ပိန်သွားခြင်း စသောဝါယောဓာတ်၏ တွန်းကန်လှုပ် ရှားမှုကို ရှုပွားသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနည်းဖြင့် အား ထုတ်လိုသော ယောဂီသည် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း ပရိကံအမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် မိမိကိုယ်ကို ဖြောင့်မတ်စွာထား၊ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီးသောအခါ မိမိ၏ စိတ်ကို မိမိဝမ်းဗိုက်မှာ စူးစိုက်ထားရပါမည်။

အသက်ရှူသွင်းလိုက်သောအခါ ဝမ်းဗိုက်သည် တဖြည်းဖြည်း ဖောင်းတက်လာသည်ကို တခြားတစ်ပါးသို့ အာရုံမပြန်စေဘဲ သတိကပ်ပြီး စိတ်မှ ဖောင်းတယ်ဟုသိပြီး ဖောင်းတက်အောင် ဝါယောဓာတ် တွန်းကန်လှုပ်ရှားနေပုံကို သိအောင် ရှုမှတ်နေရပါမည်။ ရှူသောလေကို ပြန်ရှိုက် ထုတ်လိုက်၍ ဝမ်းဗိုက်ပြန်ပိန်ကျသွားပုံကိုလည်း သေချာ ကွဲကွဲပြားပြားသိအောင် မှတ်ရပါမည်။ အသက်ရှူနေခြင်း ကို ပကတိရှုမြဲတိုင်း မှန်မှန်ကလေး ရှူနေရပါမည်။ ပြင်း ပြင်းထန်ထန် ရှူလာလျှင် မောလာတတ်ပါသည်။

ဖောင်းတက်လာသောအချိန်နှင့် ပိန်ကျသွားသောအချိန် တွင် သတိကောင်းစွာကပ်၍ ရှုမှတ်နေသောအခါ တစ်ခါ တစ်ခါ ဝမ်းဗိုက်သားကြီးဖြစ်သော ပညတ်ပေါ်တွင် သောင် တင်နေတတ်ပေမည်။ သေသေချာချာ အာရုံစိုက်လာ၍ ရွံ တုံးကလေးကို ပစ်လိုက်သောအခါ ဖတ်ခနဲကပ်ပြီး ထိမှန် သလိုကြည့်နေသော ရှုစိတ်နှင့် တွန်းကန်လှုပ်ရှားနေသော သဘောများအပေါ်တွင် တည်ငြိမ်အံ့ကိုက်လာသည့်အခါ

ဖောင်းတက်လာသော ဝမ်းဗိုက်သည် တစ်ခါတည်း ဖောင်းတက်လာခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ထွန်းကန်လှုပ်ရှားနေခြင်းအမူအရာ စ၊ လယ်၊ ဆုံး သုံးပါးစလုံးကို ကွဲကွဲပြားပြား သိလာနိုင်ပါသည်။ ဤသို့ သိဉာဏ်ပေါ်လာခြင်းကို ဝါယောဆိုသည့် ပရမတ်ဓာတ်ကို သေသေချာချာ သဘာဝလက္ခဏာအနေဖြင့် သိခြင်းဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထိုဝမ်းဗိုက်မှာ အာရုံစိုက်ပြီး ပေါ်ဆဲပေါ်ခိုက်မှာ သတိကပ်ပြီး ရှုမှတ်နေရင်းမှ စိတ်ကလေးက အာရုံမှ လွတ်ထွက်သွားပြီး ထွေရာလေးပါးတွေ နောက်စိတ် ရောက်သွားပြန်လျှင်လည်း စဉ်းစားလျှင် စဉ်းစားသည်။ ပျင်းလာလျှင် ပျင်းသည်။ ကြားလာလျှင်လည်း ကြားသည်ဟု မှတ်ရပါသည်။ တစ်ခါ ကိုယ်ထဲက မခံသာအောင် ကိုက်လာလျှင်လည်း ကိုက်သည်။ နာလာလျှင်လည်း နာသည်ဟု ဖြစ်ပေါ်နေဆဲ ပစ္စုပ္ပန်အချိန်မှာသာ မှတ်ရပါမည်။ မဖြစ်ပေါ်ခင်က ကြိုတင်ခြင်းလည်း မပြုရဘဲ ဖြစ်ပေါ်ပြီး ရှုမှတ်လွန်းလျှင်လည်း မိုးလွန်မှ ထွန်ချဆိုသလို ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်က ဥပရိပဏ္ဍာသပါဠိတော်၊ ဝိတင်္ဂဝဂ် ဘဒ္ဒေရကတ္ထ သုတ်တော်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေဆဲဇာတိမှာ မိအောင်ရှုနိုင်ပါမှ ဝိပဿနာ ဘာဝနာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ပါဠိအနက်တို့ဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ပါဠိတော်

ပစ္စုပ္ပန် ယောဓမ္မံ - တတ္ထ တတ္ထ ဝိပဿတိ
အသံဟီရံ - အသံကပ္ပံ တံ ဝိဒ္ဓါမနုဗြူဟယော။

အနက်

ယော-အကြင်ဘာဝနာယောဂီသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်-ယခုပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ပျက်သမျှသော၊ ယံ ဓမ္မံ-အကြင် ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတရားတွေကို၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုဖြစ်ဆဲ၊ဖြစ်ဆဲသောကာလ၌၊ ဝိပဿတိ-ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်ကာ ရှုမှတ်ရာ၏၊ တံ ဓမ္မံ-ထိုရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတွေကို၊ အသံဟီရံ-မရွေ့မပြောင်းမီ အသံကပ္ပံ-မပျက်မစီးမီ၊ ဝိဒ္ဓါ-ပညာရှိသော၊ သော-ထိုဘာဝနာယောဂီသည်၊ အနုဗြူဟယေ-အဖန်တလဲလဲ ထပ်ကာ၊ ထပ်ကာ ရှုမှတ်ပွားများရာ၏။

ယခုလို ပစ္စုပ္ပန်ကာလမှာ ဝမ်းဗိုက်သည် တလှုပ်လှုပ် တရွရွ ဖောင်းတက်ပြီး ပိန်ကျသွားတာတွေကို သမာဓိအားကောင်းလာအောင် နေ့စဉ်ရက်ဆက် အားထုတ်လာသည့်အခါ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဉာဏ်စဉ်သည် သူ့အလိုအလျောက် သမာဓိအား ကောင်းလာရပြီး မဂ်ဖိုလ်

နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောလျင်စွာ ဆိုက်ရောက်ရပါမည်။

ဤနေရာ၌ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များကို သတိပေးလိုသည်မှာ ဝိပဿနာကျင့်စဉ်သည် အိမ်မှာနေရင်း ပြုလုပ်၍ရသော်လည်း ကိလေသာအာရုံများကြား ဝင်လာနိုင်သည်ဖြစ်၍ တစ်လ ကိုးသီတင်း ရိပ်သာတွေမှာ အအိပ်အနေ အစားအသောက်တို့ကို ခြိုးခြံနေစဉ် အချိန်ရှိသမျှ ဝိပဿနာဘာဝနာအာရုံဖြင့် နေထိုင်ပြီး အားထုတ်နိုင်ကြလျှင် သမာဓိအား ပို၍ရင့်သန်ကြပြီးလျှင် ပို၍ခရီးပေါက်ရောက်နိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်ဟောကြားသော အရိယာသစ္စာဒဿနံ မင်္ဂလာတရားတော်အရ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ ဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်လိုပြီး နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုလိုကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အရိယာသုတော်စင်များ သိအပ်သော သစ္စာ(၄)ပါး၊ မဂ္ဂင်(၈)ပါး၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါးတို့ကို တကယ်တမ်း ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြမည်ဆိုပါက အရိယာသုတော်စင်များကဲ့သို့ပင် မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြရင်းဖြင့် စာရေးသူသည် ဤ(၃၈)ဖြာမင်္ဂလာတရားတော်များကို-

- (၁) ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမသာသနာတော်ကြီး စည်စည်ပြန့်ပွားစေလိုခြင်း၊
- (၂) သိရှိလိုက်နာ ကျင့်သုံးကြစေလိုခြင်း၊
- (၃) ခြံတံနီးစွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကြစေလိုခြင်း၊
- (၄) အခွန်ရှည်ကြာ တည်တံ့စေလိုခြင်း၊
- (၅) ယနေ့မျက်မှောက်လောကရှိ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားများ မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ်တရားများ ခန်းခြောက်မသွားကြဘဲ ပွားအားထုတ်ကြစေလိုခြင်း စသောရည်ရွယ်ချက်များဖြင့် လှမ်းမီသမျှ ကြိုးစားရေးသားခြင်း ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်လိုက်ရပါသတည်း။

ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရိတိဗ္ဗု

ညွန့်တင်(တဉာဏ်-ကန်ဆွေ)

ကျမ်းကိုး

- * (၃၈)ဖြာမင်္ဂလာ အကျယ်ဟောပြောကျမ်း (ဆရာတော် အဂ္ဂဝံသ)။
- * ပရိတ်ကြီးနိဿယသစ် (အရှင်ဝါသေဋ္ဌာဘိဝံသ)။
- * သမ္မတဆယ်စောင်တွဲ။
- * ဇာတ်၊ နိပါတ် ဝတ္ထုတော်များ။
- * မင်္ဂလာသုတ် ကိုယ်တိုင်သင်ယူ ဆည်းပူးခဲ့ခြင်း။

ဆရာကျော် ဗဟိဒ္ဓိတိုင်းရင်းပေး (ပေပဒ်ပေပဒ်) မြန်မာ့ ချမ်းသာ၊ သားအိမ်၊ ဆီးကျိတ်၊
သည့်ပင်း အကျိတ်အရောအတွက် နာမည်ကျော် တပင်တိုင်မြန်မာ့အနီ၊ နေဆေး၊ ညဆေး၊
သုံးမျိုးတို့နှင့် တူးထူးခြားခြား ဆေးစွမ်းကောင်းများ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၁ YR ၃၇၀၉

ဆရာကျော် ဆေးသုံးမျိုးတွဲ ကြိုတင်ကာကွယ် သောဝတ်သုံးပါး။

ယုံကြည်အောင် စာချုပ်ချုပ်ဆိုရင်းတန်းမှ လေ့လာသူ၊
ကျန်းမာရေး ဝန်ထမ်း၊ ကိုယ်ကျင့်လမ်းညွှန်မှုနှင့်
ဆေးကုသမှုတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ရန်
ဗဟိဒ္ဓိဆေး၊ နေဆေး၊ ညဆေး၊
အထူးထုတ်
စေးခြင်း၊ ချိတ်၊ ခြေ၊ ခြေ၊ ခြေ၊
ပတ်ဝန်းကျင်ဆေးကုသမှု

"ဘိုးဘိုးရေ ... ဘိုးဘိုး"
"သိသိပါလား၊ မတွေ့တာတောင် ကြာပြီနော်"
"မတွေ့ဘဲ သိသိရင်ပေးမှာ အမှန်တကယ်တွေ့လို့ ဘိုးဘိုးရေ၊
သိသိပါလား၊ စိတ်တွေပူနေကြလား"
"အမှန်တကယ်တွေ့လို့တိုင်း စိတ်ပူပါနဲ့ကွယ်၊ အမှန်တကယ် ပြန်
နိုင်တဲ့ဆေး ဗဟိဒ္ဓိဆေးတိုက်မှာတယ်၊ ဘိုးဘိုး လိပ်စာပေးလိုက်ပါ"

ကျွန်မလည်း ဖေဖေကိုင်ခေါ်ပြီး ဗဟိဒ္ဓိဆေးတိုက်သို့သွားရာ ထိုဆေး
တိုက်တွင် ဆရာကျော်၊ ဆရာမကျော်၊ ဆရာမကျော်အောင်တို့နှင့်တွေ့
ဆုံသည်။ ဆရာကျော်၊ ဆရာမကျော်သည် ဖေဖေကိုင် ဆေးရုံတွင်ရှိပြီး
ဆရာမကျော်၊ ဆရာမကျော်အောင်တို့သည် ရှင်းပြပါသည်။ "ဒီဆေးက
အမှန်တကယ် ဖြစ်ပွားနား၊ သားအိမ်အလုံး၊ ရင်သားအကျိတ်အနာ၊
အဆီး၊ ဝက်ခြံကြီးများ၊ ကိုယ်တွင်းနာများကို အနိုင်ဆုံးရှုံးတဲ့ တပင်
တိုင်မြန်မာ့အနီ ဆေးပင်ဆေး၊ ခေတ် ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းပါဝင်တဲ့ ဆေးပြားဖြစ်
သော တပင်တိုင်မြန်မာ့အနီဆေးပင်ဟာ အမြဲ အနိုင်ဆုံးရှုံးတဲ့အနာကို အနိုင်
ယူမှာ ပိုမိုဆေးစွမ်းထက်ပြီး တင်ဆက်အကျိတ်ဖြစ်ကာစကိုပင်
ကုသနိုင်ကြောင်း ကျန်းမာရေးဌာနကထုတ်တဲ့ "လက်တွေ့အသုံးချ
ဆောင်ရွက်မှုများ" ဟု ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ အမှန်တကယ်အနာ
ကို သွေးလိမ်းပေးရုံနဲ့ ပျောက်ကင်းကြောင်း သိထားပါတယ်။ အမှန်
တကယ်ဖြစ်ပွားနား ဝေဒနာရှင်တွေဟာ တပင်တိုင်မြန်မာ့အနီဆေးနဲ့အစွဲ
ကြီးဘို့ ဆေးတိုက်ကထုတ်လုပ်တဲ့ ရုပ်လှသွေးသန့်ဆေးအေး၊ ဝမ်းပျော့
ပြောပြ လေဆေးတို့ကိုပါ နေဆေး၊ ညဆေးအဖြစ် တွဲသောက်ရင်
အဆင်ပြေတယ်၊ ထိထိရောက်ရောက် ဆက်သွားပျောက်ကင်းစေကြောင်း
နားလည်ပါလိမ့်"

ဟုတ်ကဲ့ ဘာကြောင့်ထိရောက်သလဲဆိုတာ ရှင်းပြပေးပါဆရာကျော်၊
တပင်တိုင်မြန်မာ့အနီ အမှန်တကယ်အနာကို ဆေးကုသပေးတယ်၊ အမှန်
တကယ်တယ်။ ရုပ်လှသွေးသန့်ဆေးအေးက သွေးသားကို သန့်စင်
သွားကိုယ်အမှန်အတိုင်း ထိန်းညှိပေးတယ်။ ဝမ်းပျော့ပြောပြ
ဆေး (မလ)အညှစ်အကြေးတွေဖြစ်တဲ့ ဝမ်းပုပ်၊ ဆီးပုပ်၊ သွေးပုပ်၊
အတွက် ထုတ်ပေးပြီး အကြောပြေ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းစေပါတယ်။
အမှန်တကယ် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပွားနား ပြန်ရလေအောင် ကာကွယ်ဆေး
ကိုရည်နဲ့မျိုးဆေး)အဖြစ်နဲ့ နေ့စဉ်ပျက်ပျက် ပိုသုံးဆောင်ပေးနိုင်ရန်
ကောင်းသလား၊ ဖြစ်ပွားနားအမှန်တကယ်အမြင် နှလုံးလေးဖက်နာရော၊
ဘိုးရေ၊ နှလုံးရော၊ ဝမ်းပျော့ဝမ်းပျက်၊ လိပ်ခေါင်း၊ အသည်း

ရော၊ ဆီးချိုရော၊ အမျိုးမျိုးကိုလည်း ကုသပေးနေပါတယ်။
"ဗဟိဒ္ဓိဆေးတိုက်ကထုတ်လုပ်တဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းများကိုလည်း သိ
ပါရစေရဲ့"

"ဆေးပင်ပုံပါတဲ့ အစိမ်းရောင်စက္ကူ၊ အထူးထုတ် တပင်တိုင်မြန်မာ့
အနီစစ်စစ် ဆေးပြား၊ လက်ဆတ်တဲ့ ဆေးနီဥပစ်စစ်၊ သွေးသားကို သန့်
ရှင်းစင်ကြယ်စေပြီး အသားအရေလှပနုနုစေတဲ့ သိရိဗုဒ္ဓရုပ်လှ သွေးသန့်
ဆေးအေး၊ ညတစ်ကြိမ်သောက်ရုံနဲ့ ဝမ်းပျော့ပြောပြ အဆီးကျိတ်၊
လေမပြတ်အောင် ကာကွယ်ပေးတဲ့ ဝမ်းပျော့ပြောပြလေဆေး၊ အဆင့်
မြင့်မြင့်နဲ့ အကောင်းဆုံးလိမ်းရုံဆေး (Roll On) သွေးတိုးကိုသာ ကုစေ
ပြီး သွေးပေါင်ထိုးကျစေခြင်းမရှိတဲ့ သွေးတိုးကျဆေး၊ အစာအိမ်ရောဂါ
ပျောက်ဆေး၊ ဝမ်းပျော့ဝမ်းပျက်ရောဂါဆေး၊ ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေး၊
အသည်းဆေး၊ အဆုတ်ကုသေး၊ နှလုံးအားတိုးဆေး၊ မှုတ်စိတ်ညှစ်ဆေး၊
ရှားပါးသစ်ခေါင်းများစွာ၊ ချေးနုစေဆေး၊ ချင်းနုစေဆေး၊ ချင်းနုစေဆေး
အကောင်းဆုံးဆေးပင်များ၊ ချင်းနုစေဆေး၊ ချင်းနုစေဆေး"

"သိပ်ကောင်းတဲ့ဆေးတွေပဲ၊ ဒီဆေး ဆရာကျော်ဆီကို မလာနိုင်တဲ့
သူများအတွက် ချင်းနုစေဆေးကုသမှု ညွှန်ကြားပြီး"

ပင်ရင်းဆိုင်ကတော့ ချင်းနုစေဆေး၊ ချင်းနုစေဆေး၊ တိုက် ၂၀၁
အသုံး ၃၊ ၁၂ လုံးတန်း၊ ချင်းနုစေဆေး၊ ချင်းနုစေဆေး၊ ချင်းနုစေဆေး၊
ဆေးထုတ်လုပ်ရေး၊ တစ်ပြည်လုံးဖြန့်ချိရေး ဦးပြင်ဆောင်သူများ၊ သိပ်
ကြီးစေ့၊ City Mart ချင်းနုစေဆေး၊ ဆိုင်ခွဲများအားလုံး၊ စိန်မြန်မာ
ဆေးဆိုင်၊ လူထုပစ္စည်းဆေးဆိုင် ၂၄ လမ်း၊ သိပ်ကြီးစေ့၊ ကိုဝင်းမြင့်၊
မဘော် ၁၅ လမ်း၊ ရွှေညာသားဆေးဆိုင်တို့မှ အစီအစဉ်ဖြန့်ချိပေးပါတယ်။
ဆန်းဦးအောင်မြန်မာဆေးဆိုင်၊ လူထုပစ္စည်းဆေးဆိုင်၊ ကိုလှစိုးဆေး
ဆိုင်၊ စိန်စိန်မြန်မာ ၁၃ လမ်း၊ စေတနာ့ဆေးဆိုင်၊ စုပါဝမ်းကုန်တိုက်၊
စိန်ဂေ ဟာရုမီစင်တာ၊ ဗစ်တိုးရီးယားကုန်တိုက်၊ ရွှေဘိုသာလမ်း
ကိုမောင်စိန်၊ ဆေးကမ္ဘာ၊ ဆေးရာဇာ(ဦးလှမြင့်)၊ ရွှေဦးဆေးဆိုင်၊
ကယားဆေးဆိုင်၊ မန္တလေးမှာ စိန်ကြည်စိန်၊ အောင်ရတနာဆေးဆိုင်၊
ဈေးချိုမှာရှိတဲ့ ပင်မ ဆေးဆိုင်၊ မတူမစွာဆေးဆိုင်၊ မြင့်ဦးလှိုင်နာရီဆိုင်အနီး၊
အောင်မိသားရဲ ဆေးဆိုင်၊ စစ်တွေမှာ ကေရာဇာ၊ မြစ်ကြီးနားမှာ
တစ်ဦးတည်းကိုယ်တီးလှယ် ဆရာရန်နိုင်ဘုန်းမြင့်ဆေးကုသေး၊ မော်လမြိုင်
ရွှေအုန်းသီးဆေးဆိုင်၊ ပဲခူး ဦးဘဌေး၊ ဦးဘဌေးလေးဆေးဆိုင်၊ မုသိပ်မှာ
ရွှေစွန်ညို၊ ရွှေစီးကွက်၊ အေး၊ သုန်းဆေးဆိုင်၊ လောကနတ်ဆေးဆိုင်တို့
ဖြစ်ပါတယ်။ အသေးစိတ်သိချင် ရင်တော့ ခန်း-ရွှေရတနာ ကို ဆက်လက်
မေတ္တာဖြင့် ကိုင်ပင်ဆွေးနွေး ကုသပေးပါတယ်။

နန္ဒာစိုး

(ဆင်ဖြူကျွန်း)

ခိုးသားငါးရာ ကိုးဂါထာ

(၁)

အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်။

ထိုအရှင်မြတ်သည် အဝန္တီတိုင်းရှိ ပဝတ္တ

တောင်ခြေ၌ ကျောင်းသင်္ခမ်းငယ်ကလေး ဆောက်လုပ်၍
သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုတောင်ခြေရှိ အနီးအပါး ကျေး
ရွာများတွင် အရှင်မြတ်၏ အဆွေအမျိုးတို့ နေထိုင်ကြသော
ကြောင့် ထိုကျေးရွာများကို ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊
ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးအလို့ငှာ အမှီပြုထား၍ ဤနေရာဒေသ
ဝန်းကျင်တွင် အခြေချသီတင်းသုံးနေတော်မူခြင်း ဖြစ်သော်
လည်း စင်စစ်၌ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်မှာ ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားသံဃာတစ်ပါးသာ ဖြစ်၏။

ဘုရားရှင် ဟောကြားဆုံးမတော်မူသည့် နည်းနာနိဿူ
အတိုင်း အေးချမ်းသော ဤပဝတ္တတောင်ခြေရှိ ကျောင်း
သင်္ခမ်းကလေး၌ သီတင်းသုံးတော်မူကာ ရဟန်းတရားတို့ကို
အားထုတ်နေထိုင်ခြင်းဖြင့် ဘဝတာ၏ အချိန်များကို အကျိုး
ရှိရှိအသုံးချနေတော်မူသော မထေရ်တစ်ပါးပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ထိုအရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်ကို လာရောက်ဆည်း
ကပ် ကိုးကွယ်ကြသူ အများထဲတွင် ကောဠိကဏ္ဍသော
ဟု အမည်ရှိသော ဥပါသကာတစ်ဦးလည်း ပါဝင်
အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်နှင့် တဖြည်းဖြည်း ရင်းနှီး
ဝင်လာခဲ့သောကြောင့် မထေရ်က ဥပါသကာအား သော
ဟုပင် အတိုချုပ်၍ ခေါ်ဝေါ်ဆက်ဆံခြင်းပြု၏။ ဆရာ
ဒကာမှာ အထူးရင်းနှီးကြ၍ ဆရာရင်း၊ ဒကာရင်းဟု
ခေါ်၏။

ထိုသောဏ ဒါယကာသည်ကား အခြားသော
ကပ်ကိုးကွယ်လာကြသည့် အများစုသော ဥပါသကာတို့
သာမန်မျှကိုးကွယ်ခြင်းမဟုတ်။ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေ
ဟောကြားပြသတော်မူသော တရားဓမ္မများ၌ အထူး
စားသက်ဝင်ကြည်ညိုသူ ဖြစ်လေသည်။ ထို့အပြင်
ဥပါသကာတို့နှင့်မတူ ကွဲပြားထူးခြားသည်မှာ သော

သည် မထေရ်ဟောကြားတော်မူသော
တရားတော်များကို သာမန်မျှ
စာသုသည်မဟုတ်ဘဲ
ဘုံတရားတော်များနှင့်
ဆက်သက်၍လည်း ခြေခြေ
မြဲမြဲ မေးမြန်းစူးစမ်းတတ်ခြင်းဖြစ်၏။

‘အရှင်ဘုရား...အရှင်၏ ဆရာသည် မည်သူဖြစ်ပါ
သနည်း။ ယခု အရှင်ဘုရား ဟောကြားတော်မူသော တရား
တော်များသည် မည်သည့်ဆရာ၏ တရားတော်များ ဖြစ်ကြ
သနည်း။ အရှင်ဘုရား၏ ကိုယ်ပိုင်ထိုးထွင်းသိမြင်ခဲ့သော
တရားတော်များပင် ဖြစ်ပါသလော’

သောဏသည် ဤသို့ပင် ပွင့်လင်းစွာ စုံစမ်းလေ့လာ
ဆက်ကြားမေးမြန်းတတ်၏။ အရှင်မဟာကစ္ဆည်းမထေရ်
ကည်း ဤသို့စူးစမ်းလေ့လာသည်ကို ကြိုက်၏။ အများ
ဆောင်လိုသာ ယောင်ရသည်၊ အမောင် တောင်မှန်းမြောက်
အသိ ဆိုသကဲ့သို့ ရှေးယမ်းလိုက်၊ ဘာသာယမ်းလိုက်

ထူးခြားနား လူအများထက်စာလျှင် ဤသို့တရားတော်ကို
ထဲထဲဝင်ဝင် ချဉ်းကပ်စူးစမ်းလေ့လာတတ်သော ဥပါသကာ
မျိုးကို ပို၍အားရကျေနပ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း
မကွယ်မဝှက်ဘဲ ပွင့်လင်းစွာ ဖြေကြားပေးတော်မူလေ့ရှိ၏။

‘ဒါယကာ သောဏ...ငါ၏ဆရာသည် သုံးလောက
ထွတ်ထား ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်ဖြစ်သည်။ ငါဟော
ကြားတော်မူသော တရားတော်များသည် ငါ၏အသိဉာဏ်
ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ထိုးထွင်းသိမြင်ခဲ့သော တရားတော်များ
မဟုတ်ကြပါ။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကြီးမြတ်
စွာသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကြီးဖြင့်သာလျှင် ထိုးထွင်း

သိမြင်တော်မူခဲ့သော တရားတော်များ ဖြစ်ကြ၏။ ငါက
ထိုဘုရားရှင်ထံမှ သင်ယူနာကြားလာခဲ့ကာ ဘုရားရှင်က
သွန်သင်ညွှန်ပြခဲ့သည့် နည်းနိဿယများအတိုင်း ဤကျောင်း
သင်ခန်းတွင် သီတင်းသုံးရင်း ကြိုးကုတ်အားထုတ်နေလျက်
တစ်ဖက်ကလည်း သင်တို့လို ဒါယကာဥပါသကာများကို
တစ်ဆင့်ပြန်လည်ဟောကြား ဖြန့်ဝေပေးနေခြင်းသာဖြစ်
တယ် သောဏ

ကောဠိကဏ္ဍသောဏသည် ဂုဏ်သတင်းထင်ရှား
ကျော်ကြားလှသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ကြည်ညို
လေးမြတ်ဖွယ် သတင်းတို့ကို ကြားနေရသည့်တိုင် တစ်ဆင့်
ကြားဖြင့်သာ ကြည်ညိုနေရသူဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်အား
ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ဖူးမြော်ဖူးသူ မဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင်
တစ်ဆင့်ပြန်လည် ဖြန့်ဝေဟောကြားသော အရှင်မဟာ
ကစ္စည်းမထေရ်ထံမှ တရားတော်များကို နာယူနလုံးသွင်း
ရခြင်းဖြင့်ပင် မူလတရားပိုင်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ကြည်ညို၍မဆုံးနိုင် ဖြစ်ရ၏။

‘အရှင်ဘုရား...တပည့်တော်သည် အရှင်၏ဆရာ ဖြစ်
တော်မူသော ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ကိုယ်တိုင်ဖူး
မြော်လိုလှသည်။ အရှင်၏ဆရာသည် ယခုအခါ အဘယ်
ဒေသ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါသနည်း’

‘ဒါယကာသောဏ...ငါ၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်
သာဝတ္ထိ၊ ရာဇဂြိုဟ်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ဒေဝဒဟ၊ ကောလိယ၊
ဝေသာလီ အစရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်မြို့ရွာများသို့ အလျဉ်း
သင့်သလို ဒေသစာရီခရီးများ ကြွချီတော်မူကာ တရားဓမ္မ

တို့ကို ဟောကြားဖြန့်ချိနေတော်မူလေ့ရှိ၏။ မည်သည့်ပြည်
ထောင်မြို့ရွာတို့၌ သီတင်းသုံးနေလျက်ရှိသည်ကို စုံစမ်းမေး
မြန်းလျှင် အလွယ်တကူ သိရှိနိုင်ပါ၏’

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားရှင်အား လူတိုင်းက
သိနေကြသောကြောင့်တည်း။ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်သတင်း
များသည် လူအများတို့အကြားတွင် အမြဲပျံ့နှံ့ထင်ရှားလျက်
ရှိ၍ ဘုရားရှင်အား လူတိုင်းက သိကြသည်ဟု ဆိုလိုက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤနှစ်၊ ဤကာလအဖို့
တွင် ဘုရားရှင်သည် မည်သည့်ရပ်ရွာဒေသသို့ ရောက်ရှိ
နေသည်။ မည်သည့်ပြည်ထောင်မြို့တော်၏ မည်သည့်
ကျောင်းတွင် ဝါဆိုဝါကပ်တော်မူမည် ဆိုသည်တို့ကို
အလွယ်တကူစုံစမ်းသိရှိနိုင်သည်ဟု ပြောရခြင်းဖြစ်သည်။
ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးနေတော်မူရာ အရပ်ဒေသကို စုံစမ်း
ရခြင်းသည် ခက်ခဲသောကိစ္စ မဟုတ်ပါ။

ဒါယကာသောဏသည် ထိုအဖြေကို ရသောအခါ
များစွာအားတက်၏။ ဝမ်းမြောက်၏။

‘ဟန်ကျတော့ပဲ။ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ ငါ
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံမှောက် အရောက်
သွားပြီး အနီးကပ်လက်တွေ့မျက်တွေ့ ဖူးမြော်ကြည်ညို
လိုက်ဦးမယ်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားတဲ့
တရားဓမ္မတွေကို ကိုယ်တိုင် နားဆတ်ဆတ်ကြားနာယူလိုက်
ဦးမယ်’ ဟုလည်း အားခဲမိ၏။

ထိုသို့ အားတက်အားခဲနေမိသော အချိန်ကာလအတွင်း
မှာပင် သောဏအဖို့ အလွန်ကောင်းမြတ်သော အကြံ
အစည်သစ်တစ်ခုကို တွေးတောရရှိလာခဲ့၏။ အခြားမဟုတ်။

‘ငါသည် ဘုရားရှင်အား သွားရောက်ဖူးမြော်ခြင်း
ဘုရားရှင် ဟောကြားသော တရားတော်တို့ကို နာယူခြင်း
ကိစ္စတို့ကိုပြုရာ၌ သည်အတိုင်း လူဝတ်ကြောင် ဒါယကာ
ဥပါသကာတစ်ဦးအနေဖြင့် သွားရောက်ဖူးမြော်ခြင်း၊ တရား
နာယူခြင်းထက် ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ဘုရားရှင်
ချမှတ်တော်မူခဲ့သည့် စည်းကမ်းနှင့်အညီ ရဟန်းပြုပြီးကာမှ
ရဟန်းဘဝဖြင့် သွားရောက်ခြင်းက ပို၍ကောင်းမွန်သင့်မြတ်
ပေလိမ့်မည်’ ဟူသော အကြံအစည်ပင် ဖြစ်တော့၏။

ဘုရားရှင်၏ တရားတော်များ၌ သက်ဝင်ကြည်ညို
ရင်းစွဲ ရှိပြီးဖြစ်သော သူ့အဖို့ ထိုသာသနာတော်၌ လိုက်နာ
ရောက်ရဟန်းပြုရန်ကိစ္စမှာ ခက်ခဲလှသည်မဟုတ်။ သူ့ကိုယ်
တိုင်ကလည်း လက်ရှိလူဝတ်ကြောင်ဘဝကို စွန့်ခွာတော်မူ

တွန့်တိုဝန်လေးနေသူ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သောဏသည့် ဆရာရင်းဖြစ်သော အရှင်မဟာကစ္ဆည်းမထေရ်ကို ဖွင့်ဟ ပြောဆိုလျှောက်ထားကာ တောင်းပန်လေတော့သည်။

‘အရှင်ဘုရား...တပည့်တော်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် အကြီးအမှူးပြု၍ အရှင်ဘုရားတို့ အားထုတ်ကျင့်ကြံနေသော သာသနာတော်၏ တရားတော်များကို ကြည်ညို လှပါသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်သို့ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုလိုလှပါသည်။ တပည့်တော်အား အစဉ်သနားသောအားဖြင့် ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဘုရား’

သောဏဥပါသကာက ရဟန်းပြုပေးပါရန် တောင်းဆို၏။ ထိုအခါ အရှင်မဟာကစ္ဆည်းမထေရ်က အလွယ်တကူ လိုက်လျောခြင်းမပြု။

‘ဒါယကာသောဏ...ရဟန်းပြုခြင်းကိစ္စသည် ကလေးသူငယ်များ ကစားပွဲကဲ့သို့ ဝင်လိုကဝင် ထွက်လိုကထွက် အလွယ်တကူဆောင်ရွက်၍ရသော ကိစ္စမျိုးမဟုတ်။ သင်သည် ဤကိစ္စအတွက် ခွင့်ပြုပါရန် သင့်အား တစ်နည်းနည်းသော ပတ်သက်မှုဖြင့် ပိုင်ဆိုင်သူများထံ အခွင့်တောင်းခံရန် လိုသေး၏။ သင်၏အထက်မှ သင့်အား အာဏာပိုင်သူ မည်သူရှိသေးသနည်း’

မထေရ်က မေးမြန်းသောအခါ သောဏက မိခင်ကြီးတစ်ဦးသာ ရှိပါတော့သည်ဟု ဖြေကြား၏။ ဤတွင် ‘ထိုမိခင်၏ ခွင့်ပြုချက်ရှိရန် လိုသေးသည်။ ရဟန်းပြုမည့်သူအား တစ်နည်းနည်းသော ပတ်သက်မှုဖြင့် ပိုင်ဆိုင်ကြသော မိဘ၊ ဘိုးဘွား၊ ဦးကြီး၊ ဒေါ်ကြီး အစရှိ အုပ်ထိန်းသူများ၊ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို၊ ညီအစ်မ၊ မောင်နှမ စသဖြင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်ကြသူများက သဘောတူခွင့်ပြုမှသာလျှင် ရဟန်းပြုပေးခွင့် ရှိပါ၏။ သင့်မိခင်၏ ခွင့်ပြုချက်ကို အလျင်တောင်းခံဦးလော့’ဟု ဆိုကာ ပထမအကြိမ် ငြင်းပယ်လွှတ်လိုက်၏။

‘အရှင်ဘုရား...အဲဒီစည်းကမ်းကို ဘယ်သူက ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ချမှတ်ခဲ့တာတုံးဘုရား’

သောဏဒါယကာသည် သူ့ထုံးစံအတိုင်း ထဲထဲဝင်ဝင် နှိပ်နှိပ်ချွတ်ချွတ် မေးမြန်းစူးစမ်းပြန်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အရှင်မဟာကစ္ဆည်းမထေရ်က ပြန်လည် နှင်းလင်း ဖြေကြားတော်မူရပြန်၏။

‘ဒါယကာသောဏ... ဤစည်းကမ်းသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က ချမှတ်တော်မူသော စည်းကမ်း

ဖြစ်ပါတယ်’

‘ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးကြောင့် ချမှတ်တော်မူပါသလဲ ဘုရား’

‘သောဏ...ငါ့ရှင်းပြသည်ကို သေသေချာချာ နားထောင်ပေတော့။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး ဒုတိယဝါမှာ မွေးဖွား ဖခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးရှိရာ ကပိလဝတ်ပြည်ကို ဒေသစာရိတ္တချီတော်မူခဲ့တယ်။ အဲဒီပြည်မှာပဲ ဇနီးဟောင်း ယသော်ဓရာဒေဝီနဲ့ သားတော်ရာဟုလာတို့လည်း နေထိုင်ကြတယ်။ ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူလို့ ခုနစ်ရက်မြောက်တဲ့နေ့ ဖခမည်းတော်ရှိရာ ကပိလဝတ်ပြည် ရွှေနန်းတော်ကနေ သီတင်းသုံးရာ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်ကို ပြန်အကြွမှာ မယ်တော်ယသော်ဓရာရဲ့ တိုက်တွန်းချက်အတိုင်း သားတော်ရာဟုလာကလေးက ဘုရားရှင်နောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်ပါပြီး အမွေတောင်းခံသတဲ့’

‘မှန်ပါ။ မိန့်တော်မူပါဦး အရှင်ဘုရား’

‘အမှန်မှာတော့ ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်မျှသာရှိသေးတဲ့ သားတော်ရာဟုလာကလေးက အမွေတောင်းခံရာမှာ လောကီအမွေဖြစ်တဲ့ ရွှေအိုးကြီး(၄)လုံးကို တောင်းတာပဲ။ ရွှေအိုးကြီးလေးလုံးဟာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဖွားဖက်တော်ခုနစ်ပါးထဲမှာ တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားရှင်က သားတော်ကို လောကီအမွေပေးဘဲ လောကုတ္တရာအမွေကိုပဲ ပေးလိုက်တာကြောင့် နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်ပြန်ရောက်ချိန်မှာ ရာဟုလာကလေးကို ရှင်သာမဏေပြုပေးလိုက်ကြဖို့ မိန့်တော်မူတယ်။ အဲဒီမှာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်ကြီးက ဆံပင်ရိတ်ပေးပြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်ကြီးက သရဏဂုံပေးတော်မူတယ်။ ဒီမှာပဲ ရာဟုလာ သားတော်ဟာ ရှင်သာမဏေအဖြစ် လောကုတ္တရာအမွေကို ဆက်ခံရရှိလိုက်တော့တာပဲ’

‘ဝမ်းသာစရာကောင်းလိုက်တာ အရှင်ဘုရား’

‘နေဦး၊ ဝမ်းသာနဲ့ဦး။ အဲဒီမှာတော့ ဝမ်းနည်းတဲ့သူက ရှိနေတယ်။ တခြားသူ မဟုတ်ဘူး၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဖခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးပဲ’

‘သူက ဘာလို့ဝမ်းနည်းရတာလဲဘုရား။ မြတ်စွာဘုရားက အမြတ်ဆုံးအမွေကိုပေးတာပဲ မဟုတ်လားဘုရား။ သူဝမ်းနည်းဖို့ အကြောင်းမရှိပါကလား အရှင်ဘုရား’

ဒါယကာသောဏက နားမလည်နိုင်စွာ လှုပ်မေး

လျှောက်၏။ အရှင်မဟာကစွည်းမထေရ်ကလည်း ထိုကိစ္စကို ပြေလည်သည်အထိ ဆက်လက်ရှင်းလင်းတော်မူ၏။

‘ဒါယကာသောဏ...အဲဒီအချိန်မှာတုန်းက ခမည်းတော်သူခွေဒနမင်းကြီးဟာ သဂဒါဂါမိအဆင့်မှာသာ ရှိသေးတယ်။ ပြီးတော့ မင်းကြီးဟာ မူလကတည်းက သူနိုင်ငံ ကပိလဝတ်ပြည်ကို စကြာတေးမင်းအုပ်ချုပ်တဲ့ ပြည်ထောင်ဖြစ်ဖို့ ရည်မှန်းခဲ့သူဖြစ်တယ်။ စကြာတေးမင်းအဖြစ် သားတော်သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို မျှော်လင့်ခဲ့ပေမယ့် သားတော်က အဲဒီလမ်းကို မလိုက်ဘဲ ဘုရားရှင်အဖြစ်ကိုသာ ရွေးချယ်တော်မူခဲ့တယ်။ ဒီတော့ နောက်ထပ် သားတော်နန္ဒမင်းသားကို စကြာတေးမင်းအဖြစ် ဒုတိယအကြိမ် မျှော်လင့်ပြန်တယ်။ အဲဒါလည်း ဖြစ်မလာဘူး။ နန္ဒမင်းသားနဲ့ သမီးတော် ဇနပဒကလျာဏီတို့ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုမယ့်နေ့မှာပဲ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ညီတော်နန္ဒမင်းသားကို နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်သို့အပြန်မှာ သပိတ်တော်ထမ်းအဖြစ် ခေါ်သွားပြီး ကျောင်းရောက်တော့ ရဟန်းပြုပေးလိုက်ပြန်လို့ပဲ။ အဲဒီမှာ မင်းကြီးဟာ တတိယအကြိမ်အဖြစ် မြေးတော်ရာဟုလာကို စကြာတေးမင်းအဖြစ် မျှော်လင့်ရပြန်တယ်။ သူမျှော်လင့်နေတုန်းရှိသေး ဘုရားရှင်က လောကုတ္တရာအမွေအဖြစ်နဲ့ ရှင်သာမဏေပြုပေးလိုက်ပြန်တော့ သူ ဝမ်းနည်းရတော့တာပေါ့။ မင်းကြီးဟာ မြေးတော်ရာဟုလာရှင်သာမဏေဖြစ်သွားပြီဆိုတဲ့သတင်းကို ကြားတာနဲ့ ဘုရားရှင်ရှိရာ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်ကို ချက်ချင်းလိုက်တော့တာပဲ။ သူမြေးတော်ကို ရှင်သာမဏေပြုပေးခြင်းကို မင်းကြီးက သဘောမတူ၊ မကျေနပ်နိုင်ဘဲကိုး။ ဒါကြောင့် ဘုရားရှင်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ မိဘအုပ်ထိန်းသူချင်း ကိုယ်ချင်းစာသောသဘောနဲ့ လျှောက်ထားတောင်းဆိုပါရစေဆိုပြီး နောက်နောင်ကို အမိ၊ အဘ၊ အဘိုး၊ အဘွား စသော အကြီးအကဲအုပ်ထိန်းသူတို့ရဲ့ သဘောတူခွင့်ပြုချက် မပါဘဲ မည်သူ၏ သား၊ မြေးတို့ကိုမှ ရှင်သာမဏေပြုပေးခြင်း၊ ရဟန်းပြုပေးခြင်းတို့ကို မပြုလုပ်ပါရန် တောင်းပန်တော်မူတယ်။ ရှင်သာမဏေတို့၊ ရဟန်းတို့ ဆိုတာက အသက်သေဆုံးသွားကြခြင်း မဟုတ်ပေမယ့် လူဝတ်ကြောင်များနဲ့တော့ အသက်ရှင်လျက်နဲ့ ဘဝခြားသွားတာမျိုးဖြစ်တာမို့ မင်းကြီးရဲ့ လျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်ဟာ သမာသမတ်ကျတယ်။ မျှတတယ်လို့ ဘုရားရှင်က ဆုံးဖြတ်ပြီး မင်းကြီးရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို သိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့ ပညတ်ပြီး

ဘုရားရှင်က လိုက်လျောတော်မူခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဒီစည်းကမ်းကို မြတ်စွာဘုရားရှင်က ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ် ဒါယကာသောဏ’

‘မှန်ပါ။ ဒီလိုဆိုတော့လည်း ကြောင်းကျိုးဆီလျော်သဘာဝကျတဲ့ စည်းကမ်းချက်ပါပဲဘုရား’

ဥပါသကာသောဏသည် များစွာဘဝင်ကျ ကျေနပ်သွား၏။ ထို့ကြောင့် မိမိအား ရဟန်းပြုမည့်ကိစ္စကို သဘောတူခွင့်ပြုပါရန် မိခင်ကြီး၏ သဘောတူညီချက်ကို သွားရောက်တောင်းခံလေသည်။ သောဏ၏ မိခင်ကြီးသည် ပစ္စည်းဥစ္စာဓနနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။ သားဖြစ်သူ၏ အထောက်အပံ့ လုပ်ကျွေးပြုစုမှုကို မျှော်ကိုးနေရန်မလို၊ သူကပင် သားကို ထောက်ပံ့ပေးကမ်းနိုင်သေးသူဖြစ်ရာ ပြဿနာမရှိ။ သားဖြစ်သူ သောဏကို အကဲခတ်သော် ရဟန်းပြုရန် အတော်ဆန္ဒထက်သန် ပြင်းထန်နေကြောင်း ရိပ်စားမိ၏။ ထို့ကြောင့် သား၏ဆန္ဒကို မကန့်ကွက်တော့ဘဲ ချောချောမောမောပင် ခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။ သောဏကား မိခင်၏ ခွင့်ပြုချက်ကို ရရှိပြီဖြစ်၍ များစွာကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ရလေပြီ။

သောဏသည် ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပြုချက်ကို မိခင်ကြီးထံမှ ရရှိခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ဆရာရင်း အရှင်မဟာကစွည်းမထေရ်ထံသို့ ဝမ်းသာအားရ သွားရောက်လျှောက်ထား၏။ ပြီးနောက် မိမိကို ရဟန်းပြုပေးပါရန် တောင်းဆိုပြန်၏။ သို့သော် ဤတစ်ကြိမ်တွင်လည်း သူမျှော်လင့်သလို လွယ်လွယ်ကူကူ ဖြစ်မလာခဲ့ပြန်ပေ။

‘ဒါယကာသောဏ...တစ်သက်တာလုံး၌ အရက်နဲ့ နေ့ဆွမ်းဟူ၍ ဆွမ်းနှစ်ထပ်ကိုသာ စားရသော၊ နေ့မွန်းတည့်ကျော်လွန်သွားပါလျှင်လည်း ရေကိုသာ ဆွမ်းအမှတ်ပြု ရောင့်ရဲလိုက်ရသော၊ တစ်ခုတည်းသောအိပ်ရာ၌ပင် အိပ်ရသော ရဟန်းတို့၏အကျင့်သည် ခဲယဉ်းလှ၏။ သာသနာတော်၏ဝန်ကို ဆောင်ရသည်မှာ အမြင်လွယ်သလောက် အလုပ်ခက်လှသည်။ သင် ထပ်မံစဉ်းစားပါဦးလော့’

အရှင်မဟာကစွည်းမထေရ်သည် အလွယ်လက်ခံရဟန်းပြုမပေးဘဲ ထပ်မံစဉ်းစားပါဟုဆိုကာ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် တားမြစ်လိုက်ပြန်၏။ သို့ရာတွင် ပြင်သောဆန္ဒဖြင့် မဖြစ်မနေ ဆုံးဖြတ်ချက်ခိုင်ခိုင် ချထားဖြစ်သောကြောင့် သောဏသည် မယိမ်းယိုင်စတမ်းမံ၍ တောင်းဆို၏။

အရှင်မဟာကစ္ဆည်းမထေရ်လည်း သောဏ၏ အရိပ်
အောက်ကိုစောင့်ကြည့်၍ ယုံကြည်စိတ်ချလာသဖြင့် တတိယ
အကြိမ်မြောက် တောင်းဆိုလာချိန်တွင်မှ ရဟန်းပြုပေးတော်
မူလေသည်။

◆ ◆ ◆

(၂)

သောဏသည် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီးသော
အခါ မူလကပင် သဒ္ဓါတရားကြီးကြီးဖြင့် ရဟန်းပြုလာသူ
ဖြစ်သည့်အတွက် ရရှိလာသော ရဟန်းဘဝကို အချည်းနှီး
အကျိုးမဲ့အဖြစ်မခံချေ။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်သူ အရှင်မဟာ
ကစ္ဆည်းမထေရ်၏ သွန်သင်ညွှန်ပြသော အဆုံးအမနည်း
နည်းများကို ရိုသေစွာ နာယူသင်ခံ၍ ရဟန်းတရားတို့ကို
ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့လေ၏။ ရဟန်းဘဝဖြင့် အချိန်သုံးနှစ်
တိတိ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီးသောအခါတွင်မှ မိမိတွင် မြတ်စွာဘုရား
သောကြာတော်မူခဲ့သော တရားဒေသနာအခြေခံတို့ အထိုက်
အလျောက် ပြည့်စုံခဲ့ပြီဟု ယုံကြည်စိတ်ချလာခဲ့သည်။

အရှင်သောဏသည် လူဝတ်ကြောင်ဘဝနှင့် ရှိစဉ်က
ရဟန်းပြုပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ရဟန်းဘဝဖြင့် သွား
ရောက်ဖူးမြော်လိုက်မည်ဟု ရည်ရွယ်အားခံထားခဲ့သူဖြစ်
သည်။ သို့ရာတွင် ရဟန်းဘဝသို့ တကယ်ရောက်ရှိလာသော
အခါ စိတ်ပြောင်းသွား၏။ ငါသည် နက်နဲလှသော မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်၏ တရားတော်များကို နားကန်းတစ်လုံးမျှ မသိ
နည်းဘဲနှင့် ဘုရားရှင်ထံ မသွားလို။ အထိုက်အလျောက်
သိရှိအောင် ကြိုးစားသင်ယူ အားထုတ်ပြီးမှသာ ဘုရား
ရှင်အား သွားရောက်ဖူးမြော်တော့မည်ဟု စိတ်ထားပြောင်း
လဲသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မိမိတွင် တရား
ဇာတ်ခံ ပြည့်ဝအောင် သုံးနှစ်ကြာသည်အထိ ကြိုးစားအား
ထုတ်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သောဏရဟန်းသည် သုံးနှစ်တာကာလ
ပြည့်မြောက်ခဲ့ပြီး၍ မိမိ၏တရားဇာတ်ခံကို မိမိယုံကြည်
စိတ်ချလာခဲ့ချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားထံ ကိုယ်တိုင်သွား
ရောက်ဖူးမြော်ရန် ဆုံးဖြတ်၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်သူကို
စွန့်ပယ်ပြောကြားကာ အခွင့်တောင်းခံ၏။ ဆရာကလည်း
ကြည်ဖြူစွာ ခွင့်ပြု၏။

‘ငါ့ရှင်သောဏ...မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ယခုအခါ
တွင် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံး
နေတော်မူသည်ဟု စုံစမ်းသိရှိရသည်။ သင်သည် သာဝတ္ထိ

ပြည်သို့သာ သွားရောက်
ပါလေ’

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
အရှင်မြတ်က ဘုရားရှင်
သီတင်းသုံးနေတော်မူရာ အရပ်ဒေသ
ကို စုံစမ်း၍ လမ်းညွှန်ပြတော်မူ၏။ အရှင်သောဏလည်း
သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝမ်းမြောက်စွာ
ခရီးနှင်ခဲ့လေသည်။ ကျောင်းတော်သို့ အာဂန္တုရဟန်းအဖြစ်
ရောက်ရှိသောအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ကိုယ်တွေ့ထင်
ထင် ဖူးမြင်ကြည်ညိုခွင့် ရရှိသဖြင့် များစွာကျေနပ်ရတော့
သည်။ သို့သော် အရှင်သောဏအဖို့ ထိုထက်ပိုမို၍ အတိုင်း
ထက်အလွန် ကျေနပ်ဖွယ်ကြုံရသည်မှာ မြတ်စွာဘုရားက
တစ်ခုတည်းသော ဂန္ဓကုဋ်၌ ၎င်းနှင့်အတူအိပ်ရန်(ကိုရိုးစက်
ခွင့်) ချီးမြှင့်ပေးသနားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အရှင်
သောဏအဖို့ ဘုရားရှင်နှင့်အတူ ဂန္ဓကုဋ်တစ်ခုတည်း၌
ကိုရိုးစက်ခွင့်ရရှိခြင်းမှာ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူဖွယ် အခွင့်
အရေးထူးကြီးပင်တည်း။

ထိုသို့ အတူကိုရိုးစက်ကြ၍ မိုးသောက်ယံသို့ ရောက်
သောအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ‘ချစ်သားသောဏ...သင်
သည် သိရှိလေ့ကျက်ထားခဲ့သော တရားတော်တို့ကို ငါ
ဘုရားအား ဟောကြားလော့’ဟု တိုက်တွန်းတော်မူ၏။

ထိုအခါ အရှင်သောဏသည် ငါသည် မြတ်စွာဘုရား
ရှင်အား တရားတော်ဖြင့် ပူဇော်ခွင့်ရရှိပေပြီဟု ကြီးစွာသော
ပီတိအဟုန်ဖြင့် တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသောဝဂ်၊ ရှစ်ပါးသော
ဝဂ် ရှိကုန်သော ဘုရားစကားတော်တို့ကို သရဉာဉာဝတ်ဖြင့်
ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်း ပြုလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သောဏရဟန်း၏ ရွတ်ဆို

ပူဇော်မှုကို အလွန်ကျေနပ်တော်မူသဖြင့် ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော် တိုင်၏ သာဓုခေါ်သံကို ကြားသိရသဖြင့် နဂါး၊ ဂဠုန် တို့မှစ၍ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင် တစ်ပြိုင်နက်လိုက်ပါ သာဓု ခေါ်ကြကုန်၏။

ထိုအချိန်တွင် သောဏရဟန်းနှင့် ယူဇနာတစ်ရာနှစ် ဆယ်ဝေးကွာသောအရပ်တွင်ရှိသည့် အရှင်သောဏ၏မိခင် ဥပါသိကာမကြီး၏ နေအိမ်တွင်ရှိသော အိမ်စောင့်နတ် သည်လည်း သာဓုခေါ်ပြန်၏။ ဥပါသိကာမကြီးသည် သာဓု ခေါ်သံကို ကြားရသဖြင့် 'အလို...ငါ၏အိမ်အတွင်း၌ သာဓု ခေါ်သံကို ကြားရ၏။ ဘယ်သူကများ သာဓုခေါ်လေ သနည်း'ဟု စုံစမ်းလေသော် အိမ်စောင့်နတ်က မိမိသာဓု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အသိပေးပြောကြား၏။ ထို့ကြောင့် ဒါယိကာမကြီးမှာ အံ့ဩတကြီးဖြစ်သွားရကာ ဆက်လက် စုံစမ်း မေးမြန်းရတော့သည်။

'အချင်းနတ်မင်း...သင်သည် ရှေးက ငါ့ကို ကောင်း ချီးမပေးခဲ့ဖူးပါ။ ယခုမှ အဘယ်ကြောင့် ကောင်းချီးပေးရ လေသနည်း'

'မိခင်...ငါသည် သင့်အား ကောင်းချီးပေးခြင်းမဟုတ်။ သင်၏သားဖြစ်သူ သောဏရဟန်းကို ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ သောဏရဟန်းသည် ယခုအခါတွင် မြတ်စွာဘုရား၏ အနီး ၌ အတူတကွ ရှိနေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဘုရားရှင်နှင့်အတူ သီတင်းသုံး၍ တရားဟောကြားပူဇော်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား က ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းကို သိရှိကြကုန် သော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ကလည်း ကောင်းချီးပေးကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည်လည်း သောဏရဟန်းအား ကောင်းချီး ပေး သာဓုခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

မိခင်ဒါယိကာမကြီးသည် အလွန်အံ့ဩသွား၏။ ထို့ ကြောင့် ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် အဖြေကို ပို၍တိတိကျကျ သဲသဲ ကွဲကွဲ သိရအောင် ထပ်မံမေးမြန်း၏။

'အသင်နတ်မင်း...မည်သို့ပြောသနည်း။ ကျွန်တော်မ ၏ သားကို မြတ်စွာဘုရားက တရားဟောခြင်းပေလော'

ထိုအခါ အိမ်စောင့်နတ်က သေချာစွာ ဖြေကြား၏။

'ဤသို့ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ အသင်၏သားက မြတ်စွာ ဘုရားကို တရားဟောကြား ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်'

မိခင်ဥပါသိကာမကြီးသည် ထိုစကားကို ကြားရလျှင် တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထမှု၊ ပီတိဖုံးလွှမ်းသွား

ရလေသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် 'ငါသည် သားဖြစ်သူထံ ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပြုခဲ့ရကျိုးနပ်ပေပြီ။ သားပြန်လာလျှင် ထိုတရားတို့ကို ပြန်လည်ဟောကြားပေးပါရန် တောင်းဖန်၍ ငါနှင့်အတူ ရပ်သူရွာသား လူအများတို့ ထိုတရားကို နာထု ကြကုန်အံ့'ဟု အားခဲထားလိုက်လေတော့သည်။

အရှင်သောဏမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရားထံတော်၌ အခွင့်သင့်သမျှ ရက်အနည်းငယ်နေထိုင်ကာ ဘုရားရှင် ဟောကြားသော တရားတော်များကို အခြားသံဃာများနှင့် အတူ ကောင်းစွာနာယူမှတ်သား၏။ မိမိစိတ်ကျေနပ်ပြီးသော် သောဏအခါတွင်မှ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီးနောက် ဆရာဖြစ်သူ အရှင်မဟာကစ္ဆည်းထံသို့ ပြန်လာခဲ့၏။ ထို့ နောက် မထေရ်နှင့်တကွ မိခင်ကြီး၏ရွာသို့ ဆွမ်းခံကြ လေသည်။

မိခင်ကြီးသည် ဆရာမထေရ်နှင့်အတူ ဆွမ်းခံကြွလာ သော သားရဟန်းသောဏတို့ မိမိအိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လာ သည်နှင့် အလွန်ကြည်ညိုစွာ ရှိခိုးကန်တော့၍ အိမ်အတွင်း သို့ဝင်ရန် ဖိတ်မန်၏။ မွန်မြတ်စွာ စီရင်ထားသည့် အလွန် ကောင်းမွန်သော ဆွမ်း၊ ခဲဖွယ်၊ ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် အားပါးတရ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လုပ်ကျွေးဆက်ကပ် လှူဒါန်း၏။ ထို့ နောက် သားရဟန်းအား ရှိသေစွာ လျှောက်ထားတောင်းဖန် ၏။

'အရှင်ဘုရား...အရှင်သည် မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ ကြွရောက်ခဲ့၍ ဘုရားရှင်အား တရားဖြင့် ပူဇော်ခဲ့သည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ ထိုသတင်းကို ကြားရ၍ အထူးဝမ်း မြောက်နေပါသည်'

'ထိုအကြောင်းကို မည်သို့သိရပါသနည်း'

'တပည့်တော်မ၏ အိမ်စောင့်နတ်မင်းက ပြောပြ၍ သိရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်မတို့လည်း ထိုတရား ကို နာယူလိုလှပါသည်။ ဘုရားရှင်အား ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့သော ထိုတရားတော်များကို ပြန်လည်ဟောကြားပေးတော်မူပါ။ တပည့်တော်မနှင့်အတူ တစ်ရွာလုံးရှိ ရပ်သူရွာသားအများ လည်း အတူတကွ နာကြားနိုင်ကြဖို့ ကျယ်ဝန်းသောနေရာ တွင် တရားဟောမဏ္ဍပ်ကြီးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ရန် စီစဉ်ပါရစေ။ အခွင့်ပေးတော်မူပါဘုရား'

'ငါ့ရှင်သောဏ၊ ဤအမှုသည် အများကောင်းကျိုး အလို့ငှာ ဖြစ်တော့၏။ သင် ဝမ်းမြောက်စွာ ထမ်းဆောင် သောအားဖြင့် တရားတော်များ ချီးမြှင့်ပေးပါလေ'

ဆရာဖြစ်သူ အရှင်မဟာကစ္ဆည်း မထေရ်ကလည်း သင့်လျော်သောကိစ္စ ဖြစ်နေသဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် ဝင်ရောက်တိုက်တွန်းတော်မူလေသည်။ ထို့ကြောင့် သောဏရဟန်းလည်း ခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။

‘ကောင်းပါပြီ ဒကာမကြီး၊ ကျယ်ဝန်းသောမဏ္ဍပ်ကို စီရင်၍ အများစုကို တရားပွဲကြိုတင်ဖိတ်မိန့်နှင့်ပါလေတော့’
‘ဝမ်းမြောက်လှကြောင်းပါ အရှင်ဘုရား’

(၃)

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဝမ်းမြောက်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။ ဒီကိစ္စကြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တာက သူတို့ ရွာသူရွာသားတွေပါမကဘူး၊ ငါတို့အဖို့လည်း အထူးဝမ်းမြောက်စရာပဲဗျာ။ စားရက်ကြုံတော့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးဆို ပြောတာပဲကွ။ သိပ်ကျေနပ်တယ်ဟေ့။ ဟား...ဟား...ဟား’

ခိုးသူအကြီးအမှူးသည် အားပါးတရ ရယ်မောလိုက်ရင်း ပြောကြားလိုက်သည်။ ထိုအခါ တပည့်နောက်လိုက်များထဲမှ တစ်ယောက်က မေး၏။

‘ဘာကိုကျေနပ်ဝမ်းမြောက်တာလဲ ဆရာကြီးရဲ့။ စားရက်ကြုံလို့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲတယ် ဆိုတာကကော ဘာကိုပြောတာလဲ’

‘မင်းတို့ မကြားကြဘူးလား။ ငါတို့ ပစ်မှတ်ထားနေတဲ့ ဥပါသိကာမကြီးက သူ့ရဲ့သား ရဟန်းသောဏအရှင်ကို တရားဟောဖို့ ဖိတ်မိန့်ထားသတဲ့။ ဒီအတွက် ရွာအပြင်က ကျွင်းကျယ်ကြီးမှာ တစ်ရွာလုံး တရားနာကြဖို့ တရားဟောဧည့်ပါကြီးလည်း ဆောက်လုပ်နေကြပြီလေ။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...အဲဒီတော့ ဒီတရားပွဲဟာ သေချာပေါက်ကျင်းပဖြစ်မယ့် တရားပွဲပဲမဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါပြီ ဆရာကြီး။ သူတို့တရားပွဲနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ ဘာဆိုင်လို့တုံး။ ဆရာကြီးက အဲဒီကျရင် တရားသွားနာဖို့ စိတ်ကူးနေမိလို့လား’

နောက်ထပ်တပည့်တစ်ဦးက ဝင်ရောက်မေးမြန်းလိုက်ပြန်သည်။ အကြီးအမှူးက ထိုတပည့်ကို ညံ့ရန်၊ ဖျင်းရန် ဘာဟူသော အကြည့်မျိုးဖြင့် တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်တာ ဖြစ်၏။

‘ပေါက်ပေါက်ရှာရှာကွာ၊ တရားနာဖို့ဆိုတာက ငါတို့အလုပ်မှ မဟုတ်ဘဲ။ ဒီပွဲကို ဦးဆောင်ကျင်းပမယ့် ဥပါ

သိကာမကြီးနဲ့ ရွာသူရွာသားတွေရဲ့ အလုပ်ပဲ။ ကောင်းတယ်၊ သူတို့ဘာသာသူတို့ အဲဒီမဏ္ဍပ်ကြီးမှာ တရားသွားနာနေကြပါစေ။ သူတို့အလုပ် သူတို့လုပ်နေကြချိန်မှာ တို့ကလည်း တို့အလုပ် တို့လုပ်ကြရုံပဲ။ ငါတို့အဖို့ ဝမ်းမြောက်စရာက အဲလို တို့အလုပ် တို့လုပ်ကြချိန်မှာ အနှောင့်အယှက်ကင်းကင်းနဲ့ အေးအေးလူလူ လုပ်ခွင့်ရလာလို့ပဲ။ ဒီလို ဆုကြီးလာသိကြီး တံခါးဖွင့်နေတဲ့ အခြေအနေမျိုးက ကြုံခဲ့ပါဘိကွာ။ ငါ ရှင်းပြမယ်၊ နားထောင်ကြ’

အကြီးအမှူးက တပည့်များကို ရှင်းပြလိုက်၏။ သူတို့အဖွဲ့သည် ခိုးသူပေါင်းကိုးရာတိတိဖြင့် ခွဲစည်းထားသော သူခိုးအဖွဲ့ကြီးဖြစ်၏။ အဖွဲ့ဝင်များ များပြားလှသဖြင့် ဥစ္စာပစ္စည်း၊ နေငွေကြေးတို့ အမြဲလိုအပ်နေသောအဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ခိုးယူရရှိသမျှကို ဝေပုံကျခွဲဝေလိုက်လျှင် အဖွဲ့သားအင်အားများပြားမှုကြောင့် တစ်ယောက်စာ၊ တစ်ယောက်စာ ဝေစုအဖြစ် ဆင့်ပါးစပ် နှမ်းပက်သကဲ့သို့သာ ရရှိကြသဖြင့် သူတို့အဖွဲ့မှာ ခိုးယူခြင်းအလုပ်ကို မပြတ်တမ်းလုပ်နေကြရသူများ ဖြစ်ကြ၏။

အရှင်သောဏ၏မိခင် ဥပါသိကာမကြီးမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝသူမှန်း ခိုးသူများအဖွဲ့က သိရှိကြသဖြင့် ပစ်မှတ်အဖြစ် ရွေးချယ်ထားခဲ့သည်မှာ ကာလကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ဥပါသိကာမကြီးထံတွင် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်၊ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းခွင်တို့အတွက် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြသော လုပ်သားအင်အား များပြားနေခြင်း၊ ထိုကျေးရွာလူထုကလည်း ညီညွတ်မှုရှိကြခြင်းတို့ကြောင့် သူခိုးအဖွဲ့မှာ အခွင့်အခါကို စောင့်ကြည့်နေရသည့်အဆင့်မှ တက်မလာနိုင်သေးဘဲ ရှိနေခဲ့ကြရသည်။ တစ်စုံတစ်ရာ လွဲချော်ခဲ့ပါသော် ဥပါသိကာမကြီး၏ များပြားလှစွာသော အလုပ်သမားများနှင့်သာမက ညီညွတ်မှုရှိသော ကျေးရွာလူထုနှင့် ပါ ထိပ်တိုက်တိုးနိုင်သဖြင့် လက်ရှောင်နေခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုတော့ ထိုအခွင့်အခါ ပေါ်လာခဲ့ပေပြီ။ ဥပါသိကာမကြီးနှင့်တကွ တစ်ရွာလုံးနီးပါးက ရွာအပြင် မဏ္ဍပ်ကြီးမှ တရားပွဲသို့ သွားကြမည်ဖြစ်ရာ သူတို့ အလုပ်လုပ်နိုင်ဖို့ တစ်ရွာလုံးက ထွက်ရှောင်ပေးသည်နှင့်ပင် တူနေ၏။ တရားပွဲကျင်းပနေသည့် တစ်ညတာလုံး သူတို့ အေးအေးလူလူ စိတ်တိုင်းကျ အလုပ်လုပ်နိုင်ခွင့် ရကြမည်ပင်။ ခိုးသူအကြီးအမှူးက ထိုအခွင့်အရေးကို အိမ်အပြင်ကြည့်

အစီအစဉ်ချုပ်လိုက်သောအခါ အဖွဲ့သားအားလုံး ဝမ်းသာ သွားကြ၏။ ဤဒါယိကာမကြီး၏ အိမ်ကိုသာ ဖောက်နိုင် လျှင် သူတို့အဖို့ စို့စို့ပို့ပို့ များများစားစား ရရှိကြမည်ကို သိရှိထားကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ဥပါသိကာမကြီး၏နေအိမ်သည် တိုက်အိမ်ဖြစ်သည်။ ခြံဝင်းကလည်း အကျယ်ကြီးဖြစ်၏။ အတူနေလုပ်သားများ နေထိုင်သော တံတန်းလျားအဆောက်အအုံများလည်း ဝန်းရံ ထားသောကြောင့် အဘက်ဘက်မှ လုံခြုံမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုးသူများက မြေအောက်မှ ဥမင်လမ်းကြောင်းတူး၍ ဝင် ရောက်ဖောက်ထွင်းရန် ကြံစည်လုပ်ဆောင်နေခဲ့ကြသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ ခုတော့ မည်မျှဟန်ကျသနည်း။ တိုင်း၍ရက်သည့် ပတ္တလား၊ မိုးရွာသည်နှင့် အခန့်သင့်ဆိုသလို ဆက်လက် အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အခွင့်အရေးပေးလာခဲ့ပြီ။

‘ဒီလိုဆိုရင်တော့ အပိုင်ပဲ ဆရာကြီး။ မြေအောက်ဥမင် ကို ဆက်တူးဖို့ပဲ။ သူတို့က တရားပွဲကိုအရောက် တပည့်တို့ အဖွဲ့ကလည်း ဘဏ္ဍာတိုက်ကို အဖောက်ဖြစ်ရမှာပေါ့’

‘အမှန်ပေါ့ဗျာ။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ဒီဥပါသိကာမကြီး ကလည်း ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို ထားစရာနေရာရှားလို့ မြေ အောက်တိုက်ခန်းတွေ အခိုင်အမာဆောက်ပြီးမှ ထားရတယ် လို့ပဲ။ ကျုပ်တို့လိုလူတွေ အလုပ်ပိုရုံပဲအောင် အတော်စေ့ စေ့စပ်စပ် ကြံဆောင်စီမံထားတာများ နေနှင့်ဦး။ အဲဒီည ကျမှ တစ်စမှ မကျန်အောင် သယ်ထုတ်ပစ်ရမယ်’

သူခိုးအဖွဲ့မှာ အချင်းချင်းပြောဆိုလိုက်၊ ရယ်မောလိုက် နှင့် ဝမ်းသာအားတက်နေကြ၏။

‘အေး...မင်းတို့ အလုပ်လုပ်နေတဲ့အချိန်မှာ ငါက ရွာအပြင် တရားပွဲမဏ္ဍပ်မှာ ရှိနေမယ့် ဥပါသိကာမကြီး တရားနာရာအနီးမှာ နေရာယူပြီး စောင့်ကြည့်နေမယ်။ ပုံ မတော်လို့ ထိုအကြောင်းကိစ္စတွေ ပေါ်ပေါက်သိရှိသွားလို့ ဥပါသိကာမကြီး တရားပွဲကနေ အိမ်ကို ထပြန်မယ်ဆိုရင် တော့ နောက်ကထလိုက်ပြီး လမ်းမှာတင် အပြတ်ရှင်းရမှာ ပဲ။ ဒီတာဝန်ကို ငါ့ကိစ္စလို့ ထားလိုက်ကြ။ မင်းတို့ကိစ္စက ဥမင်ကိုပေါက်အောင် ခုကတည်းက နေ့ညမပြတ် ဆက် တူးကြပြီး အဲဒီညမှာ တစ်စမကျန် သယ်ထုတ်နိုင်ကြဖို့ပဲ ပေါ့’

အကြီးအမှူးက တာဝန်ခွဲဝေလိုက်ပြီးနောက် ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ပွဲကို အဆုံးသတ်လိုက်လေသည်။

(၄)

အရှင်သောဏမထေရ်၏ တရားပွဲကြီးကား အထူးစည် ကားလှချေ၏။ မိခင်ဥပါသိကာမကြီး ဦးဆောင်၍ ဆောင် လုပ်ခဲ့သည့် ရွာအပြင်မှ မဏ္ဍပ်ကြီးမှာ ကျယ်ဝန်းသလောက် တစ်ရွာလုံးကျွတ် ပရိသတ်ကြီးနှင့် အံကျခွင့်ကျပင်ဖြစ် သည်။ ရွာအတွင်းတွင် တရားပွဲသို့ မသွားလာနိုင်တော့သော သက်ကြီးရွယ်အိုကြီးများနှင့် အိမ်စောင့်ကျန်ရစ်နေသူတို့ သာ ရှိတော့သည်။ ကလေးသူငယ်များမှာလည်း ၎င်းတို့ မိခင်များက တစ်ပါတည်း ခေါ်ယူကြသည်ဖြစ်၍ အများ မှာ တရားမဏ္ဍပ်သို့သာ ရောက်ရှိနေကြ၏။ ဥပါသိကာ မကြီးသည်လည်း အိမ်စောင့်ကျန်မတစ်ယောက်ကိုသာ ထား ရစ်ခဲ့ပြီး ခြံဝင်းထဲမှ လုပ်သားအများစုကိုပါ ခေါ်ယူ၍ တရားနာယူစေ၏။

ရွာအပြင်မဏ္ဍပ်၌ တရားပွဲကြီး စတင်ပြုဆိုသည်နှင့်ပင် ခိုးသားတို့သည် သူတို့၏လုပ်ငန်းကို စတင်ကြတော့သည်။ ခိုးသူအကြီးအမှူးသည် ဥပါသိကာမကြီး၏ အနီး၌ပင် တရားနာသူများနှင့် ရောနှောနေရာယူထား၏။ သူတာဝန်က ဥပါသိကာမကြီးကို စောင့်ကြည့်ရန်နှင့် အကယ်၍ ဥပါသိ ကာမကြီး အိမ်သို့ ထပြန်ခဲ့ပါလျှင် နောက်မှလိုက်၍ လမ်း မှာပင် အဆုံးစီရင်ရန် ဖြစ်လေသည်။

ရွာအတွင်းရှိ ဥပါသိကာမကြီး၏ တိုက်အိမ်တွင်ကား ခိုးသူတို့လက်ချက်ဖြင့် မြေအောက်ရှိ ငွေများထားရာ ငွေ တိုက်အခန်း ပေါက်လေပြီ။ အိမ်စောင့်အမျိုးသမီးသည် အသံဗလံများ ကြား၍ တိတ်တဆိတ် ချောင်းမြောင်းကြည့် ရှုသော် ငွေတိုက်ခန်းသို့ ခိုးသားများ ဝင်ရောက်၍ ငွေများကို အိတ်ကြီးများဖြင့် ထည့်သိုနေကြသည်ကိုမြင်၏။

ထို့ကြောင့် အိမ်စောင့်အမျိုးသမီးသည် ဥပါသိကာမ ကြီးရှိနေရာ တရားပွဲသို့လိုက်၍ အကြောင်းကြား၏။ ဥပါ သိကာမကြီးအနီးသို့ လူအုပ်ကြားမှ တိုးဝင်ကာ ‘သခင် ကြီး...အိမ်မှာ သူခိုးတွေ ဝင်နေပြီ။ ငွေတိုက်ကိုဖွင့်ပြီး ငွေ တွေ သယ်နေကြပြီ’ဟု တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောသည်။

ဥပါသိကာမကြီးက ဣန္ဒြေမပျက်။

‘နေပါစေ သမီးရယ်။ ကိုယ့်ကို အန္တရာယ်မပြုရင် ပြီးတာပဲ။ ငါ တရားနာအပျက်မခံနိုင်ဘူး’ဟုဆိုကာ တရား တော်ကို ဆက်လက်နာယူ၏။

ထိုအခါ အိမ်စောင့်အမျိုးသမီးလည်း စိတ်မချနိုင် ဖြင့် အိမ်သို့ တစ်ခေါက်ပြန်ပြေးကြည့်ပြန်၏။ ထိုအချိန်တွင်

သူတို့သည် ငွေတိုက်ခန်းထဲမှ ငွေတို့ကို အကုန်အစင် သွင်းပြီးကြပြီဖြစ်၍ ရွှေထားရာ တိုက်ခန်းကို ဆက်လက် အာဏာထွင်းနေကြပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်စောင့်အမျိုး သမီးလည်း တရားပွဲရှိရာသို့ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်ပြေးပြန်

ဥပါသိကာမကြီးအနီးသို့ ကပ်ရောက်မိချိန်တွင် 'သခင် ကြီး...သူခိုးတွေက ရွှေတိုက်ကို ဆက်ဖောက်နေကြပြီ' ဟု သတင်းပေးပြန်၏။

တရားပွဲမှာလည်း အတော်အရှိန်ရနေပြီ ဖြစ်သည်။ ဥပါသိကာမကြီးက 'ကဲ...နင်လည်း ပင်ပန်းတယ်။ ဆက်တစ်ခေါက် ထပ်လာပြောမနေနဲ့တော့။' ငါ ဒီဥစ္စာ နည်းတွေကို စိတ်ပြတ်တယ်။ လောလောဆယ် နာယူနေ နည်းတရားထက် ဘာမှပိုအဖိုးမတန်ဘူး။ သူတို့ ငရဲ ကြောက်လို့ ယူကြရင်လည်း ယူချင်သလို ယူကြပါစေ။ ငါ့အသစ် ဖြစ်သူအဟောင်းပဲ။ ငါက သံသရာအကြွေး ကြောင့် သူတို့က သံသရာအကြွေးသစ် ထပ်ယူကြတာပဲ။ သူတို့ဘူးကွယ်။ နင်လည်း အိမ်ပြန်မနေနဲ့တော့။ ဒီမှာပဲ အတူ တရားကို အာရုံပြုနာပေတော့' ဟု ဆို၏။

ထို့ကြောင့် အိမ်စောင့်အမျိုးသမီးလည်း အိမ်သို့ မပြန် ပြန်ပေ။

ခိုးသူအကြီးအမှူးသည် ဥပါသိကာမကြီး၏အနီးတွင် ရောက်သွားသူဖြစ်၍ အိမ်စောင့်အမျိုးသမီးနှင့် ဥပါသိကာ မကြီးတို့၏ ပြောဆိုသမျှ အကြောင်းအရာတို့ကို အားလုံး ကြားမြင်နေသည်။ ပထမသော် အံ့အားသင့်ရုံမျှသာ ဖြစ်၏။ နောက်သော် တဖြည်းဖြည်း စေ့စေ့တွေးလာမိသော တုန်လှုပ်ချောက်ချားလာတော့၏။

အိမ်စောင့်အမျိုးသမီးက လာပြောပါလျက်နှင့် တရား ပြုခြင်းကို အပျက်မခံဘဲ လျစ်လျူရှုနိုင်သည်မှာ တော်ရုံ မှာတရားမဟုတ်။ သာမန်ကြည်ညိုမှုမျိုးမဟုတ်။ ဤမျှ တော်၌ စွဲမြဲနိုင်မာလှသူ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းကို ခိုးယူသုံး စားသူများအား သိကြားမင်းက ကြည့်နေမည်မဟုတ်။ ဤအကဲလက်နက်ဖြင့် ဖြိုခွင်းရာသည်ဟု အတွေးမျှင် ကြားကာ တုန်လှုပ်ခြင်းမှသည် စိုးရိမ်ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ စိတ်နှင့် ထိ တဖြည်းဖြည်း တိုးမြှင့်ခံစားလာရချေတော့

သူအနီးမှ ဥပါသိကာမကြီးက တည်ငြိမ်လေလေ သူ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းအရှိန် မြင့်လာလေ ဖြစ်လာရ

တော့၏။ နောက်ဆုံးတွင်မူ ခိုးသူအကြီးအမှူးသည် ထို ဒဏ်ကို တောင့်မခံနိုင်တော့ဘဲ တရားပွဲမှထွက်ကာ တပည့် ကိုးရာထံသို့ သုတ်ချေတင်လေတော့၏။

တပည့်တို့သည် ခိုးသူအကြီးအမှူး ရောက်ရှိလာလျှင် ရွှေငွေဥစ္စာပစ္စည်းတို့ ယူငင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ဆီးကြိုပြော ကြားကြလေ၏။ ဆရာကြီးမှာ ထိုအတွက် ဝမ်းမသာနိုင် ချေ။ သူတို့လက်ထဲ ရောက်နေပြီဆိုသည့်အတွက် စိုးရိမ်စိတ် သာ ပိုကြီးလာတော့၏။

'ကိုင်း...တပည့်တို့၊ ငါ့အိမ်ကို နားထောင်ကြ။ ငါတို့ ယူမိတဲ့ ပစ္စည်းတွေက ရွှေတုံးရွှေခဲ၊ ငွေတုံးငွေခဲတွေ မဟုတ် ဘူးဟေ့။ တကယ့်ကို ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အန္တရာယ် တုံး အန္တရာယ်ခဲတွေကွ။ ငါတို့အားလုံး အန္တရာယ်စက်ကွင်း ကျရောက်ရမယ့်ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ မူလက ယူလာခဲ့တဲ့အတိုင်းသာ နေရာတကျ ပြန်ထားကြပေတော့။ ဘာကြောင့်တုံး မမေးနဲ့။ ငါ့အိမ်အတိုင်း အခုပဲ အမြန် လုပ်ကြ'

ခိုးသူအကြီးအမှူးသည် သူ့အဖွဲ့အပေါ်တွင် လုံးဝ အာဏာတည်သူ၊ မီးသေသူ ဖြစ်သည်။ တပည့်တို့သည် မည်သူမှ စောဒကမတက်ကြ၊ မကန့်ကွက်ကြ။ သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်သည် အကြောင်းမဲ့ညွှန်ကြားခြင်း မဖြစ်နိုင်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချပြီးဖြစ်၍ အိမ်အတိုင်းပင် သယ်ယူပြီး ရွှေ၊ ငွေဥစ္စာတို့ကို သူ့နေရာနှင့်သူ နေသားတကျ ပြန်ထားကြ လေသည်။

ဓမ္မောဟဝေရက္ခိတ ဓမ္မစာရီဟူသည့် တရားကိုစောင့် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တရားက ပြန်စောင့်ရှောက်သည်ဟု သော ဘုရားရှင်၏ ဟောကြားချက်အတိုင်းပင်တည်း။ သူ အိမ်တွင် ခိုးသားကိုးရာတို့ အလုပ်ရှုပ်နေကြချိန်တွင် ဥပါသိ ကာမကြီးမှာမူ ချမ်းသာစွာ တရားကို အာရုံပြုနာကြားနေ လေသည်။

အရှင်သောဏမထေရ်သည် တစ်ညပတ်လုံးပင် တရား ဝေဟနများကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် တရားပွဲမှာ မိုးသောက်အရုဏ်ကျင်းချိန်တွင်မှ ပြီးဆုံးသည်။ ဥပါသိကာ မကြီးနှင့်အတူ တစ်ရွာလုံးမှ ပရိသတ်တို့သည် ကျေနပ်ဝမ်း မြောက်စွာ သာဓုခေါ်ကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် ခိုးသူအကြီးအမှူးသည် တရားပွဲမှ

အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ၏။ ပြီးနောက် အရှင်သောဏကို ရှိခိုး၏။ ပြီးလျှင် အရှင်သောဏ၏မိခင် ဥပါသိကာမကြီး ၏ရှေ့သို့ ရိုက္ခိုးစွာ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် သူ၏ အပြစ်များကို ဖော်ထုတ်ဝန်ခံလေတော့သည်။

‘မိခင်ကြီးခင်ဗျား... ကျွန်တော်မျိုးဟာ ညတုန်းက တရားပွဲကျင်းပနေချိန်မှာ မိခင်ကြီးရဲ့ တိုက်အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းပြီး ဥစ္စာရွှေ၊ ငွေတို့ကို ခိုးယူခဲ့ကြတဲ့ ခိုးသူအပေါင်းတို့ရဲ့ အကြီးအမှူး ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း သူတော်ကောင်းဥစ္စာကို ပြစ်မှားမိကြောင်း အချိန်မီ သတိသံဝေဂရလို့ ခိုးယူပြီးပစ္စည်းဥစ္စာများကို ပြန်ထားစေခဲ့ပါတယ်။ ခိုးယူခဲ့မိကြခြင်းအတွက် ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ’

ထိုအခါ မိခင်ကြီးက ‘သင်တို့ကို ငါခွင့်လွှတ်ပါတယ်။ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်ကြအောင် မပြုပါ’ဟု အေးချမ်းစွာ ပြော၏။

ခွင့်လွှတ်ကျေအေးကြောင်း ကြားသိရတော့မှ ခိုးသူအကြီးအမှူး၏ နောင်တသည် ပိုမိုကြီးမားလာ၏။ ထို့ကြောင့် နောက်ထပ်အပြစ်တစ်ခုကိုလည်း ဝန်ခံပြန်လေသည်။

‘မိခင်ကြီးခင်ဗျား...ကျွန်တော်မျိုးရဲ့အပြစ်ဟာ သည်မျှမကပါ။ တပည့်လက်သားများကို ခိုးယူဖို့ ညွှန်ကြားခဲ့ပြီး ကျွန်တော်မျိုးကတော့ တကယ်လို့ မိခင်ကြီး ဟောဒီတရားပွဲကနေ အိမ်ထဲပြန်ခဲ့လျှင် လမ်းမှာတင် လိုက်လံသတ်ဖြတ်ဖို့အထိလည်း ကြံစည်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒီအတွက်လည်း သည်းခံတော်မူပါ။ မိခင်ကြီးရဲ့အသက်ကို လုပ်ကြံဖို့အထိ ရည်ရွယ်ပြစ်မှားခဲ့မိတာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်’

ထိုဝန်ခံချက်ကို ကြားသိကြရသောအခါ မဏ္ဍပ်အတွင်းရှိ ပရိသတ်အများတို့သည် ခိုးသူအကြီးအမှူးအပေါ်

ဒေါသဖြစ်လာကြသဖြင့် ‘မိခင်ကြီး...သည်လူတွေ ဒီလောက်အထိ ကြံစည်တာကတော့ ပက်စက်လွန်းနေပြီ။ ဝိုင်းဝန်းဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ပြီး ဘုရင်မင်းမြတ်ထံအထိ ပို့ကြရအောင်’ဟု ဝိုင်းဝန်းအရေးဆိုကြလေသည်။

သို့သော် မိခင်ကြီးက ပရိသတ်ကို စေ့စပ်တောင်းပန်၍ ‘ဘယ်သူကမှ မစစ်ဆေးရပါဘဲနဲ့ ကိုယ့်အပြစ် ကိုယ်ဝန်ခံလာသူကို သည်းခံကျေအေးခြင်းပြုမှ သူတော်ကောင်းတရားနဲ့ ညီပါတယ် ရွာသားတို့။ သည်းခံကြပါဘိ။ ငါလည်း ထိုကိစ္စအတွက် သည်းခံပါတယ်’ဟု ပြဿနာကို ငြိမ်းအေး၏။

ဤတွင် ခိုးသူအကြီးအမှူး၏ စိတ်နှလုံးတွင် ထိခိုက်ခိုက်ကြီး ရိုက်ခတ်ခံစားလိုက်ရကာ သူ၏ စိတ်ဓာတ်စိတ်ထားတို့သည်လည်း အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားခဲ့ရလေတော့သည်။ ထိုပြောင်းလဲမှုကား မိမိတို့ ကျူးလွန်ခဲ့သမျှသော မကောင်းမှု အကုသိုလ်များကို ကောင်းကုသိုလ်များဖြင့် အစားထိုးချေဖျက်ကြရန် အမှန်တရားတွေ့မြင်သိရှိလာသော ပြောင်းလဲမှုပင် ဖြစ်တော့၏။

ထို့ကြောင့် ဥပါသိကာမကြီးကို တောင်းပန်လေသည်။ ‘မိခင်...ကျွန်တော်မျိုးတို့ကို သည်းခံပါလျှင် မိခင်သားထံ၌ ရဟန်းပြုခွင့်ရကြဖို့ အခွင့်တောင်းပေးတော်မူပါ။ တစ်ပါးသူတို့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ရာသက်ပန် ရဟန်းအဖြစ်နှင့်သာ ကောင်းမှုကုသိုလ်များကို ပြုလိုပါတော့တယ် မိခင်’

ထိုအခါ မိခင်ဥပါသိကာမကြီးသည် တရားပေးပလ္လင်မှ ဆင်းသက်လာသော သားရဟန်း အရှင်သောဏ၏ ရှိခိုးကာ ခိုးသူတို့အား ရဟန်းပြုပေးပါရန် တောင်းလျှောက်ထားပေးလေ၏။ သောဏမထေရ်လည်း မိခင်ကြီးနှင့် ခိုးသူအကြီးအမှူးတို့၏ဆန္ဒကို လိုက်လျောကာ ရဟန်းပြုပေးလေသည်။

ခိုးသားကိုးရာတို့သည် ရဟန်းဖြစ်လာကြလျှင် အသောဏက တစ်ပါးစီအတွက် အသီးသီးသော ကမ္မဋ္ဌာန်ကို ပေး၏။ ရဟန်းကိုးရာတို့သည် တောင်ဘေး၌ ဝေရောက်သည့် တောတစ်တောသို့ ဝင်ကြကာ သစ်တစ်ရင်းစီ၌ နေရာယူ၍ အားထုတ်ကြကုန်၏။

ထိုအချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူလျှင် ရဟန်းကိုးရာတို့ တရားအားထုတ်ကြရာ ကောင်းပေ

ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးရာနေရာနှင့် ယူဇနာ(၁၂၀) ကွာဝေး၏။ သို့သော် ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတို့ သစ္စသုတေသနတော်ဖြင့် သိမြင်တော်မူသဖြင့် ထိုရဟန်းတို့၏စရိုက်နှင့် လျော်ညီစွာသော တရားဒေသနာတော်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ ကိုယ်ရောင်တော်ကို ပို့လွှတ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် မိမိတို့ရှေ့မှောက်သို့ ကြွရောက်တော်မူ၍ ဘောကြားတော်မူသကဲ့သို့ ဟောကြားတော်မူရာ ရဟန်းတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်ရှိသောစွာ နာယူကြလေသည်။ ဤစွာဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းကိုးရာတို့အတွက် ဂါထာတော် ကိုးခုတို့ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ရသည်။

(၁) ရဟန်းတို့...သာသနာတော်၌ ကြည်ညို၍ မေတ္တာတရား ပွားများလေ့ရှိသော ရဟန်းသည် သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ အေးချမ်းသော နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်၏။ (ပုဒ်-၃၆၈)

(၂) ရဟန်းတို့...မိမိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာတည်းဟူသော လှေမှ နိဗ္ဗာန်တက်နှင့်တူသော ရေကို ပက်ထုတ်ရန် လုံ့လပြုလော့။ ထိုသို့ ရေပက်ထုတ်ပြီးသော လှေသည် မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ လျင်မြန်စွာ သွားနိုင်သကဲ့သို့ ရာဂနှင့် ဒေါသတို့ကို ဖယ်ဖြတ်ခပ်ထုတ်နိုင်လျှင် သံသရာတစ်ဖက်ကမ်းမှ နိဗ္ဗာန်သို့ လျင်မြန်စွာဆိုက်ရောက်နိုင်၏။ (ပုဒ်-၃၆၉)

(၃) ရဟန်းတို့...အထက်သံယောဇဉ်(၅)ပါး၊ အောက်သံယောဇဉ်(၅)ပါးတို့ကို ပယ်ဖြတ်၍ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာ၊ ပညာဟူသော တရား(၅)ပါးကို ပွားများကြလော့။ ဘာသာ အစရှိသော ငြိတွယ်ခြင်း(၅)ပါးမှ လွတ်မြောက်သော ရဟန်းကို သံသရာဝဲဩဇာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသူဟု ဆိုနိုင်၏။ (ပုဒ်-၃၇၀)

(၄) ရဟန်းတို့...သင်တို့၏စိတ်ကို ကာမဂုဏ်တို့၌ မမွေ့လျော်စေနှင့်။ မေ့လျော့ကာ သံတွေခဲကိုမျှီမိ၍ အပူမီးလောင်လျှင် ဆင်းရဲလှသည်ဟု မငိုကြွေးလင့်။ သင်တို့သည် အနိစ္စအစရှိသောဈာန်ကို မမေ့မလျော့ရှုကြရာ၏။ (ပုဒ်-၃၇၁)

(၅) ရဟန်းတို့...ပညာမရှိသောသူသည် သမာဓိဟူသည့် ဈာန် မရှိ။ ထို့ကြောင့် သမာဓိဈာန်မရှိသူသည် ဝိပဿနာဗျာဓိလည်း မရှိ။ အကြင်သူသည် ဈာန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပညာသည်လည်းကောင်း ရှိသည်ဆိုငြားအံ့၊ ထိုသူအား နိဗ္ဗာန်နှင့် အမှန်နီးသူဟု ဆိုရာ၏။ (ပုဒ်-၃၇၂)

(၆) ရဟန်းတို့...ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ခိုင်၍ ငြိမ်းအေးသောစိတ်ရှိသော၊ တရားကို ကောင်းစွာရှုမှတ်သော ရဟန်း

တို့တွင်သာ သာမန်လူတို့နှင့် မထိုက်တန်သော မွေ့လျော်ခြင်းကို ရရှိသည်ဖြစ်၏။ (ပုဒ်-၃၇၃)

(၇) ရဟန်းတို့...အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခန္ဓ(၅)ပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တိုင်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသော ဝိတိပါမောဇ္ဇကို ရရှိ၏။ တရားအမှန်ကိုသိသော ပညာရှိတို့အတွက် ထိုဝိတိပါမောဇ္ဇသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းပင် ဖြစ်တော့၏။ (ပုဒ်-၃၇၄)

(၈) ရဟန်းတို့...ငါ၏ သာသနာတော်၌ ပါတိမောက္ခသံဝေရသီလကို စောင့်စည်းခြင်း၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ထိန်းရာင့်ရဲခြင်းတို့သည် ပညာရှိရဟန်းအတွက် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်၏ အစပင် ဖြစ်ပေသည်။ (ပုဒ်-၃၇၅)

(၉) ရဟန်းတို့...သင်တို့သည် စင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှုရှိ၍ ပျင်းရိခြင်းကင်းသော မိတ်ဆွေကောင်းတို့ကို ဆည်းကပ်ခြင်းဖြင့် အာမိသဓမ္မပဋိသန္တာရ နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံစေရာ၏။ ကျင့်ဝတ်ကောင်းတို့၌ လိမ္မာစေရာ၏။ ထိုအကြောင်းတို့ကို အမှီပြု၍ များစွာဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ကာ ဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏အဆုံးကို ပြုနိုင်ကြလတ္တံ့။ (ပုဒ်-၃၇၆)

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ထိုဂါထာတော်(၉)ခုကို အစဉ်အတိုင်း ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုတစ်ဂါထာတိုင်းသည် ရဟန်းပေါင်းတစ်ရာတို့ စရိုက်နှင့် ကိုက်ညီကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်၏ ဟောကြားမှု တစ်ဂါထာ၊တစ်ဂါထာဆုံးတိုင်း တစ်ရာ၊တစ်ရာသော ရဟန်းအပေါင်းတို့သည် မိမိထိုင်နေရာ အရပ်၌သာလျှင် ပဋိသန္ဓိဒါတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေသည်။

ထို(၉)ခုသော ဂါထာတော်များ ဟောကြားတော်မူခြင်း၏ အဆုံးဝယ် ရဟန်းကိုးရာတို့သည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပျံတက်ကြပြီးလျှင် ယူဇနာ(၁၂၀)ဝေးကွာသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ခရီးနှင့်ကြကုန်၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ရှိကြကာ ဘုရားရှင်အား ရိုသေစွာ ရှိခိုးကြကုန်လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် မိမိသာသနာတော်သို့ အရှင်သောဏမထေရ်မှတစ်ဆင့် ခိုင်လံလာကြသော ခိုးသားလူမိုက်(၉၀၀)တို့အား (၉)ပိုဒ်သော ဂါထာဒေသနာတော်တို့ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူနိုင်ခဲ့ပေသည်တကား။

နန္ဒာဝိုး(ဆင်ဖြူကျွန်း)

ကျမ်းကိုး

* ဓမ္မပဒ၊ ဘိက္ခုဝဂ်၊ စဉ်(၇)၊ ရဟန်းများစွာ ပတ္တု။

အခါတစ်ပါး၌ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည် မြို့တော်တစ်နံတစ်လျားတွင် ကျင်းပလျက်ရှိသော ပွဲလမ်းသဘင်များအား ဆင်တော်စီး၍ လှည့်လည်ကြည့်ရှုတော်မူလေ၏။ ဆင်းရဲသားယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ဇနီးမယား

တစ်ဦးသည် ပြာသာဒ်ဆောင်၏ လေသာပြတင်းတံခါးရွက်ကို ဖွင့်လှစ်ပြီးလျှင် မင်းကြီး ကြွချီတော်မူလာသည်ကို ကြည့်ရှုဖူးမြော်ပြီးလျှင် မိမိနေရာ အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။

ထိုမြင်ကွင်းကို ကောသလမင်းကြီးသည် တိမ်တိုက်ကြားထဲသို့ လပြည့်ဝန်းကြီး ဝင်သွားသကဲ့သို့ ထင်မှတ်အောက်မေ့လေ၏။

မောင်ထည်ဝါ

(ပျော်ဘွယ်)

ရှည်လွန်းသော အဖျောင်ညများ

မိန်းမကို တပ်မက်နှောင်ဖွဲ့သော ရာဂစိတ် ရှိသည်
ကြောင့် ကျဆုံးမှုး ဖြစ်သွားရလေ၏။ မင်းတို့
မနည်းစောင့်ထိန်း၍ နန်းတော်သို့ ပြန်ခဲ့ပြီးနောက်
တစ်ယောက်ကို ခေါ်ယူ၍ ဤမည်သောအရပ်၊ ဤ
သောလမ်း၊ ဤမည်သောပြာသာဒ်တိုက်၌ ရပ်ဆင်း
ပြည့်စုံလှပသည့် ဤမည်သော မိန်းမတစ်ယောက်
၏။ ထိုအမျိုးသမီးတွင် ကာမပိုင်ခင်ပွန်း လင်
နှီးရိုးမရှိ သွားရောက်စုံစမ်းရန် စေလွှတ်လိုက်လေ

မင်းချင်းအမတ်လုလင် သွားရောက်စုံစမ်းခဲ့ပြီးနောက်
ခင်ပွန်းလင်ယောက်ျားရှိသော မိန်းမဖြစ်ကြောင်း
လျှောက်ထားလေ၏။ ထိုအခါ ပသေနဒီ
လမ်းကြီးသည် မင်းချင်းအမတ်အား ထိုမိန်းမငယ်
ယောက်ျားအား ငါ့ထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာလော့ဟု
မင်းချင်းအမတ်သည်လည်း ထိုမိန်းမငယ်၏
ယောက်ျားကို မင်းကြီးထံသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့လေ၏။

အဆိုပါ ယောက်ျားက ငါ့အတွက်ကြောင့် မင်းကြီး
အကြောင်းမရှိနိုင်။ ငါ၏မယားကို အကြောင်း
သားဖြစ်ဖွယ်ရာ ရှိချေသည်ဟု ဆင်ခြင်တွေးဆ
လေ၏။

အဆိုပါယောက်ျား မင်းကြီးရှေ့တော်သို့ ရောက်သော
အခါ မင်းကြီးက 'ယနေ့မှစ၍ အသင်သည် ငါ့အား စား
သုံးကျွေးပေလော့'ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုယောက်ျားအား ဆရာအထူးကိုလည်းကောင်း၊
အနက်ကိုလည်းကောင်း ပေးသနားတော်မူ၏။ ဤသို့
ပေးသနားခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ရာ မှားယွင်း၍ ဖြစ်မှု
ဖြစ်ပါက ထိုယောက်ျားအား မင်းအာဏာဖြင့် ဖမ်းဆီးသတ်
ဖြတ်ပစ်ပြီးသော် သူ၏ ဇနီးမယားအား သိမ်းပိုက်ရယူရန်
အကြံဖြင့် ပေးအပ်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ကောသလမင်းကြီးသည် ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော
ပုန်နှိမ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာခံစားနေရသဖြင့် ထိုမင်းစား
ယောက်ျားအား အပြစ်ဖြစ်စေပြီး မင်းအာဏာဖြင့် အရေး
ယူ ဖယ်ရှားပစ်ရန် အစီအမံပြုပြီးသကာလ-

'အို...အချင်းယောက်ျား၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်မှ တစ်ယူ
ဇာမျှ ကွာဝေးသော မြစ်သို့ သွားရောက်ပြီးသော် ညချမ်း
အခါ၌ ငါ ရေသုံးသပ်တော်မူသောအခါတွင် ကုမုဒြာကြာ
ကိုလည်းကောင်း၊ အရုဏဝတီမြေညက်ကိုလည်းကောင်း

ယူဆောင်လာခဲ့လော့။ အကယ်၍ ငါ ရေသုံးသပ်ပြီးသော
အခါ ခဏ၌ ရောက်လာပါက အသင့်အား မင်းအာဏာဖြင့်
အပြစ်ပေးအရေးယူမည်'ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

သို့ဖြစ်၍ မင်းစားယောက်ျားသည်လည်း မင်း အာ
ဏာကို မလွန်ဆန်ဝံ့သောကြောင့် ဧကန် ငါသွားရတော့
မည်။ ကုမုဒြာကြာနှင့် မြေညက်သည်ကား နဂါးတို့၏
အရပ်၌သာ ရှိသည်ဖြစ်၏။

သေဆုံးသောသားကို တွေးတောကြောက်ရွံ့စိတ်ဖြင့်
အိမ်သို့ အမြန်ပြန်လာပြီးလျှင်-

'အို...ချစ်နှမ၊ ထမင်းကို ချက်ပြုတ်စီမံ၍ ပြီးပါပြီ
လော'မေးရာ မယားက 'အရှင်...ထမင်းချက်ပြုတ်၍ မပြီး
သေးပါ'ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုအခါ မင်းစားယောက်ျားသည်
ထမင်းချက်ပြုတ်ပြီးသည်အထိ စောင့်မနေတော့ဘဲ ရရှိသည့်
ထမင်းဟင်းကိုသာ ခြင်းတောင်းတွင် ထည့်ယူပြီးသော်
တစ်ယူဇာမျှ ကွာဝေးသောခရီးကို ထွက်ခွာသွားလေ၏။

မင်းစားယောက်ျားသည် လမ်းခရီး၌ တွေ့ရသော
ခရီးသွားယောက်ျားတစ်ဦးအား မိမိစားမည့် ထမင်းတချို့
တစ်ဝက်ကို ပေးကမ်းကျွေးမွေးလေ၏။ မိမိစားပြီး၍ ကျန်
ရှိသော ထမင်းတစ်ဆုပ်ကို ရေညှိရှိသော သတ္တဝါတို့အား
ကြံချကျွေးမွေးခဲ့၏။ ထို့နောက် မင်းစားယောက်ျားက
ယင်းသို့ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်အဖို့ကို ထိုအရပ်၌
စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ယက္ခ
အစရှိသော နတ်အပေါင်းတို့အား ပေးဝေပါ၏ဟု သုံးကြိမ်
တိုင်အောင် ဟစ်အော်ပြောကြားလေ၏။

ထိုအခါ နဂါးမင်းက ကြားသိ၍ လူအိုယောင်အသွင်
ဖန်ဆင်းပြီး ထိုမင်းစားထံသို့ သွားရောက်၍ အကြောင်း
စုံကို မေးမြန်းလေ၏။ ထိုယောက်ျားက ရှေးနည်းအတိုင်း
အကြောင်းစုံကို ပြောပြလေသောအခါ နဂါးမင်းက ငါ့အား
ကုသိုလ်အဖို့ကို ပေးဝေပါလော့ဟုဆိုရာ ထိုမင်းစား
ယောက်ျားသည် အရှင်အား အကျွန်ုပ်၏ ကုသိုလ်အဖို့ကို
ပေးဝေပါ၏ဟုဆို၏။ ထို့နောက်မှာတော့ နဂါးမင်းက ကုမု
ဒြာကြာပန်းနှင့် အရုဏဝတီမြေညက်ကို ယူဆောင်၍ ပေး
လိုက်၏။

ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည် လူတို့၏ ကံကြမ္မာ
ကို မြင်နိုင်စွမ်းမရှိ။ တစ်စုံတစ်ခုသော ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်
ထိုယောက်ျားသည် အကယ်၍ ရခဲ့သည်ဖြစ်အံ့၊ ငါစီစဉ်
ထားသောကိစ္စ ပြီးစီးခြင်း မဖြစ်နိုင်ရဟု တွေးတောမိလေ

၏။ သို့ဖြစ်၍ မြို့တံခါးများအားလုံးကို ပိတ်ထားစေပြီး ကမ္ဘည်းတံဆိပ်ကို နန်းတော်ထဲသို့ ယူဆောင်စေခဲ့၏။

မင်းခစားယောက်ျားလည်း မင်းကြီး ရေသုံးသပ်တော် မူသောအခါ၌သာ သွားရောက်ခဲ့ရာ တံခါးဝင်ခွင့်မရသော ကြောင့် တံခါးစောင့်ကို တံခါးဖွင့်ပေးရန် ပြောဆို၏။ တံခါးစောင့်က ငါတို့ ဖွင့်ခြင်းငှာ မဝံ့ချေ။ စောစောကပင် တံခါးပိတ်ပြီး တံဆိပ်ခတ်နှိပ်၍ မင်းကြီးယူဆောင်သွားလေ သည်ဟု ဆို၏။ မည်သို့ပင် တောင်းပန်သော်လည်း ဝင်ခွင့် မရသောကြောင့် မင်းခစားယောက်ျားသည် မြို့တံခါး၏ တံခါးခုံထက်၌ မြေစိုင့်ခံနှင့် ကြာပန်းကို ချိတ်ဆွဲထားခဲ့ လေသည်။

ပြီးသောအခါ -

အို...လူအပေါင်းတို့၊ ငါသည် မင်းကြီးစေခိုင်းသည့် အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်ကို အသင်တို့ သိကြပါကုန်လော့။ မင်းကြီးသည် ငါ့အား ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ အလိုရှိ၏ဟု သုံး ကြိမ်တိုင်အောင် ဟစ်အော်ပြောဆိုပြီးနောက် ရဟန်းတို့ နေထိုင်ရာ အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်လှသော ကျောင်းတော်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။

ထိုညအခါ၌ ကောသလမင်းကြီးသည် တစ်မေးမျှ အိပ်စက်၍မရ။ ထိုမိန်းမငယ်ကိုသာ အောက်မေ့စွဲလမ်းလျက် ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော ပူလောင်ပြင်းပြသော ဝေဒနာကို စူးစူးရှရှ ခံစားနေရလေ၏။ ထလိုက်၊ ထိုင်လိုက်၊ လမ်း လျှောက်လိုက်နှင့် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ မိုးသာစင်စင်လင်းသွား တော့၏။ မိုးလင်းလာသောအခါ ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုမင်းခစားယောက်ျားကို သတ်ဖြတ်၍ မိန်းမငယ်အား အမြန်ဆုံး သိမ်းပိုက်ဆောင်ယူရန် ကြံစည်အားထုတ်၍သာ နေလေ၏။

ထိုသို့ကြံစည်တွေးတောနေစဉ် ကာလအတွင်း ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော လောဟကုမ္ဘီငရဲ၌ ကျရောက်ခံစားနေ ရသည့် သူဌေးသားလေးယောက်တို့သည် မီးဖို၌ တင်ထား အပ်သော ကျိုက်ကျိုက်ဆူသောအိုး၌ ထက်အောက်ပြောင်း ပြန်လန်သော ဆန်စေ့ကဲ့သို့ ထက်အောက်ပြောင်းပြန်လန် ၍ ကျက်ရသဖြင့် အနှစ်သုံးသောင်းကာလ၌ အထက်သို့ ဆန်တက်ပေးလာ၍ အထက်မျက်နှာရေးဝသို့ ရောက်ကုန် ၏။

ထိုယောက်ျားလေးယောက်တို့သည် ငရဲအိုး သံရေပူထဲ မှာ ပေါ်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဦးခေါင်းပင့်မြှောက်လျက်

အချင်းချင်းကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆို၍ ပြောလိုပါသော်လည်း တစ်ဂါထာလုံး ရွတ်ဆိုခြင်းငှာ မစွမ်း နိုင်မူ၍ တစ်ခုသော ပါဠိဂါထာတွင် တစ်လုံးသော အေ အက္ခရာကို ရွတ်ဆိုရုံကာမျှဖြင့် လောဟကုမ္ဘီငရဲအိုးထဲသို့ သာ နစ်မြုပ်ဝင်သွားပြန်လေကုန်၏။

ကောသလမင်းကြီးသည် သလွန်ညောင်စောင်းထက် ၌ လျောင်းလျက် ညှိုးလျော်စက်တော်ခေါ်၍ မရနိုင်သည့် ဖြစ်၍ ည မဇ္ဈိမယာမိ၏ အခြားမဲ့၌ ဒု၊ သ၊ န၊ သော ဟူသော အသံကြီးများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ကာ ကြောက်ရွံ့စိတ်များ ဖြစ်ပွားခံစားနေရလေ၏။

ငါ၏အသက်ပင် အန္တရာယ်ဖြစ်မည်လော၊ ငါ၏ မိခ ရားကြီးပင် အန္တရာယ်ဖြစ်မည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် မင်း အဖြစ်မှ ရွှေ့လျော့ပျက်စီးမည်လောဟု အမျိုးမျိုးစိုးရိမ်ပူပန် လျက် ရှိနေလေ၏။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်သောအခါ ဆရာ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားအား ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ယူပြီးလျှင် ညှို့ အခါက ကြားခဲ့ရသော ထိတ်လန့်ဖွယ် အသံကြီးလေးမျိုး တို့၏ ဖြစ်ရန်ကြောင်းဟိတ် နိမိတ်ထူးကို စူးစမ်းဆင်ခြင် ပေးရန် မိန့်တော်မူလေ၏။

ဆရာပုဏ္ဏားကြီးသည် ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက်သို့ ဝင်ရသည့်အလား တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကိစ္စကို မျှ စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်စွမ်းမရှိ။ အကျွန်ုပ် မသိနိုင်ပါဟု အကယ်၍ လျှောက်ကြားမိသည်ဖြစ်အံ့၊ ငါ့အား လာဘ သက္ကာယသည် ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ဖြစ်ချိမ့်မည်။ ပုဏ္ဏားကြီး သည် လာဘသက္ကာယ ဆုတ်ယုတ်မည်ကို ကြောက်သော ကြောင့် လိမ်ညာ၍ လျှောက်ထားလေ၏။

အရှင်မင်းကြီး...ထိုကြားအပ်သော အသံလေးမျိုး ကြောင့် အရှင်မင်းကြီး၏ အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်လတ္တံ့ ထိုအန္တရာယ်ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ အလုံးစုံသော အမျိုး ဇာတ်၌ တစ်ရာ၊တစ်ရာသော သတ္တဝါတို့ကို ဖမ်းယူပြီး ထိုသတ္တဝါတို့၏ လည်ချောင်းသွေးနှင့် ယဇ်နတ်ပူဇော်သည် ရှိသော် အသက်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းပါအံ့ဟု လျှောက် တင်လေသောကြောင့် မင်းကြီးသည် သတ္တဝါတို့အား ဖမ်း ဆီးစေ၏။

ဆင်၊ မြင်း၊ လူသူတို့ကိုလည်း ဖမ်းယူစေလေ၏။ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့မှာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာ ခံရလေ၏။ မှာ စွာသော လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏ ဆွေမျိုးညီတိ၊ သား

အဲဒါအား ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်းကြောင့် ပူဆွေးငိုကြွေး
ရင်း ကြီးစွာသော အသံများကို ပြုကြလေ၏။

ထိုအခါ မလ္လိကာမိဖုရားကြီးသည် ထိုငိုကြွေးမြည်
သံကြောသောအသံများကို ကြားရသောကြောင့် ကောသလ
မင်းကြီးထံသို့ သွားရောက်၍ အကြောင်းမည်သို့ရှိပေသနည်း
ဟု မေးလျှောက်လေ၏။

‘အို...ချစ်နုမ မလ္လိကာ၊ ညဉ့်အစိုး၌ကား ငါသည် ဤ
သို့သောအသံတို့ကို ကြားအပ်၏။ ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အကြီးသောအခါ အသက်အန္တရာယ်ကိုမြင်သည်။ ယခင်
အသက်အန္တရာယ်လွတ်မည်’ စသည်တို့ကို ဖြစ်
ကြောင်းကုန်စင်အောင် မိန့်ကြားလေ၏။

သို့ဖြစ်၍ မလ္လိကာမိဖုရားကြီးက-
‘အရှင်မင်းမြတ်...တစ်ပါးသောသတ္တဝါတို့ သေစေပြီး
တစ်ပါးသောသတ္တဝါတို့အသက်ကို ရအပ်သည်ကို မြင်
ရပါသလော။ လူမိုက်ပုဂ္ဂိုလ် စကားကြောင့် များစွာသော
လူအပေါင်းတို့အား ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်စေခြင်းငှာ သင့်ပါ
သလော။ အသင်သည် ဆင်ခြင်တုံတရား နည်းပါးလွန်းစွာ
သဘောထား။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်
သီတင်းသုံးလျက်ရှိရာ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ သွားရောက်၍
အေးတရားဆုံးမတော်မူသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါလော့’
ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

ထိုအခါ ကောသလမင်းကြီးသည် မလ္လိကာမိဖုရားကြီး
နှင့်အတူ ယာဉ်ငယ်စီး၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ထွက်
လာခဲ့ရာ ကျောင်းသို့ရောက်လျှင် မင်းကြီးသည် မြတ်စွာ
ဘုရားအားရှိခိုးဦးတင်လျက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
နေရာတွင် ထိုင်နေလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက-
‘ဒကာတော် မင်းကြီး၊ နေမုန်းတည့်အခါ၌ အဘယ်
အရပ်မှ ကြွလာခဲ့သနည်း’ ဟု ရှေးဦးစွာ မေးတော်မူ၏။
ကောသလမင်းကြီးက ဆိတ်ဆိတ်သာ နေတော်မူ၏။
ထိုစဉ် မလ္လိကာမိဖုရားကြီးက-

‘ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...
အရှင်မြတ်၏ ဒကာတော်မင်းကြီးသည် မဇ္ဈိမယာမိ၏ အခြား
မိဖြစ်သော ညဉ့်အခါ၌ ကြောက်မက်ဖွယ် အသံကြီးများ
ထို ကြားရပါသည်။ ထိုအသံကြီးများကြောင့် မင်းကြီး၏
အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုအန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ရန်
အတွက် အလုံးစုံသော အမျိုးဇာတ်၌ တစ်ရာ၊ တစ်ရာသော

သတ္တဝါတို့ကို ဖမ်းယူပြီး ယဇ်နတ်ပူဇော်ရမည်ဟု ပုဏ္ဏား
မိုက်၏ လျှောက်တင်ချက်အရ သတ္တဝါတို့အား ဖမ်းယူစေ
ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ တပည့်တော်မသည် မင်းကြီးကို အရှင်
ဘုရားထံသို့ ရောက်ရှိအောင် ခေါ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်’ ဟု
လျှောက်ထားလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်က-
‘ဒကာတော်မင်းကြီး...မလ္လိကာမိဖုရား လျှောက်ထား
သည့်အတိုင်း မှန်ပေသလော’

ဟု မေးတော်မူလျှင်-
‘ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...ဟုတ်
မှန်ပါသည်’

ဟု ဝန်ခံသဖြင့်-
‘မင်းကြီး...အသင် အဘယ်သို့သော အသံကို ကြား
အပ်သနည်း’ ဟု မေးတော်မူသောအခါ မိမိ ကြားအပ်သော
အမှတ်ဖြင့်သာလျှင် အလုံးစုံသောအကြောင်းကို ပြောကြား
လေ၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မင်းကြီးလျှောက်ထားသည်ကို
ကြားသိတော်မူလျှင်-

‘ဒကာတော်မင်းကြီး...မကြောက်ရွံ့ပါနဲ့။ အသင်ဒကာ
တော်အား အန္တရာယ်မရှိနိုင်ပါ။ မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော
သတ္တဝါတို့သည် မိမိ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကို သည်းခံခြင်းငှာ
မစွမ်းနိုင်သဖြင့် ပြောကြားလိုသောကြောင့် ရွတ်ဆိုကြသော
အသံတို့သာ ဖြစ်သည်’ ဟု မိန့်တော်မူသည်။

‘ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...ထို
သူတို့ပြုခဲ့သော မကောင်းမှုသည်ကား မည်သို့ပါနည်း’ ဟု
လျှောက်ထားပြန်လေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်-
‘ထိုသူတို့၏ မကောင်းမှုကို ဟောကြားတော်မူပါမည်။
ဒကာတော်မင်းကြီး နာယူပါလေလော့’ ဟု မိန့်တော်မူ၍
အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပါသည်။

လွန်လေပြီးသောအခါ လူတို့သက်တမ်း အနှစ် နှစ်
သောင်းရှည်သောအခါ၌ ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်
တော်မြတ်သည် လူတွင်ထင်ရှား ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍ ရဟန္တာ
နှစ်သောင်းခြံရံလျက် ဒေသစာရိတြချီတော်မူလာရာ ဗာရာ
ဏသီပြည်သို့ ရောက်တော်မူလေ၏။ ဗာရာဏသီပြည်သား
တို့သည် စုဝေးတိုင်ပင်၍ ညီညွတ်စွာဖြင့် အာဇာနည်ကို

ပြောလိုက်၏။

ဗာရာဏသီပြည်၌ ကုဋေလေးဆယ် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူဌေးသားလေးဦးတို့သည် အပေါင်းအဖော် အဆွေခင်ပွန်း ကျွမ်းဝင်သူများဖြစ်ကြ၍ တိုင်ပင်စည်းဝေး ပြောဆိုကြကုန်၏။

‘အဆွေတို့..သင်တို့ ငါတို့အိမ်၌ ရွှေ၊ ငွေ ရတနာဥစ္စာပစ္စည်းများ ရှိကြကုန်၏။ ထိုပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို မည်သို့အသုံးပြုရလျှင် သင့်မည်နည်း’ ဟု ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြလေ၏။

ယခုအခါ ဒေသစာရိတ္တချီတော်မူလာသော မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံ၌ အလှူဒါန ပေးလှူကြကုန်အံ့။ ပူဇော်ခြင်းအမှု ပြုကုန်အံ့။ သီလကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆိုသည်ရှိသော် သူဌေးသားလေးယောက်ထဲမှ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမူ ထောက်ခံပြောဆိုခြင်း မပြုကြ။

သူဌေးသားတစ်ယောက်က ရှေးဦးစွာ ပြောဆိုသည်မှာ-

‘ငါတို့သည် အပြင်းဆုံးသော အရက်ကို သောက်သုံးလျက် အရသာအရှိဆုံးသော သားငါးဟင်းလျာကို စားသုံးပြီးလျှင် လည်ပတ်ကြကုန်အံ့။ ဤသို့ လည်ပတ်ခြင်းသည် ငါတို့အား အသက်ရှည်သော အကျိုးကျေးဇူးကို ရရှိစေသည်’ ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ဒုတိယ သူဌေးသားကမူ-

‘အဆွေတို့..နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်း အထည်ကောင်းများကို ဝတ်ဆင်၍ ထူးကဲသော အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသည့် သလေးထမင်းကို စားသုံးပြီးလျှင် လှည့်လည်ကုန်အံ့’ ဟု ပြောလေ၏။

တတိယ သူဌေးသားကလည်း-

‘ထူးကဲများပြားသော ခဲဖွယ်တို့ကို ချက်ပြုတ်စားသောက်ပြီး လှည့်လည်ကုန်အံ့’ ဟု ဆိုလေ၏။

နောက်ဆုံး စတုတ္ထ သူဌေးသားက-

‘အဆွေတို့..တစ်ပါးအမှုကို မပြုကုန်လင့်။ ဥစ္စာပစ္စည်းပေးလျှင် မလိုချင်သော မိန်းမဟူ၍မရှိ။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေးကမ်းဖြားယောင်း၍ သူတစ်ပါး၏ ဇနီးမယားတို့အား ပြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်းဟူသော ပရဒါရိကအမှုကို ပြုကြကုန်အံ့’ ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ အားလုံးသော သူဌေးသားတို့က ကောင်းပေ၏။ ကောင်းပေ၏ဟုဆို၍ ထိုသူဌေးသား၏စကား၌ တည်ကြကုန်လေ၏။

အဆိုပါ သူဌေးသားလေးယောက်တို့သည် ပြောဆိုတိုင်ပင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ချောမောလှပတင့်တယ်သော မိန်းမတို့အား ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်၍ အနှစ်၊ နှစ်သောင်းကာလပတ်လုံး သူတစ်ပါးလင်ရှိမယားတို့အား ပြစ်မှားမိခဲ့ကြ၍ ထိုသူဌေးသားတို့သေလွန်သောအခါ အဝီစိငရဲကြီး၌ ကျရောက်ခံစားရကုန်၏။

တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်၏ အကြားကာလပတ်လုံး ငရဲ၌ ခံစားရပြီး ထိုအဝီစိငရဲကြီးမှ သေလွန်ခဲ့သည်ရှိသော် ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော လောဟကုမ္ဘီ ငရဲအိုးထဲသို့ ထပ်မံကျရောက်ပြန်ရာ အနှစ်သုံးသောင်းကာလ၌ ငရဲအိုး၏ အောက်ခြေသို့ ကျရောက်၍ တစ်ဖန် အနှစ်သုံးသောင်း၌ ငရဲအိုး၏ အထက်မျက်နှာရေဝသို့ ရောက်လာသောအခါ တစ်ခုသောဂါထာကို ရွတ်ဆိုချင်၍ ရွတ်ဆိုရာတွင် မစွမ်းနိုင်ဘဲ တစ်လုံးသော အစအကွရာကိုသာ ရွတ်ဆိုမိကာ ဖြင့် တစ်ဖန် ငရဲအိုးထဲသို့ စောက်ထိုးနစ်မြုပ်ဝင်သွားပြန်လေ၏။

‘ဒကာတော်မင်းကြီး..အသင်သည် ရှေးဦးစွာ အဘယ်အသံကိုကြားရပေသနည်း’

ဟု မေးတော်မူလျှင် ကောသလမင်းကြီးက-

‘ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား- ဒုဟူသောအသံကို ကြားရပါသည်’ ဟု လျှောက်ထား၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ထိုငရဲအိုး၌ နစ်မြုပ်သွားသော ငရဲသား သတ္တဝါသည် မပြည့်မစုံဘဲ ရွတ်ဆိုအပ်သော စကားကို အပြည့်အစုံပြု၍ ဟောပြတော်မူလေ၏။

‘ဒု - ဒုန္နိဝိတမဇီဝိမှ ယေ သန္တေန ဒဒမ္မသေ။

ဝိဇ္ဇမာနေသု ဘောဂေသု၊ ဒီပိနာကမ္မ အတ္တနော။

အို..အဆွေတို့၊ ငါတို့အား စည်းစိမ်ချမ်းသာ ပစ္စည်းဥစ္စာတို့သည် ထင်ရှားရှိကုန်ပါလျက် မပေးမလှူကြကုန်မိမိ၏ ဆောက်တည်ရာ မှီခိုရာကျွန်းကြီးသဖွယ်ဖြစ်သော ပုညကိရိယာဝတ္ထု ကုသိုလ်စုကို မပြုမိကြလေကုန်။ ထို့ငါတို့သည် ဤမျှမကောင်းသော အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့် အသက်ရှည်ကြရကုန်လေပြီ’ ဟု ပြောဆိုလိုခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

ဤအသံဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒကာတော်မင်းကြီးတွင် တစ်စိုးတစ်စိမျှ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိ။

‘ဒကာတော်မင်းကြီး..နောက်ထပ် ကြားအပ်သော

အသံကို လျှောက်ထားဦးလော့*

ဟု မေးတော်မူရာ-

*ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...သ၊ ဟူသောအသံကို ကြားရပါသည်ဘုရား*ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

ဘုရားရှင်က ထိုင်ရဲသားသတ္တဝါ မပြည့်မစုံ ရွတ်ဆိုသော စကားကို အပြည့်အစုံပြု၍ ဟောပြတော်မူ၏။

*သ - သဠိဝဿသဟဿာနိ၊ ပရိပုဏ္ဏာနိသဗ္ဗသော။ နိရယေပစ္စမာနာနံ၊ ကဒါအန္တောဘဝိဿတိ။

လောဟကုမ္ဘီဇရဲ၌ ခံစားရကုန်သောငါတို့အား အနှစ်ခြောက်သောင်းတို့သည် ပြည့်၍ရှိလေပြီ။ အဘယ်အခါမှ အဆုံးသည် ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်းဟု ဆိုလိုသော စကားများသာ ဖြစ်သည်။

ဤအသံကို ကြားရခြင်းကြောင့် မင်းကြီးအပေါ်၌ အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာမှ ကျရောက်နိုင်ခြင်း မရှိပေ။ တတိယမြောက် အသံကို လျှောက်ထားဦးလော့*

ဟု မိန့်တော်မူလျှင်-

*အရှင်မြတ်ဘုရား...န၊ ဟူသောအသံကို ကြားရပါသည်*ဟု လျှောက်ထား၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ထိုင်ရဲသားသတ္တဝါ မပြည့်မစုံ ရွတ်ဆိုသော စကားကို အပြည့်အစုံပြု၍ ဟောပြတော်မူလေ၏။

*န - နတ္ထိ အန္တော ကုထော အန္တော၊

န အန္တော ပဋိဒိဿတိ။

တဒါဟိ ပကထံပါပံ၊ မမ တယုဉ္ဇမာရိသာ။

အို...အဆွေတစ်စုတို့၊ သူဌေးသားဖြစ်တုန်းက ပြုမိခဲ့သော ပရဒါန စသည့်ညစ်ကျူ မကောင်းမှုအကုသိုလ်သည် ငါ့အားလည်းကောင်း၊ အသင့်အားလည်းကောင်း အဆုံးမရှိ။ အဆုံးဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ အဆုံးမထင်နိုင်ဟုဆိုလိုသောစကားဖြစ်သည်။

ဤအသံကြောင့် ဒကာတော်မင်းကြီးအား အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါချေ*

ဟု မိန့်တော်မူ၍-

ဒကာတော်မင်းကြီး...လေးကြိမ်မြောက် ကြားရသော အသံကို လျှောက်ထားဦးလော့

ဟု မိန့်တော်မူလေသော်-

*ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...

သောဟူသောအသံကို ကြားရပါသည်*ဟု လျှောက်ထား၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုင်ရဲသားသတ္တဝါ မပြည့်မစုံ ရွတ်ဆိုသော စကားကို အပြည့်အစုံပြု၍ ဟောပြတော်မူ၏။

*သော - သောဟံ နန ဣတော ဂန္ဓာ၊

ယော နိ လဒ္ဓါ မာနသိ။

ဝဒညသီလသမ္ပန္နော၊ ကာဟာမိ ကုသလံ ဗဟံ။

ငါသည် ဤသံရေပူထဲမှ လွတ်မြောက်ပြီး လူ့ဘဝကို အကယ်၍ ရကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့အံ့။ ထိုထိုသောပညာရှိ၏ ပြောဆိုဆုံးမသောစကားကို မှတ်သားနာယူပြီး သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ များစွာသောကုသိုလ်တို့ကိုသာ စီမံအားထုတ် ပြုလုပ်၍သာ နေပါတော့မည်ဟု ညည်းတွားသောစကားဖြစ်သည်။

ဒကာတော်မင်းကြီး၌ တစ်စုံတစ်ရာအန္တရာယ် ငြိတွယ်ရန်မရှိပါ။ ဒကာတော်မင်းကြီး...လေးယောက်သောသူတို့သည် ပြဆိုခဲ့သော တစ်ခု၊ တစ်ခုသော ဂါထာအစဉ်ကို ရွတ်ဆိုလိုပါလျက် ရွတ်ဆိုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘဲ တစ်လုံး၊ တစ်လုံးသော အကွရာကို ရွတ်ဆိုမိရုံကာမျှဖြင့် လောဟကုမ္ဘီ ငရဲအိုးအတွင်းသို့ ပြန်ဆင်းနစ်ဝင်ရပြန်လေတော့သည်*ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော တရားဒေသနာကို ကြားနာရသည့်အခါ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည်-

‘သတ္တဝါတို့သည်ကား ပျက်စီးလေစွတကား။ ဤမျှ
လောက်သော အတိုင်းအရှည် ကြာညောင်းခဲ့သော်လည်း
ယနေ့ထိတိုင်အောင်ပင် အနှစ်တစ်ထောင်မျှကိုသော်လည်း
မလွတ်မြောက်နိုင်ပါတကား’ ဟု ကြီးစွာသော ထိတ်လန့်
တုန်လှုပ်ခြင်းကို ရင်ထဲ၌ ပြင်းပြစွာ ခံစားနေရလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည်-

‘သူတစ်ပါးတို့၏ သားမယားကို ပြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်း
ပရဒါရက်သည်ကား အလွန်ပင် အပြစ်ကြီးပေစွတကား။
တစ်ဆူသောဘုရားရှင်၏ အကြားကာလပတ်လုံး ငရဲ၌ကျ၍
ခံစားရပြီး ထိုငရဲမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြန်သော် ယူဇနာခြောက်
ဆယ်ရှိသော လောဟကုမ္ဘီ ငရဲအိုး၌ ထပ်မံကျရောက်ရပြီး
ထိုငရဲအိုး၌ အနှစ်ခြောက်သောင်း ကာလပတ်လုံး ကျ
ရောက်ခံစားနေရသောကြောင့် ဆင်းရဲတွင်း လွတ်ကင်းရန်
လမ်းမမြင်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရလေ၏။ သြော်...ဝန်လေးလွန်း
လှပေကတား။

ငါတို့သည်လည်း သူတစ်ပါး၏ သားမယားကို ချစ်
ခင်တပ်မက်နှစ်သက် နောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ပြုခဲ့မိ၍ အလုံးစုံသော
ညဉ့်ယာမ်ပတ်လုံး အိပ်ပျော်ခြင်းကို မရနိုင်ခဲ့ပေ။

ယနေ့ယခုမှစ၍ သူတစ်ပါး၏ သားမယားကို ပြစ်မှား
တပ်မက် နောင်ဖွဲ့ခြင်းကို မပြုမိအောင် ရှောင်ရှားတော့အံ့’
ဟု ဆင်ခြင်မိပြီးလျှင်-

‘ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်သော မြတ်စွာဘုရား...အကျွန်ုပ်
သည် ယခုအခါ၌ ညဉ့်ရှည်သည်၏ အကြောင်းရင်းကို
သိရပါပြီဘုရား’ ဟု လျှောက်ကြားလေ၏။

အကယ်၍ ကောသလမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား
ရှင်နှင့်သာ မတွေ့ရပါက ကာမတဏှာကို တပ်မက်စွဲလမ်းမှု
ကြောင့် သူတစ်ပါး၏ ဇနီးမယားကို သိမ်းပိုက်ပြစ်မှားခြင်း
ပရဒါရက်ကို ကျူးလွန်၍ အဝီစိငရဲ၌ကျ၍ ခံစားရမည်ဖြစ်
၏။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရရှိ၍ မိမိ၏အမှားကို
မှားမှန်းသိရှိပြီး အချိန်မီ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့သောကြောင့်
ငရဲသို့ကျမည့်ဘေးမှ သိသိကလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်လေ၏။ အမှန်ကို သိမြင်ခြင်းသည် လွတ်မြောက်မှု
ရရှိစေပါသည်။

မောင်ထည်ဝါ(ပျော်ဘွယ်)

ကျမ်းကိုး

* ဓမ္မပဒ ဒုတိယတွဲ (သာသနာရေးဦးစီးဌာန)။

ဆိုး

- ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ပျောက်ဆေး
- အကြာပြေဒဏ်ကျေလိမ်းဆေး
- အစာကြလေနိုင်လျက်ဆေး

(ITV MART မှား SUPER MARKET မှား နှင့်
ဆေးဆိုင်ထိန်းသွင်းရပြီး)

အမှတ် ၉၉၊ မာလာမြိုင် (၃)လမ်း၊ (၁၆) ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
☎ :01-522356, ☎ :09-73012063

www.burmeseclassic.com

နိဗ္ဗာန်ဆော်၊ ရွာဆော်

နိဗ္ဗာန်ဆော်ဟူ၍လည်း ရှိသည်။

ရွာဆော်ဟူ၍လည်း ရှိသည်။

နိဗ္ဗာန်ဆော်ဟူသည် ဘာသာရေးကိစ္စ၊

သီလရေး ကိစ္စတို့၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြရန်၊

လှူဒါန်းကြရန် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းသူကို ခေါ်၏။

ဥပမာ-တရားနာကြတော်မူကြပါရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်

သည့် သူတော်ကောင်းတို့ခင်ဗျာ ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ကျောင်းသိမ် ဆောက်လုပ်ရာတွင် ပါဝင်လှူဒါန်းကြရန်

အကျိုးမျှော်ကာ နှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်ခင်ဗျား ဟူ၍

လည်းကောင်း၊ နံနက်စောစောတွင် ဆွမ်းချက်ရန်၊ ဆွမ်းလောင်းရန်

ထုတ်ကြပို့ နှိုးဆော်သည်။ ဆွမ်းချက်ရန် ထုတ်မူကြပါ။

သုပ္ပရိသအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း

ဘုရင့်သမီးတော်၏
ပူးစာရှင်

အိန္ဒြေ

တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ကြသူများသည် နိဗ္ဗာန်ဆော်ဖြစ်၏။

(သို့ရာတွင် စာရေးဆရာကြီး သော်တာဆွေကတော့ ဘုန္တော့..ကြက်သူခိုးဟူသော အမည်ဖြင့် ပတ္တမြားခွေး ဖြစ်သည်။ ဟာသစာရေးဆရာပီပီ အရယ်အမော အပြောင် အပြက် သဘောဖြင့် ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကား စကား ချပ်)

ရွာဆော်ဆိုသည်ကား ကျေးလက်တောရွာ(ရပ်ကွက် များ)အတွင်းသို့ ညခင်းပိုင်းတွင် ရပ်ရေးရွာရေးကိစ္စ၊ အလှူ ဒါနကိစ္စ၊ မင်းရေးစိုးရေးကိစ္စများအတွက် လူအများသိရှိရန် ကြေညာပေးရသော တိုက်တွန်းဆော်သြပေးရသူဖြစ်သည်။

ဥပမာ-တစ်ချိန်ကဆိုလျှင် မနက်ဖြန်နံနက် သူကြီး အိမ်သို့ တစ်အိမ်တစ်ယောက် လာရောက်ကြရန် ဆင့်ခေါ် လိုက်ပါသည်။ ပုံ-သူကြီးအိမ်နီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယနေ့ ခေတ်တွင်လည်း ကာကွယ်ဆေးထိုးရန်ကိစ္စ၊ မှတ်ပုံတင်ရေး ကိစ္စ၊ တယ်လီဖုန်း မဲနှိုက်ရန်ကိစ္စ၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရန်ကိစ္စ စသည်တို့ကို ရပ်ကွက်အတွင်းသို့ ဆိုက်ကားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မော်တော်ကားဖြင့်ဖြစ်စေ အသံချဲ့စက်နှင့် ပတ်အော်ကြော် ငြာ နှိုးဆော်ကြသည်ကို မကြာခဏ ကြားရပါသည်။ ရပ် ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးသို့ နံနက်(၉)နာရီ ကြွကြပါရန် ကြေညာအပ်ပါသည်။ ပုံ-ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဟူ၏။

လူမှုရေးကိစ္စများသာမက ဘာသာရေးကိစ္စများဖြစ် သော ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံ တရားတော်နာကြရန် ဖိတ်မန္တက ပြုခြင်း၊ နာရေးကိစ္စဖြစ်လျှင် အသုဘရှုတရားနာ ကြွကြရန် ဖိတ်ခြင်းတို့ကို ရွာဆော်က မိုးချုပ်နေဝင်ချိန် (လူစုံချိန်) တွင် ကျေးရွာအတွင်းသို့ လှည့်ပတ်၍ ပတ်အော်ပေးရသည်။ ယနေ့ခေတ်တွင်မူ အသံချဲ့စက်ဖြင့် ဖိတ်ခေါ်နှိုးဆော်ကြ လေသည်။

အခြေအနေအရ ရွာဆော်ဘဝ

ဤသို့ နိဗ္ဗာန်ဆော်နှင့် ရွာဆော်အကြောင်းကို နိဒါန်း ဖွင့်ဆိုလိုက်ခြင်းမှာ ရွာဆော်နှင့်ပတ်သက်သော ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်ကို ဖော်ထုတ်တင်ပြလို၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထင်ရှား အောင်ဆိုရသော် ရွာဆော်လုပ်ရင်းမှ တစ်ဆင့်တက်ကာ ဘုရင့်သမီးတော်နှင့် ဖူးစာဆံ့သွားသူတစ်ယောက်အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းကား....။

‘ရပ်ကွက်အတွင်းနေ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ခင် ဗျာ..မိမိတို့ လုပ်ငန်းခွင်အသီးသီးသို့ အလုပ်သွားကြရန်

ထတော်မူကြပါခင်ဗျား။ ထမင်းချက်ရန် ပြင်ဆင်နှိုးဆော် လိုက်ရပါတယ်ခင်ဗျား’

ဤအသံကို ရာဇဂြိုဟ်၏ ရပ်ကွက်တစ်ခုအတွင်းမှာ နံနက်ခင်းတိုင်း ကြားနေရ၏။

အော်ဟစ်နှိုးဆော်နေသူမှာ ရပ်ရည်သနားကမားရှိသူ လူရွယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် ဤအလုပ်ကို လုပ် ချင်၍ လုပ်နေရသည်တော့ မဟုတ်ပေ။ ဘဝပေးအခြေအနေ အရ လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စကို နံနက်တိုင်းဆောင် ရွက်ပေးသဖြင့် ရပ်သူရပ်သားတို့က အိမ်တစ်အိမ် ပေးထား ၏။ ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်အသွင် ယူထားခြင်းဖြစ်၏။

အမှန်စင်စစ် သူသည် ဆင်းရဲသူ၊မဟုတ်။ ဥစ္စာကုဋေ (၄၀) ချမ်းသာသူဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့အကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းပြောရလျှင် သူ့အမည်က ကုမ္ဘာဇောသက။ သူ တို့ မြို့တွင် ယင်နာခေါ် ကပ်ရောဂါဆိုးဖြစ်ပွားရာ ယင် ကောင်မှတစ်ဆင့် အိမ်မွေးကွဲ့၊ နွား၊ ခွေး၊ ကြောင် တိရစ္ဆာန် များပါ ရောဂါကူးစက် သေဆုံးကုန်ကြသည်။ သူ၏ မိဘ နှစ်ပါးတို့လည်း ရောဂါစွဲကပ်ခံနေရပေပြီ။

ထိုအခါ မိဘတို့သည် သားသမီးအပေါ် ထားရှိသော မေတ္တာအနန္တဖြင့် သားဖြစ်သူ ရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးပြီး အသက်ချမ်းသာရာရစေရန် သူတို့ကိုမငဲ့ဘဲ တစ်ရွာတစ် ပြည်သို့ ထွက်သွားခိုင်း၏။

သားဖြစ်သူ ကုမ္ဘာဇောသက မထွက်ခွာခင် မှာကြား လိုက်သည်ကား-

‘ငါ့သား..အဖေ၊ အမေတို့ကို ငဲ့ညှာမနေနဲ့။ သားသာ ရောဂါဘေးက ကင်းဝေးအောင် တစ်မြို့တစ်ရွာသို့ ထွက် ရောင်နေပါ။ နောင် ရောဂါဘေးကင်းရှင်းတဲ့အခါကျမှ ပြန် လာပါ။ ပြန်လာရင် လုပ်ကိုင်စားသောက်သုံးစွဲဖို့ အသပြာ ငွေ ကုဋေလေးဆယ် ဟောဒီနေရာမှာ မြှုပ်နှံထားပေးခဲ့မယ်။ နေရာကိုလည်း သေသေချာချာမှတ်ထား ငါ့သား’ဟူ၍ ဖြစ် သတည်း။

တောတောင်ထဲမှာ (၁၂)နှစ်ကြာ

ကုမ္ဘာဇောသကသည် တောထဲသို့ ထွက်ပြေးတိမ်း ရောင်သွားရာ တောတောင်ဒေသထဲတွင် (၁၂)နှစ်ပင် ကြာ သွားခဲ့လေ၏။

သူသည် မိဘများ မြှုပ်နှံထားပေးခဲ့သော ကုဋေ(၄၀) ကို မဖိတ်မစဉ် အားလုံးရရှိ၏။ သို့သော် ဒီဥစ္စာကုဋေ(၄၀) ကို ထုတ်ဖော်သုံးစွဲနေလျှင် လူတွေက သူ့ကို အမျိုးမျိုး

နောင်ယုက်နိုင်သည်။ ဖမ်းဆီးနိုင်သည်ဟု စဉ်းစားမိပြီး သူဆင်းရဲအသွင်ဖြင့် နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ဆင်းရဲသားအသွင်ဖြင့် နေထိုင်ကာ ရွာဆော် လုပ်နေခြင်း ဖြစ်ပေသတည်း။

အသံဖတ် ဂန္ထီရပညာရှင်

တစ်နေ့သ၌ ရာဇဂြိုဟ်ကိုအုပ်စိုးသော ဗိမ္ဗိသာရမင်း ကြီးသည် တစ်နံနက်ခင်းတွင် ကုမ္ဘဇယာသက၏ ဟစ်အော် သံကို ကြားလိုက်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် အသံကိုကြား ထိုက်လျှင် ဤသူသည် မည်သို့ရှိသည်၊ မည်သို့သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကောင်းစွာပြောနိုင်သော အသံဆိုင်ရာ ဂန္ထီရ ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်၏။ ကုမ္ဘဇယာသက၏အသံကို ကြား ထိုက်သောအခါ ဤအသံရှင်သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ ဖြစ် ရမည်ဟု အတပ်ဟောလိုက်လေ၏။

မင်းကြီး မှတ်ချက်ဟောပြောတာကို ကြားမိသော နန်းတွင်းသူ မောင်းမတစ်ယောက်သည် မင်းချင်းတစ်ဦးကို စုံစမ်းရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ စုံစမ်းပြီး ပြန်လာသော မင်း ချင်းက နံနက်တိုင်း ဟစ်အော်နှိုးဆော်နေသူ ရွာဆော်တစ် ယောက်ဖြစ်ကြောင်း၊ သူသည် ဆင်းရဲသဖြင့် အများဆောက် မေးထားသော အိမ်မှာသာ နေရသူဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေ သည်။

မင်းကြီးက ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ သူ၏အသံဆိုင်ရာ ဂန္ထီရပညာကို ယုံကြည်စိတ်ချပြီးဖြစ်၏။ အချိန်က အဆုံးအဖြတ်ပေးမည်ဟု သဘောထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။

မင်းသည် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်တိုင်တိုင် ရွာဆော် ကုမ္ဘ ဇယာသက၏ အော်ဟစ်သံကိုကြားတိုင်း ဤအသံကား ချမ်း သာကြွယ်ဝသူ၏ အသံတည်းဟူ၍ပင် ထပ်ခါ၊ထပ်ခါ အသေအချာ မိန့်ဆို၏။

ထိုအခါ အဆိုပါ နန်းတွင်းသူမောင်းမသည် လက်တွေ့ နှမ်းဆောင်ရွက်ရန် အကြံရကာ အစီအမံတစ်ခုကို တည် ဆောက်လိုက်၏။ အမှန်တကယ်ဖြစ်ပါက ထိုသူပိုင်ဆိုင် သော ဥစ္စာများကို မင်းဘဏ္ဍာဖြစ်စေပြီး ရွှေတိုက်ထဲသို့ ထောက်လာစေအံ့ဟူ၍လည်း ကတိခံလိုက်သည်။

နန်းတွင်းသူ မောင်းမသည် မင်းကြီး၏ သမီးတော်နှင့် နှုတ်စာထောင်ပေးလိုက်ရန် တောင်းဆို၏။ ရရှိသောအခါ အမိ ယောင်ဆောင်ထားသော ထိုမောင်းမသည် ကုမ္ဘဇယာသကအိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားကာ ကျွန်မတို့ သား

အမိဟာ ခရီးသွားတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ တည်းခိုခွင့်ပေးပါဟု တောင်းပန်၏။ တည်းခိုခွင့်ရသဖြင့် တည်းခိုနေထိုင်ရာ ရက် အတန်ငယ်ပင် ကြာသွားပေပြီ။

လူရွယ်လူလွတ် ကုမ္ဘဇယာသကနှင့် အပျိုအရွယ် ချော မောလှပသော သမီးတော်တို့ အနေနီးကြသောအခါ ရင်းနှီး လာသည်။ ကျွမ်းဝင်ခင်မင်လာသည်။ လူငယ်တို့သာတာဝ အချင်းချင်း သံယောဇဉ်ကြီးမျှင်တို့ပင် တွယ်ငြိလာပေပြီ။ နန်းတွင်းသူ ဉာဏ်ကြီးရှင်မကြီးကလည်း ဤသို့ဖြစ်လာစေ ရန် ဖြားယောင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမ၏စီမံချက် ကွက်တိ ဝင်လေသည်။

သို့ဖြင့် ကုမ္ဘဇယာသကသည် ရွာဆော်လုပ်နေသော် လည်း သူဆင်းရဲ မဟုတ်ကြောင်း၊ ကုဋေ(၄၀) ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသူဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်သိရှိကြပြီးနောက် ကုမ္ဘ ဇယာသကပိုင် အသပြာဥစ္စာ ကုဋေ(၄၀)တို့ကို လှည်းများ ဖြင့် တင်ဆောင်ကာ နန်းရင်ပြင်သို့ သယ်ယူလေတော့သည်။

ကုမ္ဘဇယာသကသည် သူ၏အိမ်လေးမှ နန်းတော်သို့ အရောက် ရွှေလမ်းပေါက်သွားချေပြီတည်း။ ထိုအခါ သူနှင့် ဘုရင့်သမီးတော်တို့၏ သမုဒယမှတ်တမ်း သံယောဇဉ်ဇာတ် လမ်းသည်လည်း ဖြောင့်ဖြူးသာယာသွားလေပြီတည်း။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် သူ၏အသံ ဂန္ထီရပညာဖြင့် အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်နိုင်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပီတိဖြာလျက် ရှိလေသည်။ သို့ဖြင့် လူငယ်ချင်းလည်း မေတ္တာမျှဝေ ရည်ငံနေလေပြီဖြစ်သော ကုမ္ဘဇယာသက လုလင်နှင့် သမီးတော်တို့ကို နန်းရင်ပြင်တွင် ရွှေဂဟေ ဆက်ကာ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးလိုက်လေသတည်း။

ကုမ္ဘဇယာသကအတွက် အခြေအနေအရ ရွာဆော် လုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့် ဘုရင့်သမီးတော်နှင့် ဖူးစာဆုံရ ခြင်းပေတည်း။ ဘုရင့်သမီးနှင့် လက်ဆက်၍ ဘုရင့်သမက် ဖြစ်ရလေပြီတည်း။

ရွာဆော်အလုပ်ကား ကျေးဇူးကြီးမားလှပါတီ။ ကုမ္ဘဇယာသက လုလင်သည် ဘုရင်၏ သမက်တော် ဖြစ်ရုံမျှမက အရှင်မွေး နေချင်းကြီး ဆိုစကားအတိုင်း ဘုရင် က မြှောက်စားသဖြင့် သူဌေးကြီးပါ ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။

**နမော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
မုဋ္ဌာ-နေဇာ**

(ဓမ္မပဒ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ပထမ၊ ကုမ္ဘဇယာသကဆေး ဝတ္ထုကို ခြယ်မှုန်းရေးသားသည်။)

ဓမ္မာစရိယ - သန်းထွန်း ကျော်ကြားထင်ရှားသော သာမဏေများ(၂)

ပဏ္ဍိတသာမဏေ၏ အတိတ်ပန်းချီ

နှစ်ကာလများကြာမြင့်လေပြီသော ပဏ္ဍိတ၏ အတိတ်ပန်းချီကားကို ဆွဲထုတ်ကြည့်ပါလျှင် ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလသည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာမည်ဖြစ်သည်။ ရှည်လျားသော ဘဝသံသရာ ပင်လယ်ပြင်ထဲ ကူးခပ်ခဲ့ရသော ပဏ္ဍိတသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်

မူစဉ်က လူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ နေထိုင်သည့်မြို့ဇာရာဏသီဖြစ်သည်။ ဇာရာဏသီမြို့သည် ချမ်းသာသူပေါများသော မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သည်။ ချမ်းသာသူများများသော ဇာရာဏသီမြို့၌ နေထိုင်သော ပဏ္ဍိတအလေးသည် အလွန်အမင်း ဆင်းရဲသည်။ တစ်နေ့ကုန်

၀၀လင်လင် မစားနိုင်သောအခြေ ဖြစ်သည်။
ဆင်းရဲခြင်းသော စားသောက်ဖွယ်ရာများဖြင့် အသက်
ဆက်နေရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲခြင်းကို အစွဲပြု၍ ပဏ္ဍိတ
အလောင်း၏ အမည်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။
ထိုဘဝက ပဏ္ဍိတအလောင်း၏ နာမည်မှာ မဟာဒုဂ် ဖြစ်
သည်။ မဟာဒုဂ် အမည်သည် မဟာဒုဂ္ဂတက ဆင်းလာ
ခြင်း ဖြစ်သည်။ မဟာဒုဂ္ဂတသည် အလွန်တရာဆင်းရဲခြင်း
ကို အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။

တစ်နေ့ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာပေါင်း
နှစ်သောင်းနှင့် ဗာရာဏသီမြို့သို့ ကြွတော်မူလာခဲ့သည်။
သူတို့သည် ကဿပမြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာနှစ်သောင်း
တို့အား စွမ်းနိုင်သမျှသော ဒါနဝတ္ထုများကို ဆက်ကပ်
လှူဒါန်းကြသည်။ သူဌေးသူကြွယ်များသည် တစ်ဦးတစ်
ယောက်ကည်း တာဝန်ယူ လှူဒါန်းကြသည်။ တစ်ယောက်
ကည်း မတတ်နိုင်သောသူတို့သည် နှစ်ဦး၊ သုံးဦး စသည်
ဖြင့် စုပေါင်း၍ ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းကြသည်။

ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းကပ်ခြင်း စသည်
ပြုလုပ်ကြသော အလှူရှင်တို့အား ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတရားကို
ဟောတော်မူသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်(၄)မျိုး

(၁) အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိ၏ဥစ္စာကိုသာ ပေးလှူ
အပ်၏။ တစ်ပါးသောသူကို ဆောက်တည်စေသဖြင့် အကျိုး
မရှိဟု နှလုံးသွင်း၍ မိမိသည်သာ အလှူလုပ်သည်။ သူ
တစ်ပါးအား ပါဝင်ခွင့်မပြု။

(၂) အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သူတစ်ပါးအား အလှူလုပ်
ပြီးနောက် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းသည်။ ကိုယ်တိုင်ကား အလှူ
မလုပ်။

(၃) အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိသည်လည်း အလှူ
မလုပ်။ သူတစ်ပါးအားလည်း အလှူလုပ်ဖို့ရာ မတိုက်တွန်း၊
နှိုးဆော်။

(၄) အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်လည်း အလှူ
မလုပ်သည်။ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း အလှူလုပ်ရန် တိုက်
တွန်းနှိုးဆော်သည်။

ဤသို့ အလှူပြုလုပ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်
လေးမျိုး ရှိပေသည်။ အလှူနှင့်ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး
ဆိုသကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးလေးမျိုး
ရှိသည်။ ကိုယ်သာလျှင် အလှူလုပ်ပြီး တစ်ပါးသူတို့အား

မတိုက်တွန်း၊ ပါဝင်ခွင့်မပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျိုးတရား
ကို ခံစားရသည့်အခါ အထီးကျန်တတ်ပါသည်။ ဒါန၏
သမားရိုးကျ အကျိုးဖြစ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ချမ်းသာ
ကြွယ်ဝခြင်းကို ခံစားရသည်။ သို့သော် အခြံအရံပရိသတ်
မရှိ။ အခြံအရံပရိသတ် ပြည့်စုံခြင်းအကျိုးကို မခံစားရပေ။

သူတစ်ပါးကို အလှူလုပ်ရန် တိုက်တွန်းပြီး ကိုယ်
တိုင်အလှူလုပ်ရန် စိတ်မဝင်စား။ အလှူမလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
သည် သူတစ်ပါးကို အလှူလုပ်ရန် တိုက်တွန်း၍ အခြံအရံ
ပရိသတ် ပြည့်စုံခြင်းအကျိုးကို ခံစားရသည်။ ကိုယ်တိုင်
အလှူမလုပ်ခဲ့၍ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း
အကျိုးကို မခံစားရပေ။

ကိုယ်တိုင်လည်း မလှူ။ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း
အလှူလုပ်ရန် မတိုက်တွန်း။ အလှူမလုပ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်
သည် ဘောဂသမ္ပတ္တိဟု ဆိုအပ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ချမ်း
သာကြွယ်ဝခြင်းအကျိုး၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိဟုဆိုအပ်သော အခြံ
အရံပရိသတ် ပြည့်စုံခြင်းအကျိုး ဤနှစ်မျိုးလုံးသော အကျိုး
ကို မခံစားရပေ။ ဆင်းရဲသော သူတောင်းစားအဖြစ်ဖြင့်
ဘဝခရီးကို လျှောက်ရတတ်သည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း အလှူ
လုပ်၊ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း အလှူလုပ်ရန် တိုက်တွန်း
နှိုးဆော်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်း၌
ဘောဂသမ္ပတ္တိ အကျိုးကိုလည်း ခံစားရသည်။ ပရိဝါရ
သမ္ပတ္တိ အကျိုးကိုလည်း ခံစားရသည်။

ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် အလှူနှင့်ပတ်သက်၍
ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးနှင့် အကျိုးလေးမျိုးကို ဗာရာဏသီ ပြည်သူ
ပြည်သားများ နားလည်သဘောပေါက်အောင် မဟာ
ကရုဏာတော်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူသည်။

အလှူလုပ်ရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခြင်း

လူတိုင်းသည် ကောင်းသောအကျိုးများကို ခံစားချင်
ကြသည်။ ကောင်းသောအကျိုးများကို ခံစားရ၍ ပင်ပန်း
သည်ဟူ၍ မရှိ။ ကောင်းသောအကျိုးများကို ထမ်းထားရ၍
ဝန်လေးသည်ဟူ၍ မရှိ။ ကောင်းသောအကျိုးများကို ရလေ
လိုလေဖြစ်သည်။ ကောင်းသောအကျိုးများသည် အကြောင်း
မဲ့ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်။ ခိုင်မြဲသော အကြောင်းများ
ကြောင့်သာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဘဝမှာ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ အကျိုးနှစ်မျိုး
ကို ခံစားလိုလျှင် ဒါနကို ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုလုပ်လုပ်
ဖြစ်သည်။ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း ပြုလုပ်နိုင်ရမည်ဖြစ်

သည်။ ကိုယ်ပြုလုပ်နေသော ဒါနကုသိုလ်ပွဲ သူတစ်ပါး ပါဝင်ခွင့် တောင်းလာလျှင် ခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်သည်။ ကိုယ် ပြုလုပ်သောဒါနပွဲ၌ သူတစ်ပါး ပါဝင်လာအောင်လည်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

ကဿပမြတ်စွာဘုရား တရားပွဲ၌ ဗာရာဏသီပြည် သား သူဌေးတစ်ယောက်သည် တရားကို ယောနိသောမန သိကာရဖြင့် နာကြားခဲ့သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးနှင့် အကျိုး လေးမျိုးကို နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ နဂါက သူဌေး သည် မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့ အား ကိုယ်တိုင် ဆွမ်းကပ်ရန် ရည်ရွယ်လာခဲ့သည်။ ပုဂ္ဂိုလ် လေးမျိုးတရားကို နာကြားပြီးသည့်အခါ ထိုရည်ရွယ်ချက် ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ အကျိုးကိုပါ ခံစားလို ၍ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လျက် အလှူ လုပ်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်တော့သည်။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား နှင့် နှစ်သောင်းသော ရဟန်းများကို ပင့်ဖိတ်ကာ မြို့ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

‘အို...မိခင်၊ဖခင်တို့၊ ကျွန်ုပ်ဟာ မနက်ဖြန် ဘုရား အမျိုးရှိတဲ့ ရဟန်းနှစ်သောင်းကို ဆွမ်းပင့်ဖိတ်ထားပါတယ်။ သင်တို့ဟာ ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် ရဟန်းတွေကို ပင့် ဖိတ်ကာ လှူဒါန်းကြပါလော့’

သူဌေး၏ လုပ်ဆောင်မှုသည် မလိုလားသူများ မျက်စိ နှင့်ကြည့်လျှင် အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား ဆီ၌ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပင့်ဖိတ်ခဲ့ပြီးလျှင် ရွာသားကူပါ၊ လူဝိုင်းပါ လုပ်နေသည်ဟု ဆိုဖွယ်ရှိသည်။ သူဌေးသည် မလိုလားသူများ၏ ပြောစကားကို ဂရုမစိုက်။ တရားနည်း လမ်းကျသော လုပ်နည်းမှန်ကိုသာ ဂရုစိုက်သည်။ တစ်လမ်း ဝင် တစ်လမ်းထွက်သွား၍ အလှူပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်သည်။ သဒ္ဓါတရားရှိသူတို့သည် မိမိတို့ တတ်နိုင် သမျှ ရဟန်းသံဃာများကို ပင့်ဖိတ်ကြသည်။ တချို့ ငါးပါး၊ ခြောက်ပါး ပင့်ဖိတ်ကြသည်။ တချို့ ဆယ်ပါး၊ အပါးနှစ် ဆယ် ပင့်ဖိတ်ကြသည်။ တချို့ တစ်ပါး၊ နှစ်ပါး ပင့်ဖိတ် ကြသည်။ သူဌေးသည် ပင့်ဖိတ်သောလူ၏ လိပ်စာနှင့် ပင့်ဖိတ်သော သံဃာအရေအတွက် စာရင်းဖြင့် မှတ်ယူ သည်။

မဟာဒုက်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

မဟာဒုက်သည် ဝမ်းရေးအတွက် သူများအိမ်၌ အခ စားအလုပ် လုပ်သည်။ ထင်းခွေ၊ ရေခပ်၊ နွားချေးကျုံး

စသည့် အောက်တန်းကျသော အလုပ်တို့ကို ပြုလုပ်သည်။ အထက်တန်းကျကျအလုပ်တို့ကို ပြုလုပ်ရခြင်းသည် ပင်ပန်း မှုနည်းပါးသည်။ အခကြေးငွေ များပြားသည်။ အောက်တန်း ကျသော အလုပ်တို့ကို ပြုလုပ်ရခြင်းမှာ အလွန်တရာမှ ပင်ပန်းသည်။ အခကြေးငွေလည်း အလွန်တရာမှ နည်းပါး သည်။ မဟာဒုက်သည် မိုးချုပ်ခါနီးမှ အလုပ်နားသည်။ ရရှိသော အခကြေးငွေကိုယူကာ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်သို့လာသော မဟာဒုက်နှင့် အလှူလုပ်ရန် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်လာသော သူဌေးတို့ လမ်းမှာဆုံကြသည်။

‘အဆွေမဟာဒုက်...မနက်ဖြန် ဆွမ်းကပ်ခြင်းကောင် မှုဒါနအစုစုတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ငါ ဘုရားအမှူး ရှိတဲ့ ရဟန်းသံဃာတော်တွေကို ပင့်ဖိတ်ထားတယ်။ အလှူ လုပ်မှာ ငါတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး။ တစ်မြို့လုံး စုပေါင်းပြုလုပ်ကြမှာ။ သင် ရဟန်း ဘယ်နှစ်ပါးကို ပင့် ဖိတ်ပြီး အလှူလုပ်မှာလဲ’

‘အဆွေ...ငါ ရဟန်းတွေကို ဘယ်လိုပင့်ဖိတ်နိုင်မှာလဲ။ ရဟန်းကိုးကွယ်တယ်ဆိုတာ ပစ္စည်းဥစ္စာရှိတဲ့ လူတွေရဲ့ အလုပ်။ ငါ့မှာက မနက်ဖြန် ယာဂုကျိဖို့အတွက် ဆန်တစ် ကွမ်းစားမျှတောင် မရှိ။ ငါဟာ အခစားအလုပ်ကိုလုပ်ပြီး အသက်မွေးနေရသူပါ။ ရဟန်းတွေကို ဘယ်လိုပင့်ဖိတ်နိုင် မှာလဲ’

မဟာဒုက်သည် တစ်မြို့လုံး ပြုလုပ်ကြမည့် ဒါနပွဲ ပါဝင်ဆင်နွှဲချင်စိတ်ရှိသည်။ ရဟန်းသံဃာများအား ဆွမ်း ကပ်ချင်သော သဒ္ဓါစိတ်သည် ထက်သန်လျက်ရှိသည်။ ထက်သန်လျက်ရှိသော သဒ္ဓါစိတ်၏ ဆာလောင်မှုများ မဖြည့်ဆည်းနိုင်သည်မှာ လျှောက်လှမ်းနေရသော ဘဝ အခြေအနေကြောင့်ဖြစ်သည်။ ရဟန်းသံဃာတို့သည် မြတ်သော အကျင့်ပိုင်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ရဟန်းသံဃာ တို့အား လှူဒါန်းသမျှတို့သည် အနှိုင်းမဲ့အကျိုးတရား ပေးသည်။ ဘဝသံသရာ ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ကာကွယ် တားဆီးတတ်၍ ရဟန်းသံဃာများသည် အားကိုးရာ ဖြစ်သည်။ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သည်။ လူများစွာတို့သည် ဤအ တရားများဖြင့် ရဟန်းသံဃာတို့အား အားကိုးကြသည်။ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသည်။ ရဟန်းသံဃာများသည် မွေ့နူးညံ့သော အနေအထိုင်၊ အပြောအဆို၊ အသွားအ ရွက်များ ရှိသည်။ ရဟန်းသံဃာများအား ကြည့်လိုလိမ့်မည် ကြည့်ညှိစရာတွေချည်း တွေ့ရသည်။ လူများစွာတို့သည်

ရဟန်းသံဃာများအား ကြည်ညိုကြသည်။ လေးစားမြတ်နိုးကြသည်။

ကြည်ညိုလေးစား မြတ်နိုးကြသော ရဟန်းသံဃာများ အနတ္တအစုစုတို့ကို ပြုလုပ်ကြသည့်အခါ လူများစွာ အတတ်နိုင်ဆုံး မွန်မြတ်သော ဒါနဝတ္ထုများကို လှူဒါန်းလေ့ရှိကြသည်။ မွန်မြတ်သော ဒါနဝတ္ထုတို့ လှူဒါန်းလိုသော စိတ်ဆန္ဒရှိကြသည်။ ထိုသို့ လှူဒါန်းကြသူများထဲတွင် မဟာဒုက်လည်း တစ်ယောက်ဆင်ဖြစ်သည်။ မဟာဒုက်သည် ရဟန်းသံဃာများ ကြည်ညိုလေးစား မြတ်နိုးသူဖြစ်သည်။ ရဟန်းသံဃာများ မွန်မြတ်သော ဆွမ်း၊ ခဲဖွယ်များကိုသာ ပေးလှူကြသည်။ မသေရုံ စားသောက်ရသော ဆွမ်းခဲဖွယ်များဖြင့် လှူဒါန်းချင်ပေ။ ထိုဆွမ်းခဲဖွယ်များ စားသောက်နေကြသော ရဟန်းသံဃာများ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကို မဟာဒုက်ကြည့်လို။ မဟာဒုက်ဘဝတွင် မွန်မြတ်သော ထမင်း၊ ဆားတို့သည် အိပ်မက်ထဲက နတ်သုဒ္ဓါဖြစ်သည်။ လက်ချွတ်ဘဝတွင် မွန်မြတ်သော ထမင်း၊ ဟင်း စသည်တို့ကို မဟာဒုက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မစားဖူးပေ။

မသေရုံ စားသောက်ရသော ထမင်း၊ ဟင်းတို့သည်ပင် မဟာဒုက်ဘဝ၌ ရှားပါးပစ္စည်းကဲ့သို့ရှိသည်။ တစ်နေ့စားသောက်ရရေးအတွက် တစ်ရက်ပတ်လုံး ရုန်းကန်ကြိုးစားရသည်။ မနက်ဖြန်နေ့အတွက် ဒီနေ့သိမ်းဆည်းထားသော အစားအသောက်များစွာဆီ လျှောက်နေရသည်။ ရဟန်းသံဃာများ၏ ဆွမ်းကပ်ချင်သော်လည်း ဘဝ၏ အခြေအနေကြောင့် မဟာဒုက် တံတွေးနှင့် မျိုချရသည်။ ဤသို့ မျိုချရသည်ကို မဟာဒုက် ကျေနပ်သည်မဟုတ်။ မဟာဒုက် နည်းနည်းမျှ ကျေနပ်ပေ။ ဆိုးလွန်းသော ဘဝအခြေအနေကို အချို့သတ်ပြီး သူဌေးအား ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။

အဆွေမဟာဒုက် ဒီမြို့မှာ ကောင်းတဲ့ဘောဇဉ်ကို တွေ့ပြီး၊ သိမ်မွေ့တဲ့အဝတ်ကိုဝတ်ပြီး၊ သေသပ်လှပတဲ့အဝတ်အစားတွေကို ဝေဝေဆာဆာ ဝတ်ဆင်ပြီး၊ အသေရရှိတဲ့အခါမှာအိပ်ပြီး၊ များစွာသောလူတွေဟာ စည်းစိမ်ချမ်းသာတဲ့ ခံစားနေကြတယ်။ သင်ဟာ တစ်နေ့လုပ်ပြီး ဝမ်းပြည့်သောက်ရုံမျှ အစားအသောက်တွေကိုတောင် မရနိုင်ဘူး။ ဒီလိုဖြစ်နေတာတောင် ငါဟာ ရှေးဘဝက ကောင်းမှုကို မပြုလုပ်ခဲ့လို့ ဆင်းရဲနေတာလို့ မသိ

စည်းစိမ်ဥစ္စာချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှု၏ အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ ဒါနဖြစ်သည်။ ဒါနကောင်းမှုကံ၏ အကြောင်းခံကံတရားရှိမှ ချမ်းသာသောဘဝသို့ ရောက်ရသည်။ ဘဝတစ်ခုကို တည်ဆောက်လိုက်သောကံသည် ဒါနကံဖြစ်မှ ချမ်းသာသောမိသားစု၊ ဝန်းကျင်ထဲသို့ ရောက်လာမည်ဖြစ်သည်။ အခြားသော ကောင်းမှုကံကြောင့် လူ့ဘဝသို့ ရောက်လာခြင်း၊ အကုသိုလ်ကံများ အကျိုးဆက်အနေဖြင့် ပါလာခဲ့လျှင် ချမ်းသာသောမိသားစုဝန်းကျင်၌ ဘဝတစ်ခု ရပ်တည်လာနိုင်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပေ။

လူ့ဘဝ၌ ရှင်သန်နေကြသောသူတို့သည် ကံတစ်ခုတည်းကို ထောက်တိုင်၊ တည်တိုင်အဖြစ် ထားရှိကြသည်မဟုတ်။ ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယကိုလည်း ဝန်းရံထားကြသည်။ ဤနေရာ၌ ကံဆိုသည်မှာ အတိတ်ကံကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ အတိတ်ကံ ဖန်တီးပေးလိုက်သောကံကြောင့် ဖြစ်တည်လာခဲ့သောဘဝကို ကြိုးစားမှုဝီရိယ၊ စဉ်းစားတွေးခေါ်ဉာဏ်များဖြင့် ခရီးဆက်သွားကြသည်။ ချမ်းသာကိုဖြစ်စေနိုင်သည့် အတိတ်ကံ ဒါနကုသိုလ်ကံ မပါရှိခဲ့လျှင် ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယ ကောင်းပါကလည်း ချမ်းသာဖို့ရာ မလွယ်ပေ။ ကံအကျိုးကို မခံစားရဘဲ ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယ၏ သာမန်အကျိုးမျှကိုသာ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

မဟာဒုက်သည် ပျင်းရိတတ်သူတစ်ယောက် မဟုတ်။ ဝီရိယရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ မဟာဒုက်အတွက် မလုပ်

ချင်သောအလုပ်ဟူသည် မရှိ။ အလုပ်ဟူသမျှ မဟာဒုက်
လုပ်သည်။ ဘဝအောင်မြင်မှု၊ တိုးတက်မှုလမ်းစဉ်များကို
မဟာဒုက် မြင်သည်။ သို့သော် ချမ်းသာရန်အတွက် အတိတ်
ကံ မွဲရှာသော မဟာဒုက်မှာ လမ်းစဉ်ကိုမြင်ပေမယ့် ကြီး
စားခွင့် မရှိရှာပေ။ အတိတ်၏ ရှားပါးလွန်းသော ဒါနကံ
ကြောင့် ဆင်းရဲမွဲတေနေသောအဖြစ်ကို မဟာဒုက် ကောင်း
ကောင်း လက်ခံထားသူဖြစ်သည်။

‘အဆွေ- သင့်စွပ်စွဲချက်တွေ မှားတယ်။ ကျွန်ုပ် ဗုဒ္ဓ
ဘာသာတစ်ယောက်ပါ။ ကမ္မနိယာမသဘောကို ပြည့်ပြည့်
စုံစုံ မသိပေမယ့် တီးမခေါက်မိလောက်တော့ ကျွန်ုပ်သိပါ
တယ်။ နံချာလွန်းတဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့အတိတ်ကံကြောင့် ဆင်းရဲ
နေတာကို ကျွန်ုပ်သိပါတယ်’

‘အဲဒီလိုသိနေလျက်သားနဲ့ ဘာကြောင့် အခု ကောင်းမှု
ပြုလုပ်ဖို့ကို ငြင်းဆိုနေတာလဲ။ သင်ဟာ လူငယ်တစ်
ယောက်ပဲ။ သင့်ခန္ဓာကိုယ်မှာ အားအင်တွေ အပြည့်ရှိသေး
တယ်။ သင် အလုပ်ကောင်းကောင်း လုပ်နိုင်ပါသေးတယ်။
အလုပ်-လုပ်နိုင်သမျှ သင်ဟာ လုပ်အသင့်ပြာငွေ ရရှိနေဦး
မှာပဲ။ ရရှိတဲ့ လုပ်အသင့်ပြာငွေနဲ့ တတ်နိုင်သလောက်

ဒါနကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်ဖို့ မသင့်ဘူးလား’
မဟာဒုက်သည် ဤအတွေးမျိုးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ
မတွေးမိ၊ မစဉ်းစားမိဘူး။ ဆွမ်းဆော်စဉ်းစားပြမှ မဟာဒုက်
တွေးမိ၊ စဉ်းစားမိတော့သည်။ တွေးမိ၊ စဉ်းစားမိသည်နှင့်
မဟာဒုက်၏ စိတ်နှလုံး ကြည်နူးသွားမိသည်။

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်ုပ် ရဟန်းတစ်ပါးပင်မယ်။ မဟာဒုက်
ရဟန်းတစ်ပါး ပင့်ဖိတ်တယ်လို့ စာရင်းသွင်းလိုက်ဗျာ’
ဆွမ်းဆော်သည် မဟာဒုက်နှင့် လမ်းခွဲထွက်လာခဲ့
သည်။ ဆွမ်းပင့်သောလူတိုင်းသည် တစ်ပါး၊ နှစ်ပါး ထံ
ဖိတ်သည်မှာ ခပ်ရှားရှားဖြစ်သည်။ ငါးပါး၊ ဆယ်ပါး ထံ
ဖိတ်သည်က များသည်။ တစ်ပါး၊ နှစ်ပါး ပင့်ဖိတ်သူတို့
အား ဆွမ်းဆော်သည် စာရင်းမသွင်း၊ မှတ်မထား။ ဆယ်
ပါး၊ နှစ်ဆယ် ပင့်ဖိတ်သူတို့ကို ဦးစားပေးစာရင်းသွင်း
မှတ်ထားသည်ဖြစ်၍ မဟာဒုက်ကိုလည်း စာရင်းမသွင်းဘဲ
ချန်ထားခဲ့လေသည်။

ဓမ္မာစရိယ-သန်းထွန်း

ကျမ်းကိုး * ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ပဏ္ဍိတဝဂ်။
* ပဏ္ဍိတသာမဏေရဝတ္ထု။

ဆရာကြီးဦးအေးထွန်း

[အကြောပြင်ပညာရှင်]

အကြောပြင်ပညာဆိုတာ ဝေဒနာခံစားနေရတဲ့ အကြောကို အားသုံးဖိနှိပ်ပြီး နာကျင်တဲ့ဝေဒနာအဖြစ်
အာရုံပြောင်းကုသရတဲ့ပညာ မဟုတ်သလို မလိုအပ်ဘဲ ဆေးမှုတွေလိမ်၊ ပတ်တီးစည်းပြီး လူနာရဲ့စိတ်ကို
လှည့်စားရတဲ့ ပညာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဝေဒနာရှင်ရဲ့ ခံစားရတဲ့ အကြောလေးတွေကို မနာကျင်စေတဲ့
အချိန်တိုမီနစ်ပိုင်းအတွင်း သက်သာအောင် ပြုပြင်ပေးတဲ့ပညာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော် ဒီနည်းတွေကို အသုံးပြုပြီး-

- ❖ ခါးနာ၊ ဒူးနာ၊ ကျီးပေါင်းတက်၊ လက်ကိုက်၊ လက်ကပ်နဲ့ ထုံနာကျင်နာတွေကို (၁၅)မိနစ်အတွင်း၊
- ❖ အခြားအကြောရောဂါတွေကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်း၊
- ❖ လေဖြတ်စ (၂၄ နာရီအတွင်း) လူနာတွေကို တစ်ပတ်အတွင်းကောင်းအောင် ကူညီနေပါတယ်။
- ❖ လေဖြတ်ခံရပြီး ပုံမှန်ခြေလက် မလှုပ်ရှားနိုင်သူများအား အမြန်ဆုံးကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်ပေးသည်။
- ❖ ဝေဒနာကို ပျောက်ကင်းနိုင်ခြင်းရှိ/မရှိ၊ ပျောက်ကင်းမည့်အချိန်ကိုပါ တစ်ပါတည်း ခန့်မှန်းပေးပါမည်။

တွေ့ချိန် - နေ့စဉ် (၉)နာရီ မှ ညနေ(၅)နာရီအတွင်း

အမှတ်(၅၇)၊ (၄)လမ်း၊ မာလာမြိုင်ရပ်၊ အုတ်ကျင်း၊ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

(ပါရမီလမ်းမကြီးနှင့် ကျောချင်းကပ်လမ်း) ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၂၄၂၄၄၂ ၊ ၀၉ ၂၅၀ ၁၅၄၇၇၈

ORGANIC PRODUCTS
FROM KANDARAWADDY ORGANIC HERB FARM

ဆုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် ၂/၂၀၁၂အဆဆလ/ဆီ(၁၀၂၄)

ပင်ရင်း ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီစေးတိုက် အမှတ်-၇၄၁၊ နေသိဒ္ဓိလမ်း၊ (၈)ရပ်ကွက်
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၄၀၅

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၁၀၀ပါ ဘူးကြီး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

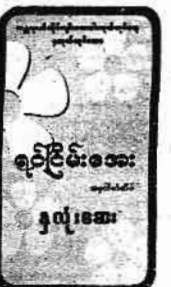
ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၄၀ပါ ဘူးငယ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

မင်းမကိုင်
သွေးချို ဆီးချိုကျဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012254(0916)

ရင်ငြိမ်းအေး
နှလုံးဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012014(0516)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၆၇/၀၆၁၃

ဒါနဆိုတာ မြန်မာစကား မဟုတ်ပါဘူး။ ပါဠိစာကို ယူပြီး သုံးစွဲလာကြတာပါ။ ဒါနကို မြန်မာလိုအနက်ပြန်ဆို လိုက်ရင် ပေးတယ်ဆိုတဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ဒါ ပေမဲ့ ပေးတယ်ဆိုတဲ့စကားကို နေရာတကာမှာ သုံးစွဲလို့ တော့ မသင့်လျော်ပါဘူး။ အချက်သုံးချက်နဲ့ စွဲခြားပြီး သုံးစွဲကာမှ သဘာဝကျမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ထက် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ နိမ့်ကျနေသူတွေ အပေါ် ဒါနအမှု ပြုကျင့်ပေးခြင်းဟာ စွန့်ကြဲခြင်းဒါနလို့ သုံးစွဲရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ

နိဒါနကထာ

(မိုးကောင်းကင်)

တော့သူတွေအပေါ် ဒါနအမှုပြုကျင့်ပေးခြင်းကိုတော့
ကမ်းခြင်းဒါနလို့ သုံးစွဲကြရမှာပါ။ ကိုယ့်ထက် သီလ၊
အသိ၊ ပညာ ကြီးမြတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေအပေါ်ကို ပြုကျင့်တဲ့
အမှုတော့ လှူဒါန်းခြင်းဒါနလို့ပဲ သုံးစွဲကြရမှာ ဖြစ်ပါ
တယ်။ ဒါကြောင့် ဒါနနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဋီကာဆရာများက
အင်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုကြတဲ့အခါ စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူ
ခြင်းလို့ပဲ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုကြတာပါ။

အဲသလို စွန့်ကြဲခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်း၊ လှူဒါန်းခြင်း
ပြုကျင့်ကြတဲ့ ဒါနတရားဟာ ဝတ္ထုဒါနနဲ့ စေတနာဒါန
နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ ဒါနအမှုပြုကျင့်ကြတဲ့သူတွေအနေ
နဲ့ ဘဝသံသရာမှာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာပေးဖို့ရာမှာ ပစ္စည်း
ဝတ္ထုဒါနက ကောင်းကျိုးချမ်းသာပေးတာ မဟုတ်ပါဘူး။
စေတနာဒါနကသာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာပေးခြင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း အစရှိတဲ့ လှူဖွယ်ဝတ္ထု
များဟာ ဝတ္ထုဒါနပါ။ အဲဒီဝတ္ထုဒါနတစ်ခုခုကို စွန့်
ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းနေသောအခါ ကိုယ့်ရဲ့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တ
သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ စိတ်စေတနာဇောဟာ စေတနာ
ဒါနပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုဒါနကောင်းမှုအလုပ်ကြောင့် နောင်သံသရာဘဝ
အက်ဆက်ဝယ် ကောင်းကျိုးချမ်းသာသူခံကို ပေးဖို့ရာမှာ
ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး အစရှိတဲ့ ဝတ္ထုဒါနက
အကျိုးပေးတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါနပြုစဉ်ဝယ် မိမိရဲ့
အတွင်းအဇ္ဈတ္တစိတ်သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ စေတနာဒါန
ကသာ အကျိုးပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခုတော့ရှိပါတယ်။ ပစ္စည်းဝတ္ထုဒါန မပါဘဲတော့
စေတနာဒါနဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်မလာနိုင်ပါဘူး။ ပစ္စည်းဝတ္ထု
ဒါနကို အာရုံပြုပြီးမှ စေတနာဒါနဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာရတာ
ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲသလိုဖြစ်ပေါ်လာသော စေတနာဒါန
တရားဟာ အဘိဓမ္မာစကားနဲ့ပြောရရင် ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင်ဆို
ချုပ်ဆုံးသွားပါပြီ။ မရှိတော့ပါဘူး။ သို့သော် အဲသလို
ချုပ်ဆုံးသွားသော စေတနာဒါနတရားဟာ ဘဝသံသရာ
အက်ဆက်ကို လိုက်လံအကျိုးပေးဖို့ရာ ကံသတ္တိက မြှုပ်
ပေးလိုက်ပါပြီ။

အဘိဓမ္မာ ဝိထိမုတ်ပိုင်း ကမ္မစတုက္က၊ ပါကကာလ
တုက္က အခန်းကဏ္ဍမှာ ကုသိုလ်စေတနာကံဖြစ်စေ၊ အကု
သိုလ်စေတနာကံဖြစ်စေ စေတနာဇောဟာ တစ်ခါဖြစ်လျှင်

(၇)ကြိမ်စောပါတယ်။ အဲသလို စော(၇)ကြိမ်စောတဲ့ နေရာ
မှာ ပထမဇောစေတနာကံဟာ ယခုလက်ရှိဘဝမှာပင် ဒီ
ဓမ္မ ချက်ချင်းအကျိုးပေးပါတယ်။ အခွင့်သောလို့ အကျိုး
မပေးခဲ့ရင်တော့ အဟောသိက် အချည်းအနီးဖြစ်သွား
နောက်ဆုံး သတ္တမဇောစေတနာကံဟာ ဒုတိယဘဝမှာ ပဋိ
သန္ဓေအကျိုးကို ပေးပါတယ်။ သူလည်းပဲ အခွင့်သောလို့
အကျိုးမပေးခဲ့ရင်တော့ အဟောသိက် အချည်းအနီးဖြစ်သွား
ရပြန်ပါပြီ။

အလယ်ဇောငါးချက် စေတနာကံကတော့ တတိယ
ဘဝကနေ နိဗ္ဗာန်မရောက်မချင်း ပဋိသန္ဓေအကျိုးရော ပထဝီ
အကျိုးရော နှစ်မျိုးစလုံး အခွင့်သာလျှင် အခွင့်သာသလို
အကျိုးပေးနိုင်ပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသွားနိုင်ရင်
တော့ နိဗ္ဗာန်မှာ ရုပ်နာမ်မရှိတော့တဲ့အတွက် နောက်ထပ်
အကျိုးပေးဖို့ရာ ရုပ်နာမ်မရှိတော့လို့ အဟောသိက် အချည်း
အနီးဖြစ်သွားရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုဒါနအမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းမှု
ပြုကျင့်ကြတဲ့အခါမှာ ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ ဒက္ခိဏဝိ
ဘင်္ဂသုတ်လာ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်(၁၄)ယောက်နဲ့ အကျိုးပေး
အဆင့်ဆင့် ကွာခြားပုံကို အခုလို ပြဆိုထားပါတယ်။

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်(၁၄)ယောက်

- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၊
- ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ခေါ် ဘုရားငယ်၊
- အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်၊
- သာသနာပအခါ၊
- ကိလေသာကင်းအောင် ကျင့်သောရသေ့၊
- သီလရှိသော လူသူတော်ကောင်း၊
- သီလမရှိသော လူမိုက်၊
- တိရစ္ဆာန်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအလှူခံပုဂ္ဂိုလ် (၁၄)ယောက်မှ တိရစ္ဆာန်တစ်
ကောင်ကောင်ကို စွန့်ကြဲခြင်းဒါနအမှု ပြုကျင့်ပေးခဲ့လျှင်
ဘဝတစ်ရာ ချမ်းသာမယ်။ သီလမရှိသော လူမိုက်ကို ပေး
ကမ်းခြင်းဒါနအမှု ပြုကျင့်ပေးခဲ့လျှင် ဘဝတစ်ထောင် ချမ်း
သာမယ်။ သီလရှိသော လူသူတော်ကောင်းကို ပေးလှူခြင်း
ဒါနအမှု ပြုကျင့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ဘဝတစ်သောင်း ချမ်းသာ
မယ်။ သာသနာအပအခါ ကိလေသာကင်းအောင် ကျင့်
ဆောင်နေသော ရသေ့ကို ပေးလှူခြင်း ဒါနအမှု ပြုကျင့်ခဲ့
မယ်ဆိုရင် ဘဝကုဋေတစ်သိန်း ချမ်းသာမယ်။ နောက်ဆုံး

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်(၈)ယောက်ရယ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်ပေါင်း (၁၀)ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ်ကို လှူဒါန်းခြင်းအမှုဒါန ပြုကျင့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ဘဝပေါင်း ရေတွက်လို့ မရနိုင်လောက်အောင် ချမ်းသာမည်လို့ဆိုပြီး ဟောကြားထားပါတယ်။

ယခုလို ဒါနအမှုပြုကျင့်သူတွေအနေနဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် အကျိုးပေးအဆင့်ဆင့် ကွာခြားနေပုံကို ပြဆိုထားသလို ဒီဒက္ခိဏဝိဘင်္ဂသုတ္တန်မှာပဲ အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် စင်ကြယ်သော အလှူဒါန၊ မစင်ကြယ်သော အလှူဒါန၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် စင်ကြယ်သော အလှူဒါန၊ မစင်ကြယ်သော အလှူဒါန၊ နောက်ပြီး အဲဒီဒါနတွေအားလုံးထက် ဘုရားရှင်ချီးမွမ်းအပ်သော အမြတ်ဆုံးအလှူဒါနဆိုပြီး ငါးမျိုးပြဆိုထားပါသေးတယ်။

(၁) အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် စင်ကြယ်သောအလှူဒါန
အလှူရှင်သည်-

- (၁) သီလရှိသူဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းမှာလည်း တရားသောနည်းလမ်းဖြင့် ရှာဖွေရရှိအပ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများဖြစ်ခြင်း၊
- (၃) ပေးလှူစဉ်အခါ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာတို့မှ စိတ်အစဉ်ဝယ် ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ခြင်း မရှိသဖြင့် အလွန်စင်ကြယ်သော စိတ်ထားရှိခြင်း၊
- (၄) ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကံ,ကံ၏ အကျိုးတရားကို အလွန်သက်ဝင်ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားရှိခြင်းဆိုပြီး အင်္ဂါလေးချက်နဲ့ ပြီးပြည့်စုံခဲ့မယ်ဆိုရင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သီလမရှိသော ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေစေကာမူ မိမိပြုကျင့်လိုက်သော ဒါနတရားဟာ စင်ကြယ်သောအလှူဒါန ဖြစ်နေပါပြီတဲ့။ ဥပမာ-အလောင်းတော်ဝေဿန္တရာမင်းကြီးဟာ မိမိရဲ့ ရင်သွေးငယ်များဖြစ်ကြတဲ့ ဇာလီနဲ့ ကဏ္ဍာဇိန် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို သီလမရှိသော ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ် ဇူဇကာပုဏ္ဏားအား စွန့်ကြဲလိုက်သော်လည်းပဲ အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်မှာ စင်ကြယ်သောဒါနမျိုးဖြစ်သောကြောင့် နောက်ဆုံးဘဝတွင် သဗ္ဗညုတရောင်တော် အကျိုးတရားကြီးကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။

(၂) အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် စင်ကြယ်သောအလှူဒါန
အလှူရှင်ဟာ-

- (၁) သီလမရှိတဲ့ ဒုဿီလဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းမှာလည်း ဒုစရိုက်အမျိုးမျိုးဖြင့်

ရှာဖွေရရှိထားသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများဖြစ်ခြင်း။

(၃) ပေးလှူစဉ်အခါက ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာတရားဆိုးတို့က စိတ်အစဉ်ဝယ် ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်နေသဖြင့် မကြည်လင်သောစိတ်ရှိခြင်း၊

(၄) ပြန့်ပြောကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကံ,ကံ၏ အကျိုးတရားကို သက်ဝင်ယုံကြည်မှု မရှိခြင်း။

အလှူရှင်ဟာ အခုလို အင်္ဂါလေးချက်နဲ့ ပြည့်စုံနေသော်လည်းပဲ မိမိပေးလှူသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သီလမရှိစင်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် မိမိပြုကျင့်လိုက်သော အလှူဒါနတရားဟာ စင်ကြယ်သော အလှူဒါန ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ဥပမာ-သီဟိုဠ်ကျွန်း ကလျာဏီမြစ်ကမ်းပါးအနီးတွင် နေထိုင်သော သီလမရှိသော ဒုဿီလတင်္ဂါသည်တစ်ဦးဟာ သီလဖြူစင်သော ဒီဃသောမ မထေရ်မြတ်ကြီးအား သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပူဇော်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီ တင်္ဂါသည် သေခါနီး သေရာညောင်စောင်းလဲလျောင်းသောအခါ အရှင်ဒီဃသောမ မထေရ်မြတ်ကြီးအား ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်တရားစေတနာစေကာ နိမိတ်ထင်ပြီး အပါယ်ကျရောက်မည့်အခါမှ လွတ်မြောက်သွားခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

(၃) အကျိုးမများသော အလှူဒါန
အလှူရှင်ဟာ-

- (၁) သီလမရှိသော ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများမှာလည်း ဒုစရိုက်အမျိုးမျိုးတွေကို လွန်ကျူးကာ မတရားသောနည်းလမ်းဖြင့် ရှာဖွေရရှိထားသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများဖြစ်ခြင်း၊
- (၃) ပေးလှူစဉ်အခါက ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာတရားဆိုးတို့က စိတ်အစဉ်ဝယ် ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်နေသဖြင့် မကြည်လင်သော စိတ်ထားရှိခြင်း၊
- (၄) ပြန့်ပြောကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကံ,ကံ၏ အကျိုးတရားကို အလွန်ယုံကြည်သက်ဝင်ခြင်းလည်းမရှိ၊ မိမိပြုကျင့်လှူဒါန်းလိုက်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း သီလမရှိသော ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေခဲ့မယ်ဆိုရင် ဒီဒါနမျိုးဟာ အကျိုးမများနိုင်သော၊ အကျိုးမရှိသောဒါနမျိုး ဖြစ်သွားပါပြီ။

ဥပမာ-ဝပုမာနအရပ်မှာနေထိုင်သော မုဆိုးဟစ်ဦးအကြွယ်လွန်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအား ရည်းစားကာ သီလ

သော ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအား သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပေး
ကမ်းပေးပါသည်။ သို့သော် ကွယ်လွန်သွားပြီး ပြိတ္တာဘုံ
သို့ ရောက်ရှိနေသော ပြိတ္တာကြီးက အမနသော ဒုဿီ
လောကီ ဝိလုမ္မတိလို့ အော်ဟစ်နေပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က
ကော လူမဟုတ်တဲ့ သီလမရှိတဲ့ ဒုဿီလကြီးက ငါ့ကို
သောက်ဖျက်ဆီးနေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

(၁) ပြန်ပြောကြီးကျယ်သည့် အကျိုးရှိသောအလှူဒါန
အလှူရှင်ဟာ-

(၁) သီလဖြူစင်သန့်ရှင်းသူဖြစ်ခြင်း၊

(၂) လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့မှာလည်း တရားသော နည်း
ဖြင့် ရှာဖွေရရှိထားအပ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ
ဖြစ်ခြင်း၊

(၃) ပေးလှူစဉ်အခါ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော
ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့မှ စိတ်အစဉ်ဝယ် ကင်းဝေးနေ
သဖြင့် အလွန်ကြည်လင်သော စိတ်ထားရှိခြင်း၊

(၄) ပြန်ပြောကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကံ၊ကံ၏ အကျိုး
တရားကို အလွန်သက်ဝင်ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားရှိခြင်း
ဆိုတဲ့ အင်္ဂါလေးချက်နဲ့ ပြီးပြည့်စုံပြီး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဘက်
မှာလည်း သီလရှိကြသော သူတော်စင်သူတော်မြတ်ဖြစ်ခဲ့
သော်လည်း အဲဒီအလှူဒါနတရားဟာ အကောင်းဆုံး၊ အစင်
ကြယ်ဆုံးဒါနတရား ဖြစ်ပါတယ်။

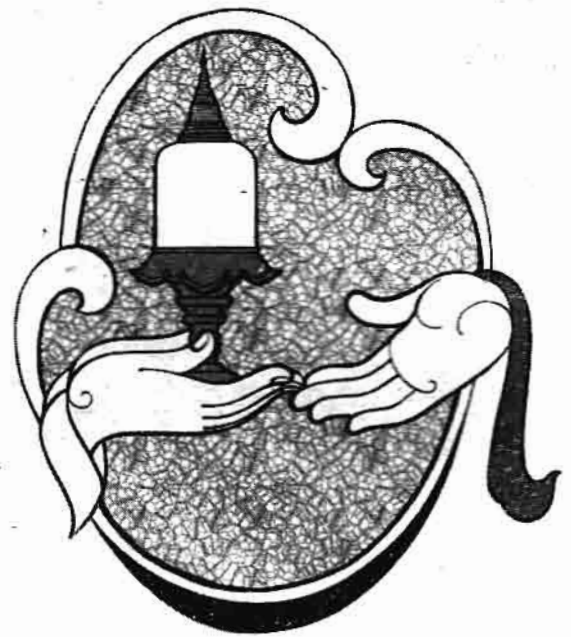
ယခုပြဆိုခဲ့သော အလှူဒါနတရား လေးမျိုးတို့တွင်
အမှတ်(၁)နှင့် အမှတ်(၄) အလှူဒါနတို့ဟာ သပ္ပာယ်ဒါန
သူတော်ကောင်းတို့ ပေးလှူအပ်သော အလှူဒါနပဲ ဖြစ်ပါ
သည်။ အမှတ်(၂)နှင့် အမှတ်(၃) အလှူဒါနတို့ကတော့
အသမ္ပာဒ်ဒါန-မသူတော်တို့ ပေးလှူအပ်သော အလှူဒါန
တရားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ ဒီဒါနတရားလေးမျိုးကို သူ
တော်ကောင်းတို့ရဲ့ အလှူဒါန၊ မသူတော်တို့ရဲ့ အလှူဒါန
ဆိုပြီး အကြောင်းအကျိုးပြဆိုမှုသက်သက်ဖြင့်သာ ဟော
တော်မူခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မည်သည့်ဒါနတရားကိုမှ ချီးမွမ်း
တော်မမူပါ။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူသော အလှူဒါန
တရားကတော့-

(၁) ဘုရားရှင်ချီးမွမ်းတော်မူသော အမြတ်ဆုံးအလှူဒါန
အလှူရှင်ဟာ-

(၁) ရာဂကင်းပြီးသောသူဖြစ်ခြင်း၊

(၂) လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းမှာလည်း တရားသောနည်းလမ်း
ဖြင့် ရှာဖွေသဖြင့် ရရှိအပ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ
ဖြစ်ခြင်း၊

(၃) ပေးလှူစဉ်အခါ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော
ကိလေသာအညစ်အကြေးမှာ စိတ်အစဉ်ဝယ် ကင်းနေသဖြင့်
အလွန်ကြည်လင်သော စိတ်ထားရှိနေခြင်း၊

(၄) ပြန်ပြောကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကံ၊ကံ၏ အကျိုး
တရားကို အလွန်သက်ဝင်ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားရှိနေ
ခြင်းဆိုတဲ့ အင်္ဂါလေးချက်နဲ့ ပြီးပြည့်စုံနေပြီး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်
မှာလည်း ရာဂကင်းပြီးသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေးလှူဒါန
လိုက်သော အလှူဒါနမျိုးဟာ အမွန်မြတ်ဆုံး၊ အသန့်ရှင်း
ဆုံးအလှူဒါနမျိုးပဲ ဖြစ်ပါတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က
ချီးမွမ်းထောပနာပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် မိမိတို့အနေနဲ့ အလှူဒါနတရားများ ပြုကျင့်
ကြတဲ့အခါ မြတ်စွာဘုရားရှင် နှစ်ခြိုက်တော်မူသော အလှူ
ဒါနတရားမျိုး ဖြစ်ရလေအောင် မိမိသန္တာန်မှာရှိကြတဲ့ ရာဂ၊
ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာတရားဆိုးများ ချုပ်
ပျောက်ငြိမ်းခြင်းသို့ ဆိုက်ရောက်စေဖို့ရန် သတိ၊ ဝီရိယ၊
ပညာတရားများကို လက်ကိုင်ထားကာ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ
တရားများကို ပွားများအားထုတ်ကြစေလိုကြောင်း တိုက်
တွန်းရေးသားတင်ပြပေးလိုက်ရပါတယ်။

အရှင်သုရိယ(မိုးကောင်းကင်)

တန်ခူးလသည် မြန်မာ့ဆယ့်နှစ်လတွင် ပထမဆုံးလဖြစ်၍
နွေဥတု၌ ပါဝင်သည်။ ဤလ၏အမည်ကို ပုဂံခေတ်ထိုး
ကျောက်စာများတွင် မျက်မှောက်ခေတ်ရေးထုံးနှင့်အညီ တန်ခူး
ဟုပင် ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။ အင်းဝခေတ်ကမူ တန်ခူးဟု တန်တွင်
ဝိသုဒ္ဓိပြည့်စွက်၍လည်းကောင်း၊ နှောင်းခေတ်များတွင် တန်ခူးနှင့်

မင်းမြင့်ဦး

မန်ဟန်က

တန်ခူးလ

တာကူးဟုလည်းကောင်း
အသီးသီး သုံးနှုန်းခဲ့ကြသည်
ဟု ဆိုသည်။

တန်ခူးလ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို
ကြံဆရာ၌ တန်းဟူသည် တာလ
ဟူသော ပါဠိမှ ပျက်လာသော စကား
ဖြစ်၍ ထန်းကို ဟောကြောင်း၊ ခူးသည်
ခူးဆွတ်ခြင်းကို ဟောကြောင်းနှင့် နှစ်ရပ်
ပေါင်းသော် ထန်းသီးဆွတ်ခူးသောလ ဖြစ်သည်ဟု
ကြံဆကြသည်။ ဝေါဟာရလီနတ္ထဒီပနီ၌မူ အချို့သောသူတို့မှာ

www.burmeseclassic.com
2015/Jan

ရသီမှ မိသားစုသို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် သင်္ကြန်အတာ
ကောကြောင့် တာကူးလဆိုသည် ယူကြ၏ဟု ဖော်ပြ
သည်။

တန်ခူးလသည် မိသားစုသို့ဖြစ်၍ စိတ်ကွက်နှင့်
ယှဉ်ပြိုင်ထွန်းလင်းကာ အသုဘကျွတ်နှင့်
ယှဉ်ပြိုင်ကြသည်။ ယှဉ်သောတာရာမှာ တံငါ
သောဖြစ်သည်။ ရာသီရပ်မှာ ဆိတ်တို့ ကြိုက်နှစ်သက်
သောရာသီ၊ ဆိတ်နှင့် အရောင်အဆင်းတူသောရာသီဟုဆို
သည်။ ရာသီပန်းမှာ ကံ့ကော်ပန်း၊ ရင်ခတ်ပန်း၊ ပိတောက်
သောဖြစ်၍ ရာသီပွဲတော်ကား သင်္ကြန်ပွဲတော်ဖြစ်သည်။

ဤလတွင် နေရာရီနှင့် ညနာရီ(၃၀)စီ တူညီစွာရှိကြ
ပြီး ထွက်နာရီနှင့် နေဝင်နာရီတို့မှာလည်း (၆)နာရီစီ
တူညီစွာရှိကြသည်။ မွန်းတည့်ဖဝါးမှာ (၃)ဖဝါး
ဖြစ်သည်။ ရက်မစုံ ကွယ်သောလဖြစ်သောကြောင့် (၂၉)
ရက်သာ ရှိ၏။

တန်ခူးလ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရာသီဥတု အခြေအနေများ
တန်ခူးမည်မှတ်၊ ဖက်ဆွတ်ရေတိုး၊ သင်္ကြန်မိုးဟူ၍
အမင်း အုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်းတွင် ဖော်ပြထားပြီး တန်ခူးလ
တွင် ဖက်ဆွတ်ရေခေါ်သော ရေသည် ဧရာဝတီမြစ်မှာ
ထိမိ၊ သင်္ကြန်ခေါ်သောမိုးသည် ရွာမြို့ ဆိုလိုသည်ဟု ဖွင့်
ဆိုထားသည်။ ဤလတွင် သစ်ရွက်ရော်များကို ကြွေစေ
သော ဖက်ဆွတ်မိုးလည်း ရွာသွန်းမြဲဖြစ်သည်။ နေပူရှိန်
ကြောင့် သွေခြောက်လျက်ရှိသော မြေပြင်နှင့် မိုးစက်ပေါက်
များ ထိတွေ့သည့်အခါ မြေသင်းနံ့များ လှိုင်ပျံ့မွှေးကြွစွာ
ထွက်ပေါ်လာပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင် ပိတောက်ပန်းများ
ထွန်း ရာသီလင့်ကာ ဝေဆာစွာ ပွင့်လန်းလာလေ့ရှိသည်။

တန်ခူးလသည် ပူပြင်းခြောက်သွေ့သော ရာသီဥတု
ရှိသည့်အတိုင်း တန်ခူးရေကုန် ကဆုန်ရေခန်း ဆိုရိုးစကား
နှင့်အညီ မြစ်ချောင်း၊ အင်း၊ အိုင်များတွင် ရေနည်းစပြုလာ
သော ကာလလည်း ဖြစ်သည်။

မဃဒေဝလင်္ကာသစ်တွင် တန်ခူးကဆုန်၊ ပူဟုန်တက်
ကြ၊ ဝဿန္တနှင့်၊ တစ်ဝထိုမျှ၊ တပို့တပေါင်း၊ ကြက်
ဆောင်းမာသ၊ သိသိရ၍၊ လုံ့လကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်ပြင်း
စွာ မပြုရာတည့်ဟူ၍ ဖွဲ့ဆိုထားသည်။

တန်ခူးလသည် မြန်မာနှစ်သစ်ကူး ပွဲတော်ကာလ
လည်း ဖြစ်သည့်အလျောက် အခြားလများထက် ပိုလွန်
ဆုတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် တစ်နှစ်

တာကာလ၏ အစအဦးဖြစ်သော တန်ခူးလတွင် သင်္ကြန်
ပွဲတော်ကို ဆင်နွှဲကျင်းပကြမြဲ ဖြစ်သည်။ အတာရေသွန်း
ခြင်းအစဉ် အလာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တန်ခူးလအခါတွင် ကင်
လဝတ်ပြည့်၌ နေထိုင်သော သာကီဝင်မင်းတို့သည် နှလုံး
မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ဒေဝဒဟရေအိုင်ကြီးအနီး၌ မင်းတံ
ဆောက်လုပ်၍ ရေဖျန်းသဘင် ဆင်ယင်ကစားကြသည်ဟု
ဆို၏။

မဟာရာဇဝင်ကြီးတွင်လည်း ပုဂံပြည် နရသီဟပတေ့
မင်းလက်ထက် နွေလအခါ ရေဖျန်းကစားမြဲဖြစ်၍ နန်း
တော်ကသည် မြစ်ဆိပ်တိုင်အောင် တစ်လျှောက်လုံး တဲနန်း
ဆောက်လုပ်ပြီးသော် လူမမြင်သာအောင် မိုးကာရံစေ၍
မိဖုရား၊ မောင်းမတို့နှင့်တကွ မြစ်ဆိပ်မှာ ရေကစားကြောင်း
ဆိုသည်။

ဤတွင် သင်္ကြန်ဟူသည် သင်္ကြန်ဟူသော ပါဠိစကား
မှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး ကူးပြောင်းခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်
ရှိသည်။ တစ်လမှတစ်လသို့ ကူးပြောင်းခြင်းနှင့် တစ်ရာသီ
မှ တစ်ရာသီသို့ ကူးပြောင်းခြင်းတို့ကို စုစုသင်္ကြန်ဟုလည်း
ကောင်း၊ တစ်နှစ်မှ တစ်နှစ်သို့ ကူးပြောင်းခြင်းကို မဟာ
သင်္ကြန်ဟုလည်းကောင်း သတ်မှတ်ထားသည်။ ဤသို့လျှင်
နှစ်ဟောင်းမှ နှစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းသည့် မဟာသင်္ကြန်
ကာလ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကို နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးတွင် တစ်ဦး
နှင့် တစ်ဦး သင်္ကြန်ရေပတ်ဖျန်းကာ ခြံမိခြံမိသမျှ ပျော်ရွှင်
စွာ ဆင်နွှဲကြမြဲဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကိုရည်၍ စာဆိုတော် ဆီသည် ရွာစား
ဦးအောင်ကြီးက တောင်လေသုတ်ဖြူး၊ လတန်ခူးကို၊ မြူး
ထူးပျော်ရွှင်၊ တာသဘင်ဝယ်၊ ဆင်ယင်တုပ၊ လွှေရွှေတည့်၊
ငြိမ့်မျှစောင်းငြင်း၊ အဲသီချင်းနှင့်၊ ထုံသင်းနံ့သာ၊ ရေသီတာ
ဝယ်၊ စမ္မာကရမက်၊ ပန်းပေါင်းဖက်၍၊ ရွှေခွက်အပြည့်၊
မွှေးမျိုးထည့်ကာ၊ လည်လှည့်ဆုလှယ်၊ တင့်စပ်ယံလျက်၊
မြူးရယ်ရွှင်သား၊ လွန်ပျော်ပါးသည်၊ ကစားထုံရည် ဖျန်း
တည့်လေဟု ဖွဲ့ဆိုထားသည်။

ယင်းသို့ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကို ရေဖျန်းသဘင်ဖြင့်
အထိမ်းအမှတ်ပြုရာ၌ မြန်မာလူမျိုးတို့တွင် ထူးခြားမွန်မြတ်
သော ရည်ရွယ်ချက်များ ရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ ရေသည်
အေးမြသကဲ့သို့ လူတိုင်း အေးမြငြိမ်းချမ်းကြပါစေ၊ ရေ
သည် ကြည်လင်သကဲ့သို့ လူတိုင်း စိတ်နှလုံး ကြည်လင်
ရွှင်လန်းကြပါစေ၊ ရေသည် အညစ်အကြေးများကို သန့်

ရှင်းစင်ကြယ်စေသကဲ့သို့ လူတိုင်း ဥပဒ်ရန်ဘေး ကင်းစင်
ဝေး၍ မြို့ညစ်မတင် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းကြပါစေ။ ရေသည်
ပကတိအားဖြင့် မပြားမကွဲ တစ်သားတည်း ရှိသကဲ့သို့
လူတိုင်း တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်း စည်းလုံးညီညွတ်ကြပါ
စေဟူသော ရည်ရွယ်ချက်များဖြစ်သည်။ ဤရည်ရွယ်ချက်
များသည် လူမှုဆက်ဆံရေး နယ်ပယ်ကိုလည်း ပိုမိုကျယ်
ပြန့်လာစေသည်။

မြန်မာလူမျိုးတို့သည် နှစ်သစ်ကူးအခါသမယကို မင်္ဂ
လာရှိသောကာလဟု မှတ်ယူကာ မင်္ဂလာရှိသော အမှုကိစ္စ
တို့ကို ပြုလေ့ရှိကြသည်။ ယင်းတို့မှာ ဘုရား၊ ကျောင်း၊
ကန်များသို့ သွားရောက်ပူးမြော်၍ ဥပုသ်သီလဆောက်တည်
ဘာဝနာပွားများခြင်း၊ ဘုရားပရိဝုတ်များကို သန့်ရှင်းခြင်း၊
ဘိုးဘွားမိသားစုများကို တရော်ကင်ပွန်းတို့ဖြင့် ခေါင်းလျှော်
ပေးခြင်း၊ သောက်သုံးရေများ လှူဒါန်းခြင်းနှင့် ဝေယျာဝစ္စ
များ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ စတုဒိသာကျွေးမွေးလှူဒါန်းခြင်း၊
သားငါးကျေးငှက်နှင့် ကျွဲ၊ နွားတိရစ္ဆာန်များကို ဘေးမဲ့လွတ်
ခြင်း၊ သံဃာတော်များကို ပင့်ဖိတ်၍ ပရိတ်တရားတော်များ
နာကြားခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ပြင် မဟာသင်္ကြန်ကာလအတွင်း ပူဆွေးငိုကြွေး
ခြင်း၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း၊ အသားဟင်းလျာ စားသောက်ခြင်း၊
သေရည်သေရက် သောက်သုံးခြင်း၊ အမျက်ဒေါသထွက်
ခြင်း၊ သွေးဖောက်ထုတ်ခြင်း၊ ဆီလိမ်းကျံခြင်း၊ သစ်ဝါး
ခုတ်လှဲခြင်း၊ ဝယ်ယူခြင်း(ကျီသွင်းခြင်း)၊ ရောင်းချခြင်း
(ဆိုင်ထွက်ခြင်း)ဟူသော အချက်(၁၀)ချက်ကို ရှောင်ကြဉ်
ခြင်းဖြင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာ တိုးပွားစေသည်ဟု ရှေးသူ
ဟောင်းတို့ သွန်သင်ဆုံးမချက်လည်း ရှိပေသည်။

မဟာသင်္ကြန်ပွဲတော်သည် နှစ်ဟောင်းမှ နှစ်သစ်သို့
ကူးပြောင်းသောပွဲတော်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သင်္ကြန်တက်
ပြီး နောက်တစ်ရက်သည် မြန်မာနှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့ (သို့
မဟုတ်) နှစ်သစ်မင်္ဂလာ အခါတော်နေ့ ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာ
သုတ် ပါဠိတော်အရ မင်္ဂလာဟူသော စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်ခြင်း၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုတို့ကို ပယ်
ဖျောက်တတ်ခြင်းတို့ကြောင့် မင်္ဂလာမည်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား မပွင့်ထွန်းမီက ထိုခေတ် လူ
သားများအဖို့ အနှစ်သာရနှင့် ပြည့်စုံသည့် တန်ဖိုးရှိသော
တရားစကားမျိုးကို မကြားဖူးခဲ့ကြပေ။ မင်္ဂလာဟူသော
ဝေါဟာရနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း အငြင်းပွားခဲ့ကြဖူးသည်။

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိအလိုရှိအပ်သော ကောင်းသော
အဆင်းအာရုံကို မြင်ရခြင်းကို ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာဟုလည်းကောင်း၊
အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိအလိုရှိအပ်သော ကောင်းသော
အသံအာရုံကို ကြားနာရခြင်းကို သုတမင်္ဂလာဟုလည်း
ကောင်း၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိအလိုရှိအပ်သော အနံ့
အာရုံ၊ အရသာအာရုံ၊ အတွေ့အာရုံတို့ကို နမ်းရှူစားသောက်
တွေ့ထိရခြင်းတို့ကို မုတမင်္ဂလာဟုလည်းကောင်း အသီးသီး
ယူဆခဲ့ကြသဖြင့် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့အတွင်း ယင်းသို့
မတူခြားနားသော အယူအဆသုံးမျိုး ကွဲပြားခဲ့ရာ မင်္ဂလာ
အစစ်အမှန်ကို မည်သူမှ ဂနသေချာစွာ မသိဘဲ (၁၂)နှစ်
တိုင်တိုင် ကြာမြင့်ခဲ့သည်။

ထိုအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန် နတ်သားတစ်ဦးသည်
သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့ တစ်ခုသော ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ
အချိန်တွင် ချဉ်းကပ်၍ ဗဟုဒေဝါ မနုဿာစ မင်္ဂလာနံ
အစိန္တယု အစရှိသော ဂါထာဖြင့် မေးလျှောက်ရာ မြတ်စွာ
ဘုရားက အသေဝနာစဗာလနံ ပဏ္ဍိတာနန္တသေဝနာ အ
ရှိသော ဂါထာဖြင့် မင်္ဂလာတရား(၃၈)ပါးကို အကျယ်
တဝင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသော မင်္ဂလာတရား(၃၈)ပါး
တို့မှာ (၁) လူမိုက်ကို မမှီဝဲမဆည်းကပ်ခြင်း၊ (၂) ပညာ
ရှိကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း၊ (၃) ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ခြင်း၊
(၄) သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေထိုင်ခြင်း၊ (၅)
ရှေး၌ပြုဖူးသော ကောင်းမှုအထူးရှိခြင်း၊ (၆) မိမိကိုယ်ကို
ကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်း၊ (၇) အကြားအမြင်ဗဟုသုတ
များခြင်း၊ (၈) စက်မှုလက်မှုအတတ်ကို တတ်ခြင်း၊ (၉)
လူနှင့်ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို ကောင်းစွာသင်ကြားခြင်း၊
(၁၀) အပြောအဆိုချိုသာယဉ်ကျေးခြင်း၊ (၁၁) မိဘနှစ်
ပါးကို လုပ်ကျွေးခြင်း၊ (၁၂) သားမယားတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်
ထောက်ပံ့ခြင်း၊ (၁၃) အနှောင့်အယှက်ကင်းသော အမှုတို့
ကို ပြုခြင်း၊ (၁၄) လှူဒါန်းပေးကမ်းခြင်း၊ (၁၅) သုစရိတ်
တရားကိုကျင့်ခြင်း၊ (၁၆) ဆွေမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်
ပံ့ခြင်း၊ (၁၇) အပြစ်မရှိသောအမှုတို့ကိုပြုခြင်း၊ (၁၈)
မကောင်းမှုမဖြစ်အောင် စိတ်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ (၁၉)
မကောင်းမှုမဖြစ်အောင် ကိုယ်၊ နှုတ်နှစ်ပါးဖြင့် ရှောင်ကြဉ်
ခြင်း၊ (၂၀) မူးယစ်သေစာသောက်စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်
ခြင်း၊ (၂၁) ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့လျော့ခြင်း၊ (၂၂)

နီသေထိုက်သူကို ရှိသေခြင်း၊ (၂၃) မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်း၊
 (၂၄) ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၊ (၂၅) သူ့ကျေးဇူးကို သိတတ်ခြင်း၊
 (၂၆) သင့်လျော်သောအခါ၌ တရားနာခြင်း၊ (၂၇) သည်းခံခြင်း၊ (၂၈) ဆုံးမစကားကို နာလွယ်ခြင်း၊ (၂၉) ရဟန်းသံဃာတို့အား ဖူးမြော်ခြင်း၊ (၃၀) လျှောက်ပတ်သောအခါ တရားစကားဆွေးနွေးခြင်း၊ (၃၁) ခြိုးခြံခြင်း၊ (၃၂) မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၊ (၃၃) သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်ခြင်း၊ (၃၄) နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ (၃၅) လောကဓံတရားနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ မတုန်လှုပ်ခြင်း၊ (၃၆) စိုးနိမ့်ပူဆွေးမှုမရှိခြင်း၊ (၃၇) ရာဂစသောမြူ မရှိခြင်း၊ (၃၈) ဘေးမရှိခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဤမင်္ဂလာတရားတော်ကို နာကြားရသဖြင့် နတ်၊ ဗြဟ္မာပေါင်း ကုဋေတစ်သိန်း ရဟန္တာဖြစ်ကြသည့်အပြင် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိ၊ အနာဂါမိ ဖြစ်ကြကုန်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာများမှာလည်း မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှပေသည်။

ဤမင်္ဂလာတရား(၃၈)ပါးကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြပါလျှင် ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၍ ဘေးအန္တရာယ်ကင်း

စင်ပြီး ကြီးပွားတိုးတက်မည် ဖြစ်သကဲ့သို့ တမလွန်အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၍လည်း လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာ အမျိုးမျိုး ရရှိခံစားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်၍လည်း ရုပ်၊ နာမ်၊ ဓမ္မ၊ သင်္ခါရ တရားတို့ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တအမြင်များဖြင့် ပွားများအားထုတ်ပါက သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဤသို့လျှင် ကျက်သရေမင်္ဂလာအပြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံလှသည့် မြန်မာ့နှစ်သစ်ကူးအခါသမယတွင် ပစ္စုပ္ပန်၊ တမလွန်နှစ်တန်သော အကျိုးစီးပွားတို့ကို လိုလားကြကုန်သော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးတို့သည် အထက်ပါ (၃၈)ဖြာမင်္ဂလာတရားတော်နှင့်အညီ မိမိအကျိုး၊ အများအကျိုး၊ နိုင်ငံတော်အကျိုးတို့ကို ဆတက်ထမ်းပိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။ သူတော်ကောင်းတရားကို မဂ်ပေါက်ဖိုလ်ဝင် နိဗ္ဗာန်အမြင်ရောက်အောင် ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြပါစေဟု ကောင်းမြတ်သော မနသီဖြင့် ဆုတောင်းပတ္ထနာပြုအပ်ပါသည်။

မင်းမြင့်ဦး

တောင်တွင်းကြီးမဟာတံခွန်

နိုင်ငံကျော် ဝိဇ္ဇာ မဟိန္ဒိ သိန္ဒိ ဂမ္ဘီရ (အကြားအမြင်) ပညာရှင်

အမှတ်-၄၃၇(၇-လွှာ) ကျိုက္ကစံလမ်း၊ အခွန်လွတ်ဈေးဧရ၊ တာဝေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

☎ ၇၀၈၆၂၁ ၊ 📠 ၀၉ ၅၀ ၆၉၇၆၄ ၊ 📠 (၀၁) ၄၀၁၁၆၅

အပိုမပြောလိုပါ။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဆွေးနွေးကြည့်ရုံမျှဖြင့် စိတ်ကျေနပ်မှုရစေမည်။ အိမ်ထောင်ရေးမပြေလည်သူများ ဆရာကြီးနှင့် အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ဆွေးနွေးပါ။ ထိပေါက်ကိန်းရှိ/မရှိ ပြတ်ပြတ်သားသားသိရမည်။ လစဉ်အလိုက် ထိုးသင့်သော အကူရာစိုးမိုးဂဏန်းများကို စနစ်တကျ စိစစ်တွက်ချက်၍ တိကျစွာလမ်းညွှန်ပေးမည်။ ရာထူးအတက်အကျ၊ နိုင်ငံခြားသွားရကိန်းရှိ/မရှိ၊ သွားရမည့်နိုင်ငံ၊ ပညာရေးအခြေအနေ (စာမေးပွဲအောင်/ရှုံး) .. စသည်ဖြင့် တိတိကျကျ ဟောကိန်းထုတ်ပေးမည်။ ဘဝကံကြမ္မာမကောင်း၍ ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် တွေ့ကြုံနေရသူများအား မြန်မာ့ရိုးရာအင်္ဂုဇ္ဈာ ဓာတ်ယတြာပညာရပ်များဖြင့် ကံကြမ္မာမြှင့်တင် ပါရမီဖြည့် ကူညီပေးနေသည်။ ဟောကိန်းတိကျမှန်ကန်မှုအတွက် ရာနှုန်းပြည့်တာဝန်ယူသည်။

မင်းနေထွန်း(ကန်ဘလူ)

ဓမ္မစာပေ ပုဒ်စာ ဝိသုဒ္ဓိသမ္မုဒ္ဓိ

တလောက တတိယသားကျောင်းဆရာ ဦးနေမျိုးထွန်း တာဝန်ကျရာ ကျေးရွာ မူလတန်းကျောင်းကို ဒေသန္တရ သဘောနဲ့ လိုက်သွားခဲ့ဖူးပါတယ်။ လမ်းမှာ ကြာပန်းညှို့ ဆိုတဲ့ ရွာတစ်ခုရှိလည်း ဖြတ်သွားရပါတယ်။ အဲဒီ ကြာပန်းညှို့ရွာမှာ သားရဲ့ အသိမိတ်ဆွေ အိမ်တစ်အိမ် ရှိတဲ့အတွက် ရေဝင်သောက်ကြတယ်ပေါ့။

သားရဲ့ အသိမိတ်ဆွေအိမ်က ဈေးဆိုင်လေးလည်း ခင်းကျင်းရောင်းချတာမို့ ခဉ့်စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်တွေလည်း ထားပေးထားပါတယ်။ အဲဒီခဉ့်စားပွဲမှာ ဘာသာရေးစကား တွေ တဖောင်ဖောင်ပြောနေတဲ့ လူရွယ်တစ်ယောက် ရယ် အမျိုးသားကြီးတစ်ဦးရယ် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြပါ တယ်။

လူငယ်က အသက်(၃၀)ဝန်းကျင်လောက်ရှိပြီး အမျိုး သားကြီးကတော့ အသက်(၆၀)ကျော်ကျော်လောက်ရှိပြီလို့ ခန့်မှန်းရပါတယ်။ ကြားနေရတဲ့ စကားတွေအရတော့ လူ ငယ်က ဂါထာ၊ ဓမ္မနိက္ခေပအကြောင်း ထောင်းလဲမောင်း ကြဲ မေးမြန်းနေတာဖြစ်ပြီး အမျိုးသားကြီးက သိထား၊ ကျွမ်းထား၊ ကြားဖူးထားသမျှ အဖြေတွေ ပေးနေတာပါ။

လူရွယ်က ကျွန်တော့်သားကို မြင်လိုက်တော့-
‘ဟော...ဆရာလေး၊ ကျောင်းသွားတော့မလို့လား။
အဲ...ကျွန်တော့်ကို ပေးထားတဲ့ကတိ မကျေသေးဘူးနော်။
အဟံ...ဟံ...ဟံ’လို့ လှမ်းပြောပါတယ်။

သားကလည်း အပြုံးဝေဆာစွာနဲ့ ‘အေးဗျာ...ကျွန်

တော်လည်း ရှာနေတာပဲဗျ။ မတွေ့သေးဘူး။ အိမ်က စာ အုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ ရှိတာတော့ သေချာတယ်ဗျ။ စာအုပ် တွေက များနေတော့ ဘယ်စာအုပ်ထဲမှန်း မသိဘူး ဖြစ် နေတယ်။ ကျွန်တော် ထပ်ရှာပါဦးမယ်’လို့ ပြန်ပြောတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဘာကိုရည်ရွယ်ဦးတည် ပြောလိုက် ကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ရေရေရာရာ သေသေချာချာ မသိပေမယ့် စာအုပ်တစ်အုပ်အုပ်ထဲက အကြောင်းအရာ တစ်ခုခု ရှာဖွေနေတယ် ဆိုတာလောက်တော့ ခန့်မှန်းချက် လည်လိုက်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ သားကိုမေးကြည့်တော့ ‘သမ္မုဒ္ဓိဂါထာတော် ကြီး(၅)မျိုးကို ရချင်တာတဲ့ ဖေဖေ။ သူ့မှာ တောင်ကျွန် သမ္မုဒ္ဓိလို့ခေါ်တဲ့ လူအများ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပူဇော် နေကြတဲ့ သမ္မုဒ္ဓိသမ္မုဒ္ဓိ ကျွန်(၄)မျိုး မရှိသေးလို့ ရချင် တာတဲ့။ အဲဒါ သားလည်း ဖေဖေစာအုပ်စင်တွေမှာရှိတဲ့ စာအုပ်တွေထဲက ဟုတ်နိုးထင်တဲ့ စာအုပ်တွေမှာ ရှာကြည့် နေတာပဲ မတွေ့သေးဘူး ဖြစ်နေလို့’တဲ့။

သားစကား ကြားရတော့ ကျွန်တော် ပြုံးလိုက်မိတယ်။ သမ္မုဒ္ဓိဂါထာလို့ ဆိုလိုက်တာနဲ့ မကြားဖူးသူ မသလောက် ဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် တောင်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဓိ လို့ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ထားကြတဲ့ သမ္မုဒ္ဓိဂါထာတော်ကြီး ရသူ၊ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပူဇော်တတ်ကြသူတွေ အများ အပြားရှိပါတယ်။

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးကို ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်တွေ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပူဇော်ရတယ်ဆိုတာကို ရှေးက ဘိုး ဘွဲ့ဘီဘင်တို့က ကမ္ပည်းတင်ထားခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါလည်း ဘွဲ့ဘာသာဝင်တိုင်းလိုလို သိထားကြပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ပေမဲ့ နောက်နှောင်းလူငယ်လူရွယ်တွေ လက်ဆင့်ကမ်း နှိပ်သိမ်းနိုင်ဖို့ စကားလက်တံရှည်လိုက်ပါရစေ။

မြတ်လှစိန္တေ၊ သမ္မုဒ္ဒေဟု၊ ဆုဝေကျော်ကြား၊ နိဒါန်း ပြင့်၊ ကွမ်းစားသတ္တော်၊ ခေါင်းလျော်ဒဿ၊ ဘတ္တတြိန်း၊ သိမ်းပဉ္စ၊ စီးထလှေမှာ၊ ရှစ်ကြိမ်သာတည်း၊ နံသာယန်းမျိုး၊ ကြိမ်နှိုးလော့၊ ချုပ်မိုးညဉ့်ခါ၊ အိပ်ရာဝင်မူ၊ ကိုးကြိမ်ဟု ချုပ်ရန်သူတွေ့မြောက်၊ ဆယ့်တစ်ခေါက်တည့်၊ စစ်ရောက် သာခါ၊ ရွတ်ပါကိုးကြိမ်၊ တည်ငြိမ်သန္ဓေ၊ မဖွားနေမူ၊ နောက်ခေါက်၊ မန်း၍သောက်က၊ ဖွားမြောက်ခဏ၊ ချမ်းသာရ၏။

ခေတ္တနှောင်းသွင်း၊ သံခြေချင်းနှင့်၊ အပြင်းတိုက် ကောင်း၊ တစ်ထောင်ရွတ်လေ၊ လွတ်ထွက်ပေ၏၊ ပန်းမွှေး ချက်၊ ရွတ်လေနှစ်ခေါက်၊ ခရီးလျှောက်ရာ၊ ခေါင်းမှာတင် ခြိမ်း၊ ရန်သောနှိုက်လည်း၊ မကြိုက်ကင်းပ၊ မြူမြူမလိမ်း၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်း၏။

ရှောင်တိမ်းရောဂါ၊ ဗျာပါလည်းကင်း၊ သောကရှင်း၍၊ ကင်းတကာ၊ ကြည်စွာမြတ်နိုး၊ ရေပြည့်အိုးသို့၊ မညှိုးပန်း ချိုး၊ နေတိုင်းပင်တည့်၊ ထွက်ဝင်ရဲရဲ၊ လူခပဲတို့၊ အံ့အံ့ သောက်၊ ထွန်းတောက်ပဝင်း၊ ပွင့်လင်းသာသနာ၊ ပွား ကြောင်းရှာ၍၊ စန္ဒာလမင်း၊ ကောင်းကင်ချဉ်းသို့၊ ကောင်း ကင်းသမ္မုဒ္ဒေ အကျိုးတည်း။

ဒါလောက်ဆိုရင် သမ္မုဒ္ဒေရဲ့ အကျိုးအာနိသင်တွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ချက်၊ ဦးတည်ချက်တွေ ပေါ်လောက်ပါပြီ။ ဒါ ကြောင့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးဟာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် တော်ဖို့ အကောင်းဆုံးဖြစ်တယ်ဆိုတာ ထင်ရှားသွားပါပြီ။

ကျွန်တော် စောစောက တင်ပြခဲ့တဲ့အပိုင်းမှာ သား ကျားကို ကြားလိုက်ရတော့ ပြီးလိုက်မိတယ်ဆိုတာ ပါသွား ပါပြီ။ ပြီးမိတဲ့ အကြောင်းရင်းက သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီး (၅)မျိုးပဲရှိတယ်လို့ သိနေကြတဲ့သူတွေထဲမှာ ကျွန်တော် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးက (၆)မျိုးတောင်မှ ရှိပါတယ် ဆိုတဲ့ လိုက်မိရင်ဆိုပြီး ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် ပြီးမိတာ တကယ်လည်း သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးက (၆)မျိုး ပါပါ။

(က) အကွယ်အကာ၊ အပွင့်လာဘ၊ ပီယနဲ့ သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုး တို့ကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေနိုင်တဲ့ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ တော်ကြီး၊

(ခ) အရှေ့ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီး၊

(ဂ) မြောက်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီး၊

(ဃ) အနောက်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီး၊

(င) တောင်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီး၊

(စ) အောင်သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ်စဉ်(ခ၊ ဂ၊ ဃ)နဲ့ (စ) ဂါထာတော်ကြီး(၄)ပုဒ် ကိုတော့ နတ်ဘုရင်ဂါထာတော်ကြီးများလို့ ခေါ်ဝေါ်သမုတ် ကြပါတယ်။ အမှတ်စဉ်(က)နဲ့ (င)ကတော့ လူပြည်သမ္မုဒ္ဒေ ဂါထာတော်ကြီးလို့ သတ်မှတ်ထားကြပါတယ်။

အဲဒါကိုတောင်မှ အမှတ်စဉ်(င)ဖြစ်တဲ့ တောင်ကျွန်း သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးကိုသာ လူသိများပြီး အမှတ်စဉ် (က)ဖြစ်တဲ့ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးကိုတော့ သိသူ၊ ကြား ဖူးသူ အတော်ရှားပါးနေပါပြီ။ ယခု အဲဒီသမ္မုဒ္ဒေ(၆)မျိုး အနက် လူသိများတဲ့ တောင်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေမှအပ ကျန်(၅) မျိုးကို ဖော်ပြပေးချင်ပါတယ်။ ဂါထာရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပူဇော်မှု၌ ဝါသနာထုံသူများအတွက် ဓမ္မလက်ဆင့်ကမ်း သဘောပါ။

(က) အကွယ်၊ အကာ၊ အပွင့်လာဘ၊ ပီယနဲ့ သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေနိုင်တဲ့ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာမန္တရားကြီး

ဪ...သမ္မုဒ္ဒေ၊ အဋ္ဌဝိသဉ္စ၊ ဒွါဒသဉ္စ သံဟုဿကေ၊ ပဉ္စသတသဟဿာနိ၊ နမာမိ၊ သိရသာမဟံ။

အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂင်္ဂါ၊ အနန္တာ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ။

ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ မဟာတေဇံ၊ သဗ္ဗ ပီယ လာဘ လာဘံ၊

ဪ...နမော ဗုဒ္ဓ ဇေယျမင်္ဂလံ၊ သီရိပုဏ္ဏံ တေသံ၊

ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဓမ္မဉ္စ သံပဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ၊

နမက္ကာရာ နဘာဝေန၊ ဟိတ္တာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဓဝေ၊

အနေကအန္တရာယာပိ၊ ဝိနဿန္တ အသေသတော။

အာဂစ္ဆေယျ သဗ္ဗေဒေဝါ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုဗ္ဗလံ၊

သဗ္ဗသိဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ဧယ(တေဇ) ဒသဒိသာ၊

ဘဝတု မမ သဗ္ဗဒါ။

(ခ) အရှေ့ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီး

သမ္မုဒ္ဒေ၊ အဋ္ဌဝိသဉ္စ၊ သဗ္ဗတေဇံ သဗ္ဗဂုဏံ၊

သဗ္ဗသုခံ၊ လာဘတုမေ၊ ဆရဝိ ဆာရာ ဆရိစ ဆာသံ။

ပဉ္စဗုဒ္ဓါ မဟာတေဇံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏဝရံ၊
သဗ္ဗ သတ္တရ၊ သဗ္ဗဘယံ၊ ဝိနသန္တ အသေသတော။

(ဂ) မြောက်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီး

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝိသဉ္စ၊ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ၊
ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊ ဂင်္ဂါယံ ဝါဠုကာစုဏ္ဏေ၊
ပရာဇေတွာ၊ မဟာဇုလ္လေ၊ နမာမိ သီရိသာမဟံ၊
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ၊
နမက္ကာရ နဘာဝနေ၊ ဟိတွာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ၊
အနေက အန္တရာယာပိ၊ ဝိနသန္တ အသေသတော။

(ဃ) အောက်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီး

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝိသဉ္စ၊ ဒွါဝိသဉ္စ ဣမေ ဗုဒ္ဓါ၊
ဧကတိသ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဒွတ္ထိသစ မဟာဗုဒ္ဓေါ၊
ပဉ္စဝိသာ ဗုဒ္ဓေါ နေတ္ထိ၊ တေတ္ထိသ ဗုဒ္ဓဘာဝနာ၊
ဧတေန ဗုဒ္ဓဂုဏေန၊ တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊
အာဒရေန နမာမဟံ၊ နမက္ကာရ နဘာဝနေ၊
ဟိတွာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ၊ အနေက အန္တရာယာပိ၊
ဝိနသန္တ အသေသတော။

(င) အောင်သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီး

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝိသတိ၊ မမ ဂစ္ဆတိ ဗုရတော၊
ပဉ္စဗုဒ္ဓါ မဟာတေဇော၊ မမ သီသေနိ သေသတိ၊
ဒိဗ္ဗတိတံ မံ ရက္ခန္တု၊ မေ ဇယ မင်္ဂလံ အဂ္ဂံ၊
သဗ္ဗေပိ မေ နမဿာမိ၊ ဂုဏေ အာပတ္တိ ပုဂ္ဂလေ၊
အရိယာနဉ္စ သဗ္ဗသံ၊ သာဝကာနဉ္စ သဗ္ဗသော။

ဖော်ပြပါ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီးများအနက် နတ်
ဂုဏ်ဂါထာတော်ကြီး(၄)ပုဒ်သည် ရှေးယခင်က လူအများ
သိခွင့်မရှိခဲ့ကြဟု ဆိုပါတယ်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀)
ကျော်ကျော်က တောနေရဟန်းကြီးတစ်ပါးဟာ တောထဲမှာ
ဓူတင်များ ဆောက်တည်ပြီး တရားအားထုတ် သီတင်းသုံး
နေပါသတဲ့။ တောရကျောင်း ဖြစ်တာနဲ့အညီ ကျောင်း
အဆောက်အအုံဟာ အင်မတန်ညံ့နေပါသတဲ့။ တောရဆရာ
တော်ကတော့ တရားဘာဝနာများကိုသာ ကြိုးစားအားထုတ်
တော်မူတဲ့အတွက် ဆရာတော်ရဟန်းရဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ
ဂုဏ်တို့ကြောင့် တောရကျောင်းအနီးမှာရှိတဲ့ ရုက္ခစိုးနတ်
က လွန်စွာကြည်ညိုလေးစားနေပါသတဲ့။

တစ်နေ့တော့ ရုက္ခစိုးနတ်က 'အရှင်ဘုရား...အရှင်
ဘုရား ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပူဇော်လေ့ရှိတဲ့ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာ
တော်ကြီးက တောင်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီး ဖြစ်ပါ

တယ်ဘုရား။ နတ်ဂုဏ်ထားသော သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီး
လေးမျိုးကိုလည်း ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပူဇော်တော်မူပါ
ဘုရား' ဆိုပြီး နတ်ဂုဏ်သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီး လေး
ကို ပေးသတဲ့။

တောရဆရာတော်လည်း အဲဒီနတ်ဂုဏ်သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာ
လေးပုဒ်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ပွားသရဇ္ဈာယ် ပူဇော်တဲ့နောက်
ကျောင်းအဆောက်အအုံ၊ ဆွမ်း၊ ကွမ်းကိစ္စ အရာရာမှာ
စုံခမ်းနားလာသတဲ့။ အဲဒီအဲဒီကတစ်ဆင့် လူပုဂ္ဂိုလ်အများ
အပြားဟာ အဲဒီနတ်ဂုဏ်သမ္ဗုဒ္ဓေလေးပုဒ်ကို သိလာကြ
ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လာကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

တောင်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေလို့ ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်ထား
သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီးနဲ့ ပါဠိအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းက လစဉ်လထိုင်း ရှေ့ဆုံးမျက်နှာစာက
ပြပေးနေတာမို့ အထူးပြန်လည်မဖော်ပြလိုတော့ပါ။

ဤစာရေးသူ၏ ဆန္ဒနှင့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ သမ္ဗုဒ္ဓ
(၆)မျိုးကို မသိသေးသူများ သိရှိစေရန်နှင့် ဂါထာတော်
ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပူဇော်မှု၌ ဝါသနာထုံသူများ ထပ်မံ
ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်စေလို၍ ဖြစ်ပါတယ်။ လောကီရေး
အဖြာဖြာမှာ လိုရာသုံး မဟာဂါထာတော်ကြီးများ ဖြစ်
အတွက် လူတိုင်း ရွတ်ပွားသရဇ္ဈာယ် ပူဇော်ရင်းဖြင့် ထူး
ဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ကျော်လွှားနိုင်ကြပါစေလို့ ဆ
ပြုလိုက်ရပါတယ်ခင်ဗျား။

ပညာရှင်အပေါင်းကို မညောင်းသောဂါရဝ
မင်းနေထွန်း(ကုန်းဘူတာ)

မညာလား
ဥစ္စာလား
ကုသိုလ်လား

အကုသိုလ်ဆိုတာ ကိုယ်က သူ့ကို တာဝန်ယူရတယ်။
ကုသိုလ်ဆိုတာ သူက ကိုယ့်ကို တာဝန်ယူရတယ်။

အကုသိုလ်မှာ လိုတာမပေး စိတ်မအေးရ၊ ကိုယ်က တစ်ဖန်
သူ့ကို ပြန်တာဝန်ယူရပါတယ်။ ကုသိုလ်အဖို့ ကောင်းစွာပြုက
စိတ်အေးရအောင် သူကတစ်ဖန် ကိုယ့်ကို ပြန်တာဝန်ယူ
ရပါတယ်။

ဦးစန္ဒီမ(စလင်း)

♦ ♦ ♦

ကိုယ့်ကို စောင့်ရှောက်တာ ကိုယ့်မှာရှိတဲ့တရား၊ ကိုယ့်ကို
ဖျက်ဆီးတာ ကိုယ့်မရှိတဲ့ မတရားဆိုသည့် စကားကလေး
လည်း ရှိသည်။ အဓိကပြောချင်သည်မှာ ကောင်းတာတွေေး၊
ကောင်းတာလုပ်၊ စိတ်ကို ဖြူစင်အောင်ထားဖို့ပင်
ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးများ၏ ဆက်ဆံရေးနယ်
ယ်တွင် ကိုယ့်ရှိလို့ ကိုယ်စားတာ၊ ကိုယ့်ရှိလို့ ကိုယ်ဝတ်
တာ ဘယ်သူမှ စော်ကားတာမဟုတ်ဘူး။ နှောင့်ယှက်တာ
မဟုတ်ဘူး ဆိုသောစကားရှိသည်။ ရှိလိုစားခြင်းနှင့် ရှိလို့
ဝတ်ခြင်းသည် အပေါ်ယံတွေးကြည့်လျှင် ပြဿနာမဟုတ်
သော်လည်း ရှိလိုစားခြင်းသည် တန်ဆေး လွန်ဘေးဆိုသော
ကောင်းအရ ပြဿနာရှိနိုင်သည်။ ထို့အတူ ရှိလို့ဝတ်ခြင်း
သည်လည်း ရွေးချယ်မှုလွှဲပြီး မသင့်လျော်လျှင် ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးများအဖြစ် အကုသိုလ်ရနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သင် ယနေ့ ဘာပြုလဲ။ ပညာလား၊ ဥစ္စာလား၊
ကုသိုလ်လား ဆိုသောစကားရှိသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်
သည် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီတွင် ပညာ၊ ဥစ္စာ၊ ကုသိုလ်
တစ်ခုခုမရခဲ့လျှင်လည်း ကိစ္စမရှိပေ။ သို့သော် အကုသိုလ်
ဖြစ်ဖို့တော့ လိုသည်။ တစ်ခုသတိထားရမည်မှာ မိမိ
သတိမထားမိသော လုပ်ရပ်တစ်ခုအတွက် အကုသိုလ်မဖြစ်
နိုင်တော့ ဆင်ခြင်ရမည်ဖြစ်၏။

ရဟန်းသံဃာတော်များအတွက် သင်္ကန်းရှိသလို လူ
သားများအတွက် အရှက်အကြောက်နှင့် ရာသီဥတုကို ကာ
ကွယ်ရန် အဝတ်အထည်ရှိသည်။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာ
တော်၌ ရဟန်းသည် ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျက်သာ သင်္ကန်း
ထိုး ဝတ်ရုံ၏။ အရှက်ကို ဖျက်ဆီးသော ကိုယ်အင်္ဂါကို
အသွယ်ရုံမျှသာ သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံ၏ဟု မြတ်ဗုဒ္ဓက သဗ္ဗာ
ဏသုတ် မူလပါဠိတော်တွင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

သမိုင်းဦးဘုံမြေခေတ်မှ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲလာသော
အဝတ်များတွင် လူတို့သည် အဝတ်မဲ့နေထိုင်ရာမှ အသိဉာဏ်
ဆင့်မြင့်လာပြီး ယဉ်ကျေးမှုပါ မြင့်မားလာသောအခါ
အရှက်တရား၊ အကြောက်တရားတို့ ခံစားသိတတ်လာပြီး
အရှက်ကိုလုံအောင် ဖုံးကွယ်လာကြသည်။ ထိုအခါ ဆံပင်
အညှင်းကြီးများထားကာ ခန္ဓာကိုယ်ကိုဖုံးအုပ်ခြင်း၊ သစ်ရွက်
ကြီးများကိုသီကာ ဝတ်ဆင်ပြီး အရှက်ကိုကာကွယ်ခြင်း၊
တချို့က တစ်ကိုယ်လုံး ဆေးမုင်ကြောင်ထိုးကာ ကိုယ်ကို
အုပ်ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် ကာလကြာလာသောအခါ တိရစ္ဆာန်အရေခွံ
များကို အခြောက်ခံ၍လည်းကောင်း၊ သစ်ခေါက်လျှော်များ
ကို ခါး၌ပတ်၍လည်းကောင်း အရှက်ကို ဖုံးကွယ်ခဲ့ကြပြန်
သည်။ မြန်မာသမိုင်းကို ဖြန့်လေ့လာလျှင် တကောင်းခေတ်
အတည်းက ကြီးသေး (ခေါ်) စစ်ဝတ်သံချပ်အင်္ကျီတစ်မျိုး

တီထွင်ခဲ့သော အထောက်အထားများစွာကို တွေ့ရသည်။
ပုဂံခေတ်တွင် တုရင်ဖျင်ဝတ်လုံ(အင်္ကျီ) စသော အခေါ်
အဝေါ်များ ပေါ်ပေါက်နေသကဲ့သို့ အမျိုးသားများအတွက်
လည်း ခါးစည်းပုဆိုး၊ အမျိုးသမီးများအတွက် ထမီဟူသော
ဝေါဟာရများ ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း ရွှေကွန်ချာဘုရား
ကျောက်စာ၌ တွေ့ရလေသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် အင်းဝကုန်းဘောင် ရတနာပုံခေတ်
အဆက်ဆက်တွင် ပြည်တွင်းဖြစ် အဝတ်အထည်အမျိုးမျိုးကို
ရာသီဥတုနှင့် အရှက်ကို ကာကွယ်ရန် ဝတ်ဆင်ခဲ့ကြသည်။
ထို့နောက် ရိုးရာအဝတ်အထည်များ၊ အမျိုးသမီးများအတွက်
ကွင်းထဘီများ ပေါ်ပေါက်လာသလို ကိုယ်အထက်ပိုင်း
ဝတ်ရန်အတွက် အတွင်းခံနှင့် ရင်စေ့၊ ရင်ဖုံးအင်္ကျီများ
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ ထိုအချိန်အထိ မြန်မာရိုးရာ ဟီရိ
ဩတ္တပ္ပ အစဉ်အလာကို စောင့်ထိန်းခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက်
တိုးတက်လာသောခေတ်နှင့် အနောက်တိုင်းယဉ်ကျေးမှုတို့
ကူးစက်လာသောအခါ တချို့က အလွန်ပါးသောအဝတ်ကို
ဝတ်သလို တချို့က အလွန်တိုသောအဝတ်ကို ဝတ်သည်။
တချို့က အလွန်ကျပ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ပြီး တချို့က အလွန်
ဖော်သောအဝတ်ကို ဝတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မမြင်သင့်
တာ တချို့ကို မြင်ရသောအခါ ဝတ်သူရော မြင်သူ(ခံစား
သူ)ပါ အကုသိုလ်ဖြစ်ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအနေနှင့် ဘာသာတရား
၏ အဆုံးအမ၌ တည်သည်ဆိုလျှင် မလုံခြုံသော အဝတ်
အစား ဆင်ယင်မှုမှာ အပြစ်တစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ မိပုရားကြီး၏
ခြေသလုံးသားကို မြင်လိုက်ရသော ခဏတာအတွင်း သာ
ယာစိတ် ဖြစ်ခဲ့မိသဖြင့် မနောက်တစ်ပါး ကျိုးပေါက်ခဲ့
ရခြင်းကြောင့် ဖျာန်ရနေသောရဟန်း ဖျာန်လျှော့ခဲ့ရသည့်
အဖြစ်ကို လူတချို့ ကြားဖူးကြပေလိမ့်မည်။ ယခင်က
မလုံတလုံဝတ်သည့် အမျိုးသမီးများကို ရုပ်ရှင်နှင့် ဗီဒီယို
များတွင်သာ တွေ့ရတတ်သော်လည်း ယခုအခါ လမ်းမှာ၊
ကားပေါ်မှာ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ၊ စားသောက်ဆိုင်မှာ၊
စင်မြင့်ဖျော်ဖြေပွဲမှာ ခြေသလုံးပေါ်၊ ပေါင်ပေါ်၊ ရင်ညွန့်
အထက်ပိုင်းဖော် စသည့်အဝတ်များကို အတင့်ရဲစွာ ဝတ်
ဆင်လာခဲ့ကြလေသည်။

သည့်ထက်ပိုဆိုးသည်မှာ မကြာခင်က စာနယ်ဇင်း
ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတွင် မော်ဒယ်တစ်ယောက်က ရေကူးဝတ်နဲ့
ဖြင့် တက်ရောက်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသတင်းကို

ဂျာနယ်မှာ ပုံနှင့် ဖော်ပြထားသည်။ ယခင်ကာလများက အမျိုးသမီးများက လုံခြုံပြီး အမျိုးသားများက ဒူးပေါ်၊ ပေါင်ပေါ် နေထိုင်ဝတ်ဆင်ခဲ့ရာမှ နည်းပညာအသစ်များနှင့် တိုးတက်လာသော မိဘုရားခေတ်တွင် အမျိုးသမီးများက အစွမ်းကုန်ဖော်ပြီး အမျိုးသားများက လုံခြုံနေခြင်းမှာ ယဉ်ကျေးမှုအလှူ၏ သုညအောက် ရောက်သွားခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်ယောက်ျားများ၏ ကာမေသုမှာ လည်း မနောက်မှ ဝစီကံသို့တိုင်အောင် ကျိုးပျက်ခဲ့ရလေ သည်။

ကာမေသုဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် အများစုမှာ သူတစ်ပါး သားမယားဟု ထင်နေကြ၏။ တကယ်တမ်းမှာမူ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံသည် မိဘအုပ်ထိန်းသော (သို့မဟုတ်) ဦးကြီး၊ ဦးလေး၊ ဒေါ်ကြီး၊ ဒေါ်လေးတို့ အုပ်ထိန်းသော အမျိုးသမီးတို့အပေါ် ရည်ရွယ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မကောင်းသည့် အလုပ်ကို လုပ်စားသည့် (ပြည့်တန်ဆာ) မိန်းမပျက်မှလွဲပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ရှိနေသော မည်သည့်မိန်းကလေးမဆို မပြစ်မှားရဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဘောင်းဘီတို၊ စကတ်တို၊ စကတ်ဘေးခွဲ၊ နောက်ခွဲ၊ ဒူးပေါ်၊ ပေါင်ပေါ်၊ ရင်ညွန့်ပေါ်၊ ရင်ရှားဝတ်စုံ

တို့ကို အရသာခံကြည့်နေကြသော ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် စက္ကန့်တိုင်း၊ မိနစ်တိုင်း၌ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံသင့်နေကြသည်ကို သတိမပြုမိကြပေ။ ထို့အတူ ယောက်ျားတို့၏စိတ်အား ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ်အောင် သွေးစည်းလှုံ့ဆော်သည့် ဝတ်စားဆင်ယင်သူ အမျိုးသမီးများမှာလည်း အကုသိုလ်ဖြစ်နေသည်ကို သတိပြုမိသင့်သည်။ (MISS UNIVERSE) ပြိုင်ပွဲဝင်အမျိုးသမီးများနှင့် အားပေးစီဇွဲသူများလည်း အကုသိုလ်စာရင်းထဲတွင် ပါဝင်နိုင်သည်။

လောကီဥပဒေအကြောင်းအရာများမှာပင် အပြစ်တန်ကျိုးလွန်သည်ဆိုပါက ကိုယ်တိုင် မကျူးလွန်သည့်တိုင် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အားပေးသူသည်လည်း ထိုက်တန်သော အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသည်မှာ အဆင်အလာပင်ဖြစ်၏။ (ဥပမာ-ပြစ်မှုကျူးလွန်ရန် အကြံပေးသူကိုယ်တိုင် မကျူးလွန်သော်လည်း ကားမောင်းဖို့သူ စသည်တို့ဖြစ်၏။)

အားကစားနှင့်ပတ်သက်ပြီး အားပေးရာတွင်လည်း အကုသိုလ်ဖြစ်ရသည်များလည်း ရှိ၏။ တချို့က လောင်းကစား မပါသဖြင့် အကုသိုလ်ကင်းသည်ဟု ယူဆကြသည်။ လောင်းကစားသည် ငွေကြေးမပါသော်လည်း လမ်းသည့်တဖျာစိတ် ရှိနေခြင်းကလည်း အကုသိုလ်ပင်ဖြစ်သည်။ မိမိ အားပေးသည့်အသင်း နိုင်စေချင်သည်။ တစ်မက်တွယ်တာစိတ် ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ လက်တွေ့ပွဲကြည့်သလိုပင် လက်တွေ့နေသူနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဒဏ်ရာအတရဖြစ်အောင် လုပ်မည်ဆိုသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့် ပွဲအစမှ အဆုံးအထိ ကာယကံရှင်တွေ အကုသိုလ်ဖြစ်နေရသည်။ ထို့အတူ ကျွန်တော်တို့ ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကလည်း မိမိနိုင်ငံသားနှင့် တခြားနိုင်ငံသား လက်တွေ့ထိုးလျှင် လူမျိုး နိုင်စေချင်သည့်စိတ်ကြောင့် ကြည့်နေရင်း အသေခံကွ၊ ဒူးနှုတ်ကိုလိုက်၊ မေးရိုးကိုပင့်ထိုး၊ ခြေထောက်နဲ့ ခေါင်းကိုဖြတ်ကန်၊ အမုန်းကန်ပစ်၊ ပြန်မထနိုင်အောင် ထိုးပစ်ကာ စသဖြင့် ဝစီကံဖြင့် အကုသိုလ်ယူကြ၏။

ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် မိမိအပေါ်၌ မနောက်ဝစီကံတို့နှင့် ပြစ်မှားခံရတိုင်း ထိုပြစ်မှားခံရသူ အမျိုးသမီးမှာလည်း သူမ၏ မလုံခြုံသော ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်နေမည်သာဖြစ်၏။ မိမိ၏အဝတ်တစ်ခုကြောင့်

အကုသိုလ်ပမာဏအတိုင်း မိမိလည်း အကုသိုလ်တွေ
တိုင်းဖြစ်နေမည်မှာ သေချာပါသည်။

ကာမနှင့်ပတ်သက်သော သုတေသနစာတမ်းများ၌
ပညာရှင်များ ဖွင့်ဆိုထားသည်မှာ ထိုအမှုတို့၏ (၅၀)ရာ
နှုန်းကျော်ကျော်သည် အမျိုးသမီးတို့၏ အားပေးလိုက်
မှုများ ပါဝင်နေခြင်းမှာလည်း အကုသိုလ်ဖြစ်စေသော
အရာနှင့် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု
ပြောသည်။

မ.တစ်လုံးကြေ ခင်ကြီးဖျော်ဆရာတော် ဖွင့်ဆိုသော
မာယာ(၄၀)၌ လုံချည်ဖြန့်ဝတ်ခြင်းသည် မာယာတစ်
ခုဖြစ် ပါဝင်နေ၏။ ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်သည်။
လုံချည်ကို ဖြန့်ဝတ်ပြီးနောက် အစကို ခါးကြား၌ ဖြန့်မညှပ်
အချိန်ဝိုင်းလေး၌ ခန္ဓာကိုယ်ကောက်ကြောင်းကို လူမြင်
မည်ပြသည့်နယ် ဖြစ်ရသောကြောင့် ထိုလုံချည် ဖြန့်ဝတ်
သည့်တိစ္ဆကို မာယာစာရင်းသွင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူ၏။
ထို့အပြင် စက္ကန့်ဝိုင်းအတွင်းမှာလည်း အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်
နိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သင် ယနေ့ ဘာပြုလဲ။ ပညာလား၊
ဥစ္စာလား၊ ကုသိုလ်လားဆိုသော စာတန်းလေးကိုတွေ့တိုင်း
ကျွန်တော် ဆက်ရေးချင်သော ဝါကျတစ်ကြောင်းရှိသည်။
ထိုဝါကျလေးမှာ ဘာမှမရချင်နေပါစေ၊ အကုသိုလ်မရပါစေ
နှင့်ဆိုသော စကားပင်ဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကမ္ဘာကြီးကတော့ လက်ကိုင်ဖုန်း
အသစ်များ၊ နည်းပညာအသစ်များဖြင့် အသစ်၊အသစ်သော
လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများနှင့် တိုးတက်နေဦးမည်သာဖြစ်၏။
ကျွန်တော်ဆိုလိုသည်မှာ ခေတ်မီခြင်းကို ကန့်ကွက်ခြင်း
မဟုတ်ပေ။ လူတိုင်း ခေတ်မီနိုင်သည်။ ခေတ်မီသင့်သည်။
သို့သော် ယဉ်ကျေးမှုရှိစွာ၊ မြန်မာပီသစွာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာရှိစွာ
ခေတ်မီစေချင်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံသည်
ဘုရား၊ စေတီ၊ ပုထိုးပေါများပြီး ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ
ကိုးကွယ်သော၊ ယဉ်ကျေးသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်နေသော
ကြောင့်ဖြစ်၏။

မောင်မိုးဦး

ရွှေကျောက်မား

ဂန္ထီရကျောက်မားဆရာကြီးမှ
ထုတ်လုပ်သော အထူးဆေးဝါးကောင်းများ

အကြောပြေပျောက်ကြေလိမ်းသေး
အာရုံကြောအားတိုးသေး
နှလုံးသည်းခြေသေး

နိဝတိုးဆောင်ရွက်ရန်
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

- တံတေးဆေးဆေးဆိုင် (မြို့မဈေး၊ နေပြည်တော်)
- အာရုံဆေးဆေးဆိုင် (မြို့မဈေး၊ နေပြည်တော်)
- ပြည်နယ်ဆေးဆေးဆိုင် (မြို့မဈေး၊ နေပြည်တော်)
- နေအေးဆေးဆေးဆိုင် (သဲကျွန်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မ)

နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၃:၀၀)နာရီထိ
(တနင်္ဂနွေနေ့ပိုင်း ပိတ်သည်)

ရွှေကျောက်မားဆေးတိုက်

အမျိုးသမီးတို့၏ ဦးနှောက်နှင့် အသင်းနှလုံး

စရာမ ဝေါလွင်ထားထား
B.A (Psycho)

အမျိုးသမီးတို့၏ အကြံအဉာဏ်၊ အမျိုးသမီးတို့၏
ခံစားချက်တို့မှာ တစ်မျိုးတစ်ယာသာ ဖြစ်ပါသည်။ အမျိုးသမီးတို့၏
'တံသထေတ'တို့သည်လည်း တစ်သီးတခြား ဖြစ်ပါသည်။ မနော
ဗေဒပညာရှင် ဆရာမဝေါလွင်ထားထားနှင့် အမျိုးသမီးတိုင်း
ဆွေးနွေးကြည့်လိုက်ပါ။ ဘဝ၏ မိုးထုပ်စက်ပိုင်းသစ်တစ်ရပ်ကို
ကျွေ့ကြရပါလိမ့်မည်။ ထနေ့ ဟောသတိကြီးတွင် ဘဝသည် ဝဟေဠိ
တွေချည်း မဟုတ်တော့ပါ။

(အမျိုးသမီးသိသင့်သောအချက်)

နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၃:၀၀)နာရီထိ
(တနင်္ဂနွေနေ့ပိုင်း ပိတ်သည်)

သုခဝတ်(ကျိတ်လတ်)

စွယ်စုံအကျိုးပြု စည်းချကျင့်စဉ်

လူ့ဘဝကြီးတွင် တိုးတက်ရေး၊ ဆောင်မြင်ရေးသည် အဓိကဟု ရည်မှန်းထင်မှတ်ထားကြသော်လည်း အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းရေးသည် အဓိကအရေးကြီးကြောင်း သိသာထင်ရှားလှပါသည်။ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် အစစအရာရာတွင် သတိရှိရမည်။ ဆင်ခြင်တုံတရားကို လက်ကိုင်ထားရမည်။ စူးစူးစမ်းစမ်းဖြင့် ဖြည်းဖြည်းဆေးဆေး မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။ ဤသည်တို့မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် သတိတရားကို လက်ကိုင်ထားပြီး မိမိတို့ညာဏ်စွမ်းရှိသလောက် ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းရေးအတွက် တတ်အားသမျှ ဆောင်ရွက်ကြသော နည်းလမ်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တတ်စွမ်းသမျှ၏ ဟိုမှာဘက်၌ လည်း မမြင်ရသော၊ မလိုလားအပ်သော ဘေးဥပဒ်များသည် ရှိနေတတ်သေးသည်။ မိမိတို့ဘက်က သတိ၊ ဝီရိယ ရှိသော်လည်း ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ဖြင့် မှန်မှန်ကန်ကန် ဆောင်ရွက်လုပ်ဆောင်ကြသော်လည်း မိမိတို့ အစိုးမရသော အကြောင်းတရားများကြောင့် ဘေးဥပဒ်တစ်စုံတစ်ရာတို့သည် ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါသေးသည်။ ဤတွင် ဘေးဥပဒ်ကင်းရှင်းရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့တတ်စွမ်းသမျှ သတိ၊ ဝီရိယ၊ ဆင်ခြင်တုံတရားတို့ဖြင့် မလိုလောက်သေးသဖြင့်

မိမိတို့ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာတရားတို့၏ လမ်းညွှန်ချက်၊ ညွှန်ကြားချက်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ သုတ်၊ ပရိတ်တော်၊ အကျဉ်းစရတများအရ အကာအကွယ်များကို ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် အစီအရင်၊ အဆောင်အရွက်ပြုကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ မလိုလားအပ်သော၊ မမြင်ရသော ဘေးအန္တရာယ်များကို အကာအကွယ်ပြုကြရာတွင် အရံအတားပြုစည်းချသောနည်းသည်လည်း အပါအဝင်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့၏ မြို့၊ ရွာ၊ ရပ်ကွက်၊ အိုးအိမ်၊ ဂေဟာ၊ မိသားစုတို့ကို အန္တရာယ်ကင်း ဘေးကင်းစေရန် အရံအတားပြု စည်းချကြရာတွင် မဂ္ဂဇင်း၊ စာအုပ်စာစောင်တို့တွင် မကြာမကြာ တွေ့ရတတ်သော လူသိအလွန်များသောနည်းမှာ သဗ္ဗေဇ္ဇာ၊ ကုဒ္ဒိပ္ပတ္တာ အစချီသော ဂါထာတော်(၈)ပုဒ်တို့ဖြင့် အရပ်ရှစ်မျက်နှာကို စည်းချသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

လူသိများသော ဒုတိယနောက်တစ်နည်းမှာ ပဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်းတွင် (၃)ပစ္စည်းကို အရပ်ထောင့်တစ်ထောင့်နှုန်းဖြင့် အရပ်ရှစ်မျက်နှာ (၂၄)ပစ္စည်းစေ့အောင် စည်းချသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

အလွန်အစွမ်းထက်၍ အလွန်အန္တရာယ်ကင်းသောနည်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ယခုဖော်ပြပေးလိုသည်မှာ ကျေးဇူးတော်ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဘေးကင်းအန္တရာယ်ကင်း အရံအတားပြုစည်းချနည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ စည်းချကျင့်စဉ်တွင် ပဌာန်းနှင့် သိဒ္ဓိ(၉)ပါးဓာတ်ပါဝင်သောကြောင့် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းရုံသာမက လူချစ်လူခင်ပေါ်ခြင်း ဥစ္စာဓနတိုးတက်ခြင်း၊ တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်၊ ယာအန္တရာယ်တို့၏ဘေးမှ ကင်းဝေးခြင်း၊ မီး၊ ရေ၊ မြေ၊ မိုး သဘာဝဘေးအန္တရာယ်အပေါင်းတို့မှ ကင်းဝေးခြင်း၊ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ခြင်း၊ အစားအသောက်အတွက်

အစရှိသည်ဖြင့် ဘက်စုံထောင့်စုံ အကျိုးထူးပေး
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူသိအလွန်နည်းသော နည်းဖြစ်ပြီး
စာအုပ်စာစောင်များတွင်လည်း မတွေ့ရသလောက်
အနုစိတ်ရှားပါးသောနည်းဖြစ်သည်။ အစွမ်းထက် အကျိုးထူး
ပြောမယ့် လက်တွေ့ကြံဖူးမှပင် သိကြပါလိမ့်မည်။
ထက်တွေ့ဆောင်ရွက် ကျင့်ကြံကြည့်ကြပါလေ။

ကျွန်ုပ်တို့မြို့မှ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်
ဆီ ဝေနေယျကြီးတစ်ဦး ငွေကြေးချမ်းသာကြွယ်ဝသူသည်
ဦးစွာ ချည်းဖြင့် စည်းချာလာသည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၃၀)
ကျော်သွားပြီဟု ဆိုပါသည်။ နှစ်စဉ်လိုလို မိုးတွင်းကာလ
အင်း ခြေရင်းအိမ်၊ ခေါင်းရင်းအိမ်အပါအဝင် လမ်းထဲတွင်
အိပ်တော်တော်များများ လှည့်ပတ်အနိုးခံကြသော်လည်း
ထိုဝေနေယျကြီး၏ တိုက်အိမ်သည် အမြဲတမ်း ခိုးသူတို့၏
အသေမှ လွတ်ကင်းမြဲဖြစ်၏။ အဝတ်အစား၊ ဖိနပ်များကို
အချို့ဖြင့် ခိုးကြသောခေတ်အစ စက်ဘီး၊ ကက်ဆက်၊
အပေါ်စက်၊ အောက်စက်ခိုးသော ခေတ်အလယ်၊ ဆိုင်ကယ်၊
နန်း ကွန်ပျူတာခိုးသော ခေတ်အဆုံး ခေတ်အဆက်ဆက်တို့
တွင် သူခိုးဘေး၊ ဓားပြဘေးတို့မှ နှစ်စဉ် လွတ်ကင်းမြဲပင်
ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်သောရန်သူမျိုး(၄)ပါးတို့၏ဘေးမှလည်း
လွတ်ကင်းခဲ့၏။ ဘေးကင်းရုံမက မပင်မပန်းဘဲ အိုးမကွာ
အိမ်မကွာဘဲ အိမ်တွင် အထိုင်ချလုပ်သော စီးပွားရေးတို့မှ
အနုစိတ်ရှားပါးသူသည်လည်း တရိပ်ရိပ်တက်မြဲ၊ ပြည့်မြဲပင်ဖြစ်
၏။ ရွှေတွဲလဲ ငွေတွဲလဲဖြင့် အလှူဒါနမစပ်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် အလွန်ခင်မင်သော ထိုဝေနေယျကြီးကိုယ်
တိုင်ပင် ကျွန်ုပ်၏ အိမ်သို့ ထိုကျင့်စဉ်စာရွက်နှင့်အတူ
ဆက်ရှိလာကာ သူ လက်တွေ့ဘေးကင်း၊ အန္တရာယ်ကင်း
ခဲ့ကြောင်း၊ သူ ယခု အသက်(၈၀)ထဲ ဝင်လာသည်အထိ
ထင်မယား(၂)ဦး မပူမမင် မတောင့်မတ မကြောင့်ကြရဘဲ
အေးအေးချမ်းချမ်း နေနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ သူကဲ့သို့ စာဖတ်ပရိ
သတ်ကြီး အကျိုးများစေရန် ဤကျင့်စဉ်ကို စာရေးသားစေ
ထိုကြောင်း လာရောက်ပြောဆိုကာ ကျင့်စဉ်စာရွက်ကိုပါ
ပေးသွားပြီး အားတက်သရာ တိုက်တွန်းသွားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ယခုအချိန်တွင် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်
ကြီး၏ လစဉ်ကျင့်စဉ်မဟုတ်သော ကြားဖြတ်ထုတ်ပေး
သည့် သီးခြားကျင့်စဉ်များကို ရေးသားဖော်ထုတ်နေသည်
ဖြစ်ရာ ထိုဝေနေယျကြီးပေးသွားသော သိဒ္ဓိ(၉)ပါးပါဝင်
သည့် ပဋ္ဌာန်းစည်းချာကျင့်စဉ်ကို ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်

ပါသည်။ စည်းချာရာတွင် ဘုရားခန်းတွင်ထိုင်ပြီး အရပ်ရှစ်
မျက်နှာကို အာရုံညွတ်၍လည်းကောင်း၊ အရပ်တစ်မျက်နှာ
ပြီးတစ်မျက်နှာ ရှစ်မျက်နှာပြည့်အောင် မျက်နှာမူလှည့်ထိုင်
၍လည်းကောင်း၊ ခြေစုံရပ်၍ အရပ်ရှစ်မျက်နှာကိုလှည့်ကာ
လက်ညှိုးထိုး၍လည်းကောင်း မိမိတို့ နှစ်သက်သလို၊ အာရုံ
ကျသလို အရံအတားပြု စည်းချာဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

**ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော် စေတော်ဝင်ကျောင်း
ရွှေပေါ်ကျွန်းစာ ဗလိုင်မြို့နယ်**

အောက်ပါဂါထာကို နေ့စဉ်ပွားများ အားထုတ်ပါရန်။

- ၁။ အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ အာရုံပြု၍ အနန္တကာယသိဒ္ဓိ၊
ဟောတုပစ္စယောမှ အဝိဂတပစ္စယောအထိ ပဋ္ဌာန်း(၂၄)
ပစ္စည်း တစ်ခေါက်ပွားများပါ။
- ၂။ အရှေ့အရပ်သို့ အာရုံပြု၍ အနန္တပီယသိဒ္ဓိ ပဋ္ဌာန်း
(၂၄)ပစ္စည်း တစ်ခေါက်ပွားများပါ။
- ၃။ အရှေ့တောင်အရပ်သို့ အာရုံပြု၍ အနန္တနေသိဒ္ဓိ ပဋ္ဌာန်း
(၂၄)ပစ္စည်း တစ်ခေါက်ပွားများပါ။
- ၄။ တောင်အရပ်သို့ အာရုံပြု၍ အနန္တဒကသိဒ္ဓိ ပဋ္ဌာန်း
(၂၄)ပစ္စည်း တစ်ခေါက်ပွားများပါ။
- ၅။ အနောက်တောင်ထောင့်သို့ အာရုံပြု၍ အနန္တပထဝီ
သိဒ္ဓိ ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်း တစ်ခေါက်ပွားများပါ။
- ၆။ အနောက်အရပ်သို့ အာရုံပြု၍ အနန္တအာကာသသိဒ္ဓိ
ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်း တစ်ခေါက်ပွားများပါ။
- ၇။ အနောက်မြောက်အရပ်သို့ အာရုံပြု၍ အနန္တအာဟာရ
သိဒ္ဓိ ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်း တစ်ခေါက်ပွားများပါ။
- ၈။ မြောက်အရပ်သို့ အာရုံပြု၍ အနန္တအရောဂျသိဒ္ဓိ
ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်း တစ်ခေါက်ပွားများပါ။
- ၉။ အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ အာရုံပြု၍ အနန္တဓလသိဒ္ဓိ
ဟောတုပစ္စယောမှ အဝိဂတပစ္စယောအထိ ဟောတုပစ္စ
ယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ အဓိပတိပစ္စယောတိထိ ပဋ္ဌာန်း
(၃)ပစ္စည်းဆက်၍ ရွတ်ဆိုပွားများပါ။

အရှေ့မြောက်အရပ် တနင်္ဂနွေထောင့်မှစ၍ အရပ်မျက်
နှာ အစဉ်လိုက်ရွတ်ဆိုသွားပြီးလျှင် တနင်္ဂနွေထောင့်တွင်
ထပ်မံ၍ရွတ်ဆိုရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်
စေတော်ဝင်ကျောင်း(ရွှေပေါ်ကျွန်း)
ကောင်းမှု အကြောင်းပြု တောင်ဆုံမြို့နယ်
သုခဝတ်(တရားသတ်)

လော်လည်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော:

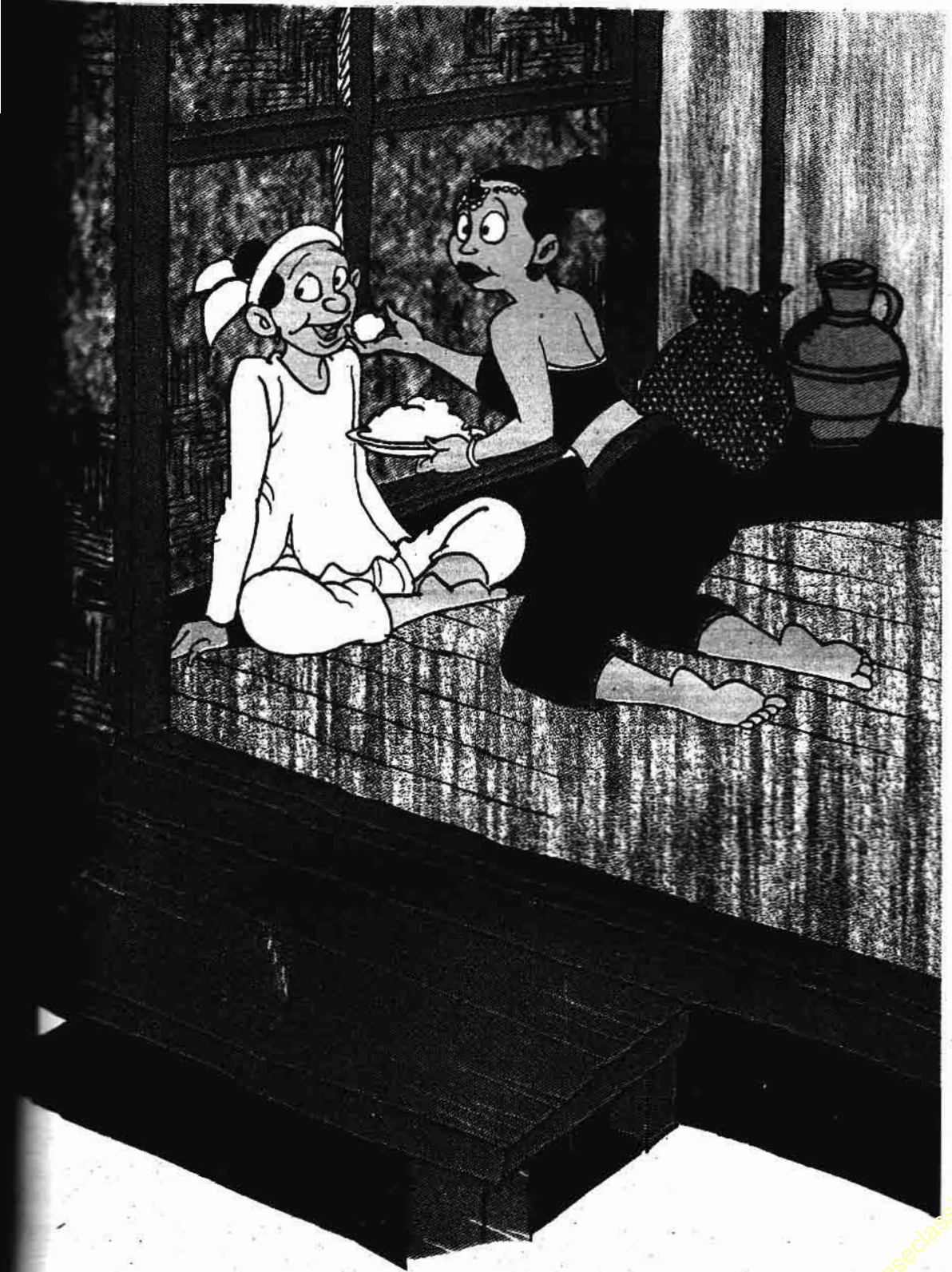
မှတ်ချက်များ(၁)

လောကတွင် လိုက်နာ
စောင့်ထိန်းရမည့် လောကပါလ
တရား(၂)ပါးရှိသည်။ လောက
ပါလတရား(၂)ပါးကား ဟိရိ-ရှက်ခြင်းနှင့်
ဩတ္တပ္ပ-ကြောက်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ ထိုတရား
နှစ်ပါးကို စောင့်ထိန်းခြင်းဖြင့် လူတစ်ဦးချင်းသာမက
လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံးအတွက် ငြိမ်းချမ်းသောကမ္ဘာ
တစ်ခု ဖန်တီးပေးနိုင်သည်။ ထိုတရားနှစ်ပါး ကင်းမဲ့ခြင်း
သည် လူမျိုးတစ်မျိုး၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့်
လူမျိုးတို့ကို ကမ္ဘာ့အလယ်မှ ဖယ်ရှားခြင်း ခံရနိုင်ပေသည်။

လူတစ်ယောက်အား ဟိရိ-ရှက်ခြင်း၊ ဩတ္တပ္ပ-
ကြောက်ခြင်း ကင်းမဲ့လျှင် လော်လည်သည်ဟု ရှုတ်ချခေါ်

လော်လည်ခြင်း သက်ဝေမှား (မြဝတီ)

ခေါ်ကြသည်။ လော်လည်သူတစ်ယောက်သည် မိမိအကျိုး
သာမက လူပတ်ဝန်းကျင်အကျိုးကို ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း
မရှိသည့်အပြင် ဆိုးကျိုးများကိုသာ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ လော်
လည်ခြင်းကင်း၍ ရိုးသားတည်ကြည် ဖြောင့်မတ်သူသည်

သာ လောကအတွက် ဆိုးကျိုးကင်းဝေး၍ ကောင်းကျိုးဖြစ် ထွန်းစေနိုင်သည်။

လော်လည်ခြင်းတရား (၅)ပါးရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ စားသောက်မှုတို့၌ လော်လည်ခြင်း(အာဟာရလောလ)၊ အဝတ် တန်ဆာတို့၌ လော်လည်ခြင်း(အလင်္ကာရလောလ)၊ ယောက်ျားတစ်ပါး၌ လော်လည်ခြင်း(ပရပုရိသလောလ)၊ ပစ္စည်းဥစ္စာတို့၌ လော်လည်ခြင်း(နေလောလ)၊ ထိုထိုဤဤ သွားလာမှုတို့၌ လော်လည်ခြင်း(ပါဒလောလ)တို့ဖြစ်သည်။

စားသောက်မှု၌ လော်လည်ခြင်းတို့ကြောင့် ပျက်စီးရ သော အကျိုးမိုက်အကြောင်းကို မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဟော ကြားတော်မူခဲ့သော ငါးရာငါးဆယ်နိပါတ်တော်လာ လောလ စာတ်တွင် အထင်အရှား တွေ့မြင်နိုင်သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သာဝတ္ထိပြည် ဓဇတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ စဉ် လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်း ပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်း အုပ်ချုပ်နေစဉ် ဗာ ရာဏသီပြည်ရှိ သူကြွယ်တစ်ဦး၏အိမ်တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ သူကြွယ်၏ စားဖိုမှူးသည် ကုသိုလ်ဖြစ်စေရန် စားဖိုဆောင်အနီးရှိ တံစက်စွန်းတွင် ငှက်များနားခိုရန် သိုက်မြိုတစ်ခု ဆောက်လုပ်ထားသည်။ ထိုသိုက်မြိုသို့ ခိုပညာရှိတစ်ကောင်သည် အေးချမ်းစွာ လာ ရောက်နေထိုင်သည်။

တစ်နေ့တွင် လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော ကျီးကန်းတစ် ကောင်သည် စားဖိုဆောင်အထက်မှပျံသန်းစဉ် စားဖိုဆောင် မှ အမဲသားငါးတို့ကို တွေ့မြင်ပြီး စားချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ သည်။ ထို့ကြောင့် အသားငါးတို့ကို စားသောက်နိုင်ရန် အကြံထုတ်သောအခါ စားဖိုဆောင်တွင် နေထိုင်သော ခို ပညာရှိကို တွေ့မြင်သွားသည်။ ခိုပညာရှိထံ ချဉ်းကပ်လျှင် အသားငါးတို့ကို စားသောက်နိုင်သည်ဟု သိမြင်သဖြင့် အစာရှာထွက်တိုင်း နောက်မှ လိုက်လေသည်။

ခိုပညာရှိက ကျီးကန်းအား ဗီဇမျိုးရိုးချင်းမတူ၊ စား သောက်နေထိုင်မှု အကျင့်အကြံမတူဘဲ ဘယ်အကြောင်း ကြောင့် နောက်မှတကောက်ကောက်လိုက်ပါရသလဲဟု မေး မြန်းစုံစမ်းသည်။ ထိုအခါ ကျီးကန်းက လိမ္မာပါးနပ်စွာ ခိုပညာရှိ၏ အမူအကျင့်တို့အပေါ် နှစ်သက်သဘောကျ သဖြင့် ခိုသဘာဝအတိုင်း ကျင့်ကြံ၍ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးခွင့် ပြုပါရန် ဆရာတင်၍ မိတ်ဆွေဖွဲ့သည်။ ခိုပညာရှိသည်

ကျီးကန်း၏ လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော အကျင့်ဆိုးကို မသိ မြင်သဖြင့် မိတ်ဆွေအဖြစ် လက်ခံလိုက်သည်။ ခိုပညာရှိ နှင့်အတူ အစာရှာဖွေထွက်ရာ၌ ခိုပညာရှိ ရှေ့မှောက်တွင် သလေးကောက်နံတို့ကို စားစဖွယ်ပြုလုပ်သော်လည်း မျက် ကွယ်တွင် နွားချေးပုံတွင်းရှိ ပိုးလောက်တို့ကို ရှာဖွေစား သောက်သည်။

စားဖိုမှူးသည် ခိုပညာရှိနှင့်အတူ ကျီးကန်းကို တွေ့ မြင်သဖြင့် သနားကြင်နာစွာ ခိုငယ်အတွက် အဖော်ရသည် ဆိုပြီး သိုက်မြိုတစ်ခု ဆောက်လုပ်ပေးသည်။ ကျီးကန်း သည် ထိုသိုက်မြိုတွင် (၃၊ ၄)ရက်ခန့် ဟန်မပျက်နေထိုင် သော်လည်း စိတ်ထဲတွင် စားဖိုဆောင်မှ သားငါးတို့ကို စားချင်စိတ်က ကြီးစိုးနေသည်။ ထို့ကြောင့် ခိုပညာရှိ၏ အစာရှာထွက်ရန် ခေါ်ယူသောအခါ အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြု၍ နေမကောင်းဟန်ဆောင် ကျန်နေခဲ့သည်။

ခိုပညာရှိသည် ကျီး၏ ပြင်ပအမူအရာကိုကြည့်၍ အတွင်းစိတ် အမှန်ကို ရိပ်မိသဖြင့် နေမကောင်းသဖြင့် အတင်းအကျပ် အစာရှာထွက်ရန် မခေါ်ယူလိုကြောင်း သိ သော် မပြုသင့်၊မပြုထိုက်သော အမှုကိစ္စကို မပြုလုပ်ရန် ပြုလုပ်မိပါက နောင်တရစွာ အန္တရာယ်များ တွေ့ကြုံရမည် ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးမသတိပေးစကား ပြောကြားခဲ့သည်။

သူကြွယ်၏ စားဖိုမှူးသည် စားဖိုဆောင်၌ အမဲသား ငါးတို့ကို ချက်ပြုတ်ပြီး အခြားအလုပ်တစ်ခု လုပ်ကိုင်နေရာ အခွင့်ကောင်းကို စောင့်နေသော ကျီးသည် အလျင်အမြန် မီးဖိုဆောင်သို့ဝင်၍ အသားငါးတို့ကို စားသောက်ရန် ခြံ လေသည်။ စားဖိုဆောင်မှ အသံဗလံများကြား၍ စားနပ်ရိက္ခာ က မသင်္ကာစွာ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုသောအခါ အသားငါးတို့ကို စားသောက်ရန် ကိုက်ချီနေသော ကျီးကို တွေ့မြင်သည့် ထို့ကြောင့် မီးဖိုဆောင်တံခါးကို အလုပ်ပိတ်၍ ကျီးကို စားဆီးလိုက်သည်။

ပြေးပေါက်မရှိသောကျီးသည် စားဖိုမှူး၏လက်ထဲတွင် ကျရောက်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အမွှေးအတောင်များကို ဆွဲ၍ ချင်း၊ ငရုတ်၊ စပါးလင်တို့ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးလိမ်၍ သိုက်မြိုအတွင်းသို့ ပြန်ထည့်ထားလိုက်သည်။ ကျီးသည် ချင်း၊ ငရုတ်၊ စပါးလင်တို့၏ အာနိသင်ကြောင့် မချီမဝေဒနာကို ခံစားရသည်။

ခိုပညာရှိ ပြန်လာသောအခါ ကျီး၏ဖြစ်အံ့ကြံကြံ ပြီး နောက်ပြောင်လိုသဖြင့် ‘အဆွေမျိုး...အဘယ်ကြောင့်’

သိုက်မြဲအတွင်း ကျွန်းကျော်ဝင်ရောက်ရသနည်းဟု
မေးခိုင်းသည်။

ထိုအခါ ကျီးက ခိုပညာရှိစကား နားမထောင်မိသဖြင့်
အသံကွေ့ကွေ့ကြွကြွကြောင်း၊ လူ့အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း
များသည် သတ္တဝါတို့နှင့် မသင့်လျော်ကြောင်း၊ နောက်ထပ်
သစ်ပန် ဆင်းရဲဒုက္ခ မခံစားမိရန် ဝေးသောအရပ်၌ နေထိုင်
ခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုပြီး ခိုပညာရှိ
တို့နှစ်ဆက်ကာ အဝေးသို့ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာသွားလေ
သည်။

မည်သည့်နေရာမဆို ဒူးနေရာဒူး တော်နေရာတော်
ကျသုံးမှသာ အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ မသင့်သော
အမှုကို ပြုမူခြင်းသည် မကောင်းသောဆိုးကျိုးတို့ကို ဖြစ်
ပေါ်စေနိုင်သည်။ ဤဇာတ်တော်လာ ကျီးမိုက်သည် အစား
အသောက်၌ လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခဲ့သဖြင့် ဆင်းရဲဘေးဒုက္ခ
နှင့် တွေ့ကြုံရခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ပါ၍ လျှပ်ပေါ်လော်လည်
ခြင်း ကင်းစွာ၊ အရှက်အကြောက်တရား စောင့်ထိန်းခြင်းဖြင့်
နိုင်နှင့် လူမျိုးဂုဏ်သိက္ခာကို မြှင့်တင်ထိန်းသိမ်းရန် လိုအပ်
ပေသည်။

လော်လည်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော မှတ်ချက်များ(၂)

အရှက်အကြောက် ကင်းမဲ့၍ ကိုယ့်နေရာကိုယ်မနေ
သွားလာနေထိုင်မှု၌ လော်လည်သော မျောက်တစ်ကောင်
၏အကြောင်းကို မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ငါးရာ့ငါးဆယ်နိပါတ်တော်
လာ မတ်သရာဇဇာတ်တော်တွင် အထင်အရှား ဟောကြားခဲ့
သည်။ ထိုဇာတ်တော်အား မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သာဝတ္ထိပြည်ဖွား
အမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် ချစ်ခင်စွာမွေးမြူထားသော လျှပ်
ပေါ်လော်လည်သည့် မျောက်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟော
ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌
သီတင်းသုံးကော်မူစဉ် ရဟန်းတို့သည် သွားလာနေထိုင်မှု
၌ လော်လည်သော မျောက်တစ်ကောင်၏ အဖြစ်ဆိုးကို
ပြောဆိုနေကြသည်။ သာဝတ္ထိပြည်နေ အမျိုးသားတစ်
ယောက်သည် မျောက်တစ်ကောင်အား ချစ်ခင်စွာ ကျွေးမွေး
ပြုစု စောင့်ရှောက်ထားသည်။ အငြိမ်မနေတတ်သော မျောက်
တို့၏ သဘာဝအတိုင်း အနီးအနားရှိ ဆင်တင်းကုပ်သို့
သွားရောက်ပြီး ဆင်ကျောကုန်းပေါ် ပျော်မြူးဆော့ကစား
ကာ အညစ်အကြေး စွန့်လေ့ရှိသည်။

သီလရှိသော ဆင်တို့သည် အမျက်ဒေါသ မထွက်၊
ကောင်းစွာသည်းခံသော်လည်း သီလမရှိသောဆင်နှင့် တွေ့
သောအခါ အမျက်ဒေါသထွက်ကာ နှာမောင်းနှင့်ပုတ်၍
အသက်သေကျေ ပျက်စီးရသည်။ ထိုအကြောင်းကို မြတ်ဗုဒ္ဓ
ကြားတော်မူသောအခါ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း
ဟောပြခဲ့သည်။

ဗာရာဏသီပြည်၏ တောင်ခြေရင်းတစ်ခုရှိ ချိုင့်ဝှမ်း
အတွင်း ကျွဲမင်းတစ်ကောင် ကျင်လည်ကျက်စားနေသည်။
ကျွဲမင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းသည့်အပြင် သည်း
ခံခြင်းတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ကျွဲမင်းနေထိုင်ရာ ချိုင့်ဝှမ်း
နှင့် မနီးမဝေးတွင် လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော မျောက်တစ်
ကောင် နေထိုင်သည်။ ထိုမျောက်သည် ချိုင့်ဝှမ်းအတွင်းရှိ
ကျွဲမင်းကို တွေ့မြင်သောအခါ ကျောကုန်းပေါ်တက်၍ မြူး
ထူးခုန်ပေါက်ကစားခြင်း၊ ဦးချိုကိုကိုင်လျက် ကျွမ်းထိုးခြင်း၊
အညစ်အကြေးစွန့်ခြင်း အမှုတို့ကို ပြုသော်လည်း ကျွဲမင်း
သည် သည်းခံခြင်းတရားနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ စိတ်ဆိုး
အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိပေ။

မျောက်ငယ်သည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမဟုတ်၊ နေ့စဉ်
ရက်ဆက် လာရောက်ဆော့ကစားခြင်းအပေါ် သစ်ပင်စောင့်
ရကွဲစိုးသည် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွဲမင်း
အား မျောက်ငယ်၏ လုပ်ရပ်အပေါ် သည်းခံခြင်းမပြုဘဲ
အသက်သေဆုံးသည်အထိ ဦးချိုနှင့်ခတ်ရန် မကျေမနပ်ဖြင့်
ပြောဆိုတိုက်တွန်းသည်။

ကျွဲမင်းသည် သဘောထားပြည့်ဝသူဖြစ်၍ သည်းခံ
ခြင်းမရှိသော ကျွဲတို့အပေါ် သွားရောက်ပြုမူလျှင် အမျက်
ဒေါသထွက်ပြီး သူတရား သူစီရင်ပေလိမ့်မည်ဟု ပြန်လည်
ပြောဆိုလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရန်ကိုရန်ခြင်း မတုံ့နင်းသော
သူတော်ကောင်းတို့၏ထုံးကို နှလုံးမူလျက် မျောက်ငယ်၏
အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ရာ အခြားတစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်း
နေထိုင်သည်။

မျောက်ငယ်သည် ချိုင့်ဝှမ်းအတွင်း ရောက်ရှိလာသော
ကျွဲတစ်ကောင်ကို သည်းခံစိတ်ရှိသော ကျွဲအထင်ဖြင့် ကျော
ကုန်းပေါ်တက်၍ ခုန်ပေါက်ကစားခြင်းအမှုပြုပြီး ကျင်
ကြီး၊ ကျင်ငယ်များ စွန့်ချသည်။ မျောက်ငယ်၏ ခုန်ပေါက်
ကစားခြင်းအပေါ် သည်းခံနိုင်သေးသော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ် ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်များ စွန့်ပစ်သောအခါ များစွာ
အမျက်ဒေါသထွက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မျောက်ငယ်အား

ကျောကုန်းပေါ်မှ မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျရောက်စေရန် ခန္ဓာကိုယ် လှုပ်ယမ်းပြီး ချိန်နှင့် စွမ်းအားရှိသရွေ့ ထိုးခတ်သည်။ မျောက်ငယ်သည် ကျွဲ၏ ကျောကုန်းပေါ်မှ မြေပြင်သို့ မရောက်မီအတွင်း ချို့ဖျားတွင် အသက်ပါ၍ သေပွဲဝင်ခဲ့ရသည်။

ထိုအခါမှ မျောက်ငယ်သည် ကြီးစွာသောနောင်တရခဲ့သော်လည်း သူ့အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ခြင်း အခွင့်အရေး မရှိတော့ပေ။ မျောက်ငယ်သည် မိမိ၏ အကျင့်စရိုက်ကို ပြုပြင်ရန် သတိမရသကဲ့သို့ လူတစ်ဖက်သားအပေါ် စာနာမှုတရား ကင်းမဲ့ခဲ့သည်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းအတ္တစိတ်ထားဖြင့် သွားလာနေထိုင်မှု၌ လော်လည်ခဲ့သောကြောင့် အသက်မသေဆုံးသင့်ဘဲ သေဆုံးခဲ့ရသည်။

သူတစ်ပါး ထိခိုက်နစ်နာစေသော အကျင့်စရိုက်မျိုးကို အချိန်မီပြုပြင်ရန် လိုအပ်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါး၏ သည်းခံခြင်း စိတ်ထားအပေါ် အခွင့်အရေးယူ အမြတ်မထုတ်သင့်ပေ။ လူ့လောကတွင် သည်းခံခြင်းတရား မွေးမြူနိုင်သူရှိသကဲ့သို့ သည်းခံခြင်းတရား ကင်းမဲ့သူလည်းရှိသည်။ လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေဆိုသည့်အတိုင်း တစ်ဖက်သား၏ အတွင်းစိတ်ကို မသိရှိနိုင်သဖြင့် စိတ်ထင်ရာလုပ်တတ်သည့် အမူအကျင့်မျိုးကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

လူတစ်ယောက်တည်းပင် ပျားသာ အစဉ်ချီသည်။ လူ အစဉ်မချီနိုင် ဆိုသည့်စကားအတိုင်း စိတ်ကောင်းဝင်သည့် အချိန်ရှိသလို စိတ်ဆိုးဝင်သည့်အချိန်လည်း ရှိတတ်သည်။ စိတ်ကောင်းဝင်သည့်အချိန်တွင် သည်းခံခြင်းတရားနှင့် ပြည့်ဝနေသော်လည်း စိတ်ဆိုးဝင်သည့်အချိန်တွင် မလိုလားအပ်သော ပြဿနာများ တွေ့ကြုံခံစားရတော့သည်။ အကောင်း၊ အဆိုးကား လော်လည်ခြင်းကင်းသောအမှုကို ပြုကျင့်ရန် လိုအပ်ပေသည်။

လူ့ဘဝတွင် အကျိုးမမှုများ ကင်းဝေးစေရန် မိမိကိုယ်မိမိ စောင့်ထိန်းခြင်းသည် ပထမဦးဆုံး လိုအပ်ချက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ မိမိ၏စိတ်တွင် သည်းခံခြင်း၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း၊ မေတ္တာစိတ်ထားခြင်း၊ အစဉ်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသော တရားတို့ ပြည့်ဝခြင်းဖြင့် မိမိကိုယ်ကို စောင့်ထိန်းနိုင်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါးတို့အား စောင့်ထိန်းရာလည်း ရောက်ပေသည်။

လူတိုင်း မြေကြီးကဲ့သို့ ကျင့်ကြံနိုင်ရန် ကြိုးစားတည်ဆောက်သင့်သည်။ မြေကြီးသည် မိမိအပေါ် ရောင်စုံတဖိတ်ဖိတ်လက်သော ကျောက်မျက်ရတနာများ ရောက်ရှိလာသော်

လည်း မမက်မော၊ ညစ်ပတ်ပုပ်ဟောင်သော အနံ့ဆိုးတို့ ကျရောက်လာလျှင်လည်း အပြစ်မပြော၊ ဓားနှင့်ခုတ်ခုတ်၊ တုတ်နှင့်ရိုက်ရိုက် ပြန်လှန်တုံ့ပြန်ခြင်း မပြုပေ။ ကောင်းသော လောကခံဖြစ်စေ၊ ဆိုးသော လောကခံဖြစ်စေ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ တစ်သမတ်တည်း ကျင့်သုံးသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်ဗုဒ္ဓက သည်းခံခြင်းတရားထက် သာလွန်သော ကိုယ်ကျိုးစီးပွားမရှိဟု ဟောတော်မူခဲ့သည်။

လော်လည်ခြင်း၏ အပြစ်နှင့် သည်းခံခြင်း၏ အကျိုးတို့ကို ဝေဖန်ဆန်းစစ်၍ မိမိတို့၏ အကျင့်စရိုက်များကို ပြန်လှန်ဆန်းစစ်ကာ အေးချမ်းသော လူ့ဘောင်ကို တည်ဆောက်နိုင်သည်။ သည်းမခံမှုသေးသေးကလေးကြောင့် ကြီးမားသောအောင်မြင်မှု မဆုံးရှုံးစေရန်နှင့် လော်လည်ခြင်းကြောင့် ကြီးမားသောအန္တရာယ် မတွေ့ကြုံစေရန် သတိတရားနှင့် ခရီးသွားကြရန် ဆင်ခြင်သင့်ပေသည်။

လော်လည်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော မှတ်ချက်များ(၃)

မြန်မာနိုင်ငံသည် မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ တစ်လင်တစ်မယားစနစ် ကျင့်သုံးသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ နှစ်ဖက်မိဘတို့၏ သဘောတူညီခွင့်ပြုချက်အရ ပုဆိုးတန်းတင် အကြင်လင်မယားအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရပ်ကွက်ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးများ၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူညီစွာ ချစ်သဒ္ဓါမျှကြသဖြင့်လည်းကောင်း အိမ်ထောင်တစ်ခု တည်ထောင်ကြသည်။

လော်လည်ခြင်း(၅)ပါးတွင် တစ်ပါးသော ယောက်ျားတို့၌ လော်လည်ခြင်းသည် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ တရားဝင်ခင်ပွန်းယောက်ျားမှလွဲ၍ တစ်ပါးသောယောက်ျားများအပေါ် လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်းကို မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းမှ လက်သင့်မခံသကဲ့သို့ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဝေဖန်စွာ ချလေ့ရှိသည်။

တစ်ပါးသောယောက်ျားတို့အပေါ် လော်လည်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူသော ငါးရာဇ်ဆယ် နိပါတ်တော်လာ ဥဒ္ဓိန္ဒဘတ္တဇာတ်တော်တွင် အထင်အရှား သိမြင်နိုင်သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သာဝတ္ထိပြည် တဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးစံပယ်တော်မူစဉ် မယာဇ်ဟောင်း၏ ဖြားယောင်းမှုကြောင့် သာသနာတော်အတွင်း မပျော်မွေ့သော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဟော

ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗာရာဏသီပြည် ကာသိတိုင်းရှိ ရွာတစ်ရွာတွင် ပုဏ္ဏား နှစ်ဆယ့်နှစ်ဦး နေထိုင်ကြသည်။ ပုဏ္ဏားမသည် သီလ ဘင်း၍ ဖောက်ပြန်တတ်သော အကျင့်ရှိသော်လည်း ပုဏ္ဏား ငြီးသည် အကျင့်သီလ ဖြူစင်သည်။ တစ်နေ့တွင် ပုဏ္ဏား ငြီးသည် အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ခရီးသွားခိုက် ပုဏ္ဏားမသည် လင်ငယ်ဖြစ်သူအား အခန်းတွင်းသို့ ခေါ်ယူ၍ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို ပြုကျင့်သည်။ ထိုမျှနှင့် အားမရနိုင်စွာ လင်ငယ် ဖြစ်သူအပေါ် စေတနာရေစီးကမ်းပြုလျက် စားဦးစားဖျား ဆင်းဟင်းတို့ဖြင့် တည်ခင်းစည်ခံသည်။

လင်ငယ်ဖြစ်သူသည် ပုဏ္ဏားမ ခူးခပ်ကျွေးမွေးသော ဆင်းဟင်းတို့ကို မြန်ရေရက်ရေ စားသောက်နေစဉ် ပုဏ္ဏားမသည် ပုဏ္ဏားကြီး ပြန်လာသည်ကို သိရှိနိုင်ရန် အိမ်ရှေ့တွင် ကိုယ်တိုင် စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

ထိုအချိန်တွင် နန္ဒလုလင် အမည်ရှိ တောင်းစားသူသည် နှုတ်လက်ဆွဲလျက် ပုဏ္ဏားမအိမ်သို့ ဝင်ရောက်တောင်းခံရန် ဆန္ဒကောင်းကို စောင့်စားနေသည်။ ထိုစဉ် ခရီးသွားရာမှ ပြန်လာသော ပုဏ္ဏားကြီးအား တွေ့မြင်သောအခါ ပုဏ္ဏားမ သည် လင်ငယ်ဖြစ်သူအား စပါးကျီအတွင်းသို့ အလျင်အမြန် နှုတ်လိုက်သည်။ လင်ငယ် စားသွားသော ထမင်းဟင်းတို့ကို ဆီးဆည်းချိန် မရသဖြင့် ပုဏ္ဏားကြီးအား ထိုထမင်းပွဲနှင့် ခင် ကျွေးမွေးလေသည်။

ပုဏ္ဏားမသည် လင်ငယ်ဖြစ်သူ စားသုံးပြီးသောထမင်း အပေါ်၌ ထမင်းပူတို့ကို ထပ်မံဖြည့်သွင်း၍ ပုဏ္ဏားကြီးအား အစုအရာမပျက် ရေဆေးခွက်ကို ကမ်းသည်။ ပုဏ္ဏားကြီး သည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုနှင့်အတူ ထမင်းပွဲအား လက် နှုတ်လိုက်သောအခါ အပေါ်ဘက် ထမင်းသည် ပူ၍ အောက် ဘက် ထမင်းများ အေးနေသည်ကို သတိပြုလိုက်မိသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ပါးသူ စားပြီးသော စားကြွင်းစားကျန်များ ဖြစ်တန်သည်ဟု သံသယစိတ်ဖြင့် ပုဏ္ဏားမအား အကြောင်း ရင်းကို မေးမြန်းစုံစမ်းသည်။

ပုဏ္ဏားမသည် ပုဏ္ဏားကြီး ကျေနပ်စေလောက်သော အကြောင်းပြချက် မရှိသည့်အပြင် ယုတ်မာသောအကျင့် ပြုလုပ်သည့်အဖြစ် ပေါ်မည်ကို စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပြီး တစ် နှစ်မျှ ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်း မပြုဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေသည်။ ထိုအခြင်းအရာကို အစအဆုံးတွေ့မြင်သော နန္ဒလုလင်သည် ပုဏ္ဏားကြီးသည် လင်ကြီးဖြစ်၍ စပါးကျီ၌ ပုန်းအောင်းနေ

သူသည် လင်ငယ်ဖြစ်မည်ဟု တပ်အပ်သိမြင်သည်။

နန္ဒသည် နိမ့်ကျသော သူတောင်းစားဖြစ်သော်လည်း မြင့်မြတ်သောစိတ်ထား ရှိသူဖြစ်သဖြင့် ပုဏ္ဏားမ၏ ယုတ် နိမ့်သော အကျင့်ဆိုးကို ပုဏ္ဏားကြီးအား ပြောပြမှ ဖြစ်ချေ မည်ဆိုပြီး ပုဏ္ဏားကြီးအား အကြောင်းစုံကို ပြောကြား လိုက်သည်။ ပုဏ္ဏားကြီးအား မိမိသည် နန္ဒမည်သော တောင်း စားသူဖြစ်ကြောင်း၊ ပုန်းကန်ထဲရှိ ထမင်းများ အပေါ် ပူ၍ အောက်ဘက် အေးနေခြင်းသည် ရိုးသားမှု မရှိကြောင်း၊ လင်ငယ်ဖြစ်သူ၏ စားကြွင်းစားကျန်များကို ထမင်းပူအုပ်၍ ကျွေးမွေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လင်ငယ်သည် ပုဏ္ဏားကြီးအား ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သဖြင့် စပါးကျီအတွင်း ပုန်းအောင်း နေကြောင်း ပြောပြသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် နန္ဒလုလင် ပြောစကားများ ကြား လိုက်ရသောအခါ နားဝတွင် သံရည်ပူနှင့် လောင်းသည့် အလား လွန်စွာခံပြင်းဒေါသထွက်မိသည်။ ထို့ကြောင့် စပါး ကျီအတွင်း ဝင်ရောက်ရှာဖွေသောအခါ လင်ငယ်ဖြစ်သူကို တွေ့ရှိပြီး သျှောင်ကိုဆွဲ၍ ဆဲရေးရိုက်နှက်လေသည်။ ထို့ နောက် ယုတ်မာသောအမှုကို ပြုကျင့်သော ပုဏ္ဏားမအား သေလုမြောပါး ရိုက်နှက်ဆုံးမသဖြင့် နောက်နောင် ဘယ် သောအခါမျှ ယုတ်မာသောအကျင့်ကို ပြုလုပ်မည်မဟုတ် ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် ကတိပေး၍ တစ်သက်လုံး ရှောင် ကြဉ်လေသည်။

အခြားတစ်ပါးသော ယောက်ျားတို့အပေါ် လော်လည် ခြင်းသည် အကြောင်းရင်းမှန် မပေါ်သေးချိန်၌ ဖျော်ရွှင်ဖွယ် အတိဖြစ်သော်လည်း အကြောင်းရင်းမှန် ပေါ်လာသည့်အခါ အကုသိုလ်ပြုဟန်ဆိုးဝင်၍ အကျိုးနည်းရသည်။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်မှုသည် မည်မျှဝင် လုံခြုံရေးရန် ခုံးကွယ်ထားသော် လည်း တစ်နေ့မဟုတ်တစ်နေ့ ပေါ်ပေါက်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိဟူ၍ မိန့်ခဲ့သလို မည်သူမျှ မသိနိုင်သေးသော်လည်း ကိုယ့်စိတ်နှင့် ကိုယ် စောင့်နုတ်အပေါ် လှည့်ဖြား၍ မရနိုင်ပေ။ မကောင်းမှုပြု သူသည် ကောင်းမှုပြုစဉ်၌ ဆင်ခြင်တုံတရား ကင်းမဲ့စွာ ပြုမှုခဲ့သော်လည်း အသိတရားဝင်လာသော တစ်နေ့တွင် မကောင်းသောအကုသိုလ် ပြုလုပ်ခဲ့သော မိမိကိုယ်ကို ရွံမုန်း၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရိုးစွပ်သော အတ္တာနုဒါနဘေး ဆိုက်ရောက်တတ်သည်။ ထိုသို့ အတ္တာနုဒါနဘေး ဆိုက် ရောက်သောသူသည် နောင်တမလွန်ဘဲ အပါယ်သို့ မလွဲ

ဧကန် ကျရောက်ရပေသည်။

မိန်းမကောင်းမိန်းမမြတ်တို့သည် မိမိခင်ပွန်းယောက်ျား မှလွဲ၍ တစ်ပါးသောယောက်ျားတို့အပေါ် စိတ်ဖြင့်ပင် လော် လည်ဖြစ်မှားခြင်းမရှိ။ သီလ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံကြွယ်ဝကြ သည်။ မိန်းမဆိုးမိန်းမယုတ်တို့သည်သာ တစ်ပါးသော ယောက်ျားတို့အပေါ် လော်လည်ခြင်းအကျင့်ကို ကျင့်ကြ သည်။ သို့ပါ၍ လောကအလယ် မျက်မှောက်သာမက နောင်ဘဝတိုင်အောင် ဆိုးကျိုးပေးနိုင်သော လော်လည်ခြင်း အမှုကို ရှောင်ကြဉ်ကျင့်သုံးရန် သတိပြုသင့်ပေသည်။

လော်လည်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော မှတ်ချက်များ(၄)

လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်းသည် ကျင့်သုံးအပ်သော ကုသိုလ်ဖြစ်စေသည့်တရား မဟုတ်သဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ကျင့် သုံးသင့်သည်။ မသင့်လျော်သော အဝတ်တန်ဆာတို့၌ လော် လည်သဖြင့် အကျိုးစီးပွား ပျက်စီးရသည်ကို ဝေဖန်ဆန်းစစ် သတိပြုသင့်သည်။ အဝတ်တန်ဆာတို့၌ လော်လည်သဖြင့် ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူ သော ငါးရှာငါးဆယ်နိပါတ်တော်လာ သဗ္ဗဒါဠိဇာတ်တော် တွင် အထင်အရှား တွေ့မြင်နိုင်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးစံပယ်တော်မူစဉ် လောကီဈာန်တန်ခိုးဖြင့် အဓာ တသတ်၏ ကြည်ညိုမှုကို ရယူပြီး လာဘ်လာဘတိုးပွားရန် ကြံဆောင်ခဲ့သော ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြား ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေဝဒတ်သည် မြတ်ဗုဒ္ဓအား နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့် လာဘ်လာဘပျက်ပြားစေရန်မှအစ အသက်အန္တရာယ် သေ ဆုံးစေသည်အထိ လုံ့လစိုက်ကြံစည်ခဲ့သည်။ နာဠာဂီရိဆင် အား အရက်ကိုးမောင်းတိုက်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓအား လုပ်ကြံခဲ့သော် လည်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့် လွတ် မြောက်ခဲ့သည်။ မကောင်းမှုကြံစည်သူ ဒေဝဒတ်သည်သာ လူအများ၏ ဒဏ်ခတ်ခြင်းခံရပြီး လာဘ်လာဘကွယ်ပျောက် ခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကို တရားသဘင်၌ စုဝေးပြောဆို နေစဉ် မြတ်ဗုဒ္ဓကြားသိတော်မူပြီး ဒေဝဒတ်၏ အတိတ်ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းဟောတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ဗာရာဏသီပြည်ရှင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးထံပါးတွင် ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် ဝင်ရောက်စေားလျက် ရှိသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဗေဒင်သုံးပုံနှင့် အဋ္ဌာရသတစ်ဆယ့်

ရှစ်ရပ်တို့ကို ထူးချွန်ပေါက်မြောက်စွာ တစ်ဖက်ကမ်းခင် တတ်မြောက်သဖြင့် မင်း၏ လက်ရုံးတစ်ဆူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မြေပြင်ပေါ်ရှိ ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်စေနိုင်သော ပထဝီဇယမန္တန်ကိုလည်း တတ်မြောက်သည်။

တစ်နေ့တွင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သော နေရာတစ်ခုကို ရှာဖွေလျက် ကျောက်ဖျာထက်ပေါ်၌ ပထဝီ ဇယမန္တန်ကို ရွတ်ဖတ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် လွန်ခဲ့သော အတိတ်ဘဝ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး ပထဝီဇယမန္တန်ကို တတ် မြောက်ခဲ့သော မြေခွေးတစ်ကောင်သည် တွင်းတစ်ခုတွင် အောင်း၍ နားထောင်မှတ်သားလေသည်။ ပုဂ္ဂိုလ် ရွတ်ဖတ် ပြီးသောအခါ မြေခွေးသည် တွင်းဝမှထွက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အား ပထဝီဇယမန္တန်အား သင်သာ ရသည်မဟုတ်၊ ငါး လည်း ရသည်ဟု ပြောဆိုသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မြေခွေး ၏ ကောက်ကျစ်သော စိတ်ရင်းမှန်ကို သိမြင်သဖြင့် မကောင်းမှုများစွာ ပြုလုပ်မည်ကို စိုးရိမ်စွာ လိုက်လံဖမ်း ဆီးသည်။

မြေခွေးသည် တောအတွင်း ဝင်ရောက်ထွက်ပြေး သဖြင့် ဖမ်းမိနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ မြေခွေးသည် တောင်မှ တစ်ခု၌ ပထဝီဇယမန္တန်ကို ရွတ်ဖတ်သောအခါ တောတွင်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် အနီးအပါးသို့ ဝင်ရောက်စောင့်ကြည့် သည်။ မြေခွေးသည် သဗ္ဗဒါဠိမင်းအဖြစ်ခံယူကာ မြေခွေး တစ်ကောင်အား မိဖုရားတင်မြှောက်သည်။ ဆင်နှစ်စီးအပေါ် တွင် ခြင်္သေ့ခံစေလျက် ခြင်္သေ့အပေါ်တွင် မြေခွေးမနှင့် ယှဉ်တွဲထိုင်ကာ တောဘုရင်အဖြစ် ခံယူသည်။ ပထဝီဇယ မန္တန်အကျိုးကြောင့် အခြွေအရံပေါများသည့်ပြင် တစ်ဆယ့် နှစ်ယူဇနာရှိသော ခြေလေးချောင်းစစ်သည်အင်အား ပြည့်စုံ လာသည်။

မြေခွေးသည် လာဘ်လာဘ၊ အခြွေအရံအင်အား တောင့်တင်းသောအခါ တင်းတိမ်ခြင်းမရှိ လာဘ်လာဘ အပေါ် လော်လည်စွာ ဗာရာဏသီပြည်ရှင်မင်းထံ စစ်ထိုးစေ ရာဇသံပေးပို့ခဲ့သည်။ မြေခွေး၏ ရာဇသံကြောင့် တိုင်းသူ ပြည်သားများသည် တောတွင်းသို့ မဝင်ရဲဘဲ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့စွာ မြို့တွင်း၌ မြို့တံခါးပိတ်၍ နေရသည်။

ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်းကြီးအား စိုးရိမ်တော် မမူရန်နှင့် ကိစ္စအားလုံး သူကြံဆောင်မည်ဟု နှစ်သိမ့်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မြို့ကို ဝိုင်းရံထားသော မြေခွေးခေါင် ဆောင် တောဘုရင်ကို မျှော်စင်မှ မည်သည့်နည်းဖြင့် ဗာရာ

သိပြည်အား စစ်ထိုးမည်ကို မေးမြန်းသည်။ မြေခွေး
ခေါင်းဆောင်သည် ဗာရာဏသီပြည်အား ခြင်္သေ့ဟောက်သံ
ဖြင့် လူအများ ထိတ်လန့်သေကျေ ပျက်စီးခြင်းဖြင့် စစ်
ထိုးမည်ဟု ပြန်ကြားသည်။

ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြေခွေးခေါင်းဆောင်၏ စစ်
သိယာယ်ကို သိရှိသောအခါ မင်းကြီးနှင့်တကွ တိုင်းသူ
ပြည်သား သတ္တဝါအများတို့အား တစ်ဦးမကျန် နားကို
ခိတ်စေသည်။ ထို့နောက် မျှော်စင်ထက်သို့တက်ပြီး မြေခွေး
ခေါင်းဆောင်အား ဗာရာဏသီပြည်အား ခြင်္သေ့တို့၏
သောက်သံဖြင့် သိမ်းယူခြင်းသည် ရယ်စရာဖြစ်ကြောင်း
အမျိုးမြင့်မြတ်သော ခြင်္သေ့တို့သည် အမျိုးယုတ်သော မြေ
ခွေး၏စကားကို နာခံမည်မဟုတ်ဟု ဒေါသစိတ်ကို နှိုးဆွ
ပေးသည်။

မြေခွေးခေါင်းဆောင်သည် ပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားအပေါ်
မဲချင်စိတ်ဖြင့် စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ခြင်္သေ့မင်းအား
သောက်စေရန် အမိန့်ပေး၍ သက်သေပြရန် ပြုလုပ်သည်။
ခြင်္သေ့မင်းသည် မိမိအော်သံကြောင့် တောတိရစ္ဆာန်များ
သေကျေပျက်စီးမည်ကို ကြိုတင်တွေးဆမြင်သဖြင့် ဟောက်
သံမပြုလုပ်ရန် (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် တားမြစ်ပြောဆိုသည်။

မြေခွေးခေါင်းဆောင်သည် ပထဝီဇယမန္တန်အစွမ်းဖြင့်
ခြင်္သေ့၏ ဖျောင်းဖျါခြင်းအပေါ် လက်သင့်မခံနိုင်ပေ။ ခြင်္သေ့
သောက်သံ ပေါ်ထွက်လာသည်နှင့် ဆင်တို့သည် ကြောက်
သန့်တကြား ပြေးလွှားသဖြင့် မြေခွေးခေါင်းဆောင်သည်
ချီသို့ပြုတ်ကျသည်။ အခြားသော တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း
ကြောက်လန့်တကြား ပြေးလွှားကြသဖြင့် တစ်ကောင်နှင့်
တစ်ကောင် တွန်းထိုးတိုက်မိကာ သေကျေပျက်စီးကြရ
သည်။ မြေခွေးခေါင်းဆောင်လည်း မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျ
ချက်ပြီး ဆင်တို့၏ နင်းချေမှုကြောင့် အသက်သေဆုံးရ
သည်။ မြေခွေး၏ လာဘ်လာဘအပေါ် လော်လည်ခြင်း
ကြောင့် ကိုယ်တိုင် ပျက်စီးရသည့်အပြင် အခြားသတ္တဝါတို့
လည်း ပျက်စီးရသည်။

ထိုအခါ ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မျှော်စင်ထက်မှ
ဆင်းသက်ပြီး မြို့သူမြို့သားတို့အား ပိတ်ဆို့ထားသော နား
တို့ကို ဖယ်ရှားစေ၍ မြို့ပြင်တွင် အတုံးအရုံး သေဆုံးနေ
သော သားကောင်တို့ကို ကောက်ယူစေသည်။ ဗာရာဏသီ
မြို့သူမြို့သားတို့သည် အသားဟင်းလျာများကို တစ်နေ့
အည်း ကုန်အောင်မစားသုံးနိုင်သဖြင့် ကျန်ရှိသောအသား

တို့ကို နေလှန်းခြင်း၊ မီးကင်ခြင်းတို့ဖြင့် အခြောက်ခံ၍
စားသုံးကြလေသည်။

သဗ္ဗဒါဠိ မြေခွေးသည် ခြောက်မြားလှသော စည်းစိမ်
လာဘ်လာဘ၊ အခြံအရံ ပြည့်စုံသော်လည်း လျှပ်ပေါ်လော်
လည်၍ မာန်မာန်ထောင်လွှားခြင်းကြောင့် ပျက်စီးရသော
ဘဝသို့ ရောက်ရပေသည်။ သို့ပါ၍ ကောင်းကျိုးလိုလား
သော သူတော်ကောင်းတို့သည် စည်းစိမ်လာဘ်လာဘ၌
လော်လည်ခြင်း ကင်းကြသည်ကို သတိမူသင့်သည်။

လော်လည်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော မှတ်ချက်များ(၅)

ပစ္စည်းဥစ္စာကာမဂုဏ်တို့၌ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းမရှိ
အလွန်အကျွံ တပ်မက်ခြင်းကို ပစ္စည်းဥစ္စာ၌ လော်လည်
ခြင်းဟု ခေါ်သည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ လော်လည်
ခြင်းသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသူဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူဖြစ်
စေ ဝင်ရောက်ကပ်တွယ် နှိပ်စက်တတ်သည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ကာမဂုဏ်တို့အပေါ် လော်လည်ခြင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူသော ငါးရာငါး
ဆယ်နိပါတ်တော်လာ ကာမနီတဇာတ်တွင် အထင်အရှား
တွေ့မြင်နိုင်သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကာမနီတပုဂ္ဂိုလ်ကို
အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗာရာဏသီပြည်၌ မင်းပြုတော်မူသော ဗြဟ္မဒတ်မင်း
ကြီးတွင် သားတော်နှစ်ပါးရှိသည်။ မင်းကြီးနတ်ရွာစံ ကံ
ကုန်တော်မူသောအခါ အစဉ်အလာအရ သားကြီးဖြစ်သူ
သည် မင်းကြီးအရာဆက်ခံ၍ သားငယ်သည် အိမ်ရှေ့မင်း
သားအဖြစ် စိုးစံသည်။

မင်းကြီးသည် ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၊ ကိလေသာကာမဂုဏ်
တို့ ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော်လည်း ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းမရှိ။
လောဘာရမ္မက် ကြီးမားသည်။ မင်းကြီး၏ လောဘာရမ္မက်ကို
အသိတရားရစေရန် သိကြားမင်းသည် ပုဂ္ဂိုလ်အသွင် ခန့်
ဆင်း၍ ဝင်ရောက်ခစားသည်။ မင်းကြီးအား ဘေးအန္တရာယ်
ကင်းစင်၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ပြည်ကြီးသုံးပြည်ကို ခွေ
မြင်ခဲ့ကြောင်း၊ စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံ၍ သယံဇာတ များစွာ
ကြွယ်ဝကြောင်း၊ ထိုပြည်တို့ကို စစ်သည်တို့လည်း အလွန်
ငယ်မျှဖြင့် ဆောင်ယူနိုင်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

မင်းကြီးသည် ဥစ္စာ၊ ကာမဂုဏ်၌ လော်လည်ခြင်း
မနက်ဖြစ်၍ သွားရောက်ရန် ပုဂ္ဂိုလ်အသွင် ခန့်ဆင်း

သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် မင်းကြီးသည် စစ်သည်အင်အား စုဆောင်းခေါ်ယူပြီး သုံးပြည်ကို သိမ်းယူနိုင်ရန် အကြံပေး လျှောက်ထားသောပုဏ္ဏားကို အလျင်အမြန်ခေါ်ယူစေသည်။ အမတ်တို့က ပုဏ္ဏားလုလင်သည် အဝတ်တန်ဆာ၊ ရိက္ခာတို့ ထားခဲ့သလားဟု မေးမြန်းရာ မင်းကြီးက ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း နှင့် တိုင်းပြည်အနှံ့ ရှာဖွေရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပုဏ္ဏားအား မည်သို့မျှ ရှာဖွေမတွေ့ရှိသောအခါ များစွာသောစည်းစိမ်နှင့် သုံးပြည်ထောင်ဘုရင်အဖြစ်မှ လွဲချော်ခဲ့သည်ဟု ပြင်းစွာစိုးရိမ်ပူဆွေးသောက ရောက်ရသည်။ မင်းကြီးသည် ထိုစိတ်ဖြင့် နှလုံးသွေးပျက်၍ သွေးအန်သော ဝေဒနာ ခံစားရပြီး နန်းတွင်းသမားတော်မျိုးစုံဖြင့် ကုသသော်လည်း ပျောက်ကင်းသက်သာခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

သုံးလေးရက်ခန့် ကြာသောအခါ သိကြားမင်းသည် မင်းကြီး၏ အခြေအနေကို ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုရာ သွေးဝမ်းသွန်သည့် ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသည်ကို သိရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးကုသသော ပုဏ္ဏားအသွင် ဆောင်ယူ၍ မင်းအိမ်တံခါးသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ မင်းမူထမ်းတို့က မင်းကြီးထံမှောက် ခေါ်ဆောင်သွားပြီး မင်းကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ခံစားနေရသော သွေးဝမ်းသွန်သည့်ရောဂါ ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းရင်းကို စုံစမ်းမေးမြန်းသည်။

မင်းကြီးက သွေးဝမ်းသွန်သည့်ရောဂါ ဖြစ်ရခြင်းသည် အစားအသောက် ချို့ယွင်းခြင်းကြောင့်မဟုတ်၊ အမြင်၊ အကြား ချို့ယွင်းခြင်းကြောင့်လည်းမဟုတ်၊ သုံးပြည်ထောင်နှင့် မြောက်မြားလှစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို လက်လွှတ်သဖြင့် သောကတရားတို့ ဝင်ရောက်နှိပ်စက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ဆေးဆရာပုဏ္ဏားက သုံးပြည်ထောင်နှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့အပေါ် လော်လည်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါဖြစ်ကြောင်း သိရှိသွားသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းကြီး၏ ဝေဒနာသည် ပဋိဇီဝဆေးဝါးများဖြင့် ကုသ၍ ပျောက်ကင်းနိုင်သောရောဂါ မဟုတ်ပေ။ အသိဉာဏ်ပညာကို အသုံးချ၍ ကုသမှသာ ပျောက်ကင်းနိုင်သည်။ ပညာရှိသမားတော်တို့သည် မြွေကိုက်ခြင်း၊ ဘီလူးဖမ်းခြင်း စသည့် ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်သော်လည်း ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၊ ကိလေသာကာမဂုဏ် စသည့်အကုသိုလ်တရားများ နှိပ်စက်သော ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ မရရှိခဲ့သော ပြည်သုံးထောင်နှင့်

လက်ရှိအုပ်ချုပ်နေသော ပြည်တို့ကို ပေါင်းစည်း၍ အုပ်ချုပ်လျှင် ရွှေခွက်လေးခွက်၊ သလွန်လေးခု၊ ဝတ်ရုံလေးတွဲ ဖြင့် အုပ်ချုပ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တဏှာ၏အလိုကိုလိုက်လျှင် ကြီးပွားတိုးတက်ရန် လမ်းမမြင်၊ စိုးရိမ်သောက တို့ပွား၍ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်း ဆင်းရဲပြီး အပါယံသို့ ကျရောက်နိုင်ကြောင်း လျှောက်တင်သည်။

မင်းကြီးသည် ဆေးဆရာပုဏ္ဏား၏ တရားတော်ကြားနာရသည်နှင့် တိမ်ဖုံးနေသောလ၊ပမာ စိုးရိမ်သောကတရားတို့ ကင်းစင်၍ စိတ်ကြည်လင်ခြင်း ဖြစ်စေသည်။ စိတ်၏ ကျန်းမာခြင်းကြောင့် မင်းကြီးခန္ဓာကိုယ်တွင် ဆေးရောက်နေသော သွေးဝမ်းသွန်သည့် ရောဂါဝေဒနာသည် တစ်မဟုတ်ချင်း ပျောက်ကင်းသွားလေသည်။ ထိုအခါ ဆေးဆရာပုဏ္ဏားသည် သိကြားမင်းအသွင် ထုတ်ဖော်ပြသ၍ မင်းကြီးအား ကောင်းစွာဟောပြောဆုံးမပြီး နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွားသည်။ မင်းကြီးသည် နောင်တကြီးစွာရလျက် ဒီဇာသီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မွေ့ပျော်၍ လွန်သောအခါ ကောင်းရာသုဂတိဘိဌာနသို့ ရောက်ရှိလေသည်။

လော်လည်ခြင်းသည် မည်သည့်နေရာတွင်မဆို ကျသုံးရန် မသင့်သကဲ့သို့ ကျင့်သုံးရန် မဆောင်သင့်သော ကောင်းသောအကျိုးကင်းစင်၍ ဆိုးသောအကျိုးကိုသာ ဆောင်တတ်သည်ကို သင်ခန်းစာယူသင့်သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူသော ယောနိယော မနသိကာရ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းသည် ရောဂါဝေဒနာကင်းစင်စေသော ဆေးကောင်းတစ်လက်ဆိုလျှင် မမှားနိုင်ပေ။

လော်လည်ခြင်း(၅)ပါးသည် နှစ်သက်သာယာအပ်သော တရားမဟုတ်ပေ။ မြတ်ဗုဒ္ဓမိန့်ဆိုခဲ့သော မသာယာအပ်သော သဘောတရားသည် သာယာဖွယ်အသွင်ကြီးလည်းကောင်း၊ မချစ်ခင်အပ်သောသဘောတရားတို့သည် ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ် အသွင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲသောသဘောတရားတို့သည် ချမ်းသာဖွယ်အသွင်ဖြင့်လည်းကောင်း မေ့လျော့နေသူကို လွှမ်းမိုးပိစီး၏။ မိန့်ဆိုချက်ကို နှလုံးသားတွင် ကျောက်စာရေးထွင်း၍ လူ့ဘဝအတွက် အမှောင်ကင်းသောလမ်းအပေါ် လျှောက်လှမ်းကြရန် မေ့မသွေ လိုအပ်ချက်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

သက်ဝေမျိုးမြတ်

ဂဏှိ၊ နဏှိ ပန်းစမနဲ့ အသက်အခဲကျော်ရအောင်

သုဒ္ဓါ (၁၀၆၆)

ဝါဆိုလဆန်း (၉)ရက်၊ စနေနေ့။

ထိုနေ့က အဝေးမှာ သွားရောက်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော တပည့်တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာပါသည်။ ရောက်လာသည့်အကြောင်းက ငယ်ဆရာများ၊ မိခင်၊ ဖခင်နှင့် ဆရာတော်တို့အား ဝါဆိုဦးအလှူပြု၍ ကန်တော့ရန် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုရောက်လာသော တပည့်သည် ဘွဲ့ရပြီးသည်နှင့် မိဘများ၏ လက်ငုတ်လက်ရင်းဖြစ်သော ကန်သည်လုပ်ငန်းကို မလုပ်သေးဘဲ အစိုးရဝန်ထမ်းအဖြစ် ဝင်ရောက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ယနေ့ခေတ်ကာလတွင် စံပြထိုက်သော လူငယ် ဖြစ်သည်။

လူငယ်ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ သွန်သင်ဆုံးမသော စကားကို လေးစားစွာ လိုက်နာသည့် လူငယ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်ပြောခဲ့သည့် စကားတချို့ကို တင်ပြရလျှင် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ဘာက လူကလေးကို ပြောပြတဲ့စကားကို သေချာစွာ နားထောင်ပါ။ နောက် စိစစ်ပါ။ သုံးသပ်ပါ။ ဘာတို့ တစ်တွေက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေပါဆိုရုံနဲ့ မကျေနပ်ချင်ဘူးသား။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ တကယ်လိုက်နာရမယ့် အခြေခံတွေရှိတယ်။ ပထမအချက်က သရဏဂုံ မပျက်စီးအောင် ထိန်းရမယ်။ နောက် လူသားတွေထိန်းရတဲ့ ငါးပါး သီလကို တတ်နိုင်သမျှ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ရမယ်ကွ။ တချို့လူငယ်တွေ ဆင်ခြေပေးပြီး ပြောဆိုတဲ့စကားကို ဘာကတော့ မကြိုက်ဘူး လူကလေး။

ငါးပါးသီလမှာ သေရည်(မူးယစ်စေသော ပစ္စည်းများကို သုံးစွဲခြင်း)သောက်ခြင်းကို တားထားပေးမယ်လို့ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှာ သတ်မှတ်ထားဘူးလို့ ပြောတဲ့စကားမျိုးပေါ့။ စဉ်းစားပါ သား။

တို့တစ်တွေဟာ ကံသုံးပါးလို့ဆိုတဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဟူ၍မှာ ဝစီကံအမှုနဲ့ မနောကံအမှုကို အများစုက ထိန်းနိုင်ခဲ့ကြတယ်ကွ။ ကြိုးစားပြီး ထိန်းရမယ်။

နောက်တစ်ခု ပြောချင်တာက ယောက်ျားတစ်ယောက်မှာ ဒုက္ခပေးနိုင်တဲ့ အကြောင်း(၃)မျိုးရှိတယ်။ အနီးကပ်ရန်သူကြီးတွေပဲကွ။ ပထမအကြောင်းက အရက်သေစာ

သောက်စားခြင်းမှာ ပျော်တတ်ခြင်း၊ ဒုတိယအကြောင်းက လောင်းကစားအပျော်မှာ ဓမ္မလျော်ခြင်း၊ တတိယအကြောင်းက တစ်ပါးသောမိန်းမတို့နှင့် ပျော်ပါးခြင်းဆိုတဲ့ အကြောင်း(၃)ရပ်ကို ထိန်းနိုင်သော ယောက်ျားမှ တကယ်အာဇာနည် ယောက်ျားလို့ ခေါ်နိုင်တာမို့ စွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်ထားပါ'ဟု ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကို ယခုလာကန်တော့သောတပည့်သည် အများနှင့်မတူသောလူ ဖြစ်နေပါပြီ။ တင်စားပြောရလျှင် ဘုရားလူ ဖြစ်နေပါပြီ။ ကျွန်ုပ်မှာ ကန်တော့ခံပစ္စည်းများစွာနှင့် ငွေအသပြာတို့ထက် လူငယ်တပည့်၏ အသိတရားအတွက် လွန်စွာပင် ဝီတိဖြစ်ရပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဝါဆိုလဆန်း (၃)ရက်နေ့က အသက် (၇၂)နှစ်ကို ပြည့်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဝေါဟာရအခေါ် (၇၃)နှစ်ထဲ ဝင်ရောက်လာနေပါပြီ။ တရားကိုယ်နှင့် မြင်ကြည့်မည်ဆိုလျှင် တစ်ရက်ကို ခြေတစ်လှမ်းနှင့် သေမင်းနိုင်ငံထဲ တိုးဝင်လာခဲ့ရာ ယခု (၇၂)နှစ်ကျော်လာပြီဖြစ်၍ ခြေလှမ်းပေါင်း(၂၆၂၈၀)ပင် ကျော်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏အသက်(၇၃)နှစ်အရောက်တွင် ခုနစ်နေ့သာ ခုနစ်နေ့သမီးများအတွက် အကျိုးများမည့် ကောင်းမှုတစ်ခု လုပ်ရန် ရည်ရွယ်မှန်းထားခဲ့သောဆန္ဒ ပြည့်ဝခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ မြေးတပည့်ကလေးအတွက် အခက်အခဲဟူသမျှ ကျွန်ုပ်နိုင်ရအောင် ကျွန်ုပ် နှစ်(၅၀)ကျော်ကပင် လေ့လာလိုက်တာ လာခဲ့သော ဝိဇ္ဇာရေ ဂန္ထီရပညာနယ်မှ ဂဏှိ၊ နဏှိ ပန်းစမကို ချီးမြှင့်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရပါတော့သည်။

မြေးတပည့်မှ ကျွန်ုပ်အား လှူဖွယ်ပစ္စည်းများနှင့် သားပါ ခြေအစုံဦးတိုက်ကန်တော့ပြီးသည်နှင့် ဆုမွန်ကောင်းများပေးပြီး ချီးမြှောက်လိုက်ပါသည်။ ထိုမျှပင်အားမရသော သည့်အတွက် ပြီးခဲ့သော ကိုးစနေ (၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် (၉)ရက် စနေနေ့က ပွဲတည်ပြီးစီမံထားခဲ့သော ဂန၊ စမပန်းကိုပါ ချီးမြှင့်ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ထို ဂန၊ စမပန်းကို ဆောင်ထားသူသည် နိစ္ဆာန်ဝတ်အဖြစ် ဘုရားရှိခိုး၊ သီလခံယူခြင်း၊ ဆုတောင်းခံခြင်း၊ မေတ္တာဂိုဏ်း ဝေနေယျတို့အား ကုသိုလ်အမျှ ပေးစောင့်သွယ်ခဲ့မှုမိတ္တံ သုံးဂါထာကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဘာတွေအကျိုးများလည်းဟုဆိုလျှင် လောကဓံတရား နှစ်ပါးနှင့် ကြုံရခြင်းမဟုတ်သော်လည်း အပြင်းအထန်မခံရ ခြင်း၊ အခက်အခဲဟူသမျှ လွယ်ကူစွာကျော်လွှားဖြတ်သန်း နိုင်ခြင်း၊ မိမိကို မလိုမုန်းထား၍ အန္တရာယ်ပြုသူများရန်မှ ထင်းလွှတ်ခြင်း၊ လာဘ်လာဘများစွာရခြင်း၊ ဝန်ထမ်းများ အနေဖြင့် ရာထူးအဆင့်တူသော်လည်း ဌာနနှစ်ရကွာရခြင်း စသည့်အကျိုးအာနိသင်တို့ကို ရရှိနိုင်သည်ဟု ဖြေဆိုပါမည်။

ကျွန်ုပ်မြေးတပည့်ကို ချီးမြှင့်ပေးခဲ့သော စမပန်းကို ခန္တီရမဂ္ဂဇင်းအား စွဲမက်စွာဖတ်ကြသော စာချစ်သူမိတ်ဆွေ များအနေဖြင့် ဆန္ဒရှိလျှင် စီမံနိုင်ကြစေရန်နှင့် မဟာဂန္ဓာရီ ခရီးကို လျှောက်လှမ်းကြမည့် ညီငယ်များအတွက် အောက် တွင် ပြည့်စုံအောင် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ဂဏယ်၊ နငယ်၊ စမပန်းစီမံပုံ

- (၁) ရက်ရွေးခြင်း၊ ကာလသတ်မှတ်ခြင်း၊
- (၂) ကာလအတွင်း နေ့စဉ်ပြုဖွယ်များ။
- ၁။ **ရက်ရွေးခြင်း၊ ကာလသတ်မှတ်ခြင်း**
- (က) ရက်ကောင်းရက်မြတ်တစ်ရက် ရွေးပါ။
- (ခ) ကာလကို (၂၁)ရက်သတ်မှတ်ပါ။

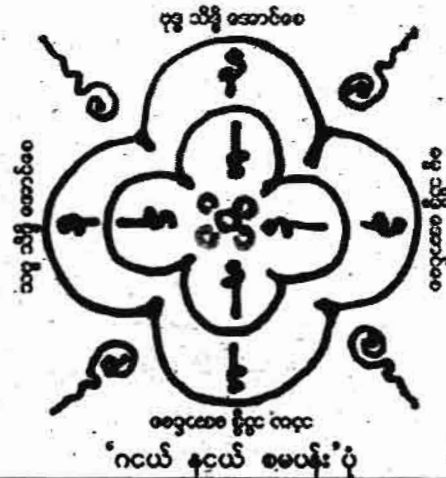
ဦးစွာ ကြိုတင်စီမံရမည်မှာ ဂဏယ်၊ နငယ်၊ စမပန်းကို မိမိကိုယ်တိုင် စီမံပါ။ အကြောင်းမညီညွတ်လျှင် မိတ္တူကူး ထားပါ။ (စမပန်းပုံကို သီးခြားဖော်ပြထားပါသည်။)

၂။ ကာလအတွင်း နေ့စဉ်ပြုဖွယ်များ

- (က) ဝိဇ္ဇာလေးပါးနှင့် မဟိဒ္ဓိသခင်ဆရာတော်များ ပင့်ဖိတ်ပါ။
- (ခ) သာသနာတော်စောင့်နတ်မင်းကြီး(၄)ပါးကို ပင့်ဖိတ်ပါ။

၃။ ဒါနမှုများ

- ပန်း၊ ရေချမ်း၊ နံ့သာတိုင်၊ အလင်းတိုင်တို့ ကပ်လျှပါ။
- (က) ဘုရားကန်တော့ခြင်း၊ သီလခံယူခြင်း၊ မေတ္တာပို့သပါ။
- နေယျတို့အား ကုသိုလ်အမျှ ပေးဝေပါ။
- (ခ) အောက်ပါအမှုကိုစွတို့ ဆောင်ရွက်ပါ။
- သရဏ(၃)ပါးကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။
- အောက်ပါဂါထာ(၃)ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။
- ယံဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
- ယောစာမနာပေါ၊ သကုဏဿသဒ္ဓေါ၊
- ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
- ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
- ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
- ယော စာမနာပေါ သကုဏဿသဒ္ဓေါ၊

ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
 ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
 ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
 ယောစာမနာပေါ သကုဏဿသဒ္ဓေါ၊
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
 သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
 (၃)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

- (င) မိမိပြုသမျှကုသိုလ်ကို သစ္စာပြု၍ မိမိလိုချင်သော ဆုကို တောင်းဆိုပါ။
- (စ) ဝေနေယျတို့ အားလုံးကို မေတ္တာပို့သပါ။

ဝေနေယျတို့ အားလုံးကို ကုသိုလ်အမျှ ပေးဝေပါ။
ကနဦးမှာ ဖိတ်ထားခဲ့သူများကို နေရပ်ဌာနသို့ ပြန်ပို့ပါ။

မှတ်ချက် ကာလကို (၂၁)ရက်သတ်မှတ်ထားသည့်အတွက် တစ်ဝါရကို (၇)ရက်သတ်မှတ်ပြီး (၃)ဝါရ တစ်ဆက်တည်း အပြီးဆောင်ရွက်ပါရန်။

ပန်းစမကို ပလတ်စတစ်လောင်းပြီးမှ ဆောင်ပါရန်။
 ရေ၊ မိုး အစိုဒဏ် ကာကွယ်ရန်ဖြစ်သည်။
 မည်သူပင်ဖြစ်စေ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ကြရာတွင် မိမိတို့၏ သဒ္ဓါအား၊ သီလအား၊ သမာဓိအားတို့ဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်မှု ဝီရိယအားတို့ ကွာခြားသလို အကျိုးပေးတုံ့မှာလည်း ခြားနားမှုဖြစ်နိုင်ပါသည်။
 ယုံကြည်ဆောင်ရွက်ကြခြင်းဖြင့် များစွာသောချမ်းသာခြင်းတို့ဖြင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေရန် ဆန္ဒပြုလိုက်ရပါသည်။
 ပညာတိုးပွား၍ အကျိုးများကြပါစေ။

(၇) နေ့သားသမီးများအတွက်

ဣန္ဒြေ-ဆရာလှပျို(B.Sc)

စီးပွားတိုးဂမုန်းပင်နှင့် မွေးနံပင်စိုက်ပျိုးနည်း

လွန်ခဲ့သောနှစ်က မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးလှစ်ဆိုသူက စာရေးသူအား အိုးကလေးတစ်လုံးနှင့် အင်းဂမုန်းပင်တစ်ပင် လက်ဆောင်လာပေးပါသည်။ ထိုအင်းဂမုန်းပင်အား အိုးကြီးတစ်လုံးနှင့် ပြောင်းထည့်စိုက်ပြီး ရွှေရည်ငွေရည် အမွှေးနံ့သာရည် လောင်းပေးသည်။ ထိုဂမုန်းပင် စိုက်ပျိုးနည်းနှင့် အကျိုးပြုနည်းကို ဣန္ဒြေမဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားဖူးပါသည်။

ဂမုန်းပင် ရှင်သန်ကြီးထွား လန်းဆန်းနေချိန်တွင် စီးပွားရေး၊ လာဘ်လာဘ၊ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စ အဆင်ပြေသည်။ မိခင်ကြီး ကျန်းမာရေးမကောင်းဖြစ်နေပြီး ဆုံးပါးသွားချိန်တွင် ထိုအပင်မှာ ညှိုးနွမ်းသွားသည်။ မိခင်နှင့်အတူ ဂမုန်းပင် သေသွားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

နောက်ပိုင်းတွင် တစ်ပင်ထပ်တောင်း၍ အိုးအသစ်တစ်လုံးဖြင့် အစမှ ပြန်စီရင်၍ စိုက်ပျိုးရပါသည်။ ကျွန်ုပ်ထံ ဗေဒင်လာမေးသူအချို့ ဣန္ဒြေမိတ်ဆွေအချို့မှ ဂမုန်းပင် စိုက်ပျိုးခြင်း၊ မွေးနံ့သစ်ပင် စိုက်ပျိုးနည်း၊ သူတို့အိမ်ဝင်းအတွင်းရှိ စိုက်ပျိုးပြီး အပင်သည် အရပ်မျက်နှာထောင့်တည့်၊မတည့် မေးကြပါသည်။ စာရေးသူလည်း တတ်သလောက် ရှင်းပြရ၏။

ဂမုန်းပင်နှင့်ပတ်သက်၍ စာရေးသူ၏ အတိုး၊အတွားများလက်ထက်က မယ်တော်ကြီးဂမုန်းပင်ကို ပိုင်းဖြတ်ပြီး အိတ်ဖြင့်ထည့်ကာ အထက်အညာဒေသသို့ တင်ပို့သည်။ ဂမုန်းပင်အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ် စီးပွားရှာခြင်းဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၃၀)ကျော်က ဂမုန်းခေတ်ထခဲ့သည်။ ဂမုန်းပင်အမျိုးမျိုးရှိသော်လည်း မယ်တော်ကြီးဂမုန်း (ခေါ်) သူရဿတီဂမုန်း ခေတ်စားလူကြိုက်များချိန်ဟု ဆိုရပေမည်။ အိမ်တွင်လည်း သုံး၊လေးပင် ရှင်သန်လျက်ရှိသည်။ အိုးမဆုံ၍ မြေကြီးတွင် ချစိုက်ရသည်။ သန့်ရှင်းအောင်ထားပေးပြီး နံနက်တိုင်း အမွှေးတိုင်တစ်တိုင် ထွန်းပေးသည်။ မယ်တော်ကြီးဂမုန်းပင်၊ စီးပွားရေးဂမုန်း၊ ဧည့်ဂမုန်း၊ ရှင်သီဝလိဂမုန်း၊ ကွင်းထိုးဂမုန်း၊ အင်းဂမုန်းတို့ကို စာရေးသူအိမ်တွင် လက်တွေ့ စိုက်ပျိုးဖူးသည်။

ဂမုန်းပင်ဖြစ်စေ၊ မိမိမွေးနံ့အပင်ကိုဖြစ်စေ စိုက်ပျိုးလိုပါက မိမိမွေးနံ့ အာယုအရပ်တွင် စိုက်ပျိုးရသည်။ နံ့သင့်အပင်ဆိုသည်မှာ တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုပါက အုန်းပင်၊ ဧကရာဇ်ပင်၊ အင်းဂမုန်းပင်၊ အင်ကြင်းပင်၊ ဥသျှစ်ပင် စသည့် တနင်္ဂနွေနံ့အကွရာ (အ)နှင့်စသော အပင်များဖြစ်သည်။ အာယုအရပ်တွင် မွေးနံ့ပင်၊ ဂမုန်းပင်စိုက်နည်း

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ၏ အာယုအရပ်ဖြစ်သော တနင်္လာ အရှေ့အရပ်တွင်-

- (၁) ဂမုန်းအင်ကြင်း၊
- (၂) အင်းဂမုန်း၊
- (၃) ဂမုန်းဥတစ်လုံး၊
- (၄) ဂမုန်းဧည့်လာ (ဧည့်ဂမုန်း)၊
- (၅) အုန်းပင်၊ အင်ကြင်းပင် အစရှိသည့် မွေးနံ့ပင်၊ ဂမုန်းပင်များကို စိုက်ပျိုးသင့်ပေ၏။

၂။ တနင်္လာသားသမီးများ၏ အာယုအရပ်ဖြစ်သော အင်္ဂါ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်တွင်-

- (၁) မဟာဘောဂဂမုန်း၊
- (၂) ဂမုန်းကျောက်ငို၊
- (၃) ဂမုန်းရှင်သူငယ်၊
- (၄) ဂမုန်းကျီးချေ၊
- (၅) ဂမုန်းကြက်ငို၊
- (၆) ဂမုန်းသိကြား၊
- (၇) ဂမုန်းကျေးခြေ၊
- (၈) ဂမုန်းကြက်ခေါင်း၊
- (၉) ကံ့ကော်ပင်၊ ငွေပန်းပင်၊ ကြံပင်၊ ကျည်ပင် အစရှိသည့် ဂမုန်းပင်၊ မွေးနံ့သစ်ပင်များကို စိုက်ပျိုးသင့်ပေ၏။

၃။ အင်္ဂါသားသမီးများ၏ အာယုအရပ်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဟူး တောင်အရပ်တွင်-

- (၁) ဂမုန်းဂေါ်သဇင်၊
- (၂) ဂမုန်းသဃာဇင်၊
- (၃) ဂမုန်းသံဆက်၊

- (၄) ဂမုန်းကြက်တောင်ဇင်၊
- (၅) ဂမုန်းလက်ညှိုး၊
- (၆) ဂမုန်းသဇင်၊
- (၇) ဂမုန်းဆင်စွယ်၊
- (၈) ဂမုန်းလက်ဆက်၊
- (၉) ဆီးပင်၊ ဇော်စိမ်းပင်၊ စိန်ပန်း၊ စံပယ်ပန်း၊ ဇွန်ပန်းပင်

အစရှိသည့် ဂမုန်းပင်၊ မွေးနံ့သစ်ပင်များကို စိုက်ပျိုးသင့်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ၏ အာယုအရပ်ဖြစ်သော

စနေ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တွင်-

- (၁) ဂမုန်းဇဉ့်လား၊
- (၂) ဂမုန်းလိပ်လား၊
- (၃) ဂမုန်းလဝန်း၊
- (၄) ဂမုန်းရန်လွတ်၊
- (၅) ဂမုန်းရစ်၊
- (၆) ဂမုန်းရွှေရောင်၊
- (၇) ဂမုန်းစီစဝါ၊
- (၈) ဂမုန်းမြင်းလား၊
- (၉) ဂမုန်းခွေးလား၊ နွားလား၊ ဝက်လား၊
- (၁၀) ဂမုန်းဘီလူး၊

(၁၁) ရွက်လှ၊ ဝါး၊ လင်းလွန်း၊ ရွှေပန်းပင်၊ ရဲယိုပင် စသည့် အပင်များကို မိမိအာယုအရပ်တွင် ရှင်သန်ကြီးထွားအောင် စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။

အချို့ဆရာများမှ အိမ်ဝင်းအတွင်း ဂမုန်းဘီလူး မစိုက်သင့်ဟု အကြံပြုသည်။ အချို့ အိမ်ခြံစည်းရိုးအပြင်မှာ အောင်သဘော စိုက်ထားသည်။ ယခု ဗေဒလက္ခဏာဆောင် အတုလဆရာအောင်မှ ရတနာဂမုန်းကျမ်းတွင် ဗုဒ္ဓဟူး(ရာဟု)သားသမီးများ အနောက်တောင်အရပ်တွင် စိုက်ပျိုးနိုင်သည်ဟု ရေးသားဖော်ပြထားပါသည်။ ဘီလူးမှာ (၅+၄)ကိုးနင်းဓာတ် ဖြစ်သည်။

စနေသားသမီးများ၏ အာယုအရပ်ဖြစ်သော ကြာသပတေး အနောက်အရပ်တွင်-

- (၁) ဂမုန်းရတနာ၊
- (၂) ဂမုန်းနီ၊
- (၃) ဂမုန်းနက်၊
- (၄) ဂမုန်းကတိုး၊
- (၅) ဂမုန်းခတ္တာ၊ ခတ္တာနီ၊

- (၆) ဂမုန်းကြက်တောင်၊
- (၇) ဂမုန်းနဂါးနီ၊
- (၈) ဂမုန်းသူတော်၊
- (၉) ဂမုန်းဆိတ်နို့၊ ဂမုန်းဆိတ်နွား၊
- (၁၀) ဂမုန်းသစ်တက်လင်းနေ၊
- (၁၁) ဂမုန်းခတက်၊ ဂမုန်းတင်၊
- (၁၂) ဒါန်း၊ ဒါန်းကြီးပင်၊ တောင်ထန်း၊ ထန်း၊ နာနတ်၊ နှင်းဆီ၊ နွယ်သင်္ကပန်းပင် (မွေးနံ့ပင်များ) အစရှိသည့် ဂမုန်းပင်၊ မွေးနံ့ပင်၊ ပန်းပင်များ ဖြစ်သည်။ စနေ(တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န၊ ဌ) စသည့်အက္ခရာနှင့် စသောအပင်၊ ဆုံးသောအပင် စိုက်၍ရသည်။

၆။ ကြာသပတေးသားသမီးများ၏ အာယုအရပ်ဖြစ်သော ရာဟု အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်တွင်-

- (၁) ဂမုန်းပတ္တမြား၊
- (၂) ဂမုန်းဖြူ၊
- (၃) ဂမုန်းလိပ်မေ၊
- (၄) ဂမုန်းမ၊
- (၅) ဂမုန်းစမ္မာ၊
- (၆) ဂမုန်းကြက်မီး၊ ဂမုန်းရန်မီး၊
- (၇) ဂမုန်းခေတ္တာဖြူ၊
- (၈) ဂမုန်းကျေးမီး၊
- (၉) ဂမုန်းပြောင်၊ ဖယောင်းပန်း(သစ်ခွ)၊

(၁၀) ဂမုန်းနဘာမိုင်း၊
(၁၁) ပိန်းပန်းပင်၊ ပျဉ်းမ၊ ပေါက်၊ မေမြို့၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ပုလဲပန်း၊ ဘောလုံးပန်းပင် စသည့်ဂမုန်းပင်နှင့် မွေးနံ့ပင်၊ ပန်းပင်များကို စိုက်ပျိုးသင့်သည်။ ကြာသပတေးနံ့အက္ခရာ(ပ၊ ဖ၊ ဓ၊ ဘ၊ မ)နှင့် စသောအပင် ဦးစားပေးပါ။

စနေ၊ ကြာသပတေးပြီး ပြုဟ်ခွင်အရ ရာဟုသားသမီးများကို ဆက်လက်ဖော်ပြထားပါသည်။

၇။ ရာဟုသားသမီး၏ အာယုအရပ်ဖြစ်သော သောကြာ မြောက်အရပ်တည့်တည့်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ စိုက်ပျိုးသော ဂမုန်းပင်နှင့် မွေးနံ့ပင် စိုက်ပျိုးသင့်ပေသည်။ အမှန်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ရာဟုသည် နေနှင့်ညီသာ အခေါ်အဝေါ် ကွာခြားပြီးလျှင် အဓိပ္ပာယ်အတူတူပင် ဖြစ်ပေ၏။ ရွက်လှပင်ဆိုပါက (ရ+လ)ပါ၍ (ဗုဒ္ဓဟူး+ရာဟု) စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းမွေးသူများ ရာဟုဟူးသား

ပြီး မြောက်အရပ်မှာ စိုက်ပါ။

၈။ သောကြာသားသမီးများ၏ အာယုအရပ်ဖြစ်သော တနင်္ဂနွေ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်တွင်-

- (၁) ဂမုန်းပြာသာဒ်၊
- (၂) သူရသတ်ဂမုန်း(မယ်တော်ကြီးဂမုန်း)၊
- (၃) ဂမုန်းကြက်သွေး၊
- (၄) ဂမုန်းနာဂသိန်၊
- (၅) ဂမုန်းကြောင်သိုး၊
- (၆) ဂမုန်းဟင်္သာ၊
- (၇) သီဟိုဠ်ပင်၊ သီးပင်၊ သံသတ်၊ သပြေ အစရှိသည့် ဂမုန်းနှင့် မွေးနံပင်များကို စိုက်ပျိုးသင့်ပေ၏။

ဤသို့အရပ် (၈)မျက်နှာနှင့်တကွ (၇)နေ့သားသမီးတို့၏ နံသင်္ဂဂမုန်းများ၊ မွေးနံပင်များကို အာယုအရပ်တွင် စိုက်ပျိုးရာ၌လည်း (၂၄)ပစ္စည်းဖြင့် စည်းချစ်သော်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါ ဣန္ဒြိယတ္တာ စသော စည်းချစ်သော ရွတ်၍ အရပ်အလိုက် စည်းချစ်သော်လည်းကောင်း၊ စိုက်ပျိုးပါက စီးပွားတိုးတက် အကျိုးထွက်ရုံတွင်သာမက မိမိတို့နေထိုင်ရာ တိုက်တာ၊ အိမ်ခြံမြေဥယျာဉ်များသည်ပင်လျှင် မဟာရံတိုင်း ကာဘိသကဲ့သို့ လုံခြုံမှု၊ စောင့်ရှောက်မှု ရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဂမုန်းပင်စိုက်ပျိုးရန် မွေးနံသစ်ပင်

အချိန်အခါ

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီး-နံနက်(၉-၁၀:၃၀)နာရီ၊ မွန်းလွဲ(၁၂-၁:၃၀)နာရီ၊ ညနေ(၃-၄:၃၀)နာရီအတွင်း မိမိမွေးနေ့အချိန်ကောင်းသုံးခု ဖော်ပြထားသည်။

၂။ တနင်္လာသားသမီး-တနင်္လာနေ့ နံနက်(၉-၁၀:၃၀)နာရီ၊ မွန်းလွဲ(၁၂-၁:၃၀)နာရီ၊ ညနေ(၃-၄:၃၀)နာရီအတွင်း (၇)နေ့သားသမီးများအတူတူ၊ မွေးနေ့အချိန်အတူတူ ဖြစ်သည်။

အထက်ပါအချိန်အရ မိမိတို့၏ မွေးနံအလိုက် နံနက်(၉)နာရီမှ (၁၀)နာရီအတွင်းဝယ် သစ်ပင်နှင့် ဂမုန်းပင်ကို စိုက်အံ့။ ကံတို-ကျော်စောခြင်း၊ ဣဒ္ဓိ-ဂမုန်းစိုက်သည့် တန်ခိုးရှိခြင်း၊ ဇယ-အောင်မြင်မှုရရှိနိုင်ခြင်း၊ ဂုဏ်ဝမှုန-ရာထူးဂုဏ်သိန်ကို တိုးတက်ခြင်း အကြောင်းအရာကို ရနိုင်သော အကြောင်း ရှိလေသည်။ အကြောင်းကား အဆိုပါ အချိန်သည် မိမိ၏မွေးနံသည် တိုင်ထိပ်သို့ရောက်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ နဝင်းချိန် (၇)နေ့သားသမီးများအတွက်

(၇)ရက်စလုံး အချိန်ဇယားကို စာရေးသူထုတ်ဝေသော နဝင်းပညာ ဓာတ်ယတြာစာအုပ်တွင် အပြည့်အစုံ ရေးသားဖော်ပြပေးထားသည်။

နေ့စက်(၁၂)နာရီမှ (၁)နာရီခွဲ အချိန်အတွင်း သစ်ပင်နှင့် ဂမုန်းပင်များကို စိုက်ပျိုးအံ့။ နေ၊ လာဘာ-ငွေရခြင်း၊ ဥစ္စာတိုးခြင်းအကြောင်းကို ရရှိနိုင်ပေသည်။ အကြောင်းကား အဆိုပါအချိန်တွင် မိမိ၏မွေးနံဂြိုဟ်သည် အညွန့်ဂြိုဟ်အဖြစ်ဖြင့် တည်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေ၏။

ညနေစက် ညနေ(၃)နာရီမှ (၄)နာရီခွဲ အချိန်အတွင်း ဝယ် မွေးနံသစ်ပင်နှင့် ဂမုန်းပင်များကို စိုက်ပျိုးအံ့။ ဘရိလူပျို(အပျို)ဖြစ်က ချစ်သူရမည်။ အိမ်ထောင်ကျမည်။ ကလျာဏမိတ္တ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရမည် ဖြစ်ပေ၏။ အကြောင်းကား အဆိုပါ အချိန်တွင် မိမိမွေးနံသည် ဆပွတ်ဂြိုဟ်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ နဝင်းတိုင်အရ စုတ်အချိန် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်ထိပ်မှာ ကျော်တန်ခိုးနှင့် ဥစ္စာတို့အညွန့်ဂြိုဟ် ဆပွတ်ဆို ကညာမြတ်လာဘ် ရမည်ဆိုလျှင် အင်္ဂါဝိဇ္ဇာဆရာမှ စပ်ဆိုထားခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိအိမ်ခြံဝင်းအတွင်း မွေးနံပင်၊ ဂမုန်းပင် စိုက်ပျိုးပါက အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်ခြင်း အကြောင်းရှိ၍ ဤနည်းအတိုင်း စိုက်ပျိုးစေလိုပါသည်ဟု ရတနာဂမုန်းကျမ်းက ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

နေ့အလိုက် သစ်ပင်စိုက်ပျိုးနည်း၊ စိုက်သင့်၊မသင့်သင့် အပင်များအကြောင်း၊ ဂမုန်းပင်စိုက်လျှင် မိတ်ပြုတက်အင်း ခံစိုက်ခြင်း၊ ဂါထာရွတ်ဆိုရခြင်း အကြောင်းများကို ဆက်လက်ရေးသားဖော်ပြပေးပါမည်။

အာယုအရပ်သည် ကျန်းမာခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်းနှင့်လည်း သက်ဆိုင်ပေသည်။ စာရေးသူသည် ဗုဒ္ဓဟူးသားဖြစ်၍ ရွက်လှပင်များကို အိမ်၏တောင်အရပ်မှာ ရှင်အောင် စိုက်ပျိုးထားပါသည်။ မိမိမွေးနံမှ ရှေ့တစ်ခု သွားသောအရပ်သည် အာယုအရပ် ဖြစ်သည်။ ရှေ့တွင် အပြည့်အစုံဖော်ပြထား၍ အကျယ်ချဲ့ ရေးမပြော့ပါ။

အဓိကမှာ မိမိစိုက်ပျိုးထားသော မွေးနံ သစ်ပင်၊ ဂမုန်းပင်ကို ရွှေရည်၊ ငွေရည် လောင်းပေးခြင်း၊ အမွှေးနံရည်လောင်း၊ အမွှေးတိုင်ထွန်း၊ ရေလောင်း သန့်ရှင်းထားပြီး ရှင်သန်အောင် ဂရုစိုက်ပေးပါက အကျိုးကောင်းများ ခံစားရမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဂန္ထီရ-ဆရာလှပျိုး(B.S)

ခေတ္တရာ-ဆရာကျော်

ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ချီးမြှင့်ခဲ့သော လောဘိပ္ပုဉ်းလောဘိရအဆောင်

ဤအဆောင်ကို ကျွန်တော် ရထားသည်မှာ လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်တာကာလက ဖြစ်သည်။ ထိုကာလက ကျွန်တော်သည် အိမ်မှာ မနေရသလောက် ခရီးတွေ ထွက်ဖြစ်ခဲ့ရာ မြန်မာပြည်အနှံ့အပြား မရောက်ဖူးသော နေရာဒေသ ချီသလောက်ပင်။

ပျော်ဘွယ်မြို့သည်လည်း ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ဖူးသော ဒေသတစ်ခုပင်။ ဤအဆောင်မှာ ပျော်ဘွယ်မြို့၏ တောဆောင်ဒေသ တစ်နေရာတွင် ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အတိုဆုံး

ပြောရလျှင် ဆရာတော်တစ်ပါးမှ ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာမူဖြင့် ဤအဆောင်၏ အသုံးကို တင်ပြပါမည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် အသုံးအစွဲပြုသလို ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် ယုံကြည်သူ မိတ်ဆွေများကိုလည်း မျှဝေသုံးစွဲစေပါသည်။ ထိုက်သင့်သော အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် ရသင့်ရထိုက်သော လာဘ်လာဘအခွင့်အလမ်းများ ပွင့်လန်းလာပါသည်။ စီးပွားရေးနှင့် ရောင်းပန်းဝယ်ပန်းများ သိသာစွာ တိုးတက်ပါသည်။ စာတာခွင့်ကံ အညံ့ရှိပါက ယုံယုံကြည်ကြည် လုပ်ဆောင်ကြည့်ပါ။ သိသိသာသာ အကျိုးရရှိပါသည်။

- * ဤအဆောင်ကို မိတ္တူကူးယူထားပါ။
- * ဖယောင်းတိုင် မကြီးမငယ်တွင် ပတ်ပါ။
- * တစ်ရက် တစ်တိုင် ထွန်းပါ။ ဘုရားကို ပူဇော်ပါ။
- * အလင်းဓာတ်၊ အင်းဓာတ်များ လှူဒါန်းပါသည်ဟု ပြောဆို၍ ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။
- * ပူဇော်ရန်မှာ မွေးနေ့ မနက်စောစော ဖြစ်ပါသည်။ (၁၅)ရက်ပြည့်သည့်နေ့တွင် မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး တစ်ခေါက်စီ ပူဇော်ရွတ်ပွားရသည်။
- * ထွန်းညှိပူဇော်သည့် (၁၅)ရက်လုံးတွင် အောက်ပါဂါထာကို (၁၀၈)ခေါက်ရွတ်ရသည်။

ဥုံ...သဗ္ဗဇီဏံ

သဗ္ဗသိဒ္ဓံ ဓနံ လာဘံ ဒေတီ။

ကောင်းကျိုးဝေဆာလာပါလိမ့်မည်။

ခေတ္တရာ-ဆရာကျော်

(ဤအဆောင်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့သော ပျော်ဘွယ်မြို့ကျောင်းတောင်မှ ဆရာတော်အား ရှိခိုးကန်သောပါ၏ဘုရား။)

ငွေခေါ်ယတြာ နှင်းဆီဝါ

မင်းနေထွန်း(ကန်ဘလူ)

လာပြီး ရွေးတယ်ဆိုကတည်းက ကိုယ့်ဆိုင်မှာ လူဝင်များဖို့၊ ဝယ်သူများဖို့၊ ရောင်းကောင်းဖို့ အဓိကဦးတည်တာပဲ မဟုတ်လား။ ဆိုချင်တာက အမည်ပညတ် ဓာတ်သက်ပါပြီး အောင်မြင်ပေါက်မြောက်ချင်လို့ ဆိုင်နာမည် ရွေးတာလေ။ ဒီတော့ ဆိုင်ကို လူဝင်များအောင် နောက်ထပ် ဘာလုပ်ပေးနေရဦးမှာလဲ။ လိုမှ မလိုအပ်တာဘဲ။

အဲ...ရှိတော့ရှိပါတယ်။ အချို့ဆိုင်တွေ ဆိုင်နာမည်ပေးစဉ်ကတည်းက ဘယ်သူ့အကူအညီမှ မယူဘဲ ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ကောင်းသလိုလို ထင်တဲ့အတိုင်း ပေးထားတဲ့ဆိုင်တွေ ထင်သလောက် လူမလာဘူး။ ရောင်းမကောင်းဘူး။ ဆိုင်နာမည်လည်း အသစ်ထပ်ရွေးဖို့ စိတ်ကူးမရဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရှိရင်းဆိုင်နာမည်နဲ့ပဲ လူဝင်များလာစေချင်တယ်။ ရောင်းကောင်းစေချင်တယ်။ ဒီလိုဆိုင်မျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို ဆိုင်မျိုးအတွက်ကတော့ ဟုတ်တယ်။ လူဝင်များအောင်၊ ရောင်းကောင်းအောင် လုပ်ကိုလုပ်ရမယ်။ လုပ်ပေးပါဆို လုပ်ပေးနိုင်ရမယ်။ အဲဒါမျိုးကျတော့ တစ်ပိုင်း၊ ဆီလျော်ခွင့်ကျပါတယ်။

လုပ်ငန်းဆိုင်းဘုတ် အမည်ရွေးဖို့လာတဲ့ လူတိုင်းလိုလိုက 'ဆရာ...ဆိုင်ကို လူဝင်အောင်လည်း လုပ်ပေးဦးနော်'လို့ အဓိပ္ပာယ်ရောက်တဲ့ စကားတွေ ပြောကြတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုစကား ပြောလာတတ်သူတိုင်းကို 'ခင်ဗျားတို့ လုပ်ငန်းဆိုင်းဘုတ် နာမည်ရွေးတာ ဆိုင်ကို လူဝင်များအောင်၊ လူလာအောင် မဟုတ်ဘူးလား'လို့ မေးလိုက်မိပါတယ်။

လူဝင်ဝင်၊ မဝင်ဝင်၊ လာလာ၊ မလာလာ ဆိုင်နာမည်ရှိ ပြီးရောလို့ သဘောထားရင် ဆိုင်နာမည်ရွေးစရာ လိုမှမလိုအပ်တာဘဲ။ ကိုယ်ကြိုက်နှစ်သက်သလို နာမည်ပေးလိုက်လို့ရတဲ့ ကိစ္စပဲမဟုတ်လား။ အခု ဆိုင်နာမည်

ခုဟာက ဆိုင်နာမည်လည်း ဓာတ်ခိုက်အောင် ရွေးသေးတယ်လူဝင်အောင်လည်း လုပ်နိုင်သေးတယ်ဆိုတော့ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် လုပ်ချင်တဲ့သဘော ဆောင်နေတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုင်နာမည်ကောင်းတစ်ခုရဲ့ ကောင်းကျိုးလက္ခဏာတွေကို မယုံမကြည် စိတ်မချရာလည်းရောက်တယ်။ အဲဒီလို အကူအညီတောင်းလာသူတိုင်းက ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ နှစ်မျိုးနှစ်စား လုပ်မပေးဘူး။ ဆိုင်နာမည်ရွေးချင်တာလား၊ ရွေးပေးလိုက်မယ်။ ကိုယ့်ဆိုင်ကို လူဝင်၊ လူထွက်များပြီး ရောင်းကောင်းချင်တာလား။ အဲဒီလိုဆိုရင် နှစ်မျိုးတော့ လုပ်မပေးနိုင်ဘူးပေါ့။

ပညာကို နှမြောတွန့်တိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆိုင်နာမည်ပေးပြီးမှတော့ အဲဒီဆိုင်နာမည်ရဲ့ လှိုင်းခတ်လာမယ့် ကောင်းသလက္ခဏာတွေကို လုံးဝညသံ့ ယုံကို ယုံကြည်နေရမယ်။ ရွေးအနေနဲ့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ရှိရမယ်။ ကိုယ်ရွေးပေးလိုက်တဲ့ ဆိုင်နာမည်ကောင်း

ကိုယ်တိုင်က စိတ်မချ၊ မယုံကြည်ရလို့ နောက်ထပ် လူဝင်၊ လူ
ဆင်းကောင်းမယ့် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် လုပ်ပေးရသလို အဖြစ်
ထုံးစံ၊ လုံးဝ လုပ်မပေးတာပါ။ ဉာဏ်ပူဇော်ခ နှစ်ဆ၊ သုံးဆ
လည်း လုပ်မပေးတာပါ။ ကိုယ့်ပညာကိုယ် ယုံရမယ်လေ၊ ဟုတ်
တကား။

အဲ-စောစောကပြောသလို လူဝင်၊ လူထွက် များရုံသက်သက် ရှိပြီး
ဆိုင်နာမည်ပိုင်ရှင်တွေ လာတယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်လေ့လာတတ်
သကဲ့သို့ အကူအညီပေးလိုက်တာပါပဲ။ အများအားဖြင့်တော့
အောက်အောင်မြင်သွားတဲ့ဆိုင်တွေ အများကြီးပါပဲ။ တချို့လည်း
အကုန် မောင်ပုံ စောင်းမတတ်ကိန်းနဲ့၊ ဒုံရင်း၊ ဒုံရင်း ဆိုင်တွေလည်း
ရှိတယ်။ အကျိုးမပေးတဲ့ ဆိုင်နာမည်ရဲ့ အရှိန်ဩဇာကို လူဝင်၊ လူ
ဆင်း ဓာတ်ယတြာက မလွှမ်းမိုးနိုင်တာမျိုးပေါ့။ တန်ခိုးရှင်၊ ဖန်ဆင်း
မှုနဲ့ မဟုတ်ဘဲဗျာ။ လုပ်တိုင်းတော့ ဘယ်အောင်မြင်မှာလဲ။ ဟုတ်
တကား။

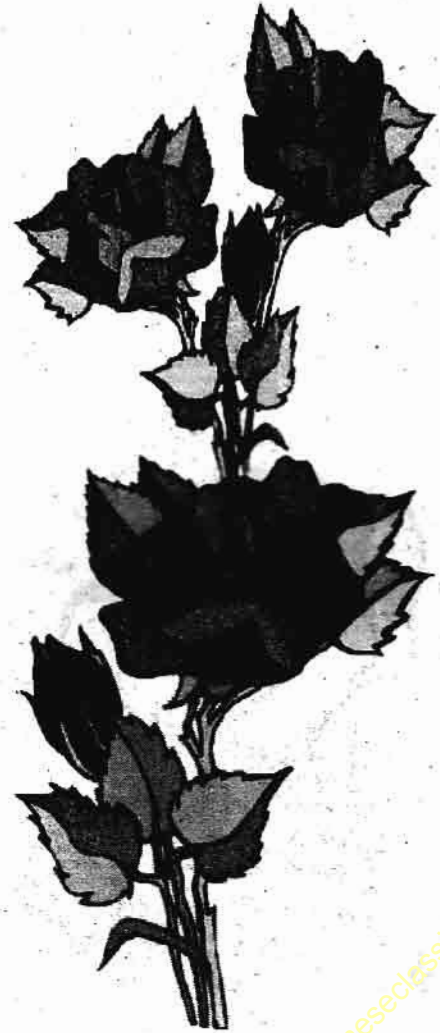
ခက်တာက အဲဒီလိုဆိုင်မှာ၊ လုပ်ငန်းမှာ လူဝင်၊ လူထွက် များ
တော့ ရောင်းဝယ်ကောင်းစေတဲ့ ဓာတ်ဆင်နည်း၊ ဓာတ်ရိုက်နည်းတွေ
လည်း တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း ဆိုသလို တစ်ဦး
ဆင်း တစ်ပညာ ရှိနေကြတာကိုးဗျ။ နည်းခံယူခဲ့ကြရတဲ့ဆရာ မတူ
ဘူးလည်း ပညာမတူဘူးပေါ့။ ပြီးတော့ ဒီနည်းနဲ့ ဒီလူ အဝင်ခွင်ကျ
အထမြောက် အောင်မြင်သွားပေမယ့် ဒီနည်းပဲ ဟိုလူတစ်ယောက်ကျ
တော့ အထမမြောက်၊ မအောင်မြင်ပြန်ဘူး။ ဒီလိုလည်း ရှိတတ်သေး
တယ်။ အကျိုးပေးချင်း မတူညီတဲ့ သဘောပေါ့။ ကိုင်း...ထားပါ။

အခု ကိုယ့်ဆိုင်မှာ ကိုယ့်လုပ်ငန်းခွင်မှာ လူဝင်၊ လူထွက် များလာ
မယ့် ရောင်းကောင်းဝယ်ကောင်း ဖြစ်စေမယ့် နည်းလေးတစ်မျိုး
တင်ပြပေးပါမယ်။ ဒါကလည်း ဂန္ထီရစာဖတ်ပရိသတ်တွေထဲက လုပ်
ငန်းရှင်အချို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကြောင့်ပါ။ အခြားလုပ်ငန်းရှင်တွေ ပြု
ဆင်လိုတယ်ဆိုရင်လည်း ပြုလုပ်ကြည့်နိုင်ဖို့ပါ။ နည်းက သိပ်တော့
ခက်ခက်ခဲခဲကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ လွယ်တယ်ဆိုပြီးတော့လည်း
မထိခဲ့မြင် အထင်တော့ မသေးလိုက်ပါနဲ့။ မြွေပွေးဆိုတာ အကောင်
သေးတာ၊ ကြီးတာ မဆိုဘူး၊ အဆိပ်တော့ ကိုယ်စီ ရှိနေကြတာပဲလေ။
အဲဒီလို သဘောထားလိုက်။

ကောင်းပြီ၊ အဲဒီနည်းလေး ဖော်ပြလိုက်မယ်။
လုပ်ရမှာက သောကြာနေ့ နံနက်(၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း
ထုပ်ရမှာ။ နေ့ရက် လွဲလို့မရဘူး၊ လွဲလို့မရဘူး။ အချိန်နာရီ လွဲလို့
မရဘူး၊ တိမ်းလို့မရဘူး။ သူနေ့ရက်နဲ့ သူအချိန်အခါ မှန်မှဖြစ်မယ်။
အဲဒီနေ့ရက်၊ အဲဒီအချိန်အခါအတွင်းမှာ နှင်းဆီအဝါတွေချည်း
အိမ်ခွက်တစ်လုံးထဲ ရေသန့်သန့်ထည့်ပြီး ထိုးရမယ်။ နေအိမ်(ဆိုင်ခန်း)

အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာ သက်ရှိ
ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို ရည်မှတ်ပြီး လှူဒါန်း
ပူဇော်ရမယ်။

ဒီနေရာမှာ သတိထားရမယ့်အချက်ကို
ပြောပြပါမယ်။ အဲဒါကတော့ ဆက်ကပ်လှူ
ဒါန်းပူဇော်မယ့် လူပုဂ္ဂိုလ်က သန့်ရှင်းနေရ
ပါမယ်။ သီလ၊ သမာဓိ ရှိနေရပါမယ်။
ပြီးစလွယ် ညဉ့်အိပ်ညဉ့်နေ အဝတ်အစား
အဟောင်းအနွမ်းနဲ့ ဘုရားပန်း မကပ်ပါနဲ့။
ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး အဝတ်သစ်လဲပါ။
အဝတ်သစ်ဆိုတာ ကိုယ့်ရှိထားပြီး အဝတ်
အစားထဲက ဖွပ်လျှော်ထားတဲ့အဝတ်ကို ပြော
တာပါ။ ညဉ့်အိပ်တော့လည်း ဒီအဝတ်၊

ဘုရားပန်း ကပ်တော့လည်း ဒီအဝတ် မဖြစ်
စေဖို့ပါ။

နောက်တစ်ခုက အဲဒီလိုအဝတ်အစား
လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပြီးရင် ဗုဒ္ဓဓယျာဝစ္စဖြစ်တဲ့
ဘုရားရှိခိုး၊ သီလဆောက်တည်း၊ သောက်
တော်ရေချမ်းကပ်၊ ဆီမီးကပ်၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှု အစုစုကို ဝေနေယျသတ္တဝါနဲ့ နတ်
ဗြဟ္မာတွေကို အမျှပေးဝေ၊ မေတ္တာပို့။ အဲဒါ
တွေပြီးတော့မှ အဲဒီလူဝင်၊ လူထွက် ကောင်း
စေမယ့် ဓာတ်ပန်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး လို
အင်ဆန္ဒ တောင်းဆုပြုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
လေးလေးစားစားလုပ်ပါ။ တော်ရိလျော်ရိ
ပြီးကဖြစ် မလုပ်ပါနဲ့။

ဟုတ်ပြီ။ သောကြာနေ့ နံနက်(၆:၀၀)
နာရီက (၇:၃၀)နာရီအတွင်း ရေသန့်သန့်
ထည့်ထားတဲ့ ဖန်ခွက်ထဲကို နှင်းဆီဝါပန်း

တွေ ဝေနေအောင် ထိုးလိုက်တဲ့ ဓာတ်ဆင်ဓာတ်ရိုက်ပညာကို ဗေဒင်
ဝါသနာရှင်တွေ ဗဟုသုတပွားစေဖို့ ဖြေကြားပေးလိုက်ပါဦးမယ်။
(တတ်သိပညာရှင်ကြီးများကို မရည်ညွှန်းပါ။)

ဘာကြောင့် သောကြာနေ့ကို ရွေးရသလဲဆိုတော့ အဲဒီ သောကြာ
နေ့ဟာ စရေ ဓာတ်ပေါ်တဲ့နေ့ ဖြစ်နေလို့ပါ။ တစ်ခါ သောကြာနေ့
နံနက်(၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း ဆိုတာကလည်း သောကြာ
အချိန် သောကြာအခါကို ရချင်လို့ပါ။ အဲဒီ သောကြာချိန်၊ သောကြာ
အခါကလည်း စရေဓာတ်ပေါ်တဲ့ အချိန်မို့ပါ။

စရေဓာတ်ဆိုတာ အကြောင်းကိစ္စတွေကို လျင်လျင်မြန်မြန် အကျိုး
သက်ရောက် ပြီးစီးစေတဲ့ လက္ခဏာကို ဆောင်စေပါတယ်။

၃ (စ)	၆	၆
၀ ↓	→ ၃ (စီးပွား)	၃ ← (ဆီ)
၄ (ရေ)	→ ၀ (စုတ်)	၀ (နှင်း)
၆ (နေအခါ)	၂ (ငွေနံ)	၂ (ငွေနံ)
၂	၅	၅
၅	၁	၁
၁	၄	၄

အလုပ်အကိုင်ကို ကိုယ်စားပြုနံပါတ်ယာယီက တနင်္ဂနွေဆိုတာတော့
ဗေဒင်ပညာ ဝါသနာပါသူတိုင်း၊ လေ့လာလိုက်စားသူတိုင်း သိထားကြပြီ
ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ထိုနည်းတူစွာ အဲဒီ တနင်္ဂနွေရဲ့ ဓာတ်မိတ်ကိုလည်း
စနေလို့ သိရှိထားပြီး ဖြစ်မှာပါ။ တနင်္ဂနွေရဲ့ စနေဆိုတာက အန္တော
ဓာတ်မိတ်တွေပေါ့။ (၁+၀) (အ+န္တော)။

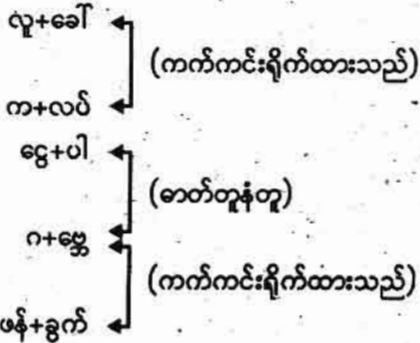
လူရဲ့နံပါတ်ယာယီက ဗုဒ္ဓဟူးလေ။ ဒါလည်း သုတေသီတိုင်း
သိကြပြီးသားပါ။ ဒီဗုဒ္ဓဟူးကိုတောင်မှ မွန်းလွဲပိုင်းရောက်ရင်း ရာဟုလ်
ယူကြသေးတာကိုး။ ရာဟုလ်မိတ် ဘာလဲလို့မေးရင်း ဗေဒင်ဝါသနာရှင်
တိုင်း (စ+ရေ) (၃+၈) (၃+၄)လို့ ဖြေကြမှာပါ။ လူ(ဗုဒ္ဓဟူး+ရာဟုလ်)
ရဲ့မိတ်က ဘာလဲလို့မေးရင်လည်း (တော်+ရင်း)လို့လည်း ဖြေကြမယ်။
(၁+၃)လို့လည်း ဖြေကြမယ်။ နှစ်မျိုးစလုံးဟာ (၀+၈)၊ (၀+၄)
မိတ်တွေချည်းပါ။ စနေနဲ့တွဲတဲ့ မိတ်တွေချည်းပါ။

ဒီတော့ လူလို့သတ်မှတ်ခေါ်နိုင်တဲ့ နံပါတ်ယာယီအရ ဗုဒ္ဓဟူး
ရာဟုဟာ စနေနဲ့လည်း (၀+၄)၊ (၀+၈)၊ (၁+၃) မိတ်တွေဖြစ်သလို
အင်္ဂါနဲ့လည်း (၃+၄)၊ (၃+၈) (စ+ရေ)မိတ်တွေ၊ ဓာတ်တွေ ဖြစ်
လေတော့ စနေနံ(နှင်း)နဲ့ အင်္ဂါနံ(ဆီ)တို့ ပေါင်းစပ်လိုက်တဲ့အခါ (နှင်း
ဆီ)ဆိုတဲ့ ဓာတ်ပန်းပေါ်လာတယ်။ လူလို့ခေါ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးနံ၊ ရာဟုလ်
ပတ်သက်နေတဲ့ နှင်းဆီပေါ့။ ရှင်းပါတယ်နော်။

အဲဒီနှင်းဆီဟာ ငွေနံ တနင်္လာတိုင်မှာလည်း ငွေနံအတွက်လည်း
စုတ်ဌာန၊ စီးပွားဌာနမှာ ရှိနေတဲ့ ဆပွတ်နဲ့ အညွန့် ဖြစ်နေတာ

ဆွကြရမှာပါ။ ငွေဆိုတာ လူတွေဆီမှာပဲ ရှိတယ်လေ။ လူလာမှ ငွေ
မိမှာပေါ့။ ငွေရမှာပေါ့။ ငွေရဖို့ဆိုရင် လူလာဖို့ လိုတယ်လေ။ ဒီတော့
သူ့ခေါ်ရမယ်။ လူခေါ်ဖို့ ဓာတ်တူနဲ့တူ ရိုက်ထားတဲ့ ဖန်ခွက်ကို
(ကက်ကင်းရိုက်ထားသည်) (ဓာတ်တူနဲ့တူ)
(ကက်ကင်းရိုက်ထားသည်) ဖန်ခွက်

နှင်းဆီကို ဘာကြောင့် အဝါရောင်သုံးရတာလဲဆိုတာတော့ အထူး
ပြောရဦးတောင့် လိုအပ်မယ် မထင်တော့ပါဘူး။ အဝါရောင်ဟာ (ယ၊
လ၊ ဝ)အက္ခရာနဲ့ ကိုယ်စားပြုတဲ့ (လူ)ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့ ရာဟု ဖြစ်နေလို့
ဆိုတာ စဉ်းစားမိကြမှာပါပဲ။ ဒါလောက်ရှင်းပြလိုက်ရင် ဘာကြောင့်
သောကြာနေ့၊ သောကြာအခါမှ ဖန်ခွက်နဲ့ ရေနဲ့ နှင်းဆီပန်း အဝါ

ရောင်တွေ ထိုးစိုက်လျှင်ဒါနဲ့ပြီး လူခေါ်ဓာတ်
အစီအရင်၊ ငွေခေါ်ဓာတ်အစီအရင် ဓာတ်ဆင်
ဓာတ်ရိုက် လုပ်တယ်ဆိုတာ ရှင်းလင်းသဘော
ပေါက်သွားကြလောက်ပြီလို့ မျှော်လင့်ယုံ
ကြည်မိပါတယ်။

ဆိုင်မှာ လူမဝင်လို့၊ အရောင်းထိုင်းနေ
ပါတယ်ဆိုတဲ့ လုပ်ငန်းရှင် စာဖတ်ပရိသတ်
များ အားရနှစ်သက်လိမ့်မယ်လို့လည်း မျှော်
လင့်ယုံကြည်မိပါတယ်။ လက်တွေ့အကောင်
အထည်ဖော် စီရင်ကြည့်ကြပါခင်ဗျာ။

ထိုဓာတ်ပန်း အစီအရင်ကို ဆိုင်ခန်း
အတွင်း အမြင့်တစ်နေရာ (သို့မဟုတ်) ကောင်
တာပေါ်တွင် တင်ထားနိုင်ပါက ပို၍ကောင်း
ပါသည်။

ပညာရှင်အပေါင်းကို
မညောင်းသောဂါရဝဖြင့်

မင်းနေထွန်း(ကန်တာလူ)

ရွှေပြင်® (အမှတ်တံဆိပ်)
ကျီးပေါင်းလိမ်းဆေး

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ

ထည်ပင်းကျီးပေါင်း၊ ပန်းဆစ်ကျီးပေါင်း၊ ခြေဆစ်လက်ဆစ်၊ ခူးဆစ်ကျီးပေါင်းတက်ခြင်းနှင့်
အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်အပျက်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အုံးလွှဲခြင်းဝေဒနာများ၊ အရိုးအက်နာ ရောင်ရမ်းခြင်း၊
နုနု၊ ခဲနု၊ ဝက်ကြောထိုးခြင်းနှင့် ထုံကျင်ကိုက်ခဲခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

(မှတ်ချက်) ။ အညောင်းဆိုင်သူများ၊ ထုတ်ဆိုင်သူများနှင့် အားကစားသမားများအတွက်
“အကြောပြေ ဖယ်ကြွေလိမ်းဆေး” အဖြစ်လည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

သုံးစွဲကြည့်ပါ။ ထူးခြားကြောင်း
လက်တွေ့စားရမည်။
“အမှန်ကန်သုံးရွှေချယ်မှု”

တိုင်ရင်းဆေးထိမှတ်ပုံတင်အမှတ် - TMR 010304 (0216)
ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် - ၁၂/၂၀၁၁ တာဝန်ထုတ်/တိုး(၀၁၈၅)
ကြေးမြှေးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ကဆောင်က (အမှတ်တံဆိပ်) ၀၃၈/၀၀၁၁

တီရုန့်အဒါ၊ အရက်နှင့်
ငှင်းတို့နှင့် ဆက်စပ်သောပစ္စည်းများ
(လုံးဝ) ပမဝင်ကြောင်း အာပံပါသည်။

စေးလက်ကားရရှိနိုင်သည့် စေးဆိုင်ကြီးများ

တီလုစိုး(သိမ်ကြီးဈေး)၊ အာရောဂျီ (၂၄ လမ်းထိပ်၊ သိမ်ကြီးဈေး)၊ ဆန်းဦးအောင်ဆေးဆိုင်(သိမ်ကြီးဈေး)၊ ပန်လာဈေးရှိ သုခချမ်းသာဆေးဆိုင်၊
ခင်းသားဆေးဆိုင်၊ အာရောဂျီဆေးဆိုင်၊ ကျေးဇူးရှင်ဆေးဆိုင်၊ ကိုသက်နိုင်ဆေးဆိုင်နှင့် ပြည်တော်သာဆေးဆိုင် (ဝိလ်ချစ်ဈေးဆန်) တို့တွင်
ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန် - 09 49 255192

ဆရာကလေး (သေသုတေသီ) တွေ့ရပိုင်မွေးပါ သူငွေဖြစ်လာမည်

ဗေဒင်ဆောင်းပါးများ ရေးသားလေ့ရှိတဲ့ကလောင် ဆရာကလေး(သေသုတေသီ) ယခု ခွေးနှင့်ကြောင်အကြောင်း ရေးဖြစ်သွားခြင်းမှာ စာဖတ်သူများ အကျိုးပေးမည့် ခွေး နှင့် ကြောင်ကို မတွေ့စဖူး အတွေ့ထူး၍ မရဖူးသေးတဲ့ အကျိုးအမြတ်များ ရရှိသွားကြပါစေဆိုတဲ့ စေတနာထက် သန်သွားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်ပါ မှန်တာ ပြောရင် သစ္စာ၊ မှန်တာပြော ချမ်းသာရပါလို့၏ရယ်လို့ အများပြောလေ့ရှိကြသည့်အတိုင်း ပြောရလျှင် စာရေးသူ လည်း မှန်တာပြော သစ္စာ၊ မှန်တာပြော ချမ်းသာရပါလို့၏။

စာရေးသူကား ခွေးတို့၊ ကြောင်တို့ကို ချစ်တတ်သူ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် မုန်းလည်း မမုန်းတတ်ပါ။ အကြင် နား၊မေတ္တာကပ်ပြီး ပွေလား၊ဖက်လား၊ နမ်းလား၊ရှုပ်လား မလုပ်တတ်သလို မညှာမတာဘဲ ရက်ရက်စက်စက် ရိုက် လား၊နှက်လားလည်း လုပ်လေ့မရှိတတ်ပါ။ ကြောင်က ကြွက်ခုတ်တတ်သလို ခွေးက အိမ်ခြံလုံအောင် စောင့်ပေး တတ်၏။ ထို့ကြောင့် သူ့နေရာနှင့်သူ အသုံးဝင်ကြောင်း အသိအမှတ်လည်း ပြုသလို ကျေးဇူးရှိကြောင်းလည်း နား လည်ပါသည်။ သို့သော် ထိုအလုပ်သည် သူတို့ရဲ့ မွေးရာပါ သဘာဝပေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်းမျှသာဖြစ်၍ အထူး တလည် အရေးတယူလုပ်ပြီး ဂုဏ်ပြုနေစရာ မလိုဟုလည်း နှလုံးသွင်းလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ခွေးနှင့် ကြောင်ဆိုလျှင် မွေးထားချင်စိတ် ပြင်းပြင်းပြပြ မရှိခဲ့ဖူးပါ။

အချို့ကား စာရေးသူနှင့်ဆို ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ် လမ်း ဆိုရပေမည်။ နိုင်ငံခြားကလာတဲ့ ခွေးစာ၊ ကြောင်စာ များကို ငွေကုန်ကြေးကျခံဝယ်ကာ ကောင်းမြတ်တဲ့ အစာ အာဟာရများဖြင့် ကျွေးမွေးကြ၏။ နေထိုင်မကောင်းဖြစ် ပါက ပွေပိုက်သွားပြီး တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်များထံ သွားပြပြီး

ဆေးထိုးပေးကြ၏။ သေသွားလျှင် သားသမီးတစ်ယောက် သေသွားသလိုပင် ရှိုက်ကြီးတင် ငိုတတ်ကြသေး၏။

စာရေးသူကတော့ မြင်တွေ့ရလျှင် ကံကို ကံတယ်လို့ ထင်နေမိပါသည်။ စိတ်ထဲကနေ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်က ရတဲ့ အနာရောဂါများအကြောင်း ပေးဖတ်ချင်နေ၏။ ခွေး၊ ခြွေး နေရာနေ၊ အိမ်လုံအောင်နေလျှင် ခွေးအတွက် တာဝန်တွေ သလို လူအတွက် အကျိုးရှိ၏။ ကြောင်၊ ကြောင်နေရာနေ ကြောင်အလုပ်ကိုလုပ်၊ ကြွက်ခုတ်လျှင် ကြောင်တွင် တာဝန် ကျသလို လူအတွက်လည်း အကျိုးရှိ၏။ ခွေးနှင့်လူ အတူ အိပ်စရာ မလိုပါဘူးလို့လည်း မလိုအပ်ဘဲ ဆင်ခြေပေးဆဲ တတ်၏။ သည်ကြားထဲ အခန့်မသင့်က မွေးတဲ့လူနှင့် မသင့်လို့၊ အဝင်၊အတွက် မသင့်လို့ ခိုက်တတ်သေး၏။ နေရင်းထိုင်ရင်း အလကားနေ ရောဂါ၊ စီးပွားကျ၊ သေရ ပျောက်ရသေး၏လို့ အိုးမပူဘဲ ခွက်က ပူနေပြန်၏။ ကြောင် ခွေး မွေးထားလိုက်လို့ လာဘ်လာဘမဝင်တော့ဘဲ လာဘ် တိတ်သွားသည်လည်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ဟု ဆိုလိုက်ပါစေ မည်။ ခွေးတို့၊ ကြောင်တို့ကို အလုပ်ရှုပ်ခဲပြီး စာရေးသူ မမွေးပါ။

ကြောင်၊ ခွေးဆို မွေးကို မမွေးသူက ကြောင်၊ ခွေး မွေးရန် တိုက်တွန်းနေပြီး မွေးထားလျှင် သူငွေဖြစ်သွား မည်ဟုပင် အာမခံချက်ပေးနေလေတော့ သည်စာ၊ သို့ အကြောင်းအရာက စာရေးသူအဘော်မဟုတ်၊ လက်ထက် လည်း မဟုတ်ကြောင်း စာဖတ်သူများအနေဖြင့် နားထောင် ပြီးသား ဖြစ်သွားပေမည်။ မှန်ပါသည်။ စာရေးသူရဲ့အဘော် မပါ၊ပါ။ စာရေးသူရဲ့ လက်တွေ့လည်း မဟုတ်ပါ။ သို့သော် လက်တွေ့ရှိသူတို့၏ အဆိုအမိန့်၊ မှတ်တမ်းမှတ်တမ်း များကို ရှေးရှေးက ပညာရှင်များက ကျွမ်းကျင်မှု အကွာရာတင်ထားခဲ့ကြသည်ကို အဆန်းတကြည့်လျှင်

ဟုပင် ဆိုရပေမည်။ ကျမ်းတွေက ခိုင်မာလွန်း၍ ဆင့်ကမ်း မျှဝေခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုချင်နေသော အခြားအကြောင်းအရာတစ်ခုကို ရှာဖွေရင်း စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်း စာ(၂၈၅)တွင် ဤသို့ ရေး၏။ တစ်ဦးကမေး၍ တစ်ဦးက ဖြေထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မေးသူက ကြည့်ကန်ရှင်ကြီး ရှင်နန္ဒဝေဖြစ်ပြီး ဖြေသူကတော့ ကျီးသံလေးထပ်ဆရာတော်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

(၄၂၄) လေးဖက်ဖြူဟတ်၊ မြီးကူလတ်၊ ခွေးဝတ်သခင် ညီသို့နည်း။

(၄၂၅) ကြောင်လျှင်ဆတ်ဆတ်၊ တုန်လှုပ်လတ်၊ ကြောင် ခွေးသူ ဘယ်သို့နည်း။

ရတ္တဝဏ္ဏာ သေတပါဒါ၊ နဂုံဌာ သေတနာသကာ။

ဝိသနခါစ သာမာစ၊ ဣတိမေ သုဝဏ္ဏသဗ္ဗလာဘကံ။

ရတ္တဝဏ္ဏ-ကိုယ်လုံးနီလျက်၊ သေတပါဒါ-ခြေလေး

ဖြူသော ခွေးတို့လည်းကောင်း၊ နဂုံဌာသေတ နာသ

အမြီးဖျား၊ နှာခေါင်း ဖြူသော ခွေးတို့သည်လည်း

ကောင်း၊ ဝိသနခါစ-(၂၀)သော ခြေသည်းလက်သည်းရှိ

သော ခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာမာစ-ရွှေသောအဆင်း

သော ခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိမေသုနခါ-

ညီသို့သောခွေးတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏသဗ္ဗလာဘကံ-ရွှေ၊ ငွေ

သောလာဘ်ကို ရစေတတ်၏။

ဤကား ပထမမေးခွန်းရဲ့အဖြေ ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယအဖြေကား ဆတ်ဆတ်တုန်သောကြောင်သည်

စီးပွားချမ်းသာ ဥစ္စာအထူးကို ဆောင်တတ်၏ဟူ၍ ဖြစ်ပါ

သည်။ စာရေးသူ ထိုစာဖတ်ပြီး လက်ချိုးရေတွက်ကြည့်

ချိန်၏။

(တစ်) တစ်ကိုယ်လုံးနီပြီး ခြေထောက်လေးဖက် ဖြူနေ

တဲ့ခွေး၊

(နှစ်) အမြီးဖျားနှင့် နှာခေါင်းဖြူနေတဲ့ခွေး၊

(သုံး) ခြေသည်းလက်သည်းပေါင်း အခု(၂၀)ပါသောခွေး၊

(လေး) ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသောအဆင်းရှိတဲ့ခွေး။

ဤခွေးလေးမျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုးကို မွေးစားထားပါက

ရွှေ၊ ငွေစတဲ့ လာဘ်လာဘများ ရစေနိုင်၏။ ရစေတတ်၏။

ကြာခင် သူဌေးဖြစ်သွားပေမည်။

ပြီးတော့ ဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့ ကြောင်ကလည်း မွေး

သောသူအား စီးပွားချမ်းသာ ဥစ္စာအထူးကို ဆောင်လာပေး

တတ်၏။ သည်အတိုင်းဆိုပါက ခွေးနှင့် ကြောင်က လာဘ်

ကောင်ပဲလို့တွေးရင်း တစ်ချိန်က လာဘ်လွဲသွားခဲ့သည့် အဖြစ်ကို ပြန်မြင်ယောင်လာမိပါသည်။

ထိုစဉ်က ဤစာရေးသူသည် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းဘဝနှင့် မင်္ဂလာရာမပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် (သိမ်ဖြူလမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်)တွင် ခန်းနေစာချ ဘုန်းကြီးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် တုန်ယင်နေတဲ့ ကြောင်ဝါ(ဆန်မှုန့်ရောင်) ကလေးတစ်ကောင် တုန်ရင်းခါရင်း အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့ ပါသည်။ ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်သူကြောင်မုန်းလည်း မသိ။ တုန်ချည့်၊ တုန်ချည့်နှင့် မျက်လုံးကလေးက မွေးစားမည့် သခင်ကို ဣန္ဒြေရရဖြင့် ရှာဖွေနေသည့်ပုံ ပေါ်လွင်နေ၏။

မှတ်ဆိတ်မွေးအမုင်သေးသေးလေး တစ်ချောင်း၊ နှစ် ချောင်းကိုပါ ရောထည့်ပြီး နှာသီးဖျားတစ်ခုလုံးကို သူ့လက် ကလေးနှင့် ပွတ်သပ်လိုက်၊ စာရေးသူမျက်နှာကို မော့ကြည့် လိုက်၊ မယ်ယောင်လို့ တစ်ချက်အော်လိုက် လုပ်နေပါသည်။

စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်းလာ အထက်ဖော်ပြပါ စာကို မတွေ့ဖူးသေး၍ ကြန်အင်လုက္ခဏာကို မသိတဲ့အတွက် မျက်မြင်အနေအထားကြည့်ပြီး စာရေးသူက သည်ကြောင် ဟာ ရောဂါသည်ပဲလို့ မှတ်ချက်ချလိုက်ပါသည်။ မှတ်ချက် ချပြီး ကိုရင်ဣန္ဒြေသကို လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

ပြီးတော့ 'ကဲ...ကိုရင်၊ ဒီကြောင်လေးက ရောဂါသည် ထင်တယ်ကွ။ မရိုက်မပုတ်နဲ့နော်။ အသေအချာ ကိုင်ယူ

သွားပြီး လွတ်တဲ့အခြားတစ်နေရာကို သွားပို့လိုက်တာ' လို့ ပြောလိုက်ပါသည်။

ကိုရင်လူနွဲ့ဝံသ ဆတ်ခနဲ ကောက်ယူပြီး ခါးထစ်မှာ ခဏတင်ထားတဲ့ အချိန်မှာပင် သူက စာရေးသူဘက် လှည့် ကြည့်ပြီး အသနားခံနေဆဲပါ။

နောက်တော့ ကိုရင်လူနွဲ့ဝံသ အပြောအရ ကျောင်း နောက်ဘက်က မီးရထားတန်းလျားမှာ သွားထားလိုက် ကြောင်း သိရ၏။

ထိုကြောင်ဝါကလေး တုန်ချည်ချည်ကို မွေးစားသူ ရှိခဲ့သလား။ မွေးစားခဲ့လျှင် ထိုကြောင်သခင် မည်သို့ထူး ခြားသွားသနည်း။ ခုမှ သိချင်လာ၏။ သိရလျှင် လက်တွေ့ ဖြစ်စဉ်က အင်အားတစ်ရပ်အဖြစ် ပံ့ပိုးနိုင်သဖြင့် ကျမ်းတွေ့ အနေနှင့်ရော ကိုယ်တွေ့အနေနှင့်ပါ အခိုင်အမာ တင်ပြနိုင် ပေမည်။

ထိုစဉ်က ဤစာကို ဖတ်ခဲ့ရပြီး ဤအသိရှိနေခဲ့လျှင် တုန်ယင်နေတဲ့ ကြောင်ဝါကလေး မ၊စလို့ ခုလောက်ဆို သူဌေး ဖြစ်လို့ရှိမှာ။ ခုတော့ ဂမ္ဘီရမဂ္ဂဇင်းတိုက်ကရတဲ့ စာမူခလေး နှင့် မျှတနေခဲ့ရတဲ့ဘဝ။ ငါ့နှယ် အသိနောက်ကျလေခြင်း လို့ နောင်တ၊ရနေသလို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သနားစရာကောင်း တဲ့ သည်ကြောင်ကလေး မွေးထားလိုက် ပြီးရောမဟုတ် လားလို့လည်း အပြစ်တင်နေမိပါသည်။

ဆွမ်းကျွန်တွေက ပေါသနဲ့။ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကို ကျွေးမွေးတာတောင် ဘဝပေါင်းတစ်ရာ အပါယ်မလားဘူး လို့ ဘုရားဟောထားတဲ့တရား ရှိသားပဲ။ သူများတွေကိုတော့ ဟောမောခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ကျတော့ မကျင့်ချင်။ မှတ် ထား။ အဲဒါကြောင့် လာဘ်ကောင်နှင့်လွဲ လာဘ်မရဘဲ ဒီ အတိုင်း သွားတာပဲလို့လည်း သင်ခန်းစာပြုနေမိပါသည်။

စာဖတ်သူများလည်း တုန်ယင်နေတဲ့ ကြောင်ကလေး တစ်ကောင်ရဲ့ ကြန်အင်လက္ခဏာအရ မိမိမှာ ဖြစ်ပေါ်ရရှိ ခံစားလာရမည့် အကျိုးထူးများကို တိတိကျကျ သိမထား ခဲ့ပါက စာရေးသူလိုပင် ဝင်လာတဲ့လာဘ်ကိုပိတ်ပြီး တွန်း ထုတ်မိလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ ထိုသို့မတွန်းထုတ်မိစေရန် ဤစာကို တွေ့လျှင်တွေ့ချင်းပင် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါ သည်။

အတိုချုပ်ပြီး လိုရင်းပြောပါက မယုံမရိပါနှင့်။ အဆို ပါ ကြန်အင်လက္ခဏာများ ထင်ရှားစွာပါတဲ့ ခွေးနှင့်ကြောင် များ တွေ့မိပါက ယောင်လို့တောင် မတွန်းလိုက်ပါနှင့်။

ကောက်ယူပြီး အသေချာသာ မွေးစားထားလိုက်ပါ။ ကျွန် စာစကားကတော့ မှားအံ့မထင်ပါ။ မကြာမတင် လျင်မြန် စွာပင် သင် သူဌေးဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။ ချက်ချင်းသူဌေး မဖြစ်ခဲ့သည့်တိုင် ရွှေ၊ငွေ၊လာဘ်လာဘများ တဖြည်းဖြည်း နှင့် ဝင်လာမစဲ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန် အရောင်းဆိုင်များကို သွားကြည့် လျှင် သည်စာပါ ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံတဲ့ ခွေး ကြောင် တွေပါက လက်နှေး မနေပါနှင့်။ ဝယ်လိုက်ပါ။ ကံကြမ္မာကောင်း လာနေပေပြီလို့သာ ယုံမှတ်ထားလိုက်ပါ တော့။

ကိုရီးယားစာတိုက်တိုင်းမှာ မိုးကောင်းကင်၊ မိုးမသားကိုချည်း ဖန်တီးရှင်၊ စွမ်းအားရှင်အဖြစ် မှတ်ထင်ယုံသာ သည်ကို တွေ့ရ၏။ စာဖတ်သူများက စာရေးသူထက် ငို နှာပါ။ ထိုအတိုင်းသာ ပြောရမူကား သည်ကြောင်၊ သည် ခွေးက မွေးစားသူအား လာဘ်လာဘရကြောင်း ကောင်း တဲ့စွမ်းအားတွေ ပေးနေမှာ သေချာပေသည်။ ငွေ၊ချင်စား မွေးသာမွေးလိုက်ပါလို့ စေတနာစကားဆိုရင်း...

အားလုံးရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ
ခင်မင်လေးစားထား

ဆရာကံထူး(ဝေဒသုလေ)

ကျမ်းကိုး * စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်း။

အနုပညာ(တိုက်လက်)

[၁၃၇၇]ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားလာမည့် ကလေးများအား နာမည်ကောင်းရွေးပေးခြင်း

ဆရာများကမူ နာမက္ခရာဆန်းကွန်းပညာကိုသာ အဓိကထား လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြုပြီး အစဉ်အကြွယ်ရွေးချယ်ကာ ပေးကြပါသည်။

ရတနာထိုက်သော သားသမီးများကို (၉)လလွယ် လေးလေးလာပြီးမှ ဖြစ်သလို စဉ်းစားပြီး လှလျှင်ပြီးရော၊ လျှင်ပြီးရော တော်သလို နာမည်ပေးနေကြခြင်းသည် အစဉ်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်သွားခဲ့ တော့ ကောင်းပါသည်။ မည်မညွတ်၊ မမှန်ကန်၊ မှား သွားခဲ့လျှင်တော့ကား ထိုကလေးငယ်သည် လောက နှစ်ခြင် ဒုက္ခအဖုံဖုံကို တွေ့ရကြုံရ ရင်ဆိုင်ရမည် ဖြစ် သည်။

လူတစ်ယောက်အဖို့ နာမည်သည် အလွန်ပင် အရေး ခြယ်ပါသည်။ နာမည်တစ်ခုသည် လူတစ်ယောက်၏ ခြိမ်းခြောက်မှုနှင့် များစွာဆက်စပ်မှု ရှိနေပါသည်။ နာမည် ကောင်းသောကြောင့် ဘဝတွင် အောင်မြင်သင့်သလောက် အောင်မြင်ခြင်း၊ ဖြစ်ထွန်းသင့်သလောက် မဖြစ်ထွန်းခြင်း နှင့် တွေ့ရကြုံရ မြင်နေရပါသည်။ ထို့အတူ နာမည် ကြောင့် ရှိသည့်အရည်အချင်းထက် ပိုပြီးကြီးပွားအောင်မြင် သောသွားခြင်း၊ ဖြစ်ထွန်းသင့်တာထက် ပိုပြီးဖြစ်ထွန်း သွားခြင်းတွေလည်း များစွာရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် နာ မည်သည် လူတစ်ယောက်အတွက် အလွန်ပင် အရေးကြီး ပါသည်။

နာမည်ကောင်းများ ရွေးချယ်ပေးရာတွင် လက်ဆန်း အင်နည်းအရ ဗေဒင်ဆရာအများစု ပေးလေ့ပေးထရှိသော နည်းများ အဓိကထား၍ သုံးလေ့သုံးထရှိသော ပညာရပ် မဟာဘုတ်၊ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ၊ နာမက္ခရာဆန်းဗေဒင်ပညာ စသည့်ပညာ ဖြစ်ပါသည်။ တချို့ဆရာများက အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပညာ သာ အဓိကထား လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြုကာ အစဉ် အကြွယ် ရွေးချယ်၍ ပေးကြပါသည်။ တချို့ဆရာများက မဟာဘုတ်ပညာကိုသာ အဓိကထား လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပြုကာ အစဉ်အကြွယ်ရွေးချယ်၍ ပေးကြပါသည်။ တချို့

ခေတ်အဆက်ဆက် ဆရာဆရာများတို့သည် သူ နည်းသူဟန် သူပညာနှင့်သူ ကောင်းမွန်သော နာမည် ကောင်းများကို အစဉ်အကြွယ်ရွေးချယ်၍ ပေးကြကုန်လေ ၏။ တချို့ဆရာတို့သည် ထိုအဓိက ပညာရပ်(၃)ခုတွင် ပညာရပ်တစ်ခုကိုသာ အခိုင်အမာလက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြု၍ နာမည်ပေးကြ၏။ တချို့ဆရာတို့သည် ပညာရပ်(၂)ခုကို ပေါင်း၍၊ ညှိ၍ အစဉ်အကြွယ်ရွေးချယ်ကာ နာမည်ပေး ကြ၏။ တချို့ဆရာများကမူ ပညာရပ်(၃)ခုလုံးကို ညှိနှိုင်း၍ အစဉ်အကြွယ်ပြုကာ ရွေးချယ်၍ ပေးကြကုန်လေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ နာမည်ပေးနည်းစနစ်သည်ကား ထိုပညာရပ် ကြီး(၃)ခု(မဟာဘုတ်၊ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ၊ နာမက္ခရာဆန်း)ကို အဓိက ထား လက်ကိုင်ပြု ညှိနှိုင်း၍ အစဉ်အကြွယ်ရွေးချယ်ကာ ပေးသောစနစ် ဖြစ်ပါသည်။ မိဘနှစ်ပါးကို မမှီကံအောင် လည်း ရွေးချယ်၍ ပေးပါသည်။ လောကီပညာ၏အချုပ်ဟု ဆိုကြကုန်သော ဆန်းဂိုဏ်းရွေးချယ်ခြင်းဖြင့်လည်း အစဉ် အကြွယ်ရွေး၍ ပေးပါသည်။ အနောက်တိုင်းဂဏန်းဗေဒင် နည်းစနစ်ဖြင့်လည်း ထပ်မံ၍ အစဉ်အကြွယ်ရွေးချယ်နိုင် လျှင် ပို၍၊ ပို၍ ကောင်းမွန်ပါသည်။

ယခု ကျွန်ုပ်သည် (၁၃၇၇)ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားလာမည့် ရင်သွေးရတနာတို့အား ပညာပါရမီဖြည့်ခြင်းအလို့ငှာ စေ တနာရေထား၍ နာမည်ကောင်းများ ရွေးချယ်ပေးခြင်းကို ဤဂန္ထရမဂ္ဂဇင်းကြီး စာမျက်နှာမှတစ်ဆင့် ရေးသားတင်ပြ ပေးလိုက်ပါသည်။ ရင်သွေးငယ်အပေါင်း အသက်ရှည်ခြင်း၊ အနာရောဂါကင်းခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာကြီး ခြင်း၊ ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်း၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း၊ ဘုန်း ကြီးခြင်း အစရှိသော ကောင်းမြတ်သော ဣန္ဒာရုံသာတို့ကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရရှိကြပါစေ။ သားကောင်းရတနာ၊ သမီး ကောင်းရတနာတို့မှ နိုင်ငံသားကောင်း၊ နိုင်ငံသမီးကောင်း

များအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိကြပါစေသတည်း။

* * *

နာမည်ကောင်းများ ရွေးချယ်ပေးထားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပညာခွင့်၊ ပညာရပ်အယူအဆများကို အထွေအထူး တစ်ခုစီ၊ တစ်ခုစီ ရှင်းမပြော့ပါ။ မဟာဘုတ်ပညာရပ်အရ အမည်(၄)ပါးတွင် ကုဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ နာမည်များဖြစ်ခြင်း၊ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာပညာရပ်တွင် အထက်ဆောင်ပန်းများနှင့် တွဲ၍ ပေးထားခြင်း၊ သာစည်၊ ပင်းယ၊ အမြစ်၊ အညွန့် ကြီးများဖြင့် တွဲ၍ ပေးထားခြင်း၊ ပဉ္စပွတ်၊ ဆပွတ်၊ အညွန့် အထက်ဆောင်ပန်း လှည့်ခွေ၍ ပေးထားခြင်း၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်အရ တိုင်စဉ်မှန် နာမည်များ ရွေးချယ်ပေးထားခြင်းများ ဖြစ်သောကြောင့် စိတ်ချလက်ချ ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ကြိုက်နှစ်သက်ရာ နည်းတစ်မျိုးမျိုးကို ရွေးချယ်၍ ပေးနိုင်ကြပါစေသော်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

မရဏဗြားလေးများ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမနည်း

တနင်္လာအစ တနင်္လာအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-ကောင်းဇင်ခန့်၊ ကျော်စွဲခိုင်၊ ခင်နေခြည်၊

ခိုင်ဆုငြိမ်း။

ဒုတိယနည်း

စနေအစ တနင်္လာအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-တည်ငြိမ်ခန့်၊ တင့်ထူးကျော်၊ ထက်ကေခိုင်၊

နှင်းဝင့်ခိုင်။

တနင်္လာသားသမီးများ

အဓိပတိဗြားလေးများ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမနည်း

တနင်္လာအစ အင်္ဂါအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-ကောင်းထက်ဇင်၊ ကျော်ထူးစံ၊ ခိုင်ဝေဇင်၊

ခင်နဒီစိုး။

ဒုတိယနည်း

စနေအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-တာရာလင်း၊ တည်ငြိမ်လင်း၊ နေခြည်လင်း၊

နဝရတ်။

တတိယနည်း

အင်္ဂါအစ အင်္ဂါအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-ခွဲကျော်စွာ၊ စစ်ထူးဇော်၊ ဆုရွှေစင်၊ ဆုဝင့်စံ။

အင်္ဂါသားသမီးများ

ရာဇဗြားလေးများ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမနည်း

အင်္ဂါအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-ခွဲဝေယံ၊ ညီရဲရင့်၊ ဆုလဝန်း၊ ဆုကလွှာ

ဒုတိယနည်း

စနေအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-နေခန့်လင်း၊ ထက်နိုင်လင်း၊ တွယ်တာ

နွေးနွေးလှိုင်။

တတိယနည်း

ဗုဒ္ဓဟူးအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-ရဲခန့်လင်း၊ ဝေယံလင်း၊ ရတီလင်း၊

ဝင့်ဝါ။

စတုတ္ထနည်း

တနင်္လာအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-ကျော်စွဲဝေ၊ ကောင်းနေလင်း၊ ခိုင်နှင်း

ခိုင်ငဝါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

အထွန်းဗြားလေးများ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမနည်း

ဗုဒ္ဓဟူးအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-လင်းရောင်ရှိန်၊ ရဲဝင့်လူ၊ ယွန်းစူလိုင်၊ ရွှန်း

ဝေ။

ဒုတိယနည်း

တနင်္လာအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-ကျော်ထက်လင်း၊ ကောင်းခန့်ဝေ၊ ခွန်းရွှေ

ခိုင်နှင်းလှိုင်။

တတိယနည်း

တနင်္လာအစ တနင်္လာအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-ကောင်းထက်ခိုင်၊ ကျော်စွဲခိုင်၊ ခိုင်နှင်းချို

ခင်ကံ့ကော်။

ကြာသပတေးသားသမီးများ

ဘင်္ဂဗြားလေးများ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမနည်း

စနေအစ တနင်္လာအဆုံး မှည့်ပါ။

ဥပမာ-တင့်ထူးကျော်၊ တိုင်းခန့်ကျော်၊ ထက်ကေ

နှင်းဝင့်ခိုင်။

ဒုတိယနည်း

တနင်္လာအစ တနင်္လာအဆုံး မှည့်ပါ။
ဥပမာ-ကောင်းခင်ခန့်၊ ကျော်ထူးခန့်၊ ခိုင်ဆုငြိမ်း၊
ဆယ်ရီခင်။

တတိယနည်း

အင်္ဂါအစ အင်္ဂါအဆုံး မှည့်ပါ။
ဥပမာ-ဇွဲအုပ်စိုး၊ ညီခန့်ဇော်၊ ဆုလွဲစံ၊ ဆုအိမ်စည်။

သောကြာသားသမီးများ

ပုတီးဖွားလေးများ ဖြစ်ပါသည်။

အထမနည်း

အင်္ဂါအစ အင်္ဂါအဆုံး မှည့်ပါ။
ဥပမာ-ဉာဏ်လင်းဆက်၊ ညီခန့်ဇော်၊ ဆုဝေစည်၊
ဆုဝင့်စံ။

ဒုတိယနည်း

စနေအစ စနေအဆုံး မှည့်ပါ။
ဥပမာ-နေနန္ဒ၊ တည်ခန့်နိုင်၊ ဒါလီထွန်း၊ တွယ်တာ
နင်း။

တတိယနည်း

ဗုဒ္ဓဟူးအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။
ဥပမာ-ရဲထူးလွင်၊ ရဲခန့်လင်း၊ ယဉ်ဝင့်ဝါ၊ ဝင့်ချယ်ရီ။

နေသားသမီးများ

သိုက်ဖွားလေးများ ဖြစ်ပါသည်။

အထမနည်း

စနေအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။
ဥပမာ-တက်နေလင်း၊ နေဘုန်းလွင်၊ နှင်းရွှေရည်၊

နင်းကေသရီ။

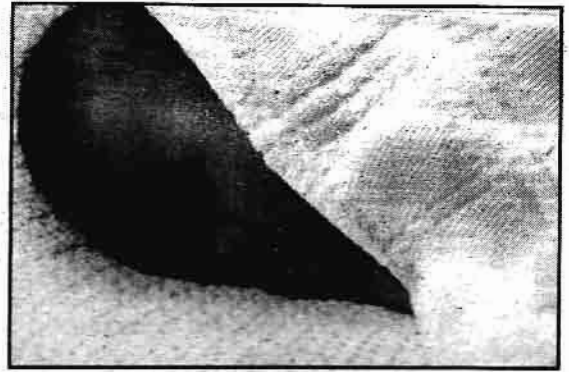
ဒုတိယနည်း

တနင်္လာအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။
ဥပမာ-ကျော်ရဲရင့်၊ ကောင်းဝေဠု၊ ခိုင်ဝေယံ၊ ခင်
နင်းဝေ။

တတိယနည်း

ဗုဒ္ဓဟူးအစ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မှည့်ပါ။
ဥပမာ-ဝဏ္ဏရဲရင့်၊ လင်းရောင်ရှိန်၊ ရနံ့လင်း၊ ရတီ
နင်းလှိုင်။

နာမည်ကောင်းများ ရွေးချယ်ထားပြီးသော်လည်း တချို့
သော မိဘ၊ ဘိုးဘွား၊ ဦးလေး၊ အဒေါ်၊ အစ်ကို၊ အစ်မတို့
သည် ကလေးငယ်အား အိမ်ခေါ်နာမည်အဖြစ် ချစ်စနိုး

နာမည်၊ ကျပ်နန်းနာမည်လေးများကို ခေါ်ဆိုတတ်ကြပါ
သည်။ ထိုသို့ခေါ်ဆိုခြင်းကို အထူးရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။
ရွေးချယ်ထားသော နာမည်ကောင်းကိုသာ အပြည့်အစုံခေါ်
ဆိုသင့်သည်။ သို့မှသာ နာမည်ကောင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး
ကို အပြည့်အဝခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအိမ်ခေါ်နာမည်များတွင် တစ်တစ်၊ တုံတုံ၊ တူးတူး၊
ခက်ခက်၊ သက်သက်၊ နွားကြီး၊ ခွေးပု၊ ဝက်လေး အစရှိ
သည့် အဓိပ္ပာယ်မကောင်းသော နာမည်များ ဖြစ်နေခဲ့သော်
ကလေးအတွက် ကံနိမ့်စေတတ်ပါသည်။ ထိုနာမည်များ
တစ်သက်လုံး နာမည်တွင်သွားခဲ့လျှင် ကလေးအတွက် ဘဝ
အနေအထားများ အလားအလာ မကောင်းနိုင်တော့ပါ။
မိန်းကလေးများကိုလည်း မီး၊ မီးမီး၊ မီးလေး၊ မီးကြီး
အစရှိသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုခြင်း မပြုသင့်ပါ။ အပူဟပ်တတ်၊
အပူများတတ်ပါသည်။

မှတ်ချက်

နံတူအစ၊ အဆုံး ပေးထားသောနာမည်ရှင် ဥပမာ-
တနင်္ဂနွေအစ တနင်္ဂနွေအဆုံး၊ တနင်္လာအစ တနင်္လာအဆုံး
တို့ကို အလယ်လုံးများ ဖြည့်စွက်ရာ၌ နာမည်၏အလယ်တွင်
မိဘနှစ်ပါး၏ နာမည်စာလုံး မထည့်သင့်ပါ။

အထူးသတိပြုရန်မှာ ဤနှစ်တွင် ကလေးများအား
နာမည်မှည့်ခေါ်ရာ၌ နာမည်၏ အလယ်လုံးများ ဖြည့်စွက်
ရာတွင် တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ နံသင့်အက္ခရာများ
ကိုသာ လှည့်ပတ်စဉ်းစား ရွေးချယ်၍ ဖြည့်စွက်ကာ မှည့်
ခေါ်ပေးကြပါလေ။

အထူးသဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ကောင်းမွန်လှသော နာမည်
စာလုံးများကို ဦးစားပေးရွေးချယ်ကြပါဟု တိုက်တွန်းရင်း
ကောင်းမှုအကြောင်းပြု တောင်းဆိုပြည့်ပါစေ။

သုခရစံ(ကျိုက်လက်)

(၂၀၁၅)ခုနှစ်မှာ သင်္ကန်းကြွေ

သာထက်ဇော်(မကွေး)

တစ်နေ့သောအခါသမယတွင် ကျွန်တော်သည် မကွေးမြို့နယ်၊ မြင်ကွန်းအုပ်စုအတွင်းရှိ သာယာကုန်းဟူသော စာတိုချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေရွာကလေးသို့ အလည်တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ပြန်လေသည်။

ထိုသို့ အလည်ရောက်သွားချိန်၌ ကောင်းကင်တွင် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် လဝန်းကြီးသည် ထိန်ထိန်သာလျက် ရှိပေ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်တော့်နေအိမ်ဆီသို့ သံဖြူဖြူလမ်းလေးအတိုင်း တရွေ့ရွေ့ လျှောက်လှမ်းလာသော လူရိပ်သဏ္ဌာန်တစ်ခုကို လရောင်ဖြင့် အတိုင်းသား မြင်နေရသည်။ လူရိပ်သဏ္ဌာန်သည် ကျွန်တော်ထိုင်နေသည့် ထန်းလက်ကုလားထိုင်ကြီးနှင့်ပင် အတော်လေး နီးကပ်လာပြီ။

‘တို့ဆရာရေ.. ညနေစောင်းကတည်းက ကျုပ်ယောက်ျား ကိုတင်လှနဲ့ သမီး မသန်းလှတို့က ဆရာရောက်နေတာ သိနေကြတယ်တော့။ ကျုပ်မလည်း လာချင်ပေမယ့် အထက်မင်းလှမြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်းက အကူအညီတောင်းလို့ သူတို့မြို့နယ် (၂၀၁၅)ခုနှစ် ပြက္ခဒိန်တွေလည်း ရောင်းပေးနေရတာနဲ့ အခုလို မိုးချုပ်တော့မှပဲ ရောက်ရတယ်’ဟု ခရီးရောက်မဆိုက် ဒေါ်ထားထားက စကားဆိုလာသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က-

‘အင်း..ဒေါ်ထားထားတို့ တစ်ရွာလုံးလည်း ဒီ(၂၀၁၄) တစ်နှစ်လုံး မိုးလေဝသမမှန် ဖြစ်ခဲ့လေတော့ စိုက်ပျိုးသီးနှံတွေလည်း ထွက်နှုန်းလျော့ခဲ့မှာပေါ့’ဟု ပြောလိုက်ရာ-

‘တယ်..မပြောချင်ပါဘူး တို့ဆရာရယ်။ ကျုပ်ယောက်ျား ကိုတင်လှဆို စိုက်သမျှ ပျိုးသမျှ လုံးလုံးရှုံးလို့ ထန်းရည်နဲ့အရက် ဖက်စပ်လုပ်ပြီး အချိန်ပြည့် သောက်နေရတယ်’ဟု ဒေါ်ထားထားက ဆိုလာသည်။

‘စိတ်ဓာတ်တွေကျပြီး အရက်တွေ ဖိသောက်နေတယ် ပြောစမ်းပါဗျာ။ ကဗျာဆန်နေလိုက်တာ’

‘ကဗျာဆန်ရမယ် တို့ဆရာရေ၊ ကျုပ်ယောက်ျား ကိုတင်လှက ပျော်လည်းသောက်၊ အပေါင်းအသင်းကောင်းလို့လည်းသောက်၊ စိတ်ညစ်လို့သောက်နဲ့စို့ စိတ်သက်သာရာ သက်သာငြား ပြောရတာပါ’

‘တော်စမ်းပါ ဒေါ်ထားထားရယ်၊ အရက်ငိုကာ ချဲ့မနေစမ်းပါနဲ့။ အခု ကျုပ်ဆီလာတဲ့အကြောင်းပဲ ပြောစမ်းပါ’

‘တို့ဆရာဆီ ကျုပ်ရောက်လာတဲ့ အကြောင်းကတော့ လာမယ့်(၂၀၁၅)ခုနှစ်မှာ ကြုံတွေ့ရမယ့် ကျုပ်တို့မိသားစုရဲ့ ကံအဆိုးအကောင်း သိချင်လို့ပါတော်’

‘ခင်ဗျားတို့မိသားစုတင်မဟုတ်ဘူး၊ အင်္ဂလိပ်မွေးဖွား သက္ကရာဇ်အပြည့်အစုံ သိကြသူတိုင်း ဘယ်သူမဆို တွက်နည်းသိရင် ဟောကိန်းပါ ဖတ်ကြည့်ရုံနဲ့ သိတဲ့နည်း ကျွန်တော် အခု ဟောပေးလိုက်မယ်’

‘အဲဒါမှ တကယ့်ကျွမ်းပဲ။ ကျုပ်တို့ရွာက လူတွေအားလုံး ဗမာမွေးသက္ကရာဇ်တောင်မှ မနည်းအံ့ကြိတ် မှတ်သားနေရတာ။ ဘယ်နှယ်လုပ်ရပါ’

‘ဒါများ ဒေါ်ထားထားရယ်၊ ဘာခက်တာလိုက်လို့။ ခင်ဗျားတို့ရွာ မူလတန်းကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်သန်းသန်းဌေး၊ ဒေါ်ခင်ဝေ၊ ဒေါ်ကြူကြူမာတို့ဆီမှာ နှစ်တစ်ရာပြက္ခဒိန် ရှိကြပါတယ်။ အဲဒီမှာ သွားတောင်းရှာကြည့်။ မှတ်သားတွက်ပေါ့ဗျာ။ လွယ်လွယ်လေး’

‘ဟုတ်ပါပြီ တို့ဆရာရယ်၊ ဟောမှာသာဟော ပြောမှာသာ ပြောပါတော့’

‘ပထမဆုံး ဒေါ်ထားထား မှတ်ထားရမှာက (၂၀၁၅)ခုနှစ်ကို တစ်လုံးတည်းရအောင် ပေါင်း

ရက်နီးက (၈)ဂဏန်း ဆိုတာကိုပဲ။ ပြီးရင် ကျွန်တော်ရဲ့ (၂၀၁၅)ခုနှစ် ကံကြမ္မာကို တွက်ကြည့်မယ် ဆိုပါစို့။

ကျွန်တော့်မွေးသက္ကရာဇ်က-

$$\begin{aligned} ၃၀.၁ &= ၃၀ + ၁ + ၈ \text{ (မူသေထည့်ပေါင်းကိန်း)} \\ &= ၃၉ \text{ (၃+၉)} \\ &= ၁၂ \text{ (၁+၂)} \\ &= ၂ \text{ (တစ်လုံးတည်း ပေါင်းရက်နီး)} \end{aligned}$$

ဒီတော့ အဟော(၃)မှာ အဖြေရှာဖတ်လိုက်ရုံပဲပေါ့။ ဒေါ်ထားထား သတိထားရမယ့် အချက် နှစ်ချက်က ဘယ်တော့မဆို (၈)ထည့်ပေါင်းဖို့နဲ့ စုစုပေါင်းရက်နီးကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပေးဖို့ပဲ။ ဒါဆို သဘောပေါက်ပါတယ်နော်။ ဟောကိန်းစာရွက်တွေတော့ ကျွန်တော့်မှာ အသင့်မိတ္တူရှိထားလို့ လက်ဆောင်ပေးလိုက်မယ်။ ရော့...တစ်ပါတည်း ယူသွား'ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ဒေါ်ထားထားသည် ကျွန်တော်ပေးလိုက်သော စာရွက်များကို ရင်ဝယ်ပိုက်ရင်း တရွေ့ရွေ့ဖြင့် သူမ နေအိမ်သို့ ထွက်ခွာသွားလေပြီတကား။

ဒေါ်ထားထားကို ကျွန်တော် လက်ဆောင်ပေးလိုက်သည့် ဟောကိန်းများကို ဂမ္ဘီရစာဖတ် ပရိသတ်ကြီးအတွက် အောက်တွင် ဖော်ပြပေးပါမည်။

(၁)ဂဏန်းသမားအတွက်ဟောကိန်း

မျှော်လင့်မထားဘဲ နေရာထိုင်ခင်း ပြောင်းရွှေ့ရမည်။ မိမိမရောက်ဖူးသောဒေသကို သွားရတတ်သည်။ အိမ်သူအိမ်သား မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းများနှင့် လမ်းခွဲရပါမည်။ ကုန်လွန်ခဲ့သော နှစ်များဆီက လုပ်ရပ်များကို ပြန်လည်တွေးတောနေမိတတ်သည်။ ယခုနှစ်တွင် အကျိုးရလဒ်များ ခံစားစံစားရတတ်သည်။ တွေဝေတွန့်ဆုတ်စွာ မလုပ်ပါနှင့်။ ရဲင့်စွာလုပ်ပါ။ အကြံအစည်အသစ်၊ လုပ်ငန်းအသစ်များ အောင်မြင်နိုင်ပါမည်။ ယုံကြည်စွာဖြင့် လုပ်ပါလေ။ စည်းစနစ်တကျ လုပ်ကိုင်ပါ။ မိမိဘက်က မှန်သည်ထင်လျှင် မတွန့်ဆုတ်ပါနှင့်။ မေတ္တာတရားနှင့် သည်းခံခြင်းကို ရင်ဝယ်ထားပါ။

(၂)ဂဏန်းသမားအတွက်ဟောကိန်း

ဘဝအသစ်တစ်ခု ပေါ်ထွန်းလာပါတော့မည်။ မည်သူနှင့် စပ်တူလုပ်လုပ် အကျိုးပေးမည့်ကာလ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခက်အခဲများနှင့်လည်း ရင်ဆိုင်ရပေမည်။ ပူစရာမလိုပါ။ တဖြည်းဖြည်း ပြေလည်သွားမည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အလောတကြီးလုပ်ခြင်း ဆင်ခြင်ပါ။ ပြီးခဲ့သောနှစ်များဆီက ဆုံတွေ့ခဲ့သည့် မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေတုတို့ကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်ပါ။ ယခုနှစ်အတွင်း တွေ့ဆုံရသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများကို ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ဆက်ဆံနိုင်ပါသည်။ ကောင်းကျိုးများ ရတတ်သည်။ ထင်မှတ်မထားသော အပြောင်းအလဲများ ကြုံမည်။ ကောင်းမွန်သော အပြောင်းအလဲများအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပါလေ။ စိတ်ဓာတ်မပျော့ညံ့ပါစေနဲ့။ ကြံ့ခိုင်ပါစေ။ ခြောက်တိုင်းလည်း မကြောက်ရန်လိုသလို မြှောက်တိုင်းလည်း မမြှောက်ဖို့ သတိပြုပါ။ ကံကောင်းပါမည်။ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပါ။ သူတစ်ပါး အတုမခိုးသင့်ပါ။ အားနာမှု လွန်ကဲခြင်းကို ဖြစ်နိုင်ပါ။

(၃)ဂဏန်းသမားအတွက်ဟောကိန်း

လုပ်ငန်းခွဲများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ ငွေကြေးများစွာ ဝင်လာကိန်းရှိသော်ငြားလည်း မစုဆောင်းနိုင်သော ကာလဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ငွေမစုဘဲ အမာခံပစ္စည်း၊ ရွှေပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း၊ မရွှေပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများကို တည်ထောင်သင့်ပါသည်။ အခွင့်အလမ်းကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ ဖြစ်ထွန်းပေါက်မြောက်အောင် လုပ်ကိုင်ပါ။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းကောင်းတို့၏ ကူညီ

မှုကို အသိအမှတ်ပြုပေးပါ။ တစ်ကိုယ်တည်း အားငယ်နေရမည့်အချိန် မဟုတ်ပေ။ ထိုးထွင်းဉာဏ်ဖြင့် အလုပ်လုပ်သကဲ့သို့ တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အကြံဉာဏ်ပေးလာမှုကိုလည်း တန်ဖိုးထား လုပ်ကိုင်ပါက အကျိုးထူးရမည်။ စိတ်ထားပျော်ရွှင်နေအောင် ကျင့်ကြံနေထိုင်ပါ။ စိတ်ညစ်စရာများ ခေါင်းထဲက ထုတ်ထားပါ။ မိမိသိက္ခာကျစေနိုင်သော လုပ်ရပ်များကို သတိပြုဆင်ခြင်ထားပါ။ ကုသိုလ်ရေး၊ ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ပေးစေလိုပါသည်။

(၄)ဂထန်းသမားအတွက်ဟောကိန်း

ထူးခြားဖြစ်စဉ်များနှင့် ဘဝကို မှတ်တိုင်စိုက်ထူနိုင်မည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ မိမိစိုက်ပျိုးခဲ့သည့်အပင် မှ အသီးအပွင့်များ ခံစားရမည့် အချိန်ကာလလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ယခင်ယခင် ကုန်ဆုံးခဲ့သော နှစ်များစွာက မည်မျှပင် အတိဒုက္ခရောက်စေကာမူ ယခုနှစ်တွင်မတော့ လက်ခမောင်းထခတ်ရမည့် အချိန်ဖြစ်၏။ စီးပွားရေးတိုးတက်မည်။ ကုန်လွန်လေခဲ့သော ကာလများတွင် မအောင်မြင်ခဲ့သော၊ အကောင်အထည် မပေါ်ခဲ့သော လုပ်ငန်းများ ထူးခြားစွာ အောင်မြင်လာမည်။ စာပေ၊ ဂီတ၊ အနုပညာ၊ ကဗျာလင်္ကာ စသည့်လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်သူများ ထင်ရှားကျော်ကြားလာမည်။ ငွေကို အခက်အခဲ ကြားမှသာ ရမည်။ လွယ်ကူစွာ ရကိန်းမရှိချေ။ မူလလက်ရှိ အလုပ်ကိုပဲ စွဲမြဲစွာ လုပ်ကိုင်သင့်သည်။ အလုပ်ပြောင်းမလုပ်သင့်ပါ။ မိမိအလုပ်ကို တန်ဖိုးထားပြီး စာရင်းဇယား တိကျစွာမှတ်သားပါ။ အတွေးထက် အလုပ်ကို ဦးစားပေးပါ။ နေ့စဉ် စနစ်တကျ လုပ်ကိုင်ပါ။

(၅)ဂထန်းသမားအတွက်ဟောကိန်း

လူအများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေရသော အလုပ်တို့ဖြင့် အောင်မြင်ကျော်ကြားလိမ့်မည်။ ကံဇာတာပွင့်လန်းလာမည်။ ထင်ပေါ်၍ စင်တော်က ကောက်လာတော့မည်။ စုတ်ကြီးလာဘ်ကြီးဝင်မည်။ မိမိမျှော်လင့်မထားသည့် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ဆက်ဆံမှု ပြုရတတ်သည်။ ငွေကြေးအပေးအယူကိစ္စနှင့် စာချုပ်စာတမ်းများ လက်မှတ်ရေးထိုးကိစ္စများတွင် အထူးသတိပြု ဆောင်ရွက်ရမည့် နှစ်တစ်နှစ်လည်းဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ပေါ်ပေါက်လာသော ကံကြမ္မာအတက် အဆင်း၊ အကျွေးအကောက်များအတွက် တုံ့ပြန်လာမည့် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထား သင့်သည်။ ကံဇာတာ၏ မျက်နှာသာပေးမှု အခွင့်အလမ်းသည် မိမိဘက်က ရပ်တည်မှု အားကောင်း လျက် ရှိပေသည်။ စိတ်ထိခိုက်စရာ၊ စိတ်ချမ်းမြေ့စရာများ ရောပြွမ်းတွေ့ကြုံရမည်ဖြစ်၍ စိတ်တည်ငြိမ်အောင် လေ့ကျင့်ထားပါ။ နေအိမ်၊ အလုပ်၊ ဆိုင်ခန်းနေရာများ အရွေ့အပြောင်းကြိုတင်သည်။ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပခရီး၊ ဘုရားဖူးခရီးများ သွားရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ရာထူးဌာနန္တရ ပြဿနာ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းအချို့နှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲမှု ကြုံတွေ့နိုင်၏။ ငယ်ရွယ်သူများဖြစ်ပါမူ ချစ်သူနှင့် အထင်အမြင် လွဲမှားကြပြီး ကွဲကွာရကိန်း ကြုံရတတ်ပေသည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများ စွဲမြဲစွာလုပ်ကိုင်ပေးသင့်လှသောနှစ် ဖြစ်၏။

(၆)ဂထန်းသမားအတွက်ဟောကိန်း

ကျန်းမာရေးအညံ့ ကြုံရတတ်သောနှစ်ဖြစ်သည်။ ဂရုစိုက်နေထိုင်ပါ။ နေအိမ်ပြုပြင်ရခြင်း၊ နေရာပြောင်းရခြင်း၊ မိသားစုအိမ်တွင်းရေး ပြောင်းလဲမှုများ ကြုံရခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၏။ အချစ်ရေးကိစ္စ၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ သဘောထားကွဲလွဲမည်။ ကွာရှင်းပြတ်စဲ၊ ဖျက်သိမ်းခြင်းများ ကြုံရနိုင်သည်။ လူမှုပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်စေရန် သတိပြုဆင်ခြင်ပါ။ တစ်ပါးသူ၏ အပြစ်အနာအဆာတို့ကို ဝေဖန်ထောက်ပြခြင်းအား ရှောင်ကြဉ်ပါ။ မိမိစိတ်ကို သန့်ရှင်းနေစေရန် နေထိုင်ပါ။ သိက္ခာသမာဓိ ရှိအောင် ကြိုးစားပါ။ မိမိနှင့် မသက်ဆိုင်သော မည်သည့်ကိစ္စရပ်မဆို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း မပြုလုပ်ပါနှင့်။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး မဖောက်ပြန်မိစေရန် သတိပြုဆင်ခြင် နေထိုင်သင့်သည်။

မွေးနေ့ရောက်တိုင်း ကောင်းမှုကုသိုလ် မကြာခဏ ပြုလုပ်ပေးပါ။

(၇)ဂဏန်းသမားအတွက်ဟောကိန်း

ဘဝအတွက် အရေးပါသည့် ခြေလှမ်းသစ်များ ပေါ်ပေါက်လာမည့်နှစ်ဖြစ်သည်။ လွန်လေခဲ့သည့် နှစ်ကာလများဆီက ပြဿနာများ တစ်ဖန်ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ လုပ်ကိုင်သမျှ အတားအဆီး အခက်အခဲ ကြုံရတတ်သည်။ ပြင်ပသို့ ထွက်သွားလိုစိတ်ထက် မိမိနေထိုင်ရာမှာပင် နေလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်နေမည်။ တခြားသူများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရာမှ မသင့်မမြတ်ဖြစ်မည်။ ပြဿနာပေါ်မည်။ ဒေါသထွက်ပေါက်ကွဲစရာများ ကြုံတွေ့မည်။ ခွဲစိတ်ခံရကိန်း ကြုံတတ်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးချဲ့ရန်စိတ်ကူးဆိုင်းငံ့ထားပါဦး။ မလုပ်သင့်သေးပါ။ မျှော်လင့်မထားသော ငွေကြေးဥစ္စာပစ္စည်း တိုးတက်မည်။ အမွေအနှစ်ကောင်းများ၊ လက်ဆောင်ကောင်းများ ရရှိလာတတ်၏။ ထိဆုကြီးပေါက်ကိန်း ရှိသည်။ သို့မဟုတ် ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေအစုလိုက် အပြုံလိုက် ဝင်ကိန်းကြုံမည်။ ကံစမ်းရသည့်လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မှုရရှိမည့် နှစ်တစ်နှစ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

(၈)ဂဏန်းသမားအတွက်ဟောကိန်း

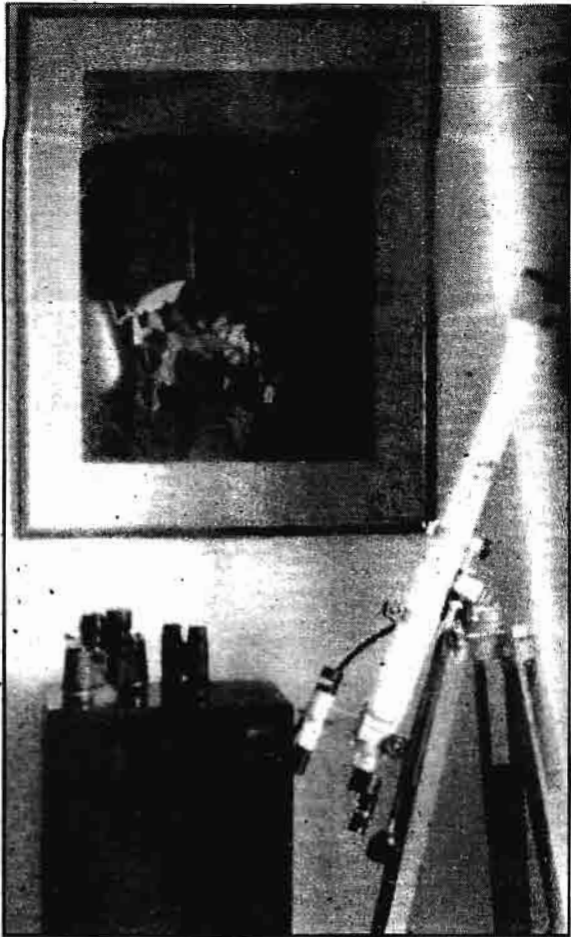
ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရွှေ၊ ငွေရတနာ လုပ်ငန်းကိစ္စများ အကျိုးပေးမည့်နှစ် ဖြစ်ပေ၏။ မိမိဘဝ၏ ထူးခြားသော မှတ်တိုင်တစ်တိုင်ကို စိုက်ထူနိုင်ပေလိမ့်မည်။ လွန်လေခဲ့သော နှစ်များဆီက လက်စမသတ်နိုင်ခဲ့သည့် လုပ်ငန်းမှန်သမျှ ယခုနှစ်တွင် အောင်မြင်ပြီးစီးလာမည်။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ အင်အားစိုက်ထုတ်နိုင်သလောက် အောင်မြင်မည်။ အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်မည်ဆိုပါက ယခုနှစ်ကာလတွင် ကံကောင်းမှု အခွင့်အလမ်းများစွာ ရရှိလာပါတော့မည်။ မိသားစုအရေးကိစ္စ၊ ပြင်ပအရေးကိစ္စ၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ကိစ္စတို့တွင် ဟန်ချက်ညီအောင် ထိန်းသိမ်းထားသင့်သည်။ အချစ်ရေး၊ ကာမဂုဏ် အပျော်အပါး ကိစ္စများလည်း ကြုံဆုံရတတ်သည်။ အချစ်စစ်အချစ်မှန် ဖြစ်စေရန် ရွေးချယ်တတ်ဖို့တော့ လိုပေမည်။ မာန်မာနမထောင်ပါနှင့်။ ဆင်ခြင်သတိပြုပါ။ သည်းခံစောင့်စည်း ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါစေ။ မိမိကြိုးစားအားထုတ်မှုဖြင့် အောင်မြင်မှုပန်းတိုင် လှမ်းကိုင်နိုင်ရန် သတိပြုနေထိုင်ပါ။ မိမိရွတ်ပွားလိုသော ဂါထာ၊ မန္တန် တစ်ခုခုကို အမြဲမပြတ် ရွတ်ဆိုနေသင့်သော အချိန်ကာလလည်း ဖြစ်ပေသည်။

(၉)ဂဏန်းသမားအတွက်ဟောကိန်း

မိမိလက်ရှိဆောင်ရွက်နေဆဲ လုပ်လက်စလုပ်ငန်းများ ရပ်ဆိုင်းသွားရန် အကြောင်းဖန်လာလိမ့်မည်။ စည်းကမ်းနှင့်အညီ စနစ်တကျရပ်နားသင့်သည်။ ရေရှည်စီမံထားသည့် ရည်မှန်းချက်များ ရှိခဲ့လျှင်လည်း အမြန်ဆုံးအကောင်အထည်ဖော်ပြီး ရပ်နားသင့်ပေ၏။ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းခြင်းများကို ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ အသုံးပြုပြီး ကြိုးစားကျော်ဖြတ်ပါ။ လောကုတ္တရာနှင့်ပတ်သက်သည့် ရဟန်းသံဃာ၊ သူတော်စင်၊ ရသေ့၊ တရားစခန်း၊ ရိပ်သာ၊ ယောဂီ၊ သီလရှင်တို့အတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ်ပေးပါ။ ငွေကြေးနှင့် ခွန်အားကို အလဟဿမဖြုန်းတီးမိပါစေနှင့်။ အရာရာကို အကင်းပါးစွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ပါစေ။ ငွေပေးငွေယူ၊ ငွေချေးငှား ကိစ္စများ၌ သတိရှိပါစေ။ သိက္ခာကြီးမားသော ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ သီလရှင်ဆရာကြီးများ၊ ကြည်ညိုလေးစား အားထားရသော ဆရာသမားကဲ့သို့ လူပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏ ဆုံးမဩဝါဒအောက်တွင် မပြတ်နာခံ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် ပူဇော်သင့်လှသည့် နှစ်တစ်နှစ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

မွေ့ ဟေရုတို့ ဓမ္မစာရိ
သာထက်ဇော်(မကွေး)

[ယခုဆောင်းပါးဖြင့် (၁-၈-၂၀၀၈) သောကြာနေ့တွင် ဤကမ္ဘာမြေမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသော အဘဆရာကြီး ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခအား ကန်တော့ပန်းဆင်အပ်ပါ၏။]

ဖုန်းရွှေပညာ

နိမိတ်ဆိုး ဖြိုခွင်းခြင်း

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

ရောင်ပေးထားပါ။ ထို့အပြင် တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ သာမန် အလှစိုက်အပင်လေးများကို စိုက်ပျိုးထားပါ။ သို့သော်ငြားလည်း ဤသို့ ပြင်ဆင်ထားသည့်တိုင်အောင် ဘေးတံခါးလို ဖြစ်နေဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့် အဆိုပါ ပြဿနာများ အလွယ်တကူ ပျောက်ကွယ်သွားမည် မဟုတ်ပေ။

အိမ်တွင်း ပရိဘောဂများနှင့် အရောင်အဆင်းများမှာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် စတိုင်ကျပါသည်။ သို့ရာတွင် ထမင်းစား

(ဩစတြေးလျနိုင်ငံ၊ ဆစ်ဒနေးမြို့မှ ဖုန်းရွှေပညာရှင် ဆရာမကြီး စဲလီနာ ဆမ်းမားစ်မှ အိမ်တစ်ဆောင် ခင်းကျင်းထားပုံကို ဟောပြထားသည့် အကြောင်းကို ဘာသာပြန်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ဤအိမ်တွင် မျှော်လင့်မထားသည့်ကိစ္စရပ်များ ပေါ်ပေါက်လာမည်ဟု မျှော်မှန်းရသည်။ အိမ်ရှေ့ဝင်ပေါက် တံခါးမကို အသုံးမပြုဘဲ အိမ်နောက်ဘက်တံခါးမှ ဝင်ထွက်နေကြလေ့ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ် ကြားဖူးပါသည်။ ဤအိမ်ဂေဟာတွင် ကပြောင်းကပြန် ဇောက်ထိုးမိုးမျှော်ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ပျူဆမိပါသည်။

အကြံပြုချက်

ဘဝနေထိုင်ရေး ပိုမို၍ သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်လာစေရန် အိမ်ရှေ့တံခါးမကသာ ဝင်ထွက်သွားလာစေလိုပါသည်။ အိမ်၏ရှေ့တွင် လျှပ်စစ်မီးများထွန်း၍ အလင်း

စားပွဲရှည်ကြီး ရှိနေသဖြင့် စားသောက်နေကြစဉ် အငြင်းဖြစ်နေကြရပေမည်။ ဤအိမ်တွင် နေထိုင်သူများနှင့် လိုဖက်နေမည်ဖြစ်သည်။ ပြတင်းပေါက်နံရံများတွင် လုံခြုံဘေးတန်းများ ရှိနေကြသည်။ ဤသည်က နေသို့

အကျဉ်းသားများလိုဖြစ်အောင် ညွှန်ပြနေသည်။ အခြားသော မျှော်မှန်းချက်များနှင့် အလုပ်အကိုင်များ အကျပ်အတည်းများ တွေ့နေကောင်း တွေ့နေရပေမည်။

အကြံပြုချက်

ထို့ကြောင့် သံဆန်ကာ ဘားတန်းများကို ဖယ်ရှားနိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ ကနုတ်ပန်း အကောက်အကွေး သံချည်များဖြင့် နွယ်တက်နေသည့် ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်အောင် ခြည့်ပေးလိုက်သည့်အပြင် ခြံဝင်းအတွင်း၌ ခွေးနှစ်ကောင်ကို လွှတ်ထားပေးလိုက်ပါ။

အိမ်၏ အပေါ်ထပ်မှ ဧည့်ခန်းသည် အချက်အချာ

ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးပမ်းနေရပြီး အောင်မြင်ရမည့် ခရီးရှည်ကြီးကို လျှောက်လှမ်းနေရပေလိမ့်မည်။

အကြံပြုချက်

ဤပစ္စည်းများကို မြန်မြန်ရွှေ့ပစ်လိုက်ပါ။ အစိမ်းရောင်၊ အနီရောင် ပစ္စည်းများဖြင့် အစားထိုးထားလိုက်ပါ။

အိမ်ထောင်ရေး၊ လူမှုဆက်ဆံရေး ထောင့်တစ်နေရာတွင် အရက်ပုလင်းများ အစီအရီနှင့် ရေခဲသေတ္တာတစ်ခုရှိနေပါသည်။ ၎င်းအဓိကအခန်းဝင်ပေါက် ဆန့်ကျင်ဘက် လက်ယာဘက် ဓားလွယ်ခုတ်တွင် ရှိနေသည်။ ဤအိမ်မှ အချင်းချင်း၏ ဆက်ဆံရေးသည် အေးခဲနေပေလိမ့်မည်။ ခင်ခင်မင်မင် ဆက်ဆံနေကြမည် မဟုတ်ပေ။ မီးလင်းဖို

နေရာသည် နွေးထွေးသော်လည်း ထင်ပေါ်ကျော်စောမှုတွင် လစ်ဟင်းမှု ရှိနေပေလိမ့်မည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အဓိကအခန်းတံခါးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်၌ နံရံ၏ အလယ်ဗဟိုကို မျက်နှာပြုနေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

အကြံပြုချက်

ဤပြဿနာများကို ဖြေဖျောက်ပစ်နိုင်ရန် အားကောင်းမောင်းသန် ယတြာများ ပြုလုပ်ရပါမည်။ အခန်းတွင်း မည်သည့်နေရာတွင်မဆို လုံးဝန်းသော ဖန်ပေါင်းချောင်အတွင်း ရွှေငါးများ မွေး၍ ထားလိုက်ပါ။ သို့တည်း

မဟုတ်နံရံတွင် ပလွေနှစ်ချောင်းကို ဒွီ(V) ပုံသဏ္ဌာန် ပြောင်းပြန်ဖြစ်အောင် တွဲချိတ်၍ နံရံတွင်ကပ်ထားပေးလိုက်ပါ။

ဤ သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်နေစေသင့်ရာ အိမ်ရှင်များအား ကြီးပွားချမ်းသာစေမည့် နေရာဖြစ်သည်။ ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းများ အလှပြထားသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်နေရသည်။ အိမ်ပိုင်ရှင်သည် ကြီးပွားတိုးတက်အောင်

လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်
တွင် အိပ်ခန်းအကြီးကြီး ရှိနေပြီး
လူတစ်ယောက် ဝင်ဆွဲအောင် ကြီး
မားသော ဝတ်ရုံထည့်စီရို ပူးတွဲ
ပါရှိနေသည်။ နံရံကို အရည်ရွှန်း
လှသော ပန်းနုရောင်ဖြစ်အောင် ဖန်
တီးထားသောကြောင့် စွမ်းအင်မြင့်
မားသော ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်စေပါ
သည်။

သို့သော်ငြားလည်း အခန်း၏
အတွင်းတွင် ကြမ်းကြုတ်သော
ပန်းချီကားတစ်ချပ် ရှိနေ၍ အိမ်
သားများ သဘောထားကွဲလွဲခြင်း၊
ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ မှားခြင်း ကြုံတွေ့
နေရတတ်သည်။

အကြံပြုချက်

ထားလိုက်ပါ။

အနှောင့်အယှက်များ ကင်းစင်သွားအောင် အဆိုပါ
ပန်းချီကားချပ်ကို လှေကားအုံရှိသည့် အပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲ

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်

Ref : Woman's Day မဂ္ဂဇင်းမှ New! house busters.

နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် အကြားအမြင် ဟောသက်ရှိခဲ့သော

ဆရာကြီးအရဟံဆရာအောင်

အကြားအမြင် ဂမ္ဘီရပညာပါရမီရှင်

မော်လမြိုင်၊ သေါင်းသေးကျွန်း၊ ပဲခူး၊ ဒေးရွှေနိပါ၊ သန်လျင် ကျောက်တန်း၊ ဘုရားတည်နယ်လှည့်သင်္ဃာတင်ပြု

- ❖ ပညာရေးကိစ္စများ၊ စာမေးပွဲအတွက် လိုအပ်ချက်များ၊
နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောလိုက်ရန်နှင့် အလုပ်အကိုင်ဝင်ငွေကောင်းရန်ကိစ္စ။
- ❖ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းရန်ကိစ္စ၊ တိုက်အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ကား၊ အမြန်ရောင်းဝယ်ရေး၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီ၊
ပွဲရုံလုပ်ငန်း၊ မော်ဒယ်လုပ်ငန်းများ အမည်ပေးခြင်း၊ အချစ်ရေး၊ မင်္ဂလာအခါပေးခြင်း၊ ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊
အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများ (မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ ဆောင်ရွက်သည်)၊ ပစ္စည်းပျောက်၊ လူပျောက်။
- ❖ ရာထူးတိုးတက်ရေး၊ ပြောင်းလဲရေး၊ တည်မြဲရေး၊ အကြွေးကိစ္စများ၊ အမှုအခင်းကိစ္စများ၊ သားသမီးများကို
လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန်တို့ကို ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံ၍ ဆောင်ရွက်သည်။
ကံစမ်းလုပ်ငန်းများနှင့် ထိကိစ္စများအတွက် အထူးဆောင်ရွက်သည်။

နေ့စဉ် - နံနက်(၇း၀၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂း၀၀)နာရီ (တနင်္လာနေ့ပိတ်သည်)

မင်္ဂလာဟောခန်း - အမှတ်(၃၀၂)၊ ရွှေဘုံသာ(အလယ်)လမ်း၊ ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၅၃၃၈၊ (၀၅၆)၂၁၆၀၉ (အိမ်)

အိမ် - နေ့စဉ် ညနေ(၆း၀၀)နာရီနောက်ပိုင်း၊

အမှတ်(၁၇) အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်၊ သန်လျင်၊ နံ့သာကုန်းမှတ်တိုင်။ ဖုန်း-၀၉ ၅၁ ၁၂၁၁

ဆွေရာ-ဆရာကျော်

လက်တွေ့ပေရာ

အိမ်ထောင်ရေးဇာတာ

KHITTAYAR SAYA KYAW (01 584642, 09 73106354)
ARKARTHA NAKHATTA VEDA
 NO. 1432 Gandamar Street, 41 Block, Dagon Myothit (North)

Name = No Yan Aung
 Day = Tuesday
 Town = Hlegu, Yangon
 Birth Date = 29/ 3/1944 Birth Time = 1:00: 0
 Longitude = 96°10' 0"E Latitude = 17°0' 0"N
 Time Zone = UT+6.5 (Myanmar Standard Time)

Hours	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Mars	0	10	11	0	1	2	2	4	5	6	7	8
Mer	29	3	7	10	7	3	29	3	7	10	15	3
42	9	37	4	15	34	32	34	1	27	15	34	
Thandi	5	10	11	0	1	2	2	4	5	6	7	8
16	20	24	24	20	15	16	20	24	24	20	16	
24	24	20	20	53	24	24	23	20	20	22	24	

No	Gyoh	Rathi	Rasi	Marin	Rathat	Motion	
1	Sun	11 14 20 8	3	7	0	NORMAL	
2	Moon	2 1 2 36	6	6	0	NORMAL	
3	Mars	11 21 31 1	3	9	0	NORMAL	
4	Mercury	11 1 19 19	NE	0	9	RETR	
5	Jupiter	3 0 27 20	6	6	0	NORMAL	
6	Venus	5 20 15 59	2	5	0	NORMAL	
7	Saturn	10 28 44 19	KA	3	2	0	NORMAL
8	Rahu	1 4 43 36	5	10	1	RETR	
9	Ketu	7 4 43 36	11	4	1	RETR	
10	Ascendant	8 29 62 12	1	4	0		
		Local Suntime = 14 8 1	Agnas = 23 19 28"				

Local SidTime = 14 8 1	Agave = 23°13'29"
25	1340
RATHI	6
RASI	6
RAHIN	9
La	9
25	25

Year	M	D	Karla	Gyoh	Year	M	D	Karla	Gyoh	Year	M	D	Karla	Gyoh					
1944	3	29	2	13	Mars	2003	3	12	3	0	3	Salman	2013	3	2	0	0	17	Sun
1945	3	12	18	0	Rahu	2004	3	15	2	8	9	Mercury	2014	3	20	8	0	29	Moon
1947	3	12	16	0	Jupiter	2008	12	24	1	8	Mars	2017	8	19	0	20	Mars		
2003	3	12	19	0	Saturn	2010	1	3	3	2	0	Venus	2018	5	9	0	1	21	Rahu
2022	3	12	17	0	Mercury	2013	3	3	0	11	12	Sun	2019	8	30	0	1	16	Jupiter
2035	3	12	7	0	Rahu	2016	2	15	1	7	0	Moon	2019	8	16	0	1	28	Saturn
2044	3	12	20	0	Venus	2018	5	19	1	9	Mars	2019	10	10	0	1	18	Mercury	
2046	3	12	6	0	Sun	2019	10	24	2	10	6	Rahu	2019	11	28	0	0	20	Ketu
2072	3	12	10	0	Saturn	2019	8	30	2	6	12	Jupiter	2019	12	18	8	1	27	Venus
2082	3	12	0	0		2022	3	12	0	0	0		2014	2	15	0	0	0	

Planet Aspect Wings, Aspects

	Asc	Sun	Moon	Mars	Mercury	Jupiter	Venus	Saturn	Rahu	Ketu
Asc	00 00	07 14	45 35	10 49	00 43	45 22	00 00	00 00	32 25	12 35
Sun	29 27	00 00	08 21	00 00	00 00	00 00	00 00	00 00	00 00	20 23
Moon	02 20	31 42	00 00	24 32	48 43	00 00	27 13	41 11	00 00	46 31
Mars	26 38	00 00	04 46	00 00	00 00	04 33	11 38	00 00	00 00	13 13
Mercury	16 27	00 00	14 52	00 00	00 00	14 39	01 32	00 00	01 42	31 42
Jupiter	01 29	31 17	00 00	24 06	44 18	00 00	27 38	44 05	00 00	47 03
Venus	00 00	00 00	31 23	00 00	00 00	00 00	00 00	00 00	18 14	38 32
Saturn	14 26	00 00	16 39	00 00	00 00	15 37	00 14	00 00	02 40	32 40
Rahu	20 09	10 12	00 00	04 36	18 24	00 00	41 46	20 59	00 00	60 00
Ketu	00 00	34 48	07 22	36 24	28 18	06 13	13 46	27 00	60 00	00 00

Programmed By U My My Myint: CHANAYE Award (India) Phone : 35 421087133

နက္ခတ်ဗေဒဆရာတစ်ယောက်အဖို့ ဇာတာရှင်တစ်ဦး၏ အဖြစ်အပျက်များကို အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားဖြင့် ဟောကြားရာတွင် သူနည်းသူဟန် သူ့အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံ၍ ဟောလေ့ရှိမည်။ နက္ခတ်ဗေဒပညာတွင်လည်း ဟောနည်းစနစ် အမျိုးမျိုးရှိသလို အယူအဆများလည်း အစုံစုံရှိကြသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် နယ်မြေအရပ်ရပ်သို့ ခရီးခြေဆန်ခဲ့ဖူးလေရာ နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်အသီးသီးထံသို့ ရောက်ခဲ့ပြီး လေ့လာသုံးသပ် အကဲခတ်ဖူးပါသည်။ မွေးဇာတာ၊ မူလဇာတာ၊ ပြဿနာဇာတာ(ဟူးရာ)တို့ကို တွဲလျက်ဟောပြောသူများ၊ အရိပ်အချိန်ပိုင်းစနစ်ဖြင့် ဟောသူများ၊ ဝဿဗလ (တနင်္ဂနွေနှစ်ပတ်လည်)စနစ်ဖြင့် ဟောသူများ၊ အဋ္ဌဝဂ္ဂနည်းစနစ်ဖြင့် ဟောသူများ၊ ဝိသောတ္တရီဒသာနှင့် ဇေမိနိဒသာနှစ်ခုကို အခြေပြုကာ ဖြစ်ရပ်ကို မှန်ကန်အောင် ဟောသူများ၊ နှစ်တိုးဇာတာဖြင့် ဟောသူများ စသဖြင့် ဟောဆွဲနည်းအထွေထွေဖြင့် ဟောဆိုနိုင်ကြသူများကို ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုဆရာများမှာ သူနည်းစနစ်နှင့်မှန်ကန်စွာ ဆုံးဖြတ်ဟောဆိုနိုင်ကြသူအချိန်ကာလ ပိုင်းဖြတ်ဟောကြားရာတွင် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ နားလည်ကြုံကြပြီး လူသိများပါသည်။ မိမိတို့

သော နက္ခတ်ဗေဒပညာဖြင့် လူသားတို့အား လက်
ဆောင်အလုပ်အကျွေးပြုနိုင်ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အချိန်ကာလပိုင်းခြား၍ ဖြစ်ရပ်များ
သောပြောရာတွင် ဝိသောတ္တရီဒသာကို နှစ်သက်ပါ
သည်။ မိမိနှင့် ကံလိုက်သည်ဟုလည်း တွက်ဆမိပါသည်။
အချိုးမျိုးကို အားသည့်အချိန်တိုင်း စမ်းသပ်သုတေသန
ပြုဆောင်လည်း ထူလဒသာ၊ အန္တရဒသာ၊ ပြတန္တရ
သောများအရ အခြေပြုဟောဆိုမှုများသည် လက်တွေ့ဖြစ်
ရပ်များနှင့် အများဆုံးကိုက်ညီမှု တွေ့ရပါသည်။ အခြား
သော နည်းစနစ်တို့မှာလည်း သူနည်းသူဟန်ဖြင့် မှန်ကန်
ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ လေ့လာမှုအရ ထူလဒသာသည်ဖြစ်ရပ်၏
သောကို ယေဘုယျသဘောကို ခြုံငုံညွှန်ပြပါသည်။

အန္တရဒသာကတော့ တိကျသော
ဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို ပိုင်းခြားညွှန်ပြပါ
သည်။

ပြတန္တရဒသာကတော့ တိကျ
သောဖြစ်စဉ်၏ အဖြေရရန်၊ ထိုဖြစ်စဉ်
ဖြစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ထွန်းလာဖို့ရန်
နိတီးသောသဘောကို ညွှန်းဆိုပါ
သည်။ ဤအချက်များမှာ တွေ့ရှိချက်
သိရှိတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဤနေရာ
တွင် ဒသာတို့၏ အထူးသဖြင့် တိကျ
သောဖြစ်စဉ်ကို ညွှန်းဆိုသော အန္တရ
ဒသာ၏ လက်တွေ့ဇာတာဖြစ်ရပ်ကို
တင်ပြပေးပါမည်။

တကယ်တော့ ထိုဇာတာကို ကျွန်
ဆော် ရေးရန်အကြောင်းမရှိပါ။ သို့
ဆော် ဝါသနာရှင် လေ့လာသူများ
အတွက် သိစရာများစွာ ရှိနေပါသည်။
မှတ်သားစရာများ ပါသည်။ စိတ်ဝင်
စားစရာ အချက်အလက်တချို့လည်း
ရှိနေပါသဖြင့် ရေးသားတင်ပြခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

ဇာတာရှင်ကို (၂၉-၃-၁၉၆၆)
ရက် အင်္ဂါနေ့ မနက်(၁)နာရီ (၅၀)မိနစ်
ဌာနကူးတွင် မွေးသည်။ ကိုယ့်ချစ်သူ

နှင့် လက်ထပ်ပြီး ကလေးတစ်ယောက်ရသည်။ မိန်းကလေး
၏ မိဘများက တောသူဌေးဖြစ်သောကြောင့် ရန်ကုန်တွင်
ခြံနှင့်အိမ်ဝယ်ပြီး သူတို့မိသားစုကို နေစေသည်။ အတိုဆုံး
ပြောရလျှင် ကလေး ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ပထမနှစ်တွင်
သူတို့ဇနီးမောင်နှံ လမ်းခွဲကြတော့သည်။ ဇာတ်လမ်းက
မဆန်းကြယ်ပါ။

သို့သော် ဇာတာကတော့ လေ့လာဖို့ကောင်းသည်။
လျှို့ဝှက်နက်နဲမှုများ၊ အတွေးအခေါ် ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ်
များ မပါသော်လည်း စိတ်ဝင်စားစရာ၊ လေ့လာသိမြင်စရာ
တော့ ကောင်းပါသည်။

သူတို့ လမ်းခွဲသောနေ့မှာ ကာလမှာ (၂၄-၂-၂၀၁၄)
ရက် တနင်္လာနေ့၊ မွန်းလွဲ(၁)နာရီဝန်းကျင်ခန့်။

တိကျသောဖြစ်စဉ်ကိုညွှန်းဆိုသည့် အန္တရဒသာကာလ

Myanmar Astro Research Bureau

Year	Month	Day	Duration	Planet	Year	Month	Day	Duration	Planet
2003	3	12	3 0	3 Saturn	2003	3	12	0 5	21 Saturn
2006	3	15	2 8	9 Mercury	2003	9	3	0 5	3 Mercury
2009	11	24	1 1	9 Ketu	2004	2	7	0 2	3 Ketu
2010	1	3	3 2	0 Venus	2004	4	10	0 6	0 Venus
2013	3	3	0 11	12 Sun	2004	10	10	0 1	24 Sun
2014	2	15	1 7	8 Moon	2004	12	5	0 3	0 Moon
2015	9	15	1 1	9 Mars	2005	3	5	0 2	3 Mars
2016	10	24	2 10	6 Rahu	2005	5	8	0 5	12 Rahu
2019	8	30	2 6	12 Jupiter	2005	10	20	0 4	24 Jupiter
2022	3	12	0 0	0	2006	3	15	0 0	0
2006	3	15	0 4	17 Mercury	2008	11	24	0 0	23 Ketu
2006	8	2	0 1	27 Ketu	2008	12	17	0 2	7 Venus
2006	9	29	0 5	12 Venus	2009	2	24	0 0	20 Sun
2007	1	10	0 1	18 Sun	2009	3	14	0 1	3 Moon
2007	4	29	0 2	21 Moon	2009	4	17	0 0	23 Mars
2007	7	19	0 1	27 Mars	2009	5	10	0 2	0 Rahu
2007	9	16	0 4	25 Rahu	2009	7	10	0 1	23 Jupiter
2008	2	11	0 4	9 Jupiter	2009	9	3	0 2	3 Saturn
2008	6	20	0 5	3 Saturn	2009	11	6	0 1	27 Mercury
2008	11	24	0 0	0	2010	1	3	0 0	0
2010	1	3	0 6	10 Venus	2013	3	3	0 0	17 Sun
2010	7	13	0 1	27 Sun	2013	3	20	0 0	29 Moon
2010	9	10	0 3	5 Moon	2013	4	18	0 0	20 Mars
2010	12	15	0 2	7 Mars	2013	5	8	0 1	21 Rahu
2011	2	21	0 5	21 Rahu	2013	6	30	0 1	16 Jupiter
2011	8	12	0 5	2 Jupiter	2013	8	15	0 1	24 Saturn
2012	1	14	0 6	0 Saturn	2013	10	9	0 1	18 Mercury
2012	7	15	0 5	12 Mercury	2013	11	28	0 0	20 Ketu
2012	12	26	0 2	7 Ketu	2013	12	18	0 1	27 Venus
2013	3	3	0 0	0	2014	2	15	0 0	0
2014	2	15	0 1	18 Moon	2015	9	15	0 0	23 Mars
2014	4	2	0 1	3 Mars	2015	10	8	0 2	0 Rahu
2014	5	6	0 2	25 Rahu	2015	12	8	0 1	23 Jupiter
2014	8	1	0 2	16 Jupiter	2016	2	1	0 2	3 Saturn
2014	10	17	0 3	0 Saturn	2016	4	4	0 1	27 Mercury
2015	1	17	0 2	21 Mercury	2016	6	1	0 0	23 Ketu
2015	4	8	0 1	3 Ketu	2016	6	74	0 2	7 Venus
2015	5	11	0 3	5 Venus	2016	9	1	0 0	20 Sun
2015	8	16	0 0	29 Sun	2016	9	21	0 1	3 Moon
2015	9	15	0 0	0	2016	10	24	0 0	0
2016	10	24	0 5	4 Rahu	2019	8	30	0 4	2 Jupiter
2017	3	28	0 4	17 Jupiter	2020	1	1	0 4	24 Saturn
2017	8	15	0 5	12 Saturn	2020	5	26	0 4	9 Mercury
2018	1	27	0 4	25 Mercury	2020	10	5	0 1	21 Ketu
2018	6	22	0 2	0 Ketu	2020	11	28	0 5	2 Venus
2018	8	22	0 5	21 Venus	2021	4	30	0 1	16 Sun
2019	2	13	0 1	21 Sun	2021	6	16	0 2	16 Moon
2019	4	4	0 2	25 Moon	2021	9	2	0 1	23 Mars
2019	6	30	0 2	0 Mars	2021	10	25	0 4	17 Rahu
2019	9	10	0 0	0	2022	3	12	0 0	0

MONSIEUR TRADITIONAL HOROSCOPE
Observed Version 2.0.21

Name - Nopalar
Day - Monday
Time - Yangon

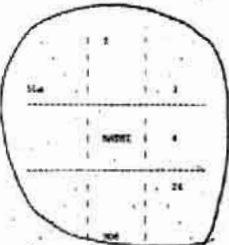
Birth Date - 26/ 2/2014 Birth Time - 13: 4: 0
Longitude - 96°12' 0"E Longitude - 18°47' 0"N

Time Zone = UTC+6.3 (Myanmar Standard Time)

Hour	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Min	1	28	29	22	29	29	1	38	23	22	25	29
Sec	37	37	38	29	30	37	37	37	38	39	36	37
Min	14	31	28	4	36	31	14	31	28	4	39	31
Sec	13	52	9	9	12	15	15	12	9	9	12	15
Min	33	28	47	41	30	33	32	30	47	41	30	32

No.	Sign	North	South	East	West
1	Sun	10 11 11 11	12	6	4
2	Moon	8 1 15 27	7	0	9
3	Mars	6 2 16 40	2	4	2
4	Mercury	7 22 12 9	8	4	3
5	Jupiter	2 14 24 16	1	10	8
6	Venus	8 28 56 11	8	8	1
7	Saturn	6 19 14 20	10	1	6
8	Uranus	8 1 42 1	5	8	8
9	Neptune	8 1 22 3	11	2	8
10	Pluto	1 1 17 14	1	4	3

Local System = 23:11:3 Again = 24: 37

Year	M	D	Hour	Sign
2013	8	28	17	0
2020	8	28	20	0
2030	8	28	6	0
2040	8	28	13	0
2050	8	28	1	0
2060	8	28	18	0
2070	8	28	14	0
2080	8	28	1	0
2090	8	28	18	0
2100	8	28	1	0

Year	M	D	Hour	Sign
2013	8	28	0	4
2020	8	28	1	2
2030	8	28	0	8
2040	8	28	0	7
2050	8	28	0	7
2060	8	28	1	8
2070	8	28	0	11
2080	8	28	1	8
2090	8	28	1	8
2100	8	28	0	0

Year	M	D	Hour	Sign
2014	10	10	0	4
2024	10	10	0	11
2034	10	10	0	7
2044	10	10	0	18
2054	10	10	0	17
2064	10	10	0	17
2074	10	10	0	17
2084	10	10	0	17
2094	10	10	0	17
2104	10	10	0	17

ဇနီးဖြစ်သူနှင့် ပြဿနာတက်ကာ လမ်း
ခွဲခွဲခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ ဘာ
ကြောင့်ဖြစ်ရပါသလဲ။

သုံးသပ်လေ့လာချက်

ကျွန်တော်၏ ယခင်အိမ်ထောင်
ရေးဇာတာ သုံးသပ်ချက်များကို ဝါ
သနာရှင်များ မှတ်မိမည်ထင်ပါသည်။
ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းကြီး စာမျက်နှာပေါ်မှ အိမ်

မှာ တနင်္လာအန္တရဒဿာ။

အန္တရတနင်္လာဒဿာသည် ဇာတာ၌ (၁၅-၂-၂၀၁၄)
ရက်မှ (၁၅-၉-၂၀၁၅)ရက်ထိအတွင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့
ရသည်။ ထို့ကြောင့် အကြင်လင်မယားအဖြစ်မှ ကွဲကွာ
သောကာလမှာ တနင်္လာအန္တရဒဿာ ကာလအတွင်းတွင်ဖြစ်
ကြောင်း တွေ့ရမည်။

တိကျသောဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်အောင် ဖန်တီးနိုင်
သော ပြတန္တရဒဿာကို ကြည့်လျှင်လည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်
ဆိုင်ပင် တနင်္လာပြတန္တရဒဿာကာလ ဖြစ်နေပေသည်။

တနင်္လာပြတန္တရဒဿာသည် (၁၅-၂-၂၀၁၄)ရက်မှ
(၂-၄-၂၀၁၄)ရက်နေ့ထိအတွင်းကာလ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ဇာတာရှင်သည် တနင်္လာ အန္တရ၊
တနင်္လာ ပြတန္တရ၏ ကာလအတွင်း တနင်္လာနေ့တစ်ရက်၏

ထောင်ရေးဇာတာများကို တင်ပြတိုင်း မပါမပြီး (၇)တန်
ဘာဝပင်ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်ရေးကို သုံးသပ်လျှင်

- (၇)တန်ဘာဝ၊
- (၇)တန်ဘာဝသခင်ဂြိုဟ်၊
- (၇)တန်ဘာဝတွင်ရှိသောဂြိုဟ်၊
- (၇)တန်ဘာဝကိုမြင်သောဂြိုဟ်၊
- (၇)တန်ဘာဝကို သခင်ဂြိုဟ်နှင့် ပူးယှဉ်မြင်သော
ဂြိုဟ် စသည်များကို အခြေခံကျကျ လေ့လာရမည်ကို ဆော်
ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ဤဇာတာတွင်လည်း ကြည့်ပါ။
(၇)တန်တွင် စန်းဂြိုဟ်နှင့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ရှိသည့်
ဂဇကောသရီယုဂ်ကောင်း ရထားသည်။

ထိုအချက်ကြောင့်လည်း ဇာတာရှင်သည် မိန်းမကောင်း
 ခုထားပြီး လက်သခင် (၄)တန်သခင်ဖြစ်သော ကြာသ
 ကြောင့် ယောက္ခမ၏ နေအိမ်ကောင်းတွင် အခန့်သင့်
 သည်ပြေစွာ နေခွင့်ရခဲ့သည်။ ထို့အပြင် မိန်းမ၏အစ်ကို
 ပေးသော မော်တော်ကားဖြင့်လည်း ဝင်ငွေရှာခဲ့ပါသည်။
 (၇)တန်မှ စန်းဂြိုဟ်သည် (၈)တန်သခင်ဂြိုဟ်ဖြစ်
 သည်။ ထိုစန်းဂြိုဟ်ကို အင်္ဂါပါပဂြိုဟ်က (၄)တန်ဖြင့်မြင်
 သည်။ ထိုပါပဂြိုဟ် အင်္ဂါ၊ တနင်္ဂနွေတို့နှင့် (၇)တန်သခင်
 ဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးက တစ်ရာသီတည်းတွင် တွေ့ရသည်။ သေ
 လေ့လာကြည့်ပါ။ အမြင်စူးရှပါစေ။ တကယ့်လက်တွေ့
 ဇာတာမှ ဖော်ပြသော ပြဿနာသည် ပညာသားပါပြီးဖြစ်
 သည်။

တနင်္လာသည် သောမဂြိုဟ်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား (၈)
 မရက)သခင်ဂြိုဟ် ဆိုသည်ကို မမေ့အပ်။
 အင်္ဂါက မြင်နေသည်ကို မမေ့အပ်။
 ဂြိုဟ်ကောင်းဟု ပြောသော်လည်း ဘာဝက ဘာဝ
 ကိုသာ လုပ်သွားကြောင်း တွေ့ရမည်။ တနင်္လာဒသာ
 တွင်း၌ လင်မယားနှစ်ဦး ခွဲခွာရလေပြီ။

သောမဂြိုဟ် ကြာသပတေးကြီးအဖို့လည်း တကယ်
 တမ်းတွင် မကယ်လိုက်နိုင်ပါ။

ကောဇာကို ကြည့်ရအောင်။ (၂၄-၂-၂၀၁၄)ရက်၊
 တနင်္လာနေ့ (၁)နာရီ၊ ဇာတာမှာ မေထုန်လက်ဖြစ်သည်။
 လက်တွင် ကြာသပတေးရှိကာ (၇)တန်ကို မြင်နေသည်။

(၇)တန်တွင် စန်း+သောကြာဂြိုဟ် ရပ်တည်နေသည်။
 ပါပဂြိုဟ် စနေက (၃)တန်ဖြင့် မြင်ထားသည်။ သောကြာ
 သည် သားမယား၊ ကာမဂုဏ်၏ ကာရကဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။

ဤအချက်များသည် ဆက်စပ်တွေးခေါ်နိုင်စွမ်းပင်ဖြစ်
 သည်။ သို့သော် ပညာရှင်ကြီးများအတွက် ရိုးစင်းသော
 ဥပဒေသပင်ဖြစ်သည်။ လက်သင်ဝါသနာရှင်များအတွက်မူ
 လေ့လာသင်ယူစရာတွေ ရှိနေပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် နက္ခတ်ဗေဒပညာတွင် ဂြိုဟ်အားလုံးတို့
 သည် ကောင်းကျိုးစွမ်းဆောင်သလို ဂြိုဟ်အားလုံးတို့သည်
 ဆိုးကျိုးကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်ပါကြောင်း တကယ့်လက်တွေ့
 ဇာတာများအရ သိရှိအပ်ပါလေသည်။

စေတနာဖြင့်

ခေတ္တရာ-ဆရာကျော်

“ အသတ်ချည်ချည် နေလိုလျှင် ဆေးပင်စိုက်ပါ ”

သေးပင် ▶ လေငန်းလိမ်းသေးမှုန့်

ခြေထောက်များ၊ ဓမ္မုတ်တိုက်ဆွဲခြင်း၊ ပါးခွဲခြင်း၊ အပူအအေးတို့ မသိရှိ၍
 ခြေလက်များ ထုံကျပ်ခြင်း၊ ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ လေဖြတ်ထားခြင်း၊ ဖောရောင်ခြင်း၊
 အအေးခက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော တိုက်ခဲခြင်း၊ ခူးနာ၊ ခါးနာခြင်းတို့ကို လိမ်းပေး
 နိုင်ပါသည်။

လေးဘက်နာ၊ လေငန်း၊ လေဖြတ်ခြင်းတို့ကို လိမ်းရလွယ်တူစေရန် တိုင်းရင်း
 သေးမြစ်၊ ဆေးဝင်များကို သနပ်ခါးအမွှန့်တုသို့ ထုတ်ထုတ်ထားပါသည်။

တိုင်းဆေးဝါးမှတ်စုတင်အမှတ် - 0711 YR-009099

ဖြန့်ချိရေး ၊ ဦးမြင့်ဆွေနှင့် သားများဆေးဆိုင်၊ သိမ်ကြီးဈေး (D) ရဲ့
 ဖုန်း - ၀၁ - ၂၄၀၆၀၀၀ လိုင်းခွဲ (၄၆၈၂)

[၂၀၁၅] ခုနှစ်၊ နက္ခတ်ဗေဒင်ယောစာတမ်း

နက္ခတ်တာရာများက ဖော်ပြနေတဲ့ သင့်ဘဝရဲ့ တစ်လတာကံကြမ္မာ

♥ ♥ ♥ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ) ★ ★ ★

နက္ခတ်တာရာများနှင့် ယှဉ်တွဲမွေးဖွားလာကြတဲ့ လူသားတို့ပင် ဦးထိပ်ရွက်တင်ကာ သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြသဖြင့် လူ့ဘဝအား ခြယ်လှယ်ခွင့်ရနေကြတဲ့ ကောင်း၊ ဆိုးနှစ်တန် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်လောကဓံကို အနီးစပ်ဆုံးမှန်ကန်အောင် တွက်ထုတ်ပေးနိုင်သော ပညာ ကား ဗေဒင်ပညာပင်ဖြစ်ပါသည်။ အတိတ်ကံကောက်ကြောင်းပန်းချီကို ဤသို့ဤပုံဟု သိမြင် မထားဘဲ ပစ္စုပ္ပန်ကို အလှဆင်လျှင် ကြည်လင်လှပ၊ နုကြွရွတ် ဘဝပန်းချီ ဖြစ်မလာနိုင်သည့် အပြင် မလှစီးပွား၊ ရေနစ်ဆားသို့ ပျက်ပြားသွားရတတ်ပါသည်။ သင့်ကြိုးစားမှုက နားချိုကို နို့ညစ်မိသကဲ့သို့ ခုတ်ရာတခြား ရှာရာတခြား အလွဲလွဲအမှားမှား ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ ဆရာ ချစ်တဲ့ ဂန္တီရပ်ရိသတ်များ ထိုသို့ဖြစ်မသွားစေလိုပါ။ ထို့ကြောင့် ဘဝနှင့်ဆန့် ထပ်တူကျနိုင် စေဖို့ရာ အတွေးသစ်များ လင်းလက်လာစေရေးအတွက် နက္ခတ်ဗေဒင်ဖြင့် ကူညီဖေးမ လမ်း ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မသိသူတွေ ကျော်သွားပြီး သိသူတွေ ဖော်စားကြမည့် ဤကဏ္ဍပါ ဇယားများကို ကမ္ဘာ့မဒီရီယံမျဉ်းဖြတ်တဲ့ ဘီလူးကျွန်း၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ်(၉၇° ၃၂')၊ မြောက်လတ္တီတွဒ်(၁၆° ၂၁')ကို အခြေခံကာ လ၊ အလိုက် နေထွက်၊ နေဝင်ချိန်များဖြင့် တွက် ထုတ်ထားပါသည်။ မိမိ မွေးလ၊ မွေးရက် ပါရှိရာ ဇယားကွက်၌ မွေးချိန်ကို ရှာကြည့်ရုံဖြင့် ဘေးတွင်ယှဉ်တွဲပြထားသော ရာသီလက်ကို အလွယ်တကူသိနိုင်ပေသည်။ ဂန္တီရချစ်သူများအနေ ဖြင့် မိမိရာသီလက်ကို အတိအကျသိထားလိုပါက ဖုန်း-၀၉ ၄၀ ၁၅၃ ၄၄၉၉ သို့ ဆက်သွယ်ပါ။ ကွန်ပျူတာဖြင့် ဇာတာဖွဲ့ပြီး မိနစ်(၂၀)အတွင်းမှာ ပြန်လည်ဖြေကြားပေးပါမည်။ ရာသီလက် သိရုံသက်သက်ဆိုပါက ဇာတာဖွဲ့ခ ဝိုက်ဆံလုံးဝပေးစရာမလိုပါ။ အသင့်ဖွဲ့ပြီးဇာတာ ရှိနေပါက ထိုဇာတာပါ လက်အတိုင်းပင် ဟောကွက်တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဇန်နဝါရီလ (၁၄)ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)ရက်အတွင်း		မေဖော်ဝါရီလ (၁၃)ရက်မှ မတ်လ (၁၃)ရက်အတွင်း		မတ်လ (၁၄)ရက်မှ ဧပြီလ (၁၂)ရက်အတွင်း		ဧပြီလ (၁၃)ရက်မှ မေလ (၁၃)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်
၆:၄၀ - ၈:၄၀	မကာရ	၆:၄၀ - ၈:၄၀	မကာရ	၆:၁၀ - ၈:၁၀	မိနီ	၀၅:၄၅ - ၀၇:၄၅	မိဿ
၈:၄၀ - ၁၀:၄၀	ကုမိ	၈:၄၀ - ၁၀:၄၀	ကုမိ	၈:၁၀ - ၁၀:၁၀	မိဿ	၀၇:၄၅ - ၀၉:၄၅	ဗြိဿ
၁၀:၄၀ - ၁၂:၄၀	မိနီ	၁၀:၄၀ - ၁၂:၄၀	မိနီ	၁၀:၁၀ - ၁၂:၁၀	ဗြိဿ	၀၉:၄၅ - ၁၁:၄၅	မေထုန်
၁၂:၄၀ - ၁၄:၄၀	မိဿ	၁၂:၄၀ - ၁၄:၄၀	မိဿ	၁၂:၁၀ - ၁၄:၁၀	မေထုန်	၁၁:၄၅ - ၁၃:၄၅	ကရကဋ်
၁၄:၄၀ - ၁၆:၄၀	ဗြိဿ	၁၄:၄၀ - ၁၆:၄၀	ဗြိဿ	၁၄:၁၀ - ၁၆:၁၀	ကရကဋ်	၁၃:၄၅ - ၁၅:၄၅	သိဟ်
၁၆:၄၀ - ၁၈:၄၀	မေထုန်	၁၆:၄၀ - ၁၈:၄၀	မေထုန်	၁၆:၁၀ - ၁၈:၁၀	သိဟ်	၁၅:၄၅ - ၁၇:၄၅	ကန်
၁၈:၄၀ - ၂၀:၄၀	ကရကဋ်	၁၈:၄၀ - ၂၀:၄၀	ကရကဋ်	၁၈:၁၀ - ၂၀:၁၀	ကန်	၁၇:၄၅ - ၁၉:၄၅	တူ
၂၀:၄၀ - ၂၂:၄၀	သိဟ်	၂၀:၄၀ - ၂၂:၄၀	သိဟ်	၂၀:၁၀ - ၂၂:၁၀	တူ	၁၉:၄၅ - ၂၁:၄၅	ဗြိစ္ဆာ
၂၂:၄၀ - ၂၄:၄၀	ကန်	၂၂:၄၀ - ၂၄:၄၀	ကန်	၂၂:၁၀ - ၂၄:၁၀	ဗြိစ္ဆာ	၂၁:၄၅ - ၂၃:၄၅	ဓနု
၂၄:၄၀ - ၂:၄၀	တူ	၂၄:၄၀ - ၂:၄၀	တူ	၂၄:၁၀ - ၂:၁၀	ဓနု	၂၃:၄၅ - ၀၁:၄၅	မကာရ
၂:၄၀ - ၄:၄၀	ဗြိစ္ဆာ	၂:၄၀ - ၄:၄၀	ဗြိစ္ဆာ	၂:၁၀ - ၄:၁၀	မကာရ	၀၁:၄၅ - ၀၃:၄၅	လုမ်
၄:၄၀ - ၆:၄၀	ဓနု	၄:၄၀ - ၆:၄၀	ဓနု	၄:၁၀ - ၆:၁၀	ကုမိ	၀၃:၄၅ - ၀၅:၄၅	မိနီ

မေလ (၁၄)ရက်မှ ဇွန်လ (၁၄)ရက်အတွင်း		ဇွန်လ (၁၅)ရက်မှ ဇူလိုင်လ (၁၅)ရက်အတွင်း		ဇူလိုင် (၁၆)ရက်မှ ဩဂုတ်လ (၁၆)ရက်အတွင်း		ဩဂုတ်လ (၁၇)ရက်မှ စက်တင်ဘာလ (၁၆)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်
၁ - ၇:၅၅	ပြဿ	၅:၂၀ - ၇:၂၀	မေထုန်	၅:၃၀ - ၇:၃၀	ကရကင်္ဂ	၅:၄၀ - ၇:၄၀	သိဟ်
၈ - ၉:၅၅	မေထုန်	၇:၂၀ - ၉:၂၀	ကရကင်္ဂ	၇:၃၀ - ၉:၃၀	သိဟ်	၇:၄၀ - ၉:၄၀	ကန်
၁၀ - ၁၁:၅၅	ကရကင်္ဂ	၉:၂၀ - ၁၁:၂၀	သိဟ်	၉:၃၀ - ၁၁:၃၀	ကန်	၉:၄၀ - ၁၁:၄၀	တူ
၁၂ - ၁၃:၅၅	သိဟ်	၁၁:၂၀ - ၁၃:၂၀	ကန်	၁၁:၃၀ - ၁၃:၃၀	တူ	၁၁:၄၀ - ၁၃:၄၀	မြိစ္ဆာ
၁၄ - ၁၅:၅၅	ကန်	၁၃:၂၀ - ၁၅:၂၀	တူ	၁၃:၃၀ - ၁၅:၃၀	မြိစ္ဆာ	၁၃:၄၀ - ၁၅:၄၀	ဓန
၁၆ - ၁၇:၅၅	တူ	၁၅:၂၀ - ၁၇:၂၀	မြိစ္ဆာ	၁၅:၃၀ - ၁၇:၃၀	ဓန	၁၅:၄၀ - ၁၇:၄၀	မကာရ
၁၈ - ၁၉:၅၅	မြိစ္ဆာ	၁၇:၂၀ - ၁၉:၂၀	ဓန	၁၇:၃၀ - ၁၉:၃၀	မကာရ	၁၇:၄၀ - ၁၉:၄၀	ကုမ်
၂၀ - ၂၁:၅၅	ဓန	၁၉:၂၀ - ၂၁:၂၀	မကာရ	၁၉:၃၀ - ၂၁:၃၀	ကုမ်	၁၉:၄၀ - ၂၁:၄၀	မိန်
၂၂ - ၂၃:၅၅	မကာရ	၂၁:၂၀ - ၂၃:၂၀	ကုမ်	၂၁:၃၀ - ၂၃:၃၀	မိန်	၂၁:၄၀ - ၂၃:၄၀	မိဿ
၂၄ - ၁:၅၅	ကုမ်	၂၃:၂၀ - ၁:၂၀	မိန်	၂၃:၃၀ - ၁:၃၀	မိဿ	၂၃:၄၀ - ၁:၄၀	ပြဿ
၂ - ၃:၅၅	မိန်	၁:၂၀ - ၃:၂၀	မိဿ	၁:၃၀ - ၃:၃၀	ပြဿ	၁:၄၀ - ၃:၄၀	မေထုန်
၃ - ၅:၅၅	မိဿ	၃:၂၀ - ၅:၂၀	ပြဿ	၃:၃၀ - ၅:၃၀	မေထုန်	၃:၄၀ - ၅:၄၀	ကရကင်္ဂ

စက်တင်ဘာလ (၁၇)ရက်မှ အောက်တိုဘာလ (၁၆)ရက်အတွင်း		အောက်တိုဘာလ (၁၇)ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ (၁၅)ရက်အတွင်း		နိုဝင်ဘာလ (၁၆)ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ (၁၅)ရက်အတွင်း		ဒီဇင်ဘာလ (၁၆)ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ (၁၃)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်
၁ - ၇:၅၀	ကန်	၅:၅၅ - ၇:၅၅	တူ	၆:၅၅ - ၈:၅၅	မြိစ္ဆာ	၆:၅၅ - ၈:၅၅	ဓန
၈ - ၉:၅၀	တူ	၇:၅၅ - ၉:၅၅	မြိစ္ဆာ	၈:၅၅ - ၁၀:၅၅	ဓန	၈:၅၅ - ၁၀:၅၅	မကာရ
၁၀ - ၁၁:၅၀	မြိစ္ဆာ	၉:၅၅ - ၁၁:၅၅	ဓန	၁၀:၅၅ - ၁၂:၅၅	မကာရ	၁၀:၅၅ - ၁၂:၅၅	ကုမ်
၁၂ - ၁၃:၅၀	ဓန	၁၁:၅၅ - ၁၃:၅၅	မကာရ	၁၂:၅၅ - ၁၄:၅၅	ကုမ်	၁၂:၅၅ - ၁၄:၅၅	မိန်
၁၄ - ၁၅:၅၀	မကာရ	၁၃:၅၅ - ၁၅:၅၅	ကုမ်	၁၄:၅၅ - ၁၆:၅၅	မိန်	၁၄:၅၅ - ၁၆:၅၅	မိဿ
၁၆ - ၁၇:၅၀	ကုမ်	၁၅:၅၅ - ၁၇:၅၅	မိန်	၁၆:၅၅ - ၁၈:၅၅	မိဿ	၁၆:၅၅ - ၁၈:၅၅	ပြဿ
၁၈ - ၁၉:၅၀	မိန်	၁၇:၅၅ - ၁၉:၅၅	မိဿ	၁၈:၅၅ - ၂၀:၅၅	ပြဿ	၁၈:၅၅ - ၂၀:၅၅	မေထုန်
၁၉ - ၂၁:၅၀	မိဿ	၁၉:၅၅ - ၂၁:၅၅	ပြဿ	၂၀:၅၅ - ၂၂:၅၅	မေထုန်	၂၀:၅၅ - ၂၂:၅၅	ကရကင်္ဂ
၂၁ - ၂၃:၅၀	ပြဿ	၂၁:၅၅ - ၂၃:၅၅	မေထုန်	၂၂:၅၅ - ၂၄:၅၅	ကရကင်္ဂ	၂၂:၅၅ - ၂၄:၅၅	သိဟ်
၂၄ - ၁:၅၀	မေထုန်	၂၃:၅၅ - ၁:၅၅	ကရကင်္ဂ	၂၄:၅၅ - ၂:၅၅	သိဟ်	၂၄:၅၅ - ၂:၅၅	ကန်
၁ - ၃:၅၀	ကရကင်္ဂ	၁:၅၅ - ၃:၅၅	သိဟ်	၂:၅၅ - ၄:၅၅	ကန်	၂:၅၅ - ၄:၅၅	တူ
၃ - ၅:၅၀	သိဟ်	၃:၅၅ - ၅:၅၅	ကန်	၄:၅၅ - ၆:၅၅	တူ	၄:၅၅ - ၆:၅၅	မြိစ္ဆာ

(၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် နက္ခတ်ပေဒင်ဟောစာတမ်း

မိဿလင် (Aries)

စက်မှု၊ ဆေးဝါးနှင့် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ ရောင်းဝယ်သူများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ သို့သော် ပူလောင် မှု မကင်းတတ်ပါ။ ဒုတိယပတ်လောက

တွင် အချစ်ရေး၊ ငွေကြေးများ ရလွယ်မည်။ ယခင်ရစရာ ရှိသော အကြွေးဟောင်းများ မရနိုင်သေးဘဲ ဖြစ်နေမည်။ စာအုပ်စာပေနှင့် ပတ်သက်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင်များ အတိုက်အခံ တွေ့ပြီး ဆုံးရှုံးပျက်စီးခြင်း ကြုံရတတ်၏။ မည်သည့်လုပ် ငန်းရှင်မဆို အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေနိုင်ဘဲ ရှိတတ်၏။

အရင်းအနှီး လျော့ထားပါ။ အလုပ်အကိုင်နှင့် ရာထူး စာမေးပွဲ ဖြေဆိုသူများ အောင်မြင်ဖို့ ခဲယဉ်းနေမည်။ မြေကြီးကဲ့သို့ သည်းခံစိတ်မွေးနိုင်လေ အကျိုးရှိလေပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရော ကာမဂုဏ်ပါ အပြည့်အဝ ခံစားနိုင်ပြီး ပျော်ရွှင်ရမည့်ကာလပါ။ သစ်လုပ်ငန်းရှင်များ၊ သစ်တောဝန်ထမ်းများ၊ ကုန်မာရောင်းဝယ်သူများ နည်းနည်းရင်း များများရမည်။ အဆင်မပြေဘူး ထင်တယ်လို့ စိတ်က ထင်မှတ်နေရတဲ့အရာကို (၁၃၊ ၁၄)ရက်နှင့် (၁၉၊ ၂၀)ရက်နေ့များတွင် လုပ်ဆောင်ပါ။

ယတြာ

အုန်းသီးဆံကို ဆီကြော်ပြီး ဘုရားဆွမ်းကပ်ပါ။ ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာလိမ့်မည်။

ဩဇာလင် (Taurus)

ပထမပတ်တွင် အများအကျိုး ဆောင်ရွက်ခြင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ လက်ရှောင်ထားပါ။ အချစ်မီးပူ မိနေတတ်၏။ မြတ်နိုးစရာကောင်းတဲ့ နေရာထိုင်ခင်း၊

အိုးအိမ်၊ ရာထူးဌာနန္တရ၊ အဖေ တစ်ခုခုကို နှမြောတ၊ သစ္စာ စွန့်လွှတ်ရတတ်ပါသည်။ အလိမ်အညာမကင်းတဲ့ ပရဟိတသမားများ ဒုက္ခများတတ်၏။ အလှကုန်နှင့် အလှပညာရှင်များ နားနေဖို့ မရလောက်အောင် အလုပ်ဖြစ်နေမည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သင့်လုံလှ၊ ဝီရိယက ပြောင်းပြန်စောက်ထိုးကြီး မှားယွင်းနေတတ်၏။ ရာဇယုဂ်သခင် ပထမိဘာဝ၌ အပြန်သွားနေ၍ စနေနံသင့် ဖက်စပ်လုပ်ငန်းရှင်များ အကျိုးပေးနိုင်၏။ နိုင်ငံဝန်ထမ်း၊ လက်အောက်ငယ်သား ဆိုလျှင် ပြုံးပျော်ရွှင်နိုင်ပြီး ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများ အပူဆိုက်နေမည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသား ပညာသင်လူငယ်များ မှားယွင်းတဲ့ အချစ်ကြောင့် အနှစ်ရှိတဲ့ ပညာရေး ပျက်ယွင်းသွားတတ်၏။ အလုပ်ရှာဖွေနေသူများ (၁၇၊ ၁၈) ရက်ထက်မကျော် အလုပ်ရသွားမည်။ (၃၊ ၄၊ ၅)ရက်နှင့် (၁၃၊ ၁၄)ရက်များကို ဆောင်ပါ။ (၆၊ ၇)ရက်နှင့် (၁၁၊ ၁၂)ရက်များကို ရှောင်ပါ။

ယတြာ

ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ သီလရှင်ကျောင်းတိုက်သို့ ဆီတစ်ပုလင်း (သို့မဟုတ်) တတ်နိုင်သလောက် လှူပါ။ ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာစွာဖြင့် လိုအပ်ဆန္ဒ ပြည့်ဝလာ

လိမ့်မည်။

မေထုန်လင် (Gemini)

အမှုထမ်း အရာထမ်းများ လုပ်ငန်းခွင်တွင် ပြင်းထန်တဲ့ အနှောင့်အယှက် တွေ့ရတတ်၏။ တွေ့လျှင် သက်ဆိုင်သူအား ထန်းဥပြုတ်(ဖုတ်) တစ်ခုခု ဝယ်ကွေး

ပါလေ။ ယခင်က မကောင်းခဲ့တဲ့ အချစ်ရေးကံဇာတာများ ကောင်းမွန်နေမည်။ အိုးအိမ်ရောင်းဝယ်ရေးနှင့် ပတ်သက်ဆက်သွယ်သူများအားလုံး အကျိုးအမြတ် သိသိသာသာ ခံစားရမည်။ မည်သည့်လုပ်ငန်းရှင်မဆို အလုပ်အကိုင် ကောင်းပြီး ဝင်ငွေမှန်နေမည်။ သို့သော် သစ်လုပ်ငန်းရှင်များ ကံကောင်းမှု နည်း၏။ ရေမွှေး၊ နို့သာ စတဲ့ အလှဆီအမွှေးဆီ ရောင်းဝယ်သူများ မထင်မှတ်လောက်အောင် ဝင်ငွေကောင်းမည်။ ပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းသူများ မျက်နှာပန်းလှ အထက်တန်းကျပြီး လက်ဆောင်ကောင်းများ ရရှိပေမည်။ အဖေရှိသူများ အဖေထံမှ မြတ်နိုးစရာ တစ်ခုခု ရလိမ့်မည်။ စားသောက်ကုန်နှင့် စားသောက်ဆိုင်များ ဝင်ငွေကောင်း၏။ သို့သော် စကားခိုက်ရန် ဖြစ်ရတတ်၍ နှုတ်ထိန်းပါလေ။ (၁၁၊ ၁၂)ရက်နှင့် (၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅)ရက်များကို သတိထားပြီး အသိတရားနှင့် ယှဉ်လေလေ အကန့်ရှိလေလေပါ။ ရှောင်ရမှာကတော့ (၈၊ ၉၊ ၁၀)ရက်များပါ။

ယတြာ

ပထမဆုံး ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဘုရားသွားပြီး ဗုဒ္ဓဟူးထောင့် ပြိုဟ်တိုင်ဘုရားတွင် ကြက်လျှာ(၅)ခု လှူပါလေ။ ရည်ရွယ်ချက်များ အထမြောက်သွားပေလိမ့်မည်။

ကရကဋ်လင် (Cancer)

(၁၅၊ ၁၆)ရက်များတွင် ဆုံးရှုံးရပ်တန့်ခြင်းများ ကြုံတွေ့ရတတ်၏။ ကြုံတွေ့ခဲ့ပါက စိတ်မပျက်ပါနှင့်။ သောက်တော်ရေ ဘုရားကပ်လိုက်ပါ။ (၂၁၊ ၂၂)ရက်

များတွင် ဆုံးရှုံးထားသည်များ နှစ်ဆတိုးပြီး ပြန်ရလိမ့်မည်။ ရေကြောင်းခရီး သွားရတတ်၏။ ပညာရေးဝန်ထမ်းများ စမ်းတဝါးဝါး မသေချာ မရေရာ ဖြစ်နေတတ်၏။ အိမ်အလှဆင်သူများ၊ ဘာသာရေးပစ္စည်း ရောင်းဝယ်သူများ အထူးကံကောင်းမည်။ စတိုးဆိုင်၊ ကုန်စုံဆိုင်နှင့် စာသင်

ဆရာ၊ဆရာမများ ဝင်ငွေတိုးမှာ သေချာ၏။ ဟိုတယ်နှင့် နီးသွားလာရေး ဝန်ဆောင်သူများ ဘဝစုံပြည်နေမည်။ ချွေးစည်ဆိုတဲ့ စကားလုံးနှင့် ဆက်စပ်ပြီး တစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ သွားဖြစ်အောင် သွား လိုက်ပါ။ ကြေးစည်သံ သာသကဲ့သို့ သင့်ဘဝ သာယာ လိမ့်မည်။ တေးဂီတနှင့် အဆိုတော်များ ယင်းစကားလုံးကို ခန့်ခန့်ညားညား ရေးသားပြီး အလုပ်စားပွဲ (သို့မဟုတ်) အိပ်ရာခေါင်းရင်းတွင် တင်ထားပါ။ လိုတ၊ရအသွင် စိတ် နှစ်စေလိမ့်မည်။

ယတြာ
ယခုလတွင် ကဏန်း(ပုစ္ဆန်လုံး) စားသောက်ခြင်းမှ နောင်ကြဉ်ပြီး ခြေသုတ်ခုံ(၃)ခု လှူပါလေ။ မပြေလည် မည်များ ပြေလည်သွားပါလိမ့်မည်။

သီဟလင် (Leo)

အေးအေးနေလိုသော်လည်း မနေရ။ သူ တစ်ပါးအတွက် အာမခံမိ၍ ပူလောင် နေရတတ်၏။ အလုပ်အကိုင် ရပ်တန့် တော့မလိုလို၊ ရစရာရှိတာလေးတွေ ဆုံး နှုတ်တော့မလိုလို ဖြစ်နေတတ်၏။ စကားမလွန်မိပါစေနဲ့။ (၁၄)ရက်နောက်ပိုင်း ပြေလည်သွားပါလိမ့်မည်။ တစ်ပြိုင် မည်းပင် ဂုဏ်သိက္ခာ တိုးတက်မြင့်မားခြင်းနှင့်လည်း ကြုံ ဆွဲရလိမ့်မည်။ သစ်သီးပွဲရှိ၊ ခြံလုပ်ငန်းရှင်များ၊ ရောင်း သီသူများ အကျိုးစီးပွား တိုးပွားနေမည်။ ရွှေ၊ငွေ၊ရတနာ ဆိုင်းဝယ်သူများ ရွှေရောင်းရ များပြီး စိန်မှတစ်ပါး အခြား ဆောက်များ ရောင်းရ နည်းမည်။ မြေယာရောင်းဝယ်ပါက ချိန်ကန်နာမည်။ အမှားအယွင်း၊ မကောင်းမှု တစ်ခုခု ယမိ၍ စုငွေများ ထုတ်သုံးနေရတတ်၏။ သတိပြု၍ မမှား ဆောင် ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ဘာသာရေးဝန်ထမ်းများ၊ ရဟန်း သာသနာများ၊ သူတော်စင်များ ဘာသာရေးအပြင် အခြား စစ်ခုခု (၃ပမာ-နိုင်ငံရေး) ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားမိပါက နှလုံးအနှောင့်ခံရမည်။ တကယ့်အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်များကို နှိပ်ကန့်ကန့် ကျင့်ကြံနေသူများ ယခုလတွင် ထိုးထွင်း မြင်ညွှတ် တစ်ခုခု ပိုင်ဆိုင်နိုင်၏။ (၁၉၊ ၂၀)ရက်နှင့် (၂၁၊ ၂၉)ရက်များကို တန်ဖိုးထားပါလေ။

ယတြာ
သုမနမြတ်စွာဘုရားအား ရည်မှန်း၍ သစ်သီးဆွမ်း

ကပ်ပါ။ သောကြာသား ရဟန်းတော်တစ်ပါးပါးအား သစ် သီးဆွမ်း လောင်းလှူပါ။ လိုအပ်ဆန္ဒ ပြည့်ဝပါလိမ့်မည်။

ကန်လင် (Virgo)

အများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေတတ် ၏။ မမှားဘူးလို့ ထင်မှတ်ထားသည် များ အမှားအယွင်းတစ်ခုလို ဖြစ်လာ၍ ဝမ်းနည်းနေရတတ်၏။ ဆတ်ခနဲ ထပြီး ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းပေါ်မှာ မိမိမွေးနှံကို ရေးလိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး ဘုရားတွင် ထွန်းညှိပူဇော် ကာ ခေတ္တခဏ စိုက်ကြည့်နေလိုက်ပါ။ အတွေးသစ်များ ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။ အားလုံး ပြေလည်သွားမည်။ အိမ် ထောင်ရှင်များ (၁၂)ရက်ထိ ပျော်ရွှင်နေပြီးမှ ရုတ်တရက် စိတ်မချမ်းသာစရာများ ကြုံရတတ်၏။ အလုပ်အကိုင်က တော့ တစ်လလုံး အဆင်ပြေနေပါလိမ့်မည်။ သင်္ကြန်မှာ ချစ်သူရှာမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားသူများ ချစ်သူတွေ့နိုင်မည် မထင်ပါ။ မုန့်လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ပဲကုန်သည်များ၊ မြေယာ ရောင်းဝယ်သူများ သူများ မလိုချင်ရာမှလည်း ကိုယ်က အမြတ်အစွန်းရလောက်အောင် ရောင်းရေးဝယ်တာ အစစ အရာရာ အဆင်ပြေနေမည်။ ဘာသာရေးအဆုံးအမနှင့် ဝေး သူများ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ယွင်းသူများ အခက်အခဲ ဒုက္ခသုက္ခများ ခံစားရမည်။ ကျား၊မ မည်သူမဆို မူးယစ် ဆေးဝါး၊ အရက်သေစာ လုံးဝမသောက်မိအောင် ရှောင် ပါ။ မရှောင်လျှင် (၁၅၊ ၁၆)ရက်နှင့် (၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀)ရက် များတွင် တစ်ရက်ရက် ပြဿနာကြုံတတ်သည်။

ယတြာ
ခေါင်းအုံးနှင့် အိပ်ရာပတ်ဝန်းကျင်ကို အမွှေးနံ့သာ ပက်ဖုန်းပေးပါ။ ပြီးလျှင် ငှက်ပျောသီးဆွမ်း လောင်းလှူ ပါ။ ပေးတဲ့ဆုနှင့် မပြည့်သော်လည်း တောင်းတဲ့ဆုနှင့် ပြည့်လိမ့်မည်။

တူလင် (Libra)

အချစ်အတွက် ပိုက်ဆံစုဆောင်းနေမည်။ အလုပ်အကိုင် သိပ်မကောင်းချင်ပါ။ အနှောင့်အယှက် များနေတတ်၏။ ပညာ ရေးအတွက် ငွေစုနေသူများ ပြည့်လှ ပြည့်လှ ဖြစ်နေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ၊ ကုမ္ပဏီရှင်၊ သာ

ဝင်များ စကားခိုက်ရန်များရတတ်၏။ အနုပညာလုပ်ငန်း ရှင်များ ဖက်စပ်လုပ်မိပါက ရပ်တန့်သွားခြင်းပင် ကြုံတွေ့နိုင်၏။ ဟုတ်သလိုလိုနှင့် မဟုတ်တဲ့ကာလပါ။ ပါးစပ်ဖြင့် လုပ်ကိုင်ရသူများ (၁၃)ရက်နောက်ပိုင်းမှ အဆင်ပြေသွားမည်။ ထီး၊ ဖိနပ် ကုန်သည်များ ရောင်းရသော်လည်း လက်ထဲ ငွေမရှိနိုင်ပါ။ မိမိဝန်းကျင်တွင် နာတာရှည်ရောဂါ ခံစားနေရသူများ ရှိပါက တတ်နိုင်သလောက် ကူညီပေးခြင်းဖြင့် အောင်မြင်မှု ရယူပါ။ နိုင်ငံရပ်ခြား နယ်စပ်ဒေသ၌ လုပ်ကိုင်နေသူများ အကျိုးအမြတ် သိသိသာသာ ခံစားရမည်။ သွားဖို့ရာ ကြံစည်နေပါက အောင်မြင်သွားမည်။ (၆၊ ၇)ရက်နှင့် (၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅)ရက်များကို ဆောင်ပါ။ (၃၊ ၄၊ ၅)ရက်များတွင် အမှောင်ရိပ်သို့ မဝင်မိပါစေနှင့်။ သတိပြု၍ ရှောင်ပါလေ။

ယတြာ

စာသင်သားကိုင် ဘာသာရေးစာအုပ် လှူပေးပါ။ အခြားဘာသာဝင်များဆိုပါက ဆိုင်ရာဘာသာရေး စာအုပ် စာပေများ လှူပေးပါ။ တောင့်တရာ အဆင်ပြေလာလိမ့်မည်။

ဗြိစ္ဆာလင် (Scorpio)

ယခင်လို လက်မ မထောင်နိုင်တဲ့ကာလပါ။ အတ္တ၊မာနစိတ်ကို အဆိပ်သဖွယ် ထင်မှတ်ပြီး အဆိပ်မတက်အောင် ဆင်ခြင်ပါလေ။ ရမည့်အခွင့်အလမ်းများ ပိတ်နေတတ်၏။ အထိုက်အလျောက် ရသင့်သလောက်ကို ရနိုင်အောင် ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုလျက် ည(၉)နာရီတွင် ဆီမီးကပ်လှူပါ။ ဗေဒင်ကို ပုံပြင်ထင်မှတ်ပြီး အသုံးချပညာအဖြစ် မထင်မှတ်ပါက လိုအပ်တာနှင့် လွဲသွားလိမ့်မည်။ ပြောင်းချင်သလား၊ ပြောင်းရမည်။ ကောင်းသောပြောင်းခြင်းပါ။ အထူးသတိထားရမှာက အက်ဆီးဒင်ဖြစ်တတ်၏။ အိမ်ပြင်ထွက်တိုင်း သက်သာအောင် ထီးတစ်လက် ဆောင်သွားပါ။ အိမ်ထောင်ပြုလိုစိတ် ပြင်းပြနေတတ်၏။ လောလောဆယ် မပြုဖြစ်နိုင်ပါ။ စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ ရတနာကုန်သည်များ အရောင်းအဝယ် ထိုင်းမည်။ စာပေ၊ ဆေးဝါးနှင့် ပတ်သက်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင်များအားလုံး အကျိုးအမြတ် ခံစားရပေမည်။ (၁၇၊ ၁၈)ရက်နှင့် (၂၆၊ ၂၇)ရက်များကို ကံကောင်းနေရက်များဖြစ်အောင် ဆောင်

ရွက်ပါ။

ယတြာ

ဆီးသီး(၃)ဘူး (သို့မဟုတ်) သုံးရာဖိုး ဝယ်ပြီး ကလေးများကို ကျွေးမွေးပါ။ အဆင်ပြေသည်ထက် ပြေသွားမည်။

ဝေနလင် (Sagittarius)

တစ်ပတ်လောက်မှာ ကသိကအောင် အနည်းငယ်တွေ့ရပြီး နောက်ပိုင်း အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအနည်းငယ်ညံ့နေတတ်၏။ မျှော်လင့်ထားတဲ့ အကြင်နာ၊ သံယောဇဉ်များ မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာဘဲ အနည်းငယ် စိတ်ပျက်ရတတ်၏။ သားရေး၊ သမီးရေး ပညာရေး၊ ငွေကြေး တစ်ခုခုကြောင့် စိတ်လိုက်မာန် ပြောဆိုရတတ်၏။ ဆရာ၊ ဆရာမ၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်များ အောင်မြင်နေလျက်က ပြီးခါနီး ရပ်တန့်ရတာမျိုး ရတတ်သည်။ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓနေ့သား တပည့် သယောက်ကို ဆီးယိုထုပ်(၃)ထုပ်စီ ဝယ်ပေးလိုက်ပါ။ ပြုလည်အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။ မခံချင်စိတ်ကို ပညာဖြင့် ထိန်းနိုင်လေလေ ယခုလအတွက် ကောင်းလေလေပါ။ သည်များ၊ စားသောက်ဆိုင်များ သတိပြုရမှာက စမရဘဲ အတူတူ အရင်းအနှီးထဲ များများထည့်ထားမှဆိုတဲ့ အယူပါ။ နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းများ ပဲစေ့ကြား ဆားညပ်တတ်၍ အသတိထားသင့်ပါသည်။ (၈၊ ၉၊ ၁၀)ရက်များကို အတကြီးကိစ္စများအတွက်ဆို ရှောင်ဖြစ်အောင်ကို ရှောင်ပါလေ။ ထိုနေ့ လုပ်ဆောင်ရမည့်ကိစ္စများ (၁၁၊ ၁၂)ရက်များသို့ ရွှေ့လိုက်ပါ။

ယတြာ

လေး (သို့မဟုတ်) မြား တံဆိပ်ပါတဲ့ ဆေးဝါး (သို့မဟုတ်) စားသောက်ဖွယ်ရာကို နိုင်သလောက် ဝယ်သင့်သလို စီစဉ်လှူဒါန်း ပေးကမ်းလိုက်ပါ။ ဆိုးကျိုး ဖြစ် ဖြစ်စရာများ သင့်ဆီက ဝေးသွားလိမ့်မည်။

မကာရလင် (Capricorn)

ယခင်က တွေး၍မပေါ်တဲ့ အရာတစ်ခု ပြန်လည်သတိရလာပါက ယင်းကိစ္စကို ပြီးပြတ်အောင် ဆောင်ရွက်လိုက်တဲ့ အကျိုးအမြတ်များ နောက်ကနေ တော

လျှောက် လိုက်လာပါလိမ့်မည်။ မယုံလျှင်နေပါ။ မည်သည့်
ထုပ်ငန်းရှင်မဆို လျော့နေတဲ့ ဇွဲ၊ လုံ့လတင်ပြီး ကိုယ်ပိုင်
နည်းကမ်းကို တိကျစွာ လိုက်နာပါ။ မှောက်ထားတဲ့အိုးကို
ညှန်လိုက်ဘိသကဲ့သို့ လာဘ်လာဘာများ ဝင်စာမလဲ တသဲသဲ
နည်း။ ပညာရေးနှင့် အလှကုန်၊ အလှဆင်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်း
မျိုးများ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် အဆင်မပြေသော်လည်း
အထိပတ်တွင် စတင်အဆင်ပြေလာပြီး လကုန်ခါနီးလေ
မကုန်စေချင်လေ ဖြစ်လာကံအောင် အဆင်ပြေမည်။
၁၃၊ ၁၄)ရက်များကို ဆောင်ပါ။

သိကြား
ပဲပေါင်မုန့်(၉)ခုဝယ်၍ ဆွမ်းခံကိုယ်တော်(၉)ပါးကို
(၁၁)ရက်မှ (၁၀:၄၅)ရက်အတွင်း လောင်းလှူပါ။ အရာ
အဆင်ပြေသွားလိမ့်မည်။

အင်္ဂုလီ (Aquarius)

ဘဝကို ပြဇာတ်တစ်ခုလို သဘောထား
ပြီး သူ့အလှည့်ပြီးရင် ငါ့အလှည့်ပဲလို့
သဘောမထားပါနှင့်။ ထားလျှင် တက်
တက်စင် လွဲမှားပြီး သောကဝေနေရ
မည်။ အလုပ်အကိုင် သိပ်ပြီးအဆင်မပြေနိုင်ပါ။ သူ
အစပါးအတွက် မိမိစုငွေကို အသုံးချရတတ်သည်။ အချေး
အငွေ စာချုပ်စာတမ်းကိစ္စကြောင့် စကားများလျှင် ကင်
ဆရာဂါသည်လို မထူးခြားတော့ဘူးဆိုတဲ့ အနေအထား
တတ်သွားတတ်၏။ တရားဓမ္မကို သစ္စာဆိုပြီး နည်းပညာ
အရပ်အနေဖြင့် ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပါလေ။ ချစ်ချင်နေ
သူများကတော့ မှတ်ဆိတ်ကို ပျားလာစွဲသလို အခန့်သင့်
တတ်၏။ စည်သွပ်လုပ်ငန်းရှင်များအားလုံး နည်းလမ်း
ဆန်း (ယခင် လုပ်မြဲတိုင်း)ကို မလိုက်နာပါက ဆုံးရှုံး
တတ်၏။ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ဇာနှင့် ဆေးဆိုးပန်းရိုက်
လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ သင်္ကြန်ရေနှင့် အေးစေပြီး
အဆင်ပြေသထက် ပြေသွားမည့် ကံထူးရှင်များပါ။ စတင်
မည် ဆိုသည့်အခါတိုင်း မွန်းလွဲ(၁၁:၅၅)မှာရီမှ (၃:၀၀)
အတွင်း အချိန်လေးကို သတိရလိုက်ပါ။ နေ့ကတော့
(၅)ရက်နှင့် (၁၅၊ ၁၆)ရက်များ ကောင်းပါတယ်။

သိကြား
အိမ်ခြံဝ (သို့မဟုတ်) တံခါးဝ အဆင်ပြေရာတွင်
လေးချိုး ရေအိုးလေးမှာ ရေအပြည့် ဖြည့်ထားပါ။

ခရေညွန့်(၇)ညွန့် ထည့်ပါလေ။ အောင်မြင်ပြီးမြောက်သွား
လိမ့်မည်။ ရစရာများ ရလာမည်။

မိန်လန် (Pisces)

ကိုယ့်ကို အတိုက်အခံ လုပ်မည့်သူနှင့်
တည့်တည့်တိုးနေတတ်၏။ ပြတ်ပြတ်
သားသားလုပ်မှဟု မတွေးပါနှင့်။ တစ်လ
တာကို မြွေမသေ တုတ်မကျိုးလေး နေ
လိုက်ပါ။ အိမ်ထောင်ပြုလိုသူများ အဆင်ပြေတဲ့ကြားက
အဖေစကားကြောင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်သွားတတ်၏။ အမေ
နှင့်ပဲ တိုင်ပင်ပါ။ အချစ်ရှာသူများ မပြေသလို ပြေသလို
နှင့် ပြေသွားမည်။ ချစ်သူရှိ စုံတွဲများမှ ပျားရည်လို မချိုမြ
နိုင်ဘဲ ရှိတတ်၏။ အလုပ်အကိုင်ကတော့ ထင်တိုင်းမပေါက်
နိုင်သေးပါ။ အဝေးကြီး မစဉ်းစားဘဲ ရည်မှန်းချက်ကို
နီးနီးလေး ထားပေးပါ။ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ရိုးရာ နှံ၊
ဗုံ စတဲ့ တီးဝိုင်းဖြင့် အလှူပွဲကျင်းပနေသည်ကို တွေ့ပါက
တစ်ခုခုတော့ မဖြစ်မနေ လှူဖြစ်အောင် လှူလိုက်ပါ။ ထို
အလှူကနေ သင့်အား ယူစရာတွေ မကုန်နိုင်လောက်အောင်
ပေးလာလိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)မှာရီကျော်
မှ မွေးသူများ ကျား၊မ မည်သူမဆို ချစ်သူနှင့် နီးစပ်လွန်း
လျှင် အတွေးကို အပူဟပ်လာလိမ့်မည်။ သင့်အတွက် ကံ
ကောင်းရက်များမှာ (၁၁၊ ၁၂)ရက်နှင့် (၂၆၊ ၂၇)ရက်များ
ဖြစ်ပြီး ကံဆိုးမည့် ရက်ကတော့ (၁၊ ၂၊ ၆၊ ၇)ရက်များ
ပါ။

ယတြာ

ငါးအရှင်(၃)ကောင် ရေကန်ထဲ လွှတ်ပေးပါ။ အရာ
ရာ အဆင်တပြေ ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ

ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ)

ပျော်ဘွယ်ကြီးကျောင်း၊ ကျောင်းကြီးတိုက်၊

ရုံးကြီးလမ်း၊ အိုးဘိုရပ်ကွက်၊

ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ ၄၀ ၁၅၃ ၄၄ ၀၉

သရက်ထူး(ဝေဒသုတေသီ)

သင်္ကြန်ရေ

နှင့်

မအေးနိုင်သူများ

အတာသင်္ကြန် နီးလာသည်နှင့်အမျှ သင်္ကြန်တေးများ၊ သံချပ်များ ကြားလာရတော့၏။ အပြင်အဆင်များလည်း မြင်တွေ့လာရ၏။ လူကြီးလည်း လူကြီးအလျောက် ကျောင်းကန်ဘုရားသွားရေး၊ လှူရေးတန်းရေး၊ ဥပုသ်သီလဆောက်တည်ရေး၊ အသင်းအဖွဲ့ဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ရေး စသည်များ ကြိုတင်ပြင်ကြ၏။ လူငယ်လည်း လူငယ်အလျောက် ပျော်ရေးပါးရေး၊ တက်ကြွလှုပ်ရှားရေး ဆွေးနွေးလာကြ၏။ ကုသိုလ်ဘာဝနာအရေးနှင့် ဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို အလေးထား ဆွေးနွေးကြသူများရှိသလို သူထက်ငါ အပြိုင်ကဲ၊ အနိုင်ခွဲရေးကို အလေးပေး ဆွေးနွေးကြသူများလည်း ရှိကြပေသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ အတာသင်္ကြန်ဆိုသည်မှာ ဘာသာရေးဆန်ဆန် လူမျိုးရေးဓလေ့ထုံးစံ လွှမ်းမိုးနေတဲ့ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတစ်ခုမို့ နည်းမျိုးစုံ ပျော်ကြပါးကြသည်ကား အမှန်ပင်။

တွေးပျော်နေကြသူများလည်း ရှိ၏။ ပြေးပြီး လက်တွေ့ နှံ့ပျော်သူများလည်း ရှိ၏။ အများဆုံးကတော့ တွဲပျော်ကြသူများ ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။ တွေးပျော်၊ နှံ့ပျော် မည်သို့ပင် ပျော်သည်ဖြစ်စေ အပျော်သည် အပျော်အတွက်သာ ဖြစ်သင့်၏။ အငိုဖက်ရမည့် အပျော်အပျက်ကား မဖြစ်သင့်ပေ။ မဖြစ်သင့်ရာများ မဖြစ်စေလိုသည်မှာ စေတနာဟု ဆိုလျှင် ဝေဒနာမလာခင်မှာပင် စေတနာစကားလေး ကြိုတင်ပြောဆိုထားသင့်ပါသည်။ ဤကား စာရေးသူ၏ အယူအဆ (သို့မဟုတ်) သဘောထားခံယူချက် ဖြစ်ပါသည်။

ခံယူချက်သည် အပြုအမူအပေါ် သြဇာလွှမ်းမိုးလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဆောင်းပါးကို စေတနာစကားအဖြစ်

အချိန်မီ ရေးသားပေးပို့လိုက်ပါသည်။ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က 'ရေကြောင့် မီးလောင်နိုင်သူများ' ဆိုပြီး ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ယခုနှစ်မှာ ယခင်နှစ်က အဖြစ်မျိုးနှင့် သိပ်မတူ၍ 'သင်္ကြန်ရေနှင့် မအေးနိုင်သူများ' လို့ ခေါင်းစီးပေးလိုက်ပါသည်။

သင်္ကြန်ရေနှင့် အေးပါစေ၊ သင်္ကြန်ရေက အေးပါတယ်စတဲ့ သင်္ကြန်သီချင်းကိုလည်း ပြန်လည်ကြားယောင်မိပါသည်။ ရေသည် သဘာဝအားဖြင့် အေး၏။ ရိုးရာအရ အလာဆန်တဲ့ ဘာသာရေးဟန် မေတ္တာ၊ စေတနာများ ခံဝင်စီးဆင်းနေသော သင်္ကြန်ရေကား ပို၍အေးမြပေသည်။ သို့သော် ပူခြင်း၊ အေးခြင်း ဆိုတဲ့ သဘောသည် အတွင်းအပြင်အားဖြင့် နှစ်မျိုးစီရှိရာ အတွင်းအရွှေ့တွဲသန္တာန်၌ လောင်နေလျှင် အပြင်ကနေ ပက်ဖျန်းတဲ့ အအေးဓာတ်ဟာ အတွင်းပူကို မအေးမြစေနိုင်တော့ပါ။

အတွင်းပူသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စတဲ့ လေသာအပူလည်း ရှိ၏။ အရက်သေစာ၊ မူးယစ်ဆေးတို့ စတဲ့ အာဟာရပူလည်း ရှိပါသည်။ နှစ်မျိုးလုံး လိုက်နာအတွင်းစိတ် ပူနေသူအား သင်္ကြန်ရေက အေးနိုင်မည် မထင်ပါ။ ပျော်ရွှင်စရာ အာရုံများနှင့် အပျော်နှံ့ဖို့ ရေပက် ထွက်လာတာပဲ။ အတွင်းပူ ကဲနေရာလိုလားလို့ အချို့ တွေးနေပေလိမ့်မည်။ စာရေးသူ မမြင်းဆိုလိုပါ။ လာရင်းက အပျော်ဖို့ပါ။ သို့သော် ဘဝကံကြမ္မာက ငိုဖို့ ဖန်နေသူအတွက်တော့ ကံကြမ္မာလှည့်ကွက်ထဲ ဝင်ရောက်မိသည့် အပျော်မဖက်နိုင်တော့တာ သေချာပါသည်။

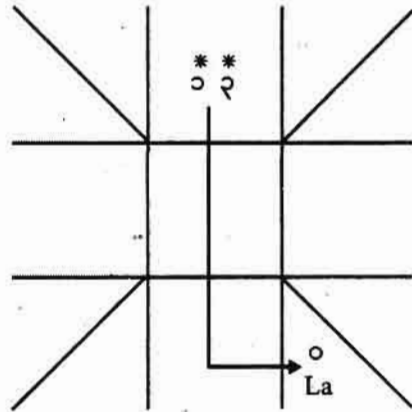
မည်သူမည်ဝါတွေ မည်သို့ဖြစ်မည်ဟုကား စာရေးလက်ညှိုးထိုး မပြနိုင်ပါ။ တတ်ထားတဲ့ ဗေဒပညာ

သွန်ပြလို ဘယ်လိုလူတွေ ဘယ်လိုဖြစ်လာနိုင်တယ်ဆို
 အနုမာနအားဖြင့် မှန်းဆသိနိုင်ပါသည်။ သိမြင်တဲ့
 ထုတ်နုတ်တင်ပြပြီး အကြံပြုရလျှင် အထူးအားဖြင့်
 ဇာတာရှင်များနှင့် ဗြိစ္ဆာရာသီတွင် စနေဂြိုဟ်
 စည်စဉ် မွေးဖွားလာခဲ့သူများကို ဦးစွာပထမ တင်ပြ
 ပါသည်။ (၂-၁၁-၂၀၁၄)မှစ၍ လပေါင်း(၃၀)၊ နှစ်အား
 (၂)နှစ်နှင့် (၆)လတိုင်တိုင် ကောဇာစနေဂြိုဟ်သည်
 ဗြိစ္ဆာရာသီ၌ ရပ်တည်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဗြိစ္ဆာလင်
 ဇာတာရှင်တို့ရဲ့ လက်(ဘဝ)ကို စနေ ပါပဂြိုဟ် စီးနင်းထား
 ပါသည်။ ထို့အပြင် သင်္ကြန်ကာလ၌ အင်္ဂါ ပါပဂြိုဟ်သည်
 မိဿရာသီ၌ ကသစ်စံလျက် ဥစ်မူနေသော တနင်္ဂနွေ
 ပါပဂြိုဟ်နှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်နေပါသည်။ ဥစ်မူနေသည့်
 တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၏ အပူဓာတ်သည် တိုက်ခိုက်ရာတွင် လက်
 ဇာတာတို့ အင်္ဂါ ပါပဂြိုဟ်ရဲ့ သတ္တိသို့ ရောနှောကူးစက်
 ရှိပေသည်။

တေဇော(အပူမီး)ဓာတ် အပြင်းထန်ဆုံးကာလသို့
 ရောက်နိုင်သော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ရဲ့ အပူရှိန်ဟပ် ခံနေရတဲ့
 အင်္ဂါဂြိုဟ်ရဲ့ အပူဓာတ်လည်း နဂိုထက် မြင့်တက်လျက်
 တိုက်ခိုက်သတ်ပုတ်လိုစိတ်၊ အနိုင်ယူလိုစိတ်များ ပြင်း
 ထန်လျက် ရှိပေသည်။ ထို့အပြင် ထိုအင်္ဂါဂြိုဟ်နှင့် တနင်္ဂ
 နွေဂြိုဟ်တို့သည် ဗြိစ္ဆာလင်၏ (၆)တန့် အာရီဘာဝ၌ ရပ်
 တည်နေကြ၏။ အာရီဘာဝဟူသည် အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်
 အယှက်၊ မခံချင်စိတ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ရန်သူများကို ကိုယ်
 ဖြစ်ပါသည်။ အနိုင်၊အရှုံး သဘောကိုလည်း ထိုဘာဝ
 ဖြစ်၏။ အနှစ်ချုပ်ပြောပါက အပူပြင်းဆုံး ဒီဂရီရောက်
 အင်္ဂါဂြိုဟ်ရဲ့ အပူရှိန်ဟပ်နေသော အာရီဘာဝသခင်
 အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် ဗြိစ္ဆာလင်ကိုရော ထိုလက်ပေါ် စီးနင်းနေ
 သော စနေဂြိုဟ်ကိုပါ (၈)တန့် အထူးမြင့်လျက် ရှိနေပါ
 သည်။

ထို့အပြင် ထိုဗြိစ္ဆာရာသီ၌ မူလစနေ ရပ်တည်နေသူ
 ဇာတာ စနေကို စနေစီးလျက် ရှိသေး၏။ လက်လို့ခေါ်တဲ့
 အထိတ်ရော မိမိမွေးဖွားစဉ် ရပ်တည်နေသော မူလစနေ
 ခုပါ စနေပါပဂြိုဟ်က စီးနင်းထားပြီး ယင်းကို တစ်ဖန်
 အင်္ဂါပါပဂြိုဟ်က (၈)တန့်အထူးမြင့်ဖြင့် လှမ်းမြင်ထား၏။
 အထူးမြင့်သော အင်္ဂါဂြိုဟ် ပိုမိုသတ္တိကောင်းလာအောင်
 အထူးမြင့်ဆုံး ဒီဂရီဖြင့် တနင်္ဂနွေ ပါပဂြိုဟ်က အားဖြည့်
 ထား၏။ အရက်သေစာ သောက်စား၍ မူးနောက်နေ

လျှင် အတွင်းပူကလည်း အားကောင်းပြန်၏။ ထိုသူအား
 သင်္ကြန်ရေက အေးနိုင်ဖို့ရာ မလွယ်ကူချေ။ ခိုက်ရန်ဒေါသ၊
 သွေးထွက်သံယို၊ အမူအခင်း၊ အချုပ်အနှောင်၊ ပူပင်သောက
 ဖြစ်လာဖို့ရာ (၉၀)ရာခိုင်နှုန်းလောက် ရှိပါသည်။ အကယ်
 ၍ မသောက်မစား၊ မမူးမယစ်လျှင် (၃၀)ရာခိုင်နှုန်းလောက်
 သက်သာခွင့် ရနိုင်၏။ ဆိုးကျိုးဖြစ်ရန် (၆၀)ရာခိုင်နှုန်း
 လောက်သာ ကျန်ပေမည်။ ထို့ကြောင့် ဗြိစ္ဆာလင် ဇာတာ
 ရှင်များ၊ ဗြိစ္ဆာရာသီ၌ စနေဂြိုဟ် ရပ်တည်နေသူများ
 သင်္ကြန်ရေကစားလျှင် အထူးသတိထားရပေမည်။ မကစား
 ဘဲ တရားဓမ္မဖြင့် နေနိုင်ပါက အကောင်းဆုံးပါ။

ပုံတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း La ရှိသော နေရာတွင်
 မိမိတို့ ဇာတာလည်း La ဟု ရှိပါက ဗြိစ္ဆာလင် ဇာတာရှင်
 များ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းနေရာ၌ သုည(၀)သင်္ကေတ ရှိနေ
 ပါက ဇာတာရှင်သည် ဗြိစ္ဆာရာသီတွင် စနေဂြိုဟ် ရပ်တည်
 နေစဉ် မွေးဖွားလာခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ်
 တို့ဖြင့် အတိအကျပြောလျှင် (၂၁-၁၂-၁၉၈၄)မှ (၁၅-
 ၁၂-၁၉၈၇)အတွင်း မွေးဖွားလာသူများအားလုံး ဖြစ်ပါ
 သည်။ ထိုသူများ၏ မူလစနေပေါ်၌ ကောဇာစနေ စီးနင်း
 လျက် ရှိပါသည်။ သူတစ်ပါးနှင့် ခိုက်ရန်ဒေါသ မဖြစ်ရ
 သည့်တိုင် အက်ဆီဒင့်ဖြစ်တတ်၏။ စနေကို အင်္ဂါမြင်၍
 အထိတ်တလန့် ဖြစ်ရတတ်ပါသည်။ ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်လို
 မိမိ အနိုင်ရသည်ပဲထား၊ နောက် ရန်အတွက် အကြီးအကျယ်
 စိုးရိမ်ထိတ်လန့် နေရတတ်ပါသည်။ လက်သခင် နှိပ်ပြ
 မိသူများ၊ စနိုးအားနည်းသူများ ဆိုပါက ကိုယ်လည်း နာရ
 ပြီး ကိုယ်ပဲ အချုပ်အနှောင် ခံရတတ်ပါသည်။ ယခုနှစ်
 တွင် မိမိဘဝ ဇာတာသည် သင်္ကြန်ရေနှင့် မအေးနိုင်ကြောင်း
 ယုံကြည်ပါက နောင်နှစ်ခါလည်း သင်္ကြန်ဆိုတာ ခိုးသား

တာပဲလို့ နှလုံးသွင်းကာ ရေကစားလိုစိတ်ကို ဖြေသိမ့်သင့် ပါသည်။

ဗြိစ္ဆာလင် ဇာတာရှင်များ ထိုရာသီတွင် စနေပါပဂြိုဟ် ရပ်တည်သူများလောက် အခြေအနေ မဆိုးဝါးသော်လည်း ယင်းနီးပါးရှိတဲ့ အခြားဇာတာရှင်များကို ထုတ်ပြရလျှင် မိဿလင် ဇာတာရှင်များ၊ တူလင် ဇာတာရှင်များ၊ ကရကဋ် လင် ဇာတာရှင်များနှင့် ထိုရာသီတို့တွင် အင်္ဂါ (သို့မဟုတ်) စနေ ပါပဂြိုဟ် ရပ်တည်နေသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ရာသီလင် ကတော့ မည်သူမည်ဝါဟု အလွယ်တကူ ညွှန်းဆိုပြလို့ မရပါ။ မိမိဇာတာကိုသာ ပြန်ကြည့်ပါ။ ဇာတာမရှိသေးသူ များ ဆိုပါက ဤဂန္တီရမဂ္ဂဇင်း တစ်လတာ ဟောစာတမ်း တွင် ဖော်ပြထားသည့် ဇယားများနှင့် တိုက်ကြည့်နိုင်ပါ သည်။ စနေဂြိုဟ် ရပ်တည်မှုကိုသာ ရာသီအလိုက် ထုတ် ပြပါမည်။

၁။ (၁၆-၆-၁၉၆၈)မှ (၂၉-၉-၁၉၆၈)အတွင်း၊

၂။ (၇-၃-၁၉၆၉)မှ (၂၇-၄-၁၉၇၁)အတွင်း၊

၃။ (၁၇-၄-၉၈)မှ (၅-၆-၂၀၀၀)အတွင်း

မွေးဖွားသူများသည် မိဿရာသီ၌ စနေရပ်တည်နေ စဉ် မွေးဖွားလာသူများ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ကောဇာ တနင်္ဂနွေနှင့် အင်္ဂါ ပါပဂြိုဟ်များ စီးနင်းလျက် ရှိပါသည်။ သားသမီး၊ တပည့်တပန်း၊ လက် အောက်ငယ်သားများအတွက် ခိုက်ရန်ဖြစ်ရခြင်း၊ စိုးရိမ် သောက ဖြစ်ရခြင်းများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိအပြင် မိမိရဲ့ သားသမီး၊ တပည့်တပန်း၊ လက်အောက် ငယ်သား၊ အလုပ်သမားများကိုပါ ရေမကစားရန် နည်းလမ်း ဥပယ်တံမျှဖြင့် တားမြစ်သင့်ပါသည်။ မတားမြစ်နိုင်က ထိုသူတို့အတွက် ရတက်မအေး ဖြစ်နေရတတ်ပါသည်။ သတိပြု ဆင်ခြင်သင့်ပါသည်။

အခြားတစ်အုပ်စုကား-

၁။ (၆-၁၀-၁၉၈၂)မှ (၂၀-၁၂-၁၉၈၄)အတွင်း၊

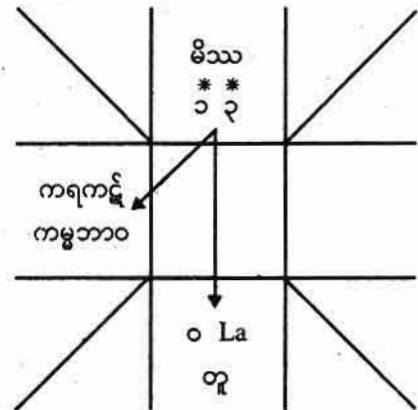
၂။ (၁၅-၁၀-၂၀၁၁)မှ (၁၆-၄-၂၀၁၂)အတွင်း၊

၃။ (၃-၈-၂၀၁၂)မှ (၁-၁၁-၂၀၁၄)အတွင်း

မွေးဖွားသူများ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသူများသည် တူရာသီ၌ စနေဂြိုဟ် ရပ်တည်နေစဉ် မွေးဖွားလာသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ ၎င်းစနေဂြိုဟ် ကို တနင်္ဂနွေနှင့် အင်္ဂါ ပါပဂြိုဟ်(၂)လုံးက (၇)တန်ခွဲအမြင် ဖြင့် အားကောင်းစွာ မြင်ထားပါသည်။ ဘာဝအားဖြင့်

စစ်ဆေးကြည့်ပါက တူလင်မှ ရေတွက်လျှင် မိဿရာသီ သည် (၇)တန်ခွဲပထဝီဘာဝဖြစ်၍ အထူးအားဖြင့် ထိုဇာတာ ရှင်များမှာ အိမ်ထောင်ရေးပြဿနာ ဂယက်ရှိက်လာတတ် ၏။ သင်္ကြန်ရေနှင့် မအေးနိုင် ဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။ မိဿ ရာသီမှ ပါပဂြိုဟ်တို့ အမြင်ခံထားရသည့် ဘာဝကား တန ဘာဝဖြစ်၍ ကျန်းမာရေးနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ရည်ရွယ် ချက်များ ပျက်စီးသွားတတ်သေး၏။ ထို့အပြင် တူလင်၏ (၁၀)တန်ခွဲ ကမ္ဘာဘာဝကိုလည်း အင်္ဂါက (၄)တန်ခွဲအမြင်ဖြင့် မြင်ထားပြန်ရာ အလုပ်အကိုင်နှင့်ပတ်သက်သည့် ပြဿနာ များပါ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ပုံတွင်ကြည့်ပါ။

သွေးထွက်သံယို၊ အထိတ်တလန့် ဖြစ်ရခြင်း၊ ကျန်းမာရေးနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ရည်မှန်းချက်များ ထိခိုက် ပျက်စီးခြင်း၊ အလုပ်အကိုင်အတွက် နောက်ဆက်တွဲ ပြဿနာများ တက်လာနိုင်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးပြဿနာ တွေးလာနိုင်ခြင်း ဆိုသည့် ဆိုးကျိုးဆိုးပြစ်များ ဖြစ်လာ တတ်၍ မိမိအကျိုးအမြတ်ကို မျှော်ကိုးပါက ဘုရားသောတ တော်ရေ ကပ်၍ အိမ်၌ နေသင့်ပါသည်။ မသွားဘဲ မနေနိုင်၊ သွားကိုမှ သွားမည်ဆိုလျှင် အိမ်ရှိ ဘုရားကို အသေအချာ ရေသပ္ပာယ်ပြီး ရိုရိုသေသေ ရှိခိုးဦးချပြီးမှ သွား ပါလေ။ သွားတော့မည်ဆိုပါက ဆရာစေတနာ ယတြာကို သတိရဖြစ်အောင် ရစေချင်ပါသည်။ ယတြာဆိုတာ 'အတိက္ကမနံ-လွန်မြောက်ခြင်း'ပါ။

သိပ်မပြင်းထန်နိုင်တဲ့ လောကဓံစက်ကွင်းထဲက အခြား တစ်အုပ်စု ရှိပါသေး၏။ ထိုသူတို့ကား ကရကဋ်လင် ဇာတာရှင်များနှင့် ထိုရာသီတွင် စနေဂြိုဟ် ရပ်တည်သူများ ဖြစ်ပါသည်။ လက်ကို (သို့မဟုတ်) စနေကို အင်္ဂါဂြိုဟ် (၄)တန်ခွဲမြင်ထားပါသည်။ ပထဝီဘာဝသခင် စနေသည်

နှင့် ပူးနေပြီး ကောဇာစနေကလည်း အချစ်ရေး၊ ငွေ
 ဆိုင်ရာ ပုတ္တရာဘဝ၌ ရပ်တည်နေရာ မူလစနေကိုရာ
 ကောဇာစနေကိုပါ အင်္ဂါက (၄)တန်း၊ (၈)တန်း အထူးမြင်
 သောကြောင့် အိမ်ထောင်ရေးအသွင်ဆန်သည့် အချစ်
 မဟုန်ကြောင့် ဂုဏ်သိက္ခာညှိုးနွမ်းကာ သင်္ကြန်ရေ ပက်
 သော်လည်း မလန်းနိုင်ဘဲ ရှိနေတတ်ပါသည်။ သားကို
 လွှဲ၊ သမီးကို စိတ်မချလို့ လိုက်မသွားပါနှင့်။ သားသမီး
 မဖြစ်ဘဲ ကိုယ်ဖြစ်ရတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ငါ
 သားလွှဲ မဖြစ်ဘူးဟု သိနိုင်စေရန် ကရကဋ်ရာသီ၌
 ပြုတ် ရပ်တည်သူများကို ထုတ်ပြပါမည်။

(၂၃-၇-၁၉၇၅)မှ (၆-၉-၁၉၇၇)အတွင်း၊
 (၅-၉-၂၀၀၄)မှ (၁၃-၁-၂၀၀၅)အတွင်း၊
 (၂၅-၅-၂၀၀၅)မှ (၃၀-၁၀-၂၀၀၆)အတွင်း
 မွေးဖွားသူများ ဖြစ်ပါသည်။
 စနေ၊ အင်္ဂါ ပါပဂြိုဟ် စီးနင်းခြင်း၊ မြင်ခြင်းမှ လွတ်
 လည်း အမှောင်လွှမ်း၍ အမှားစာတ်ခင်းကာ အင်္ဂါလွယ်
 အရှိုက်ခက်နိုင်သူ လူငယ်များ ရှိသေး၏။ ကန်လက်
 နီလက် စာတာရှင်များ ဖြစ်ပါသည်။ ကန်လက်ပေါ်တွင်

ရာဟုဂြိုဟ် စီးနင်းလျက် မိန့်လက်အား (၇)တန်း လှမ်းမြင်
 ထားပါသည်။ မူးယစ်စေတတ်သော အရက်သေစာ၊ မူးယစ်
 ဆေးဝါးနှင့် တေးဂီတများကြားဝယ် အချစ်မူးယစ် ဖြစ်
 တတ်ပြီး အရူးအမူး လွန်ကျူးသွားတတ်ပါသည်။ (၄-
 ၄-၇၇)မှ (၂၀-၁၁-၇၈)အတွင်း မွေးသူများနှင့် (၉-၁၂-
 ၉၅)မှ (၂၆-၆-၉၇)အတွင်း မွေးသူများမှာ ထိုကန်ရာသီ၌
 ရာဟုရပ်တည်စဉ် မွေးဖွားလာကြ၍ သူများထက် ဖြစ်ဖို့
 ပိုသေချာ၏။ အမူးအယစ်တွေ့ဆုံ၍ အရူးဘုံသံသရာ လည်
 သွားနိုင်ပါသည်။ မိမိကိုယ်ကို ချစ်ပါက မနစ်မွန်းစေလိုလျှင်
 သင်္ကြန်ရေနှင့် ဝေးဝေးနေပါလေ။

မနေနိုင်သူများ ထီးဖြူ(၃)လက်ဝယ်ပြီး အိမ်ရှိဘုရား
 အား အုပ်မိုးကာ လှူဒါန်းထားခဲ့ပါ။ အခြားဘာသာဝင်များ
 ဆိုပါက ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာအုပ်စာပေ (သို့မဟုတ်)
 အဝတ်အထည် တစ်ခုခုကို မိမိအိပ်ရာ ခေါင်းအုံးပေါ်တွင်
 တင်ထားခဲ့ပါ။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းပါလိမ့်မည်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ သင်္ကြန်ရေနှင့် အေးနိုင်ကြပါစေ။

ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ)

ဖုန်း-၀၉ ၄၀၁ ၅၃၄ ၄၉၉

“လိမ်းဆေးအပူနဲ့ မပျောက်တဲ့ ရောဂါမှန်သမျှ ဒီဆေးကိုသာ လိမ်းကြည့်ပါ။”

စန်းသော်တာ
 အပူကုသဆီ
 ကွမ်းရွက်ဆီလိမ်းဆေး (အအေး)

- အကိုက်အခဲပျောက်လိမ်းဆေး။
- ရင်လူးဆေး။
- အနာကျက်ဆီ၊ အပြစ် သုံးနိုင်သည်။

(ကွမ်းရွက်အဆီထုတ်၍ သိပ္ပံနည်းကျ ဖော်စပ်ထားသည်)

- အဆစ်ရောင်ကိုက်၊ လေးဖန်နာ၊ ကျီးပေါင်း၊ အကြောတက်ခေါင်းအုံ၊ ငက်လေး၊ မျက်ကြောကိုက်တို့ကို အတိုက်အခံ
 ဝေ့တံဆေး အပြစ် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
- ကလေးချွဲကျပ်၊ ချောင်းဆိုး၊ အစာမကြေ လေထိုးလေအောင် ခသည်တို့ကို ရင်လူးဆေး အပြစ် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
- အပူနာ၊ Bed Sores၊ အပူကျိတ်၊ အပူလောင်၊ နှုတ်ခမ်းကွဲ၊ ခြေကွဲနာ၊ လိပ်ခေါင်း၊ ခသည်တို့ကို အနာကျက်ဆီ
 အပြစ် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

(3In1) ဆေးအစွမ်းဖြင့် သုံးစွဲသူတိုင်း လန်းဆန်းစေမည်။

မြန်မာ့ရိုး- ကိုဝင်းမြင့်+မဘေဘီ ၁၅လမ်းနန်းကျေးလမ်းထောင့်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၂၂၆၃၇၂

ရင်း- စန်းသော်တာဆေးတိုက်၊ R-1 (102)၊ ပန်းလှိုင်အိမ်ရာ၊ ရွှေသံလွင်၊ ဟုမ်းလမ်းရပ်ကွက်၊ ဝမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ဖုန်း-၇၀၃၀၆၈

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)
(၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း

နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နယ်ပယ်ပေါ် လက်နှင့်မွန်းတည့်မျှင်းဖြတ်လမ်း

(၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်၏ နယ်ပယ်ပေါ် လက်နှင့် မွန်းတည့်မျှင်း ဖြတ် ကျော်မည့် အချိန်ဇယားကို အထူးတွက်ချက် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

ယင်းကာလများအတွင်း၌ လာဘာ၊နေဆိုင်ရာ ဂါထာ၊မန္တန်များ ရွတ်ပွားခြင်း၊ ယတြာအစီ အရင်များ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများစွာ ခံစားရပါလိမ့်မည်။

အထူးမှာ (၁၄-၄-၂၀၁၅) နံနက်(၅:၃၂:၅၀)နာရီမှ (၁၅-၄-၂၀၁၅) နံနက်(၃:၄၂:၂၆)နာရီ အတွင်း၌ စန်း (ခေါ်) တနင်္လာဂြိုဟ်သည် နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နယ်ပယ်ပေါ် ကောဇာသွားခြင်းဖြင့် ဖြတ် ကျော်စီးနင်းမည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ လက်ဖြတ်ကျော်ခြင်းအတွက် (၁၅-၄-၂၀၁၅) နံနက်(၂:၁၂:၅၈)နာရီမှ (၂:၅၈:၅၉) နာရီအတွင်းနှင့် မွန်းတည့်မျှင်းဖြတ်ကျော်ခြင်းအတွက် (၁၄-၄-၂၀၁၅) နံနက်(၇:၅၆:၃၄)နာရီမှ (၈:၄၈:၁၃)နာရီအတွင်းတို့တွင် လာဘာ၊နေဆိုင်ရာများကို မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အကျိုး ထူးများ စောင့်ကြရပါလိမ့်မည်။

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

(၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း

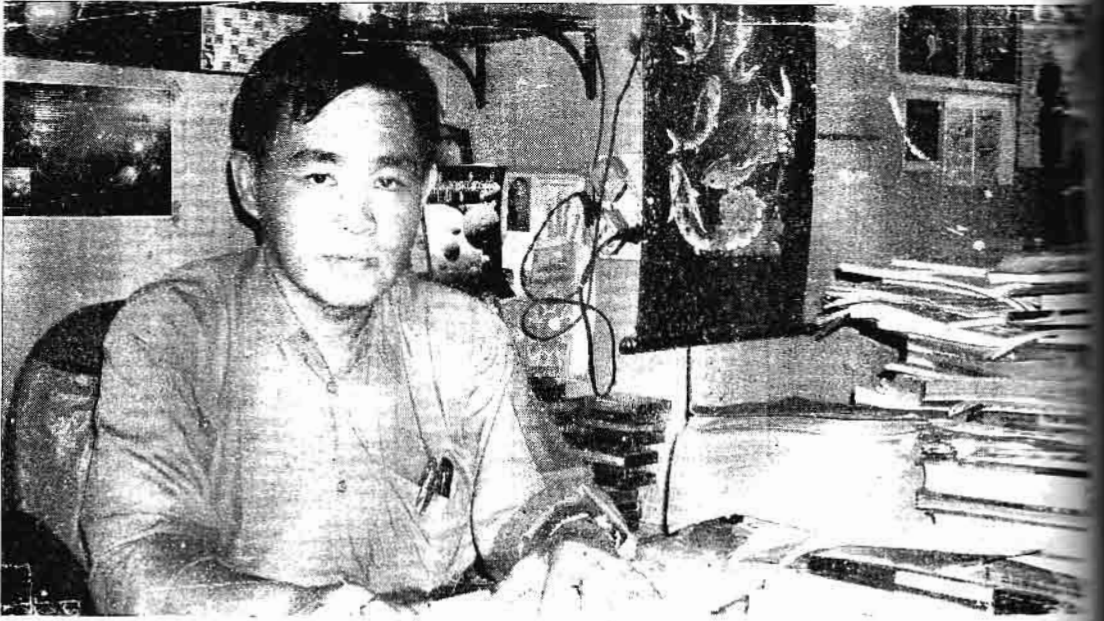
စာအုပ်များနှင့်စာအုပ်တိုက်များ သစ်ပြောင်းသွား

ရက်	စတင်ချိန်	ထွက်ခွာချိန်
၁	၃:၀၈:၀၁	၃:၅၄:၀၂
၂	၃:၀၄:၀၅	၃:၅၀:၀၆
၃	၃:၀၀:၀၉	၃:၄၆:၁၀
၄	၂:၅၆:၁၃	၃:၄၂:၁၄
၅	၂:၅၂:၁၇	၃:၃၈:၁၉
၆	၂:၄၈:၂၁	၃:၃၄:၂၃
၇	၂:၄၄:၂၅	၃:၃၀:၂၇
၈	၂:၄၀:၂၉	၃:၂၆:၃၁
၉	၂:၃၆:၃၄	၃:၂၂:၃၅
၁၀	၂:၃၂:၃၈	၃:၁၈:၃၉
၁၁	၂:၂၈:၄၂	၃:၁၄:၄၃
၁၂	၂:၂၄:၄၆	၃:၁၀:၄၇
၁၃	၂:၂၀:၅၀	၃:၀၆:၅၁
၁၄	၂:၁၆:၅၄	၃:၀၂:၅၅
၁၅	၂:၁၂:၅၈	၂:၅၈:၀၀
၁၆	၂:၀၉:၀၂	၂:၅၅:၀၄
၁၇	၂:၀၅:၀၆	၂:၅၁:၀၈
၁၈	၂:၀၁:၁၀	၂:၄၇:၁၂
၁၉	၁:၅၇:၁၄	၂:၄၃:၁၆
၂၀	၁:၅၃:၁၉	၂:၃၉:၂၀
၂၁	၁:၄၉:၂၃	၂:၃၅:၂၄
၂၂	၁:၄၅:၂၇	၂:၃၁:၂၈
၂၃	၁:၄၁:၃၁	၂:၂၇:၃၂
၂၄	၁:၃၇:၃၅	၂:၂၃:၃၆
၂၅	၁:၃၃:၃၉	၂:၁၉:၄၀
၂၆	၁:၂၉:၄၃	၂:၁၅:၄၄
၂၇	၁:၂၅:၄၇	၂:၁၁:၄၉
၂၈	၁:၂၁:၅၁	၂:၀၇:၅၃
၂၉	၁:၁၇:၅၅	၂:၀၃:၅၇
၃၀	၁:၁၄:၀၀	၂:၀၀:၀၁
၃၁	၁:၁၀:၀၄	၁:၅၆:၀၅

(၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း

စာအုပ်များနှင့်စာအုပ်တိုက်များ သစ်ပြောင်းသွား

ရက်	စတင်ချိန်	ထွက်ခွာချိန်
၁	၈:၄၇:၄၁	၉:၃၉:၂၀
၂	၈:၄၃:၄၅	၉:၃၅:၂၄
၃	၈:၃၉:၄၉	၉:၃၁:၂၈
၄	၈:၃၅:၅၃	၉:၂၇:၃၂
၅	၈:၃၁:၅၈	၉:၂၃:၃၆
၆	၈:၂၈:၀၂	၉:၁၉:၄၀
၇	၈:၂၄:၀၆	၉:၁၅:၄၄
၈	၈:၂၀:၁၀	၉:၁၁:၄၈
၉	၈:၁၆:၁၄	၉:၀၇:၅၂
၁၀	၈:၁၂:၁၈	၉:၀၃:၅၇
၁၁	၈:၀၈:၂၂	၉:၀၀:၀၁
၁၂	၈:၀၄:၂၆	၈:၅၆:၀၅
၁၃	၈:၀၀:၃၀	၈:၅၂:၀၉
၁၄	၇:၅၆:၃၄	၈:၄၈:၁၃
၁၅	၇:၅၂:၃၉	၈:၄၄:၁၇
၁၆	၇:၄၈:၄၃	၈:၄၀:၂၁
၁၇	၇:၄၄:၄၇	၈:၃၆:၂၅
၁၈	၇:၄၀:၅၁	၈:၃၂:၂၉
၁၉	၇:၃၆:၅၅	၈:၂၈:၃၃
၂၀	၇:၃၂:၅၉	၈:၂၄:၃၈
၂၁	၇:၂၉:၀၃	၈:၂၀:၄၂
၂၂	၇:၂၅:၀၇	၈:၁၆:၄၆
၂၃	၇:၂၁:၁၁	၈:၁၂:၅၀
၂၄	၇:၁၇:၁၅	၈:၀၈:၅၄
၂၅	၇:၁၃:၁၉	၈:၀၄:၅၈
၂၆	၇:၀၉:၂၄	၈:၀၁:၀၂
၂၇	၇:၀၅:၂၈	၇:၅၇:၀၆
၂၈	၇:၀၁:၃၂	၇:၅၃:၁၀
၂၉	၆:၅၇:၃၆	၇:၄၉:၁၄
၃၀	၆:၅၃:၄၀	၇:၄၅:၁၉
၃၁	၆:၄၉:၄၄	၇:၄၁:၂၃

ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်း၏

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း ပြောသည်

ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်း (ပေဒင် အမေး-အဖြေ ကဏ္ဍ)

ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်း၏ ပေဒင် အမေး-အဖြေကဏ္ဍတွင် မေးမြန်းလိုပါက မေးလိုသောအချက်ကို အတိအကျ(လိုတိုရှင်း) ရေးသား၍ အောက်ဖော်ပြပါလိပ်စာအတိုင်း လိပ်မူ၍ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

မေးခွန်း ဧဝံစစ်

အမှတ်-၁၁၂(က)(မြေညီထပ်)၊ ၃၃-လမ်း(အထက်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ၊

၁ မေးသူ၏အမည် -----

၂ မွေးနေ့ (နှစ်၊ လ၊ ရက်) -----

၃ မွေးဖွားရာ မြို့/ရွာ -----

၄ အချိန်နာရီ (နေ့/ည) -----

မေးခွန်းများ

(၁) -----

(၂) -----

(၃) -----

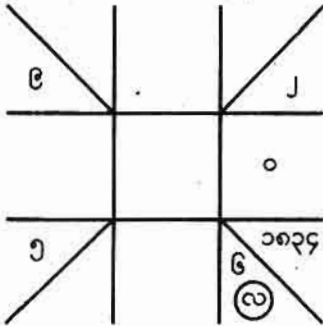
ဝိသုဒ္ဓိဝိသုဒ္ဓိ

သုတေသန

ဧည့်သည်

အောင်ပိုင်ပြီးအောင်

(၉-၁-၁၉၉၂၊ နံနက် ၃:၂၅ နာရီ၊ ရန်ကုန်မြို့)

နိုင်ငံခြားသွားရန် ကံပါ/မပါ။

(၁၂)တန်ခိုးခင် မကြာပြီဟုလည်း လက်တွင် ပူး၍ အိမ်ရှင်(မြို့) အင်္ဂါပြီဟု (၂)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်၏။ (၄)တန်ခိုးခင်ကား (၃)တန်တွင် ရပ်တည်၏။ နိုင်ငံခြားသွားရကိန်း ရှိသော်လည်း ခက်ခဲစွာ ကြိုးစားပြီး အဆင်မပြေမှ အကြိမ်ကြိမ်လုပ်ဆောင်ပြီးမှ သွားရတတ်၏။ အသက်(၂၆)နှစ်ကျော်တွင် နိုင်ငံခြားကိန်း အားကောင်း၏။

နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုင်း လျှောက်ထားခြင်း ရနိုင်/ရနိုင်။

ကောဇာ ဂွေးပြီဟု (၉)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်သော်လည်း ဝကြသွားနေ၏။ ကောဇာ စနေပြီဟု လက်တွင် ပူး၍ (၃)တန်၊ (၁၀)တန် ဘာဝတို့ကို မြင်၍

ခရီးနှင့်ပတ်သက်သောအလုပ် ကြံကြာမှု ကြုံနေတတ်၏။ (၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ ဖော်ဖော်ဝါရီလကုန်ထိ ဂွေးထူလ (၂၊ ၁၀၊ ၅)၊ ၄ဟူးဘုတ္တိ(၁၊ ၈၊ ၁၁)၊ ၄ဟူးအန္တရ စားဝင်နေပေရာ မရနိုင်သေးဟုသာ ဆိုရမည်။

၃။ ရနိုင်မည့်အချိန်။

(၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၅)ရက်နောက်ပိုင်း ကောဇာ ဂွေးပြီဟု အတည်ပြန်သွားပြီး (၇၊ ၁၂)တန်ခိုးခင် မကြာအန္တရတွင် ရနိုင်ပေသည်။ သို့သော် ကြာကြာမလုပ်ဖြစ်တတ်ခြင်း၊ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ခရီးစဉ် စာချုပ် မပြည့်မီ ပြန်ရတတ်ခြင်းမျိုး သတိပြုရမည်။

ဦးစောဝံသိန်း

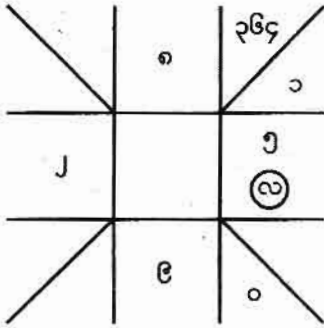
(၅-၃-၁၉၈၅၊ နံနက် ၃:၃၀ နာရီ၊ ဘားအံမြို့)

၁။ ပရဟိတလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် နိုင်ငံကျော်မည်လား။

လက်တွင် နိမိတ်ပြီဟု ဂွေးပူးခြင်း၊ လက်သခင် စနေ (၁၁)တန်ရပ်ခြင်း၊ (၁၀)တန်တွင် ကိတ်ရပ်၍ ရာဟုအမြင် ခံရခြင်း၊ (၁၀)တန်သခင် မကြာ (၃)တန်တွင် ရပ်တည် ဥစ်မူခြင်းတို့ကြောင့် အသင့်အတင့် ထင်ပေါ်ပါမည်။ သို့သော် ရှုတ်ချခံရ၊ စွပ်စွဲခံရ၊ နာမည်ပျက်တတ်ခြင်းများလည်း သတိပြုရမည်။

၂။ ပြည်နယ်ပညာရေး ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်နိုင်သလား။

(၁၀)တန်သခင် မကြာ (၃)တန်တွင် ဥစ်မူတာ (၁၁)တန်သခင် အင်္ဂါပြီဟု (၆၊ ၉)တန်သခင် ဂွေးထူလ

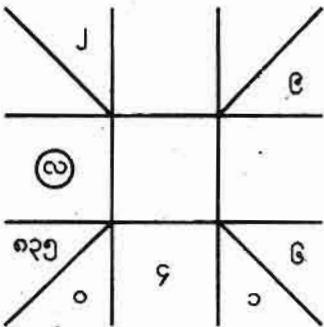
တို့နှင့် ပူး၏။ လက်သခင် စနေဂြိုဟ် (၁၁)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်၏။ သို့ဖြစ်၍ ပြည်နယ်ပညာရေးမှူးထံ ဖြစ်နိုင် ပါသည်။ ကြိုးစားပါလေ။

၃။ ကရင်ပြည်နယ်၏ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်နိုင်သလား။

လက်သခင် စနေ (၂)တန်သခင်လည်းဖြစ်၍ (၁၁)တန် တွင် ရပ်တည်ခြင်း၊ (၁၀)တန်သခင် မကြာ ရပ်တည်ပူး ယှဉ်မှုကောင်းခြင်း ရှိသော်လည်း (၁၀)တန်မှာ ရာဟု၊ ကိတ် အကျပ်ခံရ၍ ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်အဆင့်ထိကား မရောက်နိုင်ပါ။ ပြည်နယ်ဝန်ကြီးအဆင့်ထိကား ရောက် နိုင်ပေသည်။

မိုး

(၂-၁၂-၁၉၇၉၊ ည ၁၀း၁၅ နာရီ၊ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်)

၁။ မည်သည့်ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းဖြင့် အကျိုးပေးပါသလဲ။

(၁၀)တန်သခင် အင်္ဂါ (၂)တန်တွင် ၅တေး၊ ရာဟုနှင့် ပူး၏။ စက်မှုလုပ်ငန်း၊ စားသောက်ကုန်၊ ပညာရေး(ကျူ ရှင်)၊ ငွေချေး(အပေါင်ဆိုင်) လုပ်ငန်းမျိုးများ အကျိုးပေး ၏။ ရာဟု(၁၊ ၂၊ ၇)ထူလ၊ ၂လံာ(၁၊ ၁၀) ဘုတ္တိဒသာ ကာလ စားဝင်မည့် (၃၀-၁၀-၂၀၁၅)မှ (၃၀-၄-၂၀၁၇) အတွင်း စီးပွားတိုးတက်ရန် ရှိနေ၏။

၂။ အပျိုကြီးဖြစ်/မဖြစ်။

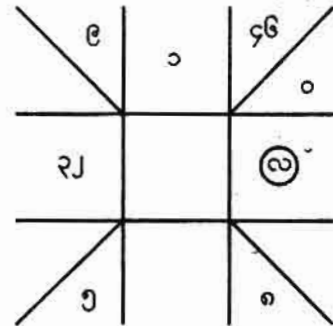
(၇)တန်သခင် စနေ (၃-တန်ရာသီ) (၂)တန်ဘာဝ တွင် ရပ်တည်ပြီး (၅-တန်ရာသီ) (၄)တန်ဘာဝရပ် ၁နေ့ ပိုင်နက္ခတ်အား စီး၏။ ၁နေ့သည် (၂)တန်သခင်လည်းဖြစ် ၏။ မရ၍မဟုတ်ဘဲ အိမ်ထောင်မပြုချင်၍ မပြုသော အပျိုကြီးမျိုး ဖြစ်သွားရန် ရှိနေ၏။

၃။ မွေးရပ်ဇာတိတွင် မြ/မမြ။

(၄)တန်သခင် မကြာ (၆-တန်ရာသီ) (၅)တန်ဘာဝ တွင် (၈-တန်ရာသီ) (၇)တန်ဘာဝရပ် ကိတ်နက္ခတ်ကို စီး၏။ မိမိဇာတိတွင် မြဖို့များသော ဇာတာဖြစ်၏။ အခြား အရပ်သို့ အခြေချရန် ကြိုးစားလျှင်လည်း ကာလတစ်ခုသာ ကြာတတ်ပြီး ဇာတိသို့ ပြန်ရောက်ရတတ်၏။

မသဇင်

(၃၀-၄-၁၉၉၃၊ နံနက် ၁း၃၀ နာရီ၊ ပခုက္ကူမြို့)

၁။ အပျိုကြီးဖြစ်/မဖြစ်။

(၇)တန်သခင် ၂လံာ (၇)တန်ရာသီ (၆-တန်ဘာဝ) တွင် ရပ်တည်ပြီး (၃၊ ၁၀)တန်သခင် နိစ်ဂြိုဟ် အပူးယှဉ်ရပ်တည်နေ၏။ ၂လံာဂြိုဟ်သည် (၅၊ ၆၊ ၈)သခင် (၂)တန်ရပ် ၄ဟူးပိုင်နက္ခတ်ကို စီး၏။ အပျိုကြီးအဖြစ် နေလိုက နေနိုင်ရန် အခွင့်များပေ၏။ သို့သော် လက်ထပ် ရန် ကမ်းလှမ်းမှုများ ကြုံရတတ်ပေသည်။

၂။ အိမ်ထောင်ရေးကံ ကောင်းမည်လား။

(၇)တန်သခင် (၆)တန်ဘာဝရပ်၍ နိစ်ဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ် အင်္ဂါပူးခြင်းကို (၁၀)တန်မှ ရာဟုဂြိုဟ် မြင်ကြ ကား အိမ်ထောင်ကံ ညံ့တတ်ပေသည်။

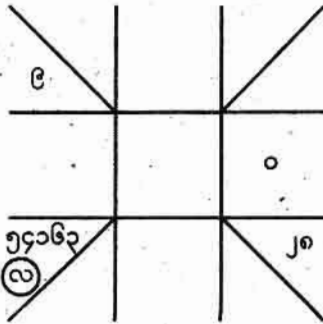
၃။ ဖူးစာရှင်၏ ရပ်ရည်၊ မျိုးရိုးအဆင့်၊ အိမ်ထောင် ကာလ။

(၇)တန်သခင် ကရကဋ်ရာသီတွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်အပူး ယှဉ်ရပ်တည်၏။ အရပ်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အလတ်စား၊ မျက်နှာသွယ်

သောဝင်ရှိ၍ အသားလတ်မည်။ မျက်နှာတွင် မဲ့၊ အမှတ်
တတ်သည်။ ဘဝအဆင့် မကွာလွန်းတတ်ပါချေ။ အိမ်
ထောင်ပြုရန် ဆန္ဒရှိပါက ဖြေကြားထူလ (၂-တန်ရပ်)၊ ၂လံာ
သတ္တိ (၇-တန်သခင် ၂-တန်ရှိ ငှားပိုင်နက္ခတ်စီး) ဒသာ
လဖြစ်သော (၁-၆-၂၀၁၈)မှ (၁-၂-၂၀၂၀)အတွင်း
အိမ်ထောင်ကျရန် အားကောင်းပါသည်။

မေယဉ်

၂-၈-၁၉၉၁၊ ၅:၃၀ နာရီ၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့)

ချစ်ဦးသူနှင့် လက်ထပ်ရမည်လား။

(၇)တန်သခင် စနေ (၆)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်ခြင်း၊
(၇)တန်သခင် ၅တေး လက်တွင်ပူးကာ (၇)တန်ဘာဝကို
အမြင်ကြုံခြင်းရှိ၍ ချစ်ရသူနှင့် လက်ထပ်ရကိန်းရှိသော်
လည်း ချစ်ဦးသူ မဟုတ်တတ်ပါချေ။

ဘဝအဆင့်အတန်း မြင့်မားမည်လား။

လက်သခင် ၁နေပြီဟု လက်ဘာဝတွင် (၅၊ ၉)တန်
အင်ဂြိုဟ် ၅တေး၊ (၁၀)တန်သခင် အင်္ဂါ၊ (၃၊ ၁၁)တန်
အင်္ဂါ၊ (၄)တန်သခင် ဖြေကြားပြီဟုတို့နှင့် ပူးယှဉ်
တည်၏။ (ကေ-ပီ ဇာတာအရ) သို့ဖြစ်၍ ဘဝအဆင့်မှာ
အဆင့်တန်းစားထက် သာလွန်တတ်သော်လည်း အလွန်
မမြင့်မားတတ်ပါ။

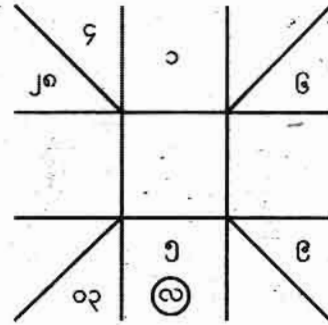
မိဘ၊ ဘိုးဘွားကို တာဝန်ယူနိုင်မည်လား။

(၄)တန်သခင် ဖြေကြား (တူရာသီတွင် ၄-တန်သခင်ရှိ)
ထင်တွင် ပူးခြင်း၊ (၉)တန်သခင် ၅တေး လက်တွင်ပူးခြင်း
ကြောင့် မိဘများကို စောင့်ရှောက်ထောက်ပံ့ပေးခွင့် ကြုံ
မည်။ ကြိုးစား၍ စေတနာကို ထိန်းထားနိုင်ပါစေ။

အောင်ရဲမြတ်သူ

၂-၄-၁၉၈၂၊ ၁၈:၅၀ နာရီ၊ မန္တလေးမြို့)

ရာထူးတိုးကိန်း ရှိ/မရှိ၊ ကာလ။

(၁၀)တန်သခင် ၂လံာ (၉)တန်သခင်နှင့် နီးကပ်စွာ
ပူးယှဉ်ပြီး (၁၁)တန်သခင် ၁နေပြီဟု (၇-တန်ရာသီ)
(၆)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်၏။ ဘဝတွင် ရာထူးတက်ရန်
ရှိပါသေးသည်။ ရာထူးတက်က နယ်ပြောင်း တွဲပါတတ်
၏။ ယခုအခါ (၁၂)တန်ရပ် စနေထူလ သခင်ပြီဟုသည်
(၁၁)တန်ဘာဝရပ် (၂၊ ၇)တန်သခင် အင်္ဂါပိုင်နက္ခတ်ကို
စီးထား၏။ (၂၈-၁-၂၀၁၇)ထိ ရာဟုဘုတ္တိဒသာ စားပေ
မည်။ ရာဟုသည် (၉)တန်တွင် (၁၀)တန်သခင် ၂လံာနှင့်
ပူးယှဉ်ရပ်တည်၏။ (၃၊ ၆)တန်သခင် ၅တေးနှင့် အပြန်
အလှန် အမြင်ကြုံနေ၏။ (၁၂-၁-၂၀၁၅)မှ (၂၅-၆-
၂၀၁၅)အတွင်း စနေအန္တရ (၁၂၊ ၁၁)ဒသာ စားဝင်မည်
ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းကာလတွင် ရာထူးတက်နိုင်၏။
၂။ အိမ်ထောင်ရေးကံ။

(၇)တန်သခင် အင်္ဂါ(၁၂-တန်ရာသီ) (၁၁)တန်ဘာဝ
တွင် ရပ်တည်၏။ အင်္ဂါသည် (၂)တန်သခင်လည်းဖြစ်ကာ
(၇)တန်သခင်နှင့်ပူး (၆-တန်ရပ်)သော (၁၁)တန်သခင် ၁နေ
ပိုင် နက္ခတ်ကို စီးထား၏။ အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိသော်လည်း
အိမ်ထောင်ကျ နောက်ကျတတ်၏။ စနေထူလ (၁၁၊ ၁၂၊
၄၊ ၅)မှာ အိမ်ထောင်ကျရန် ခဲယဉ်း၏။ (၇)တန်ဘာဝ
(၈-တန်ရာသီ)ရပ် ငှားထူလဒသာတွင်း (၂၀၂၀)ပြည့်နှစ်
တစ်ဝိုက်တွင် အိမ်ထောင်ကျဖို့ ရှိနေ၏။

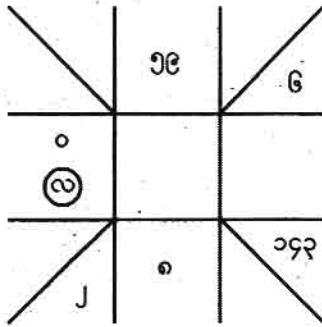
၃။ ထိပေါက်ကံ ရှိ/မရှိ။

(၁၁)တန်သခင် ၁နေပြီဟု (၇)တန်ရာသီ (၆-တန်
ဘာဝ)တွင် ရပ်၍ (၃)တန်သခင် ၅တေး လက်နှင့်ပူးကာ
(၁၂)တန်ဘာဝတွင် ရပ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိပေါက်ကံ အား
နည်းပါသည်။

ဒေါ်နီနီ

(၁၂-၁-၁၉၇၇၊ ၉:၁၅ နာရီ၊ သာယာဝတီမြို့)

၁။ အိမ်ထောင်ကျကိန်း၊ ရပ်ရည်၊ အဆင့်အတန်း။

(၇)တန်သခင် စနေ လက်တွင် ပူး၍ (၇)တန်အား အမြင်ပြန်ကြိုနေ၏။ (၂)တန်သခင် ၁ဇွေကား (၆)တန် ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေ၏။ အိမ်ထောင်ကျကိန်း အားနည်း လှ၏။ စနေ (၈)တန်သခင်လည်းဖြစ်၊ (၂)တန်သခင် (၆) တန်ဆက်နွယ်၍ ကျကလည်း စိတ်မချမ်းသာ၊ မတည်မြဲ တတ်၍ အိမ်ထောင်မပြုသည်က ပိုကောင်းမည့်ဇာတာဖြစ် ၏။ ပြုရန်ဆန္ဒရှိပါက အသက်(၄၀)နှစ်ကျော်တွင် အခွင့် အလမ်းတစ်ရပ် ပေါ်လိမ့်မည်။

၂။ အိုးသစ်အိမ်သစ်နှင့် နေရကိန်း ရှိ/မရှိ။

(၄)တန်ကို ရာဟု၊ ကိတ် ကျပ်ထားပြီး (၄)တန်သခင် ၆ကြာ (၈)တန်ရပ်၍ နေရာရတတ်သော်လည်း မိမိမပိုင်၊ စိတ်တိုင်းမကျ ဆိုသလို ဖြစ်ရတတ်၏။ အိုးသစ်အိမ်သစ် ကား မမြင်သေးပါ။

၃။ အိုဇာတာ ကောင်း/မကောင်း။

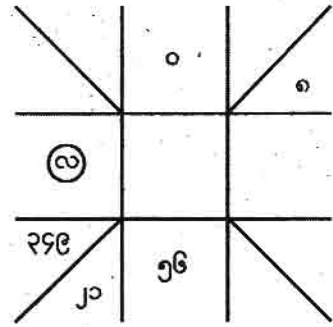
အသက်(၆၀)နှစ်နောက်ပိုင်း (၇၆)နှစ်ထိ ၄ဟူး ထူလဒသာ စားဝင်၏။ (၆)တန်ရပ် (၂)တန်သခင် ၁ဇွေ (၅၊ ၁၀)တန်သခင် ၃ဂါဂြိုဟ်တို့နှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်၍ အကျိုးပေးမည့်ပါ။ အိုဇာတာမည့်ပါ။

ဒေါ်သီရိအောင်

(၃၀-၉-၁၉၇၀၊ ၂:၀၀ နာရီ၊ ပဲခူးမြို့)

၁။ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသော စီးပွားရေးအခြေအနေ။

(၆၊ ၉)တန်သခင် (၄)တန်ဘာဝ (၃-တန်ရာသီ)ရပ် ၅တေးထူလဒသာတွင် ၄ဟူးဘုတ္တိဒသာမှာ (၂၇-၄-၂၀၁၅) ထိ စားဝင်၏။ ဓမ္မိလဝက်ခန့်ထိ ၅တေးဂြိုဟ် ကောဇာ တွင် နောက်ပြန်သွားနေပေရာ တုံ့နေမှုများ ကြုံနေမည်။ (၂၇-၄-၂၀၁၅)မှ (၃-၄-၂၀၁၆)အတွင်း (၂)တန်ရာသီ (၁-တန်ရပ်) ကိတ်ဂြိုဟ်၏ ထူလဒသာတွင် (၂)တန်ဘာဝ ရပ် ၁ဇွေကို ကိုယ်စားပြု၍ စီးပွားရေးတိုးတက်မှု ရှိလာ

မည်။ ကိတ်သည် (၅၊ ၁၀)သခင်၊ အင်္ဂါ (၃၊ ၁၂)တန်သခင် ၄ဟူးတို့နှင့်လည်း ပူးယှဉ်၏။ ခရီး၊ ရပ်ဝေးနှင့် ဆက်သော ဖက်စပ်လုပ်ငန်းမျိုး လုပ်ဖြစ်က ကောင်းကျိုး ပွားပေမည်။

၂။ ကျန်းမာရေး သတိထားရမည့်ကာလ။

(၆)တန်သခင် ၅တေးထူလ ဖြစ်သော်လည်း လက် စားဝင်သော ၄ဟူးဘုတ္တိ(၂၇-၄-၂၀၁၅)ထိနှင့် ဆက်သော စားဝင်မည့် ကိတ်ဘုတ္တိ(၃-၄-၂၀၁၆)ထိတို့သည် (၁၅)တန်ဘာဝများနှင့် ဆက်စပ်နေ၍ ကြီးမားသော အညံ့ မဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါ။

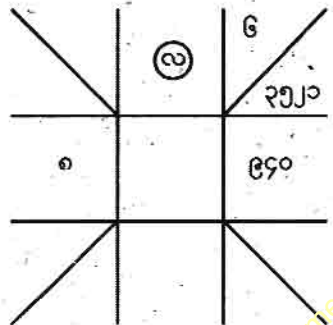
၃။ ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်းဖြင့် မိဘကို လုပ်ကျွေး မည်လား။

(၄)တန်သခင် ၆ကြာ (၄)တန်ရပ်ပြီး (၉)တန်သခင် ၅တေးပါ ဝင်ရောက်ပူးယှဉ်ကာ (၁၀)တန်ဘာဝကို အမြင် ကြုံနေ၍ မိမိအရည်အချင်းဖြင့် မိဘကို စောင့်ရှောက် လုပ်ကျွေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဦးညိုမောင်

(၆-၃-၁၉၆၂၊ ၈:၃၀ နာရီ၊ အုတ်ဖိုမြို့)

၁။ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသောအလုပ် ရာထူးတက်ကိန်း ရှိ/မရှိ။

(၂၈-၇-၂၀၁၈)ထိ ငှားထုလဒသာ စား၏။ (၁၁) တန်ခိုးရပ် (၁၁၊ ၁၂)တန်သခင်နှင့်ပူး၍ (၁၁)တန်ရပ် နှစ်ကွက်ကို စီးထား၏။ (၁၉-၁၁-၂၀၁၅)ထိ ၅တေး နှစ်သားဖြစ်၏။ (၁၁)တန်တွင်ရပ်သော (၁၀)တန်သခင် ၏။ (၁၁-၂-၂၀၁၅)မှ (၂၁-၃-၂၀၂၃)ထိ ၁နေ့အန္တရ နှစ်သား (၆)တန်သခင်အဖြစ် (၁၁)တန်တွင် ရပ် ထိုင်ကြောင့် ယင်းကာလအတွင်း ရာထူးတက်ရန်ရှိ၏။

ဘဝအဆင့်အတန်း။

(၁၀)တန်သခင်နှင့် လက်သခင်တို့ (၁၁)တန်ရပ်၍ နှစ်သားသောဘဝ အကျိုးဆောင်ဂြိုဟ်များနှင့် ပူးယှဉ် နှစ်သား၍ ဘဝက မနိမ့်ပါ။ ပူးသောဂြိုဟ်တွင် (၈၊ ၅) နှစ်သားဘဝပါ၍ ဘဝက အလတ်စား၏ အထက်ပိုင်းနား နှစ်ပေမည်။

သားသမီးအကျိုးပေး ကောင်း/မကောင်း။

(၅)တန်သခင်(ကရကဋ်) ၂လံာ (၁၁)တန်ရပ်၍ (၅) တန်ရပ် ရာဟုနက္ခတ် ပြန်စီး၏။ သားသမီးအကျိုးပေးကံ ကောင်းပါသည်။

မေး၍ပြေသည့် ပရိသတ်များသို့ ပန်ကြားချက်

ဂမ္ဘီရပရိသတ်ကြီးအား ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သောအားဖြင့် ထုတ်ဝေသူ၊ စာတည်းချုပ်၏ စေတနာအရ နက္ခတ်ဗေဒင် ပညာဖြင့် တိကျစွာပြန်လည်ဖြေကြားပေးနေသောကဏ္ဍဖြစ် ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မွေးရပ်၊ မွေးရက်၊ လ၊ နှစ်၊ မွေးဒေသ၊ အချိန်နာရီတို့ တိကျရန်လိုပါသည်။ မွေးချိန်မတိကျက လက် မှမဟုတ်ဘဲ စန်း(၂လံာ)မှ ဖြေကြားရ၍ အဖြေများ မှန် ကန်တိကျမှု အားနည်းတတ်ပါသည်။

မွေးချိန်မသိက အမေးပုံစံကို ဖြည့်စွက်သော ရက်၊ လ၊ နှစ်၊ အချိန်၊ ဒေသတို့ကို ဖြည့်စွက်၍ ရောက်ဆဲအသက် ကိုပါ ရေးသားပေးပါ။ မွေးဒေသအတွက် ဆိုင်ရာ ပြည် နယ်၊ တိုင်းဒေသကြီးတို့ကိုပါ ရေးသားပေးပါ။

ဆရာရန်ဒေဘင်ဟိန်း(B.Sc)

(ခရစ်ရှေးနှစ်မှတိုးပဒွတ် ရှေ့ဆောင်နက္ခတ်ပညာရှင်)

အမှတ်-၂၂၁/၂၂၃(ပ-ထပ်)၊ ၃၁-လမ်း(အထက်)၊

(စင်ထရယ်ဟိုတယ်အနီး) ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၉ ၇၉၅ ၄၂၀ ၃၉၄

ကြယ်ယီဖြူမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆီးချို၊ သွေးချိုသောဂရိမေး

ဆီးချိုသွေးချိုကြောင့် မကြာခဏ ရေဝတ်ခြင်း၊ ဆီးမကြာခဏသွားပြီး ဆီးအောင့်၊ ဆီးကျန်ခြင်း၊ ခြေထိပ်လက်ထိပ် ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ရွှေးထွက်များ၍ ကိုယ်ခန္ဓာအားအင် ကုန်ခမ်း နှိုးချိခြင်း၊ မောပန်းနွမ်းနယ်၍ ခြေလက် မသယ်ချင်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းပိုင်းခြင်း၊ မျက်စိ ဝေဝါးမှုန်ခြင်း၊ ယားနာပေါက်ခြင်း၊ အနာနှင့်တကွ ထိခိုက်ရုနာများ မပျောက်နိုင်ခြင်း၊ ဝမ်းချပ်ခြင်း တို့ကို သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

အခြို့၊ ခြို့၊ ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးဝံ့ဆိုသောများတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

ပင်ရင်း ကြယ်ဖြူမင်း ဆေးကုက်

အမှတ်(၄၅၀)၊ သင်္ခယျဇာတိနှင့် အောင်မြေလမ်းမတော်၊ (၃၆)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒုံ၊

၀၉-၇၃၀၀၄၀၄၄ ၀၉-၅၀၀၀၄၃၆၊ ၀၉-၅၁၀၀၀၇၂၊ ၀၉-၅၁၀၀၇၅၅

မြန်မာ့ရေ

(ပြည်မြို့ - မေပန်းဆက်ကြီးဆေးဆိုင်)၊ (ဘောင်မြို့ - ရွှေမင်းလက်ဆေးဆိုင်)
(ပုသိမ်မြို့ - မြေပွင့်ဆေးဆိုင်)၊ (ပုသိမ်မြို့ - ဟင်္သာတရပ်ကွက်ဆေးဆိုင်)၊ (တောင်တန်းဆေးဆိုင်)

မူပိုင်ခွင့် - TMR ၀၁၁၂၉၄(၀၆၀၅)
လိုင်စင် ၂/၂၀၁၃၊ ကမ္ဘာလေး(၂၃၀၅)

၁-၄-၂၀၁၅ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နောင်တန်ခူးလဆန်း (၁၃)ရက်

ကြံစည်သမျှ ပြီးမြောက်သောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ကျောက်မျက်ရတနာ တူးဖော်ရန်၊ ဆည်မြောင်း၊ တာတစ် တူးရန်၊ လက်ထပ်ပွဲ ကျင်းပရန်၊ ရေနံ၊ ဓာတ်ငွေ့နှင့် ဓာတ်သတ္တု တူးဖော်စူးစမ်း ရှာဖွေရန်၊ ဂီလုပန်း၊ ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယို၊ ဓာတ်သဘင် လုပ်ငန်းများဖြစ်သော အဆို၊ အက၊ သရုပ်ဆောင် လုပ်ငန်းများ စတင်လုပ်ကိုင်ရန်၊ ဆေးဝါး၊ အလှကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရန်၊ အချို့ရည်များ စတင်ဖြန့်ချိရန်၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု လုပ်ဆောင်ရန်၊ ကုမ္ပဏီအလုပ် ရုံဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပရန်၊ လုပ်ငန်းသစ် စတင်ရန်၊ ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းများ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပသို့ စတင်ဖြန့်ချိရန်၊ စပါး ရိတ်သိမ်းရန်၊ စာပေလုပ်ငန်း စတင်ရန်၊ ရတနာရောင်းဝယ်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ဘက်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော မွန်းတည့်(၁၂:၀၀) နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်လွမ်းစိုးအောင်၊ မဝေဆုအိမ်...ဟု ပေးနိုင်သည်။ ပိတောက်ညွန့်ကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်အရပ်မှာ တောင်အရပ်ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ မြောက်အရပ်ဖြစ်ပြီး ရှောင်သင့်သည်။

၂-၄-၂၀၁၅ (ကြာသပတေးနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နောင်တန်ခူးလဆန်း (၁၄)ရက်

အတတ်ပညာ ဆုတ်ယုတ်သောယုဂ် ဖြစ်သော်လည်း

(၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဈေးကွက်သန်းပန်းချက်

မိသားစုသိပ္ပံ အင်္ဂါဂြိုဟ် တည်ရှိနေချိန်တွင် ဆန်စပါး လေ့လာ၍ ဖြူ၊ ရွာ၊ ပြည်တစ်ခွင် ဝပြောစည်ပင်တတ်၏။ သန္တာကျောထီးရှားပါးတတ်၏။ မင်းအစိုးရတို့ အမျက်ဒေါသ ထွက်တတ်၏။ မိသားစုသိပ္ပံ သောကြာဂြိုဟ် တည်ရှိသဖြင့် မိုးကောင်း၍ သတ္တဝါအသေပျောက်ရှိအံ့။ တရုတ်ကုသိပ္ပံ ကြာသပတေးဂြိုဟ် တည်ရှိသဖြင့် စစ်မက်ဖြစ်ပွားတတ်၏။ တန်ခူးလဆန်း ရာဟုဂြိုဟ်နှင့် ဗြဟ္မာရာဇီတွင် စနေဂြိုဟ် တည်ရှိသဖြင့် လူအများ ထိတ်လန့်သောကများရအံ့။ မိန့်ရာသီ၌ တနင်္ဂနွေ တည်ရှိနေသိုက် သီ၊ ဆန်အား၊ နှမ်း၊ သီးနှံများ ရှားပါးအံ့။

တိထီ(၁၃)လုံး=ဇယား ဖြစ်သောကြောင့် ယနေ့ ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံရန်၊ ကျောက်မျက်ရတနာ တူးဖော်ရန်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန် အဝီစိတွင်း စူးစမ်းရှာဖွေ တူးဖော်ရန်၊ အုပ်စာပေ ကျမ်းဂန်ပြုစုရန်၊ ပညာစသင်ရန်၊ ပျိုးနှုတ် ကောက်စိုက်ရန်၊ စပါးကိုသွင်းရန်၊ အလုပ်သစ်လျှောက်ရန်၊ အောင်ဘာလေထီ ကံစမ်းရန်၊ အိမ်၊ မြေ၊ ရောင်းဝယ်ရန်၊ မြေသန့်၍ ပန္နက်ရိုက်ရန်၊ ကျင်းတူး၊ အုတ်မြစ်စီရန်၊ နာမည်ပေး ကံပွန်းတပ်ရန်၊ ငွေအပ်နှံရန်၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းရန်၊ စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ပုတီးဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီမှ ညနေ(၃:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်မိုးအောင်ကျော်၊ မမြတ်အေးခိုင်...ဟု ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် သီးညွန့်ကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်အရပ်မှာ မြောက်အရပ်ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ အနောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၃-၄-၂၀၁၅ (သောကြာနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နောင်တန်ခူးလပြည့်

မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသောယုဂ် ဖြစ်သဖြင့် ယနေ့ ဘုရားတည်ရန်၊ အနောက်တောင်ရန်၊ သာသနာအလံလွှင့်ထူ၍ ထီးတော်တင်ရန်၊ နတ်ကွန်းတည်ရန်၊ အုတ်တင်ရန်နှင့် ဝင်းထရံခတ်ရန်၊ အလှူ၊ မဏ္ဍပ်၊ မုခ်ဦးပြာသာဒ် ပြုစုရန်၊ ကြော်ငြာဆိုင်ဘုတ်တင်ရန်၊ ပန်းချီ၊ ပန်း... စသော

ခန်း(၁၀)မျိုးလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ရန်၊ အဆောက်အအုံ
 ဆိုင်ထူရန်၊ အိမ်တက်၊ လှေကားထောင်ရန်၊ လေကြောင်း
 ဆီးသွားရန်၊ လယ်ယာသီးနှံရိတ်သိမ်းရန်တို့အတွက် ကောင်း
 သည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ သိုက်ဖွားဖြစ်ပြီး
 စာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီမှ မွန်းတည့်
 (၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤ
 ကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်သုခဇော်၊ မသုဇာ
 ဆွေ...ဟူ၍ ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် နှင်းပန်းကို
 ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အရှေ့အရပ်ဖြစ်သည်။
 နတ်နေအရပ်မှာ အနောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၅-၄-၂၀၁၅ (တနင်္ဂနွေနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆုတ် (၂)ရက်

ဥစ္စာပစ္စည်းပေါများသောယုဂ် ရရှိသဖြင့်
 ယနေ့ မော်တော်ယာဉ် ရေချရန်၊ အနုပညာ
 လုပ်ငန်းများ စတင်ရန်၊ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး
 ရန်၊ ဥယျာဉ်ခြံလုပ်ရန်၊ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုရန်၊
 ညာစသင်ရန်၊ ဆံရိတ်၊ ဆံသ ပြုလုပ်ရန်၊ ဆေးဝါးဖော်
 စပ်ရန်၊ ဆေးခန်းဖွင့်ရန်၊ ကုန်ရောင်းဝယ်ရန်၊ စပါးရိတ်
 သိမ်းရန်၊ ပျိုးကြဲ၊ ကောက်စိုက်ရန်၊ လုပ်ငန်းသစ် စတင်ရန်၊
 ရတနာရောင်းဝယ်၊ ဝတ်ဆင်ရန်၊ အဝတ်သစ်ဝတ်ရန်၊ ကုမ္ပဏီ
 လုပ်ငန်းများ စတင်ရန်၊ စာပေလုပ်ငန်း စတင်ရန်၊ မေတ္တာ
 ဆေးရာကိစ္စများ အစပျိုးရန်၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်၍ ဆိုင်သစ်
 ဖွင့်ရန်၊ ငွေကြေးကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရန်တို့အတွက် ကောင်း
 သည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ အိမ်ပတ်ဖွားဖြစ်ပြီး
 စာဟုကာလဖြစ်သော ညနေ(၄:၃၀)နာရီမှ (၆:၀၀)နာရီ
 အတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို
 နာမည်ပေးလိုပါက မောင်အောင်စည်ကျော်၊ မအိသဇင်ခိုင်
 ဟု ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် ခရေပန်းကို ဆောင်နိုင်
 ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အရှေ့မြောက်အရပ် ဖြစ်သည်။
 နတ်နေအရပ်မှာ အနောက်တောင်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်
 သည်။

၆-၄-၂၀၁၅ (တနင်္လာနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆုတ် (၃)ရက်

မင်းချီးမြှောက်ခံရသောယုဂ် ရရှိသဖြင့်
 ယနေ့ မော်တော်ယာဉ် ရေချရန်၊ အနုပညာ
 လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန်၊ တိရစ္ဆာန်
 ရောင်းဝယ်ရန်၊ ဘုရားတည်ရန်၊ အနေ

ကဇာတင်ရန်၊ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုရန်၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ
 ကျင်းပရန်၊ အမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ လက်ဝတ်ရတနာ
 ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ အဆောက်အအုံ ပန္နက်ရိုက်ရန်၊
 အိမ်ခြံမြေယာဉ်၊ စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ ခရီးသွား
 လာရန်၊ မိတ်ဆွေညီခွဲပွဲ ကျင်းပရန်၊ စာအုပ်စာပေ ပြန်ချိ
 ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေး
 မှာ နာဇာဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၁၀:၃၀)
 နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံ
 ကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်
 ကောင်းအံ့ဇော်၊ မချောစုစု...ဟု ပေးနိုင်သည်။ ဇွန်ပန်းကို
 ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အနောက်အရပ်တွင်
 ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ အရှေ့အရပ်ဖြစ်ပြီး ရှောင်သင့်
 သည်။

၇-၄-၂၀၁၅ (အင်္ဂါနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆုတ် (၄)ရက်

ဂုဏ်ကျက်သရေ တိုးပွားသောယုဂ် ရရှိ
 သဖြင့် ယနေ့ ကျောက်မျက်ရတနာ တူး
 ဖော်ရန်၊ ရေနံ၊ ဓာတ်ငွေ့နှင့် ဓာတ်သတ္တု
 တူးဖော်ရန်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ အဝီစိတွင်း
 တူးဖော်ရန်၊ လယ်ယာသီးနှံများ ဆွတ်ခူးရိတ်သိမ်းရန်၊
 စာပေကျမ်းဂန် ရေးသားပြုစုရန်၊ ဂီတ၊ အနုပညာလုပ်ငန်း
 ဆောင်ရွက်ရန်၊ အားကစားဆိုင်ရာများ လုပ်ဆောင်ရန်၊
 အောင်ဘာလေထီ ကံစမ်းရန်၊ ငွေကြေးကိစ္စ ဆောင်ရွက်
 ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေး
 မှာ အထွန်းဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော ညနေ(၃:၀၀)
 နာရီမှ (၄:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်း
 မည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ဇော်ဟိန်း
 ညွန့်၊ မစိုးသူဇာ...ဟု ပေးနိုင်သည်။ ရွက်လှကို ဆောင်နိုင်
 ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အရှေ့တောင်အရပ် ဖြစ်သည်။
 နတ်နေအရပ်မှာ အနောက်မြောက်အရပ်ဖြစ်ပြီး ရှောင်သင့်
 သည်။

၈-၄-၂၀၁၅ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆုတ် (၅)ရက်

အလိုဆန္ဒပြည့်ဝသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့
 ဘုရားတည်ရန်၊ အနေကဇာတင်ရန်၊ ပညာ
 စသင်ရန်၊ ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်၊
 ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုရန်၊ အမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊

ဆံရိတ်,ဆံသ ပြုလုပ်ရန်၊ လက်ဝတ်ရတနာ ရောင်းဝယ်
ဝတ်ဆင်ရန်၊ အလှပြင်ရန်၊ အိမ်,တိုက် ပန္နက်ရိုက်ရန်၊
အိမ်,ခြံ,မြေ,ယာဉ်,စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ ခရီးသွား
လာရန်၊ မိတ်ဆုံစဉ်ခံပွဲ ကျင်းပရန်၊ အချစ်ရေးကိစ္စ စကား
ပြောရန်၊ စာအုပ်စာပေ ဖြန့်ချိရန်၊ အောင်ဘာလေထီထိုးရန်
တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ
ဘင်္ဂါဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)
နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံ
ကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်
လှိုင်အုန်းဦး၊ မလွမ်းမိုးအိမ်...ဟု ပေးနိုင်သည်။ ပိတောက်
ညွန့်ကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ တောင်အရပ်
ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ မြောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်
သင့်သည်။

၁၀-၄-၂၀၁၅ (သောကြာနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နောင်တန်ခူးလဆုတ် (၇)ရက်

အဆောက်အအုံတည်ရသောယုဂ် ရရှိသဖြင့်
ယနေ့ ရေတွင်း,ရေကန်,အဝီစိတွင်း တူး
ဖော်ရန်၊ ကျောက်မျက်ရတနာနှင့် ဓာတ်ငွေ
တူးဖော်ရန်၊ စာပေကျမ်းဂန် ရေးသားပြုစု
ရန်၊ အားကစားပြိုင်ပွဲ ကျင်းပရန်၊ အောင်ဘာလေထီ ကံ
စမ်းရန်၊ စပါးရိတ်သိမ်း၍ ကျီသွင်းရန်၊ ဆေးခန်းဖွင့်ရန်၊
ဆေးဝါးဖော်စပ်ရန်၊ ပစ္စည်းသစ် စတင်ထုတ်လုပ် ရောင်းချ
ရန်၊ အိမ်,ခြံ,မြေ ရောင်းဝယ်ရန်၊ မျိုးစေ့ချ၍ သစ်ပင်
စိုက်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော
ကလေးမှာ သိုက်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်
(၁၀:၃၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေး
လျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက
မောင်သုခဇော်၊ မသူဇာဆွေ...ဟု ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်
အဖြစ် နှင်းပန်းကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ
အရှေ့အရပ်ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ အနောက်အရပ်ဖြစ်
၍ ရှောင်သင့်သည်။

၁၁-၄-၂၀၁၅ (စနေနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နောင်တန်ခူးလဆုတ် (၈)ရက်

မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ ပေါများသောယုဂ် ရရှိ
သဖြင့် ယနေ့ အားကစားပြိုင်ပွဲများ ကျင်းပ
ရန်၊ အောင်ဘာလေထီ ကံစမ်းရန်၊ ရဟန်း
ခံ,ရှင်ပြုရန်၊ စပါးရိတ်သိမ်း၍ ကျီသွင်းရန်၊

ကုန်ရောင်းဝယ်ရန်၊ အိမ်,ခြံ,မြေ ရောင်းဝယ်ရန်၊ ကုန်
ပစ္စည်း ဝယ်ယူသိုလှောင်ရန်၊ ကျောက်မျက်ရတနာ ရှာဖွေ
တူးဖော်ရန်၊ ဆည်မြောင်း,တာတမံနှင့် ရေတွင်း,ရေကန်,
အဝီစိတွင်း တူးဖော်ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့
မွေးဖွားသော ကလေးမှာ မရဏဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလ
ဖြစ်သော နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်
မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလို
ပါက မောင်တင်အောင်ဇော်၊ မထက်ထက်စံ...ဟူ၍ ပေး
နိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် အုန်းညွန့်ကို ဆောင်နိုင်ပြီး
လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အနောက်တောင်အရပ် ဖြစ်သည်။
နတ်နေအရပ်မှာ အရှေ့မြောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၁၂-၄-၂၀၁၅ (တနင်္ဂနွေနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နောင်တန်ခူးလဆုတ် (၉)ရက်

ဘဝအဆင့်အတန်း တိုးတက်သောယုဂ် ရရှိ
သဖြင့် ယနေ့ ဘုရားတည်ရန်၊ ထီးတော်
တင်ရန်၊ အနေကဇာတင်ရန်၊ ပညာစသင်
ရန်၊ ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်၊ အမည်
ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ အဆောက်အအုံအတွက် အုတ်မြစ်ချ-
အုတ်စီ,ကျောက်သွေးလောင်းရန်၊ တိုင်ထူ,အိမ်တက်လှေ
ကား ထောင်ရန်၊ မျိုးစေ့ချ သစ်ပင်စိုက်ရန်၊ အထက်သို့
လွှတ်တင်ရသောလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဝင်းထရံခတ်
အလှူမဏ္ဍပ်,မုခ်ဦးပြာသာဒ် ဆောက်လုပ်ရန်၊ လေကြောင်း
ခရီးသွားရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော
ကလေးမှာ အိမ်ပတ်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော ညနေ
(၄:၃၀)နာရီမှ (၆:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံ
ကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်
အောင်စံကျော်၊ မအေးသဇင်ခိုင်...ဟု ပေးနိုင်သည်။
အဆောင်အဖြစ် ခရေပန်းကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာ
အရပ်မှာ အရှေ့မြောက်အရပ် ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ
အနောက်တောင်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၁၃-၄-၂၀၁၅ (တနင်္လာနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နောင်တန်ခူးလဆုတ် (၁၀)ရက်

အလုံးစုံထမြောက်သောယုဂ် ရရှိရုံမက
မဟာသင်္ကြန် အကြိုနေ့ ဖြစ်သောကြောင့်
အတာအိုးများဖြင့် သင်္ကြန်ကြိုရန်၊ ဘုရား
တည်ရန်၊ အနေကဇာတင်ရန်၊ သာသနာ့
အလံ လွှင့်ထူ၍ ထီးတော်တင်ရန်၊ ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်တင်

ရန်၊ အမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ ရတနာဝတ်ဆင်ရန်၊ အဆောက်အအုံအတွက် အုတ်မြစ်ချ၊ အုတ်စီ၊ ကျောက်သွေးလောင်းရန်၊ တိုင်ထူ၊ လှေကားထောင်ရန်၊ မျိုးစေ့ချ အပင်စိုက်ရန်၊ အထက်သို့ လွှတ်တင်ရသောလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန်၊ လေယာဉ်ခရီးသွားရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ကံကောင်းစံ၊ မချောဆုဆွေ...ဟု ပေးနိုင်သည်။ ဇွန်ပန်းကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အနောက်အရပ်တွင် ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ အရှေ့အရပ်ဖြစ်ပြီး ရှောင်သင့်သည်။

၁၇-၄-၂၀၁၅ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

(၁၃၇၆)ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆုတ် (၁၂)ရက်

သင်္ကြန်အကြတ်နေ့ဖြစ်ပြီး ဘုန်းကံထက် မြက်စေသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ကုသိုလ်ဒါန အလှူအတန်းပေးရန်၊ ဘုရားတည်ရန်၊ ထီးတော်တင်ရန်၊ အဆောက်အအုံ အုတ်မြစ်ချရန်၊ အုတ်စီရန်၊ ကျောက်သွေးလောင်း၊ တိုင်ထူရန်၊ အိမ်တက်လှေကားထောင်ရန်၊ လယ်ယာသီးနှံ ဆွတ်ခူးရိုက်သိမ်းရန်၊ မုခ်ဦးပြာသာဒ် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရန်၊ လေကြောင်းခရီးသွားရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ဘက်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ဝင်းအောင်ဦး၊ မလှလှအုန်း...ဟု ပေးနိုင်သည်။ ပိတောက်ညွန့်ကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ တောင်အရပ်ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ မြောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၁၇-၄-၂၀၁၅ (သောကြာနေ့)

(၁၃၇၇)ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလကွယ်

နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့ဖြစ်ပြီး ဘုန်းကံကြီးမားသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့တွင်လည်း ကုသိုလ်ဒါန အလှူအတန်းပေးရန်၊ ဘုရားတည်ရန်၊ အနေကဇာတင်ရန်၊ သာသနာ့အလံလွှင့်ထူ၍ ထီးတော်တင်ရန်၊ အလှူမဏ္ဍပ်နှင့် မုခ်ဦးပြာသာဒ် ဆောက်လုပ်ရန်၊ ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်၊

အမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ ရတနာဝတ်ဆင်ရန်၊ အုတ်မြစ်ချ၊ အုတ်စီရန်၊ ကျောက်သွေးလောင်း၊ တိုင်ထူရန်၊ အိမ်တက်၊ လှေကားထောင်ရန်၊ မျိုးစေ့ချ အပင်စိုက်ရန်၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပုပန်း(၁၀)မျိုးလုပ်ငန်းများ စတင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ သာသနာပွဲနှင့် ဂိုဏ်းဆေးများ ထိုးနှံရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ပုတီးဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်သိန်းကျော်စိုး၊ မသင်းခိုင်ဆွေ...ဟူ၍ ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် နှင်းပန်းကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အရှေ့အရပ်ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ အနောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၁၈-၄-၂၀၁၅ (စနေနေ့)

(၁၃၇၇)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁)ရက်

အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ အမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုရန်၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရန်၊ ဆံရိတ်၊ ဆံသ ပြုလုပ်၍ အလှပြင်ရန်၊ လက်ဝတ်ရတနာ ရောင်းဝယ်၊ ဝတ်ဆင်ရန်၊ အိမ်ခြံမြေ၊ ယာဉ်၊ စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရန်၊ ခရီးသွားရန်၊ မိတ်ဆုံစည်းခံပွဲ ကျင်းပရန်၊ ကုမ္ပဏီသစ်ဖွင့်ရန်၊ လုပ်ငန်းသစ်စရန်၊ အချစ်ရေးရာစကားဆိုရန်၊ စာအုပ်စာပေဖြန့်ချိရန်၊ အောင်ဘာလေထိထိုးရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ သိုက်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်ထက်အောင်ဆွေ၊ မတင်တင်ဇော်...ဟူ၍ ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် အုန်းညွန့်ကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အနောက်တောင်အရပ်ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ အရှေ့မြောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၁၉-၄-၂၀၁၅ (တနင်္ဂနွေနေ့)

(၁၃၇၇)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၂)ရက်

အမှုကိစ္စပြီးသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ အနုပညာလုပ်ငန်းများ စတင်လုပ်ဆောင်ရန်၊ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးရန်၊ ဆိုင်သစ်ဖွင့်ရန်၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရန်၊ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းရန်၊ နာမည်ပေးဆင်ရန်၊

ရှင်ပြုရန်၊ အလှပြင်ရန်၊ လုပ်ငန်းသစ် စတင်ရန်၊ စာနယ်ဇင်း လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန် တူးဖော် ရန်၊ အောင်ဘာလေထိထိုးရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ မရဏဗွားဖြစ်ပြီး ရာဟု ကာလဖြစ်သော ညနေ(၄:၃၀)နာရီမှ (၆:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေး လိုပါက မောင်အောင်ကျော်ဝင်း၊ မအေးချမ်းလင်း...ဟု ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် ခရေပန်းကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အရှေ့မြောက်အရပ် ဖြစ်သည်။ နတ် နေအရပ်မှာ အနောက်တောင်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၂၂-၄-၂၀၁၅ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

(၁၃၇၇)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၅)ရက်

မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသောယုဂ် ရရှိ သောကြောင့် ယနေ့ ဘုရားတည်ရန်၊ အနေ ကဇာတင်ရန်၊ ထီးတော်တင်ရန်၊ နတ်ကွန်း တည်ရန်၊ အုတ်တံတိုင်းနှင့် ဝင်းထရံခတ် ရန်၊ အလှူမဏ္ဍပ်၊ မုခ်ဦးပြာသာဒ် ဆောက်လုပ်ရန်၊ ကြော် ငြာဆိုင်ဘုတ်တင်ရန်၊ အမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊ ရတနာ ရောင်းဝယ်၊ ဝတ်ဆင်ရန်၊ အုတ်မြစ်ချ၊ အုတ်စီရန်၊ ကျောက် သွေးလောင်းရန်၊ အိမ်တိုင်ထူရန်၊ အိမ်တက်၊ အိမ်ပြောင်း ရန်၊ မျိုးစေ့ချ စိုက်ပျိုးရန်၊ လယ်ယာသီးနှံ ဆွတ်ခူးရိတ် သိမ်းရန်၊ ပျိုးနုတ်ကောက်စိုက်ရန်၊ လေကြောင်းခရီးသွား ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေး မှာ အထွန်းဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော မွန်းတည့် (၁၂:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၁:၃၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင် လင်းလက်၊ မဝါဝါဝင်း...ဟု ပေးနိုင်သည်။ ပိတောက်ညွန့် ကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ တောင်အရပ်ဖြစ် သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ မြောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့် သည်။

၂၄-၄-၂၀၁၅ (သောကြာနေ့)

(၁၃၇၇)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၇)ရက်

ဥစ္စာပစ္စည်းပေါများသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ဘုရား၊ ပုထိုး၊ စေတီ တည်ရန်၊ မုခ် ဦးမဏ္ဍပ် တည်ဆောက်ရန်၊ သာသနာ အလံ လွှင့်ထူ၍ ထီးတော်တင်ရန်၊ မြေသန့်

မင်္ဂလာ ပြုလုပ်၍ ပန္နက်တင်၊ ကျင်းတူး၊ အုတ်မြစ်စီ၍ တိုင် ထူရန်၊ အိမ်ပြောင်း၊ အိမ်တက်ရန်၊ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုရန်၊ အား ကစားပြိုင်ပွဲ ကျင်းပရန်၊ ရောဂါကုသခွဲစိတ်ရန်၊ မော်တော် ယာဉ်ကား ရောင်းဝယ်ရန်၊ ငွေကြေးကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရန်၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ရောင်းဝယ်ရန်၊ အဝတ်အထည် ရက်လုပ်ရန် တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ပုတ်ဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်း မည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်သူရိန်ဦး မသင်ဆွေ...ဟု ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် နှင်းပန်း ကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အရှေ့အရပ်ဖြစ် သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ အနောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့် သည်။

၂၆-၄-၂၀၁၅ (တနင်္ဂနွေနေ့)

(၁၃၇၇)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၉)ရက်

ဂုဏ်ကျက်သရေ တိုးပွားသောယုဂ် ရှိ သဖြင့် ယနေ့ သာသနာအလံ လွှင့်ထူ၍ ထီးတော်တင်ရန်၊ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုရန်၊ ဆိုင် ဘုတ်တင်၍ ဆိုင်သစ်ဖွင့်ရန်၊ မိဒီယာမှာ တွင် လုပ်ငန်းကြော်ငြာထည့်ရန်၊ ရတနာပစ္စည်း ရောင်း ဝယ်၊ ဝတ်ဆင်ရန်၊ အဆောက်အအုံ အုတ်မြစ်ချရန်၊ အုတ် စီ၍ ကျောက်သွေးလောင်းရန်၊ တိုင်ထူ၍ လှေကားထောင် ရန်၊ မျိုးစေ့ချ အပင်စိုက်ရန်၊ အထက်သို့ စာတင်ရန်၊ လယ်ယာသီးနှံ ရိတ်သိမ်းဆွတ်ခူးရန်၊ လေကြောင်းခရီးသွား ရန်တို့အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေး မှာ မရဏဗွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော ညနေ(၄:၃၀) နာရီမှ (၆:၀၀)နာရီအတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက မောင်အောင်နိုင်လင်း မအေးချမ်းဝင်း...ဟု ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် ခရေ ပန်းကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အရှေ့မြောက် အရပ်ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ အနောက်တောင်အရပ် ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၂၇-၄-၂၀၁၅ (တနင်္လာနေ့)

(၁၃၇၇)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၀)ရက်

ချမ်းသာကြွယ်ဝသောယုဂ် ရရှိသဖြင့် ယနေ့ ကျောင်း မျက်ရတနာ တူးဖော်ရန်၊ ရေနံ၊ ဓာတ်သတ္တု တူးဖော်ရန်

စူးစမ်းရှာဖွေရန်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ အဝိစိ
တွင်း တူးဖော်ရန်၊ စပါးရိတ်သိမ်းရန်၊ ကုန်
ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်သိုလှောင်ရန်၊ အား
ကစားဆိုင်ရာလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရန်၊
ဆောင်ဘာလေထိ ကံစမ်းရန်၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ရောင်းဝယ်
ချိတ်အတွက် ကောင်းသည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေး
မှာ အဓိပတိဖွားဖြစ်ပြီး ရာဟုကာလဖြစ်သော နံနက်
(၁၀:၃၀) နာရီမှ မွန်းတည့် (၁၂:၀၀) နာရီအတွင်း ရှောင်မွေး
လျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို နာမည်ပေးလိုပါက
ဆောင်ကျော်ဆွေဝင်း၊ မခိုင်စိုးလွင်...ဟု ပေးနိုင်သည်။ ဇွန်
လကို ဆောင်နိုင်ပြီး လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ အနောက်
အရပ်ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်မှာ အရှေ့အရပ်ဖြစ်ပြီး ရှောင်
သင့်သည်။

၃၀-၄-၂၀၁၅ (ကြာသပတေးနေ့)

(၁၃၇၇)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၃)ရက်

မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ ပေါများသောယုဂ် ရရှိ သဖြင့် ယနေ့
ဆုများ၊ ကျောင်း၊ စေတီ၊ ပုထိုး၊ မုခ်ဦး၊ မဏ္ဍပ် တည်ဆောက်
မှု၊ ထီးတော်နှင့် တံခွန်တိုင် တည်ရန်၊ မြေသန့်မင်္ဂလာ

ပြုလုပ်ရန်၊ ပန္နက်ရှိက်၍ အုတ်မြစ်စီရန်၊
တိုင်ထူ ရန်၊ အိမ်ပြောင်း၊ အိမ်တက်မင်္ဂလာ
ပြုလုပ်ရန်၊ စေ့စပ်၊ လက်ထပ်ပွဲ ကျင်းပရန်၊
ရှင်ပြု၊ နားသရန်၊ အမည်ကင်ပွန်းတပ်ရန်၊
စပါးရိတ်သိမ်းရန်၊ မျိုးစေ့ချ စိုက်ပျိုးရန်၊ ဥယျာဉ်ခြံလုပ်ငန်း
ဆောင်ရွက်ရန်၊ အလုပ်သစ်လျှောက်ရန်တို့အတွက် ကောင်း
သည်။ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေးမှာ ဘင်္ဂဖွားဖြစ်ပြီး
ရာဟုကာလဖြစ်သော ညနေ (၄:၃၀) နာရီမှ (၆:၀၀) နာရီ
အတွင်း ရှောင်မွေးလျှင် ကံကောင်းမည်။ ဤကလေးကို
နာမည်ပေးလိုပါက မောင်မြတ်သူဆွေ၊ မမြသစ်စိုး...ဟူ၍
ပေးနိုင်သည်။ အဆောင်အဖြစ် သီးညွန့်ကို ဆောင်နိုင်ပြီး
လာဘ်ပွင့်ရာအရပ်မှာ မြောက်အရပ်ဖြစ်သည်။ နတ်နေအရပ်
မှာ အနောက်အရပ်ဖြစ်၍ ရှောင်သင့်သည်။

၈၀၃-တပသီ

မင်းမဟော်ဥက္ကဋ္ဌ

မုန်း-၀၉ ၂၅၀ ၁၆၇ ၃၃၄

နယ်လှည့်သာသနာပြု ဖိုးဓမ္မသိဒ္ဓိ၏တပည့် ဆရာမပွင့်သစ္စာထင် (Eco.)

(မွေးရာပါ အကြားအမြင်)

သင့်ရဲ့ အမျိုး/အကောင်၊ အလှည့်အပြောင်း သိလိုလျှင်
ဆရာမပွင့်သစ္စာထင် ရှိတယ်။

ထိပေါက်ကိန်း၊ ရာထူးတိုးကိန်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကံ၊ နိုင်ငံခြားခရီး၊
ကလေးအမည်ပေး၊ လုပ်ငန်းအမည်ပေး... စသည်တို့ကို မှန်ကန်တိကျစွာ
လမ်းညွှန်ပေးပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယဉ်ကျေးမှု အခွင့်အရေးနှင့်အညီပေးပါသည်။

အမှတ်(၃)ရပ်ကွက်၊ အရှေ့ဘိုကုန်း၊ ကလေးမြို့။ ၀၉၄၂၈၃၁၇၂၉၉

ကမ္ဘာ့စစ်တုရင်ချန်ပီယံ မက်ဂနတ်ကာလ်ဆန် (Magnus Carlsen) ကို (၃၀-၁၁-၁၉၉၀) နံနက် (၃:၀၄)နာရီတွင် နော်ဝေးနိုင်ငံ၊ တွန်စဘတ်စ်မြို့ (၅၉ မြောက် ၁၇၊ ၁၀ အရှေ့ ၂၅)တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

ဇာတာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

Magnus Carlsen

Sun Rise	06:45:19 AM	Sun Set	03:28:05 PM	Dasa Days	365.25 D
Nithya Yoga	Vaniyan	Hora	Mars	Karana	Kaulav

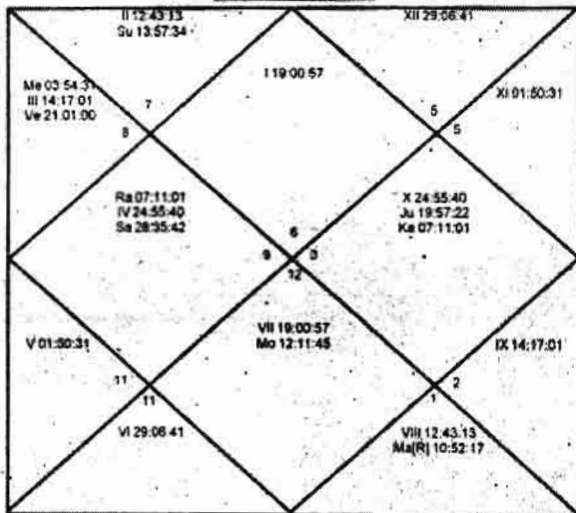
Ruling Planets - 25/Dec/2014 11:23:43 PM

Maryland, USA

Planet	Sgr	Sil	Sta	LAL	Saal
Lagna	Me	Su	Ra	Ve	Ju
Moon	Sa	Ma	Mo	Sa	Ju

Day Lord: Jupiter

Niravana Bhava Chalit

Mo 12:11:45 VII 12:43:13	Ma(R) 10:52:17 IX 14:17:01	X 24:55:40 Ju 19:57:22
VII 19:00:57	Name: Magnus Carlsen Gender: Male Date: Friday, 30 Nov 1990 Time: 03:04:00 AM SID 07:20:26 Lat: 59:17:00 N Lon: 10:25:00 E Place: Tonsberg, Norway	Ka 07:11:01 Ju 19:57:22
VI 29:06:41 V 01:50:31	Ayanamsa: 23° 36' 24" (KP Ayanamsa) - Placidus Star: Aswini, Pada 4 Star Lord: Ketu Rasi: Aries Rasi Lord: Mars Lagna: Virgo Lagna Lord: Mercury Tithi: Shukla Paksha, Trayodashi Bali Dasa: Ketu 0 Y, 7 M, 5 D	XI 01:50:31 XII 29:06:41
Sa 28:35:42 IV 24:55:40 Me 00:34:31	Ve 21:01:00 III 14:17:01 Su 13:57:34	II 12:43:13

ကမ္ဘာ့စစ်တုရင်ချန်ပီယံ
မက်ဂနတ်ကာလ်ဆန်
အား
ဧက. ပီဝနစ်ဒါရာ သုံးသပ်ပြခြင်း

Cusp	Star(Pada)	Sgr	Sil	Sta	Sil	Sil
1	Hasa(3)	Me	Mo	Me	Ra	Ve
2	Swati(2)	Ve	Ra	Me	Me	Ra
3	Anuradha(4)	Ma	Sa	Ra	Ve	Ma
4	P.Ashada(4)	Ju	Ve	Me	Mo	Ve
5	Dhanishtha(3)	Sa	Ma	Me	Sa	Ra
6	P.Bhadra(3)	Sa	Ju	Su	Sa	Me
7	Ravani(1)	Ju	Me	Ke	Ju	Sa
8	Aswini(4)	Ma	Ke	Me	Ra	Ve
9	Rohini(2)	Ve	Mo	Ju	Sa	Su
10	Punarvasu(2)	Me	Ju	Me	Ma	Ve
11	Magha(1)	Su	Ke	Ve	Ra	Ve
12	U.Phaalguni(1)	Su	Su	Ma	Ve	Ke

Planet	Star(Pada)	Sgr	Sil	Sta	Sil	Sil
Su	Anuradha(4)	Ma	Sa	Ra	Me	Ra
Mo	Aswini(4)	Ma	Ke	Me	Su	Sa
Ma(R)	Rohini(1)	Ve	Mo	Mo	Ve	Ve
Me	Moolar(2)	Ju	Ke	Mo	Ra	Me
Ve	Ashlesha(1)	Mo	Me	Ve	Mo	Ke
Sa	Jyeshtha(2)	Ma	Me	Ve	Sa	Ra
Ra	U.Ashada(1)	Ju	Su	Ma	Ra	Mo
Ke	Pushyami(2)	Ma	Sa	Me	Sa	Ve

Planet	(A)	(B)	(C)	(D)
Su	4	2	5, 6	11, 12
Mo	10	7		
Ma	7	8		3, 8
Me	10	3		1, 10
Ju	3	10	1, 10	4, 7
Ve	3	3	1, 10	2, 9
Sa	2	4	11, 12	5, 6
Ra	2	4	11, 12	
Ke	4	10	5, 6	

Rahu acts as agent for: Ju, Sa
Ketu acts as agent for: Mo, Ju

(A) - Planets in Occupant's stars
(B) - Occupant of house
(C) - Planets in Owner's stars
(D) - House Owner

Dasa Summary

Start	From	Start	From	Start	From
Ketu Dasa	05-Jul-1991	Venus Dasa	05-Jul-1991	Sun Dasa	05-Jul-2011
Ketu	05-Jul-1991	Venus	05-Jul-1991	Sun	05-Jul-2011
Venus	01-Dec-1994	Sun	03-Nov-1994	Moon	22-Oct-2011
Sun	31-Jan-1998	Moon	03-Nov-1995	Mars	22-Apr-2012
Moon	08-Jun-1998	Mars	05-Jul-1997	Rahu	28-Aug-2012
Mars	07-Jan-1997	Rahu	04-Sep-1998	Jupiter	22-Jul-2013
Rahu	05-Jun-1997	Jupiter	04-Sep-2001	Saturn	11-May-2014
Jupiter	23-Jun-1998	Saturn	04-May-2004	Mercury	22-Apr-2015
Saturn	30-May-1999	Mercury	04-Jul-2007	Ketu	27-Feb-2016
Mercury	09-Jul-1990	Ketu	05-May-2010	Venus	04-Jul-2016
Moon Dasa	05-Jul-2017	Mars Dasa	05-Jul-2017	Rahu Dasa	05-Jul-2017
Moon	05-Jul-2017	Mars	05-Jul-2017	Rahu	05-Jul-2017
Mars	05-May-2018	Rahu	01-Dec-2027	Jupiter	17-Mar-2028
Rahu	04-Dec-2018	Jupiter	01-Dec-2028	Saturn	10-Aug-2028
Jupiter	04-Jun-2020	Saturn	25-Nov-2029	Mercury	17-Jun-2029
Saturn	03-Oct-2021	Mercury	04-Jan-2031	Ketu	04-Jan-2031
Mercury	05-May-2023	Ketu	01-Jan-2032	Venus	22-Jan-2032
Ketu	04-Oct-2024	Venus	29-May-2032	Sun	22-Jan-2032
Venus	05-May-2025	Sun	29-Jul-2033	Moon	17-Dec-2032
Sun	03-Jan-2027	Moon	04-Dec-2033	Mars	18-Jun-2033
Jupiter Dasa	05-Jul-2032	Saturn Dasa	05-Jul-2032	Mercury Dasa	05-Jul-2032
Jupiter	05-Jul-2032	Saturn	05-Jul-2032	Mercury	05-Jul-2032
Saturn	22-Aug-2034	Mercury	08-Jul-2071	Ketu	01-Dec-2034
Mercury	05-Mar-2037	Ketu	17-Mar-2074	Venus	28-Nov-2035
Ketu	11-Jan-2039	Venus	28-Apr-2075	Sun	28-Sep-2036
Venus	16-May-2040	Sun	26-Jun-2078	Moon	05-Aug-2037
Sun	15-Jan-2043	Moon	06-Jun-2079	Mars	04-Jan-2038
Moon	03-Nov-2043	Mars	07-Jan-2081	Rahu	31-Dec-2038
Mars	05-Mar-2045	Rahu	15-Feb-2082	Jupiter	20-Dec-2039
Rahu	09-Feb-2046	Jupiter	22-Dec-2084	Saturn	12-Oct-2040

အားကစားနက္ခတ်ဗေဒင်ပညာ (Sport Astrology)
တွင် (၁၊ ၅၊ ၁၀)တန်ဘာဝများဖြင့် သုံးသပ်ရပေသည်။
ဘာဝသန္နိသုံးသပ်ချက်များ

မက်ဂနတ် ဇာတာတွင် (၁)တန်(ဇာတာရှင်)၊ (၅)တန်
ပြိုင်ပွဲ၊ အားကစား)နှင့် (၁၀)တန်(ရာမည်ကျော်ကြားခြင်း၊
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း)၊ ဘာဝသန္နိဘုတ္တိနက္ခတ်သခင်
ဂြိုဟ်များမှာ ငှဟူးဂြိုဟ် တစ်လုံးတည်း ဖြစ်နေကြောင်း
ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်း ငှဟူးဂြိုဟ်သည် (၃)
တန်ဘာဝ (အားကစားနှင့် အားကစားစွမ်းရည်၊ လက်
အသုံးပြု)တွင် ရပ်တည်နေပြီး (၁)တန်(ကြိုးပမ်းအားထုတ်
မှု)နှင့် (၁၀)တန်(ကျော်ကြားထင်ရှား၊ အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်း)များ၏ ဘာဝသခင် ဖြစ်နေပေသည်။

ယင်း ငှဟူးဂြိုဟ်သည် (၁၀)တန်ဘာဝ (ကရကဋ်
ရာသီ)တွင် ရပ်တည်သော ကိတ်ဂြိုဟ်ပိုင်နက္ခတ်နှင့် ၂လံာ
ဂြိုဟ် (တွေးခေါ်မှုစွမ်းရည်)ပိုင် ဘုတ္တိနက္ခတ်တို့ကို စီးနင်း
ရပ်တည်ထားပေသည်။ ငှဟူးဂြိုဟ်ကိုယ်တိုင်သည် ခွဲခြမ်း
မိတ်ဖြာ တွက်ချက်နိုင်စွမ်းကို ဖော်ပြနေပေသည်။

စစ်တုရင်အားကစားသည် စစ်တုရင်အရပ်များကို
သက်ဖြင့် ကိုင်တွယ်ရွှေ့ပြောင်းကစားရပေရာ (၃)တန်ဘာဝ

သန္နိအား ဆန်းစစ်ကြည့်ရန် လိုပေမည်။ အထက်ပါဇာတာ
တွင် (၃)တန်ဘာဝ သန္နိဘုတ္တိနက္ခတ်သခင်ဂြိုဟ်သည် ရာဟု
ဖြစ်ပြီး (၄)တန်ဘာဝ (မကာရရာသီ)တွင် ရပ်တည်နေ
သည်။ ရာဟု (၁၁၊ ၁၂)တန်သခင်အဖြစ် (၃)တန်သန္နိနှင့်
နီးကပ်လွန်းစွာ (၁-ဒီဂရီခန့်) ပူးယှဉ်ရပ်တည်နေသော
၁နေ့ဂြိုဟ်ပိုင်နက္ခတ်နှင့် ကိတ်ဂြိုဟ်ပိုင် ဘုတ္တိနက္ခတ်ကို
စီးထား၏။ (၆)တန်(ယှဉ်ပြိုင်)၊ (၅)တန်(အားကစား) သခင်
ဂြိုဟ် စနေအားလည်း ကိုယ်စားပြုထား၏။ ရာဟုစီးထား
သော ၁နေ့ ဂြိုဟ်သည် (၂)တန်(ဝင်ငွေ)ဘာဝ ဧရိယာတွင်း
လည်း ရပ်တည်ထား၏။

အထက်ပါ အချက်များက စစ်တုရင်သမားတစ်ဦး
အဖြစ် အသက်မွေးကာ ယှဉ်ပြိုင်အောင်မြင်၊ ထင်ပေါ်ကျော်
ကြားကာ ဝင်ငွေများ ကောင်းမည်ကိုပါ ဖော်ပြနေ၏။

ဒသာကာလသုံးသပ်ချက်

(၂၂-၁၁-၂၀၁၃)တွင် ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့စစ်တုရင်
ချန်ပီယံလှပွဲတွင် မက်ဂနတ်ကာလ်ဆန် အနိုင်ရဗိုလ်စွဲကာ
ကမ္ဘာ့စစ်တုရင်ချန်ပီယံ အသစ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယင်း
ကာလမှာ ၁နေ့ထူလ၊ ၅တေးဘုတ္တိ၊ ငှဟူးအန္တရဒေသ
စားဝင်နေခဲ့၏။

ॐ ॐ ॐ

Rasi Chart

Ruling Planets:

Transit Ascendant: 302° 0' 56.07" (at Natal place)
Natal Longitude: 49° 51' 0" E. Latitude: 40° 23' 0" N
Using Geocentric Latitude: 40° 11' 36.6" N

VIMSHOTTARI DASA

Dasa Balance of MER at birth is 9 years, 11 months and 8 days

Details of present Dasa combinations

05-12-14 - MON-YEN-JUP-SAT - 18-12-14
18-12-14 - MON-YEN-JUP-SAT - 29-12-14
29-12-14 - MON-YEN-JUP-MET - 03-01-15
03-01-15 - MON-YEN-JUP-MET - 17-01-15
17-01-15 - MON-YEN-JUP-SUN - 21-01-15
21-01-15 - MON-YEN-JUP-SUN - 28-01-15
28-01-15 - MON-YEN-JUP-MAR - 01-02-15
01-02-15 - MON-YEN-JUP-RAH - 13-02-15
13-02-15 - MON-YEN-SAT - 01-03-15
01-03-15 - MON-YEN-SAT-MER - 14-03-15
14-03-15 - MON-YEN-SAT-MET - 28-03-15
28-03-15 - MON-YEN-SAT - VEN - 05-04-15
05-04-15 - MON-YEN-SAT-SUN - 19-04-15
19-04-15 - MON-YEN-SAT-MAR - 06-05-15
06-05-15 - MON-YEN-SAT-RAH - 08-05-15
08-05-15 - MON-YEN-SAT-JUP - 21-05-15
21-05-15 - MON-YEN-MER-MET-06-15
02-06-15 - MON-YEN-MER-MET-07-15
07-06-15 - MON-YEN-MER-YER-12-06-15
12-06-15 - MON-YEN-MER-08-06-15
26-06-15 - MON-YEN-MER-MAR-07-15
03-07-15 - MON-YEN-MER-MAR-07-15
08-07-15 - MON-YEN-MER-RAH - 07-07-15
21-07-15 - MON-YEN-MER-JUP - 01-08-15
01-08-15 - MON-YEN-MER-SAT - 15-08-15

Planets and Cusps

Planets/ Cusps	Sign	Star Lord	Sub- Lord	S.Sub- Lord	Nayama Rasi	Significators (Sub/Lord of)
SUN	JUP	MER	SAT	JUP	12-POSCIS	5 4 10 8 9 (V III)
MON*	MAR	MER	SUN	VEN	18-CAPRIC	5 12 8 10
MAR	MON	SAT	JUP	MON	8-SCORPI	2 8 3 1 5 7 2
MER	MAR	VEN	VEN	RAH	5-LEO	3 5 11 6 7 8 10 (V)
JUP	JUP	SAT	VEN	RAH	6-VIRGO	2 3 4 (II IX X)
VEN*	SAT	JUP	MER	VEN	3-TAURUS	3 2 4 6 7 11
SAT	SAT	MAR	JUP	RAH	6-VIRGO	8 2 1 5 12 3 (VI XI XII I)
RAH*	MON	JUP	RAH	SAT	4-CANCER	3 8 2 4 11 (V VII)
KET*	SAT	SUN	JUP	MER	18-CAPRIC	4 2 9
FORTUNA	MAR	KET	VEN	JUP	1-ARIES	---
ASC	MAR	MER	RAH	RAH	SAT MAR	
II	JUP	SUN	RAH	RAH	MAR JUP KET SAT VEN RAH II	
III	SAT	RAH	JUP	SAT	MER VEN RAH VEN JUP MAR JUP SAT	
IV	JUP	SAT	RAH	MAR	KET SUN FOR VEN RAH JUP	
V	MAR	KET	MER	RAH	SUN MONNER SAT MAR	
VI	VEN	SUN	SAT	RAH	MER VEN	
VII	VEN	MAR	RAH	RAH	MER VEN	
VIII	MER	JUP	SUN	KET	SAT RAH MAR SUN MON VEN	
IX	SUN	KET	JUP	RAH	KET SUN	
X	MER	MON	JUP	VEN	SUN MON MAR	
XI	VEN	RAH	SAT	JUP	MER VEN	
XII	MAR	SAT	SAT	MON	MON SAT MAR	

Rahu(M) also represents thieves - 8 12 and Planets - JUP JUP MON
Ketu(M) also represents thieves - 2 3 and Planets - SUN SAT

Consultant Astrologer

Saya Yan Aung Hain (B.Sc.)
No.221/223, upper 31st street,
Panbedan Township, Yangon, MYANMAR
P- 1-0973119626
P-0973119626

Employer's Notes

Legend for above table

- The Planets in self Size
- None no planet in its Size
- A-Planets in size of planets in House
- B- Planet in the house
- C- Planet in size of House lord
- D- Sign lord
- The Sub lord is retrograde

om for download KPStarOne version 6.7.21

ဘာဝသန္တီများ၏ ဘုတ္တိနက္ခတ်သင်
ပြုပြန်ဖြစ်ကာ (၁၀၊ ၃၊ ၁)ဘာဝများ
အတွက် အကျိုးဆောင်၏။

သို့အတွက် ထူလာ ဘုတ္တိ၊ အမှု
ဒသာသခင်ဂြိုဟ်များအားလုံး (၆၊ ၁၁၊
၃၊ ၁၀၊ ၁)တန့် ဘာဝများအတွက်
အကျိုးဆောင်၍ စစ်တုရင်ချန်ပီယံ ဖြစ်
လာခဲ့ရ၏။

ချန်ပီယံဘွဲ့ ကာကွယ်နိုင်ခဲ့ခြင်း

မက်ဂနက်သည် (၂၀၁၄)ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလအတွင်း ကျင်းပခဲ့သော စတုရင်ချန်ပီယံလှပွဲတွင်လည်း အိန္ဒိယမှ နာမည်ကျော် စစ်တုရင်ကစားသမား ဝိစ္စာနာသန်အာနန်အား အနိုင်ရထားချန်ပီယံဘွဲ့ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့၏။ ယင်းကာလတွင် ခန္ဓေထူထောင်နေတုတ္တိ၊ ခန္ဓေ အန္တရဒဿာ စားသုံးနေခဲ့၏။

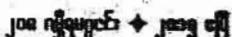
ထူလနှင့် အန္တရဒသာသခင် သေ
ပြီဟုသိသည့် (၄၊ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၂)
တန်ဘာဝများအတွက် အကျိုးဆောင်
၏။

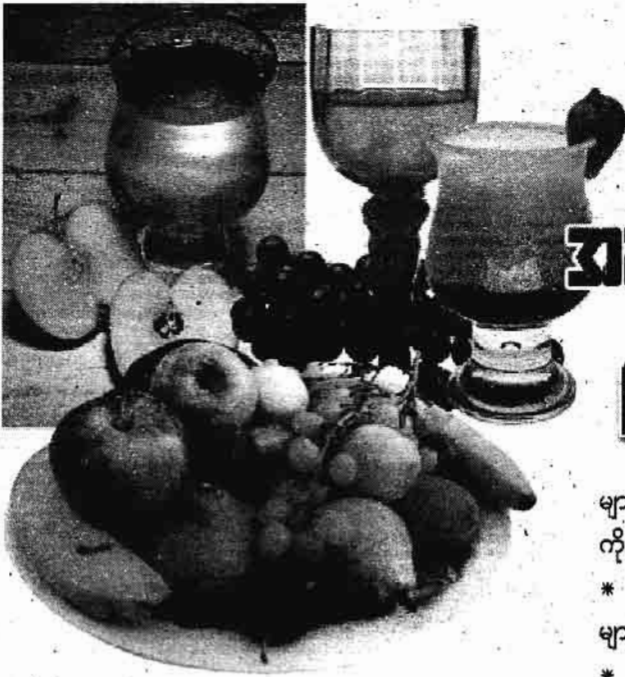
ဘုတ္တိဒဿာသခင်ဂြိုဟ် စနေသည်

ထူလဒသာသခင် ခန္တေ
ဂြိုဟ်သည် (၄၊ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၊
၁၂)တန့် အကျိုးဆောင်၍ (၃)
တန့်ဘာဝသန္တိနှင့်လည်း နီးကပ်
လွန်းစွာ ပူးယှဉ်ရပ်တည်၏။

ဘုတ္တိဒသာသခင် ၅တေး
ဂြိုဟ်သည် (၃၊ ၁၀၊ ၁၊ ၄၊ ၇)
ဘာဝများ အကျိုးဆောင်၏။

အန္တရဒသာသခင် ငှက်
ဂြိုဟ်သည် (၁၊ ၅၊ ၁၀)တန်

ဟိန်း(ဘူမိ)
ကိုယ်တွင်းမှ
အဆိပ်၊ အပုပ်ဓာတ်ထုတ်ဖို့
လျှော့ဆောင်ကြစို့

အမကြီးဆေးကြောခြင်းကို အထောက်အကူဖြစ်စေသော လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ဆောင်ခြင်း

ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားလေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ဆောင်ခြင်းမှ လူသားတို့၏ ကျန်းမာရေးကို အဘက်ဘက်မှ အထောက်အကူပြုပေးကြောင်းကား ငြင်းပယ်စရာအကြောင်း မရှိပါချေ။ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ဆောင်ခြင်းသည် စွမ်းအင်ကို တိုးတက်စေခြင်း၊ ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ကျစေရန် အထောက်အကူပြုခြင်း၊ ကြွက်သားများကို ကျစ်လျစ်၍ အားကောင်းစေခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောများကို ကောင်းမွန်စေခြင်း စသည့် ကောင်းကျိုးများကို ခံစားရစေနိုင်ပါသည်။ ကိုယ်တွင်း သန့်စင်မှု ပြုလုပ်စဉ်တွင် လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ဆောင်ခြင်းက ကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်အပုပ်ဓာတ်များ ထုတ်ပစ်ရန် များစွာ အထောက်အကူပြုပေးနိုင်ပါသည်။ ယင်းအတွက် အောက်ပါ အကျိုးထူးများ ခံစားရစေပါသည်။

- * သွေးစီးလှည့်မှု တိုးတက်အားကောင်းစေခြင်းကြောင့် ဆဲလ်များဆီသို့ အောက်စီဂျင်များ ပိုမိုရောက်ရှိစေနိုင်သည်။ ယင်းအတွက် အဆိပ်ဓာတ်များကို ပိုမိုရှင်းပစ်ပေးနိုင်သည်။
- * စိုးရိမ်ပူပန်နေခြင်းနှင့် စိတ်ဖိစီးမှုကို လျော့ကျစေခြင်းကြောင့် အစာခြေစနစ် တစ်ခုလုံး ပိုမိုထိရောက်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်စေသည်။
- * ပြန်ရည်များ စီးလှည့်မှု တိုးတက်လာ၍ အဆိပ်ဓာတ်

များ ထုတ်ပယ်မှု ပိုအားကောင်းလာကာ ကိုယ်ခံအားစနစ် ကိုလည်း တိုးမြှင့်လာစေပါသည်။

* ချွေးပိုထွက်စေ၍ အရေပြားမှတစ်ဆင့် အဆိပ်ဓာတ်များကို ပိုမိုထုတ်ပစ်ပေးနိုင်သည်။

* အသက်ရှူရှိုက်မှုနှုန်း မြင့်တက်လာစေ၍ အဆုတ်များကို ဖြတ်၍ အဆိပ်ဓာတ်များ ထုတ်ပယ်ပေးနိုင်စွမ်း တိုးတက်လာစေပါသည်။

အေးရီးဗစ်လေ့ကျင့်ခန်းများကို ကိုယ်တွင်း အဆိပ်အပုပ် ထုတ်မှုပြုစဉ် လုပ်ဆောင်ခြင်းမှာ ကောင်းကျိုးများစေပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နှလုံးခုန်နှုန်း တိုးတက်လာစေခြင်းက သွေးတွင်းသို့ အောက်စီဂျင်ပိုမိုရောက်ရှိစေ၍ ဆဲလ်များဆီသို့လည်း အောက်စီဂျင် တိုးမြှင့်ရောက်ရှိစေနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ပတ်လျှင် အနည်းဆုံး (၃)ရက်၊ တစ်ရက်လျှင် နာရီဝက်မျှ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ဆောင်ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ နေ့စဉ် လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်လျှင်ကား ပို၍ ကောင်းကျိုးစေပါမည်။ အေးရီးဗစ်လေ့ကျင့်ခြင်း၊ ပြေးခြင်း၊ ရေကူးခြင်း၊ စက်ဘီးစီးခြင်း၊ ကခုန်ခြင်း၊ စကိတ်စီးခြင်း၊ ကြိုးခုန်ခြင်း စသည့်ဖြင့် အဆင်ပြေရာ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါသည်။ ယင်းသို့ မစွမ်းနိုင်လျှင် သွက်သွက်လျှောက်ပေးခြင်း၊ အနွေးပြေးခြင်းတို့ ပြုပေးနိုင်ပေသည်။

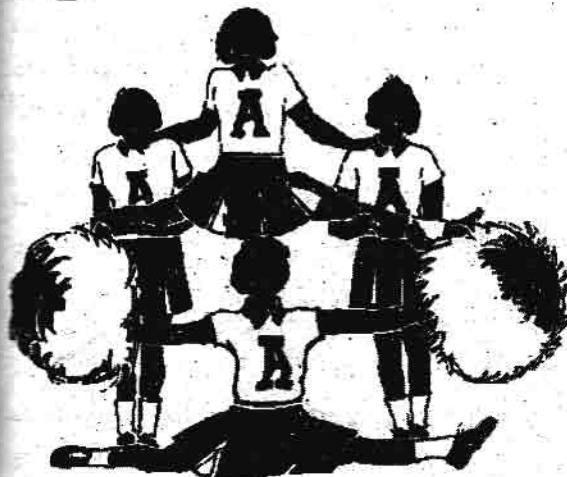
ကန်အားရှိသော မျက်နှာပြင်တစ်ခုပေါ်တွင် ခုန်ခြင်း (rebounding) သည် ကိုယ်တွင်း အဆိပ်ဓာတ်ထုတ်မှုစဉ်တွင် ကောင်းကျိုးပြုပေးသော လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။ ပျော်စရာလည်းကောင်း၊ ပင်ပန်းလွန်းခြင်းလည်း မဖြစ်စေ၍ ထိရောက်မှုလည်း ရှိပေသည်။

တွင်း၌ စပ်ရိန်မွေ့ယာ ထူထူခံ၍ ခုန်ပေးခြင်းမျိုး ပြုပေးနိုင်၏။

အေရိုးဗစ်လှေကျင့်ခန်း အပျော့စား လုပ်ဆောင်ပေးခြင်းမျိုးသည်လည်း နှလုံးနှင့် အဆုတ်တို့၏စွမ်းရည် တိုးတက်စေကာ သွေးလှည့်ပတ်မှုကို တိုးတက်စေနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် ကိုယ်တွင်း ပြန်ရည်စနစ်များ စီးလှည့်နိုင်မှုကို တိုးတက်စေနိုင်၍ ကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်ဓာတ်များကို ကိုယ်ပသို့ ပိုမိုထုတ်ဆောင်ပေးနိုင်ပေသည်။

လှေကျင့်ခန်းလုပ်ဆောင်ပေးခြင်းက ပြန်ရည်စနစ်များအတွက် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ အကြောင်းမှာ မတက်ကြွသော (ငြိမ်နေသော) ပြန်ရည်ထုတ်လွှတ်မှုစနစ်ကို လှုပ်ရှားသက်ဝင်စေနိုင်၍ ဖြစ်သည်။ ပြန်ရည်စနစ်များ ငြိမ်သက်နေပါက ပြန်ရည်စနစ်ရှိ ဆံခြည်မျှင်သွေးကြောလေးများမှ အဆို့ရှင်များသည် လားရာတစ်ဖက်တည်းသို့သာ ဦးလွှတ်ပေးနိုင်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် ပြန်ရည်များ စီးလှည့်မှု လိုအပ်သလို ရစေရန်မှာ ပြန်ရည်စနစ်များ လှုပ်ရှားသက်ဝင်နေဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ အဓိကပြန်ရည်ပို့လွှတ်ကြောများသည် ခြေထောက်များ၊ လက်များနှင့် ကိုယ်အထက်ပိုင်းတို့ဆီသို့ ဒေါင်လိုက် တက်နိုင်၊ သက်နိုင်ခြင်းမှာ အထူးလိုအပ်ပါသည်။

ယင်းသို့ လှုပ်ရှားသက်ဝင်နိုင်ခြင်းသည် ကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်ဓာတ်များထုတ်ရန် အဓိကအချက်တစ်ချက်ဖြစ်သည်။ နှလုံးခုန်နှုန်း မြင့်တက်ခြင်း၊ အသက်ရှူရှိုက်နှုန်းမြင့်တက်ခြင်း၊ ချွေးထွက်ခြင်းတို့ကြောင့် ကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်ဓာတ်များ စွန့်ထုတ်ပစ်ရန် အထောက်အကူ များစွာရစေပါသည်။

ထို့ပြင် လှေကျင့်ခန်းလုပ်ခြင်း ဆောင်နာ(sauna) (ခေါ်) ချွေးထုတ်ခြင်း၊ ရေခဲချိုးခြင်း (ခါ) ရေခဲခန်းစိမ်၍ ရေချိုးခြင်း၊ သဘာဝရေပူစမ်းတွင် ရေချိုးခြင်း စသည်တို့သည်လည်း ချွေးထွက်သွားစေ၍ ကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်ဓာတ်များ ချွေးများနှင့်အတူ လိုက်ပါထွက်ရှိသွားစေရန် အထောက်အကူပြုပေးပါသည်။

အမကြီးဆေးကြောခြင်း၏ အကျဉ်းချုပ်အချက်များ အဆင့်(၁)

အယ်ကာလီစားစရာများသာ စားပေးပါ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် အော်ဂဲနစ်စားစရာများအား စားပေးပါ။ အဆိပ်ဓာတ်ထုတ်ရာတွင် အထောက်အကူပြုသော နည်းများစွာကို ကျင့်သုံးပေးပါ။ ရေများများသောက်ပေးပါ။ စားသောက်မှု၏ (၇၅) ရာခိုင်နှုန်းမှာ မချက်ပြုတ်ထားသော သဘာဝစားစရာများ ဖြစ်ပါစေ။

အဆင့်(၂)

လတ်ဆတ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်ရည်များကို နေ့စဉ် နှစ်ကြိမ်မျှ (တစ်ခွက်စီ)ခွဲ၍ စားသောက်မှုတွင် တွဲဖက်သောက်သုံးပေးသင့်သည်။

အဆင့်(၃)

ဟင်းသီးဟင်းရွက်ရည်သက်သက် သောက်သုံးခြင်း

ကို (၁)ရက်မှ (၃)ရက်ထိ ပြုပေးရမည်။

အဆင့်(၄)

အူမကြီးဆေးကြောခြင်း အစီအစဉ်

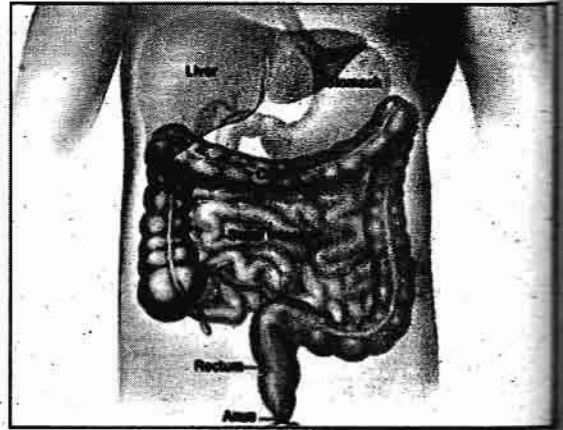
* ရေ၊ သစ်သီးရည်၊ ဆေးဖက်ဝင်အရွက် ရေနွေးစိမ်ရည်(herbal tea) တို့သည် ကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်ဓာတ်ထုတ်ရာတွင် အထောက်အကူပြုသည်။

* ရှေ့ပိုင်း အူမကြီးဆေးကြောခြင်း ဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သော အူမကြီးဆေးကြောပေးသော စားစရာများ စားသုံး၍ အူမကြီးကို ပိတ်ဆို့စေသော စားစရာများကို ရှောင်ရှားပေးရမည်။

* နေ့စဉ် အမျှင်ဓာတ်ပါသော ဖျော်ရည်(fibre shake) သောက်သုံးပေးရမည်။

* ဆေးဖက်ဝင် ဟာဘယ်တီး(herbal tea) သောက်သုံးပေးရမည်။ (ရှေ့တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။)

* ဆေးဖက်ဝင် အပင်များဖြင့် စီမံထားသော အူမကြီးဆေးကြောပေးသည့် ဖော်မြူလာများကို ကျင့်သုံးပေးရမည်။

* အူဆေးခြင်း (၀၁) ဝမ်းချူခြင်းကို ယင်းအစီအစဉ်အား လိုက်နာကျင့်သုံးစဉ် နှစ်ကြိမ်မျှ ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။

* နှလုံးခုန်နှုန်း မြင့်တက်စေရန်နှင့် ချွေးထွက်စေရန် အေးရိုးဗစ်လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ဆောင်ပေးရမည်။

* ချွေးထုတ်ခြင်း(sauna) (သို့မဟုတ်) ရေပူချိုးခြင်းကို အူမကြီးဆေးကြောစဉ် အခါအားလျော်စွာ ပြုပေးရမည်။ အူမကြီးဆေးကြောခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးရှည်ကြီး ဤတွင် ပြီးပါပြီ။ ဤဆောင်းပါး မပြီးမီတွင် အကျိုးခံစားရကြောင်း ဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ပြောဆိုလာခြင်းမျိုးအချို့ ရှိခဲ့ပါသည်။ စာဖတ်သူအချို့ လိုက်နာကျင့်သုံး၍ အကျိုးခံစားရခြင်းအတွက် ဝမ်းသာရပါသည်။

မြန်မာ့ဆိုရိုးတွင် 'ဝမ်းတစ်လုံး ကောင်းလျှင် ခေါင်တောင် မခဲဘူး'ဟူသော ဆိုရိုးစကား ရှိ၏။ အူမကြီးသန့်စင်ကျန်းမာခြင်းဖြင့် အခြားသော တစ်ကိုယ်ရည် ကျန်းမာရေးကို အောက်ဘက်မှ ခံစားရမည်မှာ သေချာပါသည်။

အစားမရှောင်နိုင်သူများ သားငါးများရှောင်၍ သစ်သီးဝလံ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ စားပေးနိုင်ပါသည်။ မြို့နယ်အောင်၊ အရောင်စုံအောင် စားပေးရန် လိုပါသည်။ အနီရောင်၊ ခရမ်းရောင်၊ အနီရောင်၊ အဝါရောင်၊ လိမ္မော်ရောင် အသီးအနှံစုံအောင် ထည့်သွင်းစားသုံးပေးရပါမည်။ ယင်းသီးနှံများကို ဖျော်ရည်စက်တွင် ဖျော်ရည်ပျစ်(smoothie) အဖြစ် ပြုလုပ်သောက်သုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အသည်း၊ သည်းခြေအိတ်နှင့် ကျောက်ကပ်ကြောခြင်း အကြောင်းကို နောက်ဆောင်းပါးရှည်အတွက် ဆက်လက်ရေးသားသွားပါမည်။

ဟိန်း(ဘု)

ကြော်ငြာဆောင်ပါ။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တမ်း 0412 YR 004687

ရိုင်းစင် ၇/၂၀၀၈၊ တစ်ဆယ့်လ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ၊ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာမှုကြိုတင်အတည်အတည်(စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၀၀၀၇

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကူး အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လတ်တို့သတင်းပေး ခဲ့ဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပဲ။ ကျန်းမာရေးကောင်းတာကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေတိုင်းသွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ သူ့သားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ နီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ဆိုင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာ သား ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်း ဆေးဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖု၊ အသည်းအဆီဖုခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ဆီး လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလဲခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှုန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလဲထိုင်း ခြင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက် ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံ ကာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်း တာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း တစ်လက်ပဲဗျာ။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလဲထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေး က ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်း တို့ အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန္နလမ်းမြို့နှင့် မုံရွာမြို့တော်လမ်းခြင်မြို့၊ မြန်မာ့ဆေးဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါဦး

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း၊
မှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၀၀၁၁
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၆၆၁၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

ဂမ္ဘီရ-ရွှေသိင်္ခ

ပုဏ္ဏကတိုက်အောက်လမ်းပညာနှင့် အထက်ဂိုဏ်းဆရာလမ်းစဉ်

ကျွန်ုပ်ထံသို့ မောင်သက်မင်း
ဆိုသူ စာဖတ်ဝါသနာပါသူတစ်ဦး
ကြုံလျှင်ကြုံသလို ရောက်လာတတ်
၏။ ရောက်လာတိုင်း အင်တာနက်
ပေါ်မှ တက်လာသော ထူးဆန်းအံ့ဖွယ် ဂမ္ဘီရ
သတင်းတွေကို ဖောက်သည်ချကာ လက်တွေ့ပြသ
ပေးသည်။ တလောဆီက နိုင်ငံရပ်ခြားတစ်ခုမှာ
ဖြစ်လိုက်သော ပုဏ္ဏကတိုက် မှတ်တမ်းတင်ဗီဒီယို ရိုက်
ထားပုံတွေကို ပြသခဲ့သည်။

ထိုင်ခုံ၊ ဆိုဖာတွေ လေထဲ လွင့်ပျံနေပုံတွေ၊ ပန်းကန်
စင်ပေါ်က အိုးခွက်တွေ အလိုအလျောက် လွင့်ပျံနေပုံတွေ
အစုံတွေလိုက်ရသည်။ သို့သော် မည်သူတွေ ကိုင်မ၊ လာပြီး
လွင့်ပစ်နေပုံ၊ ရုပ်ဝတ္ထုပုံသဏ္ဌာန်ကို မမြင်ရ၊ မတွေ့ရချေ။

ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်က ဇာတ်ဒေသဖြစ်သော ကုမဲမြို့ ရွှေ
ဘုံသာကျောင်း အရှေ့ဘက်ရှိ အိမ်တစ်အိမ်ကို ပုဏ္ဏက
တိုက်ပြီး အုတ်ခဲတွေ ကျလာသဖြင့် ပြေးလွှားသွားရောက်
ကြည့်ရှုဖူးသည်။ ၎င်းအိမ်မှာ ရွှေဘုံသာဘုန်းကြီးကျောင်း
အရှေ့ဘက် အုတ်တံတိုင်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသောနေရာတွင်

ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်မှာ
အရှေ့ဘက်တွင် ရန်ကုန်-မန္တလေးသွား မော်တော်ကား
လမ်းမကြီး ရှိသည်။

ပုဏ္ဏကတိုက်ခံရသော အိမ်အနောက်ဘက်တွင် ရွှေ
သာဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းကြီးနှင့် ရှေးဟောင်းဘုရား
ငုတ်တို့များအပြင် တစ်ဆက်တည်းဆိုသလိုပင် လက်ဝဲ
လက်ခုပ်ပင် မြင့်မြင့်မားမား၊ ချုံနွယ်များရှိနေသော
သင်္ချိုင်းကုန်း၊ ကုလားသင်္ချိုင်းကုန်းတို့လည်း ရှိနေသ
၎င်းနေရာမှ အုတ်ခဲများ ရောက်လာသည်ဟု အိမ်ရှင်
က ပြောပြသည်။

ထိုစဉ်ကာလတွင် လက်ပံပင်နီနီရဲရဲအပွင့်များအနီးတွင်
ဇွန်ခွာအရပ်ဆိုးလွန်းသော လင်းတငှက်ကြီးများမှာလည်း
ညပ်ပင်းရှည်ရှည်နှင့် ရှိနေတတ်ကြသည်။ ပုဏ္ဏကတိုက်ခံ
သော အိမ်ရှင်ယောက်ျားနှင့် အနီးအနား ယောက်ျားသား
များလည်း အုတ်နီခဲလာရာအရပ်သို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများ
နှင့် ရှာဖွေကြပေမယ့် မည်သည့်အရာဝတ္ထုမျှ မတွေ့ရချေ။
သတ္တုချပြောရမည်ဆိုလျှင် ရွှေဘုံသာဘုန်းကြီးကျောင်း
ဆုတ်တံတိုင်းအနီးတွင် ဝက်မွေးခြင်းကို နာနာဘာဝတွေ
ကြိုက်မနှစ်သက်သဖြင့် ပုဏ္ဏကတိုက်ကြောင်း ပြောခဲ့ကြ
သည်။

ဒုတိယအကြိမ် ကျွန်ုပ်ကြုံတွေ့ရသည်မှာ ကူမဲမြို့၊
ချွယ်င်းမာရပ်ကွက်ထဲက ကုန်စုံရောင်းသည့်အိမ် သွပ်မိုး
သို့ နေဝင်ပြီး မှောင်ရှိသန်းချိန်တွင် အုတ်နီခဲလုံးများ
အနီးမှန်မှန် ကျရောက်လာပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း
အိမ်ရှင်မိန်းမများမှာ အနောက်ကျေးတောရပ်မှ ပြောင်းရွှေ့
လာသူများပီပီ အာကြမ်းလျှာကြမ်းနှင့် အော်ဟစ်ဆဲဆိုခဲ့ပုံ
များကို မှတ်မိနေပါသေးသည်။ ဤကဲ့သို့ ပုဏ္ဏကတိုက်
ခြင်း၊ အာဠာဝကမှော်ထိုးခြင်း ကိစ္စများကို ကျွန်ုပ်လည်း
စိတ်ဝင်စားသဖြင့် လေ့လာစုံစမ်း မေးမြန်းကြည့်ခဲ့သည်။

၎င်းတို့မှာ အောက်လမ်းဆရာတို့၏ အောက်လမ်းပညာ
ရပ်များနှင့် ပတ်သက်အကျိုးဝင်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။
သောကီဆိုင်ရာ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်တို့တွင် အထက်လမ်းပညာ
မှာ ရှိသလို အောက်လမ်းပညာဟုလည်းရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်
တို့၏ ဂန္ထိရစာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်းတို့လည်း ကြားဖူး၊
ခြင်းဖူး ကြုံဖူးကြပေလိမ့်မည်။ ပိုမို၍ထင်သာမြင်သာအောင်
ထင်ပြရပါလျှင် အထက်လမ်းပညာရှင်များမှာ ရွှေရင်ကျော်
ဂိုဏ်း၊ မဟိဒ္ဓိဂိုဏ်း၊ ပထမဂိုဏ်းဆရာ အမျိုးမျိုးတို့ကား
သူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းဂိုဏ်းဝင်ဆရာတို့
အနက်ကိုယ်၌ ဘုရားဂုဏ်တော်များ၊ နတ်မင်းကြီးများ၊ ထွက်
ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များက ဓာတ်စီးနေကြသည်ဟု ယုံကြည်
သက်ခံထားသည်။ ထိုထိုသော ဓာတ်စီးသူ ကိုယ်စောင့်
နတ်များ၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ သက်သတ်
သွတ်စားသုံးခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ကံငါးပါးထိန်းသိမ်းခြင်း
သည်ဖြင့် ကိုယ်ကျင့်တရားများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
ကျင့်ကြံကြရသည်။

ဤကဲ့သို့ ဂိုဏ်းဆိုင်ရာ ကျင့်စဉ်များကို ပါရမီထုံခွဲ
သူမှန်က စုန်း၊ နတ်၊ ပယောဂနှင့်တကွ မကောင်းမိစ္ဆာ၊

အောက်လမ်းဆရာများက ဖမ်းစားစီရင်ထားခဲ့သော် ရေတစ်
ခွက်တိုက်ရုံ၊ သစ်ရွက်နှင့် ဆေးတောင့်တိုက်ရုံမျှဖြင့် ပျောက်
ကင်းနိုင်သည်။ စေတစ်လုံးပိုင် ဆိုစကားအတိုင်း ပျောက်
စေ၊ ထွက်စေ ဆိုရုံမျှဖြင့် ပျောက်ကင်းနိုင်သည်ဟု အခိုင်
အမာယုံကြည်ထားကြလေသည်။ နောက်ဆုံး၌ ဂိုဏ်းဆရာ
ပဌာန်းလေးဆယ်၊ သမထကျင့်စဉ်များ နောက်ဆုံးအဆင့်
အထိ အောင်မြင်စွာ ဖြည့်ကျင့်ပြီးပါက ထိုသူပုဂ္ဂိုလ်သည်
ထွက်ရပ်လမ်းပေါက်သွားပြီဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

အထက်ဂိုဏ်းဆရာတို့၌ မိမိဂိုဏ်းဆိုင်ရာ အဆင့်ကို
(၃)ဆင့်၊ (၉)ဆင့် စသဖြင့် သတ်မှတ်ထားကြသော်လည်း
နောက်ဆုံးအဆင့်(အန္တိမ)၌မူ သားမယား၊ ဆွေမျိုးအားလုံး
ကို စွန့်လွှတ်ပြီး တစ်ဦးတည်း လှည့်လည်၍ တရားကျင့်
ခြင်း၊ ဘုရားတည်ခြင်း စသဖြင့် မိမိဘဝကို နိဂုံးချုပ်ကြ
ရမည်ဟု သတ်မှတ်ထားတတ်ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ သမထ
ကျင့်စဉ်များကို ကျင့်ခြင်း၊ ဂိုဏ်းဆိုင်ရာ စည်းကမ်းများကို
လိုက်နာခြင်း၊ တစ်ဦးတည်း လှည့်လည်၍ ဖြစ်သလို ဘုရား
နား၊ သုသာန်သင်္ချိုင်း ဧရပ်နား၌ နေထိုင်ခြင်း စသည်ဖြင့်
ကိစ္စများမြှောင် လူတို့ဘောင်နှင့် ကင်းနိုင်သမျှကင်းအောင်
နေထိုင်လာသော ဘိုးတော်ဝိဇ္ဇာတို့သည် အကြား၊ အမြင်၊
အသိများ ရှိနေပြီဟု ယုံကြည်တတ်ကြသည်။

ဆက်လက်၍ ဂိုဏ်းစစ်ဆရာမှန်များ၏ အထက်ဂိုဏ်း
လုပ်ငန်းများကို လေ့လာကြည့်လျှင် အစပထမ၌ စိတ်ပိုင်း
ဆိုင်ရာ တည်ကြည်လာအောင် (သို့မဟုတ်) စိတ်ဓာတ်မြှင့်
တင်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့အား စေတနာ
အပြည့်အဝဖြင့် ကူညီခြင်းကို တွေ့ရသည်။ ဒုတိယ၌မူ
အကျင့်ကို အခြေခံလာပြီး စိတ်ဓာတ်ပိုမိုမြင့်လာအောင် ကြိုး
ပမ်းထားသည်။ တခြားတစ်ဖက်တွင် သူတစ်ပါးအား သနား
စိတ်၊ ကိုယ်ကျိုးစွန့်စိတ်များ ပိုမိုအားသန်လာရန် ရည်ရွယ်
ထားပြီး အဘက်ဘက်မှ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာလာသောအခါ၌
လုံးဝစွန့်လွှတ်ခြင်းနှင့် သမထကျင့်စဉ်၌ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို
လုံးဝမြှုပ်နှံခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ထားလေသည်။

ဆိုလိုသည်မှာ အကြား၊ အမြင်၊ အသိစခန်းသည်
ဂိုဏ်းလုပ်ငန်းတို့၏ နောက်ဆုံးရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ဖြစ်
လေသည်။ ဂိုဏ်းဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပြောဆိုသောစကား
မှာ နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်သေးသောကြောင့် ပါရမီဖြည့်ခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်ဟူ၍ဖြစ်ပြီး ဘုရားတည်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊
သေတ္တာပို့ခြင်း၊ သက်သတ်လွှတ်စားခြင်း၊ မိလ္လာတီခြင်း

ဂူအောင်းခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း စသည်တို့မှာ ဂိုဏ်းဆိုင်ရာ အဓိကအလုပ် ဖြစ်လေသည်။

ဂိုဏ်းအလုပ်သည် ဗုဒ္ဓ၏ မုခပါဌ်တော်များဖြင့် စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်၍ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် များစွာရောနှောနေသော်လည်း အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ထေရဝါဒ၊ မဟာယာနနှင့် ဗြာဟ္မဏဝါဒမှ သက်ဆင်းလာသော တန္တရ၊ မန္တရ အယူအဆများ ရောနှောပေါင်းစပ်ထားသည့် အစီအစဉ်သာ ဖြစ်သည်။ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၊ ဂူအောင်းခြင်း၊ မီးလွတ်စားခြင်း၊ ဂါထာ၊ မန္တရား မန်းမှုတ်ခြင်း စသည်တို့မှာ ဗြာဟ္မဏတို့၏ အယူအဆပင်ဖြစ်သည်။ သမထကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ပါရမီဖြည့်သည်ဟု ယူဆခြင်းတို့မှာ မဟာယာနဗုဒ္ဓဝါဒ အယူအဆပင် ဖြစ်သည်။

ဂါထာ၊ မန္တရားများ၊ အင်းများ စသည်တို့၌ ဘုရားမုခပါဌ်တော်ပါနေခြင်း၊ ဂုဏ်တော်များ ပါနေခြင်းတို့မှာ ထေရဝါဒဝိဇ္ဇကတ်ထမှ စာပေများဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ယင်းတို့သည် ထေရဝါဒအရ ဖြစ်နေလေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဂိုဏ်းလုပ်ငန်း ခေါ် အထက်လမ်းဆရာတို့လမ်းစဉ်မှာ မြန်မာပြည်၌ ရှိခဲ့ဖူးသော မဟာယာနတို့၏အစီအစဉ်ကို နောက်မှ ရောက်လာသော ထေရဝါဒဝိဇ္ဇကတ်စာပေဖြင့် မျှတအောင် ပေါင်းစပ်ထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဂိုဏ်းဆိုင်ရာ အထက်လမ်းဆရာတို့အလုပ်သည် အကြား၊ အမြင်၊ အသိများကို ရနိုင်သည်။ စုန်း၊ နတ်၊ ပယောဂကို နှိမ်နင်းနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ဂုဏ်တော်များကို ဗုဒ္ဓက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သတ္တိစွမ်းရည်အတွက် ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ရွှေရင်ကျော်၊ မဟိဒ္ဓိ၊ ပထမ၊ မနောစိတ္တပ္ပ အစရှိသော အမည်အမျိုးမျိုးကို သုံးနှုန်း၍ တည်ထောင်ထားကြသော အထက်ဂိုဏ်းဆရာ ဂိုဏ်းချုပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ယင်းဂုဏ်တော်များကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ခန္ဓာကိုယ်၌ စုတ်ဖြင့် ထိုးပေးကြသလို မိုင်းကိုင်စက္ကူပေါ် ရေးထိုးထားသော စမအင်းများကိုလည်း သူ့အဆင့်လိုက် ဝမ်းထဲရောက်အောင် သောက်မျိုကြရသည်။ ဤသို့ အထက်ဂိုဏ်းဆရာအသီးသီးတို့၏ အဓိကစုတ်ထိုးပေါက်ပေးသော အမှတ်အသားများမှာ အောက်ပါအတိုင်း လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

အထက်ဂိုဏ်းဆရာတို့ ထိုးပေါက်ပေးသော

ဂိုဏ်းဆေးထိုးပုံအဆင့်ဆင့်

(၁) ဦးခေါင်းထိပ်တည့်တည့် - ဘုရား၊

- (၂) လက်ယာပခုံး - ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊
- (၃) လက်ဝဲပခုံး - ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊
- (၄) လည်ကုပ်၊ လက်၊ ကျော - ရှင်အာနန္ဒာ၊
- (၅) လျှာထိပ် - သိကြား၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊
- (၆) အာခေါင် - သိကြား၊ နဂါး၊
- (၇) ပါးစောင် - သိကြားဩဇာ၊ ဗြဟ္မာဩဇာ၊
- (၈) အပေါ်နှုတ်ခမ်း - ဗုဒ္ဓစက်၊ ဓမ္မစက်၊ သံဃာ့စက်၊
- (၉) အောက်နှုတ်ခမ်း - မာတုစက်၊ ဝိတုစက်၊
- (၁၀) နားဝ - ဝိဇ္ဇကတ်(၃)ပုံ၊
- (၁၁) နဖူး - ဝိဇ္ဇကတ်(၃)ပုံ၊
- (၁၂) လည်မျိုရင်ညွန့် - ဝိဇ္ဇကတ်(၃)ပုံနှင့် သုရဿတီ၊

ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း၌မူ အောက်ဆေးဟုခေါ်သော ဖုတ်၊ တစ္ဆေ၊ အစိမ်းသရဲများကို နှိမ်နင်းသော ဆေးများကို ထိုးကြလေသည်။

[အထက်၌ဖော်ပြထားသော အကြောင်းအရာများမှာ ရတနာ(၃)ပါး၊ မိဘ စသည်များ ပါဝင်ကြောင်း သတိပြုရ၏။]

သိရသို့မေဂါထာ

ယင်းသို့ ဆေးစီရင်ခြင်း၌ မူလအခြေခံမှာ သိရသို့မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌောဟူသော ဂါထာအရဖြစ်သည်။ ယင်းဂါထာသည် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသထံ၌ ရှင်အရဟံက နတ်မိစ္ဆာများနှင့်ထုတ်သောဂါထာဖြစ်ပြီး ယင်းဂါထာသည် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသထံသာသနာခေတ်က စတင်ပေါ်ပေါက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

[ဝိဇ္ဇကတ်၌ မပါရှိကြောင်း အရှင်ရာဟုလာ ပြုစုသည့် ဝိဇ္ဇကတ်လာ စိတ်တန်ခိုးနှင့် အကြားအမြင်ကျမ်းစာအရ စာမျက်နှာ(၁၅၆)တွင်ပါရှိသည်။]

ဆက်လက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာရမည်မှာ အထက်ဂိုဏ်းဝင် လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုဆေးများဖော်စပ်၍ ထိုးနှံရာ၌ မည်သည့်အရာများ ပါသနည်း၊ မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်များ ရှိနေသည်ဟူသော အချက်ကို အကဲခတ်ရန်ဖြစ်သည်။ အထက်၌ ဂိုဏ်းအသီးသီးတို့ ထိုးနှံသော အကြောင်းအရာများမှာ ဘုရားနှင့်တရ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝိဇ္ဇကတ်(၃)ပုံစောင့်နတ်သမီး၊ သိကြားဗြဟ္မာ စသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများသို့ မိမိခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို အပ်နှံထားသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ခံယူဆရမည်ပင် ဖြစ်သည်။

မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများသို့ အပ်နှံသောအခါ ထိုသူသည် အနည်းဆုံး ကတိနှစ်မျိုးကို တာဝန်ယူရမည်။

ဆရာလုပ်သူက ကန့်သတ်ပေးလိုက်သည်။ ယင်းနှစ်မျိုးမှာ သေရည်အရက်ကို မသောက်စားရ။ မိမိအိမ်သူမှတစ်ပါး တခြားအမျိုးသမီးများနှင့် မဖောက်ပြန်ရဟူသော ကတိတို့ ဝင်ဖြစ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး၌ ထိုးနှံထားသော အကြောင်းအရာများမှာ မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဖြစ်ကြသဖြင့် ယင်းခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ မည်သည့်စုန်း၊ နတ်၊ ပယောဂ၊ အစိမ်းသရဲများ မပူးမဝင် မကပ်နိုင်တော့ချေ။

သို့ရာတွင် မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို မပူး၊ မကပ်၊ မဝင်နိုင်ရုံ နှင့် ထိုမကောင်းသော မိစ္ဆာ၊ စုန်း၊ တစ္ဆေ၊ သရဲများကို နှိမ်နင်းနိုင်သည်ဟုကား မဆိုနိုင်သေးချေ။ မိမိကိုယ်ခန္ဓာ ကိုယ်၌ အပ်နှံထိုးထားပြီးသော အထက်ဂိုဏ်းဆေးများသည် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဂုဏ်တော်များသာ ဖြစ်ရာ ထိုဂိုဏ်းဆေးတို့ အာနိသင်ဖြင့် နတ်မိစ္ဆာများကို နှိမ်နင်းနိုင်မည်ကား မဟုတ်ချေ။ ၎င်းဆေးများသည် အမှန် စင်စစ်တွင် ကာကွယ်ဆေးများသာ ဖြစ်ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ထိုနတ်မိစ္ဆာအမှောင်များက မိမိမှတစ်ပါး အရပ်သူအရပ်သား၊ အိမ်သူအိမ်သားများနှင့်တကွ အခြား သတ္တဝါများကို နှိပ်စက်ကလူပြုခဲ့ငြားအံ့။ ကယ်မ၊ ရန်၊ ကူညီရန် တာဝန်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနှင့်တကွ ဂုဏ်တော်များကို မိမိခန္ဓာကိုယ်အား အပ်နှံထားသည့် တာဝန် နှိလဒေသလည်း။ ထိုသို့နှိမ်နင်းရန်အတွက် အောက်ဆေး ဟုခေါ်သော ဆေးများကို ထိုးနှံရပြန်သည်။ အောက်ဆေး နှုားကို ခါး၊ ပေါင်၊ ဒူးဆစ်၊ ခြေမျက်စိ၊ ခြေသလုံး၊ ခြေ ဖျံး၊ ခြေချောင်း၊ ဖဝါး စသည်တို့၌ ဂိုဏ်းအလိုက် ထိုးနှံ ကြလေသည်။

ထိုဆေးများ၌ နတ်မိစ္ဆာများနှင့် မတည့်သော (သို့မဟုတ်) နတ်မိစ္ဆာများကြောက်သော သယံဇာတပစ္စည်း၊ သတ္တုပစ္စည်း၊ သစ်ပင်သစ်ရွက် စသည်များ ပါဝင်သည်။ အင်းကိုထိုးသော ဂိုဏ်း၌လည်း နတ်နိုင်သောအင်းများကို ထိုးနှံကြလေသည်။ အထက်ဂိုဏ်း၌လည်း နတ်နိုင်သော အင်းများကို ထိုးနှံကြလေသည်။ အထက်ဂိုဏ်းဟူသမျှ၌ အောက်ဆေးတွင် ရတနာ(၃)ပါး၊ ဆရာ၊ မိဘ၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာများ မပါဝင်တော့ချေ။

အောက်ဆေး၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သူတစ်ပါးအား စာယံမ၊ ရန်ဖြစ်သည်။ အထက်ဆေးအရ အာဏာရှိနေပြီး ဖြစ်ရာ မကောင်းသောမိစ္ဆာများကို ဒဏ်ခတ်ခြင်း၊ မောင်း

ထုတ်ခြင်း၊ အမိန့်ပေး၍ ထိုနတ်မိစ္ဆာများကို နောင်မလုပ် မိအောင် ကျိန်စာတိုက်ခြင်းတို့ကို အောက်ဆေး၏ အာနိသင်ဖြင့် ပြုလုပ်ရလေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အထက်ဆေးဆိုသည်မှာ ကာကွယ်ဆေးဖြစ်၍ အောက်ဆေးဆိုသည်မှာ ကုသဆေး ဖြစ်လေသည်။ အထက်ဂိုဏ်းများတွင် ဂိုဏ်းကြီးသုံးဂိုဏ်းရှိသည်။

၎င်းတို့မှာ ဆေးဂိုဏ်း၊ အင်းဂိုဏ်း၊ မန္တရားဂိုဏ်းဟူ၍ ရှိပြန်သည်။ အင်းအိုင်၊ လက်ဖွဲ့များကို အသုံးပြုရာ၌ စီရင်သူ အထက်ဂိုဏ်းဆရာ၏စိတ်ဓာတ်က မည်မျှအတိုင်းအတာ အထိ နက်ရှိုင်းစွာ သက်ဝင်မှုရှိကြောင်း အချက်က အရေးကြီးလှပေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အထက်ဂိုဏ်းဆရာဆိုသူများမှာ ဂိုဏ်းဆေးအထပ်ထပ် ထိုးနှံထားပြီး စိတ်သမာဓိ အားကောင်းလာကာ ပယောဂဝေဒနာရှင်များကို ကုသပေးနိုင်ခြင်းဟု ပြောဆိုသတ်မှတ်ရပေလိမ့်မည်။

အောက်လမ်းပညာ

အောက်လမ်းပညာဆိုသည်မှာ အထက်လမ်းပညာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ မကောင်းသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအောက်လမ်းပညာကို သင်ကြားစဉ်မှာ ဘုရားရုပ်ပွားတော်၊ ဝိဇ္ဇကတိ စာအုပ်များနှင့် ဘုန်းကြီးဝတ်သော သင်္ကန်းစများကို ခြေဖြင့် နင်းထားရသည်။ မီးနေအဝတ်များကို မျက်နှာကြက် လုပ်ထားရသည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့အပြင် သင်္ချိုင်းမြေဖုတ်များကိုခေါ်၍ အစာကျွေးခြင်း၊ အစောင့်အဖြစ်မွေးထားခြင်းများ ပြုလုပ်တတ်ကြပြန်သည်။

အောက်လမ်းဆရာ ဖြစ်သွားကြသူများမှာ မိမိကိုယ်ခန္ဓာတွင် ပုဏ္ဏကဘီလူးပုံ၊ အာဠာဝက ဘီလူးပုံ စသည်ဖြင့်သော ဆေးထိုးနှံခြင်းမှ အစပြုပြီး ရခဲတတ်ကြ

သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤသို့ အောက်လမ်းပညာဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ ယခုဘဝအတွက်သာ လူ့ပြည်၌ နေရတော့သည်။ မကောင်းမှုအလုပ်ကိုသာ လုပ်ကိုင်ကြသူများဖြစ်၍ သေလွန်ပြီးနောက် အဝီစိသို့ကျရောက်ပြီး နောက်ထပ် လူ့ဘဝသို့သော်လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်သို့သော်လည်းကောင်း ရောက်ရန် အကြောင်းမရှိ။ အောက်ဘုံသို့သာ ရောက်ကြရမည်ဖြစ်၍ အောက်လမ်းပညာဟု ခေါ်ဆိုကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤဆောင်းပါးအစတွင် ကျွန်ုပ်တင်ပြခဲ့သည့် ပုဏ္ဏကတိုက်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းစာစစ်မှာလည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ သူနှင့်ပြိုင်ဘက်မိသားစုကို မလိုတမာအမုန်းပွား၍ အောက်လမ်းဆရာအကူအညီဖြင့် အိမ်အတွင်းသို့ အချိန်မှန်မှန် ခဲလုံးများ(၃)တုံးဆိုလျှင် (၃)ကြိမ်ပေါက်နေတတ်သည်။ သို့သော် အိမ်ရှင်လူများကို ခဲလုံးများ မထိမှန်ခြင်း ကိစ္စများမှာလည်း လွန်စွာမှထူးဆန်းသော ပုဏ္ဏကတိုက်ခံရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သောလေး၊ငါးနှစ်ကျော်လောက်က ရန်ကုန်မြို့၊ မြေနီကုန်းလမ်းဆုံရှိ တိုက်ခန်းတစ်ခန်းတွင်လည်း ပုဏ္ဏက

တိုက်ခဲ့ကြောင်း နာမည်သတင်းကြီးနေ၍ လူတွေ ဝိုင်းအုံကြည့်ခဲ့ကြသည့် ဖြစ်ရပ်လေးကိုလည်း အမှတ်ရကြလိမ့်ဦးမည် ထင်ပါသည်။ ထိုစဉ်ကာလမှာ မီဒီယာစာနယ်ဇင်း လွတ်လပ်ခွင့်မရှိသေးသဖြင့် နယ်မှ စာဖတ်ပရိသတ်တွေက သိရှိလိုက်ကြလိမ့်မည် မထင်ပါ။ သို့သော် နယ်တကာရပ်တကာမှ လူများကမူ ပုဏ္ဏကတိုက်ခြင်းကား အောက်လမ်းဆရာတို့၏ အတတ်ပညာတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းသိရှိနေတတ်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ပုဏ္ဏကတိုက်ခြင်းအပါအဝင် မကောင်းမှုအကုသိုလ်ဒုစရိုက်အလုပ် မှန်သမျှကို လုပ်ကိုင်ကြသူများမှာ အောက်လမ်းပညာဖြစ်ပြီး ကောင်းမွန်သော ကုသိုလ်ပါရမီသုခကို ဆောင်ရွက်ကြသူများကိုမူ အထက်ဂိုဏ်းဆရာဟု ခေါ်ဆိုသတ်မှတ်ရမည်ပင် ဖြစ်သည်။

ဂန္ထီရ-ရွှေသိင်္ခ

ကျမ်းကိုး

- * ရှင်ရာဟုလာ၏ ပိဋကတ်လာ စိတ်တန်ခိုးနှင့် အကြားအမြင်။
- * စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပုံများ။

မန္တလေး-နေပြည်တော် ဆရာလှ၏ မြေးတပည့်

ဆရာမကြီး ဒေါ်စောဦးခံ (ရှမ်းမြည်)

B.A (History)

ဗေဒင် လက္ခဏာ ဝေဒပညာရှင်

စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည့်ကိစ္စအဝဝကို ရှမ်းပညာစစ်စစ်၊ အံ့ဖွယ်နက်နဲဆန်းကြယ်သော 'အထူးယတြာများဖြင့် ထက်မြက်စွာ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

ပူပြင်းလှသည့် နှလုံးသားခံစားချက်ရှိသူများ အေးချမ်း၊ ပျော်ရွှင်၊ တည်ငြိမ်၊ သာယာသော ဘဝအလှ ရရှိစေရန် ဆရာမကြီးထံ လာရောက်ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။

(တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ)နေ့များမှအပ နေ့စဉ် ဟောခန်းဖွင့်ပါသည်။

ဟောခန်း - အမှတ်(၁၆)၊ အနောက်ဘက်မုခ်၊ ကျိုက်ဝိုင်းဘုရား၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ ၇၃ ၂၄၀ ၇၉၆ | ၀၉ ၃၂ ၂၂ ၇၇ ၉၇

ဦးကြီးမောင်တို့၏ တရားဝိုင်းက ညတိုင်းလိုလို ရှိသည်။ ဦးကြီးမောင်တို့၏ အိမ်ရှေ့ မန်ကျည်း မင်ကြီးအောက် ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ရေနွေးကြမ်းဝိုင်းနှင့် လက်ဖက်ဝိုင်းနှင့် ဖြစ်၏။

ဒါရိုက်တာမျိုးဇော်အောင် မောင်ပီဌကတ်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ဦးကြီးမောင်၏ဇနီး ဒေါ်မြမေက ၎င်းတရားဝိုင်းအတွက် ရေနွေးလိုလျှင် ရေနွေး၊ လက်ဖက်လိုလျှင် လက်ဖက် ဒိုင်ခံ၍ လိုအပ်တာမှန်သမျှ စီစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးရလေသည်။

ဦးကြီးမောင်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက် စလုံးက သဘောမနောကောင်းကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။

*ဒီနေ့ည ဘာအကြောင်းများ ဆွေးနွေးကြရင် ကောင်းမလဲ
ကိုကောင်းမြတ်၊ လုပ်စမ်းပါဦး
ဗျာ

ဦးကြီးမောင်က
ရေနွေးများ ငှဲ့ထည့်ပေးရင်း
ဦးကောင်းမြတ်ကို
မေးလိုက်၏။

ဦးကောင်းမြတ်
ဆိုသူမှာ ထိုဝိုင်းတွင်
အသက်အကြီးဆုံးနှင့် ပညာအတတ်
ဆုံးဟု အားလုံးက အထင်ရှိကာ သတ်မှတ်
ထားခြင်း ဖြစ်လေ၏။

အမှန်တကယ်တော့ ဦးကောင်းမြတ်မှာ ဝါတော်(၁၀)ဝါ ရပြီး
နောက်၌ လူဝတ်လဲကာ လူ့ဘောင်လောကထဲ ပြန်ဝင်လာသော လူပြန်
တော်တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ လူပြန်တော်ဆိုသည်မှာ ဘုန်းကြီး
လူထွက်ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်လေသည်။

*ဒီမယ် ကိုကြီးမောင်၊ ကျုပ် ဆွေးနွေးချင်တာက အဲလေ...ဆွေးနွေး
ချင်တာမဟုတ်ဘူး၊ မေးခွန်း မေးချင်တာ။ ခင်ဗျားတို့တွေထဲက ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က
ပိုပြီးဗဟုသုတများတယ်ဆိုတာ သိချင်တာ။ ခုလို ပြောရတာကလည်း ပညာ

စမ်းတယ်လို့ မထင်စေချင်ဘူး။ တစ်ယောက်က မေးရင် ကျန်တစ်ယောက်ကဖြေ၊ အဲဒီလို သဘောမျိုးနဲ့ အမေး၊ အဖြေ လုပ်ကြရင် အားလုံး ဗဟုသုတလည်းရ၊ ပညာလည်းရ ကျုပ်ကတော့ ပိုပြီးကောင်းမယ်ထင်တယ်။ တစ်ယောက်မသိတာ တစ်ယောက်သိရတာပေါ့။ အဲဒီသဘောပါ။ ခင်ဗျား ဘယ်လိုသဘောရသလဲ မသိဘူး။

လူပြန်တော်ကြီး ဦးကောင်းမြတ်က အစပျိုးပေးလိုက်သောကြောင့် ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း 'ဒါ...အင်မတန်ကောင်းပါတယ်' ဟု ဝိုင်း၍ထောက်ခံကြလေ၏။

'ကဲ...ဦးကောင်းမြတ်က စလိုက်တာဆိုတော့ ဦးကောင်းမြတ်ကပဲ စပြီးမေးဗျာ။ ဦးကောင်းမြတ်ရဲ့ အမေးကို တစ်ယောက်က မဖြေနိုင်လည်း ကျန်တစ်ယောက်ကတော့ ဖြေနိုင်ကောင်း ဖြေနိုင်မှာပါ။ အားလုံးမဖြေနိုင်တော့မှ ဦးကောင်းမြတ်က အဖြေပေးပေါ့' ဟု ဦးအောင်မောင်းက လက်ဖက်တစ်ဖွန်း ခပ်ဝါးရင်း အဆိုပြု၏။

'ဒါပေါ့ဗျာ...ခင်ဗျားတို့ မဖြေနိုင်ရင်တော့ ကျုပ်မေးတဲ့လူက ဖြေရမှာပေါ့။ ဒါမှ သဘာဝကျမှာလေ၊ မဟုတ်ဘူးလား။

'ဟုတ်ပါတယ်။ ဦးကောင်းမြတ် မေးပါတော့' ဟု မောင်ဘလုကဆိုတော့ မောင်ဘလုဆိုသူမှာ အားလုံးထက် အသက်အငယ်ဆုံး လူရွယ်တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

'ဒါဆို ကျုပ်မေးမယ်။ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ အသက်ရာကျော်နေသွားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်(၉)ဦး ရှိပါတယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်(၉)ဦးက ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ' ဟု မေးလိုက်ရာ တစ်ဝိုင်းလုံး ပါးစပ်ဟောင်းလောင်း ဖြစ်သွားကြ၏။

၎င်းမေးခွန်းအား မဖြေဆိုနိုင်ကြပေ။ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်၍ နေကြလေ၏။

'ခင်ဗျားတို့ကိုကြည့်ရတာ တစ်ယောက်မှ မဖြေဆိုနိုင်ပုံ မပေါ်ဘူး။ ကျုပ်ပြောတာ ဟုတ်မလား မသိဘူး။

'ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်မဖြေနိုင်တာတော့ ဝန်ခံပါတယ်။ ကျန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တော့ မသိဘူး' ဟု ဦးအောင်မောင်းက ဝန်ခံစကားဆို၏။

ထိုအခါ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း-

'ကျုပ်တို့လည်း မဖြေနိုင်ဘူး။ ဦးကောင်းမြတ်ပဲ အဖြေပေးပါ' ဟု တောင်းဆိုလေ၏။

'ကျုပ် ခုလိုမေးတာ ဆရာကြီးလုပ်ချင်လို့၊ ပညာစမ်းချင်လို့ မဟုတ်ဘူးနော်။ ကျုပ် အစောကြီးကတည်းက

ပလ္လင်ခံထားပြီးပြီ။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သိပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကလည်း ဦးကောင်းမြတ်ကို ပညာစမ်းတယ်လို့ မထင်ပါဘူးဗျာ' ဟု ဦးစိန်ဖေက ရေနွေးသောက်နေရင်းက ခွက်ကို စားပွဲပေါ်ချရင်းဆို၏။

'မမ္မမိတ်ဆွေတွေပဲဗျာ။ အဲဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်ရမှာဟေ့၊ ဒါဆို ကျုပ် အဖြေပေးတော့မယ်။

- (၁) ဝိသာခါ
- (၂) ပေါက္ခရာသာတိပုဏ္ဏား၊
- (၃) ဗြဟ္မာဟုပုဏ္ဏား၊
- (၄) သေလပုဏ္ဏား၊
- (၅) အရှင်အာနန္ဒာ၊
- (၆) အရှင်ကဿပ၊
- (၇) အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊
- (၈) ဘာဝရီပုဏ္ဏား၊

(၉) အရှင်ဗာကုလ စတဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် (၉)ဦးပါပဲဗျာ' ဟု ဦးကောင်းမြတ်က ဖြေကြားပြီး ရေနွေးကိုငဲ့၍ သောက်လေ၏။

ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း ရေနွေးငဲ့၍ သောက်ကြလေရာ ရေနွေးတစ်အိုး ကုန်လေ၏။

'မမြမေရေ... ရေနွေးတစ်အိုးလောက် လုပ်စမ်းသိဦးဟ' ဟု အသံပြုရင်း ဦးကြီးမောင်က ၎င်း၏ဇနီး ဒေါ်မြမေကို လှမ်း၍ ခေါ်လေ၏။

ဒေါ်မြမေကလည်း ရေနွေးအိုးကျိုနေရင်းက-

'မဆူသေးလို့ ကိုကြီးမောင်ရေ...ခဏလေးစောင့် ကျုပ် မီးစောင့်ထိုးပေးနေပါတယ်' ဟု အသံပြန်၍ပြုလေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် အသက်(၁၅)နှစ်အရွယ် ကောင်လေးတစ်ယောက် ခြံရှေ့က ဖြတ်သွားတာမြင်၍ ဦးကြီးမောင်က လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

'ဟိတ်...ချာတိတ်၊ ခဏလာပါဦးကွယ်'

ချာတိတ်လည်း ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပင် ဝိုင်းလျှောက်လာပြီး 'ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ပါသလား အဘ' ထိုချာတိတ်က ပြန်မေးလေ၏။

'အေး...ဟုတ်တယ်၊ မင်းကို ခေါ်တာ။ လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ရှိတယ်။ ဘာတို့ကို ရေနွေးတစ်လောက် ဝယ်ပေးစမ်းပါကွယ်' ဟု ဦးကြီးမောင်က အညီတောင်းရင်း အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံနှင့် ရေနွေးကရက်

လှမ်းပေး၏။

‘ဟုတ်ကဲ့’ဟု ချာတိတ်က ဆို၍ ရေနွေးအိုးနှင့် ပိုက်ဆံကို ယူ၍ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

‘ဒါနဲ့ ဦးကြီးမောင်၊ ဒီချာတိတ်ကို ကျုပ်တို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ မမြင်ဖူးပါဘူး။ ဘယ်က ကောင်လေးလဲဗျာ’ဟု ထိုင်နေသော ဦးကျော်ခေါင်က မေးလေ၏။

‘ဒီကလေးတို့ မိသားစု ကျုပ်တို့ ရပ်ကွက်ထဲ ပြောင်းလာတာ သိပ်တော့မကြာသေးဘူး။ လပိုင်းလောက်ပဲ ရှိဦးမယ်။ လူချင်း မြင်ဖူးတွေ့ဖူးရုံသာရှိတာ။ သူ့မိသားစုနဲ့ အိမ်ကလေးရဲ့ နာမည်တောင် ကျုပ်က သိတာမဟုတ်ဖူး’ဟု ဦးကြီးမောင်က ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

‘ချာတိတ်က သွက်သွက်လက်လက်ပဲဗျ။ အင်မတန် ဖင်ပေါ့မယ်ပုံပဲ။ သူ့မိဘတွေက ဘာအလုပ်အကိုင်များ လုပ်သလဲ မသိဘူး’ဟု ကိုဘလုဆိုသူက စပ်စပ်စုစု မေးနေသည်။

‘ဘာလုပ်မှန်းတော့ ကျုပ်လည်း မသိဘူး။ ကဲပါ။ စကားဝိုင်း ပျက်သွားဦးမယ်။ ကျန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း မေးကြဦးလေဗျာ။ ခင်ဗျားတို့မေးတာ ကျုပ်လည်း ဖြေကြည့်ချင်သေးတယ်။ မေးပါ။ အားမနာပါနဲ့။ တစ်ယောက်ယောက် မေးစမ်းကြည့်ပါ’

ဦးကြီးမောင်က စကားဝိုင်းကို ပြန်ဆက်ပေးသဖြင့် ဦးကျော်ခေါင်က-

‘ဦးကြီးမောင်က အကြားအမြင် များတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ထက်စာရင် ဗုဒ္ဓဝင်နဲ့စပ်မှာပါ။ ကျွန်တော် မေးမယ်’

‘မေးပါ ကိုကျော်ခေါင်၊ မေးမှမြန်းမှ ကျုပ်တို့အဖွဲ့သားတွေ ဗဟုသုတရကြတာပေါ့ဗျာ’ဟု ဦးကြီးမောင်က ထောက်ခံပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဦးကျော်ခေါင်ဆက်၍-

‘ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ သက်တော်(၈၀)၊ ဝါတော်(၄၅) ဝါမှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ကျွန်တော်သိချင်တာက ဗုဒ္ဓရဲ့ကြင်ရာတော် ယသော်ဓရာဒေဝီ မိဖုရားကြီးဟာ သက်တော်ဘယ်လောက်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတယ် ဆိုတာရယ်၊ နောက်တစ်ခုက ဘုရားရှင်လက်ထက်မှာ ညီတော်သူမနုမထေရ်အား ခရီးဝေးသို့ ဆွမ်းခံကြွရမည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သံဃာတွေ မပါစေဘဲ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရသော ရဟန်းတို့ကိုသာ လိုက်ကြစေဟု မိန့်တော်မူလိုက်၍ အဘိညာဉ်

ခြောက်ပါးဆိုတာ သိချင်ပါတယ်’ဟု အားလုံးကို မေးလိုက်လေသည်။

ဦးကျော်ခေါင်ကပင် ဆက်၍-

‘ကျွန်တော့် အခု အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးကို တစ်ချိန်က ဖတ်ဖူးပါတယ်။ အခုတော့ မေ့တော့တော့ဖြစ်နေလို့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပြန်ပြီးမှတ်ထားချင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဦးကောင်းမြတ်တို့၊ ဦးကြီးမောင်တို့က သိရင် ကျွန်တော်အပါအဝင် အားလုံးသိရှိမှတ်သားနိုင်အောင် ဖြေပေးစေချင်တယ်’

‘ဒီမယ် ကိုကျော်ခေါင်..အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် ကျုပ်လည်း ခင်ဗျားလိုပဲ မေ့တော့တော့ဖြစ်နေတယ်။ ကဲ.. ကျန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ သိရင် ဖြေပေးလိုက်ပါဗျာ’

ဦးကြီးမောင်မှာ အဖြေမပေးနိုင်သောကြောင့် ဦးကျော်ခေါင်၏ မေးခွန်းမြားချက်ကို ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များဆီသို့ ဦးလှည့်ပေးလိုက်လေ၏။ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာလည်း ဦးကျော်ခေါင်၏ မေးခွန်းကို မဖြေနိုင်၍ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်၍ နေကြလေ၏။ ဦးကောင်းမြတ်ကတော့ လက်ဖက်လေးမြို့ပြီး ငြိမ်၍ ထိုင်နေလေ၏။

‘ကဲ..ကိုကျော်ခေါင်၊ မေးခွန်းကို ဖြေနိုင်တဲ့လူ မရှိတဲ့အတွက် ကိုကျော်ခေါင်ပဲ အဖြေပေးလိုက်ပါတော့ဗျာ’ဟု ဦးကြီးမောင်က ဦးကျော်ခေါင်ထံသို့ ထပ်မံမြားဦးပြန်လှည့်ပေးလိုက်ပြန်လေ၏။

‘ဟို..ကျုပ်ကလည်း ဝါးတားတားဖြစ်နေလို့ မဖြေနိုင်ဘူး ကိုကြီးမောင်ရေ။ မေးတုန်းကတော့ အခက်ဆိုပြီး မေးတာပဲ။ ခုတော့ ကျုပ်လည်း ကိုယ့်မေးခွန်းကို ပြန်မဖြေနိုင်လို့ ခက်နေရပြီဗျာ။ ဘယ်စာအုပ်ထဲမှာ ပါမှန်းတောင် ကျုပ် မသိတော့ဘူးဗျာ’ဟု ဦးကျော်ခေါင်က ခေါင်းလေးတစ်ယမ်းယမ်းနဲ့ ဆိုလေ၏။

ထိုစဉ်မှာပင် ရေနွေးသွားဝယ်ခိုင်းထားသော ချာတိတ်လေးက ပြန်၍ရောက်လာလေ၏။

‘အဆင်ပြေလား ချာတိတ်’ဟု ဦးကြီးမောင်က ဆီးမေးသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အဆင်ပြေပါတယ် အဘ’ဟု ဖြေဆို၍ ချာတိတ်က ရေနွေးကရားအိုးကို ဦးကြီးမောင်အား လှူ၍ ပေးလေ၏။

‘ဒီမယ် ကိုကျော်ခေါင်..ခင်ဗျားရဲ့မေးခွန်းကို ကျုပ်တို့က မဖြေနိုင်သလို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်လည်း မဖြေနိုင်ဘူးတော့ ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ။ အဲ..နောက်တစ်ခုသက်

မေး

ဟု ဦးကြီးမောင်က ပြောလိုက်ရာ ထွက်မသွားသေးဘဲ ရပ်နေသော ချာတိတ်က 'ဘာမေးခွန်းလဲ အဘ'ဟု ဝင်စပ်စုလေ၏။

သည်တွင် ဦးကျော်ခေါင်က 'အသာနေစမ်း ချာတိတ်၊ မင်းကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ လူကြီးပိုင်းထဲ ဝင်မပါနဲ့။ မင်းပြန်တော့'ဟု ဆီးဟောက်လိုက်သဖြင့် ချာတိတ်လည်း မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် အားလုံးကိုကြည့်ပြီး ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ လှည့်၍ထွက်ခွာသွားလေ၏။

သည်တွင် 'ဟေ့...ချာတိတ်၊ ခဏနေဦး'ဟု ဦးကြီးမောင်က လှမ်းတားပြီး 'လာခဲ'ဟု ဆက်ပြောလိုက်သဖြင့် ချာတိတ်လည်း ပြန်လှည့်လာလေ၏။

'မင်း...အသက်ဘယ်နှစ်နှစ်ရှိပြီလဲ'ဟု ဦးကြီးမောင်က ချာတိတ်ကို မေးလိုက်၏။

'(၁၅)နှစ်ပါ အဘ'ဟု ချာတိတ်က ဖြေကြားလေ၏။

'မင်း စောစောက ဘာမေးခွန်းလဲ အဘလို မေးလိုက်တာ ကြားပါတယ်။ အဲဒါကို အဘက စိတ်ဝင်စားလို့ မင်းစိတ်ထဲမှာ ငါတို့ ဘာမေးနေကြတယ်လို့ ထင်လို့လဲ'ဟု ဦးကြီးမောင်က ချာတိတ်ကလေးကို အေးဆေးစွာအကဲခတ်၍ စူးစမ်းသလို မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ချာတိတ်က-

'မသိပါဘူး အဘ၊ လူကြီးတွေ လက်ဖက်ရည်ပိုင်းတွေမှာ စကားပြောတတ်ဆိုတတ်ကြတာက ဘာသာရေးကိစ္စတွေ ပါတတ်လို့ပါ'ဟု ချာတိတ်က ဦးကြီးမောင်၏ အမေးကို ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။

'ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့ ဘာသာရေးအကြောင်းတွေပဲ ပြောနေကြတာ။ ဒီက ကိုကျော်ခေါင်က ယသော်ခရာဒေဝီ မိဖုရားကြီးရဲ့ သက်တော်ဘယ်အရွယ်လောက်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတယ်၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးဆိုတာ ဘာတွေလဲလို့ မေးတာ ငါတို့က မဖြေနိုင်လို့ သူ့ကိုပဲ ပြန်မေးနေတာ'

ဟု ဦးကြီးမောင်က ပြောလိုက်ရာ ချာတိတ်ကလေးက 'အဘတို့ သိပါလိမ့်မယ်၊ အသက်ကြီးလို့ မေ့နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်'ဟု ဖြေကြားရင်း ဦးကျော်ခေါင်ဆိုသူအား ပြုံး၍ ကြည့်လိုက်လေ၏။

သည်တွင် ဦးကျော်ခေါင်က ချာတိတ်က မခံချင်စိတ်ဖြင့်-

'ဟာ...မင်းက လေလုံးမနည်းပါလားကွ။ နေစမ်းပါ

ဦး။ မင်းကရော ငါမေးတဲ့ မေးခွန်းကို သိလို့လား'

ဟု လေသံခပ်မာမာဖြင့် ချာတိတ်အား မေးလိုက်ရာ ချာတိတ်က 'ဟုတ်ကဲ့၊ သိပါတယ်'ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလေ၏။

ချာတိတ်ဆီသို့ တစ်ပိုင်းလုံးက အကြည့်တွေ ရောက်ရှိသွားပြီးလျှင် ငြိမ်ထိုင်နေသော ဦးကောင်းမြတ်က-

'လောကမှာ သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားဆိုတာပဲ ကျုပ် ကြားဖူးတယ်။ အခုတော့ သက်ငယ်စကား သက်ကြီးကြား ဆိုသလို ဖြစ်နေပြီဗျို့။ ကဲ...လုပ်စမ်းပါဦး။ ခြေစမ်းပါဦး ချာတိတ်ရယ်'ဟု သံရော်သလိုအပြုံးဖြင့် ရယ်ချင်ပြုံးတုံ့ မပြုံးတုံ့ဖြင့် မေးလိုက်လေတော့၏။

ထိုအခါ ချာတိတ်က 'ယသော်ခရာဒေဝီမိဖုရားကြီးက သက်တော်(၇၈)နှစ်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပါတယ် အဘ'ဟု ဖြေကြားလိုက်လျှင် တစ်ပိုင်းလုံးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တအံ့တဩ ဖြစ်ကုန်ကြလေ၏။

သည့်နောက် ဦးကျော်ခေါင်ကပင် 'အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးဆိုတာကရောကွာ'ဟု ဆက်၍ မေးလိုက်ပြန်လေ၏။

'ဘုရားရှင်လက်ထက်မှာ ပုထုဇဉ်သံဃာတွေ မပါဘဲ ဝေးလံတဲ့ခရီးဝေးကို သွားတဲ့အခါ ဆလတ်ညှော်တဲ့ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရသော ရဟန်းတွေသာ လိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးကတော့-

- (၁) ဣဒ္ဓိဝိဒ - ထူးထူးပြားပြား ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း၊
- (၂) ဒိဗ္ဗသောတ - နတ်ကဲ့သို့ ကြားနိုင်ခြင်း၊
- (၃) ပရစိတ္တ ဝိဇာနန - သူတစ်ပါးတို့၏အကြံကို သိနိုင်ခြင်း၊
- (၄) ပုဗ္ဗေနိဝါသ - ရှေးဖြစ်သော ဘဝစဉ်ကို အောက်မှ နိုင်ခြင်း၊
- (၅) ဒိဗ္ဗစက္ခု - နတ်ကဲ့သို့ မြင်စွမ်းနိုင်ခြင်း၊
- (၆) အာသဝက္ခယ - ကိလေသာတို့မှ ကုန်ခန်းကင်းလွတ်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်'ဟု ချာတိတ်က မဆိုင်းမညီလျှင်မြန်စွာ တစ်လုံးချင်း အဓိပ္ပာယ်ရှင်းအောင် ဖြေကြားလိုက်လေ၏။

ဦးကြီးမောင်၊ ဦးကောင်းမြတ်နှင့်တကွ အားလုံးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မှင်တက်မိသလို ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်၍ သွားလေတော့၏။

မေးခွန်းမေးသော ဦးကျော်ခေါင်သည်ပင် ချာတိတ်ကလေးသော သူငယ်ကို သူ ဝိုးတဝါးဖြစ်နေသော မေးခွန်းများ

ဖြေဆိုနိုင်၍ ဘယ်လိုကောင်လေးလဲဟု စိတ်မှထင်ကာ တအံ့တသြ ဖြစ်မိလေတော့၏။

အတန်ကြာမှ ဦးကြီးမောင်က-

‘နေ့စမ်းပါဦးကွယ်။ မင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒါတွေ သိနေတာလဲ။ မင်းအသက်က (၁၅)နှစ်ကျော်ဆို’ဟု မေးလိုက်ရာ ချာတိတ်က ‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’ဟု ပြန်၍ဖြေကြား၏။

‘မင်းနာမည်က’

ဦးကျော်ခေါင်က ဖြတ်၍ ချာတိတ်၏အမည်ကို မေးလိုက်လေ၏။

ချာတိတ်က-

‘ကျွန်တော့်နာမည်..မောင်ပိဋကတ်လို့ ခေါ်ပါတယ် အဘ။ အိမ်က မိဘတွေပေးတဲ့ နာမည်တော့ မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျား။ ဆရာတော်ကြီး ဥပဇ္ဈိတပေးတဲ့ နာမည်ပါ အဘ’

ဟု ချာတိတ်က သွက်လက်စွာ ပြန်၍ဖြေကြားလိုက်ရာ ထိုင်ကြည့်နေသော ဦးကြီးမောင်က-

‘ဟ..အမည်နာမကလည်း အဆန်းပေပဲကွယ်။ နေ့စမ်းပါဦး၊ မင်း ဘယ်အတန်း ရောက်ပြီလဲ ပြောစမ်းပါဦး’ ဟု မေးလိုက်လေ၏။

ချာတိတ်က ‘ခေတ်ပညာကျောင်းက အတန်းတော့ ကျွန်တော် မနေရဖူး အဘ’ဟု မောင်ပိဋကတ်ဆိုသူက ပြန်၍ဖြေကြားလေ၏။

‘ဒါဖြင့် ဘယ်ကျောင်းက အတန်းရှိတာလဲကွ’ဟု ဦးစိန်ဖေဆိုသူက ကြားဖြတ်ဝင်မေးလိုက်၏။

ထိုခေါ မောင်ပိဋကတ်က-

‘ဘဘုန်းကြီးကျောင်းက အတန်းတော့ ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဘက အကြီးတန်း အောင်ပြီးပါပြီ အဘ’ဟု ဖြေကြားလိုက်ရာ တစ်ဝိုင်းလုံး ဘာစကားမှ မပြောနိုင်တော့ဘဲ မီးပုံပေါ် မိုးကြိုးရွာချလိုက်သလို တစ်ခါတည်း တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်၍ သွားလေတော့၏။

မောင်ပိဋကတ်ဆိုသော ချာတိတ်သူငယ်လေး ဘယ်အချိန်က နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခွာသွားမှန်းကိုပင် ဦးကြီးမောင်တို့ လူကြီးဝိုင်းကပုဂ္ဂိုလ်တွေ သတိမထားမိလိုက်ကြပေ။

‘ဪ..ကြီးငယ်မဟု သူ့အစွယ်နဲ့သူကတော့ ထက်နေကြတာပဲ။ ဪ..မောင်ပိဋကတ်’ဟု ဦးကြီးမောင်မှာ တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်ရင်း တွေးနေမိလေတော့သည်။

ဒါရိုက်တာမျိုးဇော်အောင်

ဘုရားသုံးဆူ တည်ဖို့ရန်အတွက် အဘဓိဇ္ဇာတို့ရဲ့ အိပ်မက်ပေးစေခိုင်းချက်အရ

အထူးအဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် သာသနာပြုလျက်ရှိသော

ဆရာမကြီးဒေးဖိုးဖိုး

စိတ်မနောအာရုံ အကြားအမြင်လက္ခဏာဖြင့် (ဂျရက်သားသမီးများစွာ) ဖြစ်ပေါ်တတ်သည့် ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ အချစ်ရေးနှင့် အိမ်ထောင်ရေး၊ ကလေးအမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်အမည်ပေးခြင်း၊ အိမ်၊ မြို့၊ ကား၊ ဟိုက်ခန်း၊ မြေကွက်၊ ရောင်းရန်၊ ဝယ်ရန်နှင့် ရာထူးတိုးရန်အတွက် အပြောင်းအရွှေ့ပြုလုပ်ခြင်း၊

မင်္ဂလာရက်ရွေးခြင်းနှင့် တခြားသောကိစ္စအဝဝ အားလုံးတို့ကိုပါ အထူးယတြာ၊

ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ပညာဖြင့် ဆရာမကြီးက မေတ္တာ၊ စေတနာ ရှေ့ထားပြီး

အထူးဆောင်ရွက် ကူညီပေးနေပါသည်ရှင်။ အားလုံးသော ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း တိုက်စိတ်နှစ်ဖြာ တျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်မှန်ရှိသော မဟာဝိဇယဘုရား(မြောက်ဘက်မှန်)၊ ဓာတ်နန်းအမှတ်(၇) ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဇွန်း - ၀၉ ၇၃၀ ၂၇၇၃၂ ၊ ၀၉ ၄၂၁၀ ၂၁၁၆၀

ဆောင်းဦးပေါက်အချိန် ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်၍ မိုးပါးသွားကာ မိုးမရွာသလောက်အချိန် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ရာသီဥတုမှာလည်း စိုစွတ်မနေတော့ဘဲ ခြောက်သွေ့လာခဲ့လေပြီ။ နေ့ဘက်တွင် နေပူရှိန်ဖြင့် ပူနွေးသော်လည်း နေပူချိန် ကွယ်ပျောက်ကာ ညဘက်ရောက်လာလျှင် အအေးဓာတ်ဝင်လာသဖြင့် အေးနေလေသည်။

ထိုသို့အေးသည့် အချိန်အခါမျိုးတွင် မြို့နေလူတန်းစားများက အနွေးထည်၊ ခေါင်းစွပ်၊ ဆွယ်တံ၊ ဘောင်းဘီရှည်၊ မာဖလာ စသည်တို့ ဝတ်ဆင်ကြကာ အအေးဓာတ်ကို ကာကွယ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း ကျေးလက်ဒေသများ၌ ထိုသို့မဝတ်ဆင်နိုင်ကြသဖြင့် မြို့စောင်ကို ကိုယ်မှာ ပတ်ထားကြရ၏။ နွေးသောကောက်ရိုးပုံတွင် ကောက်ရိုးအုံလုပ်ကာ ဝင်အိပ်ကြရ၏။ ကောက်ရိုးအုံထဲ ဝင်အိပ်ပါက စောင်ကိုပင် မြို့စရာမလိုအောင် နွေးထွေးလေသည်။ တချို့က ထင်းခြောက်၊ ဝါးခြောက်များ ရှာဖွေပြီး မီးထည့်ကာ မီးလုံကြပြီး အအေးဓာတ်ကို ကာကွယ်ခဲ့ကြလေသည်။

ဦးဘအောင်က
သားသမီး မထွန်းကားဘဲ နေလာခဲ့ကြရာမှ ဇနီးသည်က

စော၍ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရသည်။ ဇနီးသည် မရှိတော့သောအခါ မိမိ၏အိမ်ကလေး၌ပင် တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်လာခဲ့ကာ ခြံထဲတွင် စားပင်၊ သီးပင်ကလေး များမှထွက်သော သီးနှံများကို ရောင်းချ၍ အသက်မွေးနေခဲ့ရသည်။

‘ဪ...ငါ ညဘက် အေးလာတဲ့အခါမှာ မီးထည့်လို့ ဖို့ ထင်းမရှိတော့ပါလား။ ဒီကနေ ညနေတော့ တောစပ်သွား

ပြီး ထင်းခြောက်ကလေးတွေ သွားခွေဦးမှပဲ’

ထိုစိတ်ကူးဖြင့် ညနေသုံးနာရီခန့်တွင် တဘက်ကလေး ခေါင်းပေါင်းကာ ဓားတစ်လက် ကိုင်လာ၍ တောစပ်သို့ ထင်းခြောက်ခွေယူရန် ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ဦးဘအောင်တို့ ရွာကလေးက တောင်ခြေနှင့် မဝေးလှသော တောင်ခြေရွာကလေး ဖြစ်သည်။ တောထဲ

အစဉ်လိုက်တတ်သော
အတိတ်တံကြွေး
ဝန်းတန်း

အားရသည်မှာ မဝေးလှသဖြင့် အဆင်ပြေလှသည်။ ရွာသူ
သားများမှ မျှစ်ချိုးချိန်၊ မှိုတိုးချိန်တို့တွင် ထိုတောစပ်သို့
အေးရောက်ရှာဖွေ စားသောက်ကြလေသည်။

တောစပ်ရောက်သည့်အခါ ထင်းခြောက်များအား ခုတ်
ချ၍ စုသည်။ တစ်ထမ်းစာလောက်ရလာလျှင် နွယ်ကြိုးများ
စု၍ အရင်းတစ်ဖက် အဖျားတစ်ဖက် ခပ်တင်းတင်းဆွဲ၍
စည်းလေသည်။ စည်းပြီးသွားလျှင် ပခုံးတွင်ထမ်းကာ ရွာ
သို့ ပြန်လာခဲ့၏။ ထင်းခြောက်တစ်ထမ်းကို ထမ်းထား
သော တစ်နေ့ နည်းနည်းစီ စည်းထည့်လှုံခြင်းဖြင့် လေး၊
ငါးရက် သုံးနိုင်လေသည်။

‘ဟာ...ဒီနေ့မနက်ပိုင်းမှာ နှင်းတွေကျပြီး တော်တော်
အေးလာပါလား။ စောင်ခြံထားရုံနဲ့ အချမ်းမလုံပါလား။
အိမ်ရှေ့ဆင်းပြီး မီးထည့်ပြီး လှုံမှဖြစ်တော့မှာပဲ’

ဦးဘအောင် သူ့အိမ်ကလေး၏ရှေ့ မြေကွက်လပ်
ကလေးတွင် ခွေယူထားသော ထင်းခြောက်ကလေးများဖြင့်
အိပ်ထည့်ခဲ့သည်။ မကြာမီပင် မီးတောက်လာခဲ့သဖြင့် လက်
ငါးနှစ်ဖက်ဖြန့်ကာ ကင်လေသည်။ မီးဖိုကို ကျောပေးကာ
အကင်နေရသည်။ မီးအပူရှိန်ဖြင့် နွေးထွေးလာခဲ့တော့သည်။

‘တစ်ညနေစောင်းတွင် ဦးဘအောင်မှာ တောစပ်မှ
ထင်းခြောက်စည်းတစ်စည်းထမ်းကာ ရွာသို့ ပြန်လာလေ
သည်။ ရွာအနောက်ဘက် မြေကွက်လပ်တွင် ရွာထဲမှ ကလေး
ငယ်များ ထွက်၍ ပြေးလွှားဆော့ကစားနေကြသည်ကို ခပ်
ဆေးဝေးမှပင် လှမ်းမြင်ရလေသည်။

‘ဪ...ကလေးဘဝက တယ်ပြီးလွတ်လပ်ကြတာပဲ။
ဘာမှပုပင်စရာမလိုဘဲ အချိန်တန်တော့ စားချိန်မှာ အဆင်
သင့်၊ အိပ်ချိန်ဆိုလည်း အဆင်သင့်ပဲ။ ငါ့မှာသာ အသက်က
ကြီးပြီး ကိုယ်ခွဲလက်ဖယ်မရှိလို့ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ လုပ်နေ
ရတာပါလား’

ဦးဘအောင် ထင်းစည်းကိုထမ်းကာ ထိုကလေးများ
ဆော့ကစားနေသည့် နေရာနားမှာ ဖြတ်ပြန်လာခဲ့သည်။

‘ဟာ...ဒီကလေးတစ်သိုက်က ဘာလုပ်တမ်း ကစား
နေကြတာပါလိမ့်’

ကလေးငယ်လေး၊ ငါးယောက် စုအုံပြီး ကစားနေရာ
နေရာသို့ ဦးဘအောင် ရောက်ရှိသွားသောအခါ လွန်စွာ
အံ့ဩခဲ့ရလေသည်။

‘ဟာ...ဒီကလေးတွေတော့ ပဋိလိုက်ကြတော့မှာပဲ။ ကြံ
ကြံဖန်ဖန် တော်တော်ဆော့တဲ့ ကလေးတွေပဲ’

ဦးဘအောင် တွေ့မြင်လိုက်ရသည်က ညနေစောင်းတွင်
ဘာသာဘာဝ နေရောင်ထဲတွင် လွတ်လပ်စွာ ဟိုမှဒီမှ ပျံ
သန်းပြီး အတောင်ညောင်းလျှင် သစ်ပင်၊ ချုံပင်ကလေးများ၊
မြက်ပင်များ၏ အဖျားတို့၌ ခေတ္တနားနေကြသော ပုစဉ်း
ကောင်ကလေးများကို နောက်ဘက်မှ အသာအယာခြောင်း
၍သွားကာ လက်ညှိုး၊ လက်မကလေးများနှင့် ဖျစ်ညှစ်ပြီး
ပုစဉ်းကောင်တို့၏ အမြီးစွန်းကို ဖမ်းယူကာ အိမ်မှ အသင့်
ဆောင်ယူလာခဲ့ကြသော အုပ်ချည်ကြိုးကလေးဖြင့် ထိုပုစဉ်း
အမြီးကို ချုပ်ကြသည်။ ပြီးလျှင် အုပ်ချည်ကြိုးတစ်စကို
မြဲမြဲကိုင်ထားကာ ပုစဉ်းကလေးကို လွတ်ပေးလိုက်ကြလေ
သည်။ ပုစဉ်းကောင်ကလေးများမှာ လက်ညှိုး၊ လက်မကြားမှ
လွတ်၍ ပျံတက်သွားခဲ့ကြသော်လည်း လွတ်လပ်စွာ လိုရာ
အရပ်သို့ မပျံသန်းနိုင်ကြပေ။ အမြီးတွင် အုပ်ချည်နှင့် ချည်
ထားခြင်းကြောင့် အုပ်ချည်ကြိုး တင်းသည်နှင့် ရှေ့ဆက်
မပျံသန်းနိုင်ကြတော့ပေ။ အားယူ၍ ဆက်လက်ပျံသန်းကြရန်
ကြိုးစားရုန်းကန်နေကြသဖြင့် ကလေးများက အုပ်ချည်ကြိုး
တစ်စမှကိုင်ကာ စွန်လွတ်သလို ကစားနိုင်ကြ၍ ပျော်ရွှင်နေ
ကြလေသည်။

‘ဟာ...ဒီကလေးတွေ ကြံကြံဖန်ဖန် တော်တော်ဆော့
ကြတာပဲ။ ချည်ထားတဲ့ အုပ်ချည်ကြိုးကို ပြန်မဖြေပေးနိုင်
ရင် ပုစဉ်းကောင်ကလေးတွေ၏ ကိုယ်ခန္ဓာနောက်ပိုင်း ပုပ်ပြီး
သေပွဲဝင်ကြရတော့မှာပါလား’

‘ဟာ...ငါ့ပုစဉ်းကောင်ကလေး လက်ထဲက အုပ်ချည်
ကြိုးစ လွတ်သွားလို့ ကြိုးတန်းလန်းနဲ့ လွတ်ပြီး ပျံသွားပြီ
ဟေ့။ လိုက်ဖမ်းကြပါဦးဟ’

ကြိုးတန်းလန်းနှင့် ပုစဉ်းကောင်ကလေးက ဝေးရာသို့
ပျံတက်သွားသဖြင့် ကလေးများက နောက်မှလိုက်ကြကာ
ကြိုးစကို ပြန်ဖမ်းနေကြလေသည်။ ပြန်၍ဖမ်းမိသည့်
အကောင်လည်းရှိသည်။ အမြင့်သို့ ပျံတက်ပြီး သစ်ပင်ဖျား
တွင် သွားနားနေ၍ ဖမ်းမရသည့်အကောင်လည်း ရှိလေ
သည်။ ဖမ်း၍ပဲ ပြန်မိမိ၊ ဖမ်းမမိဘဲ လွတ်၍ပဲသွားသွား
ထိုကြိုးချည်ထားသော ပုစဉ်းကောင်ကလေးများမှာ ကြိုးချည်
ထားသော ဒဏ်ရာနှင့်ပင် နောက်ဆုံး၌ သေဆုံးကြရတော့
သည်။

‘ဟေ့...ဟေ့...ကလေးတွေ ပုစဉ်းကလေးတွေကို အဲဒီ
လို ဖမ်းပြီးမဆော့ကြပါနဲ့ကွယ်’

‘ဟာ...အဘကလည်း ဖမ်းပြီး ကြိုးချည်ပြီး လွှတ်

ကစားရတာ စွန့်လွှတ်သလိုပဲ တော်တော်ပျော်စရာကောင်းတာ အဘရဲ့

‘အို...မင်းတို့မှာ ပျော်ရသလောက် ပုစဉ်းကလေးတွေ က ကြီးတန်းလန်းနဲ့ ဖြေပေးမည့်သူ မရှိဘဲ သေဆုံးကြရတာ လေကွယ်။ သနားစရာပါကွယ်။ အဲဒီလို ဆော့ကစားကြရင် ကလေးတို့လည်း တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဝဋ်ပြန်ခံရတတ်တယ်ကွယ့်’

‘အဘ...ဝဋ်ပြန်ခံရတယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲဟင်’

‘ဝဋ်ပြန်ခံရတယ်ဆိုတာ ကိုယ်က ပြုကျင့်ခဲ့တဲ့အတိုင်း တစ်နေ့နေ့မှာ ကိုယ့်ကိုလည်း ပြန်ပြီးအပြန်ရတာကို ပြောတာပဲကွယ့်’

ဆော့ကစားနေကြသော ကလေးများလည်း ထင်းစည်းကြီးကိုချ၍ အနားယူနေသော အဘအောင်အနားသို့ ဝိုင်းအုံလာခဲ့ကြကာ မကစားကြတော့ဘဲ အဘအောင် ပြောပြနေသော ဝဋ်ခံရတတ်တယ်ဆိုသည်ကို စိတ်ဝင်တစား ဝိုင်းအုံနားထောင်နေကြလေသည်။

‘ငါ့မြေးတို့က မိမိအတွက် ပျော်စရာ ဖြစ်ရတာကိုပဲ သဘောကျပြီး ဆော့ကြတာကိုး။ ဒီလိုဆော့ကြလို့ ပုစဉ်းကောင်လေးတွေမှာ ချည်ထားတဲ့ အပ်ချည်ကြီးကို ပြန်မဖြေပေးခဲ့ရင် ကိုယ်တစ်ပိုင်းပုပ်ပြီး သေသွားကြရမှာကွယ့်။ အစာမစားနိုင်၊ ရေမသောက်နိုင်၊ မပျံသန်းနိုင်ကြတော့ဘဲ သေသွားကြရင် ဘယ်လောက်သနားစရာကောင်းသလဲကွယ်။ ကိုယ့်အတွက် ပျော်ရဖို့ တစ်ဖို့တည်းကိုသာကြည့်ပြီး တစ်ပါးသူတွေကို ဒုက္ခဖြစ်စေတာဟာ မဖြစ်ကောင်းဘူးပေါ့ကွယ်။ သူတို့ကို ပြုမူခဲ့တဲ့အတိုင်း တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ကိုယ်လည်းပဲ ပြန်ပြီးခံရတတ်တယ်လေ။ အဲဒီလို ပြန်ပြီးခံရတာကို ဝဋ်လည်တယ်လို့ ပြောတာပဲကွယ့်’

‘ဒါဖြင့် အဘိုး...မြေးတို့ အခုလို ပုစဉ်းကောင်လေးတွေကို ကြီးနဲ့ချည်ပြီး စွန့်လွှတ်တမ်းကစားခဲ့ကြသလို မြေးလေးတို့လည်း တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြန်ပြီး ဝဋ်ခံကြရမှာပေါ့နော်’

‘အေးပေါ့ မြေးလေးတို့ရယ်၊ အဲဒီလို ဝဋ်က အစဉ်နောက်ကလိုက်တတ်လို့ မြေးလေးတို့ ဝဋ်လိုက်မခံရအောင် မဆော့ကြဖို့ အဘိုး တားဆီးနေရတာပေါ့ကွယ်’

ကလေးတစ်စုလည်း ကစားကြစဉ်က သူတို့အတွက် ပျော်စရာဖြစ်ရသည်ကို အားရကျေနပ်စွာ ပုစဉ်းကောင်လေးများဖမ်းကာ ကြီးချည်ပြီး စွန့်လွှတ်ကစားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်

သည်။ အပ်ချည်ကြီး ပြန်ဆောင်ဆွဲ၍ အမြီးပြတ်ကာ ပုစဉ်းကောင်တချို့ သေခဲ့ကြသည်။ တချို့က ကြီးစလက်ထဲမှ လွတ်သွား၍ ကြီးတန်းလန်းပါသွားပြီး သစ်ပင်ဖျား၌ သွားနားနေကြသည်။ အဘအောင် ပြောပြသလိုဆိုပါလျှင် ထိုကြီးတန်းလန်း ပုစဉ်းကောင်လေးများသည် အစာမစားနိုင်၊ ရေမသောက်နိုင်ဖြစ်ကာ ကိုယ်နောက်ပိုင်းပုပ်၍ သေကြရတော့မည်။ သူတို့မှာ ထိုသို့ဖြစ်သွားကြလိမ့်မည်ဟု ကြံ၍ မသိခဲ့ကြပေ။ ပျော်စရာ ဖြစ်ရသည်ကိုသာ သိခဲ့ကြသည်။ ယခု အဘအောင်ပြောပြမှပင် ဝဋ်ပြန်ခံရကြောင်း သိရှိလာကြကာ ကြောက်ရွံ့လာကြတော့သည်။

‘ငါ့မြေးများကို ပိုပြီးနားရှင်းသွားအောင် အစဉ်နောက်က လိုက်တတ်တဲ့ ဝဋ်အကြောင်းကို ရှေးက ဥတ္တရသာမဏေ အတိတ်ကကြွေး ပြန်ဆပ်ခဲ့ရတဲ့အကြောင်း ပြောပြဦးမယ်။ နားထောင်ကြမလားကွယ်’

‘ပြောပြပါ အဘိုးရယ်၊ သားတို့ နားထောင်ချင်ပါတယ်။ နေလည်း မဝင်သေးတော့ အချိန်လည်း စောပါသေးတယ် အဘိုးရယ်’

ဆော့ကစားနေကြသော ကလေးများသည် ဝဋ်လိုက်တတ်သည့်အကြောင်း အဘိုးမှ ပြောပြလာမည်ကို စိတ်ဝင်စားကြပြီး ဆက်မဆော့တော့ဘဲ အဘိုးနား၌ ဝိုင်းထိုင်လာကြလေသည်။

‘ဒီလိုကွယ်...ဟိုးရှေးအခါ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရား နှစ်တော်မူစဉ်အခါကပေါ့ကွယ်၊ ဥတ္တရသာမဏေလောင်းက ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဖြစ်ပြီး ဟိမဝန္တာမှာ နေခဲ့တယ်ကွယ်။ အဲဒီအချိန်က သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော ဟိမဝန္တာအရပ်သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးနေတော်မူခဲ့၏။ ဥတ္တရသာမဏေလောင်း ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဟာ မိမိနေရာ ဟိမဝန္တာသို့ ထက်ကောင်းကင်ယံ၌ ပြန်အလာ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ် တင့်တယ်သော အသရေဖြင့် သီတင်းနေတော်မူသော သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့ရသောအခါ ကောင်းကင်ယံမှ သက်ဆင်း၍ မဟာလှေကားပန်းပွင့်တို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့လေသည်။ ထိုမဟာလှေကားပန်းသို့ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအထက်၌ ထီးသဖွယ် တည်နေကြကုန်၏။ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် ဥတ္တရသာမဏေလောင်း ဝိဇ္ဇာခိုရ်သည် ထိုဘဝမှလွန်လျှင် နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌ အဖန်ဖန်လည်ခဲ့ပြီး ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်မူသောအခါ

ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မဟာသာလပုဏ္ဏား သူဌေးကြီး၏သား ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

မဟာသာလပုဏ္ဏား သူဌေးကြီးသည် မိမိ၏သားကို ဥတ္တရဟု အမည်ပေးခဲ့၏။ ဥတ္တရလုလင်သည် အရွယ်ရောက်သော် ပုဏ္ဏားတို့တတ်အပ်သော အတတ်ပညာတို့ကို ကောင်းစွာသင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့၏။ ထိုဥတ္တရလုလင်သည် ဇာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတတ်ပညာအားဖြင့်လည်းကောင်း အခြားသော ပုဏ္ဏားများထက် မြင့်မြတ်သာလွန်သောကြောင့် ချစ်ခင်ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်လိုသူ ပေါများခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်မှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝေဿကာရ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားအမတ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦး ရှိခဲ့၏။ ထိုပုဏ္ဏားအမတ်ချုပ်ကြီး၌ သမီးပျိုကလေးတစ်ဦး ရှိလေရာ အမတ်ကြီးသည် မိမိ၏သမီးပျိုကို ဥတ္တရပုဏ္ဏားလုလင်နှင့် လက်ဆက်လို၍ ဥတ္တရလုလင်၏ဖခင် မဟာသာလပုဏ္ဏား သူဌေးကြီးထံသို့ လက်ဆောင်ပုဏ္ဏာတို့ဖြင့် ကမ်းလှမ်းခဲ့၏။ ဥတ္တရလုလင်ပုဏ္ဏားက အိမ်ထောင်ပြုရန် စက်ဆုပ်ငြီးငွေ့သဖြင့် လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်လိုက်လေသည်။ ဝေဿကာရပုဏ္ဏားအမတ်ကြီးသည် မိမိကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သမီးကို လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်ခဲ့သည့် ဥတ္တရလုလင်ကို ထိုအခါမှစ၍ နှိမ့်ငြိုးဖွဲ့လေတော့သည်။

ဥတ္တရလုလင်သည် ဓမ္မသေနာပတိ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆံသို့သွား၍ တရားနာယူခဲ့ပြီး မကြာမြင့်မီမှာပင် သဒ္ဓါတရား ထက်သန်လာသဖြင့် ရှင်သာမဏေပြုခဲ့သည်။ တစ်နေ့သာအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်သည် အနာရောဂါ ဖြစ်တော်မူရာ ဥတ္တရသာမဏေသည် မိမိ၏ဥပဇ္ဈာယ်အတွက် ဆေးရှာဖွေရန် နံနက်စောစောကပင် သပိတ်၊ ဆက်န်းကိုယူ၍ ကျောင်းမှထွက်ခဲ့သည်။ မြို့သို့မရောက်မီ သမ်းခရီးအကြား ရေကန်တစ်ကန်သို့ရောက်သော် ကန်စပ်တစ်နေရာတွင် သပိတ်ကိုထား၍ ရေစပ်သို့ ဆင်းသွားကာ ဘိုယ်လက်သန်စင်တော်မူခဲ့သည်။

ထိုအခါ သူခိုးတစ်ဦးသည်လည်း ပစ္စည်းခိုးနေစဉ် ထူအများ ဝိုင်းလာသဖြင့် ခြေဦးတည်ရာပြေးလွှားရင်း ရှင်သာမဏေ မျက်နှာသစ်နေသည့် ရေကန်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုသူခိုးသည် ဥတ္တရသာမဏေ တည်ထားသော သပိတ်ကိုမြင်လျှင် မိမိခိုးယူလာသည့်ပစ္စည်းကို သပိတ်တွင်း အမြန်ထည့်ပြီး လက်လွှတ်ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

မင်းမှုထမ်းတို့လည်း ရေကန်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ သူခိုးခြေရာပျောက်သွားသဖြင့် ထိုအနီးအနား၌ ရှာကြရာ ရှင်သာမဏေ၏ သပိတ်တွင်းမှ အခိုးခံရသောပစ္စည်းကို ပြန်၍ရရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ သပိတ်ရှင် သာမဏေကို ခိုးသူဟု စွပ်စွဲပြီး ချုပ်နှောင်သွားကြလေသည်။ ဝေဿကာရပုဏ္ဏား အမတ်ချုပ်ကြီး၏ရုံးသို့ စစ်ဆေးရန် ပို့ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ဝေဿကာရပုဏ္ဏား အမတ်ချုပ်ကြီးသည် ဥတ္တရသာမဏေအပေါ်၌ မိမိ၏သမီးကို ငြင်းပယ်ပြီး ရှင်သာမဏေပြုခဲ့သည့်အတွက် အငြိုးအတေးကြီးစွာ ရှိခဲ့လေရာ သူခိုးအမှတ်နှင့် ဖမ်းလာသည်ကို မြင်ရသောအခါ မိမိကလေးချေရန် အခွင့်ပေါ်ပြီဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေတော့၏။ ဝေဿကာရပုဏ္ဏားကြီးသည် အမှုဖြစ်ပျက်ပုံကို မစစ်ဆေးတော့ဘဲ ဥတ္တရသာမဏေကို အရှင်လတ်လတ် တမာသားနှင့် တံကျင်လျှို၍ ထားကြဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ဥတ္တရသာမဏေသည် တံကျင်ဖျား၌နေလျက် မိမိ၏ဝေဒနာကို ပယ်ဖျောက်ကာ စဉ်းစားနေခဲ့၏။

ဪ...ငါ၏ ဥပဇ္ဈာယ်အရှင်မြတ်ကို ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆေးရှာပေးပါလိမ့်မလဲ။

ထိုသို့ အောက်မေ့နေသည်ကို ဓမ္မသေနာပတိ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဥတ္တရသာမဏေ၏ ဖြစ်ပျက်ပုံအလုံးစုံကို သိရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါး ချဉ်းကပ်ပြီး ထိုဖြစ်ပျက်ပုံ အလုံးစုံကို လျှောက်ထားခဲ့၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သာဝကအများ ခြံရံလျက် ထိုဥတ္တရသာမဏေရှိရာ အရပ်သို့ ကြွလာတော်မူခဲ့သည်။

မြတ်စွာဘုရား ကြွလာတော်မူသည်ကို သိကြသော မြို့သူမြို့သားတို့သည်လည်း ရှင်သာမဏေရှိရာ အရပ်သို့ စုဝေး၍ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဥတ္တရသာမဏေ၏ ဦးခေါင်း၌ လက်တော်ကို တင်ထားပြီး မိန့်တော်မူလေသည်။

“ချစ်သားဥတ္တရ...သင် ယခုကြုံတွေ့နေရသော အမှုသည် ရှေးဘဝအဆက်ဆက်က သင်ပြုခဲ့သော မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဖြစ်၏။ ထိုမကောင်းမှုကို ဆင်ခြင်ပြီး သည်းခံပါလော့ ငါ့ရှင်”

ရှေးတစ်ဘဝက ဖြစ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံကြွေးဆိုသည့်မှာ ဥတ္တရသာမဏေသည် အတိတ်ဘဝတစ်ခုတွင် သူငယ်

ချင်းများနှင့်အတူ ကစားရာ ယင်ကောင်အရှင်ကလေးများကို တံကျင်ထိုးလျှိုးခဲ့ဖူး၏။ ထိုမကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကြောင့် ယခုဘဝ၌ တမာသားနှင့် တံကျင်ထိုးလျှိုးခြင်း ခံရလေသည်။ ထို့အပြင် အတိတ်ဘဝတစ်ခုက မိမိ၏မိခင်ကို အရှင်လတ်လတ် တံကျင်လျှိုးခံရမည်ဟု ကျိန်ဆဲခဲ့ဖူး၏။ ထိုမကောင်းမှု ဝစီကံကြောင့် အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်မှာ တံကျင်လျှိုးခံရခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော မကောင်းမှုကံကြောင့် ဥတ္တရသာမဏေသည် ယခုဘဝမတိုင်မီ ဘဝငါးရာပတ်လုံး တမာသားနှင့် တံကျင်လျှိုးခြင်းကို ခံခဲ့ရပြီးဖြစ်သည်။ ယခုအကြိမ်သည်ကား အဆုံးသတ်ဘဝ နောက်ဆုံးအကျိုးပေးမှုပင် ဖြစ်လေသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သာမဏေ၏ ဦးထိပ်ထက်မှ နေ၍ ဓမ္မအမြိုက်ရေကို သွန်းလောင်းတော်မူသောအခါ ဥတ္တရသာမဏေသည် လွန်စွာပီတိဖြစ်လျက် ထိုဖြစ်ပေါ်လာသော ပီတိကို ဆင်ခြင်ပြီး ဝိပဿနာဘာဝနာ ပွားများရာ ဉာဏ်၏ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ရောက်၍ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်တော်မူလေသည်။

ဥတ္တရသာမဏေမှာ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့

ဆိုက်ရောက်လျှင် လျှို့ဝှားသောတံကျင်မှလွတ်ပြီး ကောင်ကင်၌ ရပ်တည်ကာ ပြာဋိဟာပြတော်မူလေသည်။ လူပုသတ်အပေါင်းသည်လည်း ထူးဆန်းလှပေသည်ဟု အံ့ဩဘနန်း ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နာကြားပြီး နတ်၊ လူပုဂံသတ် ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ တရားထူးကို ရခဲ့ကြလေသည်။

‘ကဲ... ငါ့မြေးများလည်း အစဉ်လိုက်တတ်သော အတိတ်ကံကြွေးကို သိကြရပြီနော်။ ဒါကြောင့် ဝဋ်လုံတတ်တဲ့ မကောင်းမှုတွေကို ရှောင်ကြရမယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘိုး၊ သားတို့လည်း ဝဋ်ပြန်ခံရမှာပဲ၊ ကြောက်ကြလို့ မကောင်းမှုတွေကို ရှောင်ရှားပါတော့မယ် အဘိုးရယ်’

နေဝင်သွားပြီဖြစ်၍ အဘိုးဦးဘအောင်လည်း ထင်စည်းကိုထမ်းကာ သူ့အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့တော့သည်။

တင့်ထူး(ဇေယျဝတီ)

ကျမ်းကိုး

ဥပုသ်သည်တို့ ဖတ်ဖွယ်ပုံဝတ္ထုလေးဆယ်မှ ဥတ္တရသာမဏေရဝတ္ထု [ဦးအောင်မွန်(မြတ်ဆုမွန်)]။

ယတြာဆရာမ ဒေါက်တာသင်မျိုးတင့်

Ph.D (Hon - Doctor of Astrology)

(နက္ခတ္တဗေဒ၊ မြန်မာဗေဒ၊ နဝင်းစီးပညာ)

အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စရှိရင် လာခဲ့ပါ။

အမျိုးသမီးများ၏ အခက်အခဲများကို ဦးစားပေးဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

အမေးပွဲ၊ အကင်ပွဲဝင် ယတြာများ၊ ထိရောက်ထက်မြက်သော နဝင်းစီးပွဲယတြာများ ဆောင်ရွက်ပါသည်။
အနန်း(၄)၊ အနောက်ဘက်မုခ်၊ ခြင်္သေ့နှစ်တောင်အနီး၊ ပဟာဝိယေဓဇတိ၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၀၉.၅၁.၇၅၁.၂၇

ဒေါက်တာယတြာဗေဒီ

Ph.D (India), M.Sc (Chemistry)

ရှေ့ဖြစ်တွေ၊ နောက်ဖြစ်တွေ လုပ်မနေနဲ့

ဘာဖြစ်နေလဲ၊ ဘာဖြစ်ချင်လဲ၊ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ

လက်ရှိကြုံတွေ့နေတဲ့ အခက်အခဲတွေ ဖြေရှင်းဖို့အတွက်

ထိထိမိမိ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် ယတြာဆောင်ရွက်လိုလျှင်...

လူမှုရေးပိုင်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာပိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်ရေးလုံခြုံမှုကို အာမခံပါသည်။

အမှတ်(၆၆)၊ အနန်း(၄)၊ ဒုတိယထပ်၊ တုန့်ချောင်းတန်းလမ်း(အောက်)၊ ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၀၉.၇၁.၁၀၀

မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြိတိသျှအုပ်စိုးစဉ်ခေတ်က ပဲခူးမြို့ပေါ်တွင် မှော်ဝိဇ္ဇာကြီး ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်ဟု ကျော်ကြားသော ဆရာကြီးတစ်ဦး ရှိလေသည်။

ဗြိတိသျှခေါ် အင်္ဂလိပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံကို အုပ်စိုးစဉ်ကာလ အစလောက် ကပင် ဖြစ်ပေသည်။ ပဲခူးမြို့သည်လည်း ဗြိတိသျှလက်အောက်ခံ တိုင်းမြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်၍ အရောင်းအဝယ်စည်ကားကာ တိုက်တာအိုးအိမ် တို့ဖြင့် ခမ်းနားနေပေပြီ။ ဘုရားလမ်းဟုခေါ်သော ရွှေမော်ဓောဘုရား သွားသည့် လမ်းကြီးသည် ပဲခူးမြို့မဈေးကြီးမှ တိုက်ရိုက်သွားနိုင်သော လမ်းမ ကြီးဖြစ်သည်။ သူဌေးသူကြွယ်တို့၏ တိုက်တာအိမ်မြေများဖြင့် တစ်မြို့လုံး လေးစားရသော လမ်းမကြီးဖြစ်သည်။

သူဌေးဦးစိန်ဝင်း၏ တိုက်ကြီးသည် ထိုလမ်းမကြီး ပေါ်တွင် အခမ်းနားဆုံး၊ အလှပဆုံး၊ အကြီးကျယ် ဆုံး ဖြစ်ပေသည်။ တခြားသူဌေးတိုက်များလည်း လမ်းမကြီးတစ်လျှောက် ရှိလေသည်။

ပဲခူးမြို့ကြီး စည်ကားဖွံ့ဖြိုးနေချိန်တွင်

ပဲခူးမြို့၏အရှေ့ ဇွန်အဖျား၌ မုံတိုင်းဟူသောအရပ် ရှိလေ သည်။ ထိုအရပ်သည်ကား မြို့စွန်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲသားများ သာ များပြားပြီး ချမ်းသာသူ မရှိသလောက် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအရပ်တွင် အိမ်ကြီး အိမ် ကောင်းဟူ၍ အိမ်တစ်လုံးသာ ရှိသည်။ ရှေးခေတ် သစ်ပေါချိန် ကျွန်းတိုင်ကြီးများဖြင့် နှစ်ထပ် ဆောက်လုပ်ထားပြီး ပျဉ်း ကတိုး၊ လျှာထိုးများ ကြမ်းခင်း ခြင်း၊ အိမ်ထရံအဖြစ် ကာရံ ခြင်းပြုထားသည်။ သွပ်မိုးအိမ် ကြီးဖြစ်၍ အဟန့်ကြီးလှသည်။

ထိုသစ်သားနှစ်ထပ်အိမ် ကြီးတွင် မှော်ဝိဇ္ဇာကြီးဟုကျော် ကြားသော ဦးအောင်မင်းတက် ခေါင် မိသားစုသည် တပည့် လက်သားအများဖြင့် နေထိုင်လေသည်။

ခြံကြီးကလည်း ကျယ်ဝန်းကာ စပါးဂိုဒေါင်များ၊ ပစ္စည်းသိမ်းသည့်ဂိုဒေါင်များ၊ တပည့်ရင်းချာမဟုတ်သော တပည့်ငယ်များနေသည့် တန်းလျားများဖြင့် ပြည့်ဖြိုးနေပေသည်။

မှော်ဝိဇ္ဇာကြီး

အောင်မင်းတက်ခေါင်ကို ပဲခူးမြို့သူမြို့သားအားလုံး လေး
ချစ်ခင်ကြသည်။ မှော်ဝိဇ္ဇာဆရာကြီးဟု လေးစားစွာ
ခေါ်ကြသည်။ ဆရာကြီးကလည်း မြို့သူမြို့သားအားလုံးကို
လေးစားသက်ကြီးရွယ်အိုအထိ သနားချစ်ခင်စွာ
တော့လာလေသည်။ ဆေးကုတန်သူကို ဆေးကုပေး
ခြင်း၊ အမှောင့်ပယောဂများရှိက ချွတ်လွှဲပေးခြင်းကို ငွေ
ကြေးမယူဘဲ စေတနာသက်သက်ဖြင့်သာ လုပ်ဆောင်ပေး
လေ၏။

မှော်ဝိဇ္ဇာကြီး ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်သည် အောက်
သင်းမှော်ဝိဇ္ဇာ မဟုတ်ချေ။ အထက်လမ်း၊ မှော်ဝိဇ္ဇာဖြစ်
သည်။ ဇနီး၊ သားသမီးမရှိဘဲ တပည့်ရင်းများနှင့်သာ သစ်
သားအိမ်ကြီးရခိုင်တွင် ခံညားစွာနေထိုင်သည်။ မည်သူ့ကို
နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသည် မရှိချေ။ တတ်နိုင်သလောက်
လှည့်လေသည်။

အသက်တစ်ရာကျော်ပြီဟု ဆရာကြီး၏ တပည့်ရင်း
များက ပြောသော်လည်း အသက်(၅၀)ခန့်သာ ထင်ရသည်။
သားအရေဖြူဝင်းကာ ရုပ်ဆင်းခံညားသူဖြစ်သည်။ လှပ
ဆရာမောသူဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။ ပလေကပ်လုံချည်အဖြူတွင်
အနက်စင်းလေးများ၊ အနက်ကွက်လေးများ၊ အင်္ကျီအဖြူ၊
တိုက်ပုံပိုးအဝါနီတို့ကိုသာ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိရာ သန့်ရှင်းသပ်
သပ်လှသည်။ ဆံပင်အရှည်ကို ဆံမြိတ်ကွင်းသျှောင်ထုံးကာ
အရှေ့ခေါင်းပေါင်းအဖြူဖြင့် ရစ်ပတ်ထားလေ့ရှိသည်။

ဆက်ကန်ထရိုက်များ

ပဲခူးမြို့အနောက်ဘက်အစွန် မဲခုံအုတ်ကျင်းတွင်နေထိုင်
ကြသော တရုတ်လူမျိုး ဝက်ကန်ထရိုက်များ ရှိလေသည်။

တစ်နေ့တွင် အသက်အနည်းငယ် ကြီးပြီဖြစ်သော
တရုတ်လူမျိုးတစ်ဦး ခေါင်းဆောင်၍ တရုတ်လူမျိုးဆယ်
သောက်ခန့် ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်အိမ်သို့ ရောက်လာ
သည်။

‘ဆလာကီး...ဝက်အမျိုးကောင်းကောင်း ဝဝတုတ်
တုတ်တွေ ဆလာကီးဆီမှာ ရှိတယ်ဆိုလို့’ဟု တရုတ်လူမျိုး
ခေါင်းဆောင်နှင့် တူသူက ဆိုသောအခါ အိမ်ကားဂိုဒေါင်
ဘစ်ခုသို့ ထိုတရုတ်လူမျိုးများကို ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်
၏ တပည့်များက ခေါ်သွားကာ ပြကြလေသည်။

ဂိုဒေါင်တွင်း တိုင်တွေထောင်၍ ချည်ထားသော ဝက်
ဝဝတုတ်တုတ်များကို တွေ့သောအခါ တရုတ်တို့ သဘော
ကျ၍ ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်၏အိမ်ကြီးသို့ ပြန်လာကြပြီး

သူတို့ကို ရောင်းပါရန် တောင်းပန်ကြသည်။

‘အေး...ဝက်ဆယ်နှစ်ကောင်ရှိတယ်။ မျိုးသန့်ပြီး ဝဖြိုး
နေတာလည်း မင်းတို့မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ တစ်ကောင် တစ်
ဆယ်ကျပ်နဲ့ ရောင်းမယ်’ဟု ပြောသောအခါ တရုတ်တို့က
ပြောသည့်အတိုင်း ကြိုက်ဈေးပေး၍ ဝက်အားလုံး ဝယ်သွား
လေ၏။

ထိုစဉ်က ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြားမှ ငွေအစိတ်ခန့် ပေးရသော
အချိန်ဖြစ်၍ ဈေးကြီးပေးဝယ်သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောကပင် တရုတ်တစ်သိုက်
ပြန်ရောက်လာကြပြီး အိမ်အောက်မှ အော်ဟစ်ပြောဆိုကြ
လေသည်။

‘ဆလာကီး...ညကယူသွားတဲ့ဝက်တွေ ကျွန်လော့်တို့
အိမ်အောက်က အိမ်တိုင်မှာ သေသေချာချာ ကြိုးနဲ့ ချည်
ထားတာ။ အစောင့်တွေလည်း တစ်ညလုံး မအိပ်ဘဲ စောင့်
ကြပါတယ်။ ဒီနေ့မီနက်တော့ အိမ်အောက်ကအိမ်တိုင်မှာ
ကြိုးနဲ့ချည်ထားတဲ့ ဝက်တွေ မရှိတော့ဘူး။ ခြင်းကြားအစုတ်
ကြီးတွေပဲ ကြိုးချည်လျက် တွေ့ရတယ်။ ကယ်ပါဦး ဆလာ
ကြီး’ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုကြသံတို့ ညံ့သွားတော့သည်။

အိမ်ဦးခန်းတွင် ပက်လက်ကုလားထိုင်နှင့်ထိုင်နေသော
ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်က တဟားဟားနှင့် ရယ်လေတော့
သည်။

‘မင်းတို့ကို ရယ်ရအောင် အပျော်အပြက်လုပ်တာပါ။

ငါ ဒီအလုပ်(ဝက်မွေးသောအလုပ်) လုပ်ပါ့မလား။ ရှေ့...
မင်းတို့ မနေ့က ဝက်ဖိုးဆိုပြီးပေးခဲ့တဲ့ ပိုက်ဆံတွေ ပြန်ယူ
သွား။ ခြင်းကြားအစုတ်တွေကိုတော့ မင်းတို့ ကြီးတန်းလန်း
နဲ့ပဲထားထား၊ လွင့်ပဲပစ်ပစ် လုပ်ချင်သလို လုပ်လိုက်တော့’
ဟု အရယ်အမောမပျက် ငွေများ ပြန်ပေးလိုက်လေသည်။

ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်သည် တစ်ခါတစ်ရံ ဤသို့
ကလူကျီစယ်၍ ရယ်မောခြင်းလည်း ပြုတတ်ပေ၏။

အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာ

ပဲခူးရိုးမမှ ဆက်သွယ်နိမ့်ဆင်းလာသော တောရိပ်
တောင်ရိပ်တို့သည် ပဲခူးမြို့တွင်းမှ မမြင်ရသော်လည်း မြို့
စွန်အရပ်များ၌ ဆိုင်းဆိုင်းညိုညို အုံ့ပျနေပေသည်။ မုံတိုင်း
သည်လည်း ပဲခူးမြို့စွန်အရပ်ဖြစ်သောကြောင့် တောအရေး
ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ တောင်တန်းငယ်များ၊ တောတောင်
သစ်ပင်များမှ ထွက်ပြုလာသောနေမင်းသည် မုံတိုင်းအရပ်
ကို ရွှေရည်ဖျန်းနေသည်။

ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်၏အိမ်ကြီးနှင့် ခြံကျယ်ကြီးမှာ ပဲခူးမြစ်နှင့် ကပ်နေသောကြောင့် နေမင်း၏ ထွက်ပြုစအလင်းရောင်သည် တေရိပ်တောင်ရိပ်၊ သစ်အရိပ်တို့ဖြင့် စိမ်းစိုနေသော မုံတိုင်းအရပ်၌ တင့်တယ်ဝင့်ထည်နေပေသည်။

နေထန်းတစ်ဖျားရောက်ချိန် (စက်နာရီနှင့် ဆယ့်တစ်နာရီခန့်)တွင် ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်၏ ခြံကြီးရှေ့ ပဲခူးမြစ်ကမ်းတွင် လှေတစ်စင်းဆိုက်လာလေသည်။ ထိုလှေပေါ်မှ ဆင်းလာသူများမှာ သုံးဦးဖြစ်လေသည်။ ဦးစွာဆင်းလာသူမှာ အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ ကိုယ်လုံးကမူ အလုံးအထည်သေးသဖြင့် အရပ်အမောင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းပုံ မလိုက်ဖက်ပေ။ အသားညိုမှောင်မှောင်၊ နှာယောင်ကောက်ကောက်၊ နဖူးမောက်မောက်တို့မှာ တင့်တယ်လှပသည်ဟု မဆိုနိုင်သည်သာမက မျက်နှာထားတင်းတင်းကြောင့် နှစ်လိုဖွယ် မရှိချေ။

ထိုသူသည် ရှမ်းဘောင်းဘီအနက်၊ ရုပ်အင်္ကျီလက်လိပ်တင်ထားကာ အနက်ရောင်ပတ်ပေါင်း ပေါင်းထားသော အနက်ရောင်ခေါင်းပေါင်းတို့ကြောင့် ညိုပြာမည်းမှောင်နေပေသည်။

ထိုသူ၏နောက်မှ ဆင်းလာသူများမှာ သာမန်အဝတ်အစားဝတ်ထားပြီး ရိုသေကိုင်းရှိုင်းမှု ပြုနေကြပုံကြောင့် တပည့်နှစ်ဦးဟု သိသာလေသည်။ ထိုသူသုံးဦးမှာ လှေပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး ကမ်းစပ်နှင့်ကပ်နေသော ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်၏ခြံထဲသို့ ဝင်မည်ပြုသောအခါ တစ်စုံတစ်ခုက တားဆီးထားသကဲ့သို့ ဝင်မရချေ။ ထို့ကြောင့် ခြံထိပ်ဝင်ပေါက်ဝတွင်သာ ရပ်နေကြပြီး အိမ်တွင်းသို့ အော်ဟစ်ပြောဆိုသော ခေါင်းဆောင်ဟု ထင်ရသူ အသံသည် ကျားဟိန်းသကဲ့သို့ ကျယ်လောင်လှသည်။

‘ဟေ့...မှော်ဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့အကောင် အခုထွက်ခဲ့။ ငါနဲ့ မင်းနဲ့ ဘယ်သူပညာသာသလဲ သိရအောင် လာခဲ့တာ။ ငါ့ကို မင်း မလှန်နိုင်ပါဘူး။ ငါ့ပညာနဲ့ မင်းကို ဝိညာဉ်ထုတ်ပြီး ငါ့အခိုင်းအစေ လုပ်ခိုင်းမယ်’ဟူသော ကြိမ်းမောင်းသံကြောင့် အိမ်နားနီးချင်းများ ထွက်ကြည့်ကြပြီး စုဝေးရောက်လာကြသည်။

လူအုပ်ကြီးသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ စုရုံး၍ ကြည့်ရှုနေကြသည်။

ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်သည် ခြံဝင်းအတွင်း၌ လမ်း

လျှောက် ပုတီးစိပ်နေရာမှ ပုတီးအစိပ်မပျက်ဘဲ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်ကို ပွားများကြည်ညိုနေစဉ် ဖြစ်သည်။ လက်ရင်းတပည့်များကလည်း ဆရာကြီးကဲ့သို့ ခြံအတွင်းတစ်နေရာစီ၌ ပုတီးထိုင်စိပ်ရင်း ဂုဏ်တော်ပွားများကာ သရဏဂုံ အာရုံပြု၍ နေကြစဉ်ဖြစ်သည်။

‘ဟေ့...အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာဆရာ မရဏထိပ်သီးဆိုတာ ငါပဲကွ။ ငါ့ကို ဘယ်သူမှ မယှဉ်နိုင်ကြဘူး။ အခုလည်း မှော်ဝိဇ္ဇာကြီးဆိုပြီး လူတွေကို ဖြိုးဖြန်းနေတဲ့မင်းကို ငါ့အကြောင်းလာပြတာကွ’ဟု ထပ်ဟစ်အော်ပြန်လေသည်။

အော်ဟစ်ပြောဆိုသံကြောင့် ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်သည် စိပ်ပုတီးကို လည်တွင် စွပ်လိုက်ကာ ခြံရှေ့သို့ လှမ်းကြည့်ပြီး မိမိအိမ်ကြီးအဝင်ပေါက်တွင် ရပ်နေလိုက်သည်။ အိမ်ကြီးအဝင်ပေါက်သည် ခြံကြီးအဝင်ပေါက်နှင့် တညွှန်နေသည်။ ခြံအဝင်ပေါက်ဝ ခြံအပြင်ဘက်တွင် ရပ်နေသူ သုံးဦးကို တွေ့ရလေသည်။ ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်နှင့် မရဏထိပ်သီးဟူသော အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာတို့မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်အနေအထား ရပ်လျက်သား ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဟေ့...မှော်ဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့အကောင်၊ မင်းနဲ့ငါ ပညာပြိုင်မလို့ လာတာ။ ကဲ...ငါ့ပညာစွမ်းကို ခံနိုင်ရင် ခံပေတော့’ဟု အနက်ဝတ်စုံဝတ်ထားသော အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာဆိုသူက ဆရာအောင်မင်းတက်ခေါင်ကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ မိမိလွယ်ထားသော လွယ်အိတ်ကြီးအတွင်း လက်နှိုက်၍ တစ်ခုခုထုတ်ယူဟန် တွေ့ရလေသည်။

ထို့နောက် လွယ်အိတ်ထဲမှ လက်ဆုပ်အတိုင်း ဆုပ်ထူခဲ့သော ပစ္စည်းတို့ကို လက်ဆုပ်ဖြန့်၍ ပြလေသည်။ လက်တွင်း၌ နေရောင်ဖြင့် ပြောင်ပြောင်လက်လက်ဖြစ်နေသော အပ်များကို တွေ့ရလေသည်။

‘ဒီသေမင်းတမန်အပ်တွေဟာ သင်္ချိုင်းမှာ လူသေထည့်တဲ့ ခေါင်းတွေစပ်တဲ့ နေရာမှာသုံးတဲ့ သံချောင်းတွေရပြီး လက်ွယ်နေ ညဉ့်သန်းခေါင်အချိန် သင်္ချိုင်းမှာ ငါ့ကိုယ်တိုင် မှော်အတတ်နဲ့ စီရင်လို့ ဖြစ်လာတဲ့ အပ်တွေပဲ။ ဒီအပ်တစ်ချောင်းထိတာနဲ့ မရဏစခန်းကို ချက်ချင်းမြန်းရမှာပဲ’ဟု အသံမာမာနှင့် မရဏထိပ်သီးက ကြိမ်းမောင်းပြောဆို၏။

‘ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် ရန်ငြိုးလည်း မရှိပါဘူး။ ခင်ဗျားလည်း ခုမှတွေ့ဖူးတာပါ။ ဘာကြောင့် ပညာပြိုင်သတ်မယ်ဖြစ်မယ် ကြိမ်းမောင်းနေတာလဲ။ ကျုပ်ဘာ

ခင်ဗျားကို မေတ္တာထားပါတယ်။ ရန်သူလို မသတ်မှတ်ပါဘူးဟု ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်က အေးဆေးသော လေထဲနှင့် ပြောလိုက်လေသည်။

အပိုတွေ ပြောမနေနဲ့။ မှော်ဝိဇ္ဇာကြီးဆိုပြီး မင်းက ထုတ်ကာကို လှည့်စားပေမယ့် မင်းမှာ ဘာပညာမှ မတတ်ဘူး။ ငါသိတယ်။ ဒါကြောင့် ပညာဖြိုင်မယ်လို့ပြောပြီး မင်းအကြောင်း လူသိအောင် ငါ့ပညာစွမ်းပြဖို့ လာတာ။ စကားမရှည်နဲ့။ ငါ့သေမင်းတမန်အပ်တွေ လွှတ်လိုက်ပြီဟု မဇာထိပ်သီးဆိုသောသူကပြောပြီး အပ်များကို လက်နှစ်ဖက်၌မှကိုင်ပြီး လက်ဖဝါးများ ဖြန့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်လုံးပေါ်၌ အပ်များထောင်၍ စီနေလေသည်။ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်ဘက်သို့ အပ်များ လှမ်းပစ်ဟန် လက်ဖဝါးများ ဖြန့်လျက် ပြုလိုက်ရာ အပ်များ လက်ဖဝါးများပေါ်မှစီ၍ ထွက်သွားလေသည်။ ထိုအခါ မဇာထိပ်သီးက လက်နှစ်ဖက်ကို ဦးအောင်မင်း တက်ခေါင်ဘက်သို့ ဖြန့်၍ ကွေးချွတ်ဆန့်ချည်ပြုကာ အပ်တို့ကို ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်၏ တွန်းလွှတ်ဟန်ပြုနေသည်။

အပ်များသည် အစုအပြုံလိုက် လေတွင် ပျံသန်းသကဲ့သို့ ပြေးလွှားကာ ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်ထံ ရှေးရှု၍ အလျင်အမြန်သွားကြလေသည်။ အပ်များပျံသန်း၍ မိမိအနီး ဆောက်သည်အထိ ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်က လည်ပင်းမှ စိပ်ပုတီးချွတ်ကာ ပုတီးစိပ်၍ မျက်စိမှိတ်ကာ ဘုရား၊ ဘုရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်တို့ကို ကြည်ညိုစွာများနေသည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှကြည့်နေသော ရွာသားအုပ်စုမှာ သူတို့ ခုတ်သောဆရာကြီး သူတို့ အရပ်သားဆရာကြီးအတွက် စိတ်ပူကာ လှုပ်လှုပ်ရွှရွဖြစ်နေကြသည်။ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာကို ကြောက်ရွံ့၍ မလှုပ်ရှားဝံ့ကြပြန်ချေ။

ထိုသူများထဲမှ အနည်းငယ် မိုက်သွေးကြ၍ ထိုးခုတ်သတ်ဖြတ်ဝံ့သူတို့က ရှေ့တိုး၍ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာကို ရန်ပြုရန် လူအုပ်အတွင်းမှ တိုးထွက်ကြသော်လည်း ဆွေမျိုးသားချင်းများက ဆွဲလွှဲချုပ်နှောင်ထား၍ ကြံစည်တိုင်း မဖြစ်ကြပြန်ချေ။

ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်ကမူ မျက်စိမှိတ်၍ ပုတီးစိပ်နေသည်မှာ ဖွင့်မကြည့်တော့ချေ။ အရှိန်နှင့်ပြေးလာသော အပ်တို့ မိမိနှင့် တစ်တောင့်ထွာကျော်ကျော်နေရာအရောက်

တွင် မျက်စိမဖွင့်ဘဲ လက်နှစ်ဖက်ရှေ့ထုတ်၍ တားသည်ဟန်ပြုလိုက်လေသည်။ အပ်တို့သည် ပြေးလွှားလာရာမှ ခေတ္တရပ်နားသွားသည်။ ထို့နောက် ရုတ်တရက် နောက်သို့ အုပ်စုလိုက်ပြန်လှည့်ကာ လာရာလမ်းအတိုင်း ပျံသန်းပြေးလွှားသွားလေသည်။ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာဆရာထံ တန်းတန်းမတ်မတ် ပြေးသွားကြလေသည်။

အမယ်လေး...လုပ်ကြပါဦး၊ ကယ်ကြပါဦး။ အပ်တွေကိုယ်ထဲ အားလုံးဝင်ကုန်ပါပြီဟူသော အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာ၏ အော်သံကြောင့် လူများ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာကို လှမ်းကြည့်ကြရာ ထူးဆန်းသောအဖြစ်ကို တွေ့ရတော့သည်။

အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာ မာန်ချခြင်း

အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာသည် ငြိမ်သက်စွာ မတ်တတ်ရပ်နေရာမှ လှုပ်လှုပ်ရွှရွဖြစ်လာတော့သည်။ လက်မောင်းရင်းမှ လက်ဖျားအထိ လက်နှစ်ဖက်ကို သပ်ချလိုက်၊ မိုက်ကိုပွတ်လိုက်၊ ဦးခေါင်းကိုသပ်လိုက်၊ ပေါင်ရင်းမှ ခြေဖျားအထိ ပွတ်သပ်ချလိုက်နှင့် ကုန်းကွလှုပ်ရွှကာ ဣန္ဒြေမရတော့ချေ။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း တွတ်တွတ်နီလာလေသည်။ သူ့အနီးရှိ တပည့်နှစ်ဦးမှာ ဝေးဝေးခွာထွက်၍ သူတို့ဆရာအဖြစ်ကို နားမလည်သလို ကြည့်နေကြသည်။

နောက်ဆုံး အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာသည် ဒူးထောက်ထိုင်ချကာ ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်ကို လက်အုပ်ချီ၍ အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးလေတော့သည်။

ဆရာ...ကျွန်တော့်ကိုကယ်ပါ။ အပ်တွေ တစ်ကိုယ်လုံးအနံ့ လျှောက်သွားနေပါပြီ။ ကျွန်တော် ဒုက္ခရောက်ပါတော့မယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။ ကယ်မ၊ တော်မူပါ။ ဆရာမဏ္ဍယ်ရင် ကျွန်တော် သေရပါတော့မယ်ဟု မျက်ရည်များ စီးကျလာသော မျက်နှာနှင့် ရှိခိုးလျက် တောင်းပန်လေတော့သည်။

ဒါ ကျုပ်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ခင်ဗျားအတတ်နဲ့ ခင်ဗျားပြန်စူးနေတာပဲ။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် အပ်တွေကို ထုတ်လိုက်ပါဟု ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်က အေးဆေးစွာ ပြောလေသည်။

ကျွန်တော်လုပ်တာ မှန်ပေမယ့် ပြန်ဖြေလို့ မရတော့ပါဘူး။ ဒီအပ်တွေဟာ ကျွန်တော့်ကိုယ်ထဲမှာ လျှောက်သွားပြီး သွေးကြောတွေကို ဖောက်ဖြတ်ပစ်တော့မယ်။ အသည်းနှလုံးတွေကို စိတ်မြှာဖြတ်တောက်လိုက်ရင်လည်း ကျွန်တော် သေရပါတော့မယ်။ မျက်စိက ပေါက်ထွက်ရင်လည်း

ဟောက်ပက်ကန်းပါလိမ့်မယ်။ နားက ဖောက်ထွက်ရင် နား
အုံကွဲပြီး နားပင်းတဲ့အပြင် သေရပါလိမ့်မယ်။ ခေါင်းက
ပေါက်ထွက်ရင် ဦးနှောက်တွေကြွေမှုပြီး သေရပါလိမ့်မယ်။
ကယ်တော်မူပါ ဆရာရယ်'ဟု မျက်ရည်လည်၍နှင့် အောက်
လမ်းဝိဇ္ဇာက ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်ကို လက်အုပ်ချီမှီး
ရှိခိုးတောင်းပန်လေ၏။

‘ခင်ဗျားရဲ့ အောက်လမ်းအတတ်နဲ့ စီရင်ထားတာက
ဖြေနည်းမရှိ၊ တစ်ခါတည်းသေအောင် လုပ်ထားတာကိုး။
ခင်ဗျားက လူတွေကို ဒီလိုနည်းနဲ့ နှိပ်စက်ခဲ့ဖူးသေးလား’ဟု
မေးမြန်းသောအခါ လူတစ်ယောက်ကို ဒီနည်းနဲ့ အသေ
သတ်ခဲ့ဖူးပါသည်ဟု အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာက ဖြေလေသည်။

‘ဒီလောက်အကုသိုလ်များတဲ့ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ကြိုး
စားပြီး ကယ်ပါ့မယ်’ဟု ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်က ဆို
လေသောအခါ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာက ဦးအောင်မင်းတက်
ခေါင်ကို အကြိမ်ကြိမ်ရှိခိုးပြီး ကယ်တင်ရန် တောင်းပန်
ပြန်လေသည်။

ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်သည် မျက်စိမှိတ်၍ လက်
အုပ်ချီပြီး အသံဝါကြီးနှင့် ဆိုလေသည်။

‘ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးပါ၏။
ဤသရဏဂုံတန်ခိုးကြောင့် သင်ခံစားနေရသော ဝေဒနာ
သည် ကင်းပပါစေသတည်း။ ကျွန်ုပ်၏ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
များ၏ စေတနာကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်၏ မေတ္တာ
စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း သင်ခံစားနေရသော ဝေဒနာ
သည် ကင်းပပါစေသတည်း။ ကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်အခါ
ကမှ သူတစ်ပါး၏ အသက်စည်းစိမ်အိုးအိမ်ကို မဖျက်ဆီး
မနှောင့်ယှက်ပါ။ ငါးပါးသီလကို လုံခြုံစွာ အမြဲစောင့်ထိန်း
ပါသည်။ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ဤသူ

ခံစားနေရသော ဝေဒနာတို့ ကင်းပပါစေသတည်း’
ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင် ဤသို့သစ္စာပြုလိုက်သော
အခါ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာသည် တစ်ကိုယ်လုံး ပွတ်သပ်
လှုပ်ရှားနေရာမှ ငြိမ်သွားတော့သည်။ ထိုအခါ ဦးအောင်
မင်းတက်ခေါင်က ဆက်လက်သစ္စာဆိုလေသည်။

‘ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ဆရာ အထက်လမ်းဝိဇ္ဇာကြီးများ
၏ မိန့်မြွက်သမျှ ရတနာသုံးပါးနှင့်ပတ်သက်သော လုပ်
ငန်းစဉ်များကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာကျင့်ဆောင်ခဲ့
ပါသည်။ သင့်ကိုလည်း ဒေါသမပွား အမျက်မထားဘဲ
မေတ္တာနှင့်သာ အကြင်နာထားပါသည်။ ဤမှန်သော သစ္စာ
စကားကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တူး
ရှူးကြောင့်လည်းကောင်း သင်၏ကိုယ်တွင်းမှ အပ်များ
တစ်ခုမကျန် ဘေးကင်းစွာ ကျဆင်းလာပါစေသတည်း’

ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင် သစ္စာဆိုလိုက်သည်နှင့်တစ်
ပြိုင်နက် အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာ၏ ခြေရင်းနှစ်ဖက် ပတ်လည်
တွင် အပ်များက ဆင်းစုပြု၍နေပေတော့သည်။ အောက်
လမ်းဝိဇ္ဇာလည်း ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့သောအမူအရာ မျက်နှာ
ထားနှင့် ရပ်နေပေသည်။ ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်က လက်
နှင့် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သောအခါ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာ၏အနီး
စုပြုနေသော အပ်တို့သည် တစ်ချောင်းမျှ မရှိတော့ဘဲ
ပျောက်ကွယ်သွားကြလေ၏။

ထိုအခါမှ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာသည် ဒူးတုပ်ထိုင်ချလိုက်
ကာ လက်နှစ်ဖက်ယှက်သွယ်အုပ်မိုး၍ ဦးအောင်မင်းတက်
ခေါင်အား ရှိခိုးကန်တော့လေ၏။

‘ဆရာကယ်တဲ့အသက်ပဲ ရှိပါတော့တယ်။ ကျွန်တော်
ဆိုးသွမ်းမောက်မာမိသမျှ တောင်းပန်ရှိခိုးကန်တော့ပါတယ်
ဟု လိုက်လံ့စွာ ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်အား အောက်လမ်း
ဝိဇ္ဇာ ဝန်ချကန်တော့ တောင်းပန်လေ၏။

‘သာဓု...သာဓု...သာဓု...ဤသို့ အမြင်မှန်ရသည့်
အတွက် အစစအရာရာ ဘဝတွင် အဆင်ပြေပါစေ။ တရား
စစ် တရားမှန်ကို သိမြင်ပါစေ။ အေးချမ်းပါစေ’ဟူသော
ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်၏ ဆုပေးသံအဆုံး၌ အောက်လမ်း
ဝိဇ္ဇာသည် မျက်ရည်တွေတွေကျဆင်းကာ မျက်နှာကို လက်
နှင့်အုပ်၍ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုလေတော့သည်။

‘ကျွန်တော့်အသက်ကို ကယ်ခဲ့တဲ့ ဆရာကို သိပ်
ရှေးတင်ပါတယ်။ ဘယ်လိုကျေးဇူးဆပ်ရမယ်မှန်းတောင်
တော့ပါဘူး’ဟု အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာက ရိုသေသောစာတော်

သံစွက်ဖက်၍ ပြောကြားလေ၏။

ယခင်က မင်း၊ ငါ စသည်ဖြင့် မိုက်ရိုင်းရင့်သီးစွာ ခြိမ်းမောင်းပြောဆိုခဲ့သော အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာသည် ယခု ကြည့်သိမ်မွေ့ ရိုသေလေးစားစွာ ပြုမူပြောဆိုပုံ ပြောင်းလဲ သွားသည်ကို ဘေးမှ ကြည့်နေသောလူများ သတိပြုမိကြ သည်။

‘ခင်ဗျား ခုလိုအမြင်မှန်ရသွားတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျုပ်ကို ကျေးဇူးဆပ်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တောင်းဆို ခဲ့တာ ရှိပါတယ်’ဟု ဦးအောင်မင်းတက်ခေါင်က ဆိုလေ သာအခါ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာက ‘ဘာမဆိုတောင်းဆိုပါ။ ခေါ်ပါမည်’ဟု ကတိပြုလေသည်။

‘ကဲ...ခင်ဗျားက ခုလိုကတိပေးမှတော့ ကျုပ်တောင်း ဆိုချင်တာ ပြောပါ့မယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ အောက်လမ်းအတတ် ပညာတွေ စွန့်လွှတ်ပြီး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ ဆုံးပါးအရိပ်ကို ခိုလှုံပါ။ အောက်လမ်းပညာအရိပ်က ရုန်း ချွတ်ပါဆိုတဲ့ တောင်းဆိုချက်ပါပဲ’ဟု ဦးအောင်မင်းတက် ခေါင်က ဆိုလေသောအခါ အောက်လမ်းဝိဇ္ဇာက ဝန်ခံကတိ ပြုလေ၏။

‘ကျွန်တော်တတ်ထားတဲ့ အောက်လမ်းပညာ အတတ် တွေဟာ ဘုရားမကြိုက်တဲ့ အတတ်တွေမှန်း သိလျက်နဲ့ မှားခဲ့တာပါ။ အခု ဒီအတတ်တွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါပြီ။ မရဏထိပ်သီးဆိုတဲ့ အမည်ကိုလည်း စွန့်လွှတ်လိုက်ပါပြီ။ အဖေတို့၊ အမေတို့ ပေးခဲ့တဲ့ မောင်သုတဆိုတဲ့ အမည်ကိုပဲ ပြန်ယူပါပြီ’ဟု ကျေနပ်နှစ်သိမ့်သံနှင့် ပြောကြားရင်း ဦး အောင်မင်းတက်ခေါင်ကို ထပ်မံရှိခိုးကာ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်သွားလေတော့သည်။

ရက်သတ္တပတ်တစ်ပတ်ခန့် အကြာကာလတွင် ဦး အောင်မင်းတက်ခေါင်၏အိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွလာသော ရဟန်း တော်သည် ယခင်က မရဏထိပ်သီးဟူသော အောက်လမ်း ဝိဇ္ဇာ အမည်ခံခဲ့သည့် ယခု သံဃာတော် ဦးပညာသုတပင် ဖြစ်လေတော့သတည်း။

မြစိမ်းခိုင်

(ပဲခူးမြို့ အနောက်တော ခေါ် မဟာစေတီတော်ကြီး ၏ အနောက်ဘက် အမည်ထင်ရှားသော ဘုရားတစ်ဆူတွင် အမှန်ဖြစ်ခဲ့သည်ကို လူနာမည်၊ နေရာပြောင်း၍ ရေးသား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

(ယောမြို့) ဆရာပြောင်၊ ဆရာအောင်၊ ဆရာထွန်းမင်းအောင်တို့၏ သားတပည့်

ရှမ်းဆရာ ဦးစိုင်းဌေးလှိုင်

(ဝမ်းတွင်းမှော်စက်ရှင်)

လူအများ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအတွက် အံ့ဖွယ်နက်နဲသော ပညာရပ်များဖြင့်သာ ကူညီဆောင်ရွက်မည်။

စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး(အချစ်ရေး)၊ နိုင်ငံရပ်ခြားကိစ္စများနှင့် ဘာသာ၊ သာသနာရေး ကိစ္စရပ်များ၊ အိမ်ခြေ၊ ခြံမြေ၊ တိုက်တာ၊ ကား ရောင်းဝယ်ခြင်းများ၊ အိမ်တွင်း/အိမ်ပြင် မည်သည့်ပယောဂနှင့်ယှဉ်သော အနှောင့်အယှက်၊ အတိုက်အခိုက်များမဆို ရက်ပိုင်းအတွင်း တိကျမှန်ကန် မြန်ဆန်အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

ဆရာနှင့်ဈေးချိန် - နေ့စဉ် (တနင်္ဂနွေမှအပ)

နံနက်(၉)နာရီ မှ ညနေ(၄)နာရီ အထိ

အမှတ်-၄၀၇၊ လှော်ကားလမ်းမကြီး (ဘုန်းကြီးကျောင်းကွေ့ကားမှတ်တိုင်ရှေ့)၊ (၁၉)ရပ်ကွက်၊ အပျိုသစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ☎ ၀၉ ၇၃၀ ၇၂၉၇၀

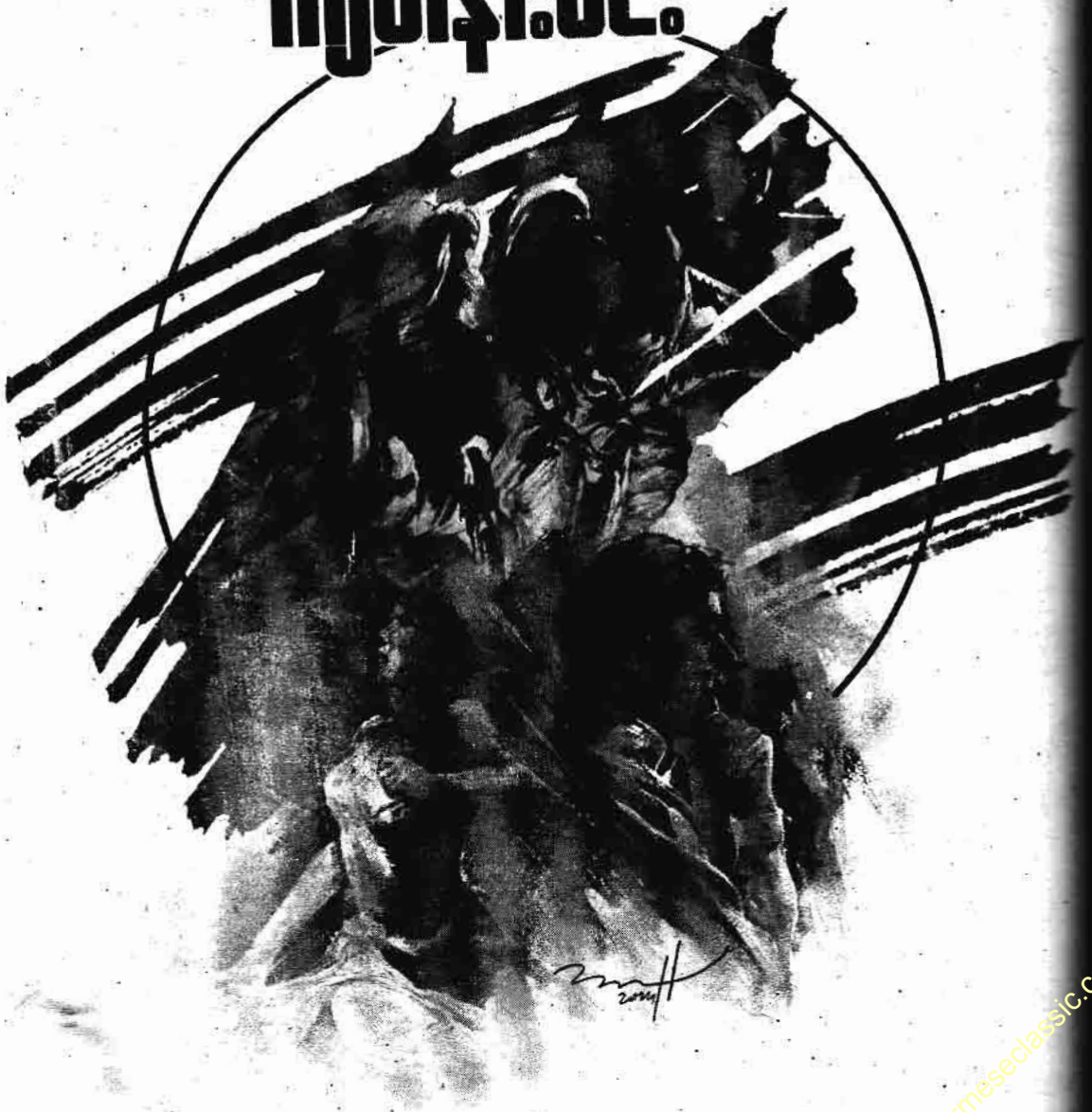
တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည် ဝါးဆစ်ပိုင်းကလေး
တစ်ခုကို ဓားဖြင့်စိပ်ပြီး နီးဖြာနေလေ၏။ နီးများ ဖြာပြီး
သောအခါ ပုတ်ကလေးတစ်လုံး ရက်လုပ်လေ၏။ ပုတ်
ကလေးသည် ဆန်တစ်ပြည်ဝင်ဆုံသော တောင်းကလေး
အရွယ် ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်သည်။

‘အဖေ...အဲဒါ ဘာလုပ်ဖို့လဲ’

‘ကျတ်နားပင်းအတွက် ဝမ်းစာထည့်ပေးမလို့’
အဖေသည် ပြောပြောဆိုဆို ပုစွန်လုံးခွံတစ်ခုကိုယူကာ
စပါးများကို ခြင်တွယ်နေလေသည်။

မင်းသန့်ကျော် (ဒီးကုန်း) ကျတ်နားပင်း

ခြင်တွယ်ရရှိသော စပါးများကို စောစောက ရက်လုပ်
သော တောင်းကလေးထဲသို့ ထည့်လေ၏။

‘ကျတ်ဆိုတာ ဘာလဲ အဖေ’

‘ကျတ်ဆိုတာ မြေမှာနေတဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးတစ်မျိုး
မျှော့’

‘အဖေ ခုနကပြောတဲ့ ကျတ်နားပင်းဆိုတာကရော’

‘ကျတ်က နားပင်းနေတယ်လေကွာ။ တော်ရုံပြောရုံ
မကြားဘူး’

‘ဝမ်းစာက ဘာလုပ်ဖို့ ထည့်ပေးရတာလဲ’

‘သူတို့မိသားစုစားဖို့ ဝမ်းစာထည့်ပေးတာ။ ပုစွန်လုံး
အလုံး(၂၀)ခြင်ပြီး တောင်းကလေးထဲ ထည့်ထားလိုက်
တယ်။ စပါးတင်း(၂၀) ပြောပါတော့ကွာ’

အဖေသည် ဆေးပေါ့လိပ်ကြီးကို ကြေးမီးခြစ်ကြီးဖြင့်
ညှိလိုက်ရင်း ဆက်လက်၍ ရှင်းပြပါသည်။

‘အခုလို သူတို့ကို ဝမ်းစာထည့်ပေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့်
အေးတို့လယ်ကို သူတို့က စောင့်ရှောက်တယ်။ ပိုးမွှား
အန္တရာယ်ကင်းအောင်လည်း စောင့်ရှောက်တယ်။ သီးနှံဖွံ့
အောင်မြင်အောင်လည်း စောင့်ရှောက်တယ်လို့ ယုံကြည်
ကြတယ်။ အဖေတို့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်ကတည်းက လုပ်
တာနဲ့တူ အစဉ်အလာတစ်ခုပဲ သားရဲ့’

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည် ကျတ်အတွက်
ဝမ်းစာထည့်ထားသော တောင်းကလေးကိုယူကာ လယ်ထဲ
သို့ သွားလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်၍
ထွက်သွားလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ လယ်ထဲတွင် လက်ပံပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိ၏။
လက်ပံပင်ကြီး၏အောက်တွင် နားနေရန် တဲကလေးတစ်လုံး
ဆိုးထားလေသည်။

အဖေသည် လယ်ကန်သင်းဆုံရာနေရာတွင် တုတ်
ချောင်းကလေးများကို တိုင်ထူကာ အိမ်သေးသေးလေး
ဆောက်နေလေသည်။

‘ကျတ်နေဖို့အိမ်လား အဖေ’

‘အေး..ကျတ်မိသားစုနေဖို့ အိမ်ဆောက်နေတာ’

တိုင်ကလေးများ စိုက်ပြီးသောအခါ အဖေသည်
အပေါ်မှ အင်ဖက်များကို မိုးလိုက်လေသည်။ ထို့နောက်
အိမ်မှယူလာသော စပါးထည့်ထားသည့် တောင်းကလေးကို
အိမ်ကလေးအတွင်းသို့ သွင်းလိုက်လေသည်။

မိုးဖွဲကလေးများ တဖွဲဖွဲကျလာလေသည်။ နေသည်

ပူနေရာမှ အရောင်ဖျော့သွားကာ မိုးသားများ တက်လာလေ
သည်။ ကျွန်ုပ်သည် တဲကလေးအတွင်း ပြေးဝင်လိုက်သည်။
မကြာမီ မိုးရွာပေတော့မည်။

အဖေသည် ကျတ်အတွက် ဝမ်းစာထည့်ပေးခြင်း၊ နေ
ထိုင်ရန် အိမ်ဆောက်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးသောအခါ
ကျတ်နားပင်းကြားအောင် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် -

‘အရှင်ကျတ်နားပင်းခင်ဗျား..နေဖို့အိမ်လည်း ဆောက်
ပေးပြီးပါပြီ။ စားဖို့ ဝမ်းစာလည်း ထည့်ပေးပြီးပါပြီ။ ကျွန်
တော်တို့လယ်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပါ။ ရေပိုးရေမွှားတွေ
ကိုလည်း ဖယ်ရှားပေးပါ။ သီးနှံများ အောင်မြင်အောင်
လည်း မ,စတော်မူပါ’

အထက်ပါအကြောင်းအရာတို့မှာ ကျွန်ုပ် အလယ်
တန်းကျောင်းသားဘဝက ကျတ်နှင့်ပတ်သက်သော ရှေးဦး
စွာ ကြားဖူးတွေ့ဖူးသည့် အဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပါသည်။ ယခုဆို
လျှင် နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျတ်အကြောင်းကို ဟိုမှသည်မှ မကြာခဏ ကြားရ
ပါသည်။ စာတွေထဲတွင်လည်း ဖတ်ရပါသည်။ လူယောင်
ဖန်ဆင်းသည့်အကြောင်း၊ လူယောင်ဖန်ဆင်းကာ ရွာတည်
ပြီး ဘုရားပွဲတော်များ ကျင်းပသည့်အကြောင်း၊ ဆိုင်းတွေ
ဝံ့တွေဖြင့် ကကြခုန်ကြကာ လူများကို ထင်ယောင်ထင်မှား
ဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းကြသည့်အကြောင်း စုံနေအောင်ကြား
ဖူးပါသည်။

ကျတ်သည် လယ်သမား၊ ယာသမားများနှင့် မကင်း
နိုင်သလို တောထဲ,တောင်ထဲတွင် အလုပ်လုပ်ရသူများနှင့်
လည်း မကင်းနိုင်ကြပါ။ ထို့ပြင် တောထဲ,တောင်ထဲတွင်
သစ်ခုတ်ဝါးခုတ် ထင်းတိုက်သူများနှင့်လည်း မကင်းနိုင်ကြ
သောအကြောင်း ရှိနေပါသည်။

ကျွန်ုပ် အစိုးရဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ
စဉ်ကာလအတွင်း တစ်ခုသော ရုံးပိတ်ရက်တွင် ကျွန်ုပ်၏
မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဆေးဆရာ ကိုဇော်ဝင်းသည် ဆိုင်ကယ်
တစ်စီးဖြင့် ပေါက်ချလာလေသည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည် ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် ဆိုင်ကယ်
ပေါ်မှ ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း -

‘အစ်ကိုရေ..ကျွန်တော် တောထဲဝင်ပြီး ဆေးမြစ်ရှာ
မလို့ အဲဒါ အစ်ကိုလိုက်ချင်ရင် လိုက်ခဲ့ရအောင် ဝင်ပေါ်
တာ’

ကျွန်ုပ်လည်း ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျ ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်ကာ ကိုဇော်ဝင်းနှင့်အတူ တောထဲသို့လိုက်ရန် ပြင်ဆင် လေသည်။ ရုံးချုပ်မှ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်နက်မြစ် အလိုရှိကြောင်း ပြောထားရာ ကိုဇော်ဝင်းနှင့် တစ်ဆင့်မှာလိုက်လျှင် ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်နက်ပင်ကို မမြင်ဖူးသေးသည်နှင့် မြင်လိုလှ၍ တောထဲသို့လိုက်ရန် ပြင်ဆင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်နေသောမြို့နှင့် ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေသည် မဝေး လှပါ။ အလိုရှိသော ဆေးပင်ကိုတူးပြီး မြန်မြန်ပြန်မည်ဆို ပါက ဆိုင်ကယ်ဖြင့် နေ့ချင်းပြန် သွားနိုင်သောခရီး ဖြစ် ပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်သည် ကိုဇော်ဝင်း၏ ဆိုင်ကယ်နောက်မှ တက်ထိုင်လိုက်ကာ တောင်ခြေဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြပါ သည်။

လမ်းတွင် ကိုဇော်ဝင်းက-

‘အစ်ကို...ကျွန်ုပ်နက်ပင်ကိုတွေ့ရင် အပင်ငယ်လေး တစ်ပင် နုတ်ယူပြီး အိမ်မှာစိုက်ထားပါလား။ အလွန်ဆေး ဖက်ဝင်တဲ့ အပင်ဗျ’

‘အေးပါကွာ...မိုးတွင်းရောက်တော့မှ စိုက်တာပေါ့။ အခုတော့ မြင်ဖူးရုံသက်သက်ပါ’

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ထွက်လာကြရာ မွန်းတည့်ချိန်လောက်တွင် တောင်ခြေအနီးသို့ ရောက်လာ ကြပါသည်။

‘ဆိုင်ကယ်ကို ဒီနားမှာ အပ်ခဲ့ရမယ် အစ်ကို၊ တောင် ခြေက သိပ်မဝေးတော့ပါဘူး။ ခြေကျင်ပဲ သွားကြတာပေါ့’

‘အပ်ခဲ့လို့ ဖြစ်ပါ့မလားကွာ။ သိလည်း မသိဘဲနဲ့’

‘ဖြစ်ပါတယ် အစ်ကို၊ အလွန်ရိုးသားကြတဲ့လူတွေပါ’

ရှေ့နားတွင် ရွာကလေးတစ်ရွာကို တွေ့ရ၏။ ရွာဟု ဆိုရသော်လည်း အိမ်ခြေဆယ်လုံးခန့်သာ ဟိုတစ်လုံးသည် တစ်လုံးဖြင့် တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် အတော်အလှမ်းဝေးစွာ ဆောက်လုပ်ထားကြပါသည်။

အိမ်များ၏အနားတွင် လယ်ဟူ၍လည်း မဆိုနိုင်၊ ယာ ဟူ၍လည်း မခေါ်နိုင်သော ကျတ်တီးမြေများ ရှိပါသည်။ ထိုနေရာတွင်လာ၍ ရွာတည့်နေသူများသည် ထိုကျတ်တီး မြေကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ လယ်အဖြစ် ယာအဖြစ်ပြုပြင် ပြောင်းလဲကာ သီးနှံများစိုက်ပျိုးကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားချိန်တွင် ရွာသူရွာသားများသည်

မြေကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းနေကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် ဆိုင်ကယ် ကို ရပ်ထားကာ ကိုဇော်ဝင်းက လူကြီးတစ်ယောက်အနီး သို့ ကပ်ကာ-

‘ဖထီး...ကျွန်တော်တို့ ဒီနားမှာ ဆိုင်ကယ်ထားခဲ့ချင် လို့။ တောထဲဝင်ပြီး ဆေးမြစ်တူးမလို့ပါ’

‘ထားခဲ့၊ထားခဲ့ ကောင်လေး၊ စိတ်ချသွား’

ထိုစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ တဲကလေးတစ်လုံးအတွင်းမှ လူတစ်ယောက် ညည်းတွားသံကို ခပ်သဲ့သဲ့ကြားရပါသည်။ ညည်းတွားသံသည် မိန်းမသံ ဖြစ်ပါသည်။

‘အင်း...ဟင်း...ဟင်း...အမေရယ်...ကယ်ပါဦး’

ကိုဇော်ဝင်းသည် အသံကို နားစွင့်လိုက်ကာ-

‘ဖထီး...အဲဒါ ဘာသံလဲ။ ဘာဖြစ်တာလဲ’

ဖထီး ခေါ် လူကြီးသည် ဖွာနေသော ဆေးတံကြီးထုံ ပါးစပ်မှ ချွတ်လိုက်ပြီး-

‘ဘာဖြစ်တယ် မသိပါဘူးကွယ်၊ မနေ့ကမှ ကောင် ရသလို ဖြစ်တာပဲ။ ဖထီးသမီးကလေးပါ။ ဆေးမြစ်တူး ရအောင် လာတာဆိုတော့ ဆေးဆရာထင်တယ်။ ခဏ လောက် ဝင်ကြည့်ပေးပါလား’

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် လူနာရှိသော တဲကလေးအတွင်း သို့ ဝင်လိုက်ကြပါသည်။ လူနာသည် အသက်(၃၀)ခန့် အရွယ်ရှိ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး လက်တွေ၊ မြေ တွေ ကိုက်သည်ဟုဆိုကာ ညည်းတွားနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မိန်းကလေး၏ မိခင်သည် အနားတွင်ထိုင်ရင်း-

‘မနေ့ကမှ ဖြစ်တာပါကွယ်။ ပေါင်တွေ၊ လက်တွေ တဖြည်းဖြည်း ကြီးလာတယ်။ ကိုက်တယ်လို့လည်း ခြေ တယ်’

ကိုဇော်ဝင်းသည် လူပင်ငယ်သော်လည်း ဆေးကုသ ရာတွင် ပယောဂကိုလည်း နားလည်လေသည်။ လူနာ၏ ယောက်သည် ပယောဂဝင်နေခြင်းရှိ၊မရှိ စမ်းသပ်ကြည့် လိုက်ရုံဖြင့် သိလေသည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည် လူနာအား အမျိုးမျိုးစမ်းသပ်ကြည့် ပြီး-

‘လူနာမှာ ပယောဂဝင်နေတယ်။ ပေါင်တွေ၊ လက် တွေ ကိုက်တာ၊ ကြီးထွားလာတာတွေက ကျွန်တော်ပေး ဆေးကို လူးတာလူး၊ သောက်တာသောက်ဆိုရင် ပျောက် တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါတွေက ပယောဂကြောင့် ဖြစ်နေတာ

ဘာ ပယောဂကို အရင်ဆုံးကုရမယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်လို ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အသေးစိတ် ပြောပြစေချင်တယ်

လူနာ၏ မိခင်က သမီးဖြစ်သူအား-

‘သမီးဖြစ်တာကို ပြောပြလိုက်ပါကွယ်’

လူနာသည် ညည်းတွားရင်းမှ အားယူကာ တိုင်ပင်တစ် ခုကို ဖို့တိုင်ရင်း ပြောပြလေသည်။

‘ဒီလိုပါရှင်...မနေ့ကတစ်နေ့လုံး ကျွန်မ ယာတော ရှင်းပါတယ်။ သစ်ပင်သစ်ဖြစ်တွေကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပါ တယ်။ ရလာတဲ့ အမှိုက်တွေကိုစုပုံပြီး မီးရှို့ပါတယ်။ မီးရှို့ နေတုန်းမှာ ကလေးငိုသံလိုလို ဘာလိုလို ကြားရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ဓာတ်စက်ဖွင့်နေတာမို့ ဓာတ် စက်ထဲက အသံပဲလို့ ကျွန်မ ထင်လိုက်တာ။ ဓာတ်စက်သံ ထဲ ခပ်သဲ့သဲ့ပဲ ကြားရတာပါ။ ဓာတ်စက်သံ ရပ်သွားတော့ သည်း ကလေးငိုသံက ရပ်မသွားဘူးရှင်။ ဆက်ပြီးကြား နေရသလိုပဲ။ ဒါနဲ့ ကျွန်မလည်း ကြောက်လာပြီး အိမ်ကို ပြန်ပြေးလာခဲ့ပါတယ်’

လူနာသည် မောသဖြင့် ခဏနားနေလိုက်သည်။

‘ပြီးတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ဆက်ပြောပါ ကလေးမ’

‘ညကျတော့ အိပ်မက်၊မက်တာပါပဲရှင်။ အိပ်မက်ထဲ မှာလေ ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ။ ကျွတ်ဆိုလား ဘာ ဆိုလား အရပ်ဆုံးဆုံးနဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက် ပေါ်လာပြီး ငါ့နေတဲ့ အိမ်ကလေးကို မီးရှို့ရသလား။ နင် မီးရှို့လိုက်လို့ ငါ့ကလေးတွေ မီးထဲ ပါသွားပြီ။ ငါ အစာရှာသွားနေတုန်း ကလေးတွေကို မကယ်နိုင်ခဲ့ဘူး။’

အမှိုက်တွေ မီးရှို့တော့ ဘေးကို ရှောင်ကြရှားကြ။ ကျွန်မ မီးရှို့တော့မယ်လို့ ပြောပါတယ်ရှင်။

ညည်းပြောပေမယ့် ငါ မကြားရဘူး။ ငါက နားပင်း တာကိုးဟဲ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ငါ့ကလေးတွေ အသေဆုံးနဲ့ သေရသလို နင်လည်း ထပ်တူခံစားရစေမယ်လို့ပြောပြီး ပျောက်သွားပါတယ်ရှင်။

ကျွန်မဖြင့် ကြောက်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။ မနက် ကျတော့ ခြေတွေ၊လက်တွေ မသယ်ချင်လောက်အောင် လေးလာတာနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ခြေတွေ၊ လက်တွေက ကြီးလာလိုက်တာရှင် တစ်နာရီနဲ့ တစ်နာရီတောင် မတူ ဘူး။ ခု ဆရာမြင်ရတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ကိုက်လိုက်တာလည်း လွန်ပါရော’

ကိုဇော်ဝင်းသည် ကျွန်ုပ်အား ကြည့်လိုက်ကာ-

‘ကျွတ်ဖမ်းတာပဲ အစ်ကို၊ အဲဒါ ကျွန်တော် ကုပေး လိုက်ချင်တယ်။ ဒီကိစ္စက မြန်မြန်လုပ်မှဖြစ်မှာ’

ကျွန်ုပ်က-

‘ဒီလိုဆို လာရင်းကိစ္စကို မြန်မြန်ပြီးအောင်လုပ်ပြီး ဒီလူနာအသက်ကို ကယ်လိုက်ရအောင်ကွာ’

‘ကျွန်တော်ဆေးပစ္စည်းတွေက မြို့မှာ ကျန်ခဲ့တယ်။ ဒီတော့ ဆေးမြစ်မြန်မြန်တူးပြီး မြန်မြန်မြန်ရအောင် မနက် ကျမှ ပြန်လာမယ်။ သူတို့ကို လိုအပ်တာတွေ လုပ်နိုင်အောင် လိုက်မယ်’

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် တောတွင်းသို့ မြန်မြန်ဝင်ကာ လိုအပ်သည့် ဆေးမြစ်များကို မြန်မြန်တူးပြီး ပြန်လာကြ လေသည်။ အပြန်တွင် ဆိုင်ကယ်ဝင်ယူရင်း ကိုဇော်ဝင်းက မှာလေသည်။

‘အဒေါ်...ကျွန်တော်ပြောတာ နားထောင်ပါ။ မနက်ကို ကျွန်တော် ပြန်လာမယ်။ ကျွတ်ကျေနပ်အောင် ရွာချရမယ်။ အဒေါ်က လူ(၄၊ ၅)ယောက်စာလောက် ထမင်းဟင်းတွေ ချက်ထားပါ။ ပြီးတော့ မောင်းကလေးတစ်လုံးကိုလည်း ရှာထားပါ’

ကိုဇော်ဝင်းသည် လူနာတွေ့လျှင် ပစ်မထားဘဲ ဂရု တစိုက် ကုသပေးတတ်သော ဆေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ် သည်ကို ကျွန်ုပ် သိလေသည်။ လူနာသည် ရောဂါနှင့် ပယောဂ ယှဉ်တွဲနေလျှင် ရောဂါကို ‘ဆေးနှင့်ကုပြီး’ ပယောဂ ကိုလည်း သူနည်းသူဟန်ဖြင့် နိုင်အောင် ကုသနိုင်သောသူ တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

နောက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်မှာ ကိုဇော်ဝင်းနှင့် မလိုက်နိုင် တော့ပါ။ ရုံးအလုပ်များ အရေးတကြီးလုပ်စရာရှိ၍ ကျွန်ုပ် အား ရုံးမှ နံနက်စောစောကပင် လာရောက်ခေါ်သွားသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အောက်ပါအကြောင်းအရာတို့မှာ ကိုဇော်ဝင်း ပြောပြ သော အကြောင်းအရာများဖြစ်၍ သူပြောသည့်အတိုင်း ရေး သားလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် တောင်ခြေ ရွာကလေးသို့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် တစ်ဦးတည်း ထွက်လာခဲ့ပါ သည်။ လူနာအတွက် လိုအပ်သောဆေးဝါးများကို ယူဆောင် လာခဲ့ပါသည်။

တောင်ခြေရွာကလေးသို့ ရောက်သောအခါ လူနာသည်

သို့ တန်း၍သွားခဲ့ပါသည်။ လူနာသည် ယခင်ကထက် ပိုမိုညည်းထွားလျက် ရှိပါသည်။ သူ၏ ခြေ၊ လက်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရာတွင် ယခင်ကထက် ပိုမိုကြီးထွားလာကာ လူနာမှာ မိမိကိုယ်မိမိ မသယ်နိုင်တော့ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ပါလာသော ဆေးများကို လူးစေပါသည်။ ထို့နောက် သောက်ရန် ဆေးများကိုလည်း သောက်စေပါသည်။

လူနာ၏ မိခင်မှ-

‘ဆရာ...ကျွန်မ ဆရာမှာတဲ့အတိုင်း ထမင်းဟင်းတွေလည်း ချက်ထားပါတယ်။ မောင်းကလေးတစ်လုံးလည်း ရှာထားပါတယ်။ အဆင်သင့်ချင်တော့ ဟိုဘက်ရွာက ကျွန်မမောင်လေးက သူကလေးကစားဖို့ဆိုပြီး မြို့ဘုရားပွဲတော်က မောင်းကလေး ဝယ်လာတာနဲ့ ကျွန်မ ငှားလာတာပါ’

ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် လူ(၄၊ ၅)ဦးစာ ထမင်းအိုးနှင့် ဟင်းအိုးများကို တောင်းတစ်လုံးတွင် ထည့်စေပြီး လူနာ၏ဖခင်အား သယ်စေလျက် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်မူကား မောင်းကလေးနှင့် မောင်းထုရန် လက်ကိုင်ဘုကလေးကိုယူကာ ကျွတ်ဖမ်းသည့်နေရာသို့ လာခဲ့ကြပါသည်။

ကျွတ်ဖမ်းသည့် လယ်ကွင်းသို့ ရောက်သည့်အခါ ထမင်းနှင့်ဟင်းများ ထည့်ရန်အတွက် အင်ဖက်(၁၀)ရွက်ကို လူနာ၏ဖခင်အား ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ အင်ပင်တစ်ပင်မှ အင်ဖက်ခူးစေပါသည်။ အင်ဖက်များ ရသောအခါ ရေစင်စင် ဆေးစေ၍ လူ(၄၊ ၅)ယောက် စားသောက်ရန်အတွက် ခင်းစေပြီးလျှင် ထိုအင်ဖက်ပေါ်၌ ထမင်းနှင့်ဟင်းများကို ပုံစေပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် မောင်းကလေးအား ခပ်ကျယ်ကျယ် ထုလိုက်ပါသည်။

‘ဒု...ဒု...ဒု...ဒု...ဒု’

ဤမီးလောင်မြေတွင် နေထိုင်ကြသော ကျွတ်နားပင်းအပေါင်းတို့...အသင်တို့မိသားစု ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်နိုင်ရန်အတွက် လယ်ပိုင်ရှင်မိသားစုတို့မှ ထမင်းဟင်း စားကောင်းသောက်ဖွယ်တို့ကို အလှူဒါနပြု တည်ခင်းကျွေးမွေးပါတယ်။ စားလည်း စားပါ။ မိမိတို့ ပြုစားထားသော ရောဂါဝေဒနာတွေကိုလည်း အမြန်ဆုံး ပြန်နုတ်ယူပါ။ ကျွန်ုပ် မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်’

ကျွန်တော်သည် အထက်ပါအတိုင်း မောင်းကိုလည်း (၃)ကြိမ် (၃)ခါထု၊ ပါးစပ်မှလည်း မေတ္တာရပ်ခံသည့်စကားကို (၃)ကြိမ်ခန့် ပြောဆိုကာ တည်ခင်းထားသော ထမင်းနှင့် ဟင်းများကို မေတ္တာမျှ စောင့်ကြည့်ပြီးနောက် လူနာ၏ ဖခင်နှင့်အတူ ပြန်လာကြပါသည်။

ဆယ်ရက်ခန့် ကြာသောအခါ လူနာ၏ဖခင်သည် ငှက်ပျောခိုင်တစ်ခိုင်ကိုထမ်းကာ ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ရောက်လာပါသည်။

‘ဆရာရေ...ဆရာလူနာတော့ နေကောင်းသွားပြီ။ ဆေးကိုလည်း နေ့စဉ် လူးပါတယ်။ သောက်ဆေးကိုလည်း အချိန်မှန်မှန် သောက်ပါတယ်။ ပေါင်တွေ၊ လက်တွေ ဆက်ပြီးကြီးမလာတော့ဘဲ တစ်နေ့တခြား လျော့ကုန်လျက်တာ ခုဆို နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားပြီ။ လူနာရဲ့အကရာ ကျွန်တော်ရော သမီးလေးကပါ ဆရာကို အကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ’

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်ကုသသောလူနာ ကောင်းသွားပြီဆိုသဖြင့် အထူးပင်ဝမ်းသာမိပါသည်။

ကျွန်တော်က-

‘အင်း...ငှက်ပျောဖီးကြီးတွေက အကြီးကြီးတွေလား။ သာသနာပွဲ လဲရမှာနဲ့ အတော်ပဲ။ ခင်ဗျားတို့လည်း ကုသိုလ်ရတာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျေးဇူးပါတယ်’

နောက်တစ်ပတ်ခန့် ကြာသောအခါ ဆရာကိုတော်နှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် သူက အထက်ပါအတိုင်း ကျွတ်နားပင်းဖမ်းစားထားသောလူနာအား ကုသခဲ့ပုံကိုပြောပြရာတွင် သည်ငယ်စဉ်က အဖေပြုလုပ်ခဲ့သော ကျွတ်နားပင်းအလှူဝမ်းစာထည့်ပေးခြင်း၊ နေရာအိမ် ဆောက်လုပ်ပေးခြင်းကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာပြီး ကျွတ်နားပင်းတို့အား အကုသိုလ်ကို စောင့်ရှောက်ပေးပါရန် အပ်နှံသည့်အကြံများကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာပါသည်။

ထို့ပြင် ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်တို့ လယ်ကွက်များမှ သည့်ရေပိုးရေမွှားမျှ မတွေ့ရှိရကြောင်းနှင့် စပါးများ ထူနှစ်ကထက် အထွက်ကောင်းသည်ကို တွေ့ရှိရကြောင်း အဖေပြောသည်ကို ယနေ့တိုင် ကြားယောင်လျက် ရှိပါသည်။

မင်းသန်းကျော်(မြန်မာ)

ရွံ့ရွံ့လမ်းလမ်း
ကောင်းသေး

ရှင်က ဘယ်သူလဲ။ ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ

ချို..ကိုယ် တင်မောင်ဝင်းပါ

ဘယ်က တင်မောင်ဝင်းလဲ၊ မသိဘူး။ ရှင် အခုထွက်သွားပါ

မချိုရဲ့ချစ်သူ တင်မောင်ဝင်းလေ။ သေချာအောင် ပြည့်ပါဦး

အို..မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မချစ်သူ ကိုဝင်းက သေပြီပဲ

ဟုတ်ပါတယ် တင်မောင်ဝင်း အစစ်ပါ။ ချိုကို တွေ့

နိုင်လွန်းလို့ လာခဲ့တာပါ

မလာနဲ့။ သွား..သွား။ အခုချက်ချင်း ထွက်သွား

မချိုက အသံတုန်တုန်နှင့် အော်လိုက်ရာ အသံကျယ်သွားသဖြင့် အပြင်ခန်းတွင်အိပ်နေသော မေရီနိုးပြီး မချို၏ အိပ်ခန်းသို့ ပြေးလာကာ တံခါးခေါက်လိုက်သည်။

မမချို..ဘာဖြစ်တာလဲ။ တံခါးဖွင့်ပါဦး

အပြင်က မေရီ၏ခေါ်သံ၊ တံခါးထုသံကြောင့် မချို နှုတ်ခန်းသွားပါသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများဖြင့် စိုရွှဲပြီး အသားများပင် တုန်ယင်နေပါသည်။ လန့်နိုးမှ အိပ်မက်ကုန်မှန်း သိလိုက်ရ၍ စိတ်သက်သာကာ အကြောက်ပြေပြီး တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

မေရီသည် ဆံပင်များ ဖရိုဖရဲနှင့် အလွန်ကြောက်လန့်နေသော မချို၏လက်ကိုဆွဲကာ အိပ်ရာဆီသို့ ပြန်ပို့လိုက်သည်။

မမချို..အိပ်မက်၊ မက်ပြန်ပြီလား

ဟုတ်တယ် မေရီ၊ မက်နေကျ အိပ်မက်ပဲ

ကဲပါ မမချိုရယ်၊ ဘာမှမရှိပါဘူး။ အခုမှ ညတစ်ခဏကျော်ကျော်ပဲရှိသေးတာ။ ပြန်အိပ်လိုက်ဦးနော်။ မနက် ကျောင်းသွားရဦးမှာ

မေရီက မချိုကိုပြောပြီး ရေတစ်ခွက်ယူလာပြီး ရေတိုက်လိုက်သည်။ ရေသောက်ပြီးသည်နှင့် လန်းဆန်းသွားနေသည်။

ကဲ..ကဲ..မေရီလည်း ပြန်အိပ်တော့နော်။ မနက်ဖြန် ကိုကျော် ပြန်ရောက်မယ် ထင်ပါတယ်

မချို အိပ်ရာပေါ်လှဲလိုက်မှ မေရီက အခန်းထဲက ထွက်သွားပါသည်။ မချိုက အခန်းတံခါးကို ပြန်မပိတ်ဘဲ ထားလိုက်သည်။ နောက်ထပ် အိပ်မက်၊ မက်ပါက မေရီ အိပ်ခန်းအောင် ထားလိုက်သည်။ အိမ်တွင် ကိုကျော် မရှိသည့်အခါတိုင်း ထိုအိပ်မက်ကို မကုန်လေ့ရှိသည်။

တစ်ယောက်တည်း အိမ်တွင် မအိပ်ရဲသဖြင့် ကိုကျော် ကိုပြောရာ ကိုကျော်က သူ ခရီးထွက်တိုင်း မေရီကို အဖော်ခေါ်ပေးထားသည်။ မေရီမှာ ကိုကျော်၏ရုံးမှ စာရေးမလေးဖြစ်ပြီး အလွန်ယဉ်ကျေး၍ အလိုက်သိတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ထိုအိပ်မက်မျိုးမက်တိုင်း ပြန်အိပ်၍မရဘဲ ရှိတတ် သည်။ ယခု အပြင်မှာ မေရီရှိသဖြင့် စိတ်ချလက်ချ အိပ် နိုင်ပါသည်။ အိပ်မပျော်မီ အိပ်မက်၏ မြစ်ဖျားခံရာကို စိတ်က ရောက်သွားပြန်သည်။

မချိုသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ရောက်မှ ယောက်ျားလေး မိတ်ဆွေများကို ပေါင်းသင်းတတ်သည်။ ဘာသာတွဲ တူသည့် ယောက်ျားလေး မိတ်ဆွေများအနက် ဟင်္သာတသား မောင်မောင်ကျော်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်က တင်မောင်ဝင်းတို့ နှစ်ယောက်မှာ အလွန်ရင်းနှီးခဲ့သည်။ ဒုတိယနှစ်တွင် ရှမ်းတိုင်းရင်းသား တင်မောင်ဝင်းနှင့် ချစ်သူများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် မြို့ထဲသို့ အတူသွားကြသည်။ ထမင်းအတူစားကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ရုပ်ရှင်အတူကြည့်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယနှစ်ကုန်၍ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ကိုတင်မောင်ဝင်းနှင့် ကိုမောင်မောင်ကျော်တို့ မိဘများထံ ပြန်သွားကြသဖြင့် ရန်ကုန်တွင်နေသော မချိုတစ်ယောက်သာ အထီးကျန်ဖြစ်၍ ကျန်ခဲ့ပါသည်။ အောင်စာရင်းများ ထွက်သော အခါ သုံးဦးစလုံး အောင်မြင်ကြ၍ မချိုက မိတ်ဆွေ ကိုမောင် မောင်ကျော်နှင့် ချစ်သူ ကိုတင်မောင်ဝင်းထံ စာမေးပွဲအောင်မြင်ကြောင်း ကြေးနန်းပို့လိုက်ပါသည်။ ကိုမောင်မောင်ကျော်ထံမှ ကျေးဇူးတင်ဝမ်းသာကြောင်း ပြန်ကြားလာသော်လည်း ကိုတင်မောင်ဝင်းထံမှ ပြန်ကြားချက် မရခဲ့ပါ။ မကြာမီ ကျောင်းပြန်ဖွင့်လျှင် တွေ့ရတော့မည်ဖြစ်၍ ကိုတင်မောင်ဝင်း ပြန်လာမည်ရက်ကိုသာ စောင့်မျှော်နေခဲ့သည်။

ကျောင်းဖွင့်ချိန် ကိုမောင်မောင်ကျော်သာ ပြန်ရောက်လာပြီး ကိုတင်မောင်ဝင်း ပြန်ရောက်မလာပါ။ တောင်ကြီးက သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ဦးထံ စုံစမ်းကြည့်မှ ကိုတင်မောင်ဝင်း တောင်ကြီးတွင် ကားမှောက်၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ ချစ်သူဘဝ ကာလမကြာမီ ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် မချိုမှာ ဖြေမဆည်နိုင်အောင် ရှိပါသည်။ ထိုသတင်းကြားသည်နှင့် ကိုမောင်မောင်ကျော် ရောက်လာပြီး မချို စိတ်ဓာတ်မကျစေရန် အမျိုးမျိုးအားပေးပါသည်။ မချို စိတ်

ပြောရန် ဗြိတိသျှ အတူသွားသည်။ အင်းလျားကန်တွင် အကြော်စားသည်။ ရုပ်ရှင်အတူကြည့်ခဲ့ကြသည်။ နှစ်ဦးအတူသွားကြရင်း ရင်းနှီးသင့်သည်ထက် ရင်းနှီးလာသော အခါ မောင်မောင်ကျော်က မချိုကို ချစ်ရေးဆိုပါတော့သည်။

‘မချိုကို ကျွန်တော်ချစ်မိတာ ကိုတင်မောင်ဝင်းထက် နောက်မကျပါဘူး။ ကျွန်တော် မချိုကိုချစ်မိပေမယ့် ကိုတင်မောင်ဝင်းက ကျွန်တော်ထက်စောပြီး ချစ်ခွင့်ပန်လိုက်တော့ ကျွန်တော် နောက်ကျရလေခြင်းဆိုပြီး ရင်နှင့်အမျှ ခံစားရပါတယ်။ အခု ကိုတင်မောင်ဝင်း မရှိမှ ချစ်ခွင့်ပန်ခွင့်ရလို့ ပွဲလန်တုန်း ဖျာခင်းတယ် မထင်ပါနဲ့။ နောက်တစ်ကြိမ် နောက်ကျပြီး ကျန်ခဲ့တာမျိုး မဖြစ်အောင် ပြောရတာပါ’

ကိုကျော်မှာလည်း အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေဖြစ်၍ ငြင်းရက်စရာမရှိပါ။ စဉ်းစားပါရစေဟု တစ်နှစ်ခန့် သူငယ်ချင်းဘဝနှင့် နေခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးနှစ်သို့ ရောက်သည့်အခါ မောင်မောင်ကျော်က အဖြေပေးရန် အတင်းအကျပ်တောင်းဆိုပါတော့သည်။

‘မကြာမီ ကျောင်းပိတ်တော့မယ် ချို။ ဒီတစ်ခါ ကျောင်းပိတ်ရင် ကိုယ်တို့ နောက်ထပ်တွေ့စရာ နည်းလမ်း မရှိတော့ဘူး။ သံယောဇဉ်သာ မရှိခဲ့ရင် တစ်နယ်စီဝေးတာနဲ့ ကိုယ်တို့ဘဝလည်း ဝေးရတော့မယ်’

ကိုကျော်၏ တောင်းဆိုချက်ကို သဘောတူပြီး ကိုကျော်၏အချစ်ကို လက်ခံလိုက်ရသည်။ ချစ်သူဘဝတွင် ပျော်မဆုံးအောင် ရှိခဲ့ကြသည်။ မကြာမီ စာမေးပွဲဖြေကြရသည်။ စာမေးပွဲပြီးသော်လည်း ကိုကျော်မှာ နယ်သို့ မပြန်တော့ဘဲ အောင်စာရင်းစောင့်ရင်း၊ အလုပ်ရှာရင်း ရန်ကုန်တွင် နေခဲ့သည်။ အခွင့်သာသည့်အခါ ချစ်သူနှင့် တွေ့ခွင့်ရသည်။ အောင်စာရင်းများ ထွက်သည်နှင့် အလုပ်ရရန် ကြိုးစားရသည်။

မောင်မောင်ကျော်က ကုန်သွယ်ရေးတွင် မန်နေဂျာရာထူးရပြီး မချိုက ကျောင်းဆရာမ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ နှစ်နှစ်ခန့် အလုပ်လုပ်ပြီးမှ လက်ထပ်လိုက်ကြသည်။ မောင်မောင်ကျော်မှာ ရှမ်းပြည်နယ်သို့ ပြောင်းရသဖြင့် မချိုလည်း ကြိုးစားရာ တောင်ကြီးသို့ ပြောင်းခွင့်ရသဖြင့် နှစ်ဦးအတူ တောင်ကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ အဝေးပြေးလမ်းမအနီး တစ်ထပ်တိုက်ကလေးတစ်လုံးတွင် ငှားရမ်းပြီး နေခဲ့ကြသည်။ ချစ်သူဘဝ နှစ်ယောက်တည်းနေခွင့်ရ၍ ပျော်ရွှင်ခဲ့ရပါသည်။ မောင်မောင်ကျော်မှာ တစ်လ တစ်ခါ၊ နှစ်လ

တစ်ခါ နယ်များသို့ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ခရီးထွက်ရသည့်အပ အစဉ်ကြည်နူးမှုရခဲ့ကြသည်။

ထိုအိမ်တွင်နေ၍ သုံးလခန့်အကြာတွင် မချို အိမ်ဆုံးများ စတင်မက်ခဲ့သည်။ အိမ်မက်တွင် ကိုတင်မောင်ဝင်းကို မြင်နေရသဖြင့် ထိတ်လန့်ခဲ့ရသည်။ ဆက်လက်မရှိဘဲ ကိုတင်မောင်ဝင်းကို အိပ်မက်သဖြင့် အံ့သြမိသည်။ နောက်မှ စဉ်းစားမိသည်မှာ ကိုတင်မောင်ဝင်းတောင်ကြီးဇာတိဖြစ်၍ မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ရှိနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိသည်။ ကိုတင်မောင်ဝင်းသည် ချစ်ဟောင်းဖြစ်သဖြင့် ကိုကျော်ကို အမှန်အတိုင်းပြော၍ သေသဖြင့် တစ်ယောက်တည်း မနေရကြောင်းလောက်သာ ချစ်ခဲ့သည်။

‘ညဘက်ဆို တိတ်ဆိတ်ပြီး ချောက်ချားစရာကောင်းလို့ ချိုတစ်ယောက်တည်း မနေရဘူး။ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ် အသံကြားတိုင်း ထိတ်လန့်နေရတယ်။ အိပ်မပျော်တဲ့ညများလာပြီး ကြာရင် ရူးသွားနိုင်တယ်’

မချို၏ စကားကြောင့် မချိုကို သနားသဖြင့် မောင်မောင်ကျော်က သူ့ရုံးမှ စာရေးမလေးမေရီကို သူခရီးထွက်သည့်အခါ ညဘက်လာအိပ်ပေးရန် ခေါ်ပေးခဲ့သည်။ မေရီရောက်လာမှ မချို စိတ်ချမ်းသာရပါတော့သည်။ ကိုတင်မောင်ကျော် ခရီးထွက်သည်နှင့် ထိုအိပ်မက်က မပျောက်မကွက် ရောက်လာလေ့ရှိပါသည်။ မချိုသည် သူ့ဘဝကြီးများကို တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း ပြန်လည်မြင်ယောင်လေ့ရှိပါသည်။

နောက်နေ့နံနက်စောစော မေရီ နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွားပါသည်။ မချိုကလည်း ကျောင်းသွားရန် ပြင်ဆင်ရသည်။ ကျောင်းသို့ရောက်၍ စာသင်နေရသော်လည်း အိပ်မက်တွင် မြင်တွေ့ရသော ကိုတင်မောင်ဝင်းကို မေ့ရော့၍ မရအောင် ရှိနေပါသည်။ ညဘက် အိပ်မက်၊ စိတ်ထိတ်လန့်ရသည်လောက်သာ ကိုကျော်ကို ပြောခဲ့မိသည့် အိပ်မက်တွင် တင်မောင်ဝင်း ရောက်လာကြောင်း ထင်မပြောမိသေးပါ။ ကိုကျော်ကို ကြာရှည်ဖုံးကွယ်ရန် သေမသင့် တွေးရပြန်သည်။ အိပ်မက်ကလည်း ရပ်စဲသွားခဲ့မရှိ။ ဆက်လက်မက်နေမည်ဆိုပါက ကိုကျော်ကို ပြောသည်ဟု ထင်ပါသည်။ ကိုကျော်သိမှ အကောင်းဆုံးလမ်း ရှာနိုင်မည်။ အိမ်ပြောင်းသင့် ပြောင်းရမည်။ မပြောင်းပါက ကိုတင်မောင်ဝင်း မလာနိုင်တော့ဘဲ အသေ

အကွယ် လုပ်ရမည်။ သည်တစ်ခေါက် ကိုကျော် ပြန်ရောက်
သလျှင် ပြောဖြစ်အောင် ပြောတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်
သည်။

ညနေတွင် မေရီက အချိန်မှန်ရောက်လာသည်။ ထိုည
တွင် အိပ်ရာမဝင်ကြသေးဘဲ ညဉ့်နက်သည်အထိ စကား
ပြောနေခဲ့ကြသည်။

‘မမချို...စိတ်ချလက်ချသာအိပ်ပါ။ မေရီ တစ်ညလုံး
အိပ်ရအောင် ဒီမှာ ဝတ္ထုစာအုပ်တွေ ပါလာတယ်’

မေရီက အားပေးသည်နှင့် အိပ်ရာသို့ ဝင်ခဲ့ပါသည်။
အိပ်ကောင်းကောင်းနှင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်လိုက်ရာ အချိန်
ညဉ့်ကြာသွားသည်မသိ အိပ်မက်ဆိုးက အချိန်မှန် ကျက်
လာသည်။

‘ရှင်နော်၊ ရှင် အခုထွက်သွားပါ’
‘ကိုယ့်ကိုမနှင်ပါနဲ့ ချိုရယ်၊ ချိုကို တွေ့ချင်လွန်းလို့
အော်ခက်ခဲခဲ လာခဲ့ရတာပါ’

‘မလာပါနဲ့ရှင်။ ဘဝချင်းက ခြားသွားပါပြီ’
‘ဘာမှမလုပ်ပါဘူး ချို။ ချိုကိုမြင်ရရင် ကျေနပ်နေတာ
ပါ’

‘ချိုမှာ အိမ်ထောင်ရှိနေပြီ။ မလာပါနဲ့၊ ပြန်ပါတော့
နဲ့’
‘ကိုယ်ပြောခဲ့ပြီလေ။ ချိုကို မြင်ရရုံသာလာတာပါ။
ကြောက်ပါနဲ့’

‘မလာနဲ့နော်၊ ရှေ့တိုးမလာနဲ့ ကိုတင်မောင်ဝင်း’
မချို၏အော်သံကြောင့် မေရီ အပြေးရောက်လာသည်။
‘မမချို...မကြောက်နဲ့။ မေရီ အနားမှာရှိတယ်’
မေရီက မချိုကိုကိုင်လှုပ်မှ မချို သတိဝင်လာသည်။
‘ဟင်...မေရီ၊ ဒီအခန်းထဲကို ဘယ်သူမှ မလာပါဘူး’

‘မလာပါဘူး မမချိုရယ်။ မေရီနဲ့ မမချို နှစ်ယောက်
တည်း ရှိပါတယ်’
မေရီ ရေတစ်ခွက်ယူ၍ တိုက်လိုက်မှ မချို လန်းဆန်း
သွားပါသည်။

‘မမချို၊ ဘာအိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်လို့လဲ’
‘ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ကြောက်စရာတွေ မြင်မက်လို့
ပါ’
‘မမချို...နာမည်တစ်ခုကို အော်လိုက်သံကြားရတယ်’
‘ဟုတ်လား။ မမချိုတော့ ဘာမှမမှတ်မိတော့ပါဘူး’

‘ကိုတင်မောင်ဝင်းဆိုတဲ့နာမည် ကြားလိုက်တယ် မမ
ချို’

‘မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’
‘ဒီမှာ မမချို၊ မမချိုအော်လိုက်တဲ့ နာမည်ကို မေရီ
သေသေချာချာ ကြားလိုက်ပါတယ်။ ကိုတင်မောင်ဝင်းလို့
ဝီဝီသသ ကြားလိုက်တယ်’

မချို ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တော့ဘဲ ငိုငိုသွားပါသည်။
‘မေရီသိတဲ့ ကိုတင်မောင်ဝင်းဆိုတဲ့လူများ ဖြစ်နေ
မလားလို့ပါ’

‘အဲဒီကိုတင်မောင်ဝင်းက ဘာအလုပ် လုပ်သလဲ’
‘ကိုတင်မောင်ဝင်းက ကျောင်းသားပါ။ ဒုတိယနှစ်
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ တက်နေတာ။ ဒီအိမ်ရှေ့ တောင်ကုန်း
အဆင်းမှာ ကားမှောက်ပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့တာ။ သူက ဘာသာ
ရေးသမားပါ။ သဘောလည်း ကောင်းတယ်။ အချိန်အားရ
ရင် တရားပဲ ထိုင်နေတာပါ’

မချို ဘာမှမပြောနိုင်တော့ဘဲ ရင်ထိတ်သွားပါသည်။
မေရီသိသော ကိုတင်မောင်ဝင်း သေချာသွားပါသည်။ ကို
တင်မောင်ဝင်းသည် ကျောင်းအားရက်တွင် ရွှေတိဂုံဘုရား
ကို အမြဲသွားတတ်ကြောင်း သိပြီးဖြစ်သည်။

‘ကဲ...မေရီ၊ သွားအိပ်တော့။ မမချိုလည်း အိပ်တော့
မယ်’

မေရီ စကားရှည်နေမည်စိုး၍ စကားပြတ်အောင် ပြော
လိုက်ရသည်။ ကိုတင်မောင်ဝင်းသည် သည်အိမ်အနီးတွင်
ကားမှောက် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ သူ
မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ရှိနေသဖြင့် ထိုအနီးတစ်ဝိုက်တွင် ည
ဘက်များ၌ မကြာခဏ တွေ့မြင်ရတတ်ကြောင်းပါ ကြား
သိရသဖြင့် မချိုကို တွေ့သည်နှင့် အိပ်မက်သို့လာခြင်း
ဖြစ်ပေမည်။ ကိုကျော်ရှိနေစဉ် မလာသော်လည်း မချို
တစ်ယောက်တည်းရှိစဉ် လာရောက်ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။
တင်မောင်ဝင်း သေချာပြီဖြစ်၍ ကိုကျော်ကို ဖွင့်ပြောမှ
ဖြစ်တော့မည်။ တင်မောင်ဝင်းနှင့် ပတ်သက်မှုရှိသည်ကို
မေရီ မသိအောင် ကွယ်ဝှက်ထားမှဖြစ်မည်။ တင်မောင်ဝင်း
နှင့် ပတ်သက်မှုရှိကြောင်း သတင်းထွက်ပါက တစ်မြို့နယ်
လုံး ပျံ့နှံ့သွားနိုင်သည်။

နောက်နေ့တွင် ကိုကျော် ပြန်ရောက်လာသည်။ မချို
သည် သူတစ်ဦးတည်းအိပ်ရသောညများတွင် တင်မောင်ဝင်း
ကို အိပ်မက်၊မက်ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ပတ်ဝန်း

ကျင်က လေ့လာကြားသိရသော သတင်းများပါ စုဆောင်း
ပြောပြလိုက်သဖြင့် ကိုတင်မောင်ဝင်း သေချာသည်ဟု
ကိုကျော်ပါ လက်ခံပါသည်။

‘ဖြစ်နိုင်တယ် ချို့ ကိုတင်မောင်ဝင်းက တောင်ကြီး
ဇာတိဆိုတော့ သူ မကျွတ်မလွတ်တာသေချာရင် သူ ကွယ်
လွန်ခဲ့တဲ့ ဒီတစ်ဝိုက်မှာ ရှိနေမှာ သေချာတာပေါ့။ လမ်း
ထိပ်က ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဘုန်းကြီးပင့်ပြီး အိမ်မှာ ပရိတ်
ရွတ်မယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ပြီး ကိုတင်မောင်ဝင်း
ကောင်းရာမွန်ရာရောက်အောင် အမျှပေးဝေမယ်’

မောင်မောင်ကျော်သည် လမ်းထိပ်ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့
သွားပြီး ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်ထားပါသည်။ တင်
မောင်ဝင်းဆိုသူ မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်နေကြောင်း၊ ညဘက်
အိပ်မက်ပေးလေ့ရှိကြောင်း၊ နောက်ထပ် တင်မောင်ဝင်း
မနှောင့်ယှက်နိုင်အောင် တင်မောင်ဝင်း ကျွတ်လွတ်စေရန်
အလှူဒါနလုပ်ပြီး အမျှပေးလိုကြောင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ
လျှောက်ထားလိုက်သည်။ အလှူပြုလုပ်ရာတွင် လမ်းထဲမှ
လူများကို ဖိတ်ကြားပြီး တင်မောင်ဝင်း၏အမည်ကိုခေါ်ကာ
သုံးကြိမ်အမျှ ပေးဝေလိုက်ပါသည်။

ဆွမ်းကျွေးပြီးမကြာမီ မောင်မောင်ကျော် ခရီးထွက်
ရပြန်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း မေရီ လာ၍အိပ်ပေးပါသည်။
မောင်မောင်ကျော် ခရီးထွက်သည်မှာ သုံးညကြာသော်လည်း
ဘာ အနှောင့်အယှက်မှ မလာသဖြင့် မချို့ ဝမ်းသာလျက်
ရှိပါသည်။ ကိုတင်မောင်ဝင်း ကျွတ်လွတ်သွားပြီဖြစ်၍ ဝမ်း
သာမိပါသည်။ မောင်မောင်ကျော် ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ
ဝမ်းသာစကား ပြောဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

နောက်ထပ်နှစ်လခန့်အကြာတွင် မောင်မောင်ကျော်
ခရီးထွက်ရပြန်သည်။ မောင်မောင်ကျော်မှာ စိတ်ချလက်ချ
သွားသော်လည်း မေရီကိုမူ အိမ်မှာ ညအိပ်ရန် ခေါ်ထားမြဲ
ခေါ်ထားပါသည်။ ပထမညတွင် မချို့မှာ ပူပင်သောကမရှိ
စိတ်ချလက်ချ အိပ်လိုက်ပါသည်။ ထိုညတွင် ထင်သလို
ဖြစ်မလာပါ။ အိပ်မက်ဆိုးမက်၍ တင်မောင်ဝင်း ပြန်ပေါ်
လာပြန်သည်။

‘ရှင် ပေါ်လာပြန်ပြီလား’

‘ချို့ကို မမြင်ရမနေနိုင်လွန်းလို့ပါ ချို့ရယ်’

‘ကျွန်မမှာ ကာမပိုင်ယောကျ်ား ရှိနေပြီ။ အခု ချို့က
ရှင့်ချစ်သူ မဟုတ်တော့ဘူး။ ကျွန်မတို့အိမ်ထောင်ရေး
အဆင်ပြေအောင် မလာပါနဲ့လားရှင်’

‘ကိုယ်လာတာ ချို့ကို စော်ကားဖို့ မဟုတ်ပါဘူး
မလာဘဲ မနေနိုင်လွန်းလို့ လာခဲ့ရတာပါ။ ချို့ကို
ရရင် ကျေနပ်ပါပြီ’

‘ရှင့်အတွက် ကောင်းမှုလုပ်ပြီး အမျှအတန်းထဲ
ဝေပြီးပါပြီ။ ဒီကို ရှင် လုံးဝမလာသင့်တော့ဘူး’

‘မလာသင့်တာသိပေမယ့် ချို့ရှိနေသမျှ လာနေ
ပဲ။ မလာဖို့ ချို့တားလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ချို့သာမက ဘယ်
မှ တားလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ချို့ကိုမြင်ရဖို့ ကြိုးစားနေ
ဘယ်သူတားတား၊ ဘယ်လောက်ခက်ခက် ရောက်
လာမှာပဲ ချို့’

‘ကိုတင်မောင်ဝင်း...ပြန်ပါတော့ရှင်’

‘မနှင်ပါနဲ့ ချို့ရယ်’

‘ကိုတင်မောင်ဝင်း...ရှင်ပြန်တော့’

မချို့က တောင်းပန်၍ မရသည့်အဆုံး အသံကုန်
လိုက်ရာ အခန်းအပြင်တွင် မအိပ်ဘဲ စာဖတ်နေသော
က အသံကြားသဖြင့် အပြေးရောက်လာပါသည်။ မချို့
အတင်းလှုပ်နှိုးလိုက်ရသည်။

‘မမချို့...မမချို့’

‘ဟင်...မေရီ’

‘ကိုတင်မောင်ဝင်း ပြန်လာပြီလား’

‘ဟုတ်တယ် မေရီ’

‘ဒါဆို သူ မကျွတ်သေးဘူးပေါ့။ ဒီတစ်ခါ သူ
မလာနိုင်အောင် မေရီ အကြံပေးပါမယ်’

‘ဘယ်လိုအကြံများလဲကွယ်။ သူ မလာနိုင်အောင်
တဲ့ အကြံဆိုရင် လက်ခံရမှာပေါ့’

‘သေချာပေါက် မေရီ ကူညီနိုင်မှာပါ’

‘ပြောပါဦးကွယ်။ ဘာလုပ်ရမှာလဲ’

‘ကိုတင်မောင်ဝင်းက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက
သာရေးကို အလေးထားတဲ့လူပါ။ မုံတဝဂူနားက ရသေ့
တစ်ပါးထံမှာသွားပြီး တရားထိုင်လေ့ရှိတယ်။ ရသေ့ကြီး
သိပ်ကြည်ညိုတော့ ရသေ့ကြီးရဲ့စကားကို မြေဝယ်
နားထောင်တယ်။ သူနားမထောင်ခဲ့တာ တစ်ကြိမ်ပဲရှိတာ
အဲဒီတစ်ကြိမ်ကြောင့် သူ့အသက် ဆုံးခဲ့တာပဲ။ ဒုတိယ
စာမေးပွဲအပြီး သူပြန်လာတော့ ရသေ့ကြီးဆီမှာ သွား
တယ်။ ရသေ့ကြီးက သူ့မှာ အန္တရာယ်ရှိတာကိုသိ
သူ့ကို ဘယ်မှသွားခွင့်မပေးဘဲ သူနဲ့အတူ ရေခဲတံ
ကျောင်းဖွင့်မှ ပြန်ခွင့်ပြုမယ်လို့ ပြောထားတာ။ သူက

ထောင်ဘဲ ရသေ့ကြီးမသိအောင် ပြန်လာပြီး သူငယ်ချင်း
တစ်ယောက်ရဲ့ကားကို ယူမောင်းရင်း ဒီအနားမှာ ကား
နောက်ပြီး ကွယ်လွန်ရတာ။ ဒီတော့ ရသေ့ကြီးကို အကူ
အညီတောင်းရင် ရနိုင်တာပေါ့’

‘ဒါဆိုရင် ကိုကျော် ပြန်လာရင် ရသေ့ကြီးဆီ သွား
ကြရအောင်’

မချို အားတက်ခဲ့သည်။ မောင်မောင်ကျော် ပြန်လာ
သည်နှင့် အကျိုးအကြောင်းပြောပြခဲ့သည်။ မောင်မောင်
ကျော် ကလည်း အချိန်ဆိုင်းမနေဘဲ မေရီကို လမ်းပြခေါ်ပြီး
ရသေ့ကြီးရှိရာ ဗုံတဝဂူသို့ ကားဖြင့်သွားခဲ့သည်။ မေရီက
နေရာကို သိထားသဖြင့် ကြာကြာမရှာရဘဲ ရသေ့ကြီးကို
အသင့်တွေ့ရပါသည်။ ရသေ့ကြီးကို သောင်ပင်ကြီးတစ်
ဆောက်တွင် ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရပြီး မေရီက မိတ်ဆက်
ပေးသဖြင့် တင်မောင်ဝင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် အဖြစ်အပျက်
များကို စုံစုံလင်လင်ပြောပြလိုက်သည်။

မောင်မောင်ကျော် ပြောသမျှကို ရသေ့ကြီးက သေ
သေချာချာနားထောင်ပြီး မောင်မောင်ကျော် ပြောစရာကုန်
သည်နှင့် ခဏအာရုံခံကြည့်လိုက်ပြီးမှ တည်ငြိမ်စွာပြော
ပါသည်။

‘တင်မောင်ဝင်း မကျွတ်သေးတာ အမှန်ပဲ။ တစ်
ခါတစ်ရံ ကျုပ်ထံ ရောက်လာတတ်ပါတယ်။ ဒီည
ကျုပ် သူ့ကို ခေါ်တွေ့ပါ့မယ်။ ဒီလိုနှောင့်ယှက်တာမျိုး
ကျုပ် လက်မခံဘူး။ နောင် ဒါမျိုးမဖြစ်အောင် ကျုပ်
ထားပေး ပါ့မယ်။ ဒီတော့ စိတ်ချလက်ချသာ ပြန်ပါ’

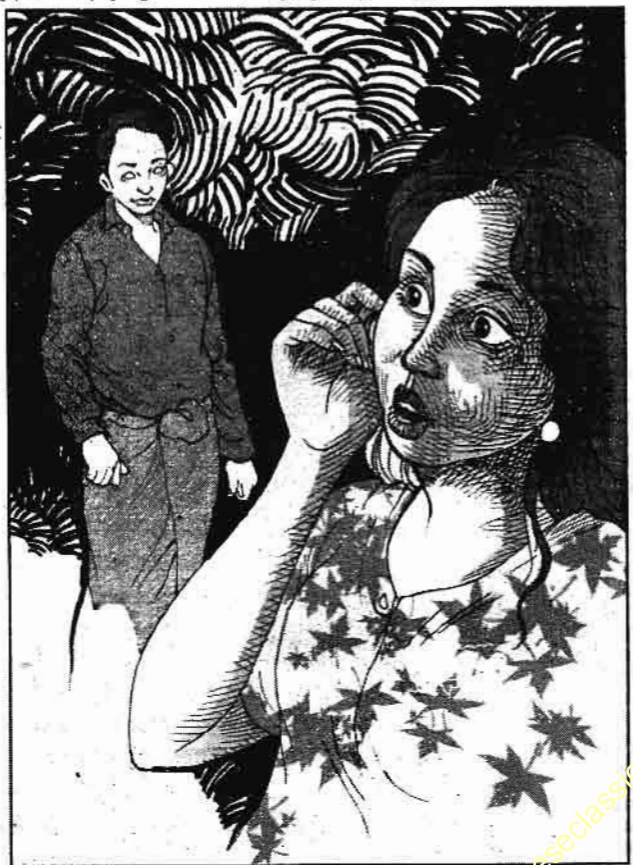
‘နောက်ထပ် သူ မနှောင့်ယှက်တော့ဘူးဆိုရင်
ဆရာရသေ့ကို ကျွန်တော် လာပြီးကန်တော့ပါဦးမယ်’

‘မလိုပါဘူးကွယ်။ ဒါက ကျုပ်လုပ်ပေးနိုင်တဲ့
ထိခွံ့ လုပ်ပေးရတာပဲ။ ကျုပ်ကလည်း တင်မောင်ဝင်း
ကျွတ်လွတ်သွားတာကို မြင်ချင်ပါတယ်။ သူ့မှာ သံ
ဃာဇဉ်တွယ်နေသေးလို့ မသွားနိုင်သေးတာ အခုမှ
ကျုပ်သဘောပေါက်ပါတယ်။ သူ့ကျွတ်အောင် လုပ်ပေး
ရတော့မှာပေါ့’

မောင်မောင်ကျော် ဝမ်းသာစွာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။
ရသေ့ကြီး၏ စကားကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပါသည်။
ရသေ့ကြီးသာ ကူညီပါက တင်မောင်ဝင်း နောက်ထပ်
လာနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။ မချိုကို သဘောပေါက်
အောင် ရှင်းပြပြီး တစ်ပတ်ခန့်အကြာ မောင်မောင်ကျော်

ခရီးထွက်ရပြန်သည်။ သုံးရက်အကြာ မောင်မောင်ကျော်
ပြန်ရောက်လာသောအခါ အေးအေးချမ်းချမ်းသတင်း ကြား
ရ၍ ဝမ်းသာခဲ့ရသည်။ နောက်လတွင် ဒုတိယအကြိမ် ခရီး
ထွက်ရပြန်သည်။ ထိုတစ်ခေါက်တွင်လည်း ထူးခြားမှုမရှိ
ပါ။ တတိယအကြိမ်၊ စတုတ္ထအကြိမ် ခရီးထွက်ရာတွင်
လည်း တင်မောင်ဝင်းကို အိပ်မက်ခြင်း မရှိတော့ပါ။ နောင်
တွင်လည်း အိပ်မက်မမက်တော့သဖြင့် တင်မောင်ဝင်းကိစ္စ
အဆုံးသတ်သွားပြီဟု ယုံကြည်လိုက်ရတော့သည်။ သူငယ်
ချင်းတစ်ယောက်ကို ကယ်တင်လိုက်နိုင်၍ ဝမ်းသာရသလို
ချစ်ဇနီးအတွက် အနှောင့်အယှက် မပေးနိုင်တော့သဖြင့်
ကျေနပ်ရပါသည်။

မောင်မောင်ကျော်သည် တင်မောင်ဝင်း ကျွတ်လွတ်
သွားပြီဟု တစ်ထစ်ချယုံကြည်လိုက်ပြီဖြစ်၍ ရသေ့ကြီးကို
ပေးခဲ့သည့်ကတိအတိုင်း ရသေ့ကြီးကို ပူဇော်ကန်တော့ရန်
လှူဖွယ်ပစ္စည်းများနှင့်အတူ ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းကာ
တစ်ဦးတည်းထွက်ခဲ့သည်။ ရသေ့ကြီးကို ယခင်တွေ့နေကျ
နေရာတွင် အသင့်တွေ့လိုက်ရပါသည်။

‘ဘရသေ့ကို လာရောက်ကန်တော့တာပါ’

‘နောင်ယုက်မှမရှိတော့ဘူး ဆိုပါတော့’

‘လုံးဝမလာတော့ပါဘူး။ သူ ကျွတ်သွားပြီ ထင်ပါတယ်’

‘သူက မချီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို သိပ်စွဲလမ်းနေတာ။ ဒါလောက် အစွဲအလမ်းကြီးတာ မတွေ့ဖူးသေးဘူး’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘရသေ့၊ မချီအပေါ် သိပ်တွယ်တာလို့ အခုလိုဖြစ်ရတာပါ။ တကယ်တော့ သူ့ကိုလည်း သနားပါတယ်။ သူ ကျွတ်သွားပြီဆိုတော့ ဘယ်ဘုံဘဝကို ရောက်သွားပြီလဲ ဘရသေ့’

‘ဘဝသာပြောင်းသွားတာ။ သံဃောစဉ်က ဖြတ်လို့ မရသေးဘူး။ အဲဒီနေရာက မခွာနိုင်လို့ မောင်ရင်တို့အိမ်မှာပဲ ရှိနေပါသေးတယ်’

‘ဗျာ...ဘယ်လို၊ နားရှင်းအောင် ပြောပါ ဘရသေ့’

‘အစွဲအလမ်းကြီးတော့ အဲဒီနေရာမှာပဲ ရှိနေတော့မှာပါ’

‘သူ့ကို အခြားရောက်သွားအောင် လုပ်ပေးပါဦး ဘရသေ့’

‘သူက ကောင်းသောနေခြင်းပါ။ အနောင်အထူးမပေးဘဲ အကူအညီပေးတော့မှာပါ။ ဘဝသစ်ကို အသစ်တစ်ဖန်ပြန်စပြီး ကောင်းကောင်းနေတော့မှာဖြစ်လို့ နေပေးလိုက်ပါကွယ်’

‘သူက ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ နေမှာလဲ’

‘မောင်ရင်ဇနီး သိပါတယ်။ သူ့ကို မေးကြည့်ပေတော့ ဘရသေ့ကိုကန်တော့ပြီး မောင်မောင်ကျော် ဖြစ်သည်။ ကားမောင်းပြီးပြန်၍ တစ်လမ်းလုံး စဉ်းစားလာသည်။ ဇနီးကိုမေးကြည့်ဆိုသဖြင့် မချီအကြောင်း ချေလိုက်ရာမှ မကြာသေးခင်က မချီပြောစကားကို ပြန်ထူအမှတ်ရမိပါသည်။

‘ကိုကျော်အတွက် သား ရတော့မယ်။ ကိုကျော် မေးဘူးလား။ သားက ဘယ်သူလဲဆိုတာသိရင် ကိုကျော် အံ့သြသွားမှာနော်’

မချီစကားကို သူပြောစဉ်က အမှတ်မဲ့ဖြစ်၍ သဘောမပေါက်ခဲ့သော်လည်း ယခု အဓိပ္ပာယ်ကိုသိလိုက်ရ၍ သာသလိုက်ရသည်မှာ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့ပါတကား။

ကောင်းသေး

ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း(LL.B)

နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ် နက္ခတ္တဗေဒအကြားအမြင် လျှို့ဝှက်နက်နဲသောပညာဖြင့် အနာဂတ်ဟောကိန်းများ

ရင်သွေးငယ်များ နာမည်ပေးခြင်း၊ ကင်ပွန်းတပ်ရက် အခမဲ့ရွေးပေးခြင်း၊ ရှေးမှပေအာမည်လှလှလေးများ ရွေးချယ်ပေးခြင်း၊ ရင်သွေးငယ်များ ဘဝတစ်သက်တာဟောစာတမ်း ကုမ္ပဏီများ နာမည်ရွေးခြင်း၊ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်များ၊ အောက်ခံအရောင်စာလုံးများ၊ ကုမ္ပဏီဖွင့်ပွဲ အချိန်၊ နာရီ၊ နေ့ရက်များ၊ မြန်မာစာတာ၊ အင်္ဂလိပ်စာတာ၊ မြန်မာဟောစာတမ်း အင်္ဂလိပ်ဟောစာတမ်း၊ နိုင်ငံခြားမှ မြန်မာများအတွက် နာမည်ပေးခြင်း စသည့် နာမည်ပေးပါရရ ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ (ဉာဏ်ပူဇော်ခ ၇၀၀၀-ကျပ်) သံတမန်ဝန်ထမ်း အင်္ဂလိပ် နာမည်နှင့် မိဘနာမည် တွဲဖက်၍ အထူးဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ ခွဲခွဲစွဲစွဲမှေးမှေးမည့် ရက်ကောင်းရက်မြတ်ကို နာရီ၊ မိနစ်၊ စက္ကန့် အပါအဝင် လိုအပ်သောယတြာများ OG ဆရာဝန်နှင့် တိုင်ပင်ပြီးပါက ဆက်သွယ်နိုင်သည်။ လူကြီးများအတွက် ရက်၊ လ၊ နှစ်ပိုင်းခြားထားသော ဟောစာတမ်းများ လက္ခဏာဖြင့်ဟောခြင်း၊ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်းကောင်းရစေရန်၊ နိုင်ငံခြားသွားသူများ မိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင် အဆင်ပြေစေရန် ချစ်သူမောင်နှံများ စုံတွဲစာတာ စစ်ဆေးခြင်း၊ အကြွေးပြန်ရစေရန် အမှုနိုင်/မနိုင်၊ ပညာထူးချွန်မှုရှိ/မရှိ၊ အိမ်ထောင်ရေးတွင် အနှောင့်အယှက်များ ဖယ်ရှားပေးခြင်း၊ ရုပ်ရှည်ချောဆောင်သော်လည်း အဆင်ပြေဖြစ်နေသည့် လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီးများ ကံပွင့်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊ အိမ်ခြံကား ရောင်းထွက်စေရန် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ အင်းပညာ၊ ဝိဇ္ဇာအစီအရင်ပညာ၊ ဓာတ်ရှိက် ဓာတ်ဆင်ပညာများဖြင့် ဆရာထံရောက်လျှင် အောင်မြင်စေရမည်ဟု မှတ်ပါ။ (နှုတ်ဟောဉာဏ်ပူဇော်ခ ၅၀၀၀-ကျပ်) နာမည်ပေးခြင်းနှင့် ဟောစာတမ်းများ ဒီဇိုအပ်လွှတ်မနက်ဖြန်ရမည်။ နယ်သို့ VPL ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဏ်မှ ငွေလွှဲလျှင် ချက်ချင်းပို့ပေးမည်။ နယ်မှ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေရပ်လိပ်စာဖော်ပြ၍ မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့အတွင်း နာမည်ပေးနှင့် ဟောစာတမ်းများကို ငွေကြိုပေးစရာ မလိုဘဲ ပို့ပေးမည်။ ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ။

တိုက်-၃၅(မြေညီထပ်)၊ (စက္ကလမ်း)၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (ဝိတ်ရက်မရှိ)

☎ (01)394727, (01)399426, ☎ 09 730 09994, 09 730 78260, 09 51 52521

၂၁ရာစု ဆရာကြီးအောင်မြင်းဇော်

(EX. စာပေဗိမာန်)

အထက်တန်းလက်ထာ။ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်

ASTRO-PALMIST EXPERT

သင်တန်းနည်းပြ

U Aung Moe Zaw
(U- အောင် မိုး ဇော်)

စင်ကြယ်သန့်စင်မှုန်မြတ်သော
ဘုရားစေတီများအနီးတစ်ဝိုက်တွင်
ဗေဒင်လက္ခဏာပညာရှင်များရှိကြသည်။
ထိုသူများအနက် နှစ်ပေါင်း(၂၀)မျှ
သက်တမ်းရှည်ကြာစွာ
လူသိများထင်ရှားနေသည့်မှာ
ဆရာကြီးအောင်မြင်းဇော်ပင်ဖြစ်၏။
ဂျပန်လူမျိုးအဆိုတော် ခွပ်ရှင်မင်းသမီး
KIYOK ZUIZENGI သည်ပင်
ဆရာကြီးအောင်မြင်းဇော်ထံတွင်
ပဒင်၊ လက္ခဏာပေးမြန်းခဲ့ဖူး၏။
လက္ခဏာကြည့်ရာတွင်
လက်မှအစင်းကြောင်းများကိုသာ
ကြည့်ရှုဟောပြောခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊
လက်၏ ထောင့် ဒီဂရီ၊ စစ်တမ်း၊
မှန်းဆချက်များနှင့် အခြားသော
လက်၏အကြောင်းခြင်းရာများအားလုံးကို
ကြည့်ရှုဟောပြောပါသည်။
ထိုသို့ဟောပြောရာတွင်
နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်ပါ
ပေါင်းစပ်၍ ဆန်းစစ်တွက်ချက်
ဟောပြောခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အလုပ်ခန့်၊ နေရာ

အမှတ်(၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဈေးတန်း။ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အလုပ်ချိန် - နံနက်(၈:၃၀)မှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီထိ

‘မင်း ငါတို့ရွာမှာ နေမယ်ဆိုတော့ ငါလည်း အဖော်
ရတာပေါ့။ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းပဲဟာ၊ ငါ အတတ်နိုင်
ဆုံး ကူညီမှာပါကွာ’
စောနောင်က ရေနွေးကို မှုတ်သောက်ရင်း စောကလို
ထူးကို ပြောလိုက်သည်။

ရွာလူကြီး ဦးအကြီးကလည်း-
‘စောနောင်တို့ခြံဝိုင်းနဲ့ ကပ်လျက် ခြေရင်းကခြံ
မင်းတို့အတွားနေခဲ့တဲ့ ခြံပဲကွ။ အဲဒီမှာ နေပေါ့ကွာ’
စောကလိုထူး၏ မိခင်သည် ဤချောင်းဖျားရွာစာ
ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် ဖခင်၏ရွာသို့ အ

သုန္ဒရီ

(တောင်စွန်း)

တရွေနိုင်ငံဂါယာ

လိုက်နေခဲ့သည်။ ဖခင်၏ရွာမှာ ဘီးလင်းအထက် နတ်ကြီးရွာမှ သွားရသည့် အစူးချောင်းဟူသော ရွာကလေးဖြစ်သည်။ သို့သော် မိခင်၊ ဖခင်တို့သည် အစူးချောင်းရွာတွင် မနေကြဘဲ အစူးချောင်းရွာ အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ တောတောင်များထဲတွင် လှည့်လည်ရင်း တောင်ယာလုပ်ကိုင်ကြသည်။

သူတို့ရွာတွင် အိမ်ခြေနှစ်ဆယ်မျှသာရှိသည်။ တစ်နေရာတွင် နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်မျှသာ နေကြသည်။ ၎င်းနောက်တစ်နေရာ ထပ်ပြောင်းရွှေ့ပြန်သည်။

သူတို့၏ အဓိကရိက္ခာမှာ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ငါးပိသာ ဖြစ်သည်။ တခြားဘာကိုမှလည်း တောင့်တနေခြင်း မရှိ။ ဘာလပေါ်တစ်အိုးနှင့် ဘဝကို ငြိမ်းချမ်းစွာ တည်ဆောက်သူများဖြစ်သည်။ ယောက်ျားလေးများမှာ အရွယ်ရောက်လျှင် တောတွင်းလက်နက်ကိုင်များက စစ်မှုထမ်းဖို့ လာခေါ်တတ်သလို အစိုးရတပ်မှ အထမ်းသမား(ပေါ်တာ) အဖြစ် ၎င်းတို့တောကြောင့် ကျားကိုလည်း ကြောက်ရ၊ နှင်ကြီးကိုလည်း ကြောက်ရနှင့် ယောက်ျားများသည် တောတောင်လျှိုမြောင်းကြားတွင် လှည့်လည်ပန်းအောင်းနေရသည်။ ကလေးထိန်း၊ ထမင်းချက်၊ ဆန်ဖွပ်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ရှာ စသည့်လုပ်ငန်းများကို မိန်းမများသာ ဦးဆောင်၍ ထုပ်ကိုင်နေကြရသောကြောင့် ရွာထဲတွင် မိန်းမနှင့် ကလေးများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများသာ ရှိလေသည်။

အချို့လူငယ်များသည် ဆွေမျိုးများရှိရာ ဖားအံ၊ ဖားနု၊ ကမမောင်း၊ လိုင်းဘွဲ့၊ မော်လမြိုင်၊ ဘီးလင်း၊ နတ်ကြီး၊ လေးကေ၊ ဘဲလင်းနို့ စသည့်မြို့ရွာများတွင် သွားရောက်နေထိုင်ကြသည်။

စောကလိုထူးတွင် ဆွေမျိုးညာတိ တောင့်တောင့်တင်းတင်း မရှိရှာသောကြောင့် တောတောင်ကြားတွင် သွားလာချောင်တိမ်းရင်း အရွယ်ရောက်လာသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူသည် ၎င်းတို့ရောဂါနှင့် တောတောင်ထဲ၌ပင် ကွယ်လွန်ရှာလေသည်။ ဖခင်မရှိသော်လည်း စောကလိုထူးသည် မိခင်နှင့်အတူ နေထိုင်ရင်း အဖော်များနှင့် အမဲလိုက်လိုက်၊ အထမ်းသမားလိုက်လိုက်နှင့် ရှောင်တိမ်းရင်း တောပျော်တစ်ဦးဘဝ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်နေရရှာလေသည်။

ထိုစဉ်က တပ်မတော်က တောတွင်းလက်နက်ကိုင်တပ်များအား ဖြတ်ကြီးလေးဖြတ် စစ်ဆင်ရေးပြုလုပ်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ရွာသားများသည် မိမိတို့ စိုက်ပျိုးထားသော

ဆန်စပါးကို ရိတ်သိမ်းပြီးသည်နှင့် တပ်မတော်စခန်းတွင် ထားရှိပြီး နေ့စဉ် လူဦးရေစာရင်းအရ ခွဲတမ်းစနစ်ဖြင့် ထုတ်ယူစားသုံးရသည်။ ထိုအခါ ဆန်စပါးမရှိသော စောကလိုထူးတို့အဖို့ အခက်တွေ့လေတော့သည်။ တပ်မတော်က တောင်ပေါ်ရှိ ရွာပုန်း၊ ရွာရှောင်များကို စုစည်းပြီး ဘဲလင်းနို့၊ လေးကေ၊ နတ်ကြီး၊ အစူးချောင်း စသည့်ရွာများနှင့် ပူးပေါင်းကာ နေရာချထားပေးလိုက်သဖြင့် စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေလာပြန်သည်။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့သားအမိ ဘဲလင်းနို့ရွာကို ရောက်ခဲ့သည်။ တပ်မတော်က ရိက္ခာဆန်၊ ဆီ၊ ဆားတို့ကို ထောက်ပံ့ပေးသည့်အပြင် ဆေးဝါးကုသပေးသည်။ ကလေးတွေကို စာသင်ပေးသည်။ စောကလိုထူး အမေက ဆန်အရက် ကောင်းကောင်းချက်တတ်သည်။ တောထဲ တောင်ထဲတွင် နေစဉ်က သူတို့တဲလေးတွေက မိုးမလုံ လေမလုံ ခြုံစရာ စောင်က မရှိသည့်အတွက် မှက်၊ ခြင်၊ ယင်နှင့် အအေးဒဏ်မှ ကာကွယ်ရန် အိမ်အောက်တွင် ဆယ့်နှစ်ရာသီ မီးဖိုထားရပြီး ပုဆိုးစုတ်ခြံကာ ကွေးခဲ့ရသည်။ အချမ်းပြေ အပန်းပြေဖို့ အရက်ကို ကိုယ်တိုင်ချက်၍ သောက်ကြရသည်။ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးတွေပါ ဗိုဝကြသဖြင့် အမျိုးသမီးတိုင်း အရက်ချက်တတ်ကြသည်မှာ မဆန်း။

သူတို့ချက်သောအရက်ကို တပ်မတော်သားအချို့ လာဝယ်ကြသည်။ အချို့က ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ပဲတို့နှင့် လဲလှယ်သောက်ကြသဖြင့် သူတို့သားအမိအတွက် ရိက္ခာပိုလှုံနေသည်။ တပ်မတော်သားအချို့နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခွင့် ရခဲ့သည်။

ကျိုက်ထိုမြို့ နယ်မြေခံတပ်ရင်းဖြစ်သော အမှတ်(၉၆) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ စစ်ကြောင်းမှူး ဗိုလ်မှူးရဲတင့်သည် စောကလိုထူးကို အလွန်ချစ်ခင်သည်။ စောကလိုထူးက ဗိုလ်မှူးရဲတင့်အား ကောက်ညှင်းအရက်ကောင်းကောင်း ချက်ပေးတတ်သလို ဗိုလ်မှူးရဲတင့်ကလည်း စောကလိုထူးအား သကြား၊ နို့ဆီ၊ စီးကရက်၊ ဆေးပေါ့လိပ်များ ပေးတတ်သည်။

ဘဲလင်းနို့တွင် နေထိုင်၍ မကြာမီပင် မိခင်ဆုံးသည်။ မိခင်ဆုံး၍ တစ်ကောင်ကြက်ဘဝ ရောက်နေရာမှ ဗိုလ်မှူးရဲတင့်လည်း နောက်တန်းပြန်ရမည်ဆို၍ သူ့အဖို့ အားကိုးရာမဲ့ချေပြီ။ ဘဲလင်းနို့တွင် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်မည်ကို မပျော်ရွှင်တော့သဖြင့် ဗိုလ်မှူးရဲတင့်ကို သူပြောသည်။

ချောင်းဖျားရွာမှာ ငါ့ဆွေမျိုးတွေ အများကြီးရှိတယ်

လို့ ငါ့အမေ ပြောဖူးတယ်။ ငါ အဲဒီရွာမှာ သွားနေချင်တယ်။ ဒီမှာ မနေချင်ဘူး။ နင်ပြန်ရင် ငါ့ကိုပါ ခေါ်သွားပါဗိုလ်မှူး။

‘ချောင်းဖျားရွာဆိုတာ ဒီဘီးလင်းမြို့နယ်ထဲကပဲကွ။ ကျွန်တို့ထီးရိုးတောင်ခြေက သဲဖြူချောင်းဖျားမှာပေါ့။ အလူးကနေ ဂုံညင်းနွယ်၊ ညောင်ဒေါက်အထက်နားမှာ။ မင်းသွားချင်ရင် ငါ ပို့ပေးမှာပေါ့’

‘ဝမ်းသာလိုက်တာ ဗိုလ်မှူးရယ်။ ဘယ်တော့သွားမှာလဲဟင်’

‘ဒီလကုန်ရင် တပ်ချိန်းမယ်။ ငါ နောက်တန်းပြန်ရမယ်။ အဲဒီအခါ မင်းလည်း ငါနဲ့ တစ်ပါတည်းလိုက်ခဲ့ပေါ့’

ဤသို့ဖြင့် ဗိုလ်မှူးရဲတင့်၏ ကူညီစောင့်မ၊မှုဖြင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများရှိရာ ချောင်းဖျားရွာသို့ သူရောက်ခဲ့သည်။ ချောင်းဖျားရွာတွင် သူနှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ စောနောင်နှင့် တွေ့သည်။ ဗိုလ်မှူးရဲတင့်က အသေအချာအပ်နဲ့ ပေးခဲ့သည့်အတွက် ရွာလူကြီး ဦးအကျီးကလည်း အစစအရာရာ ကူညီသည်။ ချောင်းဖျားရွာတွင် အိမ်ခြေတစ်ရာခန့် ရှိသည်။ တစ်ရွာလုံး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်၍ သူတစ်ဦးသာ ဘာသာမဲ့နေသည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဘာသာရေးနှင့် ဝေးခဲ့ရ၍ ရိုးရာနတ်စားသည့် ကိစ္စကလွဲ၍ ဘာသာရေးကိစ္စ ဘာမှမလုပ်ခဲ့ရပေ။

‘မင်းအတွက် သုံးဖို့ဖို့ ဝင်ငွေလေးဘာလေးရအောင် မင်းကို ငါ့ခြံတစ်ခြံ ပေးမယ်ကွာ။ အဲဒီခြံကထွက်တဲ့ ဝါးတွေ၊ သစ်တွေ၊ တောင်ထန်းတွေ၊ ခြံထွက်သီးနှံတွေ ရောင်းစားပေါ့ကွာ။ အခုချိန်ဆို မီးသွေးဈေးကောင်းတယ်ကွ။ မီးသွေးဖုတ်ရောင်းပေါ့ကွာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဦးအကျီး၊ ကျွန်တော် မီးသွေးဖုတ်တတ်တယ်ဗျ။ ခြံက ရွာနဲ့ အတော်ဝေးလား’

‘မဝေးပါဘူး။ ရွာနဲ့ နှစ်မိုင်သာသာလောက်ပဲ ဝေးတယ်။ တချို့ဆို တောင်ထိပ်တောင်ဖျားအထိ သွားကြရတာကွ။ လှည်းလမ်းလည်း ပေါက်ပါတယ်။ တောင်ပေါ်တစ်ဝက် မြေမီတစ်ဝက်ပေါ့’

တောတောင်ထဲတွင် လှည့်လည်သွားလာနေကျမို့ နှစ်မိုင်သာသာဟူသော ခရီးတာသည် သူ့အဖို့ ခြားတစ်ပြေးသာသာဟုပင် မထင်မှတ်လောက်ပေ။

စောနောင်ကလည်း ‘ငါလည်း မင်းကို ဝိုင်းကူမှာပေါ့’

ကွာ’ဟု ပြောသည်။

‘ဒါဆို အဆင်ပြေတာပေါ့ကွာ။ ဒါနဲ့ ဦးအကျီးခြံရွာနဲ့ သိပ်မဝေးဘဲနဲ့ ဘာကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ပေးတာဗျ’

‘ငါ့မှာ ခြံတွေအများကြီးကွ။ အဲဒီခြံကြီးမှာဆို ကြာမောက်၊ ဒူးရင်း၊ တညင်း၊ ပိန္နဲပင်တွေ ရှိတယ်။ ဒါတွေအဲဒီခြံကိုသွားတဲ့ လမ်းဘေးမှာ သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိတယ်။ အဲဒီအပင်က တစ္ဆေက သိပ်ခြောက်တယ်။ တစ်ယောက်တည်းဆို စိန်ခေါ်ပြီး နပ်နီးလုံးတယ်။ ငါလည်း အဲဒီတစ္ဆေနဲ့ နပ်နီးလုံးပြီးကတည်းက မသွားတော့ဘူး။ အသီးအနှံတွေ၊ သစ်တွေ၊ ဝါးတွေ လိုချင်တဲ့သူ ယူပါလေ့ပဲ သဘောထားလိုက်တယ်’

ဒါဖြင့် အဲဒီခြံကို သွားတဲ့သူတွေကိုရော မခြောက်ဘူးလား’

‘သွားတဲ့သူတွေထဲက မကြာခဏ တစ္ဆေနဲ့ နပ်နီးသွားကြရလို့ အခုဆို ဘယ်သူမှ မသွားရဲကြတော့ဘူးကွ’

စောကလိုထူးအဖို့ ခြံတစ်ခြံကိုတော့ အလကားရပါခဲ့သို့သော် ဘိုးဘွားအမွေ အပေါင်ဆုံးခြံကို အမွေရလိုက်သူကဲ့သို့ ပိုင်သာပိုင် မဆိုင်ဖြစ်နေလေသည်။ သူသည် သူတစ္ဆေကို ကြောက်တတ်သူ မဟုတ်သဖြင့် ထိုသရဲခြောက်သည်ဆိုသော ခြံကြီးသို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်လေသည်။

‘သရဲတစ္ဆေဆိုတာ ကျွန်တော့်အတွက် အသေးအမွှာပါ ဦးအကျီးရယ်။ ကျွန်တော်ကြောက်တာ ဝက်ဝံပဲ။ ဝက်ဝံနဲ့ တိုးရင်တော့ မလွယ်ဘူး။ အပွင့်မှာ သေချာတာပေါ့’

‘အဲဒီအကောင်မျိုးက အကင်းသိပ်ပါတယ်။ ခြံတွင်းတို့၊ ပုရွက်ဆိတ်တွင်းတို့တွေရင် တွင်းထဲ တုတ်တံလေးထည့်ပြီး တုတ်တံမှာ ကပ်ပါလာတဲ့ အကောင်ကို စားတာပေါ့။ ဒီကောင် သစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီး ပျားအုံတက်နှိုက်ရင် ပုခိုးခြံပြီး နောက်က အသာလက်တိုပြီးသာ တောင်းပေတော့ သူ့သားသမီးအမှတ်နဲ့ လှည့်မကြည့်ဘဲ ပျားသလက်တွေ ကမ်းပေးတော့တာပဲ။ လိုသလောက်ရရင် သူ မသိခင် သူ့ခြံခြံတင်ပေတော့’

‘ဟုတ်တယ်ကွ။ သူ့အမွှေးကထူတော့ ပျားတုတ်မှ မကြောက်ရဘူးလေ။ ဒါနဲ့ မင်းကရော ဝက်ဝံနဲ့ တိုးလား’

စောနောင်က ဦးအကျီး၏စကားကို ထောက်ခံမေးလိုက်သည်။

‘အမဲလိုက်ရင် အမြဲတိုးနေကျပါ။ ဒါပေမဲ့ မျက်နှာ ချင်းခိုင် တောတောင်ခိုင်ခိုင် တစ်ခါပဲ တိုးဖူးတယ်။ တိုးပုံက ဒီလိုကွ’

သူ အစူးချောင်းရွာတွင် နေစဉ်က ဟင်းရွက်ခူးရင်း တောကြက်၊ ယုန် စသည့် အကောင်ပလောင်ငယ်လေးများ တွေ့လျှင် ပစ်မည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပလိုင်းတစ် လုံး လွယ်ကာ ဓားမတိုတစ်ချောင်း ခါးထိုးလျက် လေးခွ တစ်လက်နှင့် တောထဲသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ တောထဲရောက် တော့ မိုးတွင်းအခါမို့ မိုးက ဖြောက်တောက်၊ ဖြောက် တောက်နှင့် ရွာလာသည့်အတွက် တောင်ထန်းရွက်တစ်ရွက် ကို ခုတ်ပြီး ဆူးတွေကို ဓားနှင့်သပ်ချကာ အရွက်အရင်းကို လှန်ချိုးပြီး ထီးလုပ်မိုးကာ ခြေကျင်လမ်းကျဉ်းလေးအတိုင်း ငိုက်စိုက်၊ ငိုက်စိုက်နှင့် လျှောက်လာခဲ့သည်။

ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် သူ့လိုပင် တောလည်သူ တစ် ယောက်သည် တောင်ထန်းရိုးကို ထီးလုပ်မိုးလျက် လျှောက် လာသည်။ ထိုသူသည် စွပ်ကျယ်လက်ပြတ်အဖြူကို ဝတ် ထားပြီး အသားမည်းသည်ဟု သူထင်သည်။ သည်လိုပဲ တောလည်ထွက်သူအချင်းချင်း ဆုံတွေ့နေကျဖြစ်၍ စိတ်ထဲ တွင် အမှတ်မထားမိဘဲ ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် လျှောက်လာ ခဲ့ရင်း တောင်ကြားထဲတွင် ဆုံတွေ့ကြလေသည်။

ရှေ့မှ လာသူသည်လည်း ငိုက်စိုက်၊ ငိုက်စိုက်နှင့်မို့ သူ့ကို တွေ့ဟန်မတူ။ လမ်းကကျဉ်းလှသည့်အပြင် တစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် တောင်ကမ်းပါးပြတ်ကြီး ဖြစ်နေသောကြောင့် စောကလိုထူးက တောင်ကမ်းပါးနံရံသို့ကပ်ကာ လမ်းဖယ် ပေးလိုက်သည်။ တစ်ဖက်လူကလည်း သူနည်းတူ တောင် ကမ်းပါးယံသို့ ကပ်ပေး၍ ဖယ်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

‘အား...အမယ်လေးဗျ၊ ဝက်ဝံကြီး’

‘ဂူး...ဂူး...ဂါး...ဂရား’

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လန့်ဖျပ်ကြကာ အသံနက်ကြီးများ ဖြင့်အော်ဟစ်လျက် ဆောက်ပြန်လှည့်ကာ ဖောက်နှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင် လှည့်ပြေးကြလေတော့သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ကလို ထူးရယ်’

စောကလိုထူး၏ ဝက်ဝံနှင့် ပက်ပင်းတိုးပုံကြောင့် စောနောင်နှင့် ဦးအက္ခီးတို့မှာ အူတက်မတတ် ရယ်မောကြ ရလေသည်။

‘တို့ ဒီခြံထဲကိုလာတာ အခေါက်မနည်းတော့ဘူး။ ဘယ်မှာလဲ သရ’

‘တို့လူအုပ်များလို့ မတွေ့တာ ဖြစ်မှာပေါ့’

စောနောင်တို့လူစု စောကလိုထူးအား မီးသွေးဖိုဝိုင်းကူ လုပ်ပေးနေကြသည်။ ဖြတ်တောက်ပြီး ထင်းချောင်းတွေကို ဖိုထဲသွင်းပြီး မီးရှို့ကာ ဖိုကိုပိတ်ပြီး ပြန်လာကြသည်။

‘နောက်နေ့တော့ မင်းတို့ ဝိုင်းကူစရာမလိုတော့ပါဘူး။ ငါတစ်ယောက်တည်းပဲ လာပါတော့မယ်’

‘လာရဲလို့လား’

‘ဘာဖြစ်လို့ မလာရဲရမှာလဲ’

‘ဒါဆို မီးသွေးဖော်တဲ့နေ့တော့ ခေါ်ပေါ့ကွာ’

‘အေးပါ၊ ဒါနဲ့ မင်းဆီမှာ သရဲနိုင်ဂါထာလေးဘာ

လေး မရှိဘူးလား။ လိုရမည်ရ ဆောင်ထားချင်လို့ပါ’

သရဲတစ္ဆေဆိုတာကို မကြောက်သော်လည်း တန်ခိုးရှင် တွေ၊ နတ်ဒေဝတာတွေကိုတော့ သူယုံကြည်အားကိုးမိသည်။

‘ရှိတာပေါ့။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေဟာ သရဲကိုနိုင်တဲ့ ဂါထာပဲပေါ့’

‘ဟေ...အဲဒါဆို ငါ့ကို သင်ပေးကွာ’

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ စောနောင်က စောကလိုထူးအား ဘုရားဂုဏ်တော်ကို သင်ပေးသည်။

ဘုရားစင်တွင် ချိတ်ထားသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့အား မြတ်စွာဘုရား မွေ့စကြာတရား ဟော ကြားနေပုံကို ပြသပြီး-

‘ကဲ...လက်အုပ်ချီပြီး လိုက်ဆို၊ ဣတိပိသော ဘဂဝါ အရဟံ..’

စောနောင် တိုင်ပေးသော အရဟံဂုဏ်တော်ကို အထပ် ထပ်အခါခါ လိုက်ဆိုရင်း ထိုတစ်ပိုဒ်ကို အာရုံရသွားသည်။

‘ဂါထာရဲ့အဓိပ္ပာယ်က လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ ၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား တဲ့ကွ။ ရွတ်နေတုန်း ဟောဒီပုံတော်ကို အာရုံထဲမှာထင် အောင် အာရုံပြုရမယ်’

စောနောင် သင်ပေးသည့်အတိုင်း စားတိုင်း၊ သွား တိုင်း၊ အိပ်ရာဝင်ခါနီးအထိ အချိန်ရသမျှ ကာလပတ်လုံး စောကလိုထူးသည် ဂုဏ်တော်ကိုသာ နှုတ်လွှတ်ရွှရွ ပွားများ ရွတ်ဆိုနေ၍လားမသိ ခြံထဲသို့သွားတိုင်း သစ်ဆိမ့်ပင်တစ္ဆေနဲ့ မတိုးခဲ့။ ထို့ကြောင့် ဂါထာအပေါ် ပို၍ယုံကြည်အားကိုးမှု

ရှိလာကာ တိုးတိုး၍ ရွတ်ဆိုနေတော့သည်။

‘ဒီနေ့တော့ နာပေါက်တွေ သွားပိတ်ရမယ်ကွ’

‘ငါ လိုက်ပေးရမလား’

‘ရပါတယ်ကွာ။ ဟဲ...ဟဲ...ငါ့မှာ ဂါထာရှိတယ်လေ’

ရယ်ကျဲကျဲနှင့် စောနောင်ကို ပြောခဲ့ပြီး မီးသွေးဖို လေရှူပေါက်များကို သွားပိတ်ရန် ခြံထဲသို့ တစ်ဦးတည်း ထွက်ခဲ့လေသည်။

ညနေစောင်း တောထဲမှအပြန် သရဲနိုင်ဂါထာကိုရွတ်၍ ပြန်ခဲ့သည်။ သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးအနီးသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်လာခဲ့သည်။ သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးသည် လုံးပတ် လူကြီး နှစ်ဖက်ခန့်ရှိပြီး လုံးဝန်းဖြောင့်တန်းကာ ပေ(၅၀)ခန့်မြင့်သည်။

‘ရှိ...ရှိ...ရှိ... ဖျောက်ဖျောက်...ဖျောက်’

သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးပေါ်မှ သဲတွေ ကျလာသည့်အသံကြောင့် ရွတ်နေသောဂါထာကို မေးပြီး ရပ်လိုက်မိသည်။ အပင်ပေါ်မှ လူတစ်ယောက် လျှောခနဲ၊ လျှောခနဲ ဆင်းလာသလိုလို ကြားရပြန်သည်။ သို့သော် အကောင်အထည်ကို မမြင်ရသောကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ကြက်သီးမွေးညင်းများ တဖြန်းဖြန်းထလာသည်။ ထိုစဉ် သစ်ပင်နောက်ကွယ်မှ လူတစ်ယောက် ခုန်ထွက်လာကာ သူ့ရှေ့လမ်းတွင် ပိတ်၍ ရပ်လိုက်သည်။

ထိုသူသည် အသားညိုညို သျှောင်တစောင်းထုံးထားပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ဖန် တောင့်တင်းသည်။ အင်္ကျီမပါ။ ခါးတောင်းကိုသာ မြောင်အောင်ကျိုက်ထားသောကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးတွင် အမွှေးအမှင်များ ရှည်လျားစွာ ပေါက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပေါင်တွင် ထိုးထားသော ထိုးကွင်း မင်ကြောင်မှာ စိမ်းညိုနက်မှောင်၍နေလေသည်။

ဒါ...ဒါ...သရဲပုံဖြစ်မယ်ဟု တွေးမိကာ သရဲနိုင်ဂါထာကိုရွတ်ဖို့ ပြင်သော်လည်း ဂါထာအစကို သူ မေ့နေပြန်သည်။

‘ဟေ့လူ...ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ။ လမ်းဖယ်စမ်းပါ’

သရဲက သူ့စကားကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ခြေကိုကား၍ လက်ကိုပိုက်ကာ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

‘မင်း ငါ့အကြောင်း မကြားမိဘူးလား။ ဒီလမ်းက သွားချင်ရင် ငါနဲ့ နဖန်းလုံးပြီးမှ သွားခွင့်ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် မင်း ငါနဲ့ တိုက်ခိုက်ဖို့သာ ပြင်ပေတော့’

ထိုသူက လက်ပန်းပေါက်ကို တဖြောင်းဖြောင်းရှင်း သူ့ကို စိန်ခေါ်လိုက်သည်။ လူလူချင်းဆို မကြာသော်လည်း နာနာဘာဝတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ရမည်ဆိုသည်မှာ လွယ်ကူသောအလုပ်တော့မဟုတ်။ မိမိမှာ ကိုယ်ခံယူ ဘယ်လောက်တတ်တတ် သူတို့မှာက ကမ္မဒိဒ္ဓိတန်ခိုးရှိလာကြောင့် ကိုယ်က နာကျင်သော်လည်း သူက နာသည်မဟုတ်။ သူ၏ဝန်ခိုးကို လိုသလိုအသုံးချနိုင်သည်။ မိမိမှာလည်း အခံရှိဖို့လိုသည်။ သူ၏အတိုက်ကို ခံနိုင်ဖို့ စောနောင်သင်ပေးထားသောဂါထာကို အားကိုးတကြီးရွတ်ဖို့ ကြံသော်လည်း အစရှာမရ။

‘မင်းနဲ့ငါ ဘာရန်ငြိုးမှ မရှိပါဘူးကွာ။ ငါလည်း မတိုက်ချင်ဘူး။ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်သွားဖို့ ငါတောင်းဖန်တီးမိတာကွာ’

‘အို...ဒီလို လွယ်လွယ်ဘယ်ရမလဲ။ ငါက အတိုက်အခိုက်ကို ဝါသနာထုံတဲ့ကောင်။ မတိုက်လို့ မရဘူး။ ငါမိမိ မတိုက်ချင်လည်း ငါကတော့ တိုက်မှာပဲ။ ကြာတယ်ကွာ ကိုင်း...လာပြီဟေ့’

ထိုသူက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူ့ကို ခြေနှင့် ပြေးစေလိုက်သည်။ ခြေကန်ချက်ကို သူရှောင်လိုက်နိုင်သော်လည်း နောက်ဆက်တွဲဝင်ရောက်လာသော လက်သီးချက်များကို မရှောင်နိုင်ခဲ့။ လဲကျရာမှ ကုန်းရုန်းထကာ မာန်သွင်းလှမ်းပြန်လည်တိုက်ခိုက်သည်။ သူ၏တိုက်ခိုက်မှုအချို့ ထိရောက်သော်လည်း ထိုသူက ဖြိုဟန်မရှိ။ သူ့ကို ထိုးရသည်မှာ ဖွဲ့အိတ်ကို ထိုးရသကဲ့သို့ ထုံပေပေနိုင်လှသည်။

ထိုသူသည် စောကလိုထူး၏ လက်သီးချက်များကို မရှောင်ဘဲ အတင်းဝင်ချုပ်သည်။ စောကလိုထူးကလည်း မခေ။ အားရှိသမျှ ပြန်ဖြေသည်။ နှစ်ဦးစလုံး မြေပြင်ပေါ် ပြိုလဲကျကာ ဘာတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် လုံးထွေးသတ်ပတ်နေကြသည်။ နာရီဝက်ကျော်ကျော် မရပ်မနား လုံးထွေးသတ်ပတ်နေရသောကြောင့် စောကလိုထူးတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးဒီးဒီးကျကာ အမောဖောက်လာသော်လည်း လက်တွေ့တွင် အနားတောင်းခွင့်မရှိ။ ထိုသူကတော့ မျက်နှာမပျက်၊ ချွေးမထွက်ဘဲ မောပန်းပုံပင် မရချေ။ ကြာတော့ စောကလိုထူး ခြေကုန်လက်ပန်းကျကာ မခံနိုင်တော့။ မြေပြင်တွင် ဗုန်းဗုန်းလဲကာ သူပြုသမျှ နုရရှာလေသည်။

‘ဖုန်း...ဖုန်း...ဖုန်း...ခွပ်...ခွပ်’

လဲကျကာ ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေသော စောကလိုထူး

ထူး၏ကိုယ်ကိုခွဲလျက် တစ္ဆေက ဘယ်ပြန်ညာပြန် ထုနှက် ထိုးကြိတ်နေသည်။ တော်ရုံလူဆို သေလျှင်သေ မသေလျှင် သတိမေ့မြောသွားလောက်သော်လည်း နာကျင်သည့်ဝေဒနာ နှအပ သူ သတိရှိနေသည်မှာ ထူးဆန်းနေသည်။ သူသည် မသေမချင်း ဝေဒနာခံစားနေရဦးမည့် ငရဲသားတစ်ဦးနယ်။ တစ္ဆေက သူလည်ပင်းကိုညှစ်ရင်း ကြွက်ကိုဖမ်းပြီး ဆော့ စားသည့် ကြောင်တစ်ကောင်အလား လည်ပင်းညှစ်လိုက် ပြန်ဖြေလိုက်ဖြင့် စိမ်ပြေနပြေ လုပ်နေပြန်သည်။

‘အစ်...အစ်...အိ...အိ’

သူ၏မျက်လုံးများ ပျိုးထွက်ပြီး လျှာပါ ထွက်လာမှ လက်ကို ခဏဖြေလျှောပေးလိုက်သည်။

သူ၏ပါးစပ်မှ ‘အိ...အိ’ဟူသောအသံကို သူပြန်ကြား လိုက်ရချိန်တွင် အာရုံ၌ စောနောင်သင်ပေးသော တစ္ဆေနိုင် ဂါထာကို အမှတ်ရသွားကာ ‘အိ...အိ...သော သော ဘဂဝါ အရဟံ’ဟု ပုံတော်ကို ရည်မှန်းကာ အသံထွက်အောင် ချွတ်ဆိုလိုက်သည်။ သူ၏ မဝီမသရွတ်ဆိုလိုက်သံကြောင့် လည်ပင်းညှစ်ဟန်ပြင်နေသော တစ္ဆေသည် အလန့်တကြား တိုယ်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ နောက်သို့ နှစ်လှမ်း၊ သုံးလှမ်းမျှ ဆုတ်သွားသည်။ စောကလိုထူးလည်း လဲကျနေရာမှ အား ယူကုန်းထကာ အားပါးတရ အော်ဆိုလိုက်ပြန်သည်။

‘ဟေ့ကောင်...အဲဒါကြီးကို မဆိုနဲ့လေကွာ။ ငါ မင်း တို့ ကြောက်ပါပြီ။ နောက် ဘယ်တော့မှ မင်းကို စိန်မခေါ် တော့ပါဘူးကွာ’

စောကလိုထူးက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ဂါထာကိုသာ ဆက်၍ရွတ်ဆိုရင်း ရှေ့သို့တိုးလာသောကြောင့် တစ္ဆေလည်း နားနှစ်ဖက်ကို လက်နှင့်ပိတ်ကာ လေးကိုမြင်၍ ပျံ့ပြေးသော ကျီးကဲ့သို့ နောက်ဆုတ်၊နောက်ဆုတ်နှင့် တောထဲသို့ လှည့် ပြေးကာ ဝါးရုံပင်များကြားသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွား လေသည်။

‘ဟေ့ကောင် ကလိုထူး...ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေနဲ့ ဘာ ဖြစ်လာတာတုံး’

စောနောင်၏ အမေးကို ပြန်မဖြေဘဲ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ် တွင် ဝင်ထိုင်ကာ ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက်ကို ယူသောက်လိုက် ပြီးမှ-

‘မင်းတို့ဘုရားရဲ့ တန်ခိုးကိုတော့ ငါယုံသွားပြီ၊ စော နောင်ရေ’

‘ဘာဖြစ်လို့တုံး’

‘အခုပဲ အဲဒီဂါထာနဲ့ သရဲကို ငါနိုင်ခဲ့တယ်ကွ’
သူဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို စောနောင်အား ပြောပြလိုက် သည်။

‘ဟုတ်မှလည်း လုပ်ပါကွာ။ နိုင်တယ်သာပြောတယ်၊ မင်းရွတ်တာ မှားနေတယ်။ အိ...အိ သော သော မဟုတ် ဘူးကွ။ ဣတိပိသောပါကွာ’

‘ဟင်...ဟုတ်လား၊ သိဘူးလေ။ ငါလည်း အိတစ် လုံး အစရတာနဲ့ ပါးစပ်ကထွက်ရာကို ရွတ်လိုက်တာပဲကွ။ အို...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတော့ ဘုရားတန်ခိုးကို ယုံသွားပြီ ကွာ။ မှားလို့ပဲ မှန်များမှန်လိုကတော့ နင့်တစ္ဆေ အရည်ပါ ပျော်သွားနိုင်တယ်။ ငါ့ကို မင်းတို့ဆရာတော်ဆီ ပို့ပေးကွာ။ ငါလည်း မင်းတို့ဘာသာထဲကို ဝင်တော့မယ်’

‘စောနောင်သည် စောကလိုထူး၏စကားကို မယုံတစ် ဝက် ယုံတစ်ဝက်နှင့် သူ၏ဆန္ဒအတိုင်း ရွာဦးကျောင်းဆရာ တော်ထံခေါ်သွားကာ အကျိုးအကြောင်းလျှောက်ထားလိုက် သည်။

‘စောကလိုထူးရွတ်တဲ့ ဂုဏ်တော်က ရှေ့ပိုင်းက မှား နေပေမယ့် နောက်ပိုင်းက မှန်နေတယ်မဟုတ်လား။ အရဟံ ဆိုတာ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားတဲ့။ ဒီနေ့မတိုင်ခင် အရင်နေ့တွေကတည်းက ဘုရားဂုဏ်တော်တွေကို ပွားများ ထုံမွမ်းခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကံစေတနာတွေရယ် ဘုရားရှင်ရဲ့ပုံ တော်ကို ရည်မှန်းပြီး နှလုံးသွင်းခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်သတ္တိတွေက အဲဒီတစ္ဆေကို ဝေးရာမောင်းထုတ်လိုက်တာပဲ။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေကို ယုံကြည်မြတ်နိုးပွားများတာဟာ ဗုဒ္ဓါ နုဿတိပဲကွယ်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ စွဲနေကိန်းအောင်း နေတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာဟာ စေတီအိမ်နဲ့ တူတဲ့အတွက် ပူဇော် ထိုက်တယ်။ အဲဒီလူကို သိကြား၊ နတ်တွေက ရွှင်ကြည် မြတ်နိုး အားကိုးစောင့်ရှောက်ကြပါတယ်’

မည်သို့ဆိုစေ စောကလိုထူးကတော့ ဘုရားရှင်အပေါ် အယုံကြီး ယုံကြည်ကာ အိမ်တွင် ဘုရားစင်လေးပြုလုပ်ပြီး ပုံတော်လေးတစ်ပုံ ချိတ်ဆွဲကာ နေ့စဉ် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးတို့ကို ဆက်ကပ်ပူဇော်လျက် မိမိရရှိထားသော ဂုဏ် တော်တစ်ပိုဒ်ကို ဂုဏ်တော်ထုံမွမ်း ပုံတော်မှန်းလျက် ပွား များရွတ်ဆို ပူဇော်နေပါတော့သည်။

သျှင်ရဲထွဋ်(တောင်ပွန်း)

ဦးကွဲဒွေးနှင့်
ပျက်ပျက်ခြင်း
သွေးဝေ

(ဤ၌ အခြားအခန်း၊ အပိုင်း၊ လများကကဲ့သို့ ဦးကျွဲကြီး၏ကဏ္ဍ များများမပါပေ။ သို့သော်လည်း ရွာသားများနှင့် ဦးကျွဲကြီး ဆက်စပ်ခဲ့ဖူးသော အကြောင်းအရာ၊ ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်ကြီးတစ်ခုကြောင့် ထည့်ရေးလိုက်သည်။ သိုက်လိုက်သောအကြောင်းဖြစ်၍ ဆန်းလည်း ဆန်းသည်။ သရဖြစ်သော

ဦးကျွဲကြီး၏ သိုက်လိုက်သည့်အကြောင်း ဖြစ်နေ၍လည်း ထူးသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။)

နေ ခေါင်းပေါ်ရောက်လာ၍ ရဲရဲတောက်ပူ၏။ ထို့ကြောင့် ငထိန်သည် ကျက်သောင်းချောင်းရွာထိပ်က ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်သို့ ဝင်နားလိုက်၏။ ထိုအခါ ငထိန်ထက် စောစွာရောက်ပြီး နားနေသော လူကြီးတစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုလူကြီး၏ ဝတ်ဆင်ထားပုံနှင့် အပြင်အဆင် ရုပ်လက္ခဏာများကို ကြည့်ရသည်မှာ အနည်းငယ် ထူးသလောက် ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် ငထိန်သည် ရေချမ်းစင်က ရေတစ်ခွက်ကို ခပ်သောက်ရင်း ထိုလူကြီးကို အကဲခတ်ကြည့်သည်။

လူကြီးက အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်မျှရှိပြီး အနေတည်သည်။ သျှောင်တစောင်းပေါ်က စောင်တဘက်ကြီး

ကိုလည်း ရစ်ပေါင်းထားသည်။ တောင်ရှည်ပုဆိုးကွက် ထောက်ကြီးနှင့် ရှားစေးရောင် ပင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ လွယ်အိတ်ကြီးကိုလွယ်ပြီး တောင်ဝှေးကို ထောက်ကာ အဝေးကို မျှော်ကြည့်လျက် ခုံခုံကြီး ရပ်နေသည်။

လူကြီးကို ကြည့်ရသည်မှာ သည်အနီးအနားရွာများက ဖြစ်ဟန်မတူပေ။ ငထိန်သည် ဤကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်သော လူကြီးများကိုလည်း တစ်ခါမျှမတွေ့ဖူးပေ။ သည်ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုက မြတ်စောညီနောင် စသည့် တန်ခိုးကြီးဘုရားကြီးကို လာဖူးသော ဘုရားဖူးဧည့်သည်ကြီးလော မသိ။

‘နဂါးမောက်တောင်၊ ခွေးတစ်ဟောင်၊ ကျောက်ဖြူတောင်တွင်း၊ ငွေကိုးတင်း။’

နဂါးမောက်တောင်၊ ခွေးတစ်ဟောင်၊ နဂါးမောက်တောင်’

‘ဟာ...’

ထိုလူခုံကြီးက နဂါးမောက်တောင်သိုက်စာကို မတိုးမကျယ် သုံးခေါက်တိတိ ရွတ်ဆိုလိုက်၍ ငထိန် အံ့သြသွား၏။ လူပုံကလည်း ထူးခုံပြီး သိုက်စာကို ရွတ်ဆိုသံကြားလိုက်ရ၍ သည်လူခုံကြီးမှာ ဘုရားဖူးဧည့်သည်မဟုတ်ဘဲ သိုက်ဆရာများပင် ဖြစ်လေသလားဟု ထင်လိုက်မိပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ငထိန်သည် ထိုဆရာကြီးအား အထင်ကြီးသွားလေ၏။ စူးစမ်းသည့်အနေဖြင့် ထိုဆရာကြီးအား စကားလည်း ပြောကြည့်ချင်လာ၏။ ထို့နောက် ဆရာကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တန်းလျားမှာထိုင်ပြီး စကားစကြည့်လိုက်သည်။

‘ဆရာကြီးက ဘယ်အရပ်ကလဲဗျ။ ဒီနယ်ကတော့ ဟုတ်ဟန်မတူပါဘူး။ ခုတင်က ဆရာကြီး ဆိုရွတ်လိုက်တာ သိုက်စာပဲ။ ကျွန်တော့်ဆီမှာ အဲဒီသိုက်စာကို ကလေး၊ လူကြီး အကုန်ရကြတယ်ဗျ’

‘ကျုပ်က ဒီနယ်က မဟုတ်ပါဘူး။ ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်က ဒီသိုက်စာအရ လိုက်လာတာပါ။ ဒီနေ့ဆိုရင် ကျုပ်လာနေတာ ဆယ်ရက်တောင် ကျော်နေပြီ။ နဂါးမောက်ရွာကိုရောက်အောင် သွားရမှာဆိုတော့ ဒီကနေ နဂါးမောက်ရွာကို တော်တော်ဝေးသေးသလား’

‘နီးပါပြီ ဆရာကြီး၊ ဒီဘက်ကြီးဝိုင်းလမ်းကို ဆုံးအောင် သွားပါ။ တျောက်ပိုးထိုးရွာကို တွေ့ပါလိမ့်မယ်။’

ကျောက်ပိုးထိုးရွာလမ်းအတိုင်း ဟိုဘက်ကို ဆက်လျှောက်တစ်မိုင်သာလာတာဆိုရင် နဂါးမောက်ရွာကို တွေ့သိမလား၊ ဒါနဲ့ ဆရာကြီးကို တစ်ခုလောက် မေးခွင့်ပြုပါ’

ဆရာကြီးက ဖျတ်ခနဲ ငထိန်ကို စူးစိုက်ပြီး အထူးသလိုကြည့်၏။ ထို့နောက်မှ ‘ဘာမေးမလို့လဲ၊ မေးပါ’ ဆိုသည်။

‘ဆရာကြီးက သိုက်စာအရ နဂါးမောက်တောင်လာတာဆိုတော့ သိုက်ဆရာများလားလို့ပါ’

‘ကျုပ်က သိုက်ဆရာဆိုရင်ကော မောင်ရင်က—’

‘ဆရာကြီးက သိုက်ဆရာဆိုရင် ကျွန်တော်က ဆရာကြီးနောက် တပည့်လိုက်ချင်လို့ပေါ့ဗျ။ ဒါကြောင့် မေးကြတာပါ’

ဆရာကြီးက တစ်ချက်ပြီးလိုက်ပြီး ‘မောင်ရင်က သိုက်လိုက်တဲ့အလုပ်ကို လွယ်တယ်များ ထင်လေသလား၊ သိုက်လိုက်တယ်ဆိုတာ သိုက်ကျမ်းပညာတွေကို ထင်မြောက်ရုံနဲ့တောင် မပြည့်စုံသေးဘဲ သတ္တိရှိမှ၊ ရဲရင့်တည်ကြည်ပြတ်သားမှဆိုတဲ့ အရည်အချင်းတွေ ရှိတဲ့လူမှ သိုက်လိုက်လို့ ရတာကွ’ဟု ပြော၏။

‘ဆရာကြီး ပြောတာတွေကို ကျွန်တော် နားလည်တယ်။ ရှေးအခါက သိုက်လိုက်ကြတဲ့ အကြောင်းတွေလည်း ကြားဖူးပါတယ်။ ဆရာလုပ်တဲ့လူက ဘယ်လောက်ပင်တော်ပေမယ့် တပည့်တွေမကောင်းလို့ အပျက်အစီးနဲ့ ကြုံကြရတာတို့၊ ထွက်ပြေးရတာတို့၊ အသက်အန္တရာယ်အထိ ရှိလာပြီး သေဆုံးရတာတို့ကိုလည်း ကြားဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က အဲဒီလိုတပည့်မျိုးထဲက မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဆရာညွှန်ကြားတာကို တိတိကျကျလိုက်နာပြီး တောက်လုပ်တတ်တဲ့ လူမျိုးပါ။ ဆရာစကားကို သစ္စာရှိနဲ့ပဲ လိုက်နာလုပ်ကိုင်မယ့် လူမျိုးအစစ်ပါပဲ။ နောက် ဆရာကြီးအတွက် ကျွန်တော်ပြောသလို ရဲရဲတောက်တပည့်လို့သေးတယ် ဆိုရင်လည်း ခေါ်ပေးပါ့မယ်။ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းတွေမှာ မီးခဲတွေ အများကြီးပဲ ရှိကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က စွန့်စားရမယ့် အလုပ်တွေကို ပိုပြီးတော့ဝါသနာပါကြတယ်ဗျ’

ငထိန်က ရှည်လျားစွာဖြင့် ပြောပြလိုက်သည်ကို ဆရာကြီးသည် ကွမ်းရွက်၊ ထုံးတို့ရင်း နားထောင်နေ၏။ ငထိန်ကိုလည်း အက်ခတ်၏။ ထို့နောက် ပါးစပ်ထဲ ကွမ်းရွက်ဖြင့် တစ်လုံးချင်း ပြော၏။

‘ခုတင် မောင်ရင်ပြောတာတွေကိုတော့ သဘောကျပါ
တယ်။ ငါ့အနေနဲ့လည်း နေရာစိမ်း၊ ဒေသစိမ်း ဖြစ်နေလို့
အပည့်ကောင်းကောင်းလိုနေတာ အမှန်ပဲ။ လိုအပ်တဲ့တပည့်
ကောင်းတွေသာ ရရင်လည်း အခုလာရင်းကိစ္စက ဘာမှ
အက်အခဲ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု
ပြည့်ရှိလို့လည်း ရှမ်းပြည်နယ်ကနေ လာခဲ့တာပါ။ ဒီ
တော့ မောင်ရင်ရယ်...တကယ်လုပ်တဲ့အခါ အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်
တွေလိုတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။ တစ်ဆင့်ကြားနဲ့ ကိုယ်တွေ့
ကျွမ်းကျင်နေတတ်တာကိုတော့ ကြိုတင်ပြီး ယုံကြည်ထားမှ
ဖြစ်မှာကွ’

‘စိတ်ချပါ ဆရာကြီး၊ ခုတင်ကပြောခဲ့သလိုပါပဲ ကျွန်
တော်တို့က လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ပြီး စွန့်စားခန်းတွေဆို ပိုပြီး
ဆောင်မှ သဘောကျကြပါတယ်။ အမှန်ကိုပြောရရင် ရွာခြံ
ပြီး ဓားပြတိုက်တာတောင် အလျှော့မပေးတဲ့အပြင် အသက်
ခွန်ပြီး ဓားပြဆီကသေနတ်ကို ရအောင်ယူကြတဲ့ လူမျိုး
တွေပါ။ ခြံထဲကနားကို ကျားဝင်ဆွဲတာလည်း တစ်တောင်
ဆောက်သာရှိတဲ့ ဓားမလေးတစ်ချောင်းနဲ့ ဝင်ခုတ်တာပဲ။
အဲဒီလိုစွန့်စားခန်းတွေ နှံ့ကြတယ်ဆိုတာဟာ ဇာတ်ထဲမှာလို
သရုပ်ဆောင်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ရဲရဲတောက် သူတစ်ပြန်
ကိုယ်တစ်ပြန် တိုက်ခိုက်သတ်ပုတ်ကြရတာကြောင့် ခန္ဓာ
ကိုယ်လက် စွန့်သင့်ရင် စွန့်ရတယ်။ ဘဝပျက်တဲ့အထိဖြစ်
သင့်ကလည်း ဖြစ်ရတယ်။ အသက်လည်း သေကြရတယ်
ဆိုတာ သိကြ၊ မြင်ကြ၊ ကြုံကြ၊ ကြားနေကြရပေမယ့်
ကျွန်တော်တို့ နောက်မဆုတ်ကြပါဘူး။ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့
ဆရာကြီးရဲ့ စကားကို တိတိကျကျနားထောင်ပြီး ပြတ်ပြတ်
သားသား၊ ရဲရဲတောက် လုပ်ကြတာပါ။ ဒါကြောင့် အခု
လည်း ဆရာကြီးကသာ ကျွန်တော်တို့ကို သဘောကျမယ်
ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဆရာကြီးရဲ့စကားကို တိတိ
ကျကျ လိုက်နာပြီး ဆရာကြီး ခိုင်းတာကို သစ္စာရှိရှိနဲ့
တစ်သမေမတိမ်း လိုက်လုပ်ကြမယ့်လူတွေဆိုတာကို ယုံပါ။
ဒါကြောင့် ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ကို ခိုင်းစမ်းကြည့်စေ
ချင်ပါတယ်’ ဟု ငထိန်က ဆရာကြီး လက်ခံလာသည်အထိ
ညှပ်လျားစွာဖြင့် ပြောပြလိုက်သည်။

ယခု သိုက်လိုက်မည့် စွန့်စားခန်းသည်ကား ဆိုခဲ့သည့်
အပြစ်စွန့်စားခန်း၊ ကျားစွန့်စားခန်းများထက် များစွာသာ
လွန်၏။ ဓားပြစွန့်စားခန်းနှင့် ကျားစွန့်စားခန်းများမှာ ပြော
ဆက်သောရလဒ် မရှိပေ။ ခုခံကာကွယ် တိုက်ခိုက်ခြင်း

မျိုးသာ ဖြစ်၏။

သိုက်လိုက်မည့် စွန့်စားခန်းများမှာမူ မအောင်မြင်လျှင်
အသက်သေနိုင်၏။ အောင်မြင်လျှင် အကျိုးကြီးနိုင်၏။
အမြတ်လည်း များနိုင်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ငထိန်က ရဲရဲပြတ်
ပြတ် ဆရာကြီးအား ချဉ်းကပ်ပြီး ပြောနေခြင်း ဖြစ်၏။
‘ဆရာကြီးလည်း ငထိန်ပြောပြနေသည်ကို စိုက်ကြည့်
ပြီး နားထောင်နေ၏။ ထို့နောက် လက်မှာကပ်နေသော
ထုံးများကို ပွတ်သပ်ခါချလိုက်ပြီး ပြောသည်။

‘ငါ မောင်ရင်ပြောတာတွေ အားလုံးကို သဘောကျပါ
တယ်။ မောင်ရင် ပြောတဲ့အတိုင်း တကယ်တမ်း ရဲရဲပြတ်
ပြတ်ရှိရင် အလုပ်လုပ်လို့ ရပါတယ်။ ကိုင်း...ဒီတော့ မောင်
ရင်တို့ရွာ ဘယ်မှာလဲ၊ သွားကြစို့။ ဟိုရောက်တော့မှ လူစု
ပြီး လိုတာကို ထပ်ပြောကြတာပေါ့’

‘ဆရာကြီး အခုချက်ချင်း လုပ်ငန်းစတော့မှာလား’ ဟု
ငထိန်က မေး၏။

‘အခုချက်ချင်းကြီးတော့ မစသေးပါဘူး။ လူစု၊ လို
တာတွေ ပြောဆိုတိုင်ပင်ပြီး နောက်နေ့လောက်မှ လုပ်ငန်း
စဖြစ်မှာပေါ့’

‘ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော် အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခု ရှိနေ
လို့ ဒိုးသောင်ရွာဘက်ကို သွားချင်ပါသေးတယ်။ ဆရာကြီး
ဒီလမ်းကိုလျှောက်ပြီး ကျွန်တော်ညွှန်တဲ့အတိုင်း သွားလိုက်
ပါ။ နဂါးမောက်ရွာကိုရောက်ရင် ငတေဆိုတဲ့လူကို တွေ့
အောင်လိုက်ရှာပြီး ငထိန်လွှတ်လိုက်တယ်လို့ ပြောပြပါ။
ပြီးတော့ သူ့အိမ်မှာပဲ တည်းပါ။ ငတေဆိုတာက ကျွန်တော့်
သူငယ်ချင်းပါ။ ကျွန်တော် ဒီညနေ မိုးမချုပ်ခင် အရောက်
ပြန်လာမယ်ဆိုတာလည်း ငတေကို ပြောပြလိုက်ပါ’

ဆရာကြီးကို ငတေဆီ လမ်းညွှန်ထားခဲ့ပြီး ငထိန်ရှေ့
ကို ဆက်လျှောက်လာခဲ့၏။ ငတေနှင့် ငထိန်တို့မှာ ကျောင်း
နေဖက်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ငတေကိုမူ ငယ်စဉ်က
ပင် ပေပေတေတေ နေတတ်သောကြောင့် ငတေဟု ခေါ်
ကြခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းနည်းတူ ငထိန်ဟူသည်မှာလည်း ငယ်
စဉ်ကပင် အရာရာကို ထိမ်ချွန်တတ်သောကြောင့် ငထိန်ဟု
ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်၏။

မည်သည့်အရာကိုမျှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမရှိပေ။ အရာ
တိုင်းကို လျှို့ဝှက်ထိမ်ချွန်တတ်၏။ ယုတ်စွအဆုံး စကား
ပြောလျှင်ပင် ပြောသင့်၊ မပြောသင့် စဉ်းစားပိုင်းဖြတ်ပြီးမှ
ပြောလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် လျှို့ဝှက်ထိမ်ချွန်လွန်း၍ ငထိန်

ဟု ဆါကြခြင်းဖြစ်၏။

မိုးချုပ်စပင်ပြုနေချေပြီ။ ငထိန်သည် ကိုယ့်အိမ်ကိုပင် မဝင်ခဲ့ဘဲ ငတေ၏အိမ်သို့ တန်းသွား၏။ အိမ်ရှေ့ကို ရောက်သည်နှင့် အလောတကြီး လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

ဟေး...ငတေ၊ ငတေ...နွေခင်းက ငါလွှတ်လိုက်တဲ့ ဧည့်သည်ကြီးတစ်ယောက် မရောက်ဘူးလားကွ

ငတေ အိမ်ရှေ့ကို ပြေးထွက်လာ၏။

ငထိန်လားကွ၊ မင်းလွှတ်လိုက်တဲ့ ရှမ်းအဘိုးကြီး ရောက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဘိုးကြီးက ငါ့အိမ်မှာ သိပ်ပြီး တည်းချင်ပုံ မရဘူးကွ။ ဖြစ်နိုင်ရင် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲ တည်းချင်ဘယ်ပြောလို့ ငါ ဆရာတော်လျှောက်ပြီး ကျောင်း ပို့ထားလိုက်တယ်

ကိုင်း...ဒါဆိုရင်လော၊ ကျောင်းကို သွားရအောင်

ဟ...ချက်ချင်းကြီးပါလားကွ။ အရေးကြီးလို့လား

အရေးကြီးလို့ပေါ့ကွ။ မင်းတို့၊ ငါတို့ အကျိုးရှိမယ့် အရေးကြီးမျိုးပဲ။ ဒါကြောင့် ငါ အိမ်တောင်မဝင်ခဲ့ဘဲ မင်း ဆီ တန်းလာခဲ့တာ။ လာ...ဟိုရောက်တော့ မင်းလည်းသိမှာ

ပါ

အရေးကြီးတယ်ဆိုမှတော့ ပြေးပြီးလိုက်တာပေါ့ သွား

ငတေ ခြံတံခါးတွန်းဖွင့်ပြီး ထွက်လာ၏။ ထို့နောက် ဘုန်းကြီးကျောင်းဘက်ကို ခပ်သွက်သွက်လျှောက်ကြသည့်

ရှမ်းအဘိုးကြီးက မင်းကို ဘာမှပြောမပြဘူးလား ငထိန်က မေး၏။

မပြောပါဘူး။ ဘာတွေကို ပြောမှာလဲ

မပြောရင် ပြီးရောကွာ

ငတေ ရပ်တန့်သွား၏။ ထို့နောက် ငထိန်၏မျက်နှာ အကဲခတ်သလို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး မေးသည်။

ဘာတုံး၊ မင်းဥစ္စာက မရိုးမသားတဲ့ အလုပ်မျိုး ဆိုရင်တော့ ငါမလိုက်ဘူးနော် ငထိန်

ဟ...မင်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။ ငါ့ရော ဘယ်နှစ်ခါမျှ မရိုးမသားတဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်ခဲ့လို့လဲ။ လာပါ။ ဟိုရောက်တော့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သိမှာပေါ့

ငထိန်က အတင်းဆွဲခေါ်လာ၍သာ ငတေသည် ကန်၊ယက်ကန် အမူအရာဖြင့် ပါလာ၏။ ငထိန်နှင့် ရှမ်းအဘိုးကြီးတို့ ဘာလုပ်ကြမည်ကို ငတေ အတော်လေး ကြိုပြီး သိချင်နေပုံရသည်။ မရိုးသားသော အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်နေမည်ကိုလည်း ငတေတွေးပြီး စိုးရိမ်နေဟန်ရှိသည်။

ကျောင်းကို ရောက်သွားကြရာ ဆရာတော်နှင့် ကိုယ်ကျောင်းသားများ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့မှာ တစ်စုပြီး ထိုင်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ တို့နောက် ဘုရားဝတ်တက်ကြလေသည်။ ထိုအချိန်၌ သင်္ကန်းမှာရှိ ထိုင်လေပြီ။

ငတေနှင့် ငထိန်တို့ ကပ္ပိယကြီးကို လိုက်ရှာပြီး ရှမ်းအဘိုးကြီး တည်းခိုနေသော ဧရပ်ကို သွားသည်။ ရှမ်းအဘိုးကြီး ပုတီးစိပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အဟမ်း...ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ပါပြီဟု ငထိန်က အသံပြုပြီး ပြောလိုက်၏။

ရှမ်းအဘိုးကြီးသည် ပုတီးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ချက်မျှ လက်နှင့်ပွတ်သပ်ပြီး ဘုရားဘက် ရှိခိုးဦးစကားပြော၏။

မင်း ရောက်လာပြီဆိုတော့ ပြောစရာရှိတာ ပြောဆိုတိုင်ပင်ရတော့မှာပေါ့

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာကြီး ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်
တို့ တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်လုပ်ပါ့မယ်’

‘အေးလေ...အခု မင်းတို့၊ ငါတို့က သိုက်လိုက်မယ့်
ထုပ်ငန်းကြီးကို လုပ်ကြတာမှာဆိုတော့ နှုတ်လုံပြီး စိတ်ချ
ရတဲ့လူ၊ အရေးကြုံတဲ့အခါ ရဲရဲတောက် သတ္တိရှိတဲ့လူဆိုပြီး
ငါအပါအဝင် လူ(၇)ယောက်လိုတယ်။ လူ(၇)ယောက်ရရင်
မနက်စောစော ဒီက ထွက်ကြတာပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ စိတ်ချပါ။ ကျွန်တော်တို့ ညချင်း
ပေါက် လူစုလိုက်ပါ့မယ်။ ကပ္ပိယကြီးလည်း ဒီည ဆရာ
ကြီးနဲ့အတူ အိပ်လိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ မိုးမလင်းခင် ဒီ
အရောက် ပြန်လာပါမယ်’ဟုပြောပြီး ငထိန်နှင့် ငတေတို့
ကျောင်းခြံထဲမှ ထွက်လာကြသည်။

ထို့နောက် သူတို့နှင့် အရင်းနှီးဆုံးထဲမှ သတ္တိကောင်း
ညွှလူများကို စဉ်းစားကြသည်။ ထိုအခါ ငထွန်း၊ ဦးကျွဲ
ကြီးနှင့် ငဝင်းတို့ကို အမှတ်ရလာကြသည်။ ငဝင်းက ကျက်
သောင်းချောင်းရွာသားဖြစ်သည်။ အလွန်သတ္တိကောင်း
သည်။ တလောက သူ့ကျွဲကို ကျားဝင်ကိုက်၍ ဓားမလေး
တစ်ချောင်းနှင့် ဝင်ခုတ်သူမှာ ငဝင်း ဖြစ်သည်။

ကျားကြီးနှင့် သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် တိုက်ခိုက်နေ
ကြတုန်း ဦးရွှေထွန်းကြီးရောက်လာပြီး နှစ်လုံးပြူးသေနတ်
ဖြင့်လှမ်းပစ်၍ ဒဏ်ရာရပြီး ကျားကြီး ထွက်ပြေးသွားမှ
ငဝင်း သက်သာရာရသွားသည်။ သို့သော် ငဝင်းကိုလည်း
ဆေးရုံတင်ပြီး တစ်ပတ်ကျော်မျှ ကုသလိုက်ကြရသေး
သည်။

ငထိန်နှင့်ငတေတို့ ညနေစာကို ငထိန်၏အိမ် ဝင်ပြီး
စားသောက်ကြသည်။ ထို့နောက် ငထွန်းကိုဝင်ခေါ်ပြီး အစီ
အစဉ်ကို လမ်းမှာပင် ပြောပြကြသည်။ ငထွန်းလည်း သိုက်
လိုက်ကြမည့် အစီအစဉ်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့်ပင်
ထက်ခံသည်။ ထို့နောက် ဦးကျွဲကြီး၏မိမိမာန်တော် လက်ပံ
မင်ကြီးဘက် ထွက်လာကြသည်။ လက်ပံမင်ကြီးအောက်ကို
ရောက်လျှင် ဦးကျွဲကြီးအား လှမ်းခေါ်ကြသည်။

‘ဦးကျွဲကြီး...အိပ်နေပြီလား။ ခဏလောက် ဆင်းခဲ့ပါ
ဦးဗျ။ ကိစ္စလေးရှိလို့ တိုင်ပင်ရအောင်’

ငထိန်စကားအဆုံးမှာပင် လက်ပံမင်ကြီးပေါ်မှ မီးလုံး
ကြီး ပြတ်ကျလာသည်။ ထို့နောက် ငထိန်က သူတို့လာရင်း
ကြောင်းကို ဦးကျွဲကြီးအား ပြောပြလိုက်သည်။

‘ဦးကျွဲကြီး...ကျွန်တော်တို့ နဂါးမောက်တောင်က

သိုက်ကို ရှမ်းဆရာကြီးတစ်ယောက်နဲ့ လိုက်ကြမလို့ဗျ။
ဒါကြောင့် သိုက်လိုက်ကြမယ့် အဖွဲ့ထဲမှာ ဦးကျွဲကြီးကို
လည်း ပါဝင်စေချင်လို့ လာခေါ်ကြတာပါ။ ဦးကျွဲကြီး
မလိုက်ချင်ဘူးဆိုရင် လက်ပံမင်ကြီးပေါ် ပြန်တက်ပြပါ။
လိုက်ပြီး ကူညီနိုင်မယ်ဆိုရင် ဒီအတိုင်းပဲနေပါ’

ဦးကျွဲကြီးသည် တစ်စုံတစ်ခုမျှ ထူးခြားခြင်းမရှိဘဲ
မီးလုံးကြီးအတိုင်းပင် ငြိမ်၍နေ၏။ ထို့ကြောင့် ဦးကျွဲကြီး
လက်ခံသည်ဟု နားလည်လိုက်ကြသည်။

‘ဒီလိုဆိုရင် ဦးကျွဲကြီး မနက်ဖြန် (၈)နာရီအချိန်
လောက်ကို နဂါးမောက်တောင် လာခဲ့ပါ။ စိတ်ချမယ်နော်။
ကျွန်တော်တို့ ကျက်သောင်းချောင်းရွာက ငဝင်းကိုခေါ်ဖို့
သွားလိုက်ဦးမယ်’

ထို့နောက် ခပ်သုတ်သုတ်ပင် ကျက်သောင်းချောင်းရွာ
ဘက်ကို ဆက်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ငဝင်းအိမ် ရောက်သွား
ကြသောအခါ ည(၂)နာရီထိုးနေလေပြီ။ ငဝင်းကိုလည်း
အထူးဆွဲဆောင်ရန်ပင် မလိုလိုက်ပေ။ လာရင်းအကြောင်းကို
ပြောပြလိုက်သည်နှင့်ပင် လက်ခံပြီး ထလိုက်လာသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ပြန်ရောက်လာကြသောအခါ
လေးနာရီထိုးနေလေပြီ။ ရှမ်းဆရာကြီးနှင့် ကပ္ပိယကြီးတို့
အား နှိုးနေကြချိန်မှာပင် ဆရာတော်က ကပ္ပိယကြီးကို
မမြင်၍ ခေါ်ခိုင်းသောကြောင့် ကိုရင်ကြီးတစ်ပါး ဧရပ်ပေါ်
ပြေးတက်လာသည်။

ကပ္ပိယကြီးက သူ သိုက်လိုက်ရန်သွားမည့်အကြောင်း
ကို အသိမပေးလို၍ ‘ကိုရင်ကြီး...တပည့်တော် နေမကောင်း
လို့ အိမ်ခဏပြန်ချင်တယ်’ဟု လိမ်ပြောလိုက်ရာ ကိုရင်ကြီး
ကျောင်းပေါ် ပြန်တက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှိခိုးကြသံကို ကြားရလေသည်။

ရှမ်းဆရာကြီးက လူ(၇)ယောက်ပြည့်မပြည့် စစ်
ကြည့်ရာ (၆)ယောက်တည်းဖြစ်နေ၍ ငထိန်အားမေးသည်။

‘မင်းတို့မှာ လူခြောက်ယောက်တည်းပါလား။ ခုနစ်
ယောက်ပြည့်အောင် မရဘူးလား’

‘ခုနစ်ယောက် ပြည့်ပါတယ် ဆရာကြီး။ အခု လူ
ခြောက်ယောက်နဲ့ ဦးကျွဲကြီး အမည်ရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့
မိတ်ဆွေ သရဲကြီးတစ်ယောက်ကိုပါ ထည့်ပေါင်းလိုက်ရင်
ခုနစ်ယောက်ပါပဲ’

‘ဘာ’

ရှမ်းဆရာကြီး၏အသံ ကျယ်လောင်သွား၏။ အတော်

လေးလည်း အံ့သြသွားပုံရသည်။ ပြူးကျယ်သောမျက်လုံးများဖြင့် ငထိန်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ ငထိန်က ဦးကျွဲကြီး၏အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

ဆရာကြီး အံ့သြမယ်ဆိုလည်း အံ့သြလောက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သရဲဦးကျွဲကြီးဟာ လူ့ဘဝတုန်းက ကျွန်တော်တို့ တစ်ရွာလုံးနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးကြသလို ကံမကောင်းအကြောင်းမလှ ဂျပန်တွေ ရက်စက်ခြင်းကြောင့် မတရားခိုင်းစေလွန်းလို့ သေဆုံးကာ သရဲဖြစ်သွားပြီးနောက်လည်း ကျွန်တော်တို့ အခင်မင်မပျက်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရွာတွေကိုလည်း မပြတ်စောင့်ရှောက်ပါတယ်။ လူဆိုး၊ သူခိုးတွေကိုလည်း မောင်းထုတ်ပေးပါတယ်။ အကြောင်းထူး၊ ကိစ္စထူးတွေ ရှိလာရင်လည်း သူ့ရဲ့ဆရာရင်းဖြစ်တဲ့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ညအိပ်မက်နဲ့ သွားလျှောက်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်လူရွယ်တွေကိုဆိုရင်လည်း သူနေတဲ့ လက်ပံပင်ကြီးနားက ဖြတ်သွားရင်တောင် စလိုက်နောက်လိုက် လုပ်တတ်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ အပျော်တမ်းလည်း နပန်းသတ်ဖူးကြပါတယ်။ အဲလောက်ထိ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ သဘောကောင်းတဲ့ သရဲဦးကျွဲကြီးပါ။ ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက်ထက်တောင်မှ အားကိုးရလောက်တယ်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ကျွန်တော်တို့က ဦးကျွဲကြီးလည်း ထည့်ခေါ်လိုက်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ် ဆရာကြီး။

ရှမ်းဆရာကြီး သက်မ၊တစ်ချက်ကို ချလိုက်၏။ ပြုံးလည်းပြုံး၏။ ထို့နောက် ပြောသည်။

ကြံကြံဖန်ဖန်ကွာ။ သရဲဆိုတာက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ လူတွေဆိုတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ အောက်လမ်းဆရာတွေကလွဲရင် သရဲတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံလို့ရတဲ့လူရယ်လို့ ကြားတောင် မကြားဖူးပါဘူး။ မင်းတို့ကျမှ သရဲနဲ့ အပေါင်းကျနေကြတယ်လို့။

အဲဒါတော့အမှန်ပါပဲ ဆရာကြီး။ မယုံရင် ဒီလူတွေအပြင် အခြားရွာထဲက လူတွေကိုပါ ဆရာကြီး မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်နိုင်ပါတယ်။ သရဲဦးကျွဲကြီးနဲ့ အနီးအနားရွာတွေက လူအားလုံး အပေါင်းကျနေကြတာ အမှန်ပါပဲ။

အခုချိန်မှာ မင်းတို့ သရဲနဲ့ အပေါင်းကျနေကြတာက ဘာမှပြောစရာ မရှိသေးပါဘူး။ ဟိုမှာ တကယ်သိုက်လိုက်ခွင့်ဝင်တော့မှ မင်းတို့သရဲက သိုက်စောင့်တွေနဲ့ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်သွားရင်တော့ ဒုက္ခပဲ။ ဒုက္ခဆို အားလုံးသေကုန်ကြမှာနော်။ မင်းတို့ သရဲကလည်း သရဲ၊ ဟိုက သိုက်စောင့်

တွေ ဆိုတာကလည်း သရဲဆိုတော့ မပြောနိုင်ဘူး။ ဘဝတူချင်းတွေ ဖြစ်နေကြလို့ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်သွားလို့ ဘယ်ပြောနိုင်ပါ့မလဲ။ အဲဒါကိုလည်း ထည့်သွင်းကြည့်ဦး။

ငထိန်က တစ်အောင့်လေး စဉ်းစားလိုက်ပြီး ပြောသည်။

ဆရာကြီး...စိတ်မချဘူးဆိုရင် ဟိုမှာ သူနဲ့ချိန်းတဲ့နေရာကို ရောက်တဲ့အခါ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြေပြေးပြီး ကတိတောင်းပါမယ်။ သူ ကျွန်တော်တို့ဘက်က လိုအပ်ရင် လိုအပ်သလို တကယ်အသက်စွန့်ပြီး ကူညီနိုင်မည်ဆိုတာကိုပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာကြီးလည်း ရှိမှာပဲ။ ဆရာကြီးသဘောကျမှ လက်ခံပါ။ သဘောမကျဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ချက်ချင်း သူ့နေရာကို ပြန်လွှတ်သွားပါမယ်။

ငထိန်က ထိုကဲ့သို့ပြောလိုက်မှ ရှမ်းဆရာကြီး လက်ခံလေ၏။ ထို့နောက် ကျောင်းခြံထဲမှ ထွက်လာကြသည်။ နဂါးမောက်ရွာ၏အရှေ့ဘက် တစ်ခေါ်လောက်ကိုရောက်လျှင် မြောက်ဘက်ကိုချိုးပြီး ဆက်လျှောက်ကြသည်။ အထွက်စ အချိန်မှာပင် နဂါးမောက်တောင်ဟုခေါ်သော တကယ့်နဂါး မောက်ကြီးနှင့်တူသည့် တောင်ခြေကို ရောက်လာကြသည်။ ထိုအချိန်၌ နေထွက်စပြုနေသော

ရှမ်းဆရာကြီးက တောင်၏ အခြေအနေကို အသေအချာကြည့်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တောတောင်နှင့် အင်အားတောများကိုလည်း ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ပြောသည်။

ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒါ နဂါးမောက်တောင်ပဲ။ ဒီနဂါးမောက်တောင်က ခွေးတစ်ဟောင်အကွာမှာ ကျောက်ဖြူတောင်တာ ရှိလိမ့်မယ်။ အဲဒီကျောက်ဖြူတောင်ကို ဆက်သွားကြရမယ်။

ဆရာကြီး...ခဏနေပါဦး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဦးကျွဲကြီးကို အရိပ်အယောင်တောင် မမြင်ရသေးဘူးဗျ။ ကျွန်တော်က မနက်(၈)နာရီအချိန်ကို ရောက်အောင်လာပါလို့ပဲ ချီထားခဲ့တယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ရောက်တာက နည်းနည်းစောနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေရာလေးက ခဏလော့စောင့်ကြည့်ကြရအောင်။

သိပ်ပြီးမကြာလိုက်ပေ။ ခပ်မှိန်မှိန် ရဲရဲနီနီကြီးလုံးလုံး လိမ့်လာနေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ မီးလုံးဦးကျွဲကြီးမနက်ခင်း၏ နေရောင်ခြည်ကြောင့် သိပ်ပြီးလင်းသန်နိုင်ခြင်း

ရဲ့ဘဲ ထင်းမီးအရောင်မျှသာရှိ၏။

ရှမ်းဆရာကြီးက မီးလုံးဦးကျွဲကြီးကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ အတော်လေးလည်း အံ့သြနေပုံရ၏။

‘ကိုင်း...ဆရာကြီး၊ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ရဲ့မိတ်ဆွေ ဦးကျွဲကြီးဆိုတာ သူပါပဲ။ ဆရာကြီး ယုံကြည်စိတ်ချသွားအောင် ကျွန်တော်မေးမြန်းပြီး ကတိတောင်းလိုက်ပါမယ်။ ဆရာကြီး ကြည့်နေပါ။ ကိုင်း...ဦးကျွဲကြီး၊ ဒီမှာ သိုက်ဆရာကြီးက ဦးကျွဲကြီးဟာ တကယ်အရေးကြီးလာရင် သိုက်စောင့်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းသွားမှာကို စိုးရိမ်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးကျွဲကြီးဟာ ကျွန်တော့်ဘက်ကမနေဘဲ သိုက်စောင့်တွေနဲ့ ပေါင်း၊မပေါင်း၊ တကယ်ပေါင်းသွားမယ်ဆိုရင် ခုန်ဆွ၊ခုန်ဆွလုပ်ပြပါ။ မပေါင်းဘူးဆိုရင် ဒီအတိုင်းပဲ ငြိမ်နေပါ’

သုံးမိနစ်ခန့်ထိ စောင့်ကြည့်နေကြ၏။ မီးလုံးသရဲဦးကျွဲကြီးသည်ကား တစ်စုံတစ်ရာလှုပ်ရှားခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် စိုက်ကြည့်နေရင်းက သဘောကျပြီး ရှမ်းဆရာကြီးပြုံး၏။

‘ကိုင်း...ဆရာကြီး၊ ယုံပြီလား’ဟု ငထိန်က မေးလိုက်သည်။ ရှမ်းဆရာကြီးက ခေါင်းညိတ်၏။

ထို့နောက် ပြောသည်။

‘မင်းတို့နဲ့ အလောက်ထိရင်းနှီးနေကြမှတော့ မယုံစရာလည်း မရှိတော့ပါဘူးကွာ။ သူက မီးသရဲဆိုတော့ ကောင်းတဲ့လက္ခဏာလည်း ရှိပါတယ်။ လိုအပ်လာရင် သူ့ဆီကလည်း အကူအညီယူကြတာပေါ့’

ရှမ်းဆရာကြီးက ဦးကျွဲကြီးကို လက်ခံပြီး သဘောကျသွား၍ ငထိန်တို့လူစုလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားကြ၏။ ထို့နောက် ရှမ်းဆရာကြီးက အစီအမံတစ်ခုကို တင်ပြီး ပြောလေသည်။

‘ကိုင်း...ဒီနေရာမှာ ကပ္ပိယကြီးနဲ့ ငထွန်း ကျန်နေခဲ့ကြပါ။ အစီအရင်တွေလည်း လုပ်ထားခဲ့မယ်။ ငါတို့ကျောက်ဖြူတောင်အတွင်းထဲသို့ ဝင်နေခိုက်မှာ ရောက်လာကောင်းရောက်လာနိုင်တဲ့ လူအန္တရာယ်၊ နာနာဘာဝတို့ရဲ့ အန္တရာယ်အားလုံးကို ငါတို့ကျောက်ဖြူတောင်အတွင်းထဲက အပြင်ကို ထွက်မလာမချင်း ဂရုတစိုက်စောင့်ရှောက်ပြီး ရှေ့တိုတိုးမလာအောင် တားမြစ်ထားကြရမယ်။ တားမြစ်ထားလို့မှ ရှေ့ကိုတိုးလာရင် အသက်အန္တရာယ်ရှိတယ်ဆိုပြီးလည်း ပြောဆိုထားမြစ်ထားရမယ်။ ငါနဲ့ ကျန်တဲ့လူတွေအားလုံး ကျောက်ဖြူတောင်ကို ဆက်သွားကြရအောင်။

လာ’

နဂါးမောက်တောင်က သစ်ပင်များရှင်းနေပြီး ကျောက်တောင်ကြီးသက်သက်ဖြစ်သည်။ အမြင့်ပေတစ်ရာကျော် ခန့်ရှိသည်။ မြောက်ဘက်တွင် ဂဝံကျောက်ရောသော အင်ဒိုင်းတောနှင့် တောင်ကြောလျှိုချိုင့်ကလေးများ ရှိသည်။ အတက်အဆင်းလည်း များသည်။ ရေတော့ ရှိဟန်မတူပေ။

ရှမ်းဆရာကြီးက ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် လျှောက်နေရင်း သို့န်စာကို တိုးတိုးလေးရွတ်ကာ သိုက်၏တည်နေရာကို ပုံဖော်ကြည့်နေသည်။

‘နဂါးမောက်တောင်၊ ခွေးတစ်ဟောင်၊ ကျောက်ဖြူတောင်တွင်း၊ ငွေကိုးတင်းဆိုတော့ ခွေးတစ်ဟောင်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က အကွာအဝေး ငါးဖာလုံ၊ ခြောက်ဖာလုံ လောက်ရှိမယ်’

ဆက်လျှောက်လာကြရင်း ရှမ်းဆရာကြီးက တစ်နေရာသို့ရောက်လျှင် ရပ်ပြီး ကျောက်ဖြူတောင်၏ အနေအထားကိုကြည့်သည်။ သိပ်ပြီး မြင့်မြင့်မောက်မောက်ကြီး မဟုတ်ပေ။ အမြင့်ပေ(၁၅)ပေသာသာမျှ ရှိပေမည်။

ထို့နောက် ငထိန်အား မေးသည်။

‘မင်းတို့ရှေ့က ဒီကျောက်ဖြူတောင်ကို ရောက်ဖူးကြသလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ ရောက်ဖူးပါတယ်။ တောင်ထိပ်အထိသာ တက်မကြည့်ဖူးတာပါ။ ထင်းခုတ်၊ အင်ဖက်ခူး၊ အင်မှိုကောက် ခဏ၊ခဏ ရောက်ဖြစ်ကြပါတယ်။ ကျောက်ဖြူတောင်ဆိုတဲ့အတိုင်း ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ချစ်စရာကျောက်ခဲလေးတွေကိုလည်း ကောက်ကြပါတယ်။ ငယ်ရင် လောက်စာလုံးလုပ်ပြီး ကြီးရင် ဂေါ်လီထိုးကြတာပေါ့’

ဆရာကြီးသည် တောင်၏ ရှေ့မျက်နှာစာ ပေနစ်ဆယ်ခန့် ညီညာပြန့်ပြူးသော နေရာလေးတွင် သိုက်နှင့်ပတ်သက်သောအစီအရင်များကို ပြုလုပ်နေ၏။ ထို့နောက် ပြောသည်။

‘ဒီနေရာဟာ အရေးကြီးတဲ့စည်းဖြစ်တယ်။ ငထိန်နဲ့ ငဝင်း စောင့်ရမယ်။ ငါအစီအရင်တွေကို ပြည့်စုံအောင် ပြုလုပ်ထားပြီးပြီ။ ဘာမှမစိုးရိမ်ကြနဲ့။ ဘယ်လို အသံ၊ အရုပ်၊ အကောင်မျိုးနဲ့ ခြောက်လှန့်ပါစေ မကြောက်ကြနဲ့။ သွေးဆောင်ဖြားယောင်းတာတွေ ရှိလာရင်လည်း မလိုက်ကြနဲ့။ ဘယ်လိုအကြောင်းကိစ္စတွေပဲရှိရှိ စည်းအပြင်ဘက်လုံးဝကို မထွက်ရဘူး။ စည်းအပြင်ဘက်ကို ထွက်သွားမိရင် ထွက်တဲ့လူတွေမှာ အသက်အန္တရာယ်ကြီးသလို ကျောက်

တောင်ထဲ ဝင်နေကြမယ့် ငါတို့တစ်တွေဟာလည်း အပြင်ကို ထွက်လို့ မရတော့ဘဲ အားလုံး သေကုန်ကြမှာ။ ဒါကြောင့် အထူးဂရုစိုက်ပြီး စည်းကမ်းချက်ကို လိုက်နာကြပါ။ ကိုင်း... ဦးကျွဲကြီးနဲ့ ငတေတို့ ငါ့နောက် လိုက်ခဲ့ကြ”

ထို့နောက် ရှမ်းဆရာကြီးနှင့် ငတေ၊ ဦးကျွဲကြီးတို့ ကျောက်နံရံများကို ကပ်သွားကြ၏။ ကျောက်နံရံကို အသေးစိတ်ကြည့်ရှုပြီး လေ့လာကြရာ သာမန်လူတို့ နားမလည်နိုင်လောက်သော အမှတ်အသားတစ်ခုကို တွေ့ကြရ၏။

ရှမ်းဆရာကြီးသည် ထိုအမှတ်အသားကို တစ်အောင်ကြာအောင်ကြည့်ရှုနေပြီး သဘောပေါက်နားလည်သော အမူအရာဖြင့် လွယ်အိတ်ကြီးထဲက ဆေးတောင့်ဟု ထင်ရသော အရာတစ်ခုကို ထုတ်ယူကာ ထိုအမှတ်အသားနေရာကို သုတ်လိမ်းလိုက်၏။

ထို့နောက် သုံးဦးလုံး နောက်ဘက်ကိုဆုတ်ပြီး ကြည့်နေကြရာ ဆေးသုတ်လိမ်းထားသော အမှတ်အသားကြီး၏ နေရာတစ်ဝိုက်မှ တစ်မဟုတ်ချင်း အရောင်ပြောင်းသွားပြီး တဖျစ်ဖျစ်မြည်လာကာ ကျောက်မှုန့်ကျောက်စလေးများ ကွာကျလာ၏။ ထို့နောက် လက်မခန့်၊ လက်သီးဆုပ်ခန့် ကျောက်တုံးလေးများ ကျိုးပဲ့ပြုတ်ကျလာပြီး ဆူညံစွာမြည်ဟည်းလျက် ကျောက်တံခါးကြီး ပွင့်ထွက်သွား၍ လိုဏ်ခေါင်းကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။ လိုဏ်ခေါင်းထဲသို့ ရှမ်းဆရာကြီး ဦးဆောင်ပြီး ငတေနှင့် ဦးကျွဲကြီးတို့ ဝင်သွားကြ၏။

ကျောက်လိုဏ်ခေါင်းကြီး ပွင့်ထွက်သွားသော အသံသည် အတော်လေးပင် ကျယ်လောင်သွား၍ နဂါးမောက်ရွာသားများကြားကာ လူ(၂၀)ကျော်စုပေါင်းပြီး တုတ်၊ ဓား၊ လှံတံများဖြင့် ရောက်လာကြလေ၏။ သို့သော်လည်း နဂါးမောက်တောင်မှာ အစောင့်အဖြစ် ရှိနေကြသော ငထွန်းနှင့် ကပ္ပိယကြီးတို့က တားမြစ်ထားကြ၍ ရှေ့သို့ တိုးမလာရဲကြဘဲ ထိုနေရာမှ ကျောက်ဖြူတောင်ဘက်ကိုသာ လှမ်းမျှော်ပြီး ကြည့်နေကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် စည်းနားသို့ ရိုးကျားကြီးနှစ်ကောင် ရောက်လာပြီး ဟိန်းဟောက်လေ၏။ မာန်ဖီကာ ပြေးအုပ်တော့မည့်အနေအထားမျိုးပင် ဖြစ်လာလေသည်။ ကပ္ပိယကြီးလည်း အကြောက်လွန်ကာ သေးများပင် ပါကျလေသည်။

“ကပ္ပိယကြီး...အလောက်ထိ မကြောက်နဲ့ဗျ။ ဒီကောင်

တွေ စည်းကိုမကျော်နိုင်ရင် ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း လုပ်လို့ မရပါဘူး။ ရှမ်းဆရာကြီးကလည်း မှာထားခဲ့ပါ။ စိတ်ကို တင်းထားစမ်းပါ”

ပြောမယ့်သာ ပြောနေရသည်။ ငထွန်းလည်း သေးထွက်လုမတတ်ဖြစ်ကာ ဒူးများပင် တုန်နေလေသည်။ ရှမ်းဆရာကြီးကလည်း ပစ်ပေါက်ခြောက်လှန့် ကာကွယ်တစ်စုံတစ်ခုသော ဆေးလက်နက်ကိုမျှ ပေးမထားခဲ့သေး။

ထို့နောက် တစ်ဆက်တည်းပင် တဝီဝီမြည်ဟည်းကာ ပိတုန်းတစ်အုပ် ရောက်လာကြပြန်သည်။ ထိုအချိန်၌ ကြီးနှစ်ကောင်သည် မျက်စိအောက်မှာပင် ကြက်ပျော့ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားကြလေ၏။ ငထွန်းနှင့် ကပ္ပိယကြီးတို့မှာ ကျားရန် အေးသွားပြီးနောက် ရရာသစ်ခက်များ ချိုးပြီး ပိတုန်းများကိုသာ ရိုက်မောင်းနေကြရပြန်သည်။

ထိုအချိန်မှာ ရွာသားများလည်း အားလုံး ဖရိုဖရဲဖြင့် ထွက်ပြေးသွားကြပြီဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သိုက်တောကျား၊ ပိတုန်းကောင်များသည် ရွာသားများအား တစ်စုံတရာ နှောင့်ယှက်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဟုသိ၍ သိပ်ပြီးအေးမပြေးဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ရပ်ကြည့်နေကြ၏။

ဤသည်မှာ ကပ္ပိယကြီးနှင့် ငထွန်းတို့သာ နေထိုင်ယှက်တိုက်ခိုက်ခံကြရခြင်းမဟုတ်ပေ။ အစောင့်ချထားသော နေရာအားလုံးမှာပင် ထိုနည်းလည်းကောင်း ခြောက်လှန့်နေကြရခြင်းဖြစ်၏။

အချိန်အားဖြင့်လည်း မိုးချုပ်၍ လထွက်စပင်ပြုနေပြီ။ ထို့ကြောင့် ရှမ်းဆရာကြီးရော တပည့်များပါ နေသည်ထမင်းဟင်း လွတ်ကုန်ကြပြီဖြစ်၏။ ကိစ္စသည်လည်း အပြီးသတ်သို့ မရောက်နိုင်ကြသေးပေ။

ရှမ်းဆရာကြီးနှင့် တပည့်များမှာလည်း မကြာမီထူးကဲသည့် နန်းတော်ကြီးတမျှကြီးကျယ်ပြီး သာယာသော ကျောက်ဂူလိုဏ်ခေါင်းကြီးအတွင်းကို လျှောက်ကြည့်နေလေသည်။ ဦးကျွဲကြီးလည်း သူများနည်းတူ ရဲရန်မီးလုံးကြီးဖြင့် လိမ့်၍၊ လိမ့်၍ ရွှေလျှောနေသည်။ ရွှေရောင်ငွေရောင်များ တဖိတ်ဖိတ်တောက်လက်နေသည့် ကျောက်နံရံကြီးတွင် လူကိုယ်နှင့် ခွေးခေါင်း၊ လူခေါင်းနှင့် ကိုယ်၊ မျောက်ကိုယ်နှင့် လူခေါင်း၊ သိမ်းငှက်ခေါင်း၊ လူကိုယ်၊ ကျားကိုယ်နှင့် ခြင်္သေ့ခေါင်း၊ ခြင်္သေ့ခေါင်း၊ ကျားကိုယ်၊ ထို့နောက် မြွေနဂါးနှင့် ငါးလိပ်မကန်းများကို အံ့သြဖွယ်ရာ မြင်တွေ့နေကြရ၏။

‘ဆရာကြီးရာ...ကျွန်တော်တို့ လူ့ပြည်လူ့လောကမှာ တစ်ခါမှ ဒီလိုပုံအကောင်ဗလောင်မျိုးကို မတွေ့ဖူးပါဘူး။ ဒီလိုပုံမျိုး သက်ရှိသတ္တဝါတွေသာဆိုရင်လည်း တော်တော် ကြောက်စရာကြီးနေမှာပဲနော်’

‘အခုချိန်မှာ ဒီအရပ်တွေအားလုံးဟာ အသက်ကင်းနေ ကြပါတယ်။ တတ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အသက်သွင်းလိုက်လို့ ဒီနံရံက အရပ်တွေအားလုံး အရောင်ပြောင်းသွားပြီး အသက် ဝင်လာကြတော့မှ တို့ကို နောင်ယုတ်တိုက်ခိုက်နိုင်မှာပါ။ အခုချိန်မှာ အသက်သွင်းနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း သူတို့ရဲ့ သိုက်ချုပ်ကို သွားနေရလို့ နောက်နှစ်ရက်လောက်မှ ပြန် ရောက်လာမှာဆိုတော့ ငါတို့ အေးဆေးလုပ်လို့ရတာပေါ့။ ဒါကြောင့်လည်း ငါက ဒီလိုအချိန်ကောင်းကိုကြည့်ပြီး လုပ်လိုက်လို့ အပြင်မှာသာ အနှောင့်အယှက်တွေ ရှိတန် သလောက် ရှိနေပေမယ့် ဒီအထဲမှာ ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မရှိဘဲ ရှင်းနေတာပေါ့ကွ’

ဟိုသည်အေးဆေးလျှောက်လည် ကြည့်ရှုနေကြရင်း ရှမ်းဆရာကြီးက လက်ကာပြီး ‘ဟေး...ဟေး...အားလုံးရပ် လိုက်ကြစမ်း’ဟုဆိုကာ တစ်နေရာကို အာရုံစိုက်ပြီး ကြည့် နေ၏။

ငတေလည်း ရှမ်းဆရာကြီးကြည့်သည်ကို ကြည့်လိုက်ရာ သာမန်လူတို့၏ကိုယ်ထက် ငါးဆ၊ ခြောက်ဆခန့်ကြီးသော ကျောက်ဘီလူးရုပ်ကြီး တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုကျောက်ဘီလူးရုပ်ကြီးသည် ခူးတစ်ဖက် ဆောင်ကာ တင်းပုတ်ကြီးကိုထမ်းပြီး ထိုင်နေ၏။ ထိုင်နေသည်မှာပင် ရှစ်တောင်ခန့်မြင့်၏။ ကျောက် ဘီလူးကြီး၏ နဖူးပြင်တွင် ကြက်ဥခန့် ရဲရဲနီသော အလုံးကြီးတစ်လုံးကိုလည်း တွေ့နေရ၏။

‘ငါလိုက်ရှာနေတာကို အခုမှပဲ တွေ့တော့ တယ်။ ဟုတ်ပြီ။ ငါ ဒီကျောက်ဘီလူးကြီးရဲ့ နဖူးပြင်က ရဲရဲနီနီရှိနေတဲ့ အလုံးကြီးကို တက်ယူ ယေ။ ရော့...မင်းက ဒီဆေးသုံးလုံးကို ယူထားလိုက်။ ကျောက်ဘီလူးကြီးက ငါ့ကို နှောင့်ယှက်ရင် ဒီပထမ ဆေးလုံးနဲ့ပေါက်၊ ပထမဆေးလုံးနဲ့ ပေါက်လို့မှ မရရင် ဒုတိယ၊ တတိယဆေးလုံးတွေနဲ့ ဆက်ပြီးပေါက်’ဟု ပြောထားခဲ့ပြီး ရှမ်းဆရာကြီးသည် ကျောက်ဘီလူးရုပ်ကြီး ဆီသို့ ကုတ်ကတ်တက်သွားလေသည်။

ကျောက်ဘီလူးကြီး၏ပခုံးပေါ် ရောက်သွားသည်နှင့် လွယ်အိတ်ထဲမှ ဆူး၊ ဆောက်ကို ထုတ်ယူပြီး ကျောက် ဘီလူးကြီး၏ နဖူးအလယ်က အနီလုံးကြီးကို ထွင်းထုတ် ယူလိုက်လေသည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော အနှောင့်အယှက်မျှ မဖြစ်ဘဲ အလွယ်တကူပင် ရရှိသွား၏။ ရှမ်းဆရာကြီးက အနီလုံးကြီး သူ့လက်ထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် ‘အောင်ပြီ... အောင်ပြီ’ဟု ထအော်လိုက်လေသည်။

ငတေပါ သံယောင်လိုက်ပြီး ထအော်လိုက်သဖြင့် အပြင်စည်းများကပါ ဆူဆူညံညံဖြင့် လိုက်အော်ကြသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ထို့နောက် ရှမ်းဆရာကြီး ကျောက်ဘီလူးကြီးထက်မှ ဆင်းလာပြီး ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်ရှုရင်းက ကျောက်ဘီ လူးကြီး၏ ရှေ့မှာရှိနေသော ကျောက်သေတ္တာကြီးကို တွေ့ သွားပြီး တစ်အောင်ကြာအောင် လှည့်ပတ်ကြည့်ကာ အိတ် ထဲမှဆေးတောင့်ကို ထုတ်ယူပြီး အမှတ်အသားရှိနေသည့် နေရာကို သုံးလေးချက်တို့ခြစ်လိုက်ရာ ကျောက်သေတ္တာ ကြီး အလွယ်တကူပင် ပွင့်သွားပြန်လေသည်။ ကျောက် သေတ္တာကြီးထဲက ငွေသားများမှာ လုံးဝချေးညော်လိမ်းကပ် ခြင်းမရှိဘဲ ဖွေးဖွေးဖြူလျက် အရောင်များပင် တောက်လက် နေလေ၏။

‘ကိုင်း...ငတေ၊ သိုက်ညွန့်စာအရ ကျောက်ဖြူတောင်တွင်း

ငွေကိုးတင်းဆိုတာ ဒါပဲကွ။ ဒီငွေသားတွေကို မင်း သယ်နိုင်သလောက်သာ သယ်ထုတ်တော့။ ကျောက်ဂူကြီးရဲ့ အပြင် နယ်နိမိတ်လွတ်တဲ့နေရာကို ရောက်အောင်တော့ သယ်ထုတ်ထားလိုက်ပါ။ ပြီးတော့မှ မင်းတို့ အချင်းချင်း ဝေငှယူကြပေါ့။

ငွေလည်း ပါလာသောလွယ်အိတ်ဖြင့် ထည့်သယ်ကာ တစ်ခေါက်ပြီးတစ်ခေါက် အပြင်သို့ထုတ်လေသည်။ ငွေသားများက အလေးချိန်စီးလွန်းသောကြောင့် ပုဆိုးကို ကွင်းစေ့ထုတ်ထမ်း၍လည်း နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ လွယ်အိတ်နှင့်တစ်အိတ်အပြည့်ကိုပင် အတော်လေးကုန်းထမ်းနေရလေ၏။ လောဘဇောတွန်းအားကြောင့်သာ မောမှန်းမသိနိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။

ငွေသားများကို သယ်ထုတ်ပြီးနောက် ကျောက်ဂူကြီး၏ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာကြ၏။ ဒုတိယစည်းကိုရောက်လျှင် ရှမ်းဆရာကြီး ရပ်ကျန်နေခဲ့၏။ ငထိန်၊ ငတေ၊ ငဝင်းတို့က ငွေသားများကို ကျောက်ဂူကြီး၏အဝတွင် စိတ်မချသေး၍ တစ်နေရာသို့ ထမ်းပြောင်းကြပြန်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ရွာဦးကျောင်းမှ တုံးမောင်းခေါက်သံ လေးချက်တိတိကို ကြားလိုက်ကြရ၏။

ကုန်ခဲ့သည့်မနက်ကပင် သိုက်လိုက်လုပ်ငန်းကို စတင်ခဲ့ကြသော သူတို့လူစုမှာ မနေမနား မစားမသောက်ဘဲ တစ်ရက်နှင့် တစ်ညပင် ရှိလာနေခဲ့ပြီကို ယခုမှသတိပြုမိကြ၏။ သိုက်လိုက်လုပ်ငန်းခွင် ဝင်နေကြချိန်တွင် ဥစ္စာရလိုသည့် လောဘဇော၊ ဥစ္စာစောင့်(သိုက်စောင့်)များအား ကြောက်လန့်နေကြသည့် ဒေါသဇောတို့ကြောင့် မောရပန်းရ၊ ဆာမွတ်ရမုန်းကိုပင် မသိခဲ့ကြပေ။

ငွေသားများကို စိတ်ချရလောက်သောနေရာသို့ ရောက်သည်အထိ ရွှေပြောင်းပြီးနောက် နဂါးမောက်တောင်၏ တတိယစည်းဘက်ကို လျှောက်လာကြ၏။ တတိယစည်းမှာ ကပ္ပိယကြီး၊ ငထွန်းနှင့် ရွာသားလူနှစ်ဆယ်ကျော်တို့ကို တွေ့ကြရ၏။ သူတို့ကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့်ပင် ဆီးကြိုကြ၏။ ထိုအချိန်၌ အရှေ့ဘက်မှ အလင်းရောင်သည်ပင် ထွက်ပေါ်လာနေချေပြီ။

ရှမ်းဆရာကြီး တပည့်များအား နှုတ်ဆက်စကားဆိုလေ၏။

‘ကိုင်...အမောင်တို့၊ အန္တရာယ်အားလုံးလည်း ကင်းရှင်းပြီ။ ငွေသားအားလုံးကိုလည်း အမောင်တို့ကြိုက်သလို

စေချင်သော သုံးစွဲကြပေရော။ ငါဆရာလည်း ဒီနေရာမှ လှည့်ပြန်တော့မယ်’

ရှမ်းဆရာကြီး၏စကားကို ကြားလိုက်ရသော ငထိန်တို့ သိုက်လိုက်နောက်ပါ တစ်စုတို့မှာ ဝမ်းနည်းလက် ဖြစ်မိကြ၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် သေချာနားနေပြီးမှ ပြန်လိုက်ပြန်ပါ။ ကျေးဇူးဆပ်သည့်အနေဖြင့် လုပ်ကျွေးပြုစုပါရစေဟု ပြောဆိုတောင်းပန်ကြသော်လည်း ရှမ်းဆရာကြီးသည်ကား လက်မခံပေ။

‘ငါသွားမယ့်နေရာက ဝေးလွန်းလို့ နားလည်ပေးပါ။ အမောင်တို့အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ’ ဟု ပြောပြီး ရှမ်းဆရာကြီးသည် အတားအဆီးပြုလုပ်ထားသော စည်းအားလုံးကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီးနောက် နဂါးမောက်တောင်၏ အရှေ့ဘက်ဆီသို့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုအချိန်၌ နေလုံးကြီးသည်လည်း ထွက်ပြုစေလေပြီ။ ရှမ်းဆရာကြီးသည် တရွေရွေဖြင့် နေလုံးကြီးဆီသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ငထိန်တို့လူစုမှာ ရှမ်းဆရာကြီး မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ငေးကြည့်ပြီး ကျန်နေခဲ့ကြ၏။ ရှမ်းဆရာကြီးထွက်သွားပုံမှာ လက်တွေ့မျက်မြင်သာမဟုတ်ဘဲ ယုံနိုင်ဖွယ်ပင် မရှိပေ။

ရှမ်းဆရာကြီး ထွက်ခွာသွားသည်ကို ငေးကြည့်နေကြရာမှ ဝန်းဒိုင်းဆူညံသံကြီးနှင့်အတူ ပေါက်ကွဲသံကြီးများကိုကြား၍ အလန့်တကြားဖြစ်ပြီး ကြည့်လိုက်ကြရာ ဟင်းလင်းပွင့်နေသော ကျောက်ဖြူတောင်ကြီးနှင့်တကွ ကျောက်ဂူလိုဏ်ခေါင်းကြီးတစ်ခုလုံး ပြိုကျပျက်စီးသွားသည်ကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့လိုက်ကြရ၏။

ထို့ကြောင့် ယခင်က ပေ(၁၅၀)ကျော်မြင့်မားထူထပ်ပြီး ထူးဆန်းစွာဖြင့် ဖြူဖြူမွေးမွေး မားမားကြီးရှိနေသော ကျောက်ဖြူတောင်ကြီးသည် ပေါက်ကွဲပျက်စီးသွားပြီးနောက် ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာ ပေငါးဆယ်အမြင့်မျှ တောကမူလေးအဖြစ်သို့သာ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

(ရပ်ရှင်အဖြစ် ဖန်တီးသောအခါ ထိုတောင်ကမူလေးကိုသွားပြီး ရှေ့မီနောက်မီ လူကြီးများနှင့် မေးမြန်းမှတ်တမ်းတင်ရိုက်ပြရန်ကိုပင် စိတ်ကူးလျက် ရှိပေသည်။ ဤစာသုတို့၏ ဇာတိပတ်ဝန်းကျင်၌ ထိုနည်းတူ ထူးဆန်းသော အကြောင်းအရာများသည်လည်း ပုံ၍ပင်ရှိပေသေးသည်။

ထွန်းမတော်

(၁)

အလွမ်းဆွတ်ရွာလေးသည် သန်လျင်မြို့နယ်အတွင်းမှာ တည်ရှိ၏။ ပင်လယ်သို့ ထွက်ပေါက်ဖြစ်သော ပင်လယ်ဝ နှင့်လည်း နီးလေ၏။

အလွမ်းဆွတ်ရွာသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို ပင်မ ထားလုပ်သည့်ရွာဖြစ်သည်။ လယ်မြေများ ကျယ်ပြန့်စွာရှိ ပြီး ဆန်စပါးအထွက်ကောင်း၏။ ရွာသည် အိမ်ခြေ သုံးရာခန့်ရှိသော ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်လေ သည်။ အိမ်ကြီးရခိုင်များလည်း များလှသည်။

ရွာ၏တောင်ဘက်ပိုင်း၌ ရှိသော နှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင် အိမ်မည်းကြီး

သည်ကား ထိုရွာ၌ အကြီးဆုံးဟုပင် ဆိုရလိမ့်မည် ဖြစ်၏။ ပိုင်ရှင်မှာ လယ်ပိုင်ရှင် ဦးဘိုးလူ ဖြစ်သည်။

ဦးဘိုးလူတို့ အိမ်ကြီးတွင် မိသားစု(၅)ဦးရှိ၏။ ခင် ဒေါ်ကျင်၊ သားကြီး မောင်လတ်၊ မောင်ငယ်တို့အပြင် ခင် ကျင်၏ညီမ အပျိုကြီး ဒေါ်ရင်လည်း ရှိသေး၏။

ဦးဘိုးလူမှာ ပြည့်စုံချမ်းသာပြီး လယ်ပိုင် ရှင်လည်းဖြစ်၍ ဦးဘိုးလူဟု ခေါ်ကြ သော်လည်း (၄၅)နှစ်မျှသာရှိသေး သည်။ ဇနီး ဒေါ်ကျင်သည် သူ့ထက် နှစ်နှစ်မျှ

မောင်သွေးရင့်
ဝိညာဉ်ရန်ငြိုး

ငယ်သေး၏။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ကြသည် ဖြစ်ရာ သားကြီး မောင်လတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့် ပြီး မောင်ငယ်မှာမူ ဆယ်ရှစ်နှစ်ပင် ရှိနေပြီဖြစ်၏။

မောင်လတ်သည် ရွာနောက်ပိုင်းရှိ ဦးရွှေသိန်း၊ ဒေါ်ဖွား ထုံတို့၏ သမီးဖြစ်သူ ပန်းအိနှင့် လူငယ်ချင်း ရည်ငံလျက်ရှိ ၏။ ပန်းအိသည် မောင်လတ်နှင့် သက်တူရွယ်တူပင်ဖြစ် သည်။

ပန်းအိကား အလွန်ချောမောလှပသူလေး ဖြစ်၏။ အသားအရေဖြူဝင်းအညက်နေပြီး ကိုယ်ဟန်သွဲ့သွဲ့နှင့် စွဲ မက်ဖွယ်အလှကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူလေးဖြစ်၏။ ပန်းအိသည် အမည်နှင့်လိုက်အောင် ပန်းကြိုက်၏။ အမြဲတမ်း ခေါင်းမှာ ပန်းတွေဝေနေအောင် ပန်ထားလေ့ရှိ၏။

ပန်းအိ၏ ရှည်လျားနက်မှောင်သော ဆံကေသာထက် တွင် အမြဲလို ပန်းပန်ထားသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ ပန်း အိကို တစ်ရွာလုံးရှိ ကာလသားများက ချစ်ကြိုက်ကြ၍ ဦးပန်းကြသော်လည်း ပန်းအိက ဖုတ်လေသည့်ငါးပိ ရှိသည် ဟုပင် မမှတ်ခဲ့။ မည်သည့်ယောက်ျားလေးများနှင့်မှလည်း အရောဝင်ခြင်း မပြုခဲ့ချေ။

သို့သော် မောင်လတ်ကိုတော့ ပန်းအိ မေတ္တာရှိ၏။ ချေးရေစက်ကြောင့်ဟုပင် ဆိုရမည်လားမသိ၊ မောင်လတ် အပေါ်မှာ ပန်းအိ ချစ်စိတ်ဝင်ကြည်ဖြူခဲ့လေသည်။ ကြီးမှ သာ ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြခြင်းမဟုတ်၊ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး တလေးဘဝကပင် ကျောင်းနေဖက်တွေဖြစ်ပြီး တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး သံယောဇဉ်ရှိခဲ့ကြ၏။

လူကြီးချင်းကလည်း ခင်မင်ရင်းနှီးကြပြီး လူငယ်ချင်း တို့စွကို နားလည်သဘောတူထားကြပြီးဖြစ်ရာ သူတို့ဘဝ သည် ဘာမှဆိုဖွယ်ရာ မရှိပါချေ။

သို့တစေ ပန်းအိ အသက်(၂၀)ပြည့်ချိန်မှာတော့ မထင် မှတ်ထားသော ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့၏။ ပန်းအိ၏ သာယာလှပသော ဘဝလေးကို အကျည်းတန် အောင် ဖြစ်စေခဲ့သော ပြဿနာ၏ အစသည်ကား-

(၂)

‘အမေ...သမီး ညက အိပ်မက်ဆန်းတွေ မက်တယ်’
‘ဘာတွေများမက်လို့လဲ သမီးရယ်’

ပန်းအိက မနက်မိုးလင်းလျှင်လင်းချင်း ညက အိပ် မက်အကြောင်းကို မိခင်အား ပြောပြလေ၏။ မိခင်ဖြစ်သူက စိတ်ဝင်တစားမေးသဖြင့် ပန်းအိက အိပ်မက်ကို ပြောပြလေ

သည်။
‘အိပ်မက်ကဆန်းတယ် အမေရယ်။ သမီးလေ ပန်းရနံ့ တွေ လှိုင်နေတဲ့ တောင်ကြီးတစ်တောင်ပေါ် ရောက်သွား တယ်။ အင်ကြင်းပန်းပင်တွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတဲ့ တောင်ခါး ပန်းက ကျောက်ဂူကြီးထဲကနေ လူတစ်ယောက် လှမ်းခေါ် တယ်။ လူဆိုပေမယ့် သာမန်အရပ်သားလို မဟုတ်ဘူး၊ မင်းညီမင်းသားလို ဝတ်ထားတဲ့သူပဲ။ ခပ်ငယ်ငယ်ပါပဲ။ သမီးထက်ကြီးလှ လေး၊ငါးနှစ်ပဲ’

‘အင်း...သမီးအိပ်မက်က စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းလှ တယ်။ ဆက်ပြောပါဦး’

‘စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတာထက် ကြောက်စရာ ပို ကောင်းတယ် အမေရဲ့’

‘အို...ဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူခေါ်တဲ့ ကျောက်ဂူဆိုကို သမီး အလိုလိုရောက်သွားတယ်။ ဂူဝကနေ လှမ်းကြည့် လိုက်တော့ ကျောက်ပလ္လင်ထက်မှာ ကျောက်ဆင်းတုတစ်ဆူ ကို ဖူးမြင်ရတယ်။ သိုက်ဘုရားလို့ ခေါ်နေကြတဲ့ပုံစံပဲ အမေ။ ကြည့်ညှိဖို့ကောင်းတယ်။ ဘုရားမှာ ကပ်လျှာထားတဲ့ ကျောက်ပန်းအိုးတွေထဲက ပန်းတွေစုံလှပြီး မွှေးကြိုင်နေတာ ပဲ အမေ။ သမီးလည်း ဂူထဲဝင်ပြီး ဘုရားကန်တော့နေမိ လိုက်တယ်။ ဘုရားဝတ်ပြုပြီး ပြန်ထတော့ သမီးဘေးမှာ သူ ရပ်နေတယ် အမေရဲ့’

‘သူဆိုတာ ခုန မင်းညီမင်းသားလို ဝတ်ထားတဲ့လူ လား’

‘ဟုတ်တယ် အမေရဲ့၊ သူက သမီးကို ရွန်းရွန်းကြည့် ပြီး နှမငယ်စောကလျာ...မောင်ကြီးကို မှတ်မိပါလေစလို့ မေးတယ် အမေရဲ့၊ ဒီတော့ သမီးလည်း သူ့ကို သေချာပြန် ကြည့်မိတယ်။ သိသလို မြင်ဖူးသလို ရှိတာနဲ့ ခေါင်းညိတ် မိလိုက်တယ်။ သမီးရင်ထဲမှာလည်း သူ့ကို တရင်းတနှီး သိနေသလိုပဲ’

သမီးပြောသမျှ နားထောင်ရင်း ဒေါ်ဖွားယဲ့ ခေါင်း တညိတ်ညိတ်ရှိလေ၏။ သမီး၏အိပ်မက်ကို စိတ်ဝင်စားလှ သဖြင့် ဆက်ပြောခိုင်းလေ၏။

‘ဒါနဲ့ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သမီးရယ်’

‘သူက သမီးကို ဂူအတွင်းပိုင်းထဲ ဝင်ကြည့်ဖို့ ခေါ် တယ်။ သမီးလည်း ကြောက်စိတ်မရှိဘဲ လိုက်ဝင်သွားမိ တယ်။ ဂူတွင်းပိုင်းမှာတော့ မှောင်တယ်၊ ကညင်အိမ်တိုင်

ထွန်းထားလို့သာ အလင်းရောင်ပျံ့မြင်ရတယ်။ ဂူရဲ့အလယ်မှာ ရွှေသလွန်ရှိတယ်။ ရွှေသလွန်ပေါ်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေသလိုပဲ။ သလွန်ဘေးနှစ်ဖက်မှာ မျက်နှာပေါက်ဆိုးဆိုးနဲ့ လူထွားကြီးနှစ်ယောက် ရပ်နေကြတယ်။ လက်ထဲမှာလည်း ဇရာမတင်းပုတ်ကြီးတွေကိုင်လို့။ သလွန်ကို စောင့်ကြပ်နေကြပုံပဲ။ သူတို့ရဲ့ မျက်လုံးတွေက မီးခဲလို့ပဲ ရဲနေတယ် အမေရဲ့။ ရုပ်ကလည်းဆိုးတော့ သမီး သူတို့ကို ကြောက်လို့ နောက်တွန့်မိတယ်။

ပန်းအိမ်က စကားကိုနားပြီး ရေနှေးခွက်ကို ကောက်မော့လိုက်၏။ ပြီးမှ ဆက်ပြော၏။

‘သူက မကြောက်နဲ့၊ အဲဒါ မင်းရဲ့ အစောင့်တွေပဲ။ သလွန်ထက်က ဘယ်သူလဲဆိုတာ သေချာကြည့်လိုက်ပါဦး ဆိုလို့ သေချာကြည့်လိုက်တော့ ဘုရားတ၊မိတယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီး၊ ဘယ်သူမို့လို့လဲ’

‘သမီးကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေတယ် အမေ၊ အံ့ဩစိတ်နဲ့ သေချာကြည့်တော့လည်း သမီးမှ သမီးပဲ။ အံ့ဩနေတဲ့သမီးကို ကြည့်ပြီး သူက စောကလျာ..အဲဒါ မင်းရဲ့ရုပ်အဟောင်းပဲ ကွယ်။ မင်း ဒီနေရာဟောင်း ဘဝဟောင်းကနေပြီး လူရပ်လူပြည် ဘဝသစ်ကို သွားနေတာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် ရှိခဲ့ပါပြီ။ မင်း ပြန်ဖို့အချိန်တန်ပြီ။ ငါဟာ မင်းရဲ့ကြင်ရာတော် စိတ္တပါပဲ။ မှတ်မိပါလေစ စောကလျာလို့မေးတယ် အမေ’

‘သမီးက ဘာပြန်ပြောမိလဲဟင်’

‘သမီး ခေါင်းခါမိတယ်။ မသိဘူး..မသိဘူးလို့ပြောပြီး ဂူပေါက်ဆီကို ပြေးထွက်ခဲ့မိတယ်။ သမီးနောက်ကနေ တင်းပုတ်နဲ့လူတွေ လိုက်လာလို့ သမီးပြေးရင်း အိပ်မက်က လန့်နှိုးသွားတာပဲ’

‘ဟင်း’

ပန်းအိမ်ကားဆုံးတော့ ဒေါ်ဖွားယုံ သက်ပြင်းချ၏။ သမီး၏ လက်ဖဝါးလေးကိုကိုင်ရင်း အားပေး၏။

‘အိပ်မက်ဆိုတာ ရောက်တတ်ရာရာမက်တာပဲ သမီးရယ်။ ခေါင်းထဲ မထားပါနဲ့။ ဘုရား၊တရားကိုသာ မမေ့နဲ့။ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ကဲ...သမီး ကောက်ညှင်းပေါင်းလေး စားလိုက်ပါဦး’

ဒေါ်ဖွားယုံမှာ သမီးကို ပြောမယ့်သာ ပြောရသည်။ သမီးအိပ်မက်အတွက် ဘဝင်မအေး ဖြစ်နေရချေ၏။ သမီး၏ အိပ်မက်အရဆို နိမိတ်က သိပ်မကောင်းလှ။ သမီးသည် ဘဝဟောင်းတစ်ခုမှ ရောက်လာသူ ဖြစ်ဖို့များနေသည်။

လူရပ်လူပြည်မှာက ဘဝစုံဘုံအသီးသီးမှ ရောက်လာသူများ မနည်းလှသည်ပဲ မဟုတ်လား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယနေ့မှစ၍ သမီးလေးကို ဂရုစိုက်မှုဟူ၍ ဒေါ်ဖွားယုံ တွေးတောထားမိရလေသည်။

သမီးလေးပန်းအိမ် တစ်ခုခုဖြစ်မှာကို စိုးရိမ်လှတော့။

(၃)

ပန်းအိမ်အိပ်မက်သည် မိခင်ထံမှတစ်ဆင့် ပျံ့နှံ့သွားလေရာ မောင်လတ်တို့မိသားစုပင် သိရှိကြရလေ၏။ အထွေထွေအကြံများသော ဦးဘိုးလူက သေချာဆင်ခြင် သုံးသပ်ပြီး သားဖြစ်သူကို သတိပေးလေသည်။

‘သား..မောင်လတ်၊ မင်းချစ်သူ ပန်းအိမ်ဟာ တခြားတစ်နေရာ ဘုံဌာနက ခေတ္တရောက်လာရသူ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ တချို့ကလည်း ဒါကို သိုက်ကလာတယ်လို့ ခေါ်ကြလေတယ်။ သိုက်ဆိုတာ ဘုံဘဝခြားက ပရလောကသားတွေနဲ့ စတုမဟာရာဇ်နတ်မျိုးနွယ်ဝင် သိုက်နန်းရှင်တွေ ဘိုးဘိုးတွေရဲ့ နေရာဌာနကို ခေါ်ကြတာပါပဲ။ ဒါတွေက အခုမှမဟုတ်ဘူး။ ဟိုးရှေးပဝေသဏီကတည်းက ရှိခဲ့ကြပြန်ကြပြန်တာပဲ။ အတွေ့အကြုံအရဆိုရင်တော့ သက်တမ်းရှာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲ တောင်းပန်ပြောဆိုပြီး ကျေနပ်မှုရယူချင်ဆိုရင် အဆင်ပြေသက်တမ်းရှည်နေရတတ်တဲ့ သဘောတယ်။ ရှေးထုံးလည်း မပယ်နဲ့ ဆိုစကားရှိတယ်လေ။ ကြောင့် သားက ပန်းအိမ်အတွက် တစ်ခုခုလုပ်ပေးပါ’

ဦးဘိုးလူက ပြောသော်လည်း မောင်လတ်က မလုပ် အမလုပ်။ ဒါတွေကို သူ သိပ်ယုံကြည်ပုံမရ။ မယုံကြည်လျှင် ဘာသိဘာသာနေလျှင် ကိစ္စမရှိ။ ဖခင်ရှေးဘာမှ မပြောသော်လည်း ကွယ်ရာ၌ မမြင်ရသော လောကသားများကို ကြိမ်းမောင်းနေတတ်၏။ ကြိမ်းမောင်းသည်ထက် ဆဲဆိုသည်ဆိုက ပိုမှန်လိမ့်ဦးမည်။

တိုက်ဆိုင်မှုလေးလား၊ ထိုအကျိုးဆက်ကြောင့်လောတော့မသိ တစ်ချိန်တွင် မောင်လတ်တို့အိမ်ကြီး မီးလောင်လေတော့၏။

မီးလောင်ပုံက ထူးဆန်းသည်။ မနက်ဝေလီဝေလင်း အိမ်မီးစွဲလောင်နေပြီး မီးလောင်နေစဉ် အိမ်ခြံဝင်းထဲမှ ပုတ်နှင့် မည်းမည်းအကောင်ကြီး ပြေးထွက်သွားသည်။ ရွာသားတချို့ မြင်လိုက်ရသည်ဟု ဆိုလေ၏။

စာရင်းချုပ်လိုက်တော့ ဦးဘိုးလူ၏ဇနီး ဒေါ်ကုန်း

ညီမဒေါ်ရင်တို့ မီးထဲ ပါသွားကြသည်။ မီးက ဦးဘိုးလူတို့ အစံအိမ်တည်းသာ ကွက်လောင်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးဘိုးလူမှာ ယူကျွန်းမရ ဖြစ်ရလေတော့သည်။ သူ့သား ကိုလတ်ကိုလည်း ပြော၍မဆုံးတော့။ ကိုလတ်လည်း အိမ်အပြစ်နှင့်မိမိမို့ ဘာမှပြန်မပြောရ။ စိတ်ထဲကတော့ လုံးဝ ကျေနပ်။ ပို၍သောင်းကျန်းတော့သည်။ မမြင်ရသော ပရလောကသားများကို ကော်ဆဲသည်။ ကြိမ်းမောင်းသည်။ မိန့်ခေါ်သည်။ လူကြီးသူမများက ထိုကဲ့သို့ မလုပ်ရန် တားမြစ်သည်။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေက နှုတ်ချီ လျှို့ဝှက်စပ်ပါး ဆိုသကဲ့သို့ ပြေလည်ရာပြေလည်ကြောင်း တောင်းပန်သင့်ကြောင်း အကြံပြုသည်။ မရ၊ နားမဝင်။ သူညီ မောင်ငယ်ကပါ အစ်ကိုနှင့် စိတ်သဘောချင်း တူနေသေးသည်။ သူကပါ ဝင်ရောက်စိန်ခေါ်နေသေးသည်။

တကယ်တော့ သူတို့ စိန်ခေါ်နေကြသည်မှာ ဘာအကောင်အထည်မှ မြင်ရ၍မဟုတ်။ ရမ်းတုတ်မှန်းတုတ် မကြခြင်းသာ ဖြစ်ချေ၏။

သည့်ထက်ဆိုးသည်မှာ ဇွတ်အစီအစဉ်တစ်ရပ်ကို ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ကြိတ်၍ရေးဆွဲလိုက်ကြခြင်းပင်။ အစီအစဉ်မှာ ပန်းအိအား ခိုးပြေးပေါင်းသင်းရန် ဖြစ်လေ၏။ နှလက သူတို့နှစ်ဦးအား လူကြီးများ သဘောတူကြပါသော်လည်း လတ်တလောဖြစ်ရပ်များကြောင့် ပန်းအိမိဘုရားက နောက်ဆုတ်နေကြသည်။ လောလောဆယ်အခြေအနေတွင် ပန်းအိကို အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ခွင့်မပြုကြတော့။ မိုးမပြိုသော် ဖြိုသော်ရှိ အခြေအနေကို သုံးသပ်ရဦးမည်မဟုတ်လား။

ဒါကိုလည်း မောင်လတ်တို့ ညီအစ်ကိုက မကျေနပ်။ လူကြီးများ အယူသီးသည်။ ဇီဝာကြောင်သည်ဟု ထင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ်လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြခြင်းဖြစ်၏။

သည်ကြားထဲတွင် ပန်းအိကလည်း အိပ်မက်ဆိုးများ ဆည်း မက်နေသေးသည်။ သူ့အိပ်မက်ထဲတွင် တင်းပုတ်ကိုင်ရုပ်ဆိုးဆိုးလူကြီးများက သူနှင့် မောင်လတ်ကို လိုက်လံ၍ တင်းပုတ်နှင့်ထူသည်ဟု မက်သည်။ အိပ်မက်က တစ်ကြိမ် ထည်းမဟုတ်၊ နှစ်ကြိမ်လည်းမက။

အိပ်မက်အား မောင်လတ်ကို ပြန်ပြောပြတော့ မောင်လတ်က ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်သည်။

‘အယူမသီးပါနဲ့ ပန်းအိရယ်။ ပရလောကသားဆိုတာ လူလောက် မစွမ်းသာပါဘူး။ ပန်းအိ ဒီလောက်ကြောက်

နေရင်လည်း ပန်းအိကို ဒီရွာနဲ့ဝေးရာ ခေါ်သွားမယ်။ လိုက်နေမလား’

‘ဟင့်အင်း...ဟင့်အင်း...ကြောက်တယ်’

မောင်လတ်၏ အဆိုပြုချက်ကို ပန်းအိက ငြင်းသည်။

ပန်းအိ တကယ်လည်း ကြောက်နေပါသည်။

သို့ဖြင့် မောင်လတ် ပန်းအိအား ဇွတ်ခိုးယူပေါင်းသင်းရန် ကြိတ်တောင်းထားလိုက်တော့၏။ သည်လိုဆို ဘယ်ပရလောကသားမှ ဘာမျှတတ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ယူဆသည်။ လက်တွေ့၌မူ...

(၄)

လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် မောင်လတ်နှင့်အတူ မောင်ငယ်လည်း ပါ၏။ ထိုရက်က ရွာ၏ဟိုဘက်ကမ်းတွင် ဓနုတ်ဘုရားပွဲရှိသည်။ ရန်ကုန်မြစ်ကို ဖြတ်ကျော်သွားလျှင် ဓနုတ်ကျေးရွာဘက်သို့ ရောက်သည်။ ဤခရီးကို သူတို့ညီအစ်ကို လှေဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ဖြတ်ကူးခဲ့ကြဖူးလေ၏။

သည်တစ်ခေါက်ကတော့ ထူးသည်။

လှေပေါ်မှာ ပန်းအိပါ ပါလာ၏။ ပန်းအိကို သူတို့ညာ၍ခေါ်လာကြခြင်းပါ။ ဓနုတ်ဘုရားပွဲဘက် ဈေးသွားဝယ်ကြမည်ပြော၍ ခေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။ ထိုဘုရားပွဲမှာ အညာကုန်များပါ ရသည်။ အထူးသဖြင့် သနပ်ခါးတုံးများ ပေါသည်။ အထက်အညာမှ လာရောက်ရောင်းချကြ၍ ဈေးသက်သာခြင်းပင်။

သနပ်ခါးကိုတော့ ပန်းအိမက်သည်။ သနပ်ခါးဝယ်ပြီး ပြန်မည်ဆို အချိန်ဘာမှမကြာ၊ နေ့ဝက်မျှသာ။ သို့ဖြစ်၍ မိခင်ကိုပင် ရွာထဲ ခဏဟုသာ ပြောခဲ့သည်။ မောင်လတ် အကောက်ကြံမည်မှန်းမသိ၍ လှေနှင့်လိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်တော့သည်။

မောင်လတ်နှင့် မောင်ငယ်က လှေကို ဓနုတ်ကမ်းခြေသို့ မလှော်ဘဲ ရေတက်နှင့်မျှော၍ ရခိုင်ချောင်ဘက် လှော်သွားသည်။ ထိုမှသွားလျှင် ဒလ၊ တွံတေးသို့ နီးလေပြီ။ တွံတေးဘက်သို့ သွားရှောင်နေလိုက်လျှင် တော်ရုံဖြင့် မသိနိုင်ကြ။ လူတင်မဟုတ်၊ ပရလောကသား ဝိညာဉ်များလည်း တတ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်၏။

‘ကိုလတ်...ဒါ ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ’

‘ဟိုဘက်ကမ်းလေ’

‘ဘာလဲ...ဓနုတ်နဲ့ ဝေးနေပြီ။ ပြန်လှော်၊ ဘာလုပ်နေ

တာလဲ

‘ပန်းအိရာ...ငြိမ်ငြိမ်နေနော်။ တို့ရွာက ထွက်ပြေးပြီး
ဝေးရာမှာ အတူနေကြပါစို့နော်’

‘အို...မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး။ ရွာကိုပြန်မယ်။ ပြန်ပို့’
မရ၊ ပန်းအိ တောင်းပန်၍မရ။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်
လုံးက လှေကို သူတို့ရည်မှန်းချက်ဆီရောက်ဖို့သာ အားစိုက်
လှော်ကြသည်။ ပန်းအိမမှာ အော်၍လည်းမဖြစ်၊ ထွက်ပြေး
ရန်လည်းမရ၊ မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျလျက် ငိုချမိတော့
သည်။

ငိုနေမိသော ပန်းအိ၏ အမြင်အာရုံထဲမှာတော့ တင်း
ပုတ်ကိုင်ထားသော ရုပ်ဆိုးဆိုးနှင့် လူကြီးနှစ်ယောက်က
ရေပြင်ကိုရှုပ်တိုက်၍ လေဟုန်စီးကာ လိုက်လာနေသည်ကို
မြင်နေမိသည်။ ပန်းအိ လန့်ဖျပ်ပြီး မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်
တော့ ဘာမှမမြင်ရ။ တသွင်သွင်စီးနေသည့် မြစ်ရေအလျဉ်
ကိုသာ မြင်ရသည်။

ထိုစဉ် ကိုလတ်တို့လှေကလေး သိမ်းခနဲဖြစ်သွားသည်။
တစ်စုံတစ်ရာနှင့် ထိခိုက်မိသလိုပင်။ လူးသွားသောလှေကို
ထိန်း၍လှော်ကြသည်။ ဘယ်လိုမှထိန်းမရဘဲ လှေက ရုတ်
တရက် တိမ်းမှောက်သွားတော့သည်။

လှေမှောက်သည်နှင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လုံးမှာ စုန်း
စုန်းမြုပ်တော့၏။ တကယ်ဆို သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ရေကူးကျွန်း
ကျင်ကြပါသည်။ တော်ရုံတန်ရုံနှင့် ချက်ချင်းကြီး ရေနစ်
သွားဖို့ မဖြစ်နိုင်။

သို့သော် မည်သို့မျှ ပေါ်မလာကြတော့။ သူတို့လှေ
မြုပ်သည်ကို လှေတစ်စင်းကမြင်၍ လာကယ်ပါသော်လည်း
သတိလစ်နေသည့် ပန်းအိကိုသာ ကယ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ညီ
အစ်ကိုနှစ်ယောက်ကိုတော့ လုံးဝရှာမတွေ့တော့။

ပန်းအိကို ရွာသို့ အရောက်ပြန်ပို့ပေးကြပြီး ဆေးဝါး
ကုသပါသော်လည်း ပန်းအိသည် ပြူးကြောင်ကြောင်နှင့်
အရူးတစ်ပိုင်းလို ဖြစ်နေတော့၏။

မောင်လတ်တို့ညီအစ်ကို၏ အလောင်းကိုမူ ရွာထုံးစံ
အတိုင်း ကန်တော့ပွဲပေးထားပြီး စောင့်ကြည့်ရှာဖွေကြရာ
သုံးရက်မြောက်သောနေ့ကျမှ ရွာအနီးကမ်းစပ်မှာ လာတင်
နေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ပန်းအိရယ်သံကြောင့် အားလုံးလန့်ဖျပ်သွားကြသည်။
ပန်းအိသည် မောင်လတ်၏အလောင်းကိုကြည့်ကာ ရယ်

မောနေပါသည်ကော။

‘ပန်းအိ...သမီးလေး၊ သတိထားပါကွယ်။ အမှောင်
မချီလှပါဘူး’

ပန်းအိမခင် ဒေါ်ဖွားယုခမျာ သမီးကိုကြည့်၍
တင်ကဲ ဖြစ်နေရှာသည်။ သူတို့တစ်မိသားစုလုံးပင်
နည်းကြေကွဲမဆုံး ဖြစ်နေကြသည်ပင်။

‘သားရယ်...သားကို အဖေ အတန်တန်ပြောခဲ့
တယ်။ ကိုယ်လို လူသားချင်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘုံဘဝခြား
ပရလောကသားတွေပဲဖြစ်ဖြစ် မေတ္တာထားမှ မေတ္တာရော
ပြန် ရရှိပြီး အောင်မြင်နိုင်မှာပါ။ ဘယ်သူမဆို မိမိ
မောက်မာစော်ကားလာရင်တော့ တုံ့ပြန်ရန်ပြုတတ်ကြ
ပါ။ သည်းခံတတ်တဲ့ သူတော်ကောင်းတွေသော်မှ စော်ကား
မိရင် လောကကြီးက ဒဏ်ခတ်တတ်သေးတာပဲ သား
ရယ်’ဟု တတွတ်တွတ်ပြောရင်း သားတွေအလောင်း
ကြည့်နေသည့် ဦးဘိုးလူကိုလည်း တစ်ရွာလုံး သနား
ကြရပြန်သည်။ သည်ပွဲမှာ ဦးဘိုးလူက အရှုံးကြီး ဆုံးရှုံးခဲ့
ပေးရင်းခဲ့ရသူ မဟုတ်လား။

လောကတွင် သူတော်စင် သူတော်ကောင်းများ
၍ တော်ရုံပုဂ္ဂိုလ်များသည် သည်းခံနိုင်စွမ်း နည်းပါသည်
အထူးသဖြင့် ဝိညာဉ်ဘုံသား ပရလောကသားများသည်
အမျက်ကြီးတတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် နတ်နှင့်နဂါး မလေ့
စားနှင့်ဟူသော ဆိုရိုးစကားပင် ရှိခဲ့သည်။

နှုတ်ချို လျှိုတစ်ပါး ဆိုသည့်အတိုင်း လောကထဲ
ချိုသာကြည်ဖြူစွာ ပြောဆိုနေထိုင်သွားမည်ဆို အောင်မြင်
မှုတွေ မလွဲရချိမ့်မည်။ နှုတ်ထွက်စကား ကြမ်းတမ်းသူ
တော့ အမုန်းပွားခံရလျက် ငြိုးမာန်ဖွဲ့ခံရပေလိမ့်မည်။

ဦးဘိုးလူတစ်ယောက် ဒါတွေကို သိပါသော်လည်း
သားမိုက်ကြောင့် ကြေကွဲစရာတွေ ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။ ဝိုန်
ကွဲရသည်မှာ မောင်လတ်တို့ အသုဘရက်လည်ပြီး
ညက ဦးဘိုးလူ အိပ်မက်မက်သည်။

အိပ်မက်ထဲမှာ မောင်လတ်နှင့် မောင်ငယ်သည်
ရည်စမ်းစမ်း...စမ်းစမ်းဖြင့် မိမိအား နှုတ်ဆက်ကာ အထူး
ထွက်ခွာသွားကြသည်။ သူတို့နှောက်နားမှာတော့ မီး
ဝင်းတောက်သော မျက်လုံးများဖြင့် လက်ပိုက်ကြည့်
သည့် မင်းညီမင်းသားလို လူတစ်ယောက်ကို မြင်
သည်။

ပြက်ပြက်ထင်ထင် မြင်မက်သော အိပ်မက်

ဦးဘိုးလူ သုံးသပ်နားလည်မိပါသည်။ ထိုပရလောကမှ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် သားများ ပြောဆိုမောက်မာခဲ့သည်များကို ပန်ကြားလျက် မေတ္တာပို့ အမျှအတန်းသာ ပေးဝေလိုက်မိ တော့သည်။ ရန်ကိုရန်ချင်း တုံ့ပြန်နှင်းနေလျှင် သံသရာက ဆုံးတော့မည်မှ မဟုတ်ဘဲ။

ထိုမျှသာမက ဦးဘိုးလူသည် နောက်ပိုင်းတွင် သာသ နာဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သွားတော့သည်။ လောကဇာတ်ခုံ နယ်ဘုံအသီးသီးမှ သတ္တဝါတို့၏ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တို့ကို ဦးဘိုးလူ သိမြင်ရပြီဖြစ်ရကာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း၍သာ ကုသိုလ်ယူနေပါတော့သည်။

ဦးဘိုးလူတစ်ယောက် အေးချမ်းသော သာသနာ့နယ် မြေသို့ ဝင်ရောက်သွားချိန်မှာတော့ ပန်းအိမ်မှာ အတိတ် ဝဋ်ကြွေး ဆပ်နေရဆဲပင်။ စိတ်မနှံ့သူလေးအဖြစ် အသက် (၂၈)နှစ်ထိ နေသွားရရှာလေသည်။

ပန်းအိမ် အသက်(၂၈)နှစ်ပြည့်ချိန်မှာတော့ ထူးခြားမှု တွေ တွေ့ကြုံရသည်။

စိတ်မနှံ့သလို လှုပ်ရှားသွားလာနေထိုင်ခဲ့သော ပန်းအိမ် သည် မူပြောင်းသွား၏။ လူကောင်းတစ်ဦးလို ဖြစ်လာ

သည်။ တည်ငြိမ်လာသည်။ စကားပြော နည်းသွားသည်။ မျက်စိလေးမှိတ်၍ တစ်စုံတစ်ရာကို တွေးနေဟန်ရှိသည်။

မအိပ်ခင် ညဦးပိုင်း မိခင်ကြီးဒေါ်ဖွားယုံကို ကန်တော့ ၍ တိုးတိုးလေးပြောသည်။

‘ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်ကြရတာ ဓမ္မတာပါ အမေ။ အမေ့ ကို သမီးချစ်ပါတယ်’

ပြောလည်းပြောရင်း မိခင်ကြီး၏ ပါးပြင်နှစ်ဖက်ကို ဖွဖွလေးနှမ်းလိုက်သည်။

‘သာဓုပါ သမီးရယ်...သမီးလေးက သိပ်လိမ္မာတာပဲ။ နေကောင်းသွားပါစေကွယ်’

ဒေါ်ဖွားယုံ၏ ဆုတောင်းကား မပြည့်ပါချေ။ နောက် နေ့ မနက်မိုးလင်းတော့ ပန်းအိမ်တစ်ယောက် အိပ်ရာထက်မှာ အိပ်ပျော်ရင်း အသက်ပျောက်နေတာကို တွေ့ရတော့သည်။

ဒေါ်ဖွားယုံတို့မိသားစု လူးလှိုမိုင့်ကြွေးကြရတော့ သည်။

‘ဪ...ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်ကြရတာ ဓမ္မတာတဲ့လား သမီးရယ်’

မောင်သွေးရင့်

သရာဦးရဲမြင့် (အဆင့်မြင့်နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်)

B.Sc (Physics), B.A (Astrology) Koikata India

(မြန်မာနိုင်ငံဝေဒသုတေသနအဖွဲ့)

တြိစက္ကဇာတာ - သီရိပတိဇာတာ - ဟောစာတမ်း

ပညာရေး၊ ကလေးအမည်ပေး၊ ကုမ္ပဏီအမျိုးမျိုး၊ ဆိုင်အမျိုးမျိုး နာမည်ကောင်းရွေးပေးခြင်း၊ နိုင်ငံခြားပညာသင်၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်တိုးတက်ရန် အစီအရင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း၊ ကား၊ တိုက်ခန်း၊ အိမ်ခြံမြေ ရောင်း/ဝယ် ကောင်းစေရန် စီမံပေးခြင်းနှင့် (အမျိုးသား/အမျိုးသမီး)သီးသန့်၊ မိမိအပေါ်တွင် သစ္စာရှိရန်၊ ကတိတည်ရန်၊ အမြန်ပြန်လာရန်၊ စီးပွားရေး မနာလိုဝန်တို့ အတိုက်အခိုက်၊ အန္တရာယ်ကင်းစေရန် မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ စေတနာ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့ဖြင့် အောင်မြင်ရန် ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

စုန်း - ၀၉ ၂၅၄၁၀၀၆၆၃

မဟာဝိဇယစေတီတော် မြောက်ဘက်မုန့်၊ အခန်း(၄)။

နံနက်(၈:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီအထိ ပိတ်ရက်မရှိ ဟောကြားပေးပါသည်။

ရှင်မ

ရှင်မရေ ရှင်မ

ဟောတော့..ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ဘယ်သူများ

ပါလိမ့်

ငါပါ ရှင်မ၊ မောင်ကြီးငသိုင်းညှိပါ

မောင်ကြီးအသံက ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ။ မဝံ့

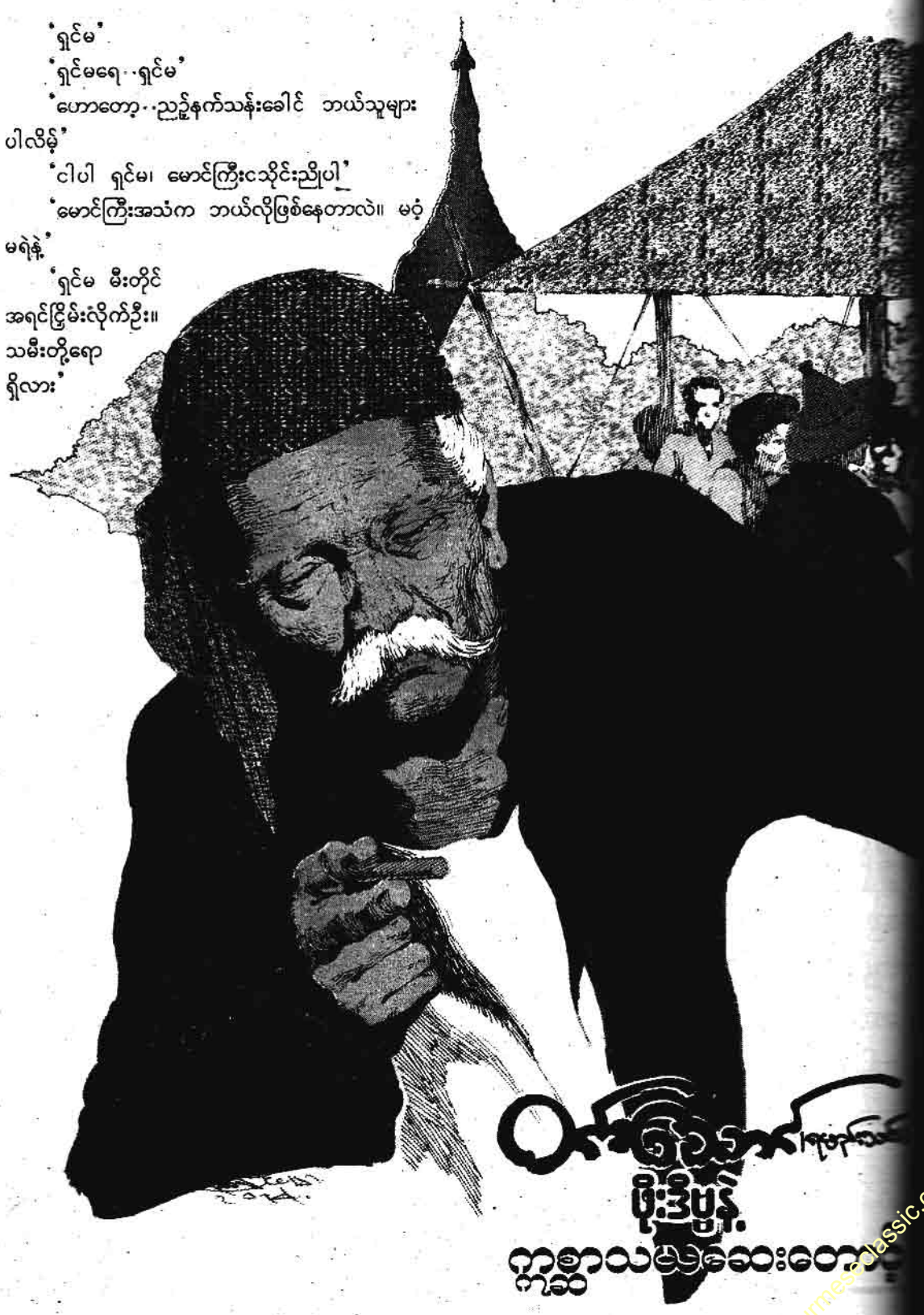
မရဲနဲ့

ရှင်မ မီးတိုင်

အရင်ငြိမ်းလိုက်ဦး။

သမီးတို့ရော

ရှိလား

ဝန်ကြီးချုပ်
ဖိုးဒီပွန်
ကမ္ဘာသမ္မတဆေးတော်

ဆိုတာလို သူပုန်နောက်လိုက် သူပုန်တပ်သားတွေ ဖြစ်ကုန် ပြီပေါ့ ရှင်မရာ

ဘုရား..ဘုရား..ဒီလိုအပြစ်ကြောင့် မင်းဒဏ်သင့် ရင် ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက် သေဒဏ်အပေး ခံရတယ်လို့ ကျုပ်ကြားဖူးတယ် မောင်ကြီး။ ကြောက်လိုက်တာတော်။ ကျုပ်တို့ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ မောင်ကြီး

ဘာလုပ်ရမလဲ ရှင်မရယ်။ အသက် မသေချင်ရင် သေဘေးက လွတ်အောင် ရတနာပုံနေပြည်တော်ကြီးနဲ့ ဝေးရာကို ပြေး ကြရမှာပေါ့။ ကဲ..ကဲ..ပြောနေကြတယ်။ သမီးတို့..အမေကို ကူညီပြီး အထုပ်အပိုး ပြင် ကြကွယ်။ မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန်လုပ်ကြ။ သမီးတို့ ရေ..မြန်မှ အသက်ဘေးက လွတ်မယ်နော်

ဒါနဲ့ မောင်ကြီး..အဘနဲ့ မောင်ပွင်း ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ

အဘနဲ့ မောင်ပွင်းအတွက် ရှင်မ စိတ်မပူနဲ့။ သူတို့ ရောက် နေတဲ့ အတုလဝေယန်ကျောင်း

တော်ကြီးဆိုတာ (၁၂၂၁)ခုနှစ် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး မန္တလေးရတနာပုံ ရွှေမြို့တော် စတင်တည်ကတည်းက တစ် ပါတည်း တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းတော်ကြီး၊ ကျောင်း ထိုင်တဲ့ ဆရာတော်ကလည်း ထီးဘုရားနဲ့ စကြာဒေဝီမိ ဖုရားကြီးတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ မင်းဆရာတော်မို့ ဩဇာတိက္ကမ ရှိတယ်။ တို့အဘ ဒကာခံပြီး ပွင်းတက်ပေးခဲ့တဲ့ အင်း ဆရာတော်လည်း အဲဒီကျောင်းကြီးမှာ သီတင်းသုံးတယ်။ တို့အဘဟာ တကယ်တော့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးနဲ့ သူ ပွင်းဒကာခံပေးတဲ့ အင်းဆရာတော်ကို အနီးကပ် ဝတ်ကြီး၊ဝတ်ငယ် ပြုပေးနေတဲ့အပြင် သားထွေး မောင် ပွင်းကိုလည်း အချိန်ရှိခိုက် စာဝါကောင်းစွာလိုက်နိုင်ဖို့၊ ဆရာကောင်း သမားကောင်းတွေနဲ့ နေ့စဉ်ခဏ ဆရာတော်၊ သမားတော်များထံက ပညာရအောင် သင်ယူနိုင်ဖို့၊ ပေါက် မြောက်အောင်မြင်ဖို့ အနီးကပ် ကျောင်းတော်ကြီးမှာနေပြီး စောင့်ရှောက်ပေးနေတာပါ။

တကယ်တော့ အဘရော မောင်ပွင်းပါ တို့များရဲ့ အရေးတော်ပုံနဲ့ ဘာမှမပတ်သက်ကြပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်း နားတစ်ထောင် ဆိုသလို မလိုသူတွေက မြင်ကွင်းခြင်းခုန်

ရှိပါတယ်တော်။ မောင်ကြီးရယ်..ရှင်ကိုကြည့်ရတာ ဇလန့်သာ မထိတ်သာ ရှိလိုက်တာ။ ဘယ်လိုအရေးအခင်း နှိမ့်လဲဆိုတာ မြန်မြန်ပြောစမ်းပါ။ ဒါနဲ့ ရှင် ဘာနဲ့လာတာ လဲ။ မြင်းလည်း မတွေ့ပါလား

ငသင်ထော်ဆီ အပ်ခဲ့တယ်။ လာ..လာ..ရှင်မ၊ အိမ် ထဲရောက်မှ ပြောပြမယ်

ငသိုင်းညိုရဲ့ အိမ်ရှင်မက လက်တွင်းရှိ ကညင်ဆီမီး တိုင်ကို အမြန်ငြိမ်းလိုက်ပြီး သိလိုတာများကို တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး မေးလိုက်ရာ ငသိုင်းညိုက ချက်ချင်းပြန်မဖြေဘဲ သူ့အိမ်ရှင်မ သူ့ဇနီးအား အိမ်ထဲ ဝင်ခိုင်းလိုက်တယ်။

ရှင်မရေ..တို့သခင် မြင်ကွန်းမင်းသားနဲ့ မြင်းခုန်တိုင် မင်းသားတို့ဦးစီးတဲ့ အရေးတော်ပုံ မအောင်မြင်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် တို့သခင်မင်းသားတွေ သူပုန်ဖြစ်သွားကြပြီ

ဒါဆို မောင်ကြီးတို့ကရော

ဦးစီးဦးဆောင်ကြတဲ့ မင်းသားတွေတောင် သူပုန်တွေ ဖြစ်သွားမင့်ဟာ မောင်ကြီးတို့လည်း အပ်သွားရာ ချည်ပါ

တိုင် သူပုန်ဘက်တော်သား သွေးသောက်ငသိုင်းညှိရဲ့ ဖခင်ကြီး ဖိုးဒိဗ္ဗန္တ ညီထွေးမောင်ပဉ္စင်းတို့ အတုလဝေယန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ ပုန်းအောင်းခိုလှုံနေကြပါတယ်လို့ သတင်းပေးလိုက်ကြရင် တာဝန်ရှိတဲ့ မင်းမှူးမတ်အကြီးတော်ချုပ်တွေ၊ ဘုရင့်တပ်တော်က တပ်ဗိုလ်တပ်မင်းတွေ ချက်ချင်းဆိုသလို ဆရာတော်အပါး ရောက်လာကြပြီး အပြစ်သားတွေ ကျောင်းတော်ကြီးမှာ ပုန်းအောင်းခိုလှုံနေကြကြောင်း သတင်းရသဖြင့် ကျောင်းတော်ကြီးအတွင်း ရှာဖွေဖမ်းဆီးခွင့်ပြုပါမယ့် အကြောင်း ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးထံ လျှောက်ထားကြလိမ့်မယ်။ ဆရာတော်ကြီးက အရှင်ထီးဘုရားရဲ့ မင်းဆရာဆိုပေမယ့် ဒီလိုကိစ္စထဲမှာ ပါဝင်ပတ်သက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဝင်ရောက်ပြီး ကောင်းသည်၊ ဆိုးသည် ပြောမှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ နဂိုကတည်းက လောကီရေးရာကိစ္စများနဲ့ ကင်းကင်းနေခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ကြီးမို့ နှုတ်ဆိတ်နေမှာပဲ။

ဆရာတော်ကြီးထံ ခွင့်ပြုချက်တောင်းပြီးပြီဆိုတော့ တာဝန်ရှိသူတွေ ကျောင်းတော်ကြီးအနဲ့ မလစ်ဟာအောင် ရှာကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါ အလွန်အေးချမ်းစွာ နေတတ်တဲ့ တို့အဘ ဖိုးဒိဗ္ဗန္တ ညီထွေး မောင်ပဉ္စင်းကို တွေ့မှာမလွဲဘူး။

အဲဒီလိုတွေ့တော့ ဖိုးဒိဗ္ဗဟာ သွေးသောက် ငသိုင်းညှိရဲ့ ဖခင် ဟုတ်သလား၊ ဟုတ်တယ်။ မောင်ပဉ္စင်းကရော သွေးသောက်ငသိုင်းညှိရဲ့ ဟုတ်သလား၊ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါဆို ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက်စာရင်းမှာ ထိပ်ဆုံးက ပါသူတွေပဲ။ သတ်စေလို့ အမိန့်ချမှာ မလွဲဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းပြစ်မင်းဒဏ်က ကင်းဝေးအောင် ရှောင်ကြရှားကြတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ်လို့ သဘောပိုက်ပြီး အင်းဆရာတော်က ရမည်းသင်းမြို့ (...) ကျောင်းတိုက်မှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ တိုက်အုပ်ဆရာတော်ထံ စာလွှာနဲ့အတူ အပ်နှံပေးလိုက်တယ်။

အတုလဝေယန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ သီတင်းသုံးတော်မူတဲ့ အင်းဆရာတော်နဲ့ ရမည်းသင်းမြို့ (...) ကျောင်းတိုက်အုပ်ဆရာတော်တို့ဟာ ငယ်စဉ်က မန္တလေး ရတနာပုံ ရွှေမြို့တော်ကြီးမှာ စာသင်ဖော် စာသင်ဖက် စာဝါလိုက်ဖက်တွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် အင်းဆရာတော်ရဲ့ အကူအညီတောင်းခံချက်ကို လက်ခံမှာ မလွဲပါဘူး ရှင်မ။ ဒါကြောင့်မို့ မပူနဲ့လို့ မောင်ကြီးပြောတာ။

အင်းဆရာတော်သည် အင်းအတတ်ပညာကို စွမ်းစွမ်းတမ်း တတ်မြောက်တယ်။ ထိုအတတ်ပညာဖြင့် ကောင်းသူ

ကယ် မကောင်းသူ ဖယ်လေ့ရှိတယ်။ မြင်ကွန်း မြင်အားတိုင် အရေးအခင်းတွင် တံခါးနှိတ်ပွင့်အောင်ဖွင့်၍ ခင်ဘုရင်ကြီးကို လုပ်ကြံကာ နန်းလုရန် မင်းသားနှစ်ပါးကြံကြံတယ်။ သူပုန်မင်းသားတို့၏ တပ်အင်အားမှာ (၇၀၀) ရှိပြီး ဘုရင်မင်းမြတ်၏ကိုယ်ရံတော် အစောင့်အင်အားမှာ (၇၀)သာမို့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ရန်ကို ကာကွယ်နိုင်ဖို့ မစွမ်းသလောက်ဖြစ်ရတယ်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘုရင်ကိုယ်ရံတော်တပ်စွဲ တံခါးနှိတ် မပွင့်ရေး အသက်ပေးစောင့်ရှောက်၍ တပ်လာသမျှ သူပုန်တပ်သားများကို ခုခံတိုက်ခိုက်ကြတယ်။ သို့သော် တံခါးနှိတ် ပွင့်လုလုအခြေအနေသို့ ရောက်ခဲ့တယ်။

ထိုအချိန်တွင် တံခါးနှိတ်အစောင့်တပ်ဖွဲ့အနီးသို့ ဆရာတော်တစ်ပါး ရောက်လာပြီး ဒကာတော်ဗိုလ်မင်း...ဟောအင်းချပ်ကို တံခါးနှိတ်ကပ်ပြီး ယှဉ်လာသမျှ ရန်သူတွေကို ခုခံလို့ ပြောတော့ ဗိုလ်မင်းကလည်း ချက်ချင်းဆိုသလို အင်းချပ်ကို တံခါးနှိတ်မှာ အမြန်ကပ်ပြီး ခုခံတွန်းတိုက်ခိုက်ကြတာ နေလည်းညှိ သူပုန်တပ်လည်း ပြီးသွားတယ်တဲ့။ အင်းဆရာတော်ဟာ အဲသလောက်စွမ်းတယ်။

ကဲ...ရှင်မရေ၊ မောင်ကြီးသိသမျှ ဒါအကုန်ပဲ။ အချို့လင့်လို့ မဖြစ်ဘူး။ သမီးတို့ရေ...အမြန်သွားကြစို့။ ငသိုင်းထော် ကနောင်မင်းထန်းတောရှေ့က စောင့်လိမ့်မယ်။

(ကနောင်မင်းထန်းတော ခေါ် အိမ်ရှေ့မင်းထန်းတော မန္တလေးမြို့နှင့် မနီးမဝေးတွင် ယနေ့တိုင်ရှိပါသည်။)

ငသိုင်းထော်သည် မြင်ကွန်းမင်းသား၏ အိမ်တော်ကို ကျွန်ရင်းဖြစ်သည်။ ရှေးကတည်းက ငသိုင်းညှိနှင့် ခင်မောင်ရင်းစွဲရှိသည်။ အသက်က (၂၅)နှစ်သားမို့ ငသိုင်းညှိက သမီးအကြီး ခင်အိမ်ဆုံနှင့် လက်ထပ်ပေးစားရန် စီစဉ်ထားသည်။ အရေးကောင်း ဒိန်းဒေါင်းဖျက်သလို မြင်ကွန်းမြင်းခုန်တိုင် အရေးအခင်းက ဖြစ်လာသဖြင့် ချစ်သူနှစ်ယောက် ဝေးရတော့မလို့ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဒါကြောင့် ချစ်သူနှစ်ယောက်တို့ ငသိုင်းထော်က ငသိုင်းညှိမိသားတစ်စုလုံးအတွက် တာဝန်ယူကာ သူ့ဇာတိမြေ တောင်ညှိတောင်အောက်ဘက်ရှိ ရွာကလေးသို့ခေါ်ကာ နေပြည်တော်နဲ့ ဝေးရာသို့ပြေးစီစဉ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

‘ကူ...ကူ’
‘ကူ...ကူ’
ငသိုင်းညှိသည် အိမ်ရှေ့မင်း ထန်းတောရှေ့အရောက်

မျိုးကုသံဖြင့် အချက်ပေးလိုက်ရာ ငသင်ထော် မြင်းကိုဆွဲ၍ ချုံကွယ်က ထွက်လာသည်။

‘ငသင်ထော်...တို့များ ခရီးစကြမယ်။ မြင်းပါးချပ်ကြီးဖြုတ်ပြီး ဘေးမဲ့လွတ်ခဲ့တော့’

‘ကဲ...သားကြီး၊ မင်းလည်း သွားလိုရာသွားတော့’
ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး သွားရမယ့်ခရီးလမ်းမို့ မြင်းကြီးကို ခေါ်မသွားတော့ဘဲ ပါးချပ်ကြီးဖြုတ်ကာ ထန်းတောအတွင်း ဘေးမဲ့လွတ်ထားခဲ့သည်။

‘မောင်ကြီး...အဘနဲ့ မောင်ပဉ္စင်းကို ဘယ်တော့ လောက် ပြန်တွေ့ရမှာလဲဟင်’

‘မသေကြသေးရင် တစ်နေ့တော့ ပြန်တွေ့ကြမှာပေါ့ကွယ်။ ကဲ...ကဲ...ရှင်မရေ၊ အရုဏ်ကျင်း အလင်းမရောက်ခင် မြို့ပြင်ရောက်အောင် သွားကြစို့ကွယ်’

အသက်ဘေးလုပြေးခဲ့ကြတဲ့ မိသားစုနှစ်စု ကွဲခဲ့ကြတာ ဘာလိုလို့နဲ့ ဆယ်မိုးဆယ်နေ့တိုင်ခဲ့ပြီဆိုတော့ နေသားကျလာပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ငသိုင်းညိုမိသားစုအတွက် ရွာခံငသင်ထော်ရဲ့ မိဘဆွေမျိုးများက နေစရာအိမ်၊ စိုက်ပျိုးစားဖို့ မြေယာ၊ ကျွဲ၊ နွားကအစ ကူညီစောင့်ရှောက်ကြတယ်။ သူတို့လည်း ငသင်ထော်ရဲ့ ဆွေမျိုး၊ မိဘရင်းချာတွေဆိုတော့ ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက်စာရင်းမှာ ပါမယ့်သူတွေ မဟုတ်လား။ ကြောက်တာပေါ့။ ငသင်ထော်နဲ့ ငသိုင်းညိုသမီး ခင်အိမ်ဆုံတို့လည်း ရှေးက သဘောညီမျှခဲ့တဲ့အတိုင်း လက်ထပ်ခဲ့ကြတာ အိမ်ထောင်သက်လေးရလာလို့ သားသမီးနှစ်ယောက်တောင် ရခဲ့ပြီမို့ နောက်ကြောင်းလည်း မေ့သင့်သလောက် ရှိကြပါပြီ။

ထို့အတူ ရမည်းသင်းမြို့ (...)ကျောင်းတိုက်မှာ ရောက်နေကြတဲ့ ငသိုင်းညိုရဲ့ဖခင်ကြီး ဖိုးဒိဗ္ဗနဲ့ ညီထွေးမောင်ပဉ္စင်းတို့သည်လည်း နေသားတကျဖြစ်နေကြတဲ့အပြင် မြို့ခံ ကိုဘဌေးတို့ အဖွဲ့နဲ့လည်း ခင်မင်နေကြပြီဖြစ်သည်။ ကိုဘဌေးဆိုသူသည် ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းဒကာ၊ ရဟန်းဒကာတစ်ဦး ဖြစ်သည့်ပြင် ဖိုးဒိဗ္ဗနှင့် မောင်ပဉ္စင်းတို့ မှီခိုနေသော (...)တိုက်ကြီးရဲ့ လိုအပ်ချက်အားလုံး ဖြည့်ဆည်းလှူဒါန်းနေသော သူဌေးကြီးဦးဘအေး၏ တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်သည်။ ဖခင်ဦးဘအေးရဲ့ အလိုဆန္ဒပြည့်ဝစေရေးအတွက် အလှူဒါနနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ကိစ္စအဝဝဆောင်ရွက်ရန် (...)ကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ မကြာခဏ

ရောက်ရှိရာက ဖိုးဒိဗ္ဗနှင့် တူသားသဖွယ် ခင်မင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်စ၊တစ်စနဲ့ ဖိုးဒိဗ္ဗနဲ့ ကိုဘဌေး ရှေးက နေပြည်တော်အကြောင်း၊ နန်းတွင်းရေးအကြောင်း ဆွေးနွေးဖြစ်ကြသည်။ ဆွေးနွေးသည်ဆိုတာထက် ဖိုးဒိဗ္ဗပြောတာ နားထောင်ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ပို၍မှန်ကန်ပါသည်။

ဖိုးဒိဗ္ဗအသက်သည် ကိုဘဌေးတို့နှင့် တွေ့ဆုံရင်းနှီးစဉ်က (၈၇)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ဘာဆေးကောင်းသလဲမသိ အလွန်ကျန်းမာပါသည်။ တချို့ ဒီအရွယ်ဆို သေရင်သေ မသေရင် ဖေးမ၊ကူမယ့်သူရှိမှ ဖြစ်မှာဖြစ်သော်လည်း ဖိုးဒိဗ္ဗက ကိုယ့်ကိုစွဲကိုယ့်ဝန် ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသေးသည်။ အာကအဘိုးကြီး ဖြစ်သည်။

‘အဘိုးတို့ ရတနာပုံနေပြည်တော် မန္တလေးကထွက်ခဲ့ပြီး မကြာခင် စကြာဒေဝီမိဖုရားကြီး နတ်ရွာစံတယ်။ မင်းတုန်းဘုရင်မင်းမြတ် ရာဇဏုန္ဒြေတော် မထိန်းနိုင်လောက်အောင် ပူဆွေးသောက ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီကြားထဲ နန်းမတော်ကြီး စကြာဒေဝီနေရာလိုချင်တဲ့ အလယ်နန်းမိဖုရား ရွှေသံကလည်း တစ်မှောင့်။ သခွပ်ပင်ကမီး တကျီကျီလုပ်နေလို့ နန်းမတော်ကြီး စကြာဒေဝီနေရာတော့ဖြင့် မင်း မမျှော်နဲ့။ ဆင်ဖြူတစ်စီးယူတော်မူဆိုပြီး ဘုရင်ထီးဘုရားက အပြတ်မိန့်တော်မူလိုက်မှ သူ မဟုတ်သလို ငြိမ်သွားတာ။ ဒီအကြောင်း ဟိုစဉ်က နန်းတော်အသိုင်းအဝိုင်းက လူတွေ အားလုံး သိကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အားလုံး ဘာမှမပြောခဲ့ကြဘူး။ နောက်တော့လည်း စကြာဒေဝီရဲ့နေရာ အစားမဝင်ရပေမယ့် ဆင်ဖြူမရှင်ရယ်လို့ဖြစ်လာတော့ ဓားထက်သည်ထက် ထက်လာပြီး နန်းတွင်းရေး ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်တော့တာပဲ။ သမီးက ဘုရင်ကတော်၊ သူက ဘုရင်ယောက္ခမတော် ဖြစ်ရေးအတွက် မင်းညီမင်းသားတွေကို အပြတ်ရှင်းတော့တာပဲ။

ဘုရင်ထီးဘုရားဟာ နန်းမတော်ကြီး စကြာဒေဝီ နတ်ရွာစံသွားတဲ့အတွက် မီးလင်းဖိုရင်ဝယ်ပိုက်ရသလို အုန်းလောင်နေတဲ့ကြား ထီးရေးနန်းရေး၊ သားရေးသမီးရေး အိမ်ထောင်ရေးတွေက ရှုပ်ထွေးလာတော့ သောကမီး ငြိမ့်လောင်မြိုက်ပြီး နတ်ရွာစံသွားတယ်။

[တချို့က ဆင်ဖြူမရှင် လုပ်ကြသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် တချို့သမိုင်း စာမျက်နှာများတွင် မြို့မင်းကျွန်ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်သူများ (၁) ဆင်ဖြူမရှင်

ကင်းဝန်မင်းကြီး၊ (၃) စုစုရားလတ်၊ (၄) သီပေါဟူ၍ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသည်။]

ဘုရင်ထီးဘုရား နတ်ရွာစံမှတော့ အကွပ်မဲ့ကြမ်း ပရမ်းပတာဖြစ်ပြီပေါ့ မောင်ဘဌေး။ က...က...မောင်ဘဌေး၊ အဘိုး တစ်မေးတစ်ရေး အိပ်လိုက်ဦးမယ်။ ည၊ ည အိပ် မပျော်တော့ နေ့ခင်းနေ့လယ် အစားဖြည့်အိပ်ပါမှ အသက် ရှည်မယ်ကွယ်။ နောက်များမှ အဘိုး ပဉ္စင်းဒကာခံခဲ့တဲ့ အင်းဆရာတော်အကြောင်း ပြောပြမယ်။ မဖူးမမြင်ရတာ ကြာတော့ အလွန်ပဲဖူးချင်၊ တွေ့ချင်လှတယ် မောင်ဘဌေး ရယ်။

‘အတော်စွမ်းသလား အဘိုး’

‘စွမ်းတာမှ သိပ်စွမ်းတာပမောင်၊ အဘိုးတောင် ဒီ အရွယ်ထိ ရှိနေသေးတာ အင်းဆရာတော်လည်း ရှိဦးမှာပါ’

‘ကြားချင်လိုက်တာ အဘိုးရယ်၊ နောက်တစ်ခါ ကျွန် တော်လာရင် နားထောင်စမ်းပါရစေ’

ထိုနေ့က ဖိုးဒိဗ္ဗနဲ့ မောင်ဘဌေးတွေ့ပြီးတဲ့နောက် တစ် ပတ်ခန့် မောင်ဘဌေး ကျောင်းမရောက်ဖြစ်တော့ပါ။

အကြောင်းမှာ နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ရွှေမြင်တင် တောင်တော် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပရေးကိစ္စများ ဦးစီး ဆောင်ရွက်နေရ၍ဖြစ်သည်။ ဘုရားပွဲတော်တွင် ပင့်သံဃာ (၃၀၀)မျှရှိပြီး ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား အဓိကထား လောင်း လှူသည့်ပွဲဖြစ်မို့ ရမည်းသင်းတစ်နယ်လုံး လှည်းနေ လှေ အောင်း မြင်းစောင်းမကျန် သိပ်သိပ်သည်းသည်း လောင်း လှူကြသည့်ပွဲဖြစ်သည်။

ပွဲတော်ရက်မှာ တံပေါင်းလဆန်း (၁၂)ရက်နေ့မှ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့ထိဖြစ်သည်။ ပွဲမစခင် သုံးလေးရက်ကြိုတင်ကာ ဈေးဆိုင်ခန်းများဖြင့် ဈေးရောင်း ခြင်း၊ ရုပ်ရှင်ဇာတ်သဘင်၊ ရုပ်သေးပွဲများ ပြသလေ့ရှိသဖြင့် ရွှေမြင်တင်တောင်အနီးပတ်ဝန်းကျင် ကျေးရွာများက လှည်း များ တပ်ချီရောက်လာကာ လှည်းဝိုင်းချနေထိုင်လေ့ရှိသည်။ အလွန်စည်ကားလှသည်။

ပွဲတော်ကြီးနဲ့အတူ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က မပျက် မကွက်လာတာကတော့ ဂျောက်ဂျက်၊ သုံးကောင်ဂျင်၊ လေး ကောင်ဂျင်၊ (၃၆)ကောင် လောင်းကစားဒိုင်ကြီးများ ဖြစ် သည်။ မှတ်မိသလောက် ပြောရရင် ရမည်းသင်းမှ ဒိုင်လေး များ၊ ရှမ်းရိုးမပေါ်က ဆင်းလာကြတဲ့ ရွှေဒိုင်ငွေဒိုင်ကြီးများ ဖြစ်သည်။

ဒိုင်လေးများကတော့ ရမည်းသင်း ကြည်တော်ကုန်း ရပ်ကွက်က ဦးအေးမောင်၊ ဒေါ်နုဒိုင်နှင့် ဦးလှဒင်၊ ဒေါ်စ ရှင် ဒိုင်များဖြစ်ပြီး ဂျောက်ဂျက်နှင့် ဂျုံးဂျုံးကျ ဒိုင်များ ဖြစ် သည်။ ဂျောက်ဂျက်ဆိုသည်မှာ မျက်နှာ(၆)ဖက်ပါ အံ စာတုံးတွင် ကြက်၊ ကျား၊ ပုစွန်၊ ဝက်၊ ဆင်၊ လိပ် စသည့် အကောင်(၆)ကောင် ပါသည်။ အံစာတုံးအား ခွက်တစ်ခု တွင် ထည့်ခေါက်ကာ လောင်းကစားရသည်။ ဂျုံးဂျုံးကျ ဆိုသည်ကတော့ (၆)လက်မပတ်လည် မျက်နှာဝရှိသော အံစာတုံးတွင် ကြက်၊ ကျား၊ ပုစွန်၊ ဝက်၊ ဆင်၊ လိပ် အကောင်(၆)ကောင်ပါသော အံစာတုံးကြီး(၃)တုံးကို အပြိုင် တွင် စီထားပြီး ဒေါက်ဖြုတ်ချလျှင် လျှောလမ်းတစ်လျှောက် တဂျုံးဂျုံး အောက်လိမ့်ဆင်းကာ အောက်တွင် အံစာပေါ် အကောင်များ ပေါ်သည်ကို လောင်းကစားခြင်းဖြစ်သည်။ အံစာတုံးများ လိမ့်ဆင်းချိန်တွင် တဂျုံးဂျုံး တဒိုင်းဒိုင်း မြည်သံကို အစွဲပြု၍ ထိုကစားနည်းကို ဂျုံးဂျုံးကျ ကစား နည်းဟု ခေါ်ကြသည်။ လောင်းထားတဲ့အကောင် တစ် ကောင်မှ မပေါ်လျှင် ဒိုင်စား၊ နှစ်ကောင်ပေါ် နှစ်ဆ သုံးကောင်ပေါ် သုံးဆ ဒိုင်ကလျော်သည်။ မြို့ခံဒိုင်လေး များက ပွဲတော်စည်ကားရေးအတွက်သာမို့ ငွေများစွာ စားစား မကိုင်နိုင်ကြပါ။ အပျော်အပျက်သမားများနှင့် ကလေးများသာ ကစားကြပါသည်။ ရွှေဒိုင်၊ ငွေဒိုင်ဆိုသော တောင်ပေါ်သား ဒိုင်ကြီးတွေကတော့ ငွေများကို ကျွန် သေတ္တာကြီးများ အပြည့်အမောက်ထည့်ကာ ထိုးသားများ ကြိုက်သလောက် ထိုးစေသဖြင့် ထိုးသားတွေက ဇွန်ပဲနှင့် ထိုးကြပါသည်။ ပွဲတော်တစ်လျှောက် နိုင်သူတစ်ယောက် ရှုံးသူတစ်ရာဆိုတဲ့ကိန်း ဆိုက်ကြပါသည်။ စီးပွားရေးသမား တွေက ဒီလိုဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကြိုတွက်ပြီးဖြစ်လို့ ငွေထုပ် ပိုက်၍ အိမ်မှ စောင့်နေကြသည်။ လောင်းကစားသမားတစ် ရှုံးတော့ ငွေလိုမည်။ ငွေလိုတော့ လယ်ပေါင်၊ ယာပေါင် အိမ်ပေါင်ကြမယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီလောင်းကစားဇာတ် လမ်းကို သီပေါမင်းနှင့် စုစုရားလတ်တို့ ပါတော်မူပြီး သူ့ကျွန်ဘဝ ရောက်ရချိန်က စတင်ခဲ့သည်။

‘အဘိုး...နေကောင်းလား’

‘အေး...ကောင်းပါတယ် မောင်ဘဌေး၊ ဒါနဲ့ ငါ့ခြေခံ ရွှေမြင်တင်ဘုရား ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်နဲ့ ဆွမ်းလောင်းပွဲကို အစဉ်တွေ ပြီးပြီလားကွယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပြီးပါပြီ အဘိုး။ ပွဲတော်ရက် မစခင်က တည်းက ဈေးဆိုင်တွေဖွင့်နေတော့ အရမ်းစည်ပါတယ်’

‘အဘိုးတို့ ရမည်းသင်းရောက်စတန်းက အဘိုးက အသက်ငယ်သေးတယ်။ သွက်သွက်သွားနိုင်လာနိုင်တုန်းဆိုတော့ ပွဲတော်ရက်လည်း ရောက်ဖြစ်သလို ကြားရက်တွေလည်း မကြာခဏရောက်ဖြစ်လို့ အလွန်စည်ကားပြီး ပျော်စရာကောင်းတဲ့ ပွဲတော်ဆိုတာ အဘိုးသိပါ့ဗျာ’

‘ဒါနဲ့ ငါ့မြေးရေ..အဘိုးမြေးသမက် ငသင်ထော် တစ်မြန်နေ့မနက်က အဘိုးတို့ကျောင်း ရောက်လာတယ်။ အဘိုးရဲ့ သားကြီး ငသိုင်းညိုတစ်မိသားစုလုံး ကျန်းမာကြောင်းနဲ့ အဘိုးကို သူတို့နဲ့အတူ လာနေဖို့ခေါ်တယ်။ မောင်ပဉ္စင်းကိုလည်း တစ်ပါတည်းပင့်ခဲ့ဖို့ မှာသတဲ့ကွယ်’

‘ဒါဆို အဘိုးလိုက်သွားမှာလား’

‘အဘိုးက အရွယ်လွန်နေပြီကွယ်။ သားသမီးတွေနဲ့ နေခွင့်ကြုံသေးရင် သားသမီးတွေ လက်ပေါ်မှာပဲ သေချင်တယ် ငါ့မြေးရယ်။ ဒါကြောင့် အဘိုးကတော့ မြေးသမက် ငသင်ထော်နဲ့ လိုက်သွားမယ်။ မောင်ပဉ္စင်းကတော့ စာချဆရာတော်ဖြစ်နေလို့ နောင်များ အခါသင့်အခွင့်သာတဲ့အခါ တစ်ခါတစ်ခေါက် အရောက်လာခဲ့ပါ့မယ်လို့ ကတိပေးသကွယ့်’

‘ဒါနဲ့ အဘိုးမသွားခင် ငါ့မြေးမောင်ဘဌေးကိုချစ်လို့ စွည်းလေးတစ်ခု ပေးခဲ့မယ်’

‘ဘာပစ္စည်းပါလိမ့် အဘိုး’

‘ဟောဒီပစ္စည်းပဲ’

‘အဘိုး..ဘာပစ္စည်းလဲဟင်’

‘ရှေးဦးမဆွက ငါ့မြေးကို အင်းဆရာတော်အကြောင်း ပြောပြမယ်လို့ ပြောခဲ့တာ မှတ်မိတယ်မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မှတ်မိပါတယ်’

‘အဲ..အဲ..အဲဒီဆရာတော် အင်းအထတ်နဲ့ စီရင်ထားတဲ့ ဣစ္ဆာသယဆေးတောင့်ပဲ’

ဖိုးဒီဗ္ဗသည် သူ၏ ယောဂီရောင်တိုက်ပုံ အပေါ်အိတ်အတွင်းမှ ကတ္တီပါအစိမ်းရောင် ရှို့အိတ်လေးထုတ်ပြီး လုံးတော်ခဲတံလုံးအရွယ် အရှည်(၂)လက်မရှိ ဓာတ်သားအတောင့်လေးတစ်တောင့်အား ပြောလည်းပြော၊ ပြလည်းပြလိုက်သည်။

‘ဒါနဲ့ အဘိုး..ဒီဆေးတောင့်လေးက ဘယ်လိုရောဂါ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လိုအသုံးပြုရမှာလဲ အဘိုး’

‘အလွယ်ပြောရရင်တော့ ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်သုံး အားလုံး အသုံးတည့်တယ်။ ဥပမာဆိုရရင် မန္တလေးရတနာပုံနေပြည်တော်နဲ့ ဟောဒီမောင်ဘဌေးတို့ ရမည်းသင်း အပူရှိန်ဒဏ် အလွန်ပြင်းထန်သကွယ့်။ ဒါကြောင့် မန္တလေးရတနာပုံက လူတွေရော ဟောဒီရမည်းသင်းက လူတွေပါ မျက်စိရောဂါ ဝေဒနာ အများဆုံးခံစားရပြီး တချို့ဆို ကွယ်တဲ့အထိ ဖြစ်ကြရတယ်။ အဲဒီမျက်စိဝေဒနာပျောက်လိုရင် ရေအေးအေးနဲ့ ဆေးတောင့်လေးကို ခဏစိမ်ပြီး ဝေဒနာရှင်ရဲ့ မျက်စိကို အသက်(၃)ချက်အောင် ကွင်းပေးလိုက်ရင် ချက်ချင်း ယူပစ်သလို ပျောက်တယ်ကွယ်။ ဝေဒနာဖြစ်နေတဲ့ မျက်စိက ဉာဏ်မျက်စိဆို ဘယ်လက်နဲ့ ဆေးတောင့်ကိုင်ပြီး မျက်စိအောက်ဘက်က စကွင်း။ မျက်စိတစ်ပတ်ပြည့်တာနဲ့ရပ်။ အဲဒီလိုပဲ ဘယ်ဘက်မျက်စိက ဝေဒနာဖြစ်နေရင်လည်း ဆေးတောင့်ကို ဉာဏ်နဲ့ကိုင်ပြီး မျက်စိအပေါ်ဘက်ကနေ မျက်လုံးတစ်ပတ်ပြည့်အောင်ကွင်း။ မျက်စိနီရဲရောင်ကိုင်ပြီး ကိုက်ခဲနေမယ်။ နေရောင်၊ အလင်းရောင် မကြည့်ဝံ့အောင် ဖြစ်နေတာတောင် ချက်ချင်းပျောက်တာ အဘိုးလက်တွေပဲ’

‘စွမ်းလိုက်တာ အဘိုးရယ်။ ကျွန်တော်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်တော့မှာပဲ’

‘ဒါပေါ့ မောင်ဘဌေး။ ဒီဆေးကို စီရင်ပေးထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သမာန်ညောင်ညမှ မဟုတ်တာဘဲ။ အင်းဆရာတော်လေ။ ဆရာတော့်ဝါဒက ကောင်းသူကယ် မကောင်းသူပယ်တဲ့ဝါဒ။ ဒါကြောင့် ငါ့မြေးလည်း ကောင်းသူကယ်ရမယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ အဘိုး’

‘နောက်တစ်ခုက ဒီဆေးတောင့်ဟာ တောထဲတောင်ထဲမှာ လမ်းပျောက်နေရင် မျက်စိနှစ်ကွင်းကို အဘိုး စောစောကပြောသလို ကွင်းပြီးတာနဲ့ တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ်တွေကို မေတ္တာပို့ပြီး လမ်းပြပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံရင် ငါ့မြေးကို လမ်းမှန်တွေ့အောင် လမ်းပြပေးလိမ့်မယ်။ လမ်းပျောက်နေတဲ့သူရဲမျက်စိထဲ ထင်ထင်လင်းလင်း သွားရမယ့်လမ်း မြင်လာမယ်။ အဲဒီလမ်းအတိုင်းဆက်လျှောက်လိုရာခရီးပေါက်သတဲ့ကွယ်။ ဒါကတော့ ကိုယ်တွေ့ မကြုံဖူးဘူး။ ဆရာတော် မိန့်ကြားခဲ့တာ။ ငါ့မြေးသိအောင် ကြိုခဲ့ရင် အသုံးပြုတတ်အောင် ပြောပြတာနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဘိုး’

‘ဒီဆေးတောင့်လေး ဆောင်ထားရုံနဲ့ ကိုယ်က တစ်ဖက်ရန်သူကို မြင်ရပြီး သူက ကိုယ့်ကို မမြင်ရဘူး’

‘အဲဒါ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသဘောမပေါက်ဘူး အဘိုး’

‘ဒီလိုလေ ငါ့မြေးရဲ့၊ ငါ့မြေးနဲ့ ပြိုင်ဘက်(ရန်သူ) တိုက်ခိုက်ကြမယ်ဆိုရင် ငါ့မြေးကသာ ရန်ဘက်ကို မြင်နေရပြီး ရန်ဘက်(ရန်သူ)က ငါ့မြေးကို မမြင်ရဘူး။ အဲဒီတော့ ငါ့မြေးက ရန်ဘက်(ရန်သူ)ကို အလွယ်တကူ အောင်နိုင်တယ်ကွယ်။ မြင်ကွန်း မြင်းခုန်တိုင် သူပုန်တပ်သား အင်အား(၇၀၀)ဟာ ဘုရင့်ကိုယ်ရံတော်တပ်အင်အား(၇၀)သာ စောင့်တဲ့ တံခါးနီတော်ကို ပွင့်အောင်တိုက်ခိုက်ပြီး မကျော်နိုင်တာဟာ အင်းဆရာတော်ရဲ့ အင်းချပ်ကလေး တံခါးနီတော်မှာကပ်ပြီး ခုခံတိုက်ထုတ်လို့ ရန်သူ သူပုန်တပ်ပျက်တပ်လန် ထွက်ပြေးကြရတာ ငါ့မြေးကို အဘိုး ပြောခဲ့ဖူးသားပဲ မဟုတ်လား။ ခု အဘိုးပြောပြတာလည်း ဒီသဘောပြောတာပါ’

‘ဪ...ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့၊ သဘောပေါက်ပါပြီ။ သူနေရာနဲ့ သုံးတတ်ရင် အတော်တန်ဖိုးကြီးတာပဲအဘိုး’

‘တန်ဖိုးကြီးတယ်ဆိုလို့ ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့အချိန်က ငါ့မြေးရဲ့ဖခင် သူဌေးကြီးဦးဘအေးနဲ့ အဘိုးတို့ ဣစ္စာသယဆေးတောင့်လေးကို အသုံးပြုခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီအချိန်ကဆို ငါ့မြေးဖခင်အသက်ဟာ (၄၅)နှစ်၊ အဘိုးအသက်က (၅၀)ကျော်ပေါ့။ တစ်နေ့မှာ ကျင်းပမြဲဖြစ်တဲ့ ရွှေမြင်တင်တောင်တော် ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော် ကျင်းပရေးကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး အခြားဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များနဲ့ အဘိုးတို့ကျောင်းကို ရောက်လာတယ်။ အဘိုးတို့ကျောင်းတိုက်က ဆရာတော်ဟာ ရွှေမြင်တောင်တော် ပဓာနနာယက ဆရာတော်တွေထဲ တစ်ပါး အပါအဝင်ဆိုတော့ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို တင်ပြပြီးမှ ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စတွေ ဆောင်ရွက်ရတဲ့အစဉ်အလာရှိတာမို့ ဆရာတော်ကို တွေ့ဆုံသြဝါဒခံဖို့ ရောက်လာကြတာပါ။ ဒီဘက်ခေတ်မှာတော့ ငါ့မြေးတို့ကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်နေတာမို့ ငါ့မြေး သဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သဘောပေါက်ပါတယ် အဘိုး။ ဒါကြောင့် အဖေလုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေ အဖေထံက လက်ဆင့်ကမ်း အမွေခံယူတဲ့သဘောနဲ့ ခု ကျွန်တော် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရင်း ကုသိုလ်ယူသလို အဖေ၊ အမေ၊ အဘိုး၊ အဘွားတို့ကိုလည်း အမျှအတန်း ပေးဝေလျက်ပါ။ ဒါနဲ့ အဘိုးနဲ့ ကျွန်

တော်အဖေတို့ အင်းဆရာတော်ပေးခဲ့တဲ့ ဣစ္စာသယဆေးတောင့်လေးကို အသုံးပြုခဲ့တဲ့အကြောင်း သိချင်ပါတယ် အဘိုး’

‘အိမ်း...အိမ်း...ဒီလိုကွယ်’

‘ငါ့မြေးတို့အဖေက အဘိုးကို အများက ကပ္ပိယကြီးလို့ ခေါ်ဝေါ်ဆက်ဆံသလို မခေါ်ဝေါ်ဘဲ နောင်တော်ကြီးတရင်းတနှီးခေါ်တယ်။ အဘိုးကလည်း သူ့ကို ကျောင်းဒကာ၊ကျောင်းဒကာလို့ မခေါ်တော့ဘဲ ဖိုးဘအေးလို့ ခေါ်ဝေါ်ဆက်ဆံခဲ့ပါတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဖိုးဘအေး ကျောင်းရောက်လာပြီး နောင်တော်ကြီးရေ..ပွဲတော်ကျင်းပဖို့ ဆောင်ရွက်ရတာ ကုသိုလ်ရေးမို့ အလွန်ပျော်ပါတယ် နောင်တော်ကြီးရယ်။ ပွဲတော်ပြီးတဲ့အခါမတော့ စိတ်ဆင်းရဲတယ်ဗျာ၊ အမှတ်တမဲ့ ပြောလိုက်တာကို အဘိုး သတိထားမိတယ်။

ဒါကြောင့် ဖိုးဘအေးက ဘာကြောင့်များ စိတ်ဆင်းရဲတာလဲလို့ အဘိုးကမေးကြည့်တော့ ဘုရားပွဲအကြောင်းပြပြီး လောင်းကစားဒိုင်ဖွင့် လောင်းကစားကြလို့ ရွှေမြင်တင်တောင်တော်တစ်တိုက်က ကျေးရွာနေ တောင်သူလယ်သမားတွေဟာ ကစားဝိုင်းတွေမှာ သဲသဲမဲမဲကစားကြပြီး အတော်ရှုံးကြတယ်တဲ့။ တချို့များဆို လယ်ပေါင်ယာပေါင်၊ လယ်ရောင်း၊ နွားရောင်း နောက်ဆုံး အိမ်တိုင်တောင် ချွတ်ရောင်းရတဲ့အထိ ရှုံးကြသတဲ့။

အဲသလိုနဲ့ လောင်းကစားဝိုင်းမှာ တစ်ည ရှုံးကြွေးသတဲ့ တစ်နှစ်လုပ်ကိုင် ပြန်ဆပ်တာတောင် ကြွေးမကျေလို့ နှစ်နှစ်သုံးနှစ် ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကိုင်ပြန်ဆပ်ရသတဲ့။

ဒါနဲ့ ဖိုးဘအေး..လောင်းကစားဒိုင် ဘယ်နှစ်ဒိုင်လောက်ရှိလဲ’

လို့ အဘိုးကမေးတော့ ဖိုးဘအေးက-

‘ပွဲဈေးတန်းတစ်လျှောက် ဒိုင်လေးတွေကတော့ အပျော်သဘော ဒိုင်ငယ်တွေပါ။ စီးပွားပျက်လောက်တဲ့အထိ မဖြစ်ပါဘူး။ ရွှေမြင်တင်တောင်နဲ့ ရွှေသည့်မိတောင်ကြား အောက်လင်းဓာတ်မီးကြီးတွေ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ထွန်းပွင့်ဒိုင်ဖွင့်ထားတဲ့ တောင်ပေါ်သား ဒိုင်ကြီးတွေကတော့ စက္ကူတွေကို ကျွန်းသေတ္တာကြီးတွေနဲ့ အပြည့်ထည့်ထားပြီး ကစားကြတဲ့ ဒိုင်ကြီးတွေတဲ့။ အဲဒီ တောင်ပေါ်သားဒိုင်ကြီးတွေ (၃)ဒိုင်ရှိပါတယ်လို့ ပြောတယ်။ အစတော့ သားတွေ နိုင်သလိုလိုနဲ့ ပတ်စာခွာ ဖျာလိပ် ပွဲသိမ်းကျတော့ ထိုးသားတွေ မွဲတေကျန်ခဲ့တာ နှစ်စဉ်လို့

အယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး စိတ်ဆင်းရဲရတာ
မိတဲ့

ဒါဆိုရင် ဖိုးဘအေးပြောသလို လယ်ပေါင်၊ ယာ
ဆိုင်၊ နွားရောင်း၊ ကျွဲရောင်း အိမ်တိုင်ချွတ်ရောင်းရတဲ့သူ
တွေ ဖိုးဘအေး သိသလားမေးတော့ သိတယ်တဲ့။ ငါ့မြေး
အဖေ ဘယ်မသိရှိမလဲ။ သူ့အိမ်လာပြီး လယ်တွေ၊ ယာတွေ၊
ကျွဲ၊ နွားတွေ၊ အိမ်တွေကို ပေါင်ကြ၊ ရောင်းကြတာကိုး။
အပေါင်ခံတဲ့ အလုပ်လုပ်တာက ငါ့မြေးအမေရဲ့အဖေ၊ ငါ့
မြေးအမေဘက်က အဘိုးက လုပ်တာဆိုတော့ ငါ့မြေးရဲ့
အဖေ ဖိုးဘအေး ဘာမှမပြောသာဘဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေ
တာတဲ့။

အဲဒါနဲ့ အဘိုးက ငါ့မြေးအဖေ ဖိုးဘအေးကို ပွဲတော်
ကျင်းပနေချိန် လောင်းကစားခိုင်းတွေဖွင့်ပြီး ကစားခိုင်းစချိန်
မှာ အဘိုးနဲ့အတူ သွားကစားကြမယ်။ မနှစ်က အချိန်ကြီး
ရှုံးထားတဲ့သူတွေလည်း ခေါ်ခဲ့ဖူးပြောတော့ ဖြစ်ပါ့မလား
နောင်တော်ကြီးတဲ့။ ဒါနဲ့ အဘိုးက အခု ငါ့မြေးကိုပေးထား
တဲ့ ဣန္ဒာသယဆေးတောင့်လေးနဲ့ သူ့ရဲ့မျက်စိနှစ်ကွင်းကို
အသက်အောင့်ပြီး သတ်မှတ်ချက်အတိုင်း ဘယ်ညာမျက်စိ
ဘယ်ညာလက်တွေနဲ့ ကွင်းပေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အနား
မှာရှိတဲ့ မောင်းထောင်ချိုင့်(သောက်ရေထည့်ဒန်ချိုင့်)ကိုယူ
ပြီး ဆွမ်းဟင်းခွက်၊ ဇွန်း၊ သောက်ရေခွက်တွေကို အောက်
မှာထားပြီး မှောက်ထားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဖိုးဘအေး
ကို မောင်းထောင်ချိုင့်အပေါ်ကဆီးပြီး အောက်ကိုကြည့်ခိုင်း
လိုက်တယ်။ ဘာတွေမြင်သလဲလို့မေးတော့ ရုတ်တရက်
ဖိုးဘအေး ဘာမှမပြောဘဲ အံ့အားသင့်နေတယ်။ ပြီးမှ သိပ်
ဟုတ်ပါလား နောင်တော်ကြီးရယ်လို့ ပြောတယ်။ ပြောမှာ
ပေါ့ သူ့မျက်လုံးတွေက မောင်းထောင်ချိုင့်ကိုဖောက်ပြီး
အောက်မှာဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာ ပြတ်ပြတ်သားသား မြင်
နေရတယ်လေ။

အဲဒီနောက်မှာ ငါ့မြေးဖခင် ဖိုးဘအေးဟာ နောင်တော်
ကြီး...အပေါ်က ဘာခွက်နဲ့အုပ်အုပ် မြင်ရသလားဆိုလို့ မေး
တယ်။ အဘိုးက ယွန်းကွမ်းအိမ်ကြီးနဲ့အုပ်ပြီး ကြည့်ခိုင်း
တယ်။ တာအိုးအောက်မှာထားပြီး ကြည့်ခိုင်းတယ်။ သံခွက်
အောက်ထားပြီး ကြည့်ခိုင်းတယ်။ ခွက်အောက်မှာရှိတဲ့
အရာကို ထိုးဖောက်ပြီး ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရတယ်ဆိုတာ
လက်တွေ့သူတွေတော့မှ ဣန္ဒာသယဆေးတောင့်လေးအစွမ်း
ကို ယုံသွားတယ်။

နောင်တော်ကြီး...ကျုပ်တော့
တောင်ကြားထဲက ကစားခိုင်းကြီးမှာ
သွားကစားပြီး အနိုင်
လိုချင်တယ်။
ပြီးတော့ မနှစ်
က သောက်
သောက်လဲရှုံးပြီး လူလုံး
မလှဖြစ်ကြရတဲ့ လယ်သမား
ယာသမားတွေကို အထိုက်
အလျောက် ပြန်ပေးချင်တယ်
တဲ့။ အဘိုးက ငါ့မြေးအဖေကို ယုံတယ်။ သူက စိတ်ရင်း
အင်မတန်ကောင်းတဲ့ ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းဒကာ၊ ရဟန်း
ဒကာလေ။ ဒါကြောင့် ဒါဟာလည်း လောင်းကစားနဲ့ နှံ
နှံနေတဲ့ လယ်သမား၊ ယာသမားကို ကယ်တဲ့ အလုပ်ပဲ
ဖိုးဘအေးရယ်၊ လုပ်ကြတာပေါ့ဆိုပြီး ဖိုးဘအေး ဆန္ဒကို
လိုက်လျောလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မနှစ်ကနဲ့ ဒီအရင်နှစ်က
အရှုံးကြီးရှုံးထားကြတယ်ဆိုတဲ့ လယ်သမား၊ ယာသမား
တွေကို ဥပုသ်ဇရပ်မှာ စုခိုင်းလိုက်တယ်။ စုစုပေါင်း(၁၁)
ယောက်ရှိတယ်။ အဲဒီ(၁၁)ယောက်မှာ အသက်အရွယ်အား
ဖြင့် (၂၅)နှစ်ကနေ အသက်(၅၀)အရွယ်ထိ ပါတယ်။

ကဲ...ကဲ...ကိုရင်တို့၊ ဘုရားပွဲအကြောင်းပြု လောင်း
ကစားမှုကြောင့် ရှုံးသွားတဲ့ငွေတွေ ပြန်လိုချင်သလားလို့
အဘိုးကမေးတော့ လိုချင်တာပေါ့။ ကပ္ပိယကြီးနဲ့ သူဌေး
ကြီးတို့က ပေးမှာလားလို့ ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ မေးကြတယ်။
အဘိုးနဲ့ ဖိုးဘအေးက ဒီအတိုင်းတော့ မပေးနိုင်ဘူး။ နောက်
နောင် လုံးဝလောင်းကစားမှု မပြုတော့ပါဘူးလို့ မင်းနန်သူ
ဘုရားကြီးရှေ့မှာကံမှာ ကတိသစ္စာဆို သစ္စာရေသောက်
ရမယ်ဆိုတော့ အားလုံးက သောက်မယ်ဗျာတဲ့။

မင်းနန်သူဘုရားကြီးသည် ရှေးဘုရင်မင်းများ တည်
ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ဘုရားကြီးဖြစ်ပြီး မမန်မကန် သစ္စာ
ပြုလျှင် သစ္စာစူးတတ်သည်ဟု အများက ယုံကြည်ကြ
သည်။

ကဲ...ကဲ...ဒါဆို ကိုရင်တို့ ကျုပ်နဲ့ ဟောဒီက ဖိုး
ဘအေးတို့ တောင်ကြားမှာ ဝင်ကစားတဲ့အခါ တစ်ပါတည်း
လိုက်ခဲ့။ ကိုရင်တို့က ကစားဖို့မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်နဲ့ ဖိုး
ဘအေးတို့ကစားတဲ့ ခိုင်ပတ်ဝန်းကျင်မှာနေပြီး ကျုပ်တို့
အတွက် လုံခြုံရေးလုပ်ပေးဖို့ပဲ။

တောင်ကြားက ကစားခိုင်းများသည် တာဝန်ရှိသူများ
က တရားဝင်ခွင့်ပြုထားသောခိုင်းများ မဟုတ်။ မျက်ကွယ်
တွင် မမြင်ဟန်ပြု၍ လာဘ်ယူကာ ကစားခွင့်ပြုထားသည့်
ခိုင်းများဖြစ်သည်။ ခိုင်းစားလျှင် ဘာမှ ပြဿနာမရှိသော်
လည်း ခိုင်အကျော်များသည်အခါ ခိုင်မွေးထားသည့် လူ
မိုက်များက ပြဿနာရှာကာ ငွေများ ပြန်လုတတ်ကြတယ်။

အဲဒီတုန်းက ဖိုးဘအေးမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်လက်ကျန်
ဒေါ်ဂျစ်ကားကြီးတစ်စီး ရှိတယ်ကွယ့်။ အဲဒီကားကြီးနဲ့
အဘိုးတို့အဖွဲ့ တောင်ကြားမှာ သုံးကောင်ဂျင်၊ လေးကောင်
ဂျင် ကစားဖို့ သွားကြတယ်။ ပွဲတော်အစ ပထမည (၈) နာရီ
လောက်မှာ လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းတစ်ဝိုင်း ပွဲစတင်ဖြစ်
တယ်။ ည(၁၀)နာရီလောက်ကျတော့ ခိုင်သေတ္တာမှောက်
လို့ နောက်တစ်ခိုင်း ပြောင်းကစားတယ်။ (၁၁)နာရီကျော်
တော့ ဒုတိယခိုင်လည်း သေတ္တာမှောက်လို့ တတိယခိုင်
ပြောင်းကစားကြတယ်။ နံနက်(၁)ချက်တီးတော့ တတိယ
ခိုင်လည်း အလျော်များလို့ ခဏနားတယ်။ နားနေတဲ့အချိန်
မှာ လောင်းကစားတွေကို အမြဲစောင့်ရှောက်တယ်ဆိုတဲ့
ကြေးစန္ဒီနတ် ပူဇော်ပွဲတဲ့။ အမွေးနှံသာတိုင်၊ အလင်းတိုင်
(ဖယောင်းတိုင်)တွေ ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ခိုင်ချုပ်ကအစ ခိုင်
အဖွဲ့သားအားလုံး နတ်ကန်တော့ ဆုတောင်းကြတယ်ကွယ့်။
အဘိုးတို့လည်း ခဏနားတုန်း အညောင်းအညာပြေ အနီး
အနားမှာပဲ လမ်းလေးဘာလေးလျှောက်၊ ခြေလက်ဆန့်၊
အပေါ့အပါးသွား စတဲ့ကိစ္စတွေပြုပြီး ကစားဝိုင်း ပြန်စဖို့
စောင့်နေကြတယ်။ တခြားကစားဖော်တွေလည်း ပြန်တဲ့သူ
ပြန်၊ အဘိုးတို့စောင့်သလို ဆက်စောင့်နေကြသူတွေလည်း
(၅၀)လောက်ရှိတယ်။

ပွဲလည်းပြန်စရာ တခြားထိုးသားတွေကို ခိုင်စားပြီး
အဘိုးနဲ့ ဖိုးဘအေးတို့ကို ခိုင်ကလျော်တယ်။ လျော်ပြီးတာ
နဲ့ တစ်ဆက်တည်း ခိုင်က သေတ္တာမှောက်ပြလိုက်တော့
မနက်လင်းအရုဏ် ရွှေမြင်တင်တောင်တော်ထိပ်မှာ မြင်နေ
ရပြီ။ အဘိုးတို့အဖွဲ့လည်း ပက်ပက်စက်စက်နိုင်တယ်။ မှန်း
ချက်နဲ့ နှမ်းထွက်လည်းကိုက်ပြီမို့ ပြန်ဖို့ပြင်ကြတယ်ကွယ့်။
အဲဒီအချိန်မှာ ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ ခိုင်ချုပ်နဲ့ လူကြီးနှစ်
ယောက်က အဘိုးနဲ့ ဖိုးဘအေးကိုခေါ်ပြီး ငွေထည့်တဲ့ ကျွန်း
သေတ္တာကြီးကို လှစ်ပြတယ်။ သေတ္တာကြီးထဲမှာ ငွေစက္ကူ
လေးပုံတစ်ပုံလောက် ကျန်သေးတာတွေတယ်။ အဲဒီငွေအား
လုံးယူပါ။ ကျန်သေးတဲ့ ပွဲတော်ရက်တွေမှာ အဘိုးနဲ့ ဖိုး

ဘအေးတို့ ကစားဝိုင်း မလာပါနဲ့လို့ တောင်းဆိုကြတယ်။
'ဘာကြောင့်လဲ အဘိုး'
'သူတို့ယုံတဲ့ ကြေးစန္ဒီနတ်ကလည်း မကယ်နိုင်ဘူး
ကြောင့်ပေါ့ကွယ်'

'အဘိုးတို့ကို ကစားဝိုင်း မလာပါနဲ့ဆိုတော့ အဘိုး
တို့က ဘာပြောလိုက်လဲ အဘိုး'

'အဘိုးကတော့ ဘာမှမပြောဖြစ်ပါဘူး။ ဖိုးဘအေး
ဒီမှာ ကိုယ့်လူတို့ ကျုပ်တို့၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ တစ်မြေတည်း
နေ တစ်ရေတည်း သောက်ကြတဲ့လူတွေ။ တောင်သူလယ်
သမား၊ အလုပ်သမားတွေဟာ နယ်ချဲ့လာတော့လည်း ဖိနှိပ်
ခံရလို့ နင်းပြား၊ ဖက်ဆစ်လာပြန်တော့လည်း အနိုင်အထက်
ပြုတာ ခံရတော့ လူလုံးမလှ စုတ်ပြတ်သတ်နေတဲ့ဘဝ
ခေါင်းမဖော်နိုင်ဘဲ လူးလို့မဲ့ခံခဲ့ကြရတာ ခင်ဗျားတို့အသီး
အဲဒီလိုဘဝကလွတ်မြောက်ပြီး လွတ်လပ်ရေးရခါစ လွတ်
လပ်ရေးအရသာဟာ ဘာလဲဆိုတာ ဘာမှမသိသေးတဲ့
ကာလမှာ လူလည်လူနပ်တွေ ချမ်းသာစေတဲ့ လောင်းကစား
ဝိုင်းကို မျက်စိလည်ရောက်ခဲ့ကြပြီး လောဘမသတ်နိုင်ကြ
လို့ လယ်မဲ့ယာမဲ့၊ အိမ်မဲ့အိုးမဲ့၊ သားကွဲ၊ မယားကွဲဖြစ်ရတာ
ကျုပ်တို့ ကြည့်မနေနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် နိုင်တဲ့အားနဲ့ ကျွန်
တို့တားမယ်။ ခင်ဗျားတို့ခိုင်ကို ကျုပ်တို့ မလာစေချင်ရင်
ခင်ဗျားတို့လည်း ကျုပ်တို့နယ်မှာ လောင်းကစားခိုင်း ထဲ
မဖွင့်နဲ့လို့ ခပ်တင်းတင်းပြောလိုက်တော့ ခိုင်ချုပ်ဆိုတဲ့သူ
သူ့အဖော်တွေ ငြိမ်သွားတယ်ကွယ့်'

'ဒါနဲ့ အဘိုးအစောကပြောတော့ ခိုင်ဘက်တော်သား
လူမိုက်တွေပါတယ်ဆို'

'ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ ငါ့မြေးအဖေရဲ့ ကျေးဇူးခံကျေးဇူး
စား တပည့်လက်သားတွေ အတော်များတယ်ကွယ့်။ အဘိုး
တို့အဖွဲ့က မဟုတ်ဘဲ တခြားလောင်းကစားကြတဲ့ နယ်
တွေက ငါ့မြေးအဖေ ဖိုးဘအေးကို သိကြတယ်။ ဖိုးဘအေး
နဲ့ ပြဿနာဖြစ်ရင် အားလုံးက ဖိုးဘအေးဘက်က ဝိုင်းညှိ
တွယ်ကြမယ်ဆိုတာ ခိုင်တွေ ရိပ်မိတယ်။ ဒါကြောင့် အ
ပြဿနာမှ မဖြစ်ကြဘူး။ အဲ...အဲ...သူဌေးဦးဘအေးကြောင့်
တောင်ကြားက ခိုင်ကြီးတွေ သေတ္တာမှောက် ပြန်ရတယ်
ဆိုတဲ့ သတင်းတော့ ဟိုးဟိုးကျော်သွားတယ်။ ပြီးတော့
အဲဒီကတည်းက ဘုရားပွဲတော်မှာ လောင်းကစားခိုင်း
ပေါ်မလာတော့ဘူး'

ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း)

‘ဆို...သမီးငယ်ရယ်’

ဆုပ်ကိုင်လိုက်သော မိမိ၏လက်ကို
တွန်းဖယ်ကာ မိမိကို စိမ်းစိမ်းကားကား
ကြီး စိုက်ကြည့်နေသော သမီးလေး၏
မျက်ဝန်းများကို ငေးကြည့်ရင်း
ဦးအောင်သွင်၏ နှလုံးသည်ခိုင် နာကျင်
ကြေကွဲသွားခဲ့ရပြီ။ သမီးလေးက စကား
တစ်ခွန်းမျှမဆိုပါ။ ဖခင်ကို
စော်စော်ကားကား မိုက်မိုက်
ရိုင်းရိုင်း ဘာတစ်ခွန်းမျှ
မပြောခဲ့ပါ။ သို့ပေမဲ့
နှုတ်ပါးစပ်က စကား
ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိ
ပေမယ့် သူမ၏မျက်လုံး
အကြည့်က ဖခင်ကြီး
အပေါ် အလွန်တရာမှ
ရွံ့မုန်းအော့ နှလုံးနာ
နေသည့် အရိပ်
အယောင်တို့
ပြည့်နှက်လွမ်းခြုံ
လျက် အံ့ကြိတ်ထား
သော နှုတ်ခမ်း
နှစ်လွှာနှင့် မီးလျှံ
မီးခဲတို့ ဖြာထွက်
လာမတတ် စူးရဲ
တောက်ပသော မျက်လုံးပြူး
ကြီးများက ဦးအောင်သွင်ကို အမျိုးမျိုးယှဉ်းစွပ်
ခိုင်းနှိုင်းနေသည်။ သူမ၏ အဝေးဆီသို့ တွန်းထိုး
မောင်းထုတ်နေသည်။

‘သမီးရယ်...ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဖေဖေ့ကို ဘာဖြစ်လို့
ဒီလောက်မုန်းနေရတာလဲ။ ဖေဖေမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ။
ဖေဖေ့ကို မကျေနပ်တာ တစ်ခုခုရှိရင်လည်း ပြောလိုက်
ပါလား ကွယ်။ ဒီလိုမျိုးကြီး ဖေဖေ့ကို မညှဉ်းဆဲပါနဲ့။
ဖေဖေမှာ သားသမီးဆိုလို့ ဟောဒီက သမီးလေးတစ်ယောက်ပဲ
ရှိတာလေ’

ဦးအောင်သွင်က အယူခံဝင်နေသည့် အပြစ်သား၏ လေသံ
မျိုးဖြင့် သမီးငယ်လေး စကားဆိုလာစေရန် တိုးလျှိုးတောင်းပန်သော်လည်း

အိပ်မက် သံသရာ

ဦးအောင်သွင်၏ သမီး
ဖြစ်သူ ပပသွင်က လေသံမျှဝင်မဟဘဲ
အကြည့်တို့ကို လွဲဖယ်ကာ နှုတ်ခမ်း
နှစ်လွှာကို တွန့်ရုံမျှမဲ့ကာ ပြုံးလိုက်
၏။ ထိုသို့ ဦးအောင်သွင် တောင်း
ဆိုလိုက်တိုင်း သမီးငယ်လေး၏ မျက်နှာ၌
ဆိုခဲ့ပြီးတစ်ချက်က လက်ခနဲ ထသွားစမြဲ။ သည်မဲ့ပြီးက
ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ။ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။

“ရှင်ကို ဘာဖြစ်လို့ ပြောပြ
ရမှာလဲ။ ရှင်က ကျွန်မ အဖေဖြစ်ဖို့
မထိုက်တန်ဘူး၊ လူယုတ်မာကြီး။ ရှင်
အပြစ်တွေကို ရှင့်ဘာသာရှင် သိလေ။
ကျွန်မရှေ့က ထွက်သွားပါ။ ကျွန်မ ရှင်ကို
ရွံ့တယ်ဟူသော သဘောများလား။ သည်လို
စကားလုံးမျိုးတွေများ သူမ၏ရင်ထဲမှာ ရေခွက်
နေလေမလား။
ဦးအောင်သွင် မခံစားနိုင်တော့။ မျက်ရည်တို့ မျက်
နေရာမှ ပါးပြင်သို့ တလိမ့်လိမ့် စီးကုလားခဲ့ပြီး သိမ်း
သမီးလေးကတော့ တစ်ချက်ပင် စောင့်နေကြည့်ခဲ့တာ။

ငါ့နေပါလားဟု သု၊မသိမဟုတ်၊ သိလျက်သားနှင့် ဥပေက္ခာ ပြုထားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

‘သမီး...သမီးမေမေ အိမ်မှာ အကြီးအကျယ် နေ မကောင်းဖြစ်နေတယ်။ သမီးလိုက်ခဲ့ပါနော်။ သူက သမီး ကို အရမ်းတွေ့ချင်နေတာ။ သမီးကိုသာတွေ့လိုက်ရင် သူ သက်သာသွားမှာ။ ဖေဖေကို မုန်းနေရင်တောင် သမီး မေမေ ကိုတော့ သမီးမမုန်းပါနဲ့ကွယ်။ သူက သမီးကို မွေးထုတ် ပေးခဲ့တဲ့သူပါ။ ဖေဖေက သမီးအတွက် အဖေမဖြစ်ထိုက် ဘူးလို့ သမီးသတ်မှတ်ချင် သတ်မှတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ သမီးရဲ့ မေမေကိုတော့ သမီး မစ်ပယ်မထားပါနဲ့ကွယ်။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူ မွေးထုတ်ပေးခဲ့လို့သာ သမီး လူဖြစ်လာတာ မဟုတ်လား။ လိုက်ခဲ့ပါ သမီးရယ်။ ဖေဖေတောင်းပန်ပါ တယ်’

တစ်ဖက်သို့မျက်နှာလှည့်ကာ တစ်ချက်မှလှည့်မကြည့် သော သမီးငယ်လေးကို ငေးကြည့်ရင်း ဦးအောင်သွင် တောင်းပန်နေမိသည်။ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ပပက သမီးကိုလွမ်း သည့်စိတ်၊ နောင်တ၊တရားတို့၏ ဖိစီးနှိပ်စက်သည့်ဒဏ်တို့ ကြောင့် နှလုံးရောဂါဖြင့် အိပ်ရာထက်တွင် ဗုန်းဗုန်းလဲနေ ပြီ။ ဇနီးသည်က သူမ၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးကို အလွန်တွေ့ချင်နေမုန်းသိ၍ ယခုလိုလိုက်ခဲ့ရန် တောင်းဆို နေရခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်ပပ နေမကောင်းအကြီးအကျယ်ဖြစ်နေသည်ဟု ကြားလိုက်ရသည့်အခါ ပပသွင်၏ မျက်ဝန်းထဲ၌ အရောင် တချို့ လင်းလက်သွားသည်။ စိုးရိမ်သော၊ စိတ်ပူသော၊ သနားသော၊ ဝမ်းနည်းသော၊ ညှို့၊ နီ၊ ပြာ၊ ဝါရောင်စုံများ စိတ်ကူးထဲတွင် အိပ်ရာထက်၌ လဲလျောင်းငြိမ်သက်နေသော ဒေါ်ပပ၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုမြင်ယောင်ကာ ငေါက်ခနဲ ထလိုက် လာချင်စိတ် ပေါက်မိပေမယ့် ချက်ချင်းဆိုသလို ထိုမေတ္တာ စိတ်ကို အတိတ်၏ သင်ပုန်းချေမရသည့် အာဇာတ၊တရား များက ဖုံးလွှမ်းပစ်လိုက်၏။

ထိုင်နေရာမှ ငေါက်ခနဲထရပ်လိုက်ပြီး ဦးအောင်သွင်၏ မျက်နှာကို ခပ်စိမ်းစိမ်းတစ်ချက် စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး အိပ်ခန်း ထဲသို့ လှည့်ထွက်သွားကာ တံခါးပိတ်ပစ်လိုက်သည်။

အား...မထိနဲ့၊ ငါ့ကို မထိနဲ့၊ နင့်ကို ငါကြောက် တယ်

*သမီး...သမီး...နေကောင်းရဲ့လား။ မေမေလေ၊ သမီး

မေမေကို သမီး ဘယ်လိုပြန်ပြောနေတာလဲ*
‘မသိဘူး။ မထိနဲ့၊ ငါ့ကို မထိနဲ့၊ နင့် ငါ့အမေမဟုတ် ဘူး။ နင့်က လူသတ်သမား’

စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်သော သမီးလေး စကားများကြောင့် ဒေါ်ပပ အံ့အားသင့်သွားသည်။ မှု လုံးအဝိုင်းသားဖြင့် သမီးငယ်လေး၏မျက်နှာကို ငေးကြည့် နေမိသည်။ ပြုံးလိုက်တိုင်း ပါးချိုင့်ခွက်ခွက်လေးများ လာကာ ချစ်စရာအလွန်ကောင်းသော မျက်ဝန်းညှို့လှေ ရွန်းရွန်းကြီးများက ငါးနှစ်သားသမီးလေးနှင့်မှ မလိုက်စား အောင် တောက်ပစူးရှနေတတ်သော သမီးငယ်လေး ပပသွင် သည် မွေးကတည်းက တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်ပြီး ထူးခြား လေးလည်းဖြစ်သည်။

ဦးအောင်သွင်နှင့် ဒေါ်ပပတို့က ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် နှင့် လက်ထပ်ခဲ့ကြသော ဇနီးမောင်နှံများဖြစ်သော်လည်း အသက်(၄၀)ကျော်သည့်တိုင် ကလေးတစ်ဦးတစ်ယောက် မျှ မရရှိခဲ့ချေ။ သို့ကြောင့် သားသမီးရတော့မည်မဟုတ်ဘဲ ထင်မှတ်ထားမိချိန်မှ ဒေါ်ပပက ကိုယ်ဝန်ရလာခဲ့သည့် နှစ်ယောက်သား ပျော်လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း။ မမွေးခင်က တည်းက ဗိုက်ထဲက ကလေးလေးကို ချစ်ခဲ့ကြသည်။ သူ ကလေး ကျန်းကျန်းမာမာဖွားမြင်နိုင်စေရေးအတွက် ဒေါ်ပပ လည်း အစစအရာရာ ဂရုစိုက်ခဲ့၏။ ဦးအောင်သွင်ကလည်း အလုပ်ကို နှစ်ဆတိုးကာ ကြိုးစားခဲ့သည်။ နှစ်ယောက်သား (၄၀)ကျော်မှ ကံပေါ်ခဲ့သည်ကိုး။

မွေးဖွားလာသည့်အခါတွင်လည်း ထင်မှတ်ထားသော ထက် အရာရာသာလွန်ခဲ့သည်။ သမီးကလေးက ဖြူဖြူနုနု ဖွေး တစ်တုံးတစ်ခဲကြီး။ မျက်ခုံးကြီးမှာ မွေးကတည်းက ထင်းနေပြီး မျက်လုံးများကလည်း ကြီးမားတောက်တောက် သဖြင့် ငယ်နာမည်ကို အိုင်အိုင်(Eye) ဟုပင် ခေါ်တွင် ခဲ့သည်။ အိုင်အိုင်ကို လင်မယားနှစ်ယောက် တုန်နေအောင် ချစ်ခဲ့ကြသည်။ ချစ်မှာပေါ့၊ သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက် ပေါင်းမှ သည်သမီးလေးတစ်ယောက်ပဲရှိသကဲ့။ အသက် အရွယ်ကလည်း (၄၀)ကျော်မို့ သက်ကြီးပိုင်းသို့ ချဉ်း နေလေပြီ။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သည့်အခါကျ သည်သမီး ငယ်လေးကိုပဲ စီးပွားဥစ္စာတို့လွှဲအပ်ကာ အားကိုးပြုရမည် မဟုတ်ပါလား။

တစ်လ၊ နှစ်လသား အရွယ်တုန်းက မထူးခြားဘဲ မယ့် သုံးလကျော်သည့်နောက် သမီးလေးအိုင်အိုင်သည်

ယောက်တည်း ထားသည့်အခါတွင် ငြိမ်ချက်သားကောင်း နေခဲ့ပြီး မိခင် (သို့မဟုတ်) ဖခင်က လာရောက်ချောဖြူ သောအခါ၌ အော်ငိုတတ်သည်။ အဆိုးဆုံးမှာ မိခင်၏နှို့ကို မသောက်စို့တော့ခြင်းပင်။ ဒေါ်ပပက မည်မျှပင် ဇွတ် အတင်းတိုက်ပါစေ၊ ရုန်းကန်အော်ဟစ်နေရုံမှလွဲ၍ နို့မစို့ တော့။ မိဘနှစ်ပါးခမျာ ခေါင်းမီးတောက်ရပြီ။ အသက် ကလေးက သုံးလကျော် လေးလစွန်းရုံသာရှိသေး။ နို့မစို့ဘဲ အစာအငတ်ခံကာ ဆန္ဒပြနေလေရာ ဆရာဝန်များထံသို့သွား ကာ အကြံဉာဏ်တောင်းခံရသည်။ သူတို့ပြောသောနည်း လမ်းများအတိုင်း ကလေးနို့စို့လာအောင် ကြိုးစားကြည့်သော် လည်း မရ။ နို့မစို့၍ အာဟာရဝင်အောင် နို့မှုန့်ဖျော်ကျွေး ပြန်တော့လည်း ကလေးငယ်က လူးကာလိုမဲ့ကာသာငိုနေ၍ ဦးအောင်သွင်တို့မှာ ယောက်ယက်ခတ်ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး နယ်မှ အဒေါ်တစ်ဝမ်းကွဲကိုခေါ်ကာ ကလေးနှင့်ပတ်သက် ပြီး အကြံဉာဏ်တောင်းရ၏။

‘ဪ...နင်တို့တွေက ကလေးကို ချစ်ဖို့ကလွဲပြီး ဘာမှသိကြတာမှမဟုတ်ဘဲ။ ကလေးဆိုတာ အမျိုးမျိုးဟဲ့။ သူတို့က လူပေါက်စလေးတွေဆိုတော့ လူလိုပဲ ခံစားချက်နဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းလေးတွေ ရှိတယ်။ ဒါကို နင်တို့က နား မလည်ဘဲ အတင်းဇွတ်ကျွေးနေတော့ ပိုဆိုးကုန်တာပေါ့။ ကံ...ကံ...ငါ့မြေးကို ငါပဲဂရုစိုက်မယ်။ နင်တို့ဘာသာ နင် တို့သာ ပိုက်ဆံရှာတဲ့အလုပ် လုပ်ကြ။ နင်တို့က ဒါပဲတတ် ကြတာမဟုတ်လား’

ဦးအောင်သွင်၏ အဒေါ်ဖြစ်သူ အသက်(၅၀)ကျော် အရွယ်ရှိ ဘွားကြူးသွင်က စကားကို ထိုသို့ ဖျစ်တောက်၊ ဖျစ်တောက် ပြောတတ်ပေမယ့် စိတ်ရှည်သည်းခံသူပီပီ ကလေးကို ချောကာဖြူကာ ဟိုဟိုသည်သည် ချီပွေ့ကာ အစာကျွေးလေသည်။ ထိုအခါမှ ကလေးလည်း အစာစား တော့၏။ သမီးလေး အစာပြန်စားလာပြီဟုသိရမှ ဦးအောင် သွင်တို့ လင်မယားလည်း စိတ်သက်သာရာရကာ ဟင်းချနိုင် တော့သည်။

‘တော်သေးပါရဲ့၊ သမီးလေးကို နို့မှုန့်ဖျော်တိုက်တာ အဆင်ပြေသွားမေလို့’

‘ဟုတ်ပါ၊ ကိုအောင်ရယ်၊ နို့မို့ဆို ပပလည်း ဘာလုပ် ရမှန်း မသိတော့ဘူး။ အစာမစားလို့ သမီးလေး ဖျားမလား၊ နာမလားတွေ့ပြီး စိုးရိမ်လိုက်ရတာ။ အခုမှပဲစိတ်အေးတော့ တယ်။ ကိုအောင်အဒေါ်ကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်’

ထိုစဉ်က ထိုကိစ္စအပေါ် သာမန်ကာလမျှသာ သဘောထားခဲ့ကြသည်။ ကလေးသဘာဝ ကရှိကရောင်ကျ ခြင်းသာဖြစ်မည်ဟု မှတ်ထင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ထိုကိစ္စ မှာ ပြဿနာကြီးတစ်ခု စတင်ရန်အတွက် ပထမခြေလှမ်း (Step one) ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းကိုမူ ထိုစဉ်က သူတို့နှစ်ဦး မရိပ် မိခဲ့ကြချေ။

စကားပြောတတ်သည့်အရွယ် အသက်(၄)နှစ်ဝန်းကျင် ၌ အိုင်အိုင် (ခေါ်) ပပသွင်လေး စတင်ပြောဆိုသောစကား မှာ မေမေကြူးဖြစ်သည်။ မေမေကြူးဆိုသည်မှာ ဘွားကြူး သွင်ကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်၍ မိဘများအဖို့ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ အကြောင်းရှိသော်လည်း ဦးအောင်သွင်တို့အတွက်တော့ အဆန်းမဟုတ်၊ ဝမ်းလည်းမနည်း။ ပပသွင်လေး၏ ဗာဟိရ ကိစ္စမှန်သမျှ သည်ဘွားအေကပဲ လုပ်ကိုင်ပြုစုပေးခဲ့သည် မဟုတ်လား။ သည်တော့ သမီးလေးက နီးစပ်သူကို ပထမ ဆုံး ခေါ်ဆိုမှာပေါ့။ နောက်ပြီး သမီးငယ်လေး၏ ဝေယျာဝစ္စ များကို သူတို့လင်မယား ဝိုင်းကူ၍မရပါ။

သူ့အနားသို့ မိဘနှစ်ပါး ကပ်လာသည်နှင့် တစ်ဦးဦး က သူလေးကို ထွေးပွေ့သည်နှင့် လူးကာလိုမဲ့ကာ ငိုကြွေး တတ်တာကြောင့် ဘွားကြူးသွင်ကပင် ‘နင်တို့တွေက အသက်ကြီးမှ ကလေးယူတာကိုး။ အခုတော့ ကလေးလည်း မထိန်းနိုင်ကြတော့ဘူး။ ထိန်းလည်း မထိန်းတတ်ကြဘူး မဟုတ်လား’ဟု ဆူပူကာ သူပဲ ထိန်းခဲ့သည်။

ကလေးကလည်း လက်သာသော ဘွားအေကိုသာ တွယ်ကပ်နေ၍ ဦးအောင်သွင်နှင့် ဒေါ်ပပလည်း စိတ်လျှော့ လိုက်ရသည်။ ဘာပဲပြောပြော သမီးလေး စိတ်ချမ်းသာဖို့က အဓိကလေ။

‘မထိနဲ့၊ အား...မေမေကြူး...မေမေကြူးရေ’
‘ဟဲ့...ဟဲ့...ဘာဖြစ်တာတဲ့’

တဖြည်းဖြည်းနှင့် အခြေအနေတို့က ပိုဆိုးလာခဲ့သည်။ အသက်ကြီးလာသည်နှင့်အမျှ သမီးလေးက ဒေါ်ပပတို့ကို စိမ်းကားလာသည်။ သူစိမ်းပြင်ပြင်လိုဆက်ဆံကာ ဘွားအေ ကိုသာ တွယ်ဖက်နေသည်။ ယုတ်စွအဆုံး ထိတိုင်တွေ့ဆုံ ခြင်းကိုပင် လက်မခံတော့။

‘သမီး...သမီးလေး...မေမေလေ၊ သမီးရဲ့မေမေလေ’
‘ဟင့်အင်း...မေမေကြူး...မေမေကြူး၊ သမီးကြောက် တယ်။ သမီး သူ့ကို ကြောက်တယ်’
‘လုပ်ပါဦး ဒေါ်ဒေါ်ရယ်၊ သူက ကျွန်ုပ်တို့...’

တယ်တဲ့။ သူ့အဖေကိုဆို စကားတောင်မပြောဘူး။ ဘာဖြစ်လို့များပါလိမ့်

‘အေးလေ...မြေးလေးကလည်း၊ မိဘကို ဒီလိုမပြောရဘူးလေ။ သမီးမသိတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့။ မိဘ၊ ဆရာသမားတွေကို ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနဲ့ တစ်တန်းတည်းထားရမယ်။ အနန္တောနန္တငါးပါးကို ရိုသေလေးစားရမယ်။ ချစ်ခင်မြတ်နိုးရမယ်လို့ မေမေကြူး မဆုံးမဖူးဘူးလား။ မိဘကိုစော်ကားရင် ငရဲကြီးတတ်တယ်လို့ မေမေကြူး မပြောဖူးဘူးလား’

ဘွားကြူးသွင်က အမျိုးမျိုးနားချသည်။ သဘောပေါက်နားလည်အောင် ဥပမာသာမကပုံပြင်များဖြင့် ရှင်းပြသည်။ သို့သော် မည်ကဲ့သို့သော အကြောင်းကြောင့်မသိသမီးလေးသည် အခြားအရာတို့၌ လိမ္မာရေးခြားရှိသလောက်၊ အခြားသူများနှင့် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေထိုင်နိုင်သလောက် မိဘများကိုမူ သူစိမ်းဆိုတာထက် ရန်သူဟူ၍ပင် သတ်မှတ်ထားပုံရသည်။ ပွေဖက်မွေးကြူရန် မဆိုထားနှင့် ထိတွေ့ခွင့်၊ စကားပြောဆိုခွင့်ပင် မပေး။ ဒေါ်ပပမှာ သမီးငယ်လေး၏ စိမ်းကားမှုကြောင့် မျက်ရည်အရွှေသားနှင့် ဝမ်းနည်းကြေကွဲခဲ့ရသည်။

သမီးလေးက မိမိအပေါ်မှာ ဘာကိုမကျေမနပ်ဖြစ်နေတာလဲ။ ဘာကိုအလိုမကျ ဖြစ်နေတာလဲ။

အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ စဉ်းစားကြည့်ပေမယ့် အဖြေကပေါ်မလာ။ သမီးလေးကလည်း စိတ်ပြေရန်ဝေးစွာ အသက်ရလာသည်နှင့်အမျှ မိဘများ၏ မျက်နှာကိုပင် မကြည့်ချင်

လောက်အောင် မုန်းတီးလာသောကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် သူ့ဘွားအေနှင့်အတူ ဘွားအေ၏ရွာသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့သည်။ ဘွားကြူးသွင်ကလည်း အမျိုးမျိုးတရားချပါသေးသည်။

သို့ပေမယ့် သမီးငယ်လေးကိုယ်တိုင်က-

‘ဒီလူတွေနဲ့သာ ဆက်နေရမယ်ဆိုရင် သမီးကိုယ်သမီးသတ်သေပစ်မိမှာ’ဟု ဆိုသောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဪ...ဒီအမေတွေနဲ့ နေရတာထက်စာရင် သေတာကမှ တော်သေးတယ်တဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီးလေးရယ်။ မေမေမေတ္တာတွေကို သမီး ဘာဖြစ်လို့နားမလည်ရတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်မုန်းနေရတာလဲ။ သမီးလေးကို ကိုယ်ဝန်ရကတည်းက မေမေမှာ တသသတွေးရင်း ပျော်ချစ်နေခဲ့ရတာပါ။

မည်မျှရေရွတ်ညည်းတွားပါစေ၊ တောင်းပန်တိုးလှိုင်းပါစေ၊ ခြိမ်းခြောက်ဟိန်းဟောက်ပါစေ ဒေါ်ပပ၏စကားမှာ သမီးလေးပပသွင်၏ နှလုံးသားကို တစ်စွန်းတစ်စွယ်လှုပ်ရှားမသွားစေခဲ့ပါ။ သမီးလေးက သူ့ကို အချစ်ကြီးသူသော၊ အမျှော်လင့်ကြီးမျှော်လင့်ခဲ့သော သည်မိဘနှစ်ပါးကြော့ခိုင်းစွန့်ခွာကာ အဝေးသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

ယခုဆိုလျှင် ဒေါ်ပပ သမီးလေးကို မတွေ့မြင်ရတော့ရှစ်နှစ်ရှိပြီ။ သမီးလေးလည်း ယခုလောက်ဆို အပြုံးလေး ဖြစ်နေလောက်ပြီ။ ငွေရေးကြေးရေးကိုပင် သမီးလေးမသိအောင် ထောက်ပံ့နေရသည့်အဖြစ်။ ယခင်က ဌာနအခါခါအလီလီသွားကာ သမီး၏မျက်နှာကို တွေ့မြင်ရသည့် သမီးလေး စိတ်လည်လာစေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ပေမယ့် သမီးလေးက ဒေါ်ပပတို့လာသည်နှင့် အခြားတစ်နေရာသို့ ရွာပြေးကာ ပုန်းအောင်းနေသည်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ဒေါ်ပပ သဘောပေါက်လာ၏။ ဒါဟာ ဝဋ်လည်ခြင်း၊ ကိုယ်ပြုသည်ကို ကိုယ်ပြန်လာ ဆိုသည့်အတိုင်း မိမိပြုခဲ့သော မကောင်းမှုအသိုက်ကို မိမိခံစားနေရခြင်းပင်။ မိမိ၏ အသက်လောက် ချစ်ရသူတစ်ယောက်၏ စိမ်းကားရက်စက်မှုကို ခံရတာလောက် ခံစားရခက်သည့်ဝေဒနာမရှိမှန်း ယခုတော့ ဒေါ်ပပနားလည်သွားခဲ့ပြီ။

ယခင်က တစ်စုံတစ်ဦး၏အချစ်ကို မျက်ကူးမိပြီး ထိုသူကိုပင် မကောင်းကြံရွယ်သည်အထိ ဒေါ်ပပ ရက်စက်

ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်က ဒေါ်ပပတွင် ကိုယ်ချင်းစာတရားတို့
ကင်းမဲ့ကာ မကောင်းစိတ်၏ ဖုံးကွယ်မှုကြောင့် သွေးအေး
မကျောခဲ့သည်။ ယခုတော့ ထိုဝဋ်ကြွေးများကို ဘဝမကူး
ပြောင်းခင်၌ ဒေါ်ပပ ခံစားနေရပြီ။ ပေးဆပ်နေရပြီ။

‘ပပရေ...ပပ၊ ဪ...ပပက ဒီမှာလာထိုင်နေတာ
ကိုး။ ဘယ်လိုလဲ၊ နေသာရဲ့လား’

အတွေးတို့က အတိတ်ဆီတွင် တစ်လည်လည် လွင့်
မြောနေမိစဉ် နံဘေးမှ ခေါ်ငင်လိုက်သည့်အသံကြောင့် ဒေါ်
ပပ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ တွေ့လိုက်ရသူက ခင်ပွန်း
သည် ဦးအောင်သွင်။ ဒေါ်ပပ၏မျက်လုံးများ ရုတ်ခြည်း
အရောင်လက်သွားကာ ဦးအောင်သွင်၏နံဘေးသို့ ဝှေ့ဝဲ
ကြည့်ကာ သမီးလေးကို ဖွေရှာမိသည်။

‘ကိုအောင်...သမီး...သမီးလေးရာ’

ဒေါ်ပပ၏စကားကြောင့် ဦးအောင်သွင် မျက်နှာညှိုး
သွားသည်။ သက်ပြင်းမျှင်မျှင်ကို ခိုးကြောင်းခိုးဝှက်ချသည်။
သို့မဟုတ် အနှစ်(၂၀)ကျော် ပေါင်းသင်းလာခဲ့သော ဇနီးသည်
က ဦးအောင်သွင်၏ သက်ပြင်းရှိုက်သံကို ရိပ်စားတတ်နေပြီ။

‘ဟို...သမီးလေးက နောက်မှ သူ့အဘွားနဲ့အတူ လိုက်
လာမယ်ပြောတယ်။ စာမေးပွဲပြီးခါစဆိုတော့ စာအုပ်စာရွက်
တွေ သိမ်းဆည်းရဦးမယ်တဲ့လေ။ သမီးလေးက စာတော်
တယ် ပပရဲ့’

‘မလိမ်ပါနဲ့ ကိုအောင်ရယ်။ သမီးက အရင်လိုပဲ စိမ်း
ကားနေတုန်းမဟုတ်လား။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ပါလေ၊ သမီး
လေးက စာတော်တယ်ကြားလို့ ပပဝမ်းသာလိုက်တာ။ သမီး
လေးနဲ့ မတွေ့ရတာကတော့ ကံတရားပေါ့’

‘ဒီလောက်လည်း စိတ်လျှော့မသွားပါနဲ့ဦး ပပရယ်။
သမီးက တစ်နေ့ကျရင် မိဘမေတ္တာကို နားလည်လာမှာပါ။
အခု အကြောင်းတစ်ခုခုရှိလို့သာ ကိုယ်တို့ကို မုန်းနေတာဖြစ်
ပါလိမ့်မယ်။ ပပ စိတ်ဓာတ်ကျလို့ မဖြစ်ဘူးနော်။ ကိုယ်တို့
တစ်နေ့ကျရင် သမီးလေးနဲ့အတူ ပျော်စရာမိသားစုဘဝလေး
ကို ပိုင်ဆိုင်ရမှာပါ’

ဦးအောင်သွင်က ဒေါ်ပပ၏ သွေးသွယ်ပိန်ဖျော့နေသော
လက်ချောင်းလေးများကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း အားပေးလိုက်သည်။
ဒေါ်ပပ၏ နှလုံးအိမ်ထဲ၌တော့ မျှော်လင့်ချက်ရောင်စဉ်တို့
ထွယ်ပျောက်သွားခဲ့လေပြီ။

‘ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး ကိုအောင်။ အဲ
ဒါ...အဲဒါ ပပတို့ ဝဋ်လည်နေတာပဲ’

‘ဘယ်လို’

‘ဟုတ်တယ် ကိုအောင်။ ပပတို့ ဝဋ်ကြွေးကို နောင်ဘဝ
မကူးဘဲ ဒီဘဝတင် ပေးဆပ်နေရတာ။ ဟင့်...ဟင့်’

‘ပပရယ်...ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။ ဘာဝဋ်
လဲ။ မငိုနဲ့လေ။ နေကောင်းတာလည်းမဟုတ်ဘူး’

‘ကိုအောင် မေ့ချင်ယောင်ဆောင်မနေပါနဲ့။ ပပတို့နှစ်
ယောက် လုပ်ခဲ့တဲ့အမှုက ဒီလောက်ပေးဆပ်ရတာတောင်
ကျဉ်းမယ်မထင်ဘူး။ သံသရာအထိ ပါသွားမှာ။ အကု
သိုလ်ထုပ်ကို ပပတို့ ရူးရူးမိုက်မိုက် လုပ်ခဲ့ကြတာ။ အခု
တော့ ကိုယ့်သမီးအရင်းခေါက်ခေါက်ကတောင် ကိုယ့်ကို
ရန်သူလို ဆက်ဆံတာကို ခံနေရပြီ။ အဲဒါတွေအားလုံး ပပတို့
မိုက်ခဲ့မိလို့။ အဟင့်...ဟင်း’

ဒေါ်ပပ၏အသံက တုန်ယင်လိုက်မောနေသည်။ အမော
မခံနိုင်သောနှလုံးကြောင့် အသံက တိုးလိုက်၊ ကျယ်လိုက်နှင့်
စကားမဆုံးခင်တွင်ပင် ဒေါ်ပပ၏အသံ တိမ်ဝင်သွားသည်။
ရှိုက်ငင်သံနှင့် မောဟိုက်သံက မကွဲမပြား ထွက်ပေါ်လာ
သည်။ နောက်ဆက်တွဲအနေဖြင့် အသက်ရှူသံကျယ်ကျယ်
ကို ဆက်တိုက်ဆိုသလို ကြားနေရသည်။

‘ပပရယ်...စိတ်ကိုလျှော့ပါ။ မောမယ်...မောမယ်နော်’

ဦးအောင်သွင်က ဇနီးသည်ကို ရောဂါပိုဆိုးလာမည်စိုး
၍ နှစ်သိမ့်နေရပေမယ့် ‘သူ့မျက်နှာပြင်မှာလည်း နောင်တ
မျက်ရည်စများနှင့်။

ကြည့်နေမိသော မျက်လုံးများကို ဖောက်ထုတ်ပစ်ချင်
စိတ်ပေါက်လောက်အောင် ဆိုးရွားယုတ်ညံ့လွန်းလှသည့်
မြင်ကွင်း။ ခုတင်ထက်၌ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့ ချွေးသံ
တရွဲရွဲဖြင့် ထွေးယှက်ဆက်ဆံနေကြသည်။ အော်သံ၊ ညည်း
သံ၊ ရယ်သံ၊ ပျော်သံတို့က တလှိုင်လှိုင်ညံ့နေသည်။ အထူး
သဖြင့် ဇနီးသည်၏ တခစ်ခစ် တဟစ်ဟစ် အူမြူးနေသော
ခရာတာတာ အသံလေး။

‘ဟင်းဟင်း...ကောင်းလိုက်တာ ကိုအောင်ရယ်။ ကျွန်မ
ဖြင့် ဒီလိုလွတ်လွတ်လပ်လပ်ပျော်ချင်နေတာ ကြာပေါ့။ ခုမှပဲ
ဆန္ဒပြည့်တော့တယ်’

‘ကိုအောင်ရောပါပဲ ပပရယ်။ ပပရဲ့ ဟောဒီငါးရုံကိုယ်
လေးကို အခုလို ပိုင်ဆိုင်ချင်နေတာ ကြာလှပြီ။ ဟူး...ကို
လွမ်းရင်က ကန့်လန့်၊ ကန့်လန့်နေတာ’

‘အို...ကိုအောင်ကလည်း ဒီလိုပျော်စရာကောင်းနေတဲ့

အချိန်မှာ ဘာဖြစ်လို့ သူ့အကြောင်း ထည့်ပြောနေတာလဲ။
လာပါ ကိုအောင်ရယ်။ ခစ်..ခစ်..သူက သိပ်ဆိုးတာပဲ’

ပထမ၌ ကိုလွမ်းရင် အံ့အားသင့်လျက် ကြောင်ငေး
နေမိသေးသည်။ နောက်မှ ချက်ချင်းသဘောပေါက်သွား၏။
မိမိဇနီးနှင့် မိမိသူငယ်ချင်း ဖောက်ပြန်နေကြပြီ။

ရိုင်းလိုက်တဲ့အဖြစ်။ လူမဆန်လိုက်ကြတာ။ နာကျင်
လွန်း။ မုန်းတီးလွန်းသဖြင့် အားကုန်ခြစ်အော်ပစ်လိုက်ကာ
သူတို့နှစ်ဦးဆီ ပြေးဝင်သွားလိုက်တော့သည်။

‘ယား’

ပူးကပ်နေသော သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဆွဲခွာပစ်လိုက်ပြီး
သူငယ်ချင်းအောင်သွင်၏မျက်နှာကို လက်သီးဖြင့် အချက်
ပေါင်းများစွာ ထိုးနှက်ပစ်ရန်အတွက် ပြေးဝင်သွားလိုက်
သော်လည်း တကယ်တမ်းကျ မိမိက ဘာတစ်ခုမျှ ပြုလုပ်
၍မရ။ ယုတ်စွအဆုံး သူတို့နှစ်ယောက်က မိမိကိုပင်မမြင်။
ငါ..ငါ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ။ ထိုအတွေးဖြင့် ကိုလွမ်းရင်
တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားမိ၍ ကြောက်လန့်တကြား ပစ်
အော်လိုက်မိတော့၏။

‘အား’

‘မြေး..မြေးငယ်..မြေးငယ်’

‘ဟင်..မေမေကြူး၊ ဘာ..ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ပပသွင်က အိပ်ပျော်နေရာမှ လန့်နှိုးလာခဲ့ပြီး နံဘေးမှ
မိမိကို လှုပ်နှိုးခဲ့သော ဘွားကြူးသွင်ကိုလှည့်ကြည့်ကာ အိပ်
ချင်မူးတူးနှင့် မေးလိုက်သည်။ ဘွားကြူးသွင်ကတော့ ပပ
သွင်ကို တအံ့တသြစိုက်ကြည့်နေသည်။

‘ဟင်း..မြေးကို မေမေကြူး မေးမယ်၊မေးမယ်နဲ့
မမေးဖြစ်တာကြာပြီ။ မြေးမဖြေချင်ဘူးဆိုတာသိလို့ မေမေ
ကြူး မမေးဘဲနေခဲ့တာ’

ဘွားကြူးသွင်၏ နီဒါန်းချို့မှုအပေါ် ပပသွင် သဘော
ပေါက်လိုက်တာကြောင့် ခေါင်းငုံ့ကာ ငြိမ်နေသည်။ အဖြေ
ကို ပြောသင့်၊မပြောသင့် ချင့်ချိန်နေသည့်ပုံသဏ္ဌာန်။

‘ညဘက်တိုင်း မြေး..အမြဲယောင်တယ်။ လူယုတ်မာ
ကြီး၊ သစ္စာမဲ့တဲ့မိန်းမ ဆိုတဲ့စကားတွေ။ အဲဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်
လဲ၊ ဘယ်သူ့ကို ဆိုတာလဲ’

‘ရှင်..ညဘက်တိုင်း ဒီလိုမျိုး သမီးပါးစပ်က ယောင်
နေတာလား။ သမီးလည်း မသိပါလား’

‘တချို့က ကိုယ်ယောင်တတ်မှန်း မသိကြဘူး။ အနီး

အနားကလူပဲ သူ ဘာတွေယောင်နေသလဲဆိုတာကို သိ
တာ။ ကဲပါ၊ ဒါက အရေးမကြီးပါဘူး။ အရေးကြီးတာက
ညတိုင်း၊ညတိုင်း မြေး ဘာတွေကိုမက်နေလို့ ဒီလိုယောင်
နေတာလဲ။ တစ်ညလည်းမဟုတ်၊ နှစ်ညလည်းမဟုတ်
အမြဲလိုလိုပဲ။ မြေးရဲ့ရင်ထဲမှာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေရှိနေတဲ့
ပုံပဲ။ အဲဒီအကြောင်းကို မေမေကြူး သိခွင့်မရှိဘူးလား’

ဘွားကြူးသွင်၏ အမေးစကားကြောင့် ပပသွင် ငို
သွားခဲ့ရသည်။

ဘွားကြူးသွင်ကို ပပသွင် မလိမ့်ညာလို။ သိတတ်
အရွယ်ကတည်းက အားကိုးအားထားရာဆို၍ သည်အဘွား
တစ်ယောက်သာ ရှိခဲ့သည်ဖြစ်ရာ သည်အဘွားကိုမှ လိမ့်
ညာရဦးမည်ဆိုလျှင် မိမိဟာလည်း ဟိုလူယုတ်မာတွေထက်
ဘာသာဦးမှာလဲ။ သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို ဟင်းခနဲ မှုတ်
ထုတ်လိုက်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ချလိုက်
သည်။

‘ညတိုင်း၊ညတိုင်း သမီး အိပ်မက်တစ်ခုကိုပဲ စွဲခဲ့ပြီ
မက်ပါတယ်။ အဲဒီအိပ်မက်က သမီးရဲ့ အတိတ်ဘဝက
အကြောင်းပါ’

‘ဘယ်လိုအတိတ်ဘဝက အကြောင်းလဲ ငါ့မြေးရဲ့’

‘အိပ်မက်ထဲမှာ အဓိကဇာတ်ဆောင်က လူယုတ်မာနှစ်
ယောက်။ အဲဒီလူယုတ်မာနှစ်ယောက်က လက်ရှိဘဝမှာ
သမီးရဲ့ မိဘတွေပေါ့’

‘အို..ဖြစ်ရလေကွယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် မေမေကြူး၊ အဲဒါကြောင့်လည်း သမီး
ရဲ့ မိဘတွေကို သေလုခမန်း မုန်းတီးနေမိတာပါ။ သူတို့နှစ်
ယောက်ကိုမြင်တိုင်း သမီးရဲ့အတိတ်ဘဝကို သွားသွားပြန်
သတိရတယ်။ အခုဘဝမှာ သူတို့နှစ်ယောက် သမီးအသေ
ဘယ်လောက်ကောင်းပါစေ ဟိုဘဝတုန်းက သူတို့ဟာ သမီး
ယုတ်မာခဲ့တဲ့လူတွေ။ သူတို့နှစ်ယောက်က သမီးကွယ်ရာမှာ
ဖောက်ပြန်ကြတယ်။ နောက်ဆုံး သမီးရဲ့အသက်ကိုပါ ချေ
ရှာခဲ့ကြတယ်’

‘ကျွတ်..ကျွတ်..ဖြစ်ရလေ သမီးရယ်၊ တယ်ကြောင်
စရာကောင်းတဲ့ သံသရာပါလား’

‘ဟုတ်တာပေါ့ မေမေကြူးရယ်။ သံသရာဝဲကယောင်
မှာ လည်ပတ်နေသူတိုင်း သမီးလိုဖြစ်ရပ်မျိုးကို သူတို့
တွေလည်း တွေ့ကြုံကြရမှာပဲ။ ကံဆိုးတာတစ်ခုက
က အတိတ်ဘဝကို မှတ်မိနေတယ်လေ။ ဒီတော့ သူတို့

ဦးကို ဘယ်လိုမှလက်ခံလို့မရဘူး။ ဒီလောက်ဆိုရင် မေမေကြူး သမီးအပေါ် နားလည်နိုင်မှာပါနော်'

မြေးငယ်လေးပပသွင်၏ မျက်နှာပြင်၌ မျက်ရည်တို့ ရွှဲစိုနေသလို လက်သီးတို့ကိုလည်း ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားသေးသည်။ အတိတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကြားတွင် ပြေးလွှားရင်း ရုပ်ထွေးပွေလီလှသော အာဇာတအမှန်းတရားများကို ရင်ခွင်မှာ ထွေးပိုက်ကာ ခရီးဆက်နေရသည့် ပပသွင်လေးကို ဘွားကြူးသွင် သနားမိသည်။ အမှန်တော့ အတိတ်ကို အတိတ်မှာသာ ထားရစ်ခဲ့သင့်ပြီ။

မေမေကြူး၏စိတ်ထဲ ဘာတွေရေရွတ်ပြောဆိုနေသလဲ ဆိုတာကို ပပသွင်သိသည်။

The past is in the past. အတိတ်ကို အတိတ်မှာသာ ချန်ရစ်ခဲ့တော့...ဟူ၍။

ထိုစကားသည် ပြောသူအတွက် လွယ်သလောက် ကျင့်ကြံရသူအတွက် ခက်ခဲလွန်းလှသည်။ မျက်စိကို မှိတ်လိုက်သည်နှင့် အတိတ်စာမျက်နှာများက စိတ်မျက်စိထဲ၌ တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ရုပ်ရှင်ကြည့်သကဲ့သို့ ပေါ်လာသည်။

ကိုလွမ်းရင်နှင့် ကိုအောင်သွင်တို့က အလွန်ချစ်ကြသည့် ငယ်သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက သွားအတူ၊ လာအတူ၊ စားအတူ နေထိုင်လာခဲ့ကြသူတွေ။ ဘွဲ့ရသည်အထိ အတူတူဖြတ်သန်းခဲ့ကြပြီးနောက် ကိုလွမ်းရင်က အလုပ်တာဝန်ဖြင့် နယ်သို့ထွက်ခွာသွားခဲ့ရသည်။ သည်ကျမှ တစ်သက်လုံး အမြဲလိုတွဲလာခဲ့သည့် သူငယ်ချင်းနှင့် ခွဲခွာခဲ့ရပြီ။ နှစ်ယောက်သား စာမှန်မှန်ရေးမည်။ အဆင်ပြေလျှင် ပြန်ဆုံမည် စသည်ဖြင့် နှုတ်ဆက်စကားတွေ ခြွေခဲ့ကြသည်။ ဪ...နှစ်ယောက်သားကလည်း သူငယ်ချင်းမက ညီအစ်ကိုတမျှ ချစ်ခင်ခဲ့ကြသည်ကိုး။

နှစ်နှစ်ခွဲခန့်ကြာပြီးနောက် ကိုလွမ်းရင် ရွာပြန်ရောက်လာသည်။ တစ်ယောက်တည်းတော့မဟုတ်၊ မအူမလည်နှင့် လှယဉ်ကျေးမယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်လည်း အတူပါလာသည်။ နာမည်က မပပ။ နယ်မှာ နှစ်ယောက်သား ဆုံစည်းခဲ့ကြပြီး ကိုလွမ်းရင် အလိုက်ကောင်း၍ ချစ်သူတွေ ဖြစ်ကာ လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုအောင်သွင်ကတော့ သူ့ကိုမတိုင်ပင်ဘဲ မပြောမဆို အိမ်ထောင်ပြုရကောင်းထားဟုဆိုကာ စိတ်ဆိုးသလိုလို ဘာလိုလို ဖြစ်ခဲ့သေး၏။

မကြာပါ။ အရင်ကအတိုင်း အိမ်သို့ဝင်ကာထွက်ကာ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် တပူးတွဲတွဲဖြစ်လာကြသည်။ ကိုလွမ်းရင်ကလည်း အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းကို မတိုင်ပင်ဘဲ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့မိသည့်အတွက် အားနာနေသဖြင့် သင့်၊မသင့် မစဉ်းစားဘဲ ကိုအောင်သွင်ကို တံခါးမရှိ ဓားမရှိ သွားလာခွင့်ပြုထားခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းနှင့် ဇနီးသည်အပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချသောကြောင့်လည်း ပါသည်။

ရင်ကလည်း အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းကို မတိုင်ပင်ဘဲ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့မိသည့်အတွက် အားနာနေသဖြင့် သင့်၊မသင့် မစဉ်းစားဘဲ ကိုအောင်သွင်ကို တံခါးမရှိ ဓားမရှိ သွားလာခွင့်ပြုထားခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းနှင့် ဇနီးသည်အပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချသောကြောင့်လည်း ပါသည်။

သည်မှာပဲ ရွာထဲမှလူများက တီးတိုး၊တီးတိုး ပြောလာကြသည်။ ဇနီးနှင့် သူငယ်ချင်းတို့ ဖောက်ပြန်နေသည့် သတင်းသို့သွားကြားလာရသည်။ ဘေးစကားများဖြစ်၍ သွေးစကားလောက် မယုံကြည်ခဲ့။ နောက်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်၏ အနေအထိုင်ကလည်း ထင်ရက်စရာ လုံးဝမရှိသဖြင့် လူတွေ၏ မနာလိုဝန်တို့စကားများဟူ၍သာ သတ်မှတ်ထားခဲ့သည်။ ထိုသို့ယုံကြည်လွန်းခဲ့၍လည်း လူယုံသတ်လို သေခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။

ကိုလွမ်းရင်ကို သူတို့နှစ်ယောက် ပေါင်းလုပ်ကြိုကာ အလောင်းကို မြစ်ထဲ မျှောလိုက်ကြသည်။ အလောင်းက မြစ်ကြောင်းအတိုင်းစီးသွားကာ ပင်လယ်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားသောကြောင့် သူတို့ ကံကောင်းဖို့အတွက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အချစ်၏ စေခိုင်းချက်၊ ကာမ၏ လွှမ်းမိုးမှုအောက်မှာ သူတို့ လူစိတ်ပျောက်ခဲ့ကြသည်။ ကိုလွမ်းရင်ကို လုပ်ကြံပြီးနောက် သူတို့နှစ်ဦးတည်း ပါတီပွဲပေးကြသည်။ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်က နေရာမှ ပေါ်တင်ကြီးတွဲတော့သည်။ ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း စုဆောင်းထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာများကို ထုခွဲရောင်းချကာ မပပ၏ဇာတိနယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြသည်။

ကိုလွမ်းရင်က လူသာ သေသွားခဲ့ပေမယ့် တွယ်တာသောဝိညာဉ်စိတ်က မသေဆုံးသွားဘဲ မပပ သွားရာနောက်သို့ တစ်လည်လည်လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ အံ့စက မိမိကိုလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြမှန်း မသိပေမယ့် သူတို့နှစ်ဦး အပျော်ပြီး ပျော်ကာ မိမိအကြောင်း ပြောဆိုနေကြတော့မှ ကိုလွမ်းရင်

သိခဲ့ရသည်။ တစ္ဆေဘဝရောက်မှပဲ သူတို့ယုတ်မာသမျှကို
ဘွင်းဘွင်းကြီးသိရတော့သည်။ နာကျင်မုန်းတီးလိုက်သည်
ဖြစ်ခြင်း။ သို့ကြောင့်လည်း ကလဲ့စားချေလိုစိတ်ဖြင့် မပပ၏
ဝမ်းသို့ ဝင်စားခဲ့လေသလားကိုတော့ ကိုလွမ်းရင်တစ်ဖြစ်
လဲ ပပသွင်မသိပါ။

ထိုအသိစိတ်သည် သန္ဓေတွင်စွဲနေ၍ နောက်ဘဝသို့
ရောက်ရှိသည့်တိုင် အရာအားလုံးကို ထင်ထင်ရှားရှားမှတ်မိ
နေခဲ့သည်။ ကိုလွမ်းရင်၏နောင်ဘဝ၌ မိဘများဖြစ်နေသော
အတိတ်ဘဝက လုပ်ကြံခဲ့ကြသူများဖြစ်သော ကိုအောင်သွင်
နှင့် မပပ၏မျက်နှာကိုမြင်မိတိုင်း နာကျင်မုန်းတီးသည့်စိတ်
တို့က အမောက်ပြန်ထောင်လာသည်။ မိမိကို သစ္စာဖောက်
ရုံသာမက မညာမတာ ရက်စက်စွာသတ်ပစ်ခဲ့သော ထိုလူ
ယုတ်မာနှစ်ဦးကို သည်တစ်သက် ကျေနိုင်လိမ့်မည်မထင်။
လက်ရှိ၌ မိဘများဖြစ်နေသောကြောင့် တုံ့ပြန်လက်စားချေ
ရန် စိတ်ကူးမရှိသော်လည်း သူတို့နှစ်ဦးနှင့်တော့ သာမန်
မိသားစုဘဝလိုမျိုး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် မနေထိုင်နိုင်။

‘မြေး...မြေးကို အဲဒီကိစ္စတွေ မေ့ပစ်လိုက်ပါလို့ မေ
မေကြူး မပြောရက်ဘူး။ မြေးရဲ့ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်
ခံစားနေရမလဲဆိုတာကို မေမေကြူး နားလည်လို့ပဲ’

‘ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ မေမေကြူးရယ်’

‘မလိုပါဘူးကွယ်။ ပြောရရင် မေမေကြူးက တစ်
ကိုယ်တည်းသမားဆိုတော့ အသက်အရွယ်ရတဲ့အခါကျ
တရားရိပ်သာဝင်ဖို့ စိတ်ကူးရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မြေးလေးကို
သမီးတစ်ယောက်လို မွေးစားလိုက်ရပြီးကတည်းက အဲဒီ
စိတ်ကူးကို မေ့ဖျောက်ထားခဲ့ပြီး မြေးနဲ့ပဲ တစ်သက်လုံး
နေမယ်လို့ တွေးထားခဲ့တယ်။ အခုတော့ စိတ်တစ်မျိုးပြောင်း
သွားမိပြီ’

‘ဘယ်လိုများလဲ မေမေကြူးရယ်။ သမီးကိုတော့ မထား
ခဲ့ပါနဲ့နော်’

‘သမီးလေးပြောပြလို့ သံသရာလည်ပတ်ခြင်းဟာ အင်
မတန်ကြောက်စရာကောင်းပါလားဆိုတာကို မေမေကြူး
ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘောပေါက်သွားခဲ့ပြီ။ နောက်ပြီး
ဘဝပေါင်းများစွာ ကျင်လည်နေရမှာကိုလည်း မေမေကြူး
ကြောက်သွားပြီ။ နောက်ပြီး သမီးလေးကိုလည်း မေးချင်
တယ်။ မြေးရော ဒီလိုအဖြစ်ဆိုမျိုးကို နောက်နောင်ဘဝတွေ
မှာ ထပ်ကြုံချင်သေးလား’

ဘွားကြူးသွင်၏ မေးခွန်းကြောင့် ပပသွင်ငိုငိုသွား

သည်။ စိတ်က စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း တလုပ်လုပ်ပြေးလွှားကာ
အမျိုးမျိုးတွေးတောလိုက်မိသည်။

အို...တကယ်တော့ ဒါတွေအားလုံးဟာ သံသရာမှာ
ကျင်လည်နေသမျှ တွေ့ကြုံရနိုင်တဲ့ကိစ္စတွေပါလားဆိုတာကို
ပပသွင် သဘောပေါက်သွားသည်။ ဘဝများစွာ သံသရာ
လည်နေရမည်ကို ပပသွင် ကြောက်ရွံ့သွားသည်။ နက်နက်
ရှိုင်းရှိုင်းသိမြင်ကာ ထိတ်လန့်ချောက်ချားသွားရသည်။ သည်
ဘဝနှင့်ပင် သည်အတွေ့အကြုံက လုံလောက်နေပါပြီ။

‘မေမေကြူး...သမီး...သမီး... ကြောက်လိုက်တာ
ကိုယ့်မိဘကို ကိုယ်ပြန်မုန်းနေမိတဲ့အဖြစ်မျိုး၊ လောကမှာ
ကိုယ်အတွယ်တာရဆုံးဖြစ်တဲ့ မိဘနှစ်ပါးကိုမှ ရန်သူတွေ
လိုမြင်နေရမယ့် အဖြစ်မျိုးကို သမီး ထပ်မကြုံချင်တော့ဘူး
ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်’

ကြောက်ရွံ့လန့်ဖျားနေသည့် မျက်ဝန်းညိုကြီးများဖြင့်
မျှော်လင့်တကြီး မေးမြန်းလိုက်သော မြေးမလေးပပသွင်၏
မေးခွန်းကြောင့် ဘွားကြူးသွင် ပြုံးလိုက်သည်။ သူမ၏အကြံ
က တည်ငြိမ်အေးဆေးသည့် ဆရာတစ်ယောက်၏ မေတ္တာ
ပြုံးမျိုး။

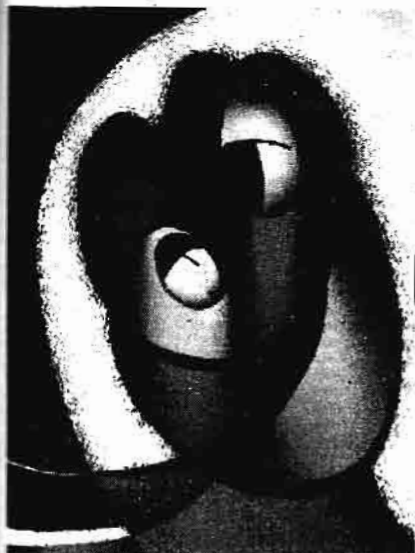
‘ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်က ဒီအကြောင်းတရားတွေ
အတွက် ဆေးနည်းတစ်ခွက်ကို ဖော်စပ်ပေးခဲ့ပြီးသား။
မြေးရယ်။ မေမေကြူးတို့က ကိုယ်တိုင် သေသေချာချာ
စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်ဖို့ပဲ လိုတာပါ။ ဒီဘဝမှာပဲဖြစ်တဲ့ တံဘို
လိုရောဂါမျိုးအတွက်တောင် ဆေးကို ခြောက်လတိတိ အချိန်
မှန်မှန် သောက်ရသေးတာပဲ။ တစ်သံသရာလုံးဖြစ်မယ့်
ရောဂါကို ပျောက်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆေးကို စိတ်ရှည်
လက်ရှည်နဲ့ လုံ့လ၊ ဝီရိယနဲ့ သောက်ရမှာပေါ့။ ကဲ...မြေး
အဲဒီဆေးတွေ တိုက်နေတဲ့ တရားရိပ်သာကို မေမေကြူး
သွားတော့မယ်။ မြေးလိုက်ခဲ့ချင်လား’

‘ဟာ...လိုက်မှာပေါ့ မေမေကြူးရယ်။ သမီး ဆေး
အချိန်မှန်မှန်နဲ့ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ကြိုးစားသောက်ပါ’

ပပသွင်က ဘွားကြူးသွင်၏ မျက်နှာကို မြှောက်
တကြီး မော့ကြည့်နေဆဲ။ စောစောကလို မျက်ရည်တွေ
နှင့်မဟုတ်၊ အာယာတရားများနှင့် မဟုတ်တော့ဘဲ ပျော်
ဆေးတွေသည့် ကင်ဆာရောဂါသည်တစ်ယောက်၏ ခြေ
နှုတ်တိဖြာဝေနေသည့် အကြည့်မျိုးဖြင့်...။

စေတနာရှေ့ထား

ဂါဇိဒွန်

ဟိန်း(ဘုမိ)

ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ နှင့် ရုက္ခမူလဆေးဝါးများ

ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါသည် အသက်ရှူလမ်းကြောင်းကို အလွန်အနှောင့် အယှက်ပေးသော ရောဂါတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ရာသီဥတု အပြောင်းအလဲနှင့် ဓာတ် မတည့်ခြင်းတို့အားဖြင့်လည်း ရောဂါထွက်တတ်သည်။

ပန်းဝတ်မှုန်များ၊ အနံ့အသက်များ၊ တိရစ္ဆာန်အမွှေးများ၊ စီးကရက်အခိုးများ ကြောင့်လည်း အသက်ရှူကျပ်စေတတ်သည်။ ချွဲမြေးများ ရောင်ရမ်းခြင်းနှင့် ချွဲအလွန်ထုတ်လွှတ်ခြင်းသည် အသက်ရှူလမ်းကြောင်းကို ကျပ်စေသော အခြား အကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကံအကြောင်းမလွှဲစွာဖြင့် အမေရိကန်တွင် ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ခံစားရသူ လောလောဆယ်အားဖြင့် (၁၄)သန်းခန့် ရှိပါသည်။ ယင်းတို့ထဲမှ သုံးပုံတစ်ပုံ သည် ကလေးများ ဖြစ်နေကြပေသည်။

ဆရာဝန်များက ပန်းနာရင်ကျပ်ဆေးများကို ရောဂါထူပေါ် မှတည်၍ ပေးတတ်ကြသည်။ များစွာသော ပန်းနာရင်ကျပ်ဆိုင်ရာ ဆေးဝါးများသည် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ရှိကြသော်လည်း လူ့အသက် များစွာကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့ပေသည်။ သင့်တွင် ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ခံစားနေရပြီဆိုလျှင် သင့်ဆရာဝန်ထံ ချဉ်းကပ်၍ ရုက္ခမူလဆေးဝါး ကုထုံး (herbal remedies) ကို ခံယူရန် ကြိုးစားသင့်ပါသည်။ ပန်းနာ ရင်ကျပ်ရောဂါကား ဆေးရပ်ပစ်၍ မရပါချေ။ ဆရာဝန်၏ ညွှန်ကြား ချက်ပေါ် မူတည်၍ ဆေးပမာဏကိုကား ပြောင်းလဲရပါမည်။ ရှေးထုံးစဉ်လာအားဖြင့် ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါကို ကုသသော ရုက္ခမူလဆေးအချို့သည် ပန်းနာရင်ကျပ် ဆေးဝါးများနှင့် အချင်းချင်း ဓာတ်ပြုကာ ဆိုးဝါးသော အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ဖြစ်စေတတ်ပါ သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆရာဝန်နှင့် တိုင်ပင်ကာ အသုံးပြုရပေမည်။

ဟိန်း(ဘုမိ)

မနက်စောစောတွင် ဖြစ်၏။ မောင်အေးချမ်းသည် အလုပ်သမားများအား နှစ်ဖွဲ့ခွဲကာ တစ်ဖွဲ့ကို မြေပြို ဖယ် ခိုင်းပြီး နောက်တစ်ဖွဲ့ကို ကမ်းပါးယံဆက်မပြီစေရန်အတွက် တုတ်ရိုက်ခိုင်းထားလိုက်သည်။

မင်းဘူး-အမ်း လမ်းကြီးက လမ်းသစ်ကြီးမျှသာ ရှိ သေးသောကြောင့် အောက်ခံမြေသားများ ခိုင်မာမှု မရှိသေး ပေ။ ထို့ကြောင့် ကုန်ခဲ့သည် နေရာသီမှ အကြောင်းမျှ ဖောက် ထားသော လမ်းမတစ်လျှောက်တွင် မူလလမ်းကြောင်း ပျောက်သွားသည်အထိ မြေပြိုသဖြင့် မြေပြိုများကို မရပ် မနား ဖယ်နေကြရသည်။

မိုးရာသီတစ်လျှောက်တွင် ကမ်းပါးမြေများ ပြိုလွန်း သောကြောင့် လမ်းကြမ်းသုံး ကားဝါကြီးများကို ရပ်နား ထားရသည့်အပြင် ဝန်ထောက်များစီးသော ဂျစ်ကားများ သည်ပင် သွား၍မရနိုင်သည်အထိ လမ်းပိတ်သွားတတ်

သည်။ ဂျစ်ကားများထက် စွမ်းနိုင်ကြသော ထွန်စက် မှု ပင် မြေပြို၍ လမ်းပိတ်နေသောအခါ သွားမရဘဲ ဖြစ်သွား တတ်သည်မှာလည်း ခဏခဏပင်။

ယခုတော့ ဆောင်းဦးရာသီသို့ရောက်လာ၍ မြေပြိုခြင်း သည်လည်း အနည်းငယ်မျှ လျော့နည်းလာ၏။ မိုးရာ သီ လောက် မဆိုတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းတို့သွား လည်း သက်သာခွင့်ရလာ၍ ဟင်းကျေးမစွဲ ရှာဖွေ စား သောက်နိုင်ခြင်း၊ အခြားအလုပ်များကိုလည်း လုပ်ကိုင်နိုင် ခြင်း ရှိလာကြ၏။

မောင်အေးချမ်းသည် လမ်းဘေးနှင့် မလှမ်းမကပ် တွင်ရှိသော ကျောက်တောင်ကြီးဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့၏။ ကျောက်တောင်ကြီးကို စူးစမ်းကြည့်၏။ ကျောက်တောင် ထောင်ပေါင်းများစွာ ရနိုင်သော အနေအထားမှာရှိသည်ကို

မင်းဟိန်းထိပ်

တောခြောက်ခြင်းအမျိုးမျိုး(၇)

တွေ့ရှိ၏။ ကျောက်စိမ်း၊ ကျောက်ညိုများဖြစ်၍ ခိုင်မာမှု ရှိသောကြောင့် လမ်းခင်းရန် အလွန်ကောင်းသော ကျောက် အမျိုးအစားပင် ဖြစ်၏။

ဝန်ထောက်ကြီးက ယခုနေရာသိ၌ လမ်းချပြီးသည် နှင့် အချို့နေရာများကို ကျောက်ခင်းတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ကျောက်တောင်များတွေလျှင် ကြည့်ရှုမှတ်သားထားပါဟု ပြောဖူး၍ မောင်အေးချမ်းသည် ကျောက်တောင်ကြီးကို တက်ကာ ကြည့်ရှုနေ၏။

အလုပ်သမားသုံးလေးယောက် ကျောက်တောင်ကြီး ဆီ တန်းလာနေကြသည်ကိုတွေ့၍ အကြောင်းတစ်ခုခုများ ရှိကြလေသလားဟု မောင်အေးချမ်း ရပ်တန့်ပြီး စောင့်ကြည့် နေလိုက်သည်။

‘ဆရာလေးဆီမှာ ခွင့်တောင်းစရာရှိလို့’ဟု ဦးထွန်း အောင်က ပြောသည်။

‘ဘာများလဲ ဦးထွန်းအောင်’

‘ကျွန်တော်တို့မှာ မျှစ်နဲ့ပဲချည်း နေ့တိုင်း ဆွဲနေရတော့ နှိမ့်ကျဘူး ဆရာလေးရဲ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကို ချောင်းထဲ ဆင်းခွင့်ပြုပါဦး’

‘ချောင်းထဲ ဆင်းခွင့်ပြုပါ’ဟု ဆိုခြင်းမှာ ငါးဖမ်းချင် ၍ ဖြစ်၏။

မောင်အေးချမ်းမှာ ကိုရင်လူထွက်လေး ဖြစ်သော ကြောင့် အကုသိုလ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်နေမှန်း သိ၍ ငါးဖမ်းဖို့ ချောင်းထဲကို ဆင်းခွင့်ပြုပါဟု ပြောလျှင် ခွင့်မပြုဘဲ နေမည်စိုး၍ ဦးထွန်းအောင်က ပရိယာယ်နှင့် ပြောခြင်းဖြစ်၏။

မောင်အေးချမ်းအနေဖြင့်လည်း ငါးပါးသီလကို ဧကန် ထိန်းနိုင်ခြင်းမရှိပေ။ အနေကန်မျှသာ ထိန်းနိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဧကန်မှာ မကျိုးပေါက်အောင် စောင့်ထိန်းခြင်းဖြစ်ပြီး အနေ ကန်မှာ နေရာဒေသအားလျော်စွာ အဆင်ပြေရုံမျှသာ စောင့် ထိန်းခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အများအကျိုးကို၍ ပရိယာယ်ဖြင့် ခွင့်ပြုရသောအခါမျိုးရှိသလို ငါးပါးသီလ ကျိုး ပေါက်သည့် အခါမျိုးလည်း ရှိတတ်လေသည်။

‘ချောင်းထဲကို ဆင်းကြမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့သက် သက်တော့ အဆင်ပြေမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်အပါအဝင် ရိုးကျော်မုဆိုးကြီး ဦးအောင်မန်းကိုပါ ခေါ်သွားမှ ဖြစ်မယ် ထင်တယ်’

‘ဆရာလေး အဆင်ပြေသလို စီစဉ်ပေးပါ’

မင်းဘူး-အမ်း လမ်းကြီး၏ အလုပ်သမားများမှာ အများအားဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်၏ မြေပြန့်သားများနှင့် မကွေး တိုင်းထဲမှ မြေပြန့်သားများသာ ဖြစ်ကြ၏။ မြေပြန့်သားများ ဖြစ်သောကြောင့် တောတောင်အကြောင်းကို သိပ်ပြီး နား မလည်ကြပေ။

ရိုးနက်တောနက်ကြီးတို့၏ သဘောသည် လုံးဝအမှား အယွင်း မခံပေ။ မှားသည်နှင့် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ဒုက္ခ ပေးတတ်၏။ ဓားထိ၊ ဝါးရှ၊ ကျားကိုက်၊ ဆင်နင်း စသော ဆိုးကျိုးများနှင့် ရင်ဆိုင်ရတတ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း မောင်အေးချမ်းမှာ ရိုးကျော်မုဆိုးကြီး ဦးအောင်မန်းကို အလုပ်သမားများထဲ၌ တန်းခွဲအလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်နေရာကိုပေးပြီး မွေးထားရ၏။ မောင်အေးချမ်း တို့ နားမလည်နိုင်သော အကြောင်းအရာများနှင့် ရင်ဆိုင်လာ လျှင်လည်း ရိုးကျော်မုဆိုးကြီး ဦးအောင်မန်းကိုပင် ဆရာ တင်ပြီး ဖြေရှင်းစေရ၏။

မ၊တစ်ရာသားထက်များပြားသော လုံးဝတောတောင် အကြောင်းကို နားမလည်ကြသည့် မြေပြန့်သူ၊ မြေပြန့်သား များ၏ အမှားအယွင်းများမှာလည်း အကြိမ်ပေါင်းမြောက် မြားစွာပင် ရှိခဲ့ဖူးပြီ။ ဖင်ဓားရမ်းပြီး ထွက်ပြေးကြရသော အဖြစ်မျိုး၊ စခန်းပြောင်းပြီး ထွက်ပြေးကြရသော အဖြစ်မျိုး စသည်...စသည်ဖြင့်။

ထိုထိုအဖြစ်ဆိုးများဖြင့် ရင်ဆိုင်လာရသောအခါ ရခိုင် ရိုးမကြီးထဲမှာ မွေးဖွားပြီး ရခိုင်ရိုးမကြီးထဲမှာပင် ကြီး ပြင်းကာ မုဆိုးအလုပ်ဖြင့် ကျင်လည်လာသော မုဆိုးကြီး ဦးအောင်မန်းက အကြွင်းမရှိအောင်ပင် ဖြေရှင်းပေးနိုင်၏။

ရခိုင်ရိုးမကြီးထဲ၌ မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းမှာ တကယ့် တောဘုရင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း မောင် အေးချမ်းက တလေးတစားဖြင့် တန်ဖိုးထားပြီး အပိုင်မွေး ကာ အလုပ်ထဲ၌ လူကြီးတစ်နေရာ ပေးထားခြင်းဖြစ်၏။ လိုအပ်သော နေရာများတွင်လည်း မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်း ကို ဆရာ တင်၏။

မောင်အေးချမ်းတို့လူစု ချောင်းထဲသို့ဆင်းရန် ပြင် ဆင်နေကြချိန်မှာတွင် ကိုစိုးကြည်က သူလည်း လိုက်ချင် ကြောင်းကို မောင်အေးချမ်းအား လာပြော၏။

‘ဆရာလေး...ကျွန်တော်လည်း လိုက်ချင်တယ်’

‘ဟ...ကိုစိုးကြည်၊ ဘယ်သူပဲသွားသွား ရလားတဲ့ ဟင်းကျေးမစ္ဆကို အကုန်ဝေငှ စားသောက်ကြမယ်။ ဒါ

ကြောင့် အခု ကျွန်တော်တို့လူငါးယောက် သွားဖို့စဉ်နေကြပေမယ့် ကိုစိုးကြည်တို့ မိသားစုအတွက်လည်း ပါပြီးသားပါ။ မလိုက်လည်း ရပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒါကို ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ် ဆရာလေး။ ဒါပေမဲ့ ဒီရက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော့်မိန်းမကို မြို့က သားဖွားဆေးရုံ သွားပို့တဲ့အခါ အခြောက်အခြမ်းလေး ယူသွားချင်လို့ပါ။ သွားရှာတဲ့အခါ ကိုယ်တိုင်မပါဘဲ မြို့မှာ စားသောက်ဖို့အထိ ယူသွားလို့ မကောင်းဘူးလေ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကိုလည်း ချောင်းထဲ လိုက်ခွင့်ပြုပါလို့ ခွင့်တောင်းတာပါ'

ကိုစိုးကြည်သည် ငိုမတတ်သော မျက်နှာအမူအရာဖြင့် လာပြောနေ၍ မောင်အေးချမ်း သနားသွားမိ၏။ ထို့ကြောင့် လိုက်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ကိုစိုးကြည်လည်း ထခုန်လှမတတ်အောင်ပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားပြီး ချက်ချင်းပင် ထလိုက်လာလေသည်။

ချောင်းထဲကို ငါးဖမ်းဆင်းလျှင် အနည်းဆုံး သုံးရက်အထိ ကြာတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် စားအိုးစားခွက်၊ အိပ်ရာလိပ်နှင့် ငါးဖမ်းကိရိယာများအပြင် ဓား၊ လှံ လက်နက်စသည်များကိုလည်း အပြည့်အစုံ အလုံအလောက် ယူသွားကြရသည်။

မင်းဘူး-အမ်းလမ်းကြီးသည် ရခိုင်ရိုးမကြီး၏ တောင်ထိပ်ကြောတန်းအတိုင်းသာ ဖောက်လုပ်ထားသောကြောင့် ရိုးပေါက်ချောင်းထဲသို့ရောက်အောင် သုံးလေးနာရီခန့် တစ်မနက်စာခန့် ဆင်းကြရသည်။ ပြန်တက်ကြသောအခါ အထမ်းကြီးနှင့်ဖြစ်၍ ထိုထက်နှစ်နာရီကျော်အထိပင် ပိုကြာတတ်သည်။

ယခု မောင်အေးချမ်းတို့ စခန်းထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်ကိုင်နေကြသည်မှာ ငပြယ်စခန်းဖြစ်သည်။ ဟိုဘက် သည်ဘက် မြေပြန့်အပြင် ရခိုင်ရိုးမကြီးသက်သက်ပင် မိုင်ငါးဆယ်ကျော်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ငပြယ်စခန်းသည် ရိုးမကြီး၏ အတွင်း အမ်းဘက်မှ (၂၄)မိုင်တွင် တည်ရှိသောကြောင့် ရခိုင်ရိုးမကြီး၏ အလယ်ဗဟိုနီးပါးတွင်ရှိသောကြောင့် တောနက်သလို ချောက်ကမ်းပါးကြီးများလည်း အလွန်အမင်း နက်စောက်လေသည်။

မောင်အေးချမ်းတို့လူစုက ငပြယ်စခန်းကြီးအောက် မြောက်ဘက်တွင်ရှိသော သရွက်ချောင်းကြီးထဲသို့သာ ဆင်းလေ့ရှိကြသည်။ တစ်လ နှစ်ကြိမ်ခန့် ငါးဆင်းဖမ်းလေ့

ရှိသဖြင့် သရွက်ချောင်းကြီးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်များကိုလည်း ကျွမ်းကျင်လျက်ပင် ရှိနေကြသည်။

တစ်ခါတလေ ငါးဖမ်းရန် အတက်၊အဆင်း ဆင်းဆင်အုပ်များ၊ ပြောင်အုပ်များနှင့် တိုးမိကြသလို ဆင်းမိမျှနိုင်သော ဧရာမမြေကြီးများနှင့်လည်း တိုးမိကြသလို ရိုးကျားကြီးများနှင့် တွေ့ကြရသည်မှာလည်း အကြိမ်ကြိမ်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ချောင်းထဲသို့ ဆင်းကြတိုင်း လူဦးငါးယောက်အောက်မနည်း လိုက်ပါကြသလို တောထွန်းရိုးကျော်မုဆိုးကြီး ဦးအောင်မန်းကိုယ်တိုင်လည်း ပါသဖြင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရသော သားရဲသားကောင်များကို ရှောင်သင့်က ရှောင်ကြသလို သေနတ်ဖောက်ပြီး အော်ဟစ်ဟစ် ထုတ်လိုက်ကြသောအခါလည်း ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ အသက်အန္တရာယ် မဖြစ်ဖူးပေ။

သရွက်ချောင်းမကြီးသို့ ရောက်သွားကြသည်နှင့် မောင်အေးချမ်း လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။ မနက်(၁၁)နာရီပင်ကျော်နေလေပြီ။ ဤသည်မှာ မြန်းစားကြီးစီမံပြီး မနက်(၈)နာရီကျော်မှ အပြေးတစ်ပိုင်း ဆင်းလာကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့်သာ ဆင်းလာကြမည်ဆိုလျှင် လေးနာရီအထိပင် ကြာတတ်လေသည်။

ချောင်းမကြီးသို့ရောက်သည်နှင့် နားချိန်ပင် မကြာမီ ချောင်းပေါ် အုပ်မိုးနေသော ပညောင်ပင်ကြီးပေါ်မှာ ထင်အိမ်ထိုးလုပ်သူကလုပ်ပြီး ထမင်းချက်သူကချက်ကာ ငါးဖမ်းသူက ဖမ်းကြသည်။

မောင်အေးချမ်းက သပြေသီးနှင့် ချောင်းနံဘေးများတွင် တောထလျက်ရှိသော ဒရင်ကောက်(၃)များကို လိုက်ခဲ့သည်။ ဒရင်ကောက်ကို ချက်ပြုတ်ကြော်၊ အစိမ်းတို့ အနုမျိုးလုပ်စား၍ရသည်။ အရသာရှိပြီး နုသောဟင်းတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

ငါးဖမ်းရာ၌ နိုင်လွန်ပိုက်၊ အဏုမြူပိုက် စသည်များကို အသုံးပြုကြသလို ငါးများတံများသည်လည်း အသုံးပြုသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယခုအသုံးပြုနေကြသော နိုင်လွန်ပိုက်၊ အဏုမြူပိုက်ကလေးများက တစ်တောင်အထက်ကြီးသော ငါးရဲ့ငါးရစ်ကြီး စသည်များကို မနိုင်ပေ။ ထိုအခါတွင် ငါးများတံများကိုသာ အသုံးပြုကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

အကုသိုလ်ကိုကြောက်သော မောင်အေးချမ်းက အထူး

သမားများချည်းသက်သက် မလွတ်ချင်၍ ကိုယ်တိုင်လိုက်
လာသော်လည်း ငါးဝင်ဖမ်းခြင်း၊ ငါးခွဲခြင်း၊ ကျပ်တင်ခြင်း
သည်များကို မလုပ်ပေ။ ဘာမျှဝင်မလုပ်ဘဲလည်း မနေ
ပေ။ ထိုထိုအလုပ်များအစား အခြားအလုပ်တစ်ခုခုကိုသာ
လုပ်ကိုင်ပေးသည်။

မနက်စာထမင်းကို မွန်းလွဲ(၁၂)နာရီခွဲမှ စားကြရ၏။
ငါးရုံခေါင်းချည်ဟင်း၊ ငါးဖုတ်၊ ငရုတ်သီးသုပ်၊ ဒဲရင်
ကောက်အတို စသော လတ်ဆတ်သည့် တောဟင်းကောင်း
များဖြင့် မြန်မြန်ကြီးစားချလိုက်ကြရာ လူခြောက်ယောက်
ဆန်တစ်ပြည်ချက် ပြောင်စင်သွားလေသည်။

မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းသည်ကား အမဲလိုက်ခြင်း၌
ကျွမ်းကျင်သလို ငါးဖမ်းရာတွင်လည်း အထူးကျွမ်းကျင်
သည်ကို တွေ့ရ၏။ မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်း တစ်ယောက်
တည်း ဖမ်းပေးနေသော ငါးများကိုပင် နောက်လူလေး
ယောက်တို့က မနားတမ်းခွဲပြီး ကျပ်တင်နေကြရသည်ကို
တွေ့နေရသည်။

ငါးကျပ်စင်ကိုမူ ညောင်ပင်ကြီးအောက် (လင့်အိမ်
အောက်)မှာပင် ထိုးလုပ်ထားကြသည်။ ခွဲထားသောငါးများ
ကို ကျပ်တင်ရာ၌ ကျပ်စင်ပေါ်တွင် ငါးများကို စီစဉ်လိုက်
ပြီးနောက် အပေါ်က ငှက်ပျောဖက်အုပ်ထားသည်ကိုလည်း
တွေ့ရ၏။ သို့မှ မြန်မြန်ကျက်လွယ်သည်ဟု မုဆိုးကြီး
ဦးအောင်မန်းက ပြောပြသည်။

ညနေလေးနာရီကျော်အချိန်တွင် ထမင်းထပ်ချက်ပြီး
စားသောက်ကြပြန်သည်။ နေ့လယ်စာနှင့် သိပ်ပြီးမကွာ၍
ဗိုက်မဆာကြသော်လည်း တောနက်ထဲ၌ နေဝင်မှီးချုပ် မည်
သည့်အစားအစာကိုမျှ မစားသောက်ကောင်း၊ တော်စောကြီး
များ လူယောင်အသွင်ဖြင့်ဝင်စားပြီး ဒုက္ခပေးတတ်သည်ဟု
မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းက ပြောဖူးသည်။

တောနက်ထဲမှာ ဖြစ်သည့်အလျောက် ညနေငါးနာရီ
ခတ်တင်းချိန်မှာပင် နှင်းတဖြောက်ဖြောက်ကျလာလေသည်။
ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်း နှင်းအုပ်လာသဖြင့် အမှောင်လည်း
လွှမ်းလာလေသည်။

ထို့ကြောင့် ငါးဖမ်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီး ဦးအောင်
မန်းလည်း ငါးကျပ်စင်ကို မီးအရှိန် ခန့်မှန်းထိုးထားခဲ့ကာ
လူအားလုံးတို့အား လင့်အိမ်ပေါ်သို့ တက်စေသည်။ စောင်
နှင့် ခေါင်းအုံးများကို ဖြန့်ခင်းပြီးနောက် အခြားလူများက
ချက်ချင်းလှဲအိပ်ကြသော်လည်း မောင်အေးချမ်းက ဘုရား

ရှိခိုးပြီးမှ အိပ်ရာပေါ် လှဲအိပ်လိုက်သည်။

ဆရာလေးကတော့ ဘုရားတွေဘာတွေရှိခိုးလို့ စိတ်
ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ အိပ်စက်နိုင်မှာပဲ။ ကျွန်တော်ကတော့
မိန်းမအတွက် လုံးဝစိတ်မချဖြစ်နေမိတယ်ဗျာ့ဟု ကိုစိုး
ကြည်က ပြော၏။

ဘာစိတ်မချစရာရှိလဲဗျာ။ ခင်ဗျားမိန်းမကို မြို့ဆေး
ရုံပို့ပြီး မွေးမယ်ဆို၊ မဟုတ်လားဟု မောင်အေးချမ်းက
ပြောလိုက်သည်။

အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်လေ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်မိန်းမ
က သားဦးဗျာ။ သားဦးက အမွှေးခက်တတ်တယ်လို့ ကြား
ဖူးတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အရမ်းပဲစိုးရိမ်နေမိတယ်။
ခုတောင်မှ တစ်ခါ၊တစ်ခါ ဗိုက်နာတယ်လို့ ပြောပြောပြီး
ငိုနေတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ငါးဖမ်းဖို့ လိုက်သာလာ
ရတယ်။ မိန်းမကို လုံးဝစိတ်မချဘူးဟု ကိုစိုးကြည်က
ဝမ်းနည်းသံကြီးဖြင့် ပြောလာ၏။

ဟိုက်ကောင်...ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။ အိပ်
တော့ဟု မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းက အော်ပြောလိုက်၏။

ကျွန်တော့်မိန်းမကို စိတ်မချတဲ့အကြောင်း ပြောတာ
ပါ ဘကြီးရာ။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ရိုးမကြီးထဲမှာ မိဘဆွေမျိုး
ပါတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒီအထဲ ကျွန်တော့်မိန်းမက နေ
စေ့၊လစေ့ကြီးဗျာ့

ဟိုက်ကောင်...အိပ်တော့လေကွာဟု မုဆိုးကြီး
ဦးအောင်မန်းက ခပ်ငေါက်ငေါက် ထပ်ပြော၏။

ဘကြီးကလည်းဗျာ၊ အတင်းကြီးအိပ်ခိုင်းနေတာပဲ။
ဘကြီးကသာ ချက်ချင်းကြီး အိပ်လို့ရမှာဗျာ။ ကျွန်တော်က
မိန်းမကို စိတ်မချဖြစ်နေတဲ့လူဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ချက်ချင်းကြီး အိပ်လို့ရနိုင်မှာလဲ

ဟိုက်ကောင်...စကားမရှည်နဲ့လေကွာ။ ဒါ ရွာထဲက
အိမ် မဟုတ်ဘူး၊ တောနက်ထဲကွ။ ထင်ရာတွေကို ပြောချင်
တိုင်း စွတ်ပြောလို့မရဘူး။ ပြောလည်း မပြောကောင်းဘူး

မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်း၏အသံ ဒေါသစွက်ပြီး မာ
လာလေ၏။

ဘကြီးကလည်း တောနက်ထဲမှာဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာပဲဖြစ်
ဖြစ် ကိုယ့်မိန်းမအကြောင်းတောင် မပြောရတော့ဘူးလား။
ဘကြီး ကိုယ်ချင်းမစာနာ အဲလိုကြီး မငေါက်ပါနဲ့

ကိုစိုးကြည်လည်း ဒေါသထွက်သွားဟန်ရှိ၏။ သို့
ကြောင့် ကိုစိုးကြည်၏အသံလည်း အနည်းငယ်မာသောသံ

ဖြစ်သွားသည်။

မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်း ဒေါသထွက်ပြီး ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကိုစိုးကြည်အား မျက်နှာတင်းတင်းကြီးနဲ့ ကြည့်ပြီး-

‘ဟိုက်ကောင်...ငါ လင့်အိမ်ပေါ်က ကန်ချလိုက်မယ် နော်။ မင်းပါးစပ် ပိတ်မလား၊ မပိတ်ဘူးလား’

ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းလည်း မနေသာတော့ ဝင် ပြောရလေ၏။

‘ကဲပါ...ကိုစိုးကြည်လည်း မပြောနဲ့တော့။ တော်ကြာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မကောင်း ပါဘူး။ ကိုစိုးကြည်က မိန်းမဖြစ်သူကို စိတ်မချလို့ ပြော နေတာ မှန်ပေမယ့် အခုလို တောနက်ကြီးထဲမှာပြောတာ မကောင်းပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လည်း တောတောင်အကြောင်း တွေကို နားလည်တဲ့ မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းက မပြောစေ ချင်လို့ တားနေတာပါ’

ထို့နောက် မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းက ဆက်ပြောသည်။

‘ဆရာလေး...မင်းပဲ စဉ်းစားကြည့်လေကွာ။ ဒီနေရာ က လူသူမနီးတဲ့ တကယ့်တောနက်ကြီးကွ။ လုံးဝအမှား အယွင်းခံတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်လမ်းစဉ် ကိုယ့် လုပ်ငန်းကလွဲလို့ ဘာမှမပြောတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ မတော် လို့ တစ်ခုခုအမှားအယွင်းဖြစ်လာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ငါက အမှားအယွင်းတွေကို အကြိမ်ကြိမ် ကိုယ်တိုင်ကြုံခဲ့ ဖူးလို့ တားနေတာပါ။ တောက်...တော်ပြီကွာ၊ နောက် ဒီလို အကောင်မျိုးတွေ ပါလာရင် ငါ လုံးဝမလိုက်တော့ဘူး’ဟု ပြောပြီး ဝန်းခနဲ ဦးအောင်မန်း အိပ်ရာထဲ လှဲအိပ်လိုက်၏။

မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်း ပြောသည်ကို ကိုစိုးကြည်လည်း မကျေ

နပ်ဖြစ်သွားလေ၏။ ထို့နောက် ပြန်ပြောသည်။

‘မှားပါတယ်။ မှားတယ်ဆိုတာလည်း ဒီရောက်မှ သိ တာပါ။ အစကသာသိရင် လည်ပင်း ကြိုးချည်ခေါ်တောင် လိုက်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ကလည်း ဒီ လမ်း ဒါနောက်ဆုံးပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ပါတယ်’

မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်း ဝန်းခနဲ ထထိုင်လိုက်၏။ အသံ ကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ဟိုက်ကောင်...မင်းပါးစပ်ကို ပိတ်မလား၊ မပိတ်ဘူး လား။ ဒါပဲ ငါ့ပြော’

မောင်အေးချမ်း ကပျာကယာထပြီး သူတို့နှစ်ယောက် အကြားက ဆီးထိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ပြောလိုက် သည်။

‘တော်ကြပါတော့ဗျာ။ သိပ်ခင်တာပဲ။ ဟင်းငတ်လို့ တောထဲ ဟင်းလာရှာတာ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်က ရန်ဖြစ် နေလို့ တော်ပါ့မလား။ လူကြားလို့တောင် မကောင်းပါဘူး။ မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းကလည်း တောတောင်ထဲမှာ မပြော သင့်ဘူးဆိုပြီး တားတာပဲဖြစ်မှာပါ။ ဒါကြောင့် ကိုစိုးကြည် ကလည်း ဆက်မပြောပါနဲ့တော့။ ဦးအောင်မန်းလည်း သည်း ခံလိုက်ပါ။ ကျွန်တော် နှစ်ယောက်လုံးကို တောင်းပန်ခဲ့ တယ်’

‘တောက်...ဆရာလေး၊ မင်းလူကို ပြောထားတော့ ကွာ။ နောက်တစ်ခါသာဆိုရင်တော့ ငါ့ကို အဆိုးမဆိုနဲ့’ဟု ပြောပြီး မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်း ပြန်အိပ်သွား၏။

ကိုစိုးကြည်လည်း တစ်ဖက်သို့ လှည့်အိပ်ကာ တချစ် ချစ်ဖြင့် ငိုနေလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ည(၈)နာရီပင် ကျော်နေလေပြီ။ နှင်း တပြောက်ပြောက်ကျလျက် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး နှင်းနု လျက်ရှိနေသည်။ ရံခါအဝေးဆီမှ ချေဟောက်သံကို ကြား ရသည်။ တောကောင်ကြီးများ၏ ဟိန်းဟောက်သံအချို့လည်း ကြိုကြား၊ ကြိုကြား ကြားနေရသည်။ လေအပင့်တွင် နှင်းကြွေသံများ ဆူညံပြီးစေ့စေ့ ပတ်ဝန်းကျင်သည် တိတ်ဆိတ်သွားတတ်ပြန်သည်။

ထိုခဏမှာပင် လူသံအချို့ကို ကြားလာရ၏။ လူသံ များသည် မောင်အေးချမ်းတို့ ဆင်းလာခဲ့သော တောင်ကမ်း ပါးယံကြီးဘက်ဆီက ဖြစ်၏။

ထို့နောက် လူနှစ်ယောက်ကို နှင်းတို့အကြားမှ ဝါးဝါး မြင်လာရပြီး တစ်ဆက်တည်းပင်-

‘ဟိုက်ကောင် စိုးကြည်..မင်းမိန်းမ ကလေးမမွေးနိုင် လို့ ဗိုက်နာပြီး လိမ့်နေပြီကွ။ ဒါကြောင့် တို့ မင်းကို လာ ခေါ်ကြတာ’ဟု လင့်အိမ်ပေါ် မော့ကြည့်ပြီး ပြောနေကြ၏။

မုဆိုး ကြီးဦးအောင်မန်း ဆတ်ခနဲ တစ်ချက် ခေါင်း ထောင်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ပြန်အိပ်သွား၏။

‘ဟုတ်ကဲ့..ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်လာပါပြီခင်ဗျ။ အမယ် လေး ဒုက္ခပါပဲဗျာ။ ထင်တယ်၊ တစ်ခုခုဖြစ်မယ်ဆိုတာ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ဒီကို လိုက်သာလိုက်လာခဲ့ရ တယ်။ စိတ်ထဲတော့ တထင့်ထင့်ပဲ’ဟုပြောပြီး ကိုစိုးကြည် လင့်အိမ်ပေါ်မှ ဆင်း၏။

မောင်အေးချမ်းမှာလည်း အလုပ်သမားများနှင့် ပတ် သက်လာလျှင် တာဝန်ရှိသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလေ ရာ မနေသာဘဲ လာခေါ်ကြသူများကို အကြောင်းစုံ မေးစမ်း ပြီး ကိုစိုးနိုင်နှင့်အတူ လိုက်သင့်က လိုက်သွားရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ အိပ်နေရာမှ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းက ဆတ်ခနဲခေါင်း ထောင်ကြည့်ပြီး မေးသည်။

‘ဆရာလေး..ဘယ်လဲ။ အောက်ကို ဆင်းမလို့လား’ မုဆိုးကြီးအောင်မန်း၏အသံသည် ဒေါသမပြေသေး၍ ထင်၏။ အက်ကွဲပြီး အနည်းငယ် မာနေသေးသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ ဦးအောင်မန်း၊ လာခေါ်ကြတဲ့လူတွေကို ဗိုက်ကြီးသည်အခြေအနေကို မေးစမ်းပြီး လိုက်သင့်လည်း လိုက်သွားမလို့ပါ’

‘အောက်ကို လုံးဝမဆင်းပါနဲ့’ဟု ပြောပြီး မုဆိုးကြီး ဦးအောင်မန်းသည် မောင်အေးချမ်း၏လက်ကို အတင်းဆွဲ ကာ အိပ်ရာထဲ ပြန်လှဲချလိုက်၏။

မုဆိုးကြီးအောင်မန်းသည် ကိုစိုးကြည်အား သတ်ချင် သည်အထိ ဒေါသထွက်ရှိနှင့်မပြီးဘဲ နာကြည်းနေပုံပင်ရ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုစိုးကြည်အတွက် ပြောဆိုကူညီမည်ကို မလိုလား၍ပင် မောင်အေးချမ်းအား တားမြစ်နေသည်ဟု ယူဆမိ၏။

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သည်၊ ကိုစိုးကြည်ကလည်း ကိုစိုးကြည်ပင်။ အပြောမတော်မှန်းသိ၍ တောကျွမ်းမုဆိုး ကြီး ဦးအောင်မန်းက တားမြစ်သည်ကိုပင် မလိုက်နာဘဲ အာခံပြီး မချေမငြိန်ပြောသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မုဆိုး ကြီးဦးအောင်မန်း အလွန်အမင်းဒေါသထွက်နေခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း မောင်အေးချမ်းအနေဖြင့် အောက်ကို

ဆင်းလိုက်သွားပြီး လာခေါ်နေကြသောလူများအား အကျိုး သင့် အကြောင်းသင့် မေးမြန်းမှ သင့်လျော်ပေလိမ့်မည်။ လိုက်သွားသင့်ကလည်း လိုက်သွားရပေလိမ့်မည်။

‘ဦးအောင်မန်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဒီအတိုင်းကြည့်နေ လို့ မတော်ဘူးလေ။ ကျွန်တော်က မကြီးပေမယ့် မောင်းကြီး ဆိုသလို အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်လုပ်နေပြီး သတင်း ကလေးလောက်မှ ဆင်းမမေးလို့ တော်ပါ့မလား။ ဒီတော့ ကျွန်တော် အောက်ဆင်းလိုက်သွားပြီး မေးစမ်းကြည့်မှ ဖြစ် တော့မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အောက်ကို ဆင်းလိုက် သွားဦးမယ်’

‘ဟေး..ဆရာလေး၊ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ကိုယ့် သားအရွယ်လောက်သာရှိပေမယ့် လေးစားတန်ဖိုးထားပြီး ပြောနေတာနော်။ ဒါတောင် နားမထောင်ဘဲ အတင်းစွတ် ဆင်းလိုက်သွားမယ်ဆိုရင်တော့ ဒါပဲ’ဟု ပြောပြီး မုဆိုးကြီး ဦးအောင်မန်းသည် နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီးကို မောင်းထိုး လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အခြားလူများပါ မျက်လုံးပြူးသွားကြလေ ၏။ မောင်အေးချမ်းလည်း မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းအား စိုက် ကြည့်နေမိ၏။ မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းကိုလည်း လျှော့တွက် ၍ မရပေ။ ဂျပန်ခေတ်က ဂျပန်များစွာကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ဖူး ကြောင်း ကြားသိရ၏။ ထို့နောက် တော်လှန်ရေးဗိုလ်၊ ပြောက်ကျားဗိုလ်၊ ယခုလက်ရှိတွင်လည်း အသက်ခြောက် ဆယ်ကျော်နေသည့်တိုင်အောင် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ပြည့်ပြည့်ပြီးပြီး သန်တုန်းမြန်တုန်းရှိကာ မုဆိုးလုပ်နေ၏။ ထစ်ခနဲဆို ရန်ဖြစ်တတ်ပြီး လက်လည်းမြန်၏။ ရရာနှင့် ကောက်လုပ်တတ်၏။ အလွန်တစောက်ကန်းလည်းနိုင်၏။

ထို့ကြောင့် မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းကို လျှော့မတွက် သင့်ပေ။ လက်ထဲမှာလည်း နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီးကို မောင်းထိုးပြီး အသင့်အနေအထားမျိုး လုပ်ထား၏။ သူ့ စကားကို နားမထောင်ဘဲ အောက်ကို ဆင်းလိုက်သွားလျှင် မောင်အေးချမ်းအား တကယ်မလုပ်ဟု မပြောနိုင်ပေ။

ထိုအချိန်တွင် ကိုစိုးကြည်သည် အောက်ကို ရောက် သွားသဖြင့် ဝေါင်း..ဝုန်းဟူသော ဆူညံသံကြီးနှင့်အတူ အောင်မယ်လေးဗျဟု ကိုစိုးကြည်၏ နောက်ဆုံးအော်သံကို သာ ကြားလိုက်ရလေသည်။ ညောင်ပင်အောက်တစ်ခုလုံး သည်လည်း မီးခိုးလုံးကြီးဖြင့် ပိတ်ဖုံးသွားလေ၏။

မောင်အေးချမ်းတို့လူစုလည်း လန့်ဖျပ်ကာ မူးလုံး

များ ပြူးကျယ်ပြီး မီးခိုးပြယ်စတွင် အောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ကြရာ ရောမရိုးကျားကြီးနှစ်ကောင်တွင် တစ်ကောင်က ကိုစိုးကြည်၏လည်ကုပ်ကို ကိုက်ချီပြီး လူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ မတ်တတ်ရပ်နေ၏။ နောက်တစ်ကောင်သည် လင့်အိမ်ပေါ်ကလူများကို မီးတောက်ကဲ့သို့ ရဲရဲနီနေသော မျက်လုံးကြီးများဖြင့် စိုက်ကြည့်နေ၏။ ထို့နောက် နားကွဲလူမတတ်အောင် ကျယ်လောင်စွာ တစ်ချက်ဟိန်းဟောက်လိုက်ကြပြီး လေကဲ့သို့ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြလေသည်။

သို့မှ မောင်အေးချမ်းလည်း သက်မ၊တစ်ချက်ကို ဟင်းချလိုက်၏။ အခြားလူများလည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကြ၏။ မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းကမူ ဘာမျှမဖြစ်၊ မသိ၊ မကြားလိုက်သော အမူအရာဖြင့် တစ်ဖက်သို့ စောင်းလှည့်ပြီး အိပ်နေ၏။

ထို့နောက်မှ လှည့်လာပြီး မောင်အေးချမ်းအား ကြည့်ပြီး၊ ပြုံးပြီး-
'ဆရာလေး...ဘယ်လိုလဲ။ အောက်ကို ဆင်းလိုက်သွားလေကွာ။ စိုးကြည်နဲ့အတူ ပါသွားအောင်လို့။ ဟီး...ဟီး'

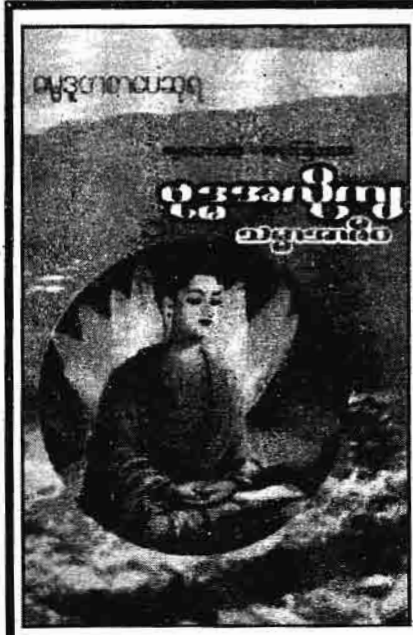
ဟု ဆို၏။

မောင်အေးချမ်း ဘာမျှမပြောမိဘဲ ငေးကြောင်နေ ဖြစ်၏။ ထို့နောက် စဉ်းစား၏။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်မည်ကို မုဆိုးကျော်ကြီးဦးအောင်မန်း ကြိုသိနေလောက်၏။ တောအတွင်း အကြံများသော မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မသိဘဲနေမည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ကြိုသိနေပါလျက် ကိုစိုးကြည်အား လိုက်မတားဘဲ သည်အတိုင်း သေတွင်းသို့ လွှတ်ပေးလိုက်သည့်အဖြစ်သည်ကား ရက်စက်လွန်းသည်။ အချင်းချင်း စကားများပြီး ရန်ဖြစ်ကြသည်ကား မှန်၏။ သို့သော်လည်း ဘာတူချင်း သေလောက်သည်အထိတော့ မမုန်းသင့်ပေ။

မောင်အေးချမ်း တွေးရင်းက မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းအား ဒေါသထွက်၏။ ထိုးကြိတ်သတ်ပုတ်ပြီး လင့်အိမ်သို့မှ တွန်းချလိုက်ချင်၏။ သို့သော်လည်း နောက်ကျလေပြီး ဘာမျှမတတ်နိုင်တော့။ မုဆိုးကြီးဦးအောင်မန်းသည်ကား တစ်ဖက်သို့ ပြန်လှည့်ပြီး ဆက်အိပ်နေလေ၏။

(ဆက်၍)
မင်းဟိန်းထိင်

ဓမ္မဒူတစာပေဆုရ
ဓမ္မဃောသက - အရှင်ဩတာထ
ဗုဒ္ဓအာရုံကျ
သမ္မာအာရုံ

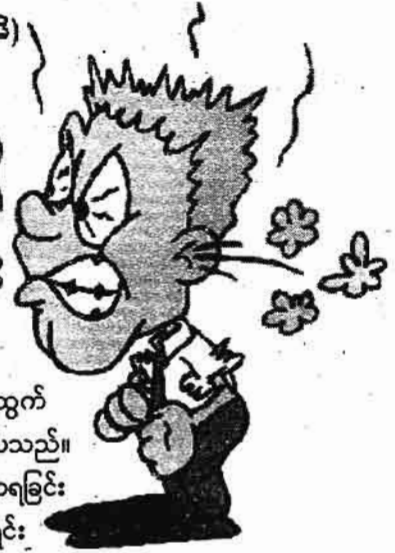
လောကထဲမှာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် အတတ်ပညာက ထောက်ပံ့နိုင်ပေမယ့် အသိပညာလောက် မထိရောက်နိုင်ဘူး။ အသိပညာကသာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် အထိရောက်ဆုံး စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်။
ပညာကို သင်ယူလေ့လာ ဆည်းပူးတဲ့အခါ အသိပညာကို နံပါတ်(၁)ထားပြီး အတတ်ပညာကို လက်တွဲခေါ်ယူသင့်တယ်။

ဖြန့်ချိရေး - သစ္စာမဏ္ဍိုင်ပိဋကတ်စာအုပ်တိုက်
အမှတ်(၂/၃)၊ ရွှေတိဂုံဘုရား(တောင်ဘက်မုခ်)၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-(၀၁)၃၈၇၈၄၉

ခန္ဓာကိုယ်

ဟိန်း(ဘူမိ)

အနံ့ဆိုးထွက်ခြင်းအတွက် ရုက္ခမူလဆေးဝါးများ

ခန္ဓာကိုယ်မှ မကောင်းသော အနံ့အသက်ထွက်ခြင်းမှာ ကြီးမားသောပြဿနာတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ အရေပြားမှ ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်ပြီး အက်ကရင်း(eccrine) နှင့် အပိုကရင်း

(apocrine) (ခေါ်) မတူကွဲပြားသော ချွေးဂလင်းများမှ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းဂလင်းများသည် အပူချိန်၊ စိတ်ဖိစီးခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ကာမစိတ် တက်ကြွခြင်းတို့ပေါ်တွင် တုံ့ပြန်မှုရှိတတ်ပါသည်။ အပိုကရင်းဂလင်းမှ စိမ့်ထွက်ရသည်တွင် ဘက်တီးရီးယားများ ပေါက်ဖွားရှင်သန် ပွားများကာ အနံ့ဆိုးများ ပြင်းထန်လာစေတတ်ပေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်မှ အနံ့ဆိုးများထွက်ခြင်းသည် အရေပြား ပိုးဝင်ခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်ရတတ်ပါသည်။ များသောအားဖြင့် ခြေဖဝါး ဝဲစားသောရောဂါ(athlete's foot)မျိုးတွင် တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ သို့သော် ခန္ဓာကိုယ်မှ အနံ့ဆိုးထွက်ခြင်းအတွက် အသည်းနှင့် ကျောက်ကပ်ရောဂါ ပြင်းထန်စွာ ခံစားရသူများတွင်လည်း ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပေရာ ရောဂါကို အမြန်ဆန်းစစ် ဖော်ထုတ်၍ ကုသမှုခံယူရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဆေးဝါးဖြင့် ကုသခြင်း (Drug Treatment)

ခန္ဓာကိုယ် အနံ့ဆိုးထွက်ခြင်းအတွက် ကုသရန် ဆေးဝါးမရှိပါချေ။ သို့သော် အနံ့သတ်ဆေးများ (ဝါ) အနံ့ပျောက်ဆေးများကို တံဆိပ်အမျိုးမျိုး ဖြင့် တွေ့ရပါသည်။ ယင်းတို့တွင် အလူမီနီယမ်ကလိုရိုက်၊ ဟက်ဆာဟိုက်ဒရိုက်၊ ဘန်ဇယ်လ်ကိုနီယမ်ကလိုရိုက်၊ ဘောရစ်အက်စစ်နှင့် ဟက်ဆာကလိုရိုဖင့် ဓာတ်ပေါင်းများ ပါဝင်ပေသည်။ ယင်းဓာတ်များသည် အရေပြားယားယံခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်ပြီး အရေပြားမှ ကိုယ်တွင်းသို့ စုပ်ယူနိုင်၍ အညွှန်းကို ဂရုတစိုက် ဖတ်ရှုဝယ်ယူရပေမည်။ အရေပြား တစ်နေရာတွင် အနည်းငယ်မျှ စမ်းသပ်ကြည့်ပြီးမှ အသုံးပြုသင့်ပေသည်။

ဟိန်း(ဘူမိ)

ကိုကျော်ကျော် အသက်လေးဆယ်ခန့်အရွယ်တွင် မခင်
မြမှုနှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။ တတ်စွမ်းထားသော တိုင်း
ရင်းဆေးပညာဖြင့် ဆေးကုနေထိုင်ရန် မခင်မြမှုတို့ ကျွန်း
တောရွာသို့ လိုက်လာခဲ့သည်။

သို့သော် ကိုကျော်ကျော်က ဆေးဆရာဂုဏ် ယူဆောင်
ထားသော်လည်း အသက်ငယ်သဖြင့် အထင်မကြီးကြပေ။
လူအများစိတ်ထဲ စွဲမှတ်ယုံကြည်နေသောစကားမှာ ရှေ့နေ
ဆို ပျိုမှ ဆေးဆရာဆို အိုမှ ဖြစ်သည်။

ဆေးဆရာဟူသည်မှာ ပိုးပဝါပျော့
ခေါင်းပေါင်းစ တလူလူ၊ နှုတ်ခမ်းမွေး
ကားကား၊ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သော

အသွင်နှင့် လူမမာ အားကိုးချင်လောက်အောင် ဥပဓိရုဏ်
ရှိလိမ့်မည်ဟု စွဲမှတ်ထားသည်။ အခုတော့ ဆေးဆရာ
ကိုကျော်ကျော်မှာ အသက်ငယ်ငယ် ဖြစ်နေသည်။ ထင်
သလောက် ဆေးကုသခွင့် မရခဲ့။

‘ဟယ်...ဆေးဆရာက ငယ်ငယ်လေးပါလား။ ဖြစ်ပါ
မလား’

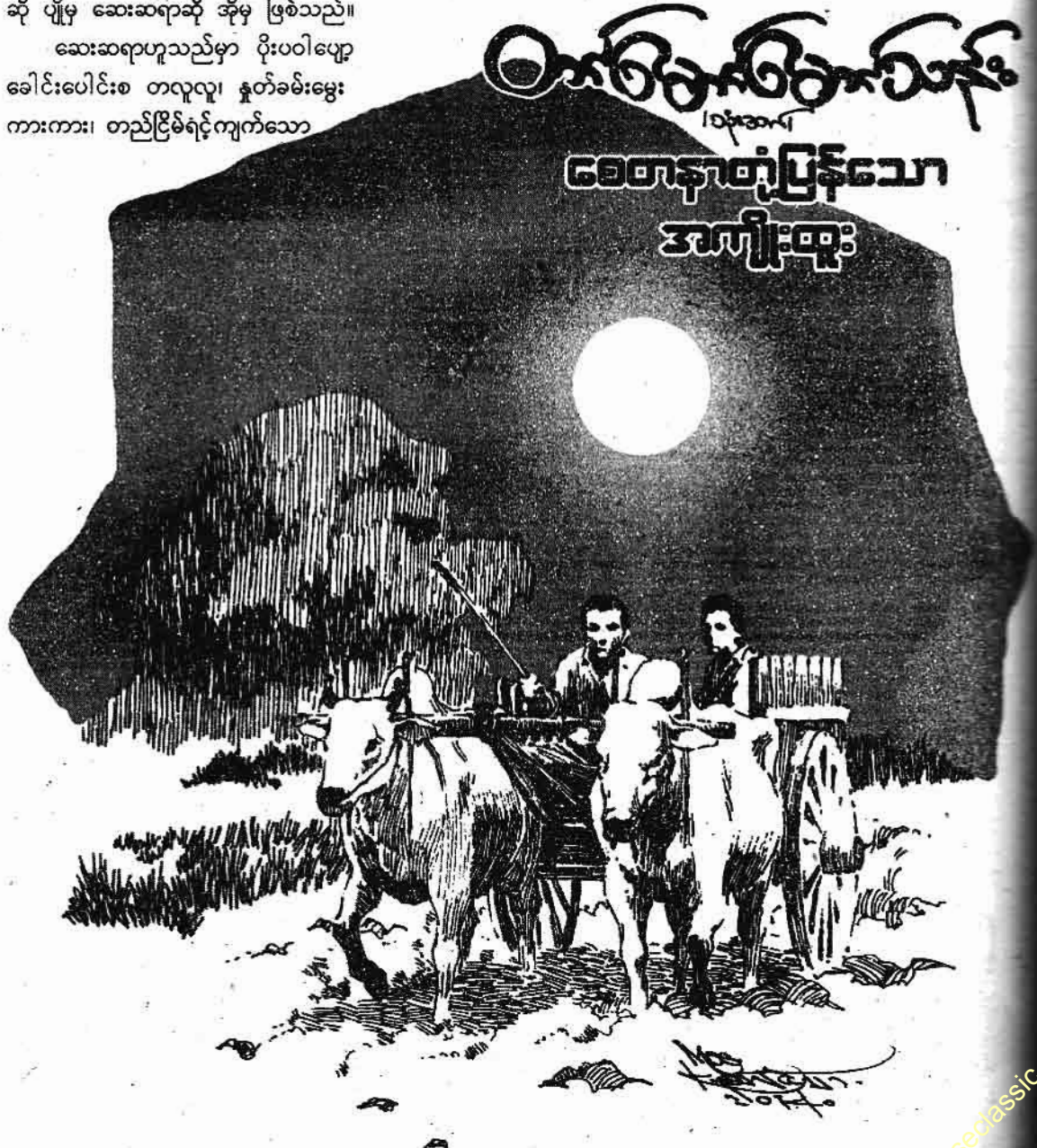
ပြောဆိုဝေဖန်ကြသည်။ တချို့က ယုံကြည်စိတ်ချ

ဝက်ဝက်ဝက်ဝက်ဝက်ဝက်

လုံးအေး

စေတနာတုံ့ပြန်သော

အကျိုးထူး

မရှိသဖြင့် လူမမာအား ဆေးကုသခွင့် မပေးပေ။ ဆေးကုသ ခံယူရသူကလည်း အပြည့်အဝယုံကြည်စိတ် ရှိဟန်မတူပေ။

ကိုကျော်ကျော်သည် ငယ်ငယ်ကတည်းက တိုင်းရင်း ဆေးပညာ ဝါသနာပါသဖြင့် သမားတော်ကြီး ဆရာဦးဘိုး သင်းထံ ဝတ်ကြီး၊ဝတ်ငယ် ပြုစုပေးပြီး ဆေးပညာများ သင်ယူလာခဲ့သည်။ လူပျိုအရွယ် ရောက်သောအခါ ဆေး ပညာ တတ်မြောက်လာသော်လည်း ဆရာကြီးက ခွင့်မပေး သဖြင့် ဆက်လက်သင်ယူနေရသေးသည်။ နောက်ပိုင်း စိတ် ချယုံကြည်ရမှ ဆေးကုသခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ဆေးပညာမှာ သင်ယူမဆုံး လိုက်လေ နှိုက်လေ နက် လေဖြစ်သည်။ ဆေးကုရင်းနှင့် မကုသနိုင်သောရောဂါများ၊ မသိသေးသောဆေးပညာ ရှိသေးသည်။ ထိုအဖြစ်မျိုး ကြုံ တွေ့ပါက ဆရာကြီးထံသွား၍ နည်းပညာများ သင်ယူရပြန် သည်။

လူအများက အထင်အမြင် သေးကြသော်လည်း ကိုကျော်ကျော်က ဆေးပညာကို လက်မလွှတ်၊ ကုသရ အောင် လုပ်ယူမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသည်။ မခင်မြမှု မိဘများက ရွာအနောက်ဘက်တွင်ရှိသော လယ်ငါးဧကကို သူတို့ လုပ်ကိုင်စားရန် ခွဲဝေပေးထားသည်။ ကိုကျော်ကျော် က လယ်လုပ်ကိုင်ရင်းနှင့် ဆေးပညာကို လူအများ ယုံ ကြည်လာအောင် ကြိုးစား၍ စေတနာ၊ မေတ္တာတို့ဖြင့် ကုသ ပေးခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်း ယုံကြည်စိတ်ချ ဖြစ်လာခဲ့၍ ချီး ခွမ်းကြသည်။ ကျွန်းတောရွာသာမက အနားပတ်ဝန်းကျင် တွင်ရှိသော နဘူး၊ ယင်းမာ၊ မဲဇာ၊ သစ်ဆိမ့်ကုန်းရွာများ ကပါ ဆေးဆရာခေါ်၍ လေးစားကြလျက် ယုံကြည်လာ ခဲ့ကြသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကိုကျော်ကျော်သည် ကျွန်းတောရွာ တွင် နေထိုင်၍ လယ်လုပ်၊ ရွာစဉ်လှည့် ဆေးကုခဲ့ရာ သုံးနှစ်ကျော် ရောက်လာခဲ့သည်။

တစ်နေ့ မဲရွာမှ ဆေးကုပေးပြီး ပြန်လာခဲ့ရာ နေ့လယ် အချိန်ဖြစ်သည်။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာသဖြင့် အိမ်ရှေ့ကုလား ထိုင်ပေါ် လှဲချအနားယူရာမှ အိပ်ပျော်သွားသည်။

‘ဆေးဆရာအိမ်ပါလား။ ဆေးဆရာ ရှိပါသလား’

အိမ်ရှေ့လမ်းပေါ်က ခေါ်သံကြောင့် လန့်နိုးသွားသည်။

ညနေစောင်း နေဝင်မျိုးဖျူအချိန် ဖြစ်နေ၏။ ခြံအပြင် လမ်းပေါ်၌ နွားလှည်းတစ်စီး ရပ်ထားသည်ကို မြင်ရသဖြင့် အိမ်ထဲက ထွက်လာခဲ့သည်။ လှည်းပေါ်တွင် လူငယ်တစ်

ယောက် ထိုင်နေသည်ကို မြင်ရသည်။

‘ဆေးဆရာ ရှိပါသလား။ ဆေးဆရာနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ’

လူငယ်က သူ့ကိုကြည့်၍ မေးလိုက်၏။

‘ဆေးဆရာက ငါပဲ။ ဘာကိစ္စ တွေ့ချင်တာလဲ’

‘ဗျာ’

လူငယ်ထံမှ အာမေဍိတ်သံထွက်သွားပြီး အားနာသွား ပုံရသည်။

‘ကျွန်တော့်သမီးလေး နေမကောင်းဖြစ်နေလို့ ဆေး ဆရာ လာပင့်တာပါ’

ခြံစည်းကျော်၍ လှည်းပေါ်ကလူငယ်ကို သေချာကြည့် လိုက်သည်။ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသူ ဖြစ်နေ၏။

‘နေဝင်လို့ မိုးချုပ်တော့မယ်။ ဒီအချိန်မှ လာခေါ်ရ သလား။ မင်းက ဘယ်ကလဲ’

‘ဆရာတို့ရွာ အနောက်ဘက်ကပါ။ မဝေးပါဘူး’

လူငယ်ပြောစကားကြောင့် ကိုကျော်ကျော် တွေဝေသွား သည်။ ကျွန်းတောရွာ၏ အရှေ့၊ တောင်၊ မြောက်တို့တွင် ရွာများရှိသော်လည်း အနောက်ဘက်တွင် သူလုပ်ကိုင်နေ သော လယ်များနှင့် လူမနေ စပါးမစိုက်ဘဲထားသော ဖုန်း ဆိုးမြေရိုင်းမြေလွတ်ကွင်းသာရှိသည်။ ထိုမြေပေါ်တွင် ချုံ တောများသာရှိ၍ ရွာမရှိပေ။ ထို့အပြင် ကျွန်းတောရွာ ပတ် ဝန်းကျင်ရှိ ရွာများအား ဆေးကုသွားလာနေသည်။ ရွာသား များကိုလည်း မြင်တွေ့နေကျဖြစ်သောကြောင့် မှတ်မိနေ သည်။ ယခုလူငယ်မှာ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသဖြင့် လိုက်ရန်၊ မလိုက်ရန် တွေးနေမိသည်။

‘သမီးလေး အသည်းအသန်ဖြစ်ပြီး သတိလစ်နေလို့ ပါ။ ဆရာကို အားကိုးပါတယ်။ လိုက်ကြည့်ပေးပါ ဆရာ’

လူငယ်က စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ဝမ်းနည်းသဖြင့် ပြောလိုက် သောကြောင့် သနားသွားသည်။ သူ့ကို ဆေးဆရာနုနုသီ ကာ မမြင်ဖူးသော်လည်း အားကိုးတကြီး တောင်းတောင်း ပန်ပန် ပြောနေရာ သိသူဖြစ်စေ၊ မသိသူဖြစ်စေ မေတ္တာထား ဆေးကုသပေးမည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ထားသည့်အတိုင်း ဆေး ကုသပေးရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည်။

‘အေး...လိုက်ခဲ့မယ်။ ဆေးအိတ် ပြင်လိုက်ဦးမယ်။ အိမ်ထဲ ဝင်စောင့်ပါလား’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ၊ အိမ်ထဲ ဝင်စောင့်တာ ဘူး။ လှည်းမှာ နွားတန်းလန့်ခဲ့ဖြစ်နေလို့ လှည်းစောင့်နေပါ့မယ်’

ကိုကျော်ကျော် နောက်လှည့်၍ အိမ်ဘက် ထွက်လာခဲ့သည်။

‘ဘယ်က လာခေါ်တာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့တဲ့လဲ’

အိမ်ပေါ်တက်လာသော ကိုကျော်ကျော်ကို မခင်မြမူက ဆီးမေးလိုက်၏။

‘ရွာအနောက်ဘက်က ပြောတာပဲ။ ကလေးအသည်း အသန်ဖြစ်လို့ လာခေါ်တာ’

‘မိုးချုပ်လို့ မှောင်တော့မယ်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ဆောင်သွားဦးလေ’

မခင်မြမူသည် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဆေးဆရာ ကိုကျော်ကျော်အား အချိန်မရှိ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အနီးအနားရွာများက အရေးတကြီး ဆေးကုသပေးရန် လာခေါ်နေကျ၊ ပြန်ပို့ပေးနေကျ စိတ်မချမဖြစ် ရိုးနေပြီဖြစ်သည်။ ခပ်အေးအေး ပြောလိုက်၏။ ကိုကျော်ကျော်က ဆေးအိတ်နှင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးယူကာ အိမ်ပေါ်က ဆင်းလာခဲ့သည်။

လူငယ်က နွားများအား ကြိမ်တို့၍ အသော့နှင့်မောင်းကာ ရွာအနောက်ဘက်အပေါက်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ရွာအတွင်း၌ အိမ်ရိပ်၊ သစ်ရိပ်၊ ဝါးရိပ်တို့ကြောင့် မှောင်ရိပ်သန်းနေသော်လည်း ရွာအပြင် ကွင်းထဲတွင် အလင်းရောင်သဲသဲကွဲကွဲ ရှိသေးသည်။ လှည်းမောင်းနေသော လူငယ်မှာ သမီးဇောကြောင့် ပူပန်နေသည် ထင်မိ၏။ နောက်ကလိုက်ပါလာသော ကိုကျော်ကျော်ကို လှည့်၍ စကားမပြောနိုင်ဖြစ်နေသည်။ တဖြည်းဖြည်း ရွာနှင့်ဝေးကွာ၍ သူ့လယ်ထဲမှ ဘန်ပွေးပင်ကြီးကို လှမ်းမြင်နေရသည်။

ဘန်ပွေးပင်ကြီး၏တစ်ဖက်မှာ သူ့လယ်အစပ်ဖြစ်၍ တစ်ဖက်မှာ ချုံတောများ ထူထပ်စွာပေါက်နေသော ဖုန်းဆိုးကျတ်တီးကုန်း မြေကြမ်းကွင်းပြင်ကြီး ဖြစ်သည်။ ထိုမြေအပေါ် လယ်လုပ်ကိုင်သူများ၊ နေထိုင်သူများ အကြောင်းတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုနှင့် ဒုက္ခတွေ့ သောကျေပျက်စီးရသည်။ ထို့ကြောင့် မလုပ်ရဲသောမြေများ၊ လွတ်ထားရာမှ မြေရိုင်းများဖြစ်ကာ ချုံတောများ ဖုံးအုပ်နေသည်။ သူ့ယောက္ခမ လယ်များခွဲဝေပေးစဉ်က ဘန်ပွေးပင်ကြီး၏ တစ်ဖက်အား လယ်အစပ်ထားလုပ်ရန်၊ တစ်ဖက်ကျော် မလုပ်ရန် အသိပေးပြောထားသည်။ ကိုကျော်ကျော်ကလည်း သတ်မှတ်ပေးထားသော လယ်မြေများသာ လုပ်သည်။ ဘန်ပွေးပင်ကြီးတစ်ဖက်ရှိ မြေရိုင်းမြေလွတ်များသို့ တိုးချဲ့မလုပ်ပေ။

အလင်းရောင်မှန်ဝါးဝါးဖြစ်လာသည်။ ဘန်ပွေးပင်ကြီးအနား နီးကပ်လာ၏။ ဘန်ပွေးပင်ကျော်ပါက လူသွားလမ်းမရှိ၊ လှည်းလမ်းမရှိ၊ ချုံတောများ တိုးဝင်ရတော့မည်၊ ရွာမမြင်သေးသဖြင့် သံသယစိတ်များ ဝင်လာမိသည်။

‘ဘယ်မှာလဲကွ မင်းတို့ရွာ။ ရှေ့မှာ လမ်းဆုံးလို့ ချုံတောထဲ ရောက်တော့မယ်’

ကိုကျော်ကျော် မေးလိုက်မှ လူငယ်သည် လှည်းရပ်လိုက်၍ နောက်လှည့်ကာ လက်ဝါးဖြန့်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါကို ဆရာယူလို့ အိတ်ထဲ ထည့်ဆောင်ထားပေးပါ’

လူငယ်လက်ဝါးထဲတွင် အရှည်လေးလက်မ၊ လုံးပတ်လက်ညှိုးလုံးရှိသော သစ်ပင်မှ သစ်မြစ်ခြောက်တစ်ခုဖြစ်သည်။

‘ဒါ...ဘာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ငါ့အိတ်ထဲ ထည့်ဆောင်ထားရမှာလဲ’

‘ကျွန်တော်တို့တစ်ရွာလုံး လေးလေးစားစားနဲ့ အမြတ်တနိုးထားတဲ့ အဖေ့ဆီကဆေးမြစ် ယူလာခဲ့တာပါ။ ဆေးမြစ်ကို ဆရာဆောင်ထားမှ ကျွန်တော်တို့ရွာ မြင်ရပါမယ်။ ရွာထဲ ဝင်လို့ရပါမယ်။ ယူထားပါ ဆရာ’

လူငယ်ပြောစကားမှာ ထူးဆန်းသလို ဖြစ်နေ၏။ ကိုကျော်ကျော် ပြန်မမေးတော့ဘဲ သစ်မြစ်ယူ၍ အပေါ်အထိ အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။ လူငယ်က ရှေ့လှည့်သွား၍ လှည်းကို ဆက်မောင်းလိုက်၏။

ကိုကျော်ကျော်စိတ်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်သွားလျက် အလင်းရောင်ပိုမိုလင်းလာသည်ဟု ထင်မိသည်။ စောစောက မြင်နေရသော ဘန်ပွေးပင်ကြီးတစ်ဖက်မှ ချုံတောများရှင်းလယ်ကွင်းလယ်ကွက်များ ဖြစ်နေသည်။ ရှေ့က လူသွားလမ်းနှင့် လှည်းလမ်း မြင်ရသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ သစ်ထီးများ ဖုံးအုပ်နေသော ရွာတန်းရှည် တွေ့ရသည်။

‘ဒီနားမှာ ရွာရှိတာ မသိပါလား’

စိတ်ထဲက ရေရွတ်လိုက်၏။

လှည်းက ရွာအနား ရောက်လာသောအခါ ရွာအတွင်းမှ မီးရောင်၊ လူသံ၊ ခွေးဟောင်သံ၊ နွားအော်သံ၊ ကြက်အော်သံများ ကြားနေရသည်။ လှည်းမောင်း၍ ရွာအတွင်း ဝင်လာခဲ့၏။ ရွာအဝင်လမ်းပေါ်မှ ယောက်ျားသုံးလေးယောက် ရပ်၍ လှည်းမောင်းဝင်လာသောသူတို့ကို ကြည့်နေကြသည်။ လမ်းပေါ် ပြေးလွှားအော်ဟစ်ကာ လိုက်တမ်းခြေသွားကစားနေကြသော ကလေးများ တွေ့ရသည်။

အရွယ် မိန်းကလေးများ ထုပ်ဆီးတိုး ကစားနေကြသည်။ လမ်းဘေးအိမ်တစ်အိမ်မှ မယ်ဒလင်တီး၍ သီချင်းကို အသံ နေ အသံထားနှင့်ဆိုသံ ကြားရ၏။ ခြံတစ်ခြံ၏ အိမ်ရှေ့၌ ယောက်ျားကြီးများ စပါးကြိတ်ထိုး၍ မိန်းမကြီးများက မောင်းထောင်း ဆန်ပြာနေသည်ကို မြင်ရသည်။ တောရွာ ခလေးများ မြင်တွေ့နေကျဖြစ်သဖြင့် မဆန်းသော်လည်း ကြည့်နူးစိတ်များ ပေါ်လာမိ၏။

လှည်းကိုမောင်းကာ ခြံတစ်ခြံအတွင်း မောင်းဝင်လာ ခဲ့သည်။ အိမ်ရှေ့ လှည်းရပ်ကာ ကိုကျော်ကျော်နှင့် လူငယ် တို့ လှည်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ အိမ်မှာ ခြေတံရှည် အမြင့်ဆောက်ထား၍ ပန်းဆွဲ၊ ပန်းတောင်များရှိသည်။ ရှေးဟောင်းဘုန်းကြီးကျောင်းကြီးနှင့်တူသည်။ ကိုကျော်ကျော် နှင့် လူငယ်တို့ အိမ်အပေါ် တက်လာခဲ့ကာ အိမ်အတွင်း ဝင်လာခဲ့၏။

‘အဖေ...ဆေးဆရာ ပါလာပြီ’

ဝင်လာလာချင်း လူငယ်က ပြောလိုက်သည်။ အိမ်ရှေ့ ဘက်တွင် အသက်ကြီးကြီး သျှောင်ထုံးနှင့် တိုက်ပုံအင်္ကျီကို ရင်စေ့တပ်ဝတ်ထားသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်က ဖျာပေါ် ထိုင်နေသည်။ ရှေ့တွင် မြေရေနှေးကြမ်းအိုး၊ မြေပန်းကန် လုံးနှင့် နီးကွမ်းအစ်ကြီးတစ်လုံး ချထားသည်။

အဘိုးအိုက ထိုင်နေရာမှ ကိုကျော်ကျော်ကို တစ်ချက် မော့ကြည့်လိုက်၍ တစ်ဖက်လှည့်သွားသည်။ အတွင်းဘက် အိမ်အလယ်၌ ရှေးဆန်သော ဖျင်ကြမ်းအဝတ်များနှင့် အဘွားအိုတစ်ယောက် အသက်ငယ်ငယ် ကလေးအမေဖြစ် ဟန်တူသော မိန်းမငယ်တို့က ပက်လက်လှန်ငြိမ်နေသော ကလေးကို ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့မျက်နှာများ ညှိုးနေ ကြ၏။

ကိုကျော်ကျော် သတိထားကြည့်မိသည်မှာ အိမ်ခေါင်း ရင်းဘက်တွင် ဘုရားစင်(ဘုရားကျောင်းဆောင်)မရှိခြင်းနှင့် အိမ်အတွင်း ကျယ်ဝန်းသော်လည်း အခန်းများ ကာမထား ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုကျော်ကျော်နှင့် လူငယ်တို့ လူမမာ ကလေးရှိရာ လျှောက်လာခဲ့ရာ အဘွားအိုနှင့် အသက်ငယ်ငယ် မိန်း ကလေးတို့က နေရာဖယ်ပေးလိုက်၏။

လူမမာကလေးမှာ အပူငုပ်၍ သတိလစ်မေ့မြောနေ ခြင်းဖြစ်သည်။ အပူကန် သူငယ်နာအုပ်ဆေး ထုတ်ယူလိုက် ကာ နှမ်းဆီနှင့် ဖျော်လိုက်၏။ မပျစ်မကျဲ ဖြစ်သောအခါ

ရွေးစေ့ခန့် အလုံးတစ်လုံးလုံး၍ ကလေးပါးစပ်ထဲ ခွံတိုက် လိုက်သည်။ ကျွန်သောဆေးများအား ကလေး၏လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါးချန်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းခိုင်းလိုက်၍ နွေးနွေး ထွေးထွေး ထားလိုက်၏။

ကလေးအခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေရာ တဖြည်းဖြည်း ညဦးပိုင်းကျော်၍ ညဉ့်နက်ပိုင်း ရောက်လာသည်။ အပူများ ကန်လာ၍ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများထွက်လာ၏။ ကိုကျော် ကျော် ကုသနေသည်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ထိုင်နေသော အဘိုးအို၊ အနားမှ အဘွားအို၊ မိန်းမငယ်တို့က စကား မပြောဘဲ ကြည့်နေကြသည်။ ကိုကျော်ကျော်မှာ လူငယ်နှင့် သာ စကားပြောရ၏။

‘ကလေးက စိုးရိမ်စရာ မလိုတော့ဘူး၊ စိတ်ချရပြီ။ မင်းအဖေနဲ့ အမေတို့ မဟုတ်လား။ သူတို့ကို အိပ်ဖို့ ပြောလိုက်ပါလား။ အသက်ကြီးတော့ အိပ်ရေးပျက်ခံတာ မကောင်းဘူး’

ကိုကျော်ကျော်က လူငယ်ကို ပြောလိုက်သည်။

‘ကလေး သတိပြန်လည်မလာမချင်း အိပ်မှာမဟုတ် ကြပါဘူး။ အဖေ၊ အမေတို့က သူတို့မြေးကို အရမ်းချစ်တာ။ ညနေက နေမကောင်းဖြစ်လာတော့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ပျာ ယာခတ်နေကြတာ။ ကျွန်တော်က ဆေးဆရာ သွားပင့်မယ် ပြောတော့ လိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ မခေါ်နဲ့တော့။ အသည်း အသန်ဖြစ်လာတော့မှ ကျွန်တော်က ဆေးဆရာကို ရအောင် ပင့်ခေါ်လာခဲ့ပါမယ် ပြောတော့မှ မယုံသလိုနဲ့ ဆေးမြစ်ပေး ပြီး ခေါ်ခွင့်ပေးလိုက်တာပါ။ အဖေက အပိုစကား မပြော ပါဘူး။ ပြောရင်လည်း စကားတစ်ခွန်းက တစ်မိန့်ပဲ။ ရွာ သားတွေက အဖေကို ရိုသေလေးစား ကြောက်ကြတယ်။ အဖေက တစ်ရွာလုံးကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ရွာလူကြီးပါ’

လူငယ်က ပြောပြလိုက်သည်။ အဘိုးအိုက သူတို့ပြော နေသောစကားကို ကြားမည်ပုံမရှိ။ ရေနှေးကြမ်းသောက်၍ ငှူငိုငိုငိုထိုင်နေသည်။ အဘွားအိုကလည်း ကလေးငယ်ကို ငဲ့ကြည့်နေ၏။

အတော်ကြာသောအခါ ကလေးလှုပ်ယမ်းလာ၍ သတိ ပြန်လည်လာသဖြင့် သူတို့မျက်နှာများ လန်းလာသည်။ ကလေးက ရေတောင်းသဖြင့် မိခင်ဖြစ်သူ မိန်းမငယ်က ရေတိုက်လိုက်ရာ လန်းဆန်းလာသည်။

‘အဖေ...အဖေမြေး သတိရလို့ နေကောင်းသွားပြီ’

လူငယ်က ဝမ်းသာအားရ လှမ်းပြောလိုက်သော်လည်း

အဘိုးအိုမျက်နှာ ပြုံးရုံသာ ပြုံးသွားပြီးလျှင် ထိုင်နေရက
မထ၊ ထိုင်မြဲထိုင်နေသည်။

‘ကလေး ပြန်နေကောင်းမလာရင်တော့ အဖေက ကျွန်
တော့်ကို ပြောမဆုံး ဖြစ်တော့မှာပဲ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့က ငွေကြေးကိုင်မသုံးရတော့ ဆရာ
ကို ဘယ်လိုကျေးဇူးဆပ်ရမှန်း မသိဘူး’

‘အခက်ဖြစ်ရင်လည်း နေပါစေ၊ ကိစ္စမရှိဘူး။ လိုက်
လာကတည်းက စေတနာ၊ မေတ္တာထားလို့ ကလေးကို နေ
ကောင်းသွားအောင် ကုပေးမလို့ လိုက်လာခဲ့တာ။ ကလေး
နေကောင်းလာလို့ မင်းတို့ ဝမ်းသာသလို ငါလည်း ဝမ်းသာ
တယ်’

ကိုကျော်ကျော်နှင့် လူငယ်တို့ ပြောစကားကို ခပ်လှမ်း
လှမ်းမှ အဘိုးအို ကြည့်၍ နားထောင်နေ၏။ ကိုကျော်ကျော်
ကလေးအတွက် ဆေးများ ထုပ်ယူနေစဉ် လူငယ်က အဘိုး
အိုရှေ့ ရောက်နေ၏။

အတော်ကြာမှ လူငယ် ပြန်လာ၍ အနားရောက်လာ
သည်။ ကိုကျော်ကျော်က သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးများ
အညွှန်းများပြောကာ ပေးလိုက်သည်။

‘အဖေ့အမေတို့၊ ဆရာကို အရမ်းကျေးဇူးတင်နေပါ
တယ်။ ကျေးဇူးဆပ်ချင်လို့ ကျွန်တော့်ကို ခြေကျင့်လျှောက်
ပြန်ပို့ပေးလို့ ပြောစရာပြော၊ ပြောစရာတွေပြလိုက် ပြောပါ
တယ်။ ဆရာတို့ရွာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရွာ မဝေးပါဘူး’

လူငယ်ပြောစကားကို ကိုကျော်ကျော် ပြန်မပြောတော့
ဘဲ ဆေးအိတ်ယူ၍ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။

ကိုကျော်ကျော်က ရှေ့မှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးထိုး၍ လူ
ငယ်က မီးတုတ်ကိုကိုင်ကာ ရွာထဲက ထွက်လာခဲ့သည်။
ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ကျော်မှ ထွက်လာသော လပြည့်ကျော်
ရက် လသည် မှုန်ဝါးဝါးလင်းနေ၏။

တဖြည်းဖြည်း လူသွားလမ်းမှာ ရွာနှင့် ဝေးကွာလာ၍
ဘန့်ပွေးပင် အနားရောက်လာသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ရွာကို လူစိမ်းဆိုလို့ ဆရာတစ်ယောက်
ပဲ ရောက်ဖူးတာပါ။ ဘယ်သူမှ မရောက်ဖူးပါဘူး’

‘အေး...ငါကလည်း ဒီနေရာမှာ ရွာရှိတယ်လို့ အခုမှ
ပဲ သိတာ။ ရှိမှန်း မသိဘူး’

‘အဖေကတော့ ဆရာကို သိတယ်လို့ ပြောပါတယ်’

‘မင်းအဖေက ငါ့ကို ဘယ်တုန်းက မြင်ဖူးလို့ သိနေ

တာလဲ’

သူတို့စကားပြောရင်း လျှောက်လာခဲ့ရာ ဘန့်ပွေး
ကြီးအောက် ရောက်လာ၏။

‘အပင်ကြီးရဲ့ တစ်ဖက်လယ်မှာ လယ်လုပ်နေ
ဆရာကို မြင်လို့ သိနေတာတဲ့။ ဆရာလယ်တွေနဲ့ ကန်သစ်
တင် လယ်တွေက အဖေ့လယ်တွေပါ’

ကိုကျော်ကျော် အံ့အားသင့်သွားသည်။

‘ဘယ်က လယ်တွေဟုတ်ရမှာလဲ။ ငါ အမြဲမြင်နေ
တာက ချုံတောတွေထူပြီး ဘယ်သူမှ မလုပ်ရဲတဲ့ မြေရိုင်း
မြေလွတ်ကွင်းကြီးပါ။ အခုမှ လယ်တွေဖြစ်နေတာ ခြေ
ရတော့ ထူးဆန်းသလို ဖြစ်နေတယ်’

‘ကျွန်တော်တို့ လယ်တွေကို ဖုံးကွယ်ထားလို့ လူတွေ
မမြင်ရတာပါ။ အခု ဆရာမြင်ရတာက ဆရာဆောင်ထားတဲ့
ဆေးမြစ်ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်သွားလာပုံတွေ ခြေ
နေရတာပါ’

ဒီတော့မှ ကိုကျော်ကျော်သည် ပရလောကသားများ
လှည့်စားခံရသည်ကို သိသွား၏။

ပရလောကသားများဖြစ်သော ကျတ်၊ ဗာဇွေ၊ သရဲ၊
ပြိတ္တာ စသည်တို့ ခြောက်လှန်ခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ခြောက်လှန်
တတ်မှု၊ ကြီးအောင်၊ ငယ်အောင်၊ ဖြူအောင်၊ မည်းအောင်
မြင်စေမှု၊ ကွယ်ပျောက်အောင် ထင်မြင်အောင် ပြုလုပ်နိုင်မှု
ခွေး၊ ကြောင်၊ နွား စသည်တို့ အယောင်ဆောင်နိုင်မှု
ရွာ၊ အိမ်၊ တံ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး ပြနိုင်၊ မြင်နိုင်စေမှု
လူယောင်ဆောင်ဖန်ဆင်းနိုင်မှု အဖြစ်ဆန်း၊ အမြင်ဆန်းများ
ပြုလုပ်တတ်သည်။ ထိုသို့ အမျိုးမျိုးပြ အယောင်ဆောင်ခြင်း
မျိုး ရှိသည်ဟူ၍ ကိုကျော်ကျော် သိထားသည်။ ယခု
အယောင်ပြ ခေါ်လာခဲ့ခြင်းမှာ ကြောက်လန့်အောင် ခြောက်
လှန်ခြင်းမျိုးမဟုတ်၊ အခက်အခဲဖြစ်နေသဖြင့် အကူအညီ
တောင်းခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်ဟုသိ၍ ကိုကျော်ကျော် ကြောက်
လန့်ခြင်းမရှိ ပြောရဲဆိုရဲ ဖြစ်နေမိသည်။

‘ဒါဖြင့် မင်းတို့က လူစင်စစ်မဟုတ်ဘဲ ပရလောက
သား နာနာဘာဝတွေပေါ့’

ကိုကျော်ကျော် မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ဆရာကို အန္တရာယ်ပေးဖို့ ခေါ်လာ
တာ မဟုတ်ပါဘူး။ အခက်အခဲဖြစ်နေလို့ အကူအညီ
တောင်းရတာပါ။ ဆရာက စိတ်ကောင်းရှိပြီး သနား
စေတနာထား ကုသပေးတာ ဈေးကင်းသွားလို့ အခက်

ဆရာလယ်ရဲ့ တစ်ဖက်မှာရှိတဲ့မြေတွေ ဘယ်သူမှ လုပ်ကိုင် ခွင့် မပေးပေမယ့် ဆရာလုပ်ကိုင်ခွင့် ပေးပါတယ်တဲ့”

ကိုကျော်ကျော် ထပ်မံအံ့အားသင့်သွားမိပြန်သည်။ သူတို့ ဘန်ပွေးပင်ကြီးအောက်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။

“မင်းအဖေက မြေတွေ ငါ့ကို လုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးပေမယ့် မကျေနပ်တဲ့ မင်းတို့ရွာသားတွေက အန္တရာယ်ပေးရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အဖေရဲ့ စကားတစ်ခွန်းက တစ်မိန့်ပဲလို့ ပြောထား သလို ရွာသားတွေက အဖေစကားကို မလွန်ရဲကြပါဘူး။ အဲဒီမြေပေါ်မှာ လယ်လုပ်ရင် အန္တရာယ်မပေးတဲ့အပြင် ဘယ်သူမှ အနှောင့်အယှက်မပေးအောင် ရွာသားတွေကို အကူအညီပေးဖို့ ပြောထားပါ့မယ်တဲ့”

“မင်းတို့ရဲ့မြေပေါ်မှာ လုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးပြီး အကူအညီ ပေးတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ လယ်မြေလုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးတော့ မင်းတို့ကို တစ်နှစ် နှစ်ခါ အစားအသောက်တွေ ခေါ်ကျွေး ပြီး ဝမ်းစာစပါး ထည့်ပေးရဦးမှာလား”

(ကျတ်ကုန်း၊ ကျတ်မြေများကို တောင်းယူ၍ လယ် လုပ်ကိုင်သူများသည် စပါးစိုက်ပျိုးရန် လယ်ထဲ စဆင်း သည့်အချိန်နှင့် လယ်စပါးများ ရိတ်သိမ်းခါနီးအချိန်တို့တွင် ကျတ်ကုန်းများသို့ ထမင်း၊ ကြက်သားဟင်း၊ အရက်များ ယူသွား၍ တစ်နှစ် နှစ်ကြိမ်ခေါ်ကာ အစားကျွေးရသည့် အပြင် ဝါးများဖြင့် တဲဆောက်ကာ ဝမ်းစာပုတ်လုပ်၍ စပါး များ ထည့်ပေးရသည်။)

“ကျွန်တော်တို့က အကူအညီပေးနေပေမယ့် ဆရာကို အပိုင်ပေးလိုက်တာပါ။ လုပ်ပေးစရာ မလိုပါဘူး”

ထိုအခါကျမှ ကိုကျော်ကျော်သည် ကျေးဇူးတုံ့ပြန် ပေးဆပ်သည်ကို နားလည်သဘောပေါက်သွားသည်။

“မင်းတို့ရဲ့ တုံ့ပြန်တဲ့စေတနာ ကျေးဇူးဆပ်လို့ အပိုင် ပေး ကူညီမှတော့ အဲဒီမြေပေါ်မှာ လယ်ကွက်ဖော်လို့ စပါး စိုက်မယ်။ စပါးစိုက်ပြီး ရောင်းတဲ့ငွေတချို့နဲ့ မင်းတို့အတွက် တစ်နှစ် တစ်ခါ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုလုပ်ပေးပြီး အမျှပေး ဝေမယ်။ မင်းတို့ကလည်း ဒီဘဝက လွတ်မြောက်အောင် သာဓုခေါ်ကြပေတော့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ အဖေနဲ့ တစ်ရွာလုံးကို ပြောထားပါ့မယ်” လူငယ်က ဝမ်းသာသံနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သူတို့စကားပြောရင်း လမ်းလျှောက်လာကြရာ ကျွန်း တောရွာအနီး နီးကပ်လာသည်။ လူငယ် နောက်မှာ ရပ်

ကျန်ရစ်ခဲ့ကာ ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော် ရှေ့ဆက်လိုက်လို့ မရတော့ဘူး ဆရာ။ ညနေ ဆရာလာခေါ်တုန်းက ရွာစောင့်ကို တောင်းပန် ပြောပြပြီး ဝင်လာခဲ့ရတာပါ။ နောက်ထပ် ဝင်ခွင့်မပေး တော့ဘူး။ ကျွန်တော် ပြန်ပါရစေ”

ကိုကျော်ကျော်က နားလည်သဘောပေါက်သွားသည်။

“ပြန်လေ။ ငါလည်း တစ်ယောက်တည်း ရွာထဲ ဝင်ရဲ ပါတယ်”

ကိုကျော်ကျော် ပြောသော်လည်း လူငယ်က ရပ်ကြည့် နေ၏။

“ဘာပြောစရာ ရှိသေးလို့လဲ”

“ကျွန်တော်ပေးထားတဲ့ဆေးမြစ် ပြန်ပေးပါ ဆရာ။ ဆေးမြစ်က တစ်ရွာလုံးမှာ အဖေ့ဆီမှာသာ ရှိတာပါ။ ဘယ် သူမှ မပေးပါဘူး။ ဆေးမြစ်ပါမသွားရင် ကျွန်တော် ရွာထဲ ပြန်ဝင်လို့ မရတော့ပါဘူး”

လူငယ်ပြောမှ အိတ်ထဲက သစ်မြစ်ကို သတိရလာ သည်။ ကိုကျော်ကျော်က အင်္ကျီအိတ်အတွင်းမှ ထုတ်ယူ၍ လူငယ်ကို ပေးလိုက်သည်။ နောက်လှည့်ပြန်သွားသော လူငယ်ကို ရပ်ကြည့်နေလိုက်၏။ ခပ်လှမ်းလှမ်းအထိ မြင် နေရသေးပြီး တဖြည်းဖြည်း ဝေးကွာသွားသောအခါ လူငယ် အရိပ်နှင့် မီးတုတ်မှ အလင်းရောင်မှာ ပျောက်ကွယ်သွား သည်။ ကိုကျော်ကျော် လရောင်မှုန်ဝါးဝါးနှင့် ရွာထဲ ဝင် လာခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကိုကျော်ကျော်က သူ့ယောက်ျား များကို ပြောပြလိုက်ရာ အံ့အားသင့်လျက် ဝမ်းသာသွားကြ သည်။

“ဒီမြေတွေကို ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ကတည်းက မလုပ်ရဲလို့ ဒီအတိုင်းထားရတာ။

လုပ်တဲ့ လူတိုင်း သေကျေပျက်စီးရတာပဲ။ သူတို့မြေကို တစ်လက်မ ကျူးကျော်မခံဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းကို ဘန့် ပွေးပင်ကြီးကျော်ပြီး မတိုးချဲ့နဲ့လို့ ပြောထားတာ။ အခုတော့ မင်းနဲ့ထိုက်လို့ မင်းရတာ လုပ်သာလုပ်၊ အနှောင့်အယှက် မပေးတဲ့အပြင် အကူအညီတောင် ပေးဦးမှာပဲ’

ကိုကျော်ကျော်ယောက္ခမက အားပေးတိုက်တွန်းလိုက် သည်။

နောက်ပိုင်း ကိုကျော်ကျော်သည် ဘန့်ပွေးပင်ကြီး၏ တစ်ဖက်တွင်ရှိသော လူများ မလုပ်ရသည့် မြေလွတ်မြေရိုင်း ပေါ်မှ ချုံတောများ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ လယ်ကွက်များ ဖော်လိုက်သည်။ ကျွန်းတောရွာနှင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရွာသားများက ကိုကျော်ကျော်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် မလုပ်ရန် ပြောဆိုတားမြစ်ကြသည်။ ကိုကျော်ကျော် ဆက်လက်လုပ်မြဲ လုပ်၍ မိုးရာသီအခါ မြေများထွန်ယက် စပါးစိုက်ပျိုး လိုက်၏။

ပြောဆိုမရသဖြင့် ကြည့်နေရသော်လည်း ရွာသားများ မှာ စိုးရိမ်နေကြ၏။ စပါးပင်များ ရှင်သန်ကြီးထွားလာ၍ အသီးအနှံများ ပိုးမွှားကင်းစင် အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းခဲ့သည်။

တခြားလယ်များထက် စပါးထွက်ပိုကောင်းလျက် ရိတ်သီး လိုက်သည်။

ရွာသားများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းလာသော လယ်မြေ များ ကြည့်၍ ဘာမှမဖြစ်သော ကိုကျော်ကျော်ကို အံ့ဩ မဆုံး ဂုဏ်ယူမိသည်။ ကိုကျော်ကျော်က စပါးများ ရောင် ချပြီး ကတိအတိုင်း ကောင်းမှုကုသိုလ် အလှူအတန်း နှစ် တိုင်း ပြုလုပ်ပေး၍ ပရလောကသားများအား အမျှပေး ဝေလျက် ရှိသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်းတောရွာတွင် ရွာစဉ်လှည့် ဆေးကုပေးနေသော ဆေးဆရာကိုကျော်ကျော်၊ မခင်မြမူတို့ မှာ လယ်ဧကများစွာပိုင်ဆိုင်၍ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ခဲ့ ကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်မှာ လတိုင်းအပေါ် စေတနာ ထား၍ တတ်ကျွမ်းသောဆေးပညာနှင့် အသက်ကယ်ဆယ် ပေးခဲ့သောကြောင့် တုံ့ပြန်သောအကျိုးထူးများ ရှိလာခဲ့ သည်ဟု ကိုကျော်ကျော်၊ မခင်မြမူတို့ သတ်မှတ်ထားကြ ပေသည်။

တင်မောင်မောင်သန်း(သုံးဆယ်

သင်၏ပက်ဝါးပြင်သည် သင့်ဘဝ၏ ကြေးမုံပြင်ဖြစ်သည်...

ဒါတွေကို ဆောင်ရွက်ပေးနေပါစမ်း။

- (၁) ဗေဒင်/လက္ခဏာ ဟောပြောခြင်း။
- (၂) အကျိုးပေးသော ကလေးအမည်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအမည်များ ရွေးချယ်ပေးခြင်း။
- (၃) ကွန်ပျူတာဖြင့် ဇာတာဖွဲ့ပေးခြင်း၊ မင်္ဂလာရက်များ ရွေးပေးခြင်း။
- (၄) ဗေဒင်/လက္ခဏာပညာ သင်ကြားပေးခြင်း။
- (၅) ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် ယတြာများ ပြုလုပ်ပေးခြင်း။
- (၆) နယ်မှ ပရိသတ်များကို ဖုန်းဖြင့်ဟောခြင်း၊ ဟောစာတမ်းပို့ပေးခြင်း။

နယ်မှ မေးလိုပါက ဉာဏ်ပူဇော်ခကို တက်မှ လွှဲပေးရမည်။

(ချမ်းသာသုခ ပြည့်ဝကြပါစေ)

လက္ခဏာဆရာကြီး

ဗုဒ္ဓ-ဆရာနေရောင် (ဓမ္မဝံ)

အမှတ်- ၂၇(B) (ပထမထပ်)၊ သတိပဋ္ဌာန်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။ (ထားပွဲစားတန်းအနီး) ☎ 09 420 718130 sirnayrung@gmail.com

တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ကြီး၏ အလွယ်ဆုံးဓမ္မတ္ထာပွားနည်း

စစ်ကိုင်းမြို့နယ် ရွှေကုတ်တာကွေးရွာ ပုဇွန်ဆရာတော်ကြီး နှိုးမြင့်ခွဲသည်
ဗုဒ္ဓကွန်ချာ ၊ ဓမ္မကွန်ချာ ၊ သံဃာကွန်ချာ ဂါထာတော်ကြီး
ရသေ့ကြီးညီအနွယ်တော်တိုင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည့် နတ်ချစ်ဂါထာ (သို့မဟုတ်)
လာဘ်လာဘပွင့် စီးပွားတက်သော ရုက္ခဦးဂါထာတော်နှင့်
မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တနီတော်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ
သေည်တို့ပါရှိသည့်

အရှင်ကုမာရ (စစ်ကိုင်းတောင်တန်း)

ရေးသားတော်မူသော

အစွမ်းထက်ဂါထာတော်များနှင့်
အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

(ထွက်နေပါပြီ)

မြန်မာတစ်ပြည်လုံးဖြန့်ချိရေး

ထွန်းဦးစာပေ(မန္တလေး) ၊ မချီချီ(နေလစာပေ) မိုးတစ်ရပ်၊ စစ်ကိုင်း။ Ph : 09 2110526 . 072 22600

ဉာဏ်ခမ်း

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့

အပါယ်မကျသော ပုထူဇဉ်လူသား(၇)ယောက်

ဤစာအုပ်သည်...

ကုသိုလ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့တွင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူသည့် နိဗ္ဗာနပညာကုသိုလ်
(၇)မျိုးတို့ကို ထုတ်နုတ်ပြီး ရေးသားထားသည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
သည် သေလွန်သွားပြီးသည့်နောက်မှာ အပါယ်မကျသောပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ ထိုနည်းတူစွာ
နိဗ္ဗာနပညာကုသိုလ်(၇)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးရရှိပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ပုထူဇဉ်လူသားက
လည်း သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တူသွားသည်။ သေသွားပြီးသည့်နောက်မှာ အပါယ်မကျ
တော့ပါဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ ဤစာအုပ်က နိဗ္ဗာနပညာကုသိုလ်(၇)မျိုး
တို့တွင် တစ်မျိုး၊ နှစ်မျိုး ပြုလုပ်၍ နတ်ပြည်ရောက်သွားကြသူများကို ယန်းကုံးငယ်လေး
သဖွယ်ဖြစ်အောင် သိကုံး၊စိကုံးထားသည့် စာအုပ်ဖြစ်သည့်အပြင်
နမောတဿ၏ သမိုင်းအစကိုလည်း စုံလင်စွာဖြင့် စုစည်းတင်ပြ
ထားသည့် စာအုပ်လည်းဖြစ်သည်။

အမြို့မြို့ရှိ စာအုပ်ဆိုင်များနှင့် ကုန်တိုက်ကြီးများတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

မြန်မာ့စာပေ

- * ပါရမီစာပေ၊ အမှတ်(၂၃၀)၊ ၂၉-လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း (၀၁)၂၅၃၂၄၆
- * ပါရမီစာပေ(ကမ္ဘာအေး)၊ ဆိုင်အမှတ်(၆၂/၄)၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားဝင်း၊ ပရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၀၉ ၅၅ ၀၆၁၀၀

ဤကမ္ဘာကြီးတွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြသော လူသားများသည်
နေထိုင်ရာ အရပ်ဒေသအလိုက်၊ လူမျိုးစုများအလိုက်၊ ယုံကြည်ကိုးကွယ်
ကြရာ ဘာသာတရားများအလိုက် တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာ မတူညီကြဘဲ
အယူဝါဒလေးထုံးစံများ ကွဲပြားလျက်ရှိကြသည်။

တင်ဒေးကျော်

(အောင်လံ)

မရဏပန်းခွေ

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင်လည်း

တစ်ကျောင်း တစ်ဂါထာ

တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း

ဆိုသကဲ့သို့ အရပ်

ဒေသ တစ်ခုနှင့်

တစ်ခု လေးထုံးစံများ

မတူညီကြချေ။

အခြားအရပ်

ဒေသများတွင်

မည်ကဲ့သို့သော

လေးထုံးစံများရှိသည်ဟု

မသိရှိသော်လည်း

အေးကျော် ယခု

နေထိုင်ရာ မြေလတ်

မြို့လေးမှာတော့

လူတစ်ဦး သေဆုံးပါက

အသုဘချရန် ပြင်ဆင်

ထားသော အလောင်းပေါ်သို့

ညအချိန်တွင် အနက်ရောင်

ရှိသော ကြောင်နက်များ

ခုန်မကျော်နိုင်စေရန်

အနားမှ သတိထား၍

တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲ

စောင့်ကြည့်ကြရသည်။

အကယ်၍ ကြောင်အနက်

ခုန်ကျော်လိုက်ပါက သေဆုံးပြီးသော

သူသည် မကောင်းဆိုးဝါးများပူးကပ်၍

ဖုတ်ဝင်ကာ ထထိုင်တတ်သည်ဟု

အယူရှိကြသည်။ လူတစ်ဦး

သေဆုံးပါက သေဆုံးသွားသော

သူအား သုသာန်သို့ ပို့ဆောင်သင်္ဂြိုဟ်ရန်

အရပ်ခေါ် လိုက်ဟုခေါ်သော ဘီးနှစ်ဘီးနှင့်

လက်တွန်းလှည်းများကို ရပ်ကွက်ရှိ ဆွမ်းလောင်းအသင်း

ဓမ္မာရုံများတွင် ထားရှိကြသည်။

ယခုအချိန်ကဲ့သို့ လူမှုကူညီရေးအသင်းအဖွဲ့များနှင့် အသင်းပိုင်ကားများ ထိုအချိန်က မရှိသေးပေ။ အကြောင်း ကိစ္စရှိသောအခါ လက်တွန်းလှည်းအား ဆွမ်းလောင်းအသင်း ဓမ္မာရုံမှ အသုဘချမည့် နံနက်ပိုင်းတွင် သွားရောက်တွန်း ယူရသည်။

ဓမ္မာရုံရှိ ရပ်ထားသောနေရာမှ စတင်တွန်းယူလာချိန်မှ စ၍ အသုဘချမည့် အိမ်ရှေ့အထိ လမ်းတစ်လျှောက် မည် သည့်နေရာတွင်မှ ခေတ္တရပ်နားခြင်း မပြုရပေ။ ရပ်နားခဲ့ ပါက ရပ်နားခံရသည့်နေရာ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိနေသည့် အိမ်အား ခိုက်တတ်သည်ဟု အယူရှိကြ၍ သတိထားတွန်း ယူရသည်။

အသုဘချရာတွင်လည်း အလောင်းအား အိမ်ထဲမှ လိုက်ပေါ် သယ်ယူသည်ကစပြီး လိုက်ပေါ်တွင် ခေါင်းအား ကြိုးတုပ်သည်ကအစ သတ်မှတ်ထားသော ဓလေ့ထုံးစံ များအတိုင်း တိတိကျကျ လိုက်နာလုပ်ဆောင်ကြရသည်။ လိုက်ပေါ်တွင် သေဆုံးသူအတွက်ရည်စူး၍ ချိတ်ဆွဲထားသာ ပန်းခွေများကိုလည်း လမ်းခရီးတွင် ပြုတ်မကျစေရန်အတွက် သေသေချာချာ ချည်နှောင်ရသည်။ အကယ်၍ ပန်းခွေ လမ်းတွင် ပြုတ်ကျခဲ့ပါက ပြုတ်ကျသောနေရာနှင့် အနီးဆုံး အိမ်များကို ခိုက်တတ်သည်ဟု အယူရှိသည်။

ထို့အပြင် အသုဘအိမ်မှ သုသာန်ရောက်သည်အထိ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး မည်သည့်နေရာတွင်မှ မရပ်နားကြ ရဘဲ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ခေတ္တရပ်နားမိပါက လည်း လှည်းအား အငြိမ်မထားရဘဲ ရှေ့နောက်မရပ်မနား လှုပ်ပေးနေရသည်။

လမ်းတွင်တွေ့ရသော ဘုရား၊ စေတီ၊ ပုထိုးများ၊ ဘုရားရုပ်ပွားတော်ရှိသော ဓမ္မာရုံများအား သုံးကြိမ်သုံးခါ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ် ဆွဲပြေးပြီး ဦးတိုက်ရသည်။ သတ်မှတ် ထားသော နေရာတွင် လှည်းကိုရပ်ပြီး ကြိုးဖြေ၍ အခေါင်း အား လူများ ပိုင်းထမ်းကြပြီး မြှုပ်နှံရမည့်နေရာအထိ သယ် ယူကြရသည်။

အချို့အရပ်ဒေသများတွင် လူအချို့က သုသာန်မှ ကြို တင်စောင့်ဆိုင်းနေကြပြီး အခေါင်းထမ်းလာသူများအား ခဲ များဖြင့် ပစ်ပေါက်၍ 'နောက်ထပ်လာဦးမလား'ဟု သုံး ကြိမ် သုံးခါ အော်မေးကြပြီး ထမ်းလာသူများမှ 'နောက် မလာတော့ပါဘူး'ဟု သုံးကြိမ်ပြန်ဖြေရသည်ဟု ကြားဖူး

သည်။

အေးကျော်တို့မြို့တွင်တော့ ထိုကဲ့သို့အလေ့အထမရှိပါ။ ယခုတင်ပြမည့် အဖြစ်အပျက်ကလေးသည် အေးကျော်တို့ မြို့တွင် အမှန်တကယ်ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဥပါဒါန်အစွဲ ကြောင့်လား၊ ဒါမှမဟုတ် ထူးဆန်းစွာ တိုက်ဆိုင်ခဲ့ခြင်းလား မဝေခွဲတတ်တော့ပါ။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော်ခန့်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က အေးကျော်သည် ဌာနဆိုင်ရာ အစိုးရအလုပ် မှ နုတ်ထွက်ခဲ့ပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ကိုင်ရန် လေ့လာနေဆဲကာလ ဖြစ်ပါသည်။

အေးကျော်နေထိုင်ရာ မြေလတ်မြို့လေးသည် ဧရာ ဝတီမြစ်ကမ်းနဖူးတွင်တည်ရှိပြီး ကားလမ်း၊ ရထားလမ်းနှင့် သင်္ဘောအဝင်အထွက်ကောင်းသော ရေလမ်းကြောင်းလည်း ရှိသဖြင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် အဆင်ပြေလှသည်။

အဓိကထွက်ကုန်သီးနှံများအဖြစ် ဝါ၊ နှမ်းနှင့် ပဲမျိုးစုံ ထွက်ရှိပြီး မြို့ပေါ်တွင်လည်း ပွဲရုံကြီးများ ဖွင့်လှစ်ဝယ် ယူခြင်း၊ ဆီကြိတ်စက်၊ ဝါကြိတ်စက်ကြီးများ တည်ထောင် ကြိတ်ခွဲခြင်းနှင့် ထွက်ရှိလာသော ဝါဥမ်းများနှင့် ဆီများ အား အခြားမြို့ကြီးများသို့လည်း တင်ပို့ရောင်းချရသဖြင့် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများဖြင့် အဆင်ပြေကြသူ များ သည်။

တစ်နေ့ အေးကျော်သောက်နေကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တွင် လက်ဖက်ရည်သောက်နေစဉ် ဆိုင်ရှေ့သို့ ဆိုင်ကယ် နှစ်စီး ရပ်လိုက်ပြီး လူနှစ်ယောက် ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာသည် ကို တွေ့ရသည်။

အနားရောက်မှ တစ်ဦးမှာ ကျောင်းနေဖက်သူငယ် ချင်းတင်ဦး ဖြစ်နေသည်ကို သိလိုက်ရပြီး တင်ဦးကလည်း အေးကျော်ကို မြင်လိုက်၍ ဝမ်းသာအားရ စားပွဲသို့ လျှောက် လာပြီး ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

'ဟေ့...သူငယ်ချင်း၊ မင်း အလုပ်ထွက်လိုက်ပြီဆို။ မနေ့ကမှ ဈေးနားမှာ မင်းမိန်းမနဲ့တွေ့လို့ သိလိုက်တာ။ မင်းကလည်း နေနိုင်လိုက်တာကွာ၊ အိမ်ဘက်ကို တစ် ခေါက်တလေတောင် ပေါ်မလာဘူး'

'ငါလည်း အခု အလုပ်က ထွက်လိုက်တော့ သာလုပ် ရင်ကောင်းမလဲ စဉ်းစားလေ့လာနေတာနဲ့ မသားလို့ မင်း

ဆီ မရောက်တာပါကွာ။ ဒါနဲ့ မင်းအိမ်က အရင်အိမ်ပဲလား’
‘မဟုတ်တော့ဘူးကွ။ အခု ပြည်လမ်းမကြီးပေါ်မှာ
ခြံကွက်ဝယ်ပြီး တိုက်ဆောက်ထားတယ်။ အရင်နေရာက
ဝင်ရဲ့ထွက်ရ ခက်လို့ အခုနေရာကို ထပ်ဝယ်လိုက်တာ။
အပေါ်ထပ်မှာ လူနေပြီး အောက်ထပ်ကိုတော့ ပွဲရုံဖွင့်ထား
တယ်’

‘အေးကွာ...ငါလည်း အရင်က ရုံးနဲ့အိမ်၊ အိမ်နဲ့ရုံး
လုံးချာလိုက်နေတော့ မင်းတို့ဘက် မရောက်ဖြစ်တော့ဘူး။
အခုမှပဲ လွတ်လပ်သွားတော့တယ်’

‘ဒါဆိုလည်း မင်း အိမ်ဘက်ကို လာခဲ့ဦးကွာ။ မင်း
အတွက်လည်း ဘာစီးပွားရေးလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ စဉ်းစား
တိုင်ပင်ပေးရတာပေါ့’

ခဏအကြာတွင် တင်ဦး လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး
အေးကျော်ကို နှုတ်ဆက်ကာ ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားသည်။
အထွက်တွင် ဆက်ဆက်မှာခဲ့သေးသည်။

‘ဟေ့ကောင် အေးကျော်...ဆက်ဆက်လာခဲ့နော်။ ငါ
မျှော်နေမှာ’

တစ်မြို့တည်းနေကြသော်လည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်
ယောက် တွေ့ဖို့က ခဲယဉ်းလှသည်။ မြို့ကသေးသော်လည်း
မြို့တန်းရှည်ဖြစ်သောကြောင့် မြို့အဝင်မှ မြို့အထွက်ထိ
အနည်းဆုံး သုံးမိုင်ခန့် ရှည်လားလှသည်။

ဈေးကြီးက မြို့အလယ်လောက်တွင်ရှိပြီး တင်ဦးက
မြို့မြောက်ဘက်၊ အေးကျော်က မြို့တောင်ဘက်တွင် နေကြ
၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေ့ဖို့က မလွယ်ပါ။ တွေ့ပြန်လျှင်
လည်း သူက သူစီးပွားရေးကိစ္စနှင့် အေးကျော်ကလည်း
ရုံးအလုပ်ကိစ္စနှင့်ဆိုတော့ လက်ပြနှုတ်ဆက်ကြရုံသာရှိသည်။

ယခုလို အေးအေးဆေးဆေး စကားမပြောဖြစ်သည်မှာ
ကြာလှပြီဖြစ်သည်။

နောက်နှစ်ရက်အကြာမှာတော့ အေးကျော် တင်ဦးတို့
အိမ်ရှိရာ မြို့မြောက်ဘက်သို့ စက်ဘီးနှင့် ထွက်လာခဲ့သည်။

တင်ဦး၏အိမ်သည် ရန်ကုန်-မန္တလေး လမ်းမကြီးပေါ်
တွင် ဆောက်ထားသော ခေတ်မီနှစ်ထပ်တိုက်ကြီးဖြစ်ကာ
တိုက်ရှေ့တွင် တောဘက်မှတက်လာသော ကုန်ကားကြီး
နှစ်စီးရပ်ထားပြီး အလုပ်သမားများက ကားပေါ်မှ သီးနှံ
အိတ်များ သယ်ချနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

တိုက်ဘေးတွင် စက်ဘီးရပ်ထားခဲ့ပြီး အေးကျော်တိုက်
ထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ တင်ဦးက အလုပ်သမားများနှင့် အလုပ်

ရှုပ်နေပြီး အတွင်းဘက်စားပွဲတွင်တော့ တင်ဦး၏ဇနီးဖြစ်သူ
မတင်မိုးလွင်က ဘောက်ချာစာအုပ်များနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အေးကျော်ကိုမြင်တော့ တင်ဦး
က ဝမ်းသာအားရနှင့် လှမ်းအော်သည်။

‘သူငယ်ချင်းရေ...အဲဒီစားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်ဦးဟေ့။ ငါ
အလုပ်များနေလို့ အဲဒီမှာ မိန်းမနဲ့ စကားပြောရင်း ခဏ
စောင့်ပါဦးကွာ’

‘အေးပါကွာ၊ မင်းလုပ်စရာရှိတာလုပ်ပါ။ ငါက အေး
အေးဆေးဆေးပါ။ ဒီမှာ မမိုးနဲ့ စကားပြောရင်း စောင့်နေပါ
မယ်’

‘ကိုအေးကျော်ကလည်း ပျောက်ချက်သားကောင်းနေ
လိုက်တာ။ မတွေ့ရတာတောင် တော်တော်ကြာသွားပြီ။
ကိုအေးကျော်သူငယ်ချင်းက ခဏ၊ခဏ ပြောနေတာ’

‘ဟုတ်တယ်၊ မမိုးရေ၊ အရင်က ရုံးအလုပ်ကတစ်ဖက်၊
အိမ်အလုပ်ကတစ်ဖက်နဲ့ အားကိုမအားရပါဘူးဗျာ။ တစ်
ပတ်မှာ ရုံးက ငါးရက်တက်ရတယ်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ရုံးနဲ့
ရက်ပိတ်တော့လည်း ပိတ်ရက်လေးမှာ ကလေးသုံးယောက်
ကိစ္စနဲ့ မိန်းမကို ကူလုပ်ပေးနေရတာနဲ့ မအားရပါဘူးဗျာ’

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်လေ။ ကိုအေးကျော်ကို
ပြောရတာ ကျွန်မတို့လည်း ညအိပ်ချိန်လေးပဲ နားရတာပဲ။
ဒါတောင် ကလေးတွေကိစ္စက အမေနဲ့ ညီမလေးတွေ
ကြည့်ပေးနေလို့။ တစ်နေကုန် နားရတယ် မရှိပါဘူး’

ခဏကြာမှ အလုပ်နည်းနည်းပါးသွားသဖြင့် တင်ဦး
စားပွဲသို့ ရောက်လာသည်။

‘ကဲ...မိန်းမရေ၊ ဒီကောင်ကြီး အခု အလုပ်က ထွက်
လိုက်ပြီကွ။ အဲဒါ အခု အရောင်းအဝယ်လေးဘာလေး
ရအောင် တို့ကိုလာ တိုင်ပင်တာ’

‘ဟုတ်လား၊ ကိုအေးကျော်က အခု စီးပွားရေးသင်
ကြီး လုပ်တော့မယ်ပေါ့’

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ အခုကတည်းက အရောင်းအဝယ်
လေးဘာလေး လုပ်မှဖြစ်မှာဗျ။ သမီးတွေက အရွယ်ရောက်
ကြီးလာပြီး အတန်းတွေကလည်း တဖြည်းဖြည်းကြီး
တော့ ရေရှည်ကြည့်ရတာပါဗျာ’

‘သူငယ်ချင်း...ဒါဆိုရင် လောလောဆယ် မင်းအေး
အကြံလည်းသင်ရင်း အလုပ်လည်းဖြစ်အောင် ခိုတင်
သီးနှံလှောင်ထားပါလား။ ဘာသီးနှံလှောင်သင့်သလဲ
တော့ ငါအခြေအနေကြည့်ပြီး ပြောပေးမှာပေါ့ကွာ’

‘အေး...အဲဒီအကြကောင်းသားပဲကွ။ ဒါပေမဲ့ ငါ့မှာ လောင်စရာ ဂိုဒေါင်တွေဘာတွေတော့ မရှိဘူး’

‘စိတ်မပူပါနဲ့ကွ။ အဲဒါလည်း ငါစီစဉ်ပေးပါမယ်။ ငါ့မိတ်ဆွေတွေဆီမှာ ပစ္စည်းလောင်တဲ့ဂိုဒေါင်တွေ အများ ကြီးရှိပါတယ်။ လောင်ခပေးရင် ဖြစ်ပါတယ်ကွ’

‘အေးကွာ...ဒါဆိုရင်တော့ အဆင်ပြေတာပေါ့။ မင်း ကောင်းသလိုသာ ကြည့်စီစဉ်ပေးပါကွာ’

သူငယ်ချင်းတင်ဦး၏ စီစဉ်ပေးမှုဖြင့် အေးကျော် သီးနှံ လောင်သည့်လုပ်ငန်းအား စလုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ရက် ပိုင်းတွင်လည်း နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆက်သလို အေးကျော်တစ် ယောက် သီးနှံဈေးစုံစမ်းရန်နှင့် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း များ လေ့လာရန် တင်ဦးအိမ်သို့ ရောက်ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။

ထိုအချိန်ကာလများက မြန်မာတစ်ပြည်လုံးရှိ မြို့ကြီး များ၌ မော်တော်ဆိုင်ကယ်များက ယခင်စီးနေကျ စက်ဘီး များအစား ဝင်ရောက်နေရာယူနေသောအချိန်ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြည်ဘက်မှ တင်သွင်းလာသော ဆိုင်ကယ်များ က ဈေးလည်းသက်သာပြီး သက်ဆိုင်ရာများမှလည်း ယခု ကဲ့သို့ ယာဉ်လိုင်စင်များနှင့် ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်များအား တင်းတင်းကျပ်ကျပ် မဆောင်ရွက်သေးသဖြင့် မြို့ပေါ်တွင် ဆိုင်ကယ်စီးသူများ ပေါများလျက်ရှိသည်။

ယာဉ်စည်းကမ်း၊ လမ်းစည်းကမ်းကိုလည်း သိရှိခြင်း မရှိကြသေးဘဲ စီးတတ်ရုံမျှဖြင့် ကြိုသလို စီးနင်းနေမှုများ ကြောင့် မကြာခဏ ယာဉ်မတော်တဆဖြစ်မှုများ ဖြစ်ပွား လျက်ရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် အေးကျော်အိမ်မှ စောစောထွက်လာခဲ့ပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရန် စားပွဲတွင် ထိုင်လိုက်စဉ်မှာပင် ဘေးနားရှိစားပွဲမှ ပြောနေကြသံများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဂရုစိုက်၍ နားထောင်လိုက်မိသည်။

‘ဟေ့ကောင်...မင်း ကြားပြီးပြီလား။ ညက အောင် ထက်ကျော်တစ်ယောက် သူစီးလာတဲ့ ဆိုင်ကယ်နဲ့ ကား တိုက်မိလို့ ပွဲချင်းပြီး သေသွားတယ်တဲ့ကွ’

‘ဟေ့...ဟုတ်လား။ ငါလည်း မကြားမိသေးပါလား။ ဘယ်အချိန်ဖြစ်တာတဲ့လဲ’

‘ညဆယ်နာရီကျော်လောက်က ဖြစ်တာလို့ပြောတယ်။ ဘီယာမူးပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းစီးလာတာ ကျောင်းကြီးရှေ့မှာ တိုက်မိတာတဲ့။ တိုက်မိတဲ့ကားကြီးက ရှေ့မီးကြီးတစ်လုံး

ပျက်နေလို့ ကျန်တဲ့တစ်လုံးနဲ့ ဖြည်းဖြည်းမှောင်းလာတာကို ဒီကောင်က ဆိုင်ကယ်မှတ်လို့ ရှောင်လိုက်တာထင်တယ်။ ကားကြီးရှေ့တည့်တည့်ကို ဝင်တိုက်တာ။ မူးနေတာလည်း ပါမှာပေါ့ကွာ’

‘အေးကွ...အဲဒီနေရာက လမ်းမီးကလည်း ပျက်နေ တော့ တော်တော်မှောင်တာ’

‘သနားပါတယ်ကွ။ အခုမှ ငါတို့နဲ့ ရွယ်တူလောက် ပဲရှိဦးမှာ။ သူမိဘတွေတော့ ရင်ကျိုးမှာပဲ။ ဒီနေ့ နေ့လယ် အသုဘချမယ် ပြောတယ်။ မင်း လိုက်ပို့ဦးမလား’

‘ပိုရမှာပေါ့ကွာ။ သူငယ်ချင်းတွေပဲ။ မင်းရော လိုက်ပို့ မှာမဟုတ်လား။ ဒါဆို ငါ နေ့လယ်ဝင်ခေါ်မယ်လေ’

‘အေး...အေး...ဒါဆို ငါစောင့်နေမယ်။ မင်းလည်း မေ့မနေနဲ့ဦးနော်’

အေးကျော် စိတ်မကောင်းစွာ ကြားလိုက်ရသည်။ သေ ဆုံးသွားသောကလေး၏ မိဘများနှင့် သိပ်မရင်းနှီးသော် လည်း တစ်မြို့တည်းသားများ ဖြစ်သည့်အတွက် မျက်မှန်း တန်းမိကြသည်။ ထို့ကြောင့် နေ့လယ်ဘက်တွင် အသုဘ လိုက်ပို့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

နေ့လယ်တစ်နာရီကျော်ခန့်တွင် အေးကျော် စက်ဘီး ဖြင့် အသုဘချမည့်အိမ်သို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ သေဆုံးသူ ကလေး၏မိဘများက အရောင်းအဝယ်သမားများဖြစ်သည့် အပြင် လူချစ်လူခင်လည်း ပေါများသဖြင့် လိုက်ပို့ကြသူတွေ များပြားလှသည်။ ယန်းခွေးများကလည်း အသုဘလှည်းပေါ် တွင် အပြည့်။

မွန်းလွဲနှစ်နာရီတွင် အသုဘစုချသည့်နေအိမ်မှ စထွက် ကတည်းက အသုဘလှည်းတွန်းသည့် လူငယ်များ ဖြည်း ဖြည်းမှန်မှန် မတွန်းကြဘဲ ရှေ့သို့ဆွဲပြေးလိုက်၊ နောက်သို့ ပြေးလိုက်နှင့် ကစားလာကြသည်။

သေဆုံးသူမှာ လူကြီးတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ လူငယ် တစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတွက် လိုက်ပို့ကြသည့် သူငယ် ချင်း အပေါင်းအသင်းများက ထိုကဲ့သို့ လှည်းကိုကစားပြီး လိုက်ပို့တတ်ကြသည်။

လှည်းကို တွန်းလာလိုက်၊ ကစားလိုက်နှင့် တဖြည်း ဖြည်းမြို့အစွန်ဘက်သို့ ရောက်လာပြီး တင်ဦး၏တိုက်ရှေ့ နားသို့ ရောက်လာသည်။

ထိုနေရာရောက်မှ တစ်ခါ လှည်းကို ရှေ့တိုးနောက်ဆွဲ ဖြင့် ဆွဲပြေးပြီး ကစားကြပြန်သည်။

ထိုအခိုက် ဘယ်လိုမှ မမျှော်လင့်ဘဲ လှည်းပေါ်ရှိ အသုဘခေါင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက်တွင်ချည်ထားသော ပန်းခွေကြီးက ကြိုးပြတ်ပြီး ရုတ်တရက် ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။

မျှော်လင့်မထားသောဖြစ်ရပ်ကြောင့် လှည်းတွန်းလာသည့်လူငယ်များ ပန်းခွေကောက်ရန် ရုတ်တရက် လှည်းကို ရပ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန် နောက်မှလိုက်ပို့သည့် လူကြီးတစ်ယောက် အော်ပြောလိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

‘ဟေ့...ကလေးတွေ၊ လှည်းကို ရပ်မပစ်ရဘူးလေကွာ။ မြန်မြန်ဆက်တွန်းကြ။ တစ်ယောက်က ပန်းခွေကို ကောက်ပြီး လိုက်ခဲ’

လူကြီး၏ အော်သတိပေးသံကြားမှ လူငယ်လေးများ သတိပြန်ဝင်လာပြီး ဆက်တွန်းလိုက်ကြသည်။ အေးကျော်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ပန်းခွေပြုတ်ကျ၍လှည်း ခဏရပ်လိုက်သည့်နေရာသည် တင်ဦး၏တိုက်ရှေ့တည့်တည့် ဖြစ်နေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် လူငယ်များကလည်း ဆက်မကစားကြတော့ဘဲ ခပ်ဖြည်းဖြည်းတွန်းလာခဲ့ကြပြီး ဘာမှဆက်မဖြစ်တော့ဘဲ ထိုနေ့က အေးအေးဆေးဆေးပင် သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြသည်။

နောက်သုံးလေးရက်အကြာ မနက်ပိုင်း အေးကျော်၊ တင်ဦးတို့အိမ်ဘက် ထွက်လာခဲ့သည်။ တိုက်ရှေ့တွင် စက်ဘီးရပ်ပြီး အထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် တင်ဦးတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ကို မျက်စိမျက်နှာပျက်ပျက်နှင့် စားပွဲတွင် ထိုင်နေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

‘ဟေ့...ဘယ်လိုဖြစ်နေကြတာလဲကွာ။ နှစ်ယောက်လုံးလည်း မျက်နှာမသာမယာနဲ့။ ဒါထက် လမ်းဟိုဘက် ရှေ့အိမ်က ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲ။ လူတွေ ရုတ်ရုတ်သံသဲ့နဲ့ ဝင်လိုက်၊ ထွက်လိုက် ဖြစ်နေတာ’

‘မပြောချင်ပါဘူးကွာ။ မနေ့ညက ရှေ့အိမ်က ကျောင်းဆရာကိုမြဲအောင် ရုတ်တရက် ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်ပြီး ဆုံးသွားတယ်ကွာ။ နေခင်းပိုင်းကတောင် အကောင်းကြီးသွားလာနေသေးတယ်။ အလုပ်တောင် အသွားမပျက်ဘူး။ အဲဒါညပိုင်း အိပ်ခါနီး အိမ်သာတက်ပြီးအထွက်မှာ မူးနေတယ်ပြောလို့ သူ့မိန်းမက အိပ်ရာပေါ် တွဲတင်ပေးပြီး နားခိုင်းထားတာ ခဏနေတော့ ဆေးတိုက်မယ်ဆိုပြီး နှိုးတာ နှိုးလို့မရ

တော့ဘူး။ ဆရာဝန် ပြေးခေါ်ကြပြီး ဆရာဝန်လာတော့ အသက်မရှိမှန်း သိကြတာ’

‘အေးလေကွာ၊ ကိုမြအောင်က သူ့ဟာသူ သွေးကြောပြတ်ပြီးဆုံးတာ မင်းတို့နဲ့ဘာဆိုင်လို့ မျက်စိမျက်နှာ ပူနေကြတာလဲ။ ဘာလဲ၊ ခင်မင်နေတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြတာလား’

‘အဲဒါလည်း ပါတာပေါ့ကွာ။ ပြီးတော့ စောစောကတင် ဘေးအိမ်က မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က လာပြောသွားတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့သုံးလေးရက်က ငါတို့အိမ်ရှေ့မှာ အသုဘလှည်းက ပန်းခွေပြုတ်ကျလို့ ခဏရပ်ပြီး ကောက်ကြတယ်တဲ့။ အဲဒါ နိမိတ်မကောင်းဘူး၊ ခိုက်တတ်တယ်။ ခုပဲ ရှေ့အိမ်က ကိုမြအောင် ရုတ်တရက် ဆုံးသွားတော့ သတိရမိပြီး လာသတိပေးတာလို့ ပြောသွားတယ်။ မင်းအဲဒီနေ့က လိုက်ပို့သေးတယ်မဟုတ်လား။ ငါတို့လင်မယားကတော့ ကိစ္စရှိလို့ လိုက်မပို့ဖြစ်လိုက်ဘူး။ သူလာပြောတဲ့အတိုင်း တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာလား သူငယ်ချင်း’

‘အေး...အဲဒီနေ့က ငါလည်း မြင်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေက ဟိုရှေးရှေးတုန်းက အယူအဆတွေပါကွာ။ သိပ်မယုံကြည်ပါနဲ့။ အခု ရှေ့အိမ်က ကိုမြအောင် ဆုံးသွားတာကလည်း တိုက်ဆိုင်တာနေမှာပါကွာ။ စကားပုံတောင် ရှိသေးတာပဲ ထန်းသီးကြွေခိုက် ကျီးနင်းခိုက်ဆိုပြီး။ ဒါကြောင့် မင်းတို့လင်မယားလည်း စိတ်ထဲမှာ စွဲမထားပါနဲ့။ စိုးရိမ်စိတ်ရှိတယ်ဆိုရင်တော့ ခုရက်ပိုင်း အိမ်မှာ ဘုန်းကြီးပင့်ပြီး ပရိတ်လေးဘာလေး ရွတ်ပစ်လိုက်ပေါ့’

‘အေးကွ...အဲဒါလည်း ကောင်းသားပဲ။ ငါက လောက်ကြီးမဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မိန်းမက တော်တော်နိုးနိုးနေတာ’

‘မမိုးကလည်း သိပ်ပြီးစိတ်ထဲမှာ စွဲမထားပါနဲ့။ ဥပေါဒါနိကြောင့် ဥပဒ်ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အသွားအလာ အနေအထိုင်ဆင်ခြင်နေပေါ့။ ဘာမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူးဗျာ။ ခေတ်လူငယ်တွေဖြစ်ပြီး ရှေးရိုးအယူအဆတွေကို သိပ်မယုံကြည်ပါနဲ့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ကိုအေးကျော်ရယ်။ ဒါပေမဲ့ ရုတ်တရက်တော့ စိတ်ထဲမှာ တော်တော်နိုးရိမ်သွားမိတာ အမှန်ပါပဲ’

နောက်ရက်တွင်တော့ တင်ဦးတို့လင်မယား အေးအေးပေးသည့်အကြံအတိုင်း သံဃာတော်များပင့်၍ ပရိတ်တော်

တော်များ ရွတ်ဖတ်ခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းဆရာကိုမြအောင် ဆုံးပြီး သုံးရက်လောက် အကြာတွင် မနက်ပိုင်း အေးကျော် တင်ဦးတို့ အိမ်ဘက် ရောက်သွားသည်။ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး ပြုံးပြုံးရွှင် ရွှင်နှင့် ပြီးခဲ့သောရက်ကကိစ္စကို မေ့သွားပုံရသဖြင့် အေး ကျော် ဝမ်းသာရသည်။

‘ကိုအေးကျော်ရေ...မနေ့က ပရိတ်ရွတ်လိုက်တော့မှ စိတ်ထဲတော်တော်ပေါ့သွားတယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် စိတ်ထဲ တထင့်ထင့်နဲ့ ဖြစ်နေရမှာ’

‘အေးက သူငယ်ချင်း...မင်းပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်လိုက် တာ စိတ်ထဲမှာတော်တော် ရှင်းသွားတယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်ကွာ’

သီးနှံပေါက်ဈေးများ စုံစမ်း၍ ခဏတစ်ဖြုတ် ထိုင် စကားပြောပြီး အေးကျော် နှုတ်ဆက်ပြန်ခဲ့သည်။ ဈေးသို့ ခဏဝင်၍ အိမ်မှလာလိုက်သော ပစ္စည်းကလေးတချို့ကို ဝင်ဝယ်ပြီး မွန်းတည့်ဆယ့်နှစ်နာရီခန့်ကျမှ အိမ်သို့ ပြန် ရောက်ခဲ့သည်။

အိမ်ရောက်၍ နေ့လယ်စာစားပြီး ခဏအနားယူရင်း စာဖတ်ရန် စာအုပ်တစ်အုပ်နှင့် ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်လိုက် စဉ်မှာပင် လီဘာကုန်တင်ပြီး မောင်းလာဟန်တူသော ဆိုင် ကယ်တစ်စီး၏ ဘရိတ်အုပ်လိုက်သော အသံကြီးနှင့်အတူ တစ်ဆက်တည်း ဟွန်းသံရှည်ကြီးက ပေါ်လာသဖြင့် ထိုင် ရာက ထပြီး အိမ်ရှေ့ဘက်သို့ ထွက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

အိမ်ရှေ့တွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးရပ်ထားပြီး စီးလာသူက အိမ်ခြံဝင်းထဲသို့ ခပ်သွက်သွက်ဝင်လာသည်။ သေချာကြည့် လိုက်ရာ တင်ဦးပွဲရုံမှ အလုပ်သမားတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အမြန်မေးလိုက်မိသည်။

‘ဟေ့...ညီလေး အရေးတကြီးနဲ့ ဘာဖြစ်လာတာလဲ။ တင်ဦးက လွှတ်လိုက်လို့လား’

အလုပ်သမားလေးက ရုတ်တရက် ပြန်မဖြေသေးဘဲ ခဏကြာမှ ငိုသံပါကြီးနှင့် အေးကျော်ကို ပြန်ဖြေသည်။

‘အစ်ကိုတင်ဦး လွှတ်လိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ အစ်မ မိုးမိုးက လွှတ်လိုက်တာပါ။ ဒီနေ့မနက် ဆယ့်တစ်နာရီခွဲ သာသာလောက်က အစ်ကိုတင်ဦး ဆိုင်ကယ်နဲ့ ကားတစ်စီး တိုက်မိလို့ သေသလား၊ ရှင်သလားတော့ မသိဘူး။ ဆေးရုံ ကို ခေါ်သွားကြပြီ။ အဲဒါ အစ်မမိုးမိုးက အစ်ကိုကို ခေါ်ခိုင်း

လိုက်လို့’

‘ဟေ့...ဟုတ်လား၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွာ။ ဒါဆို အစ်ကို မင်းဆိုင်ကယ်နဲ့ပဲ လိုက်ခဲ့မယ်။ မိန်းမရေ...အပြင်ခဏလိုက် သွားဦးမယ်ဟေ့။ ခြံတံခါး လာပိတ်လိုက်ဦး’

အိမ်ထဲသို့ အော်ပြောလိုက်ပြီး အေးကျော် ဆေးရုံသို့ လိုက်လာခဲ့သည်။ ဆေးရုံတွင် တင်ဦး၏အိမ်သားများ ဆွေ မျိုးများနှင့် မိတ်ဆွေများအားလုံး ရောက်နေသည်ကို တွေ့ လိုက်ရသည်။ အေးကျော်ကို မြင်သည်နှင့် တင်ဦးမိန်းမက ငိုရှိုက်နေရင်းက ပြောပြသည်။

‘ဒီနေ့မနက် ကိုအေးကျော်ပြန်သွားမှ ဈေးနားက ပွဲရုံ တစ်ခုကို ကုန်ဖိုးငွေတောင်းရအောင် ထွက်သွားတာ။ ခါ တိုင်း အလုပ်သမားတွေကို ခိုင်းနေကျ၊ ဒီနေ့ကျမှ ပြော စရာလည်း ရှိသေးတယ်ဆိုပြီး ဆိုင်ကယ်နဲ့ ထွက်သွားတာ ကျွန်မလည်း တားပါသေးတယ်၊ ကိစ္စက အရေးကြီးတယ် ဆိုပြီး တားမရလိုက်ဘူး’

‘ဘယ်နားမှာဖြစ်တာလဲ။ ကားကကော ဘယ်ကလဲ မမိုး’

‘ကားက ပြည်နဲ့မန္တလေး ပြေးနေတဲ့ ကားကြီးပါ။ ကုန်က အပြည့်နဲ့ဆိုတော့ ရုတ်တရက် ဘရိတ်ပေါက်ပြီး မထိန်းနိုင်တော့ပဲ ကိုတင်ဦးဆိုင်ကယ်ကို ဝင်တိုက်တာ။ တစ်ဖက်က ပလက်ဖောင်းရှိနေတော့ ဘယ်လိုမှ ရှောင်လို့ မလွတ်တော့ဘူးလို့ တွေ့တဲ့လူတွေက ပြောပြကြတယ်’

‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ။ မနက်ကတင် ကျွန်တော့်နဲ့ ရယ် ရယ်မောမော စကားတွေ ပြောနေကြသေးတာ’

ခဏအကြာတွင် ဆေးရုံမှ တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးက တင် ဦး သေဆုံးသွားကြောင်း လာအကြောင်းကြားသဖြင့် အော် ဟစ်ငိုကြွေးလိုက်သံတွေက ဆေးရုံတစ်ခုလုံး ဆူညံသွား တော့သည်။

အသုဘပန်းခွေ ပြုတ်ကျ၍ အသုဘလှည်း ရပ်လိုက် မိပြီး မကြာမီပင် လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ အိမ်နှစ်အိမ်မှ လူနှစ်ဦး ရက်သာခြားပြီး ရုတ်တရက် သေဆုံးခဲ့ရခြင်းမှာ မိရိုးဖလာ ဓလေ့ထုံးစံတစ်ခုကို ဖောက်ဖျက်မိပါက ခိုက် တတ်သည့် သေ ရှေးရိုးအစွဲအလမ်းကြောင့်လား၊ ဒါမှ မဟုတ် သူတို့နှစ်ဦး၏ ကုသိုလ်ကံတရားကြောင့် ကံကုန် နေ့စေ့၍ ထူးထူးဆန်းဆန်း တိုက်ဆိုင်စွာ သေဆုံးခဲ့ရခြင်း လား အေးကျော် မဆေ့တတ်တော့ပါ။

တင်အေးကျော်(အောင်လဲ)

ကျွန်ုပ်သည်
အမှတ်(....) မြေမြန်
တပ်ရင်းသို့
ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိ
သွားသောအခါ ထိုတပ်ရင်းမှာ တည်
ဆောက်၍ ပြီးခါစ ရှိပါသေးသည်။
စံဆင်ရေးကတော့ တစ်ခေါက်
ထွက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်
ရောက်ရှိသွားပြီး မကြာခင် စံဆင်ရေး
တစ်နှစ် ထွက်ခဲ့ရပြန်ပါသည်။ စံဆင်ရေး
တစ်နှစ် ထွက်ပြီးသောအခါ
နောက်တန်းတွင် တစ်နှစ်
နားခွင့်ရပါသည်။

ချစ်ဆိုင်
ခုတင်အောက်ကိုဆွဲချသော
ပရလောကသား

စစ်ဆင်ရေး နားခွင့်ရသော တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း တစ်ခုသော မိုးတွင်းအခါကာလကို ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့တပ်ရင်းမှာ ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းဘေးက တပ်ရင်း ဖြစ်ပါသည်။ မိုးတွင်းအခါသို့ ရောက်သောအခါ ချင်းတွင်း မြစ်ရေက ကြီးလာပါတော့သည်။ ထိုအခါ မြစ်ကမ်းတစ် လျှောက်တွင် ရှိနေကြသော သဲသောင်ခုံများမှာလည်း ရေ အောက်သို့ ရောက်ကြရတော့သည်။ သောင်ခုံပေါ်တွင် အမှီ သဟဲပြုပြီး လုပ်ကိုင်စားသောက်နေကြသော တံငါတဲများ မှာလည်း ဟိုပြောင်းဒီရွှေဖြင့် ဖြစ်ကုန်ကြရတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ဖြစ်နေစဉ် တစ်နေ့သောအခါတွင် သူသူ ဆို သော အမျိုးသမီးတစ်ယောက် သူ၏ သမီးတစ်ယောက်ကို လက်မှာဆွဲပြီး ကျွန်ုပ်၏ နေအိမ်ရှိရာဆီသို့ ရောက်ရှိလာ လေတော့သည်။ ခေါင်းပေါ်တွင်လည်း တောင်းတစ်လုံးကို ရွက်လာသည်။ တောင်းထဲတွင် သူတို့၏ စားအိုးစားခွက်များ၊ စောင်ခေါင်းအုံး၊ ခြင်ထောင်များပါ ပါလာကြသည်။

ရောက်လာပြီး သူ၏တောင်းကို အောက်ချကာ-
*ဗိုလ်ကြီးရေ...ကျွန်မတော့ ဗိုလ်ကြီးအိမ်ကို ပြေးတက် လာပြီ။ မောင်းမချတန်ကောင်းဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ မောင်း ချရင်လည်း ကျွန်မက ပြေးစရာမရှိ ဖြစ်နေတာ ဗိုလ်ကြီး အသိပါပဲ*ဟု သူ၏ ပုဆိုးစုတ် ခေါင်းခုံဖြင့် မျက်နှာပေါ် က ချွေးများကို သုတ်ပစ်ရင်း ပြောလေသည်။

ထိုအခါ သူ့အကြောင်းကို သိနေသော ကျွန်ုပ်က *မောင်းမချပါဘူးကွာ။ နေပါ...နေပါ*ဟု ပြောလိုက်သော အခါ တောင်တက်လမ်းတစ်လျှောက် မောလာခဲ့ရသမျှ အမောများအားလုံး ပြေပျောက်သွားရသလို အတိုင်းအဆ မရှိ ဝမ်းသာကြည်နူးသွားပုံရသည်။

ကြည်လင်ဝင်းပလာသော မျက်နှာနှင့်အတူ သူ၏ တောင်းကို နေရာချ၊ သူ၏ သမီးကိုလည်း ရေမိုးချိုးခိုင်း၊ သနပ်ခါးတွေ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် လုပ်စရာ ရှိသည်များကို လုပ်နေပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးကလည်း သူ့အား နေခွင့်ပြုပါသည်။
တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်ကသာ သူတို့သားအိမ်ကို မောင်း မချခဲ့သည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်၏ မိသားစုတစ်စုလုံးက သူတို့ သားအိမ်အား မည်သူကမှ မောင်းချလိုစိတ်များ ရှိကြမည် မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူမ၏ဘဝသည် လွန်စွာမှ သနားစရာကောင်းလွန်းလှ၍ဖြစ်သည်။
သူမသည် အိန္ဒိယနယ်စပ်ဘက်တွင် နေထိုင်ကြသော

ချင်းတိုင်းရင်းသား မိဘနှစ်ပါးမှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ် သည်။ မိဘများက တောင်ယာခုတ်ပြီး စားကြရသည်။ သူမ အား ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားရစဉ် ဖခင်ဖြစ်သူက တောင်ယာ ခုတ်ရင်း သစ်ပင်ပိကျသဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ သူမကို မွေးဖွားသောအခါ သူမ၏မိခင်သည် မီးတွင်းထဲမှာပဲ သေ ဆုံးခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုအခါ ချင်းတိုင်းရင်းသားတစ်ယောက် က သူ့အား မွေးစားခဲ့သည်။ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ကလေးဝမြို့ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းတွင် ဈေးရောင်းပြီး ဘဝ ကို ရပ်တည်ခဲ့သည်။

ခေါင်းရွက်ဗျပ်ထိုး ဈေးသည်ဘဝမှာပင် ကျွန်ုပ် ယခု တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရသော တပ်ရင်းမှ စစ်သည်တစ်ဦး နှင့် ညားပြီး တပ်ကို ရောက်လာသည်။ တပ်ကို ရောက်လာ ပြီး မကြာခင် ထိုစစ်သည်က ထွက်ပြေးသွားသဖြင့် သူ့တွင် သမီးကလေးတစ်ယောက်နှင့် ကျန်ခဲ့ရသည်။ ထိုအခါ အား ကိုးရာမဲ့ပြီး တပ်နှင့်နီးစပ်သော ရွာတစ်ရွာက ရွာသားတစ် ဦးနှင့် ညားရပြန်သည်။

ထိုအခါ သူယူမိသော လင်ယောက်ျား၏မိဘ သူမ၏ ယောက္ခမများက အဆိုပါ တစ်ခုလပ်မနှင့် ယူရသလားဆိုပြီး သဘောမတူပြန်။ သို့ဖြစ်၍ လင်ယောက်ျားမိဘများ အိမ် ပေါ်သို့ သွားတက်ပြီး နေ၍မရ။ ယောက္ခမများက သူတို့ သားတစ်ယောက်တည်းဆိုလျှင် အိမ်ကို အချိန်မရွေး ပြန် လာနေနိုင်သည်။ သို့သော် မိန်းမအား ခေါ်မလာရ။ ထို မိန်းမနှင့် ပေါင်းနေသရွေ့ ဘာအမွေမှလည်း မပေးနိုင်။ မည်မျှပင် အတိတ်ကွရောက်နေပါစေ မကူညီနိုင် စသည်ဖြင့် ဖြစ်လာသည်။ သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်မှာလည်း မခွဲ နိုင်။

သို့ဖြင့် နေစရာမရှိဖြစ်ကာ ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းဘေးက သဲသောင်ခုံပေါ်တွင် တံငါတဲထိုးပြီး မမြစ်စလောက်သော ငါးဖမ်းပိုက်ကလေးများဖြင့် ငါးရှာ၊ ရလာသမျှကို တပ်ပေါ် ကိုတက်ပြီး လာရောင်း၊ အပြန်တွင် စားစရာ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆားများ ဝယ်သွားဖြင့် ဒုက္ခသံသရာမှာ ကွင်းလည်နေရစွာ သူ ဖြစ်သည်။

ယခု မိုးအခါသမယ နေစရာမရှိသောအခါ သူ ယောက်ျားကတော့ သူမိဘများရှိရာဆီကို ပြန်သွားသည်။ တပ်က ထွက်ပြေးသွားသော စစ်သည်နှင့် ရရှိထားသော သူတို့သားအိမ်မှာတော့ ခွေးနေရာမရ ဘဝကို ရောက်ရှိ ရတော့သည်။

သူ့အား မွေးစားခဲ့သော ချင်းတိုင်းရင်းသား အဘိုးကြီး ဆိုသူမှာလည်း ယခုအခါမှာ မရှိတော့ပါ။ ထိုအဘိုးကြီး သေဆုံးပြီးမှ ကလေးဝဆိပ်ကမ်းတွင် ဈေးရောင်းစားရသော ဘဝကို ရောက်ရှိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူ့တွင် မိဘအရင်းကလည်း မရှိ။ မွေးစားဖခင်က လည်း ဆုံးခဲ့ရပြီ။ ယောက္ခမ အားကိုးမည်လုပ်ပြန်တော့ ယောက္ခမများကလည်း မကြည်ဖြူ။ ဒီတော့ သူမ၏ဘဝ သည် ခိုကိုးရာမဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ လင်မယားကိုသာ သူ၏မိဘ များကဲ့သို့ သဘောထားကာ ယခုကဲ့သို့ ရောက်ရှိလာရခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မိသားစုသည်သာ သူမ၏မိသားစု၊ သူမ၏မိဘ၊ သူမ၏ဆွေမျိုးသားချင်း၊ သူမ၏အသိုင်းအဝိုင်း လို သဘောထား နေရရှာသူပါ။ တပ်ထဲကို ငါးလာ ရောင်းတိုင်း အသွားရော အပြန်ပါ ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ကိုဝင်ပြီး နားနေကျဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိသားစုအားလုံးကလည်း သူတို့ သားအမိ အပေါ် သနားကရုဏာပိုပြီး မိသားစုကဲ့သို့ ချစ်ကြသည်သာ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုအားလုံးက သူတို့ သားအမိ အပေါ် မောင်းမချရက်ကြပါ။

ကျွန်ုပ်၏ မိသားစုအားလုံးကလည်း သူတို့သားအမိကို ဖက်လဲတကင်း ကြိုဆိုလက်ခံကြပါသည်။ ဘာမှပြဿနာ မရှိ။ ညအိပ်သောအခါ သူတို့သားအမိအား ကျွန်ုပ်သမီးများ အိပ်သောအခန်းတွင် ခုတင်အလွတ် ရှာပေးပြီး အိပ်စေပါ သည်။ ကျွန်ုပ်၏ဇနီးကလည်း သူတို့အခန်းထဲသို့သွားကာ သမီးအငယ်မနှင့် သွားအိပ်ကူပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကတော့ သီးသန့်အခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အိပ်ပါသည်။ ထိုမျှ အထိ ဘာမှပြဿနာမရှိ။

အဲ...ညကြီးသန်းခေါင်လောက် ရောက်သောအခါ အဆိုပါ ဒုက္ခသည်မလေး သူသူက ကျွန်ုပ်ဇနီးသည် အိပ် နေသော ခုတင်ရှိရာဘက်ဆီသို့ ထပြေးကာ-

‘အမယ်လေး...အစ်မရဲ့၊ ကယ်ပါဦး...ကယ်ပါဦး’ဟု ပြောဆိုအော်ဟစ်ကာ သွားပြေးဖက်ထားရလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ဇနီးက-

‘ဘာဖြစ်တာလဲ’

ဟု မေးရာ သူသူက-

‘ကျွန်မအိပ်နေတဲ့ခြင်ထောင်ရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ လူတစ် ယောက် လာပြီး မတ်တတ်ရပ် ကြည့်နေတယ်။ ကျွန်မက အအိပ်လည်း ဆတ်တဲ့အပြင် စိတ်ထဲမှာ စနိုးစနောင့်ဖြစ်

တာနဲ့ အိပ်နေရင်းက ငဲ့စောင်းပြီး ကြည့်မိတာပါ။ သူ့ကိုမြင် တော့ ကျွန်မဖြင့် ကြောက်လိုက်တာ။ အဲဒီလိုကြောက်နေရင် တယ်ဆိုတဲ့ကြားထဲက သူက ကျွန်မရဲ့ ခြင်ထောင်နားထိ ခါးကုန်းလာပြီး ဟား...ဟားနဲ့ အာပူတွေ မှုတ်တော့တာ။ ဒီအခါ ကျွန်မ ကြောက်လန့်ပြီး အစ်မဆီ ပြေးလာတာပါ’ ဟု တုန်တုန်ချည်းချည်းနဲ့ ပြောပြဖြစ်တော့သည်။

ထိုစဉ်အခါက ထိုတပ်ရင်းသည် လျှပ်စစ်မီး ညလုံး ပေါက်မရပါ။ တပ်ရင်းပိုင် မီးစက်ဖြင့်မောင်းပြီး မီးပေး ရသည်။ ည(၁၀)နာရီအထိတော့ပေးပါသည်။ ၎င်း၏နောက် ပိုင်းတွင် ကိုယ့်အစီအစဉ်ဖြင့် ကိုယ့်ဟာကို မီးထွန်းပြီး နေ ကြရသည်။

ထိုညတွင် လျှပ်စစ်မီးများ မရှိတော့သော်လည်း အပြင် ဘက်တွင် လက ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိပါသည်။ အပြင်ဘက် က လ၏ အလင်းရောင်များသည် မှန်ပြတင်းပေါက်မှတစ် ဆင့် အိပ်ခန်းတွင်းရှိရာဆီသို့ ဝင်ရောက်လျက်ရှိရာ သူသူ တစ်ယောက် သူ၏ ခြင်ထောင်ဘေးတွင် လာရပ်နေသူအား မြင်တွေ့ရခြင်း ဖြစ်ပါမည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်က ဖယောင်းတိုင်မီးများထွန်းပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်ကြည့်သော်လည်း ဘာမှမတွေ့ဘဲ ရှိနေရ သည်။ သို့ဖြင့်-

‘မင်း ထင်ယောင်မြင်မှား နေမှာပါအေ။ ဘာမှလည်း မတွေ့ရပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ သူသူက-

‘ထင်ယောင်ထင်မှား မဟုတ်ဘူး အစ်မရဲ့။ ကျွန်မရဲ့ မျက်စိနဲ့ကို တပ်အိပ်သေချာ မြင်နေရတာပါ။ ခြင်ထောင် အပြင်ဘက်ကနေ မှုတ်လိုက်တဲ့ သူရဲ့ အာပူတွေဟာ ခြင် ထောင်ထဲအထိ အပူငွေ့တွေ ဝင်လာတယ်လို့တောင် ခံစားခဲ့ ရတာပါ အစ်မရဲ့။ ကျွန်မ လိမ်ပြောနေလို့ ဘာအကျိုးရှိမှာ လဲ အစ်မရဲ့’

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်က-

‘လိမ်ပြီးပြောနေတယ်လို့ မဆိုလိုပါဘူး။ ကဲပါ။ မင်းနဲ့ သမီးလေးကိုလည်း ခေါ်ချင်ခေါ်လိုက်။ အပြင်ဘက်ကို ခဏ ထွက်ရအောင်’ဆိုပြီး အပြင်ဘက်ဧည့်ခန်းရှိရာဆီသို့ သူတို့ သားအမိအား ခေါ်ထုတ်လာခဲ့သည်။

ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ဇနီးက ပရိတ်ရေဖြင့် သူ တို့ သားအမိအား ပက်ဖျန်းပေးခြင်း၊ သူရရှိထားသော ဘဝ စာ၊ တရားစာများကို ရေခွက်တစ်ခုထဲသို့ မန်းမှုတ်ပြီး သူ

အား တိုက်ကျွေးခြင်းများကို ပြုလုပ်ပေးသည်။

ထိုညအဖို့ သူတို့သားအမိနှင့် ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်တို့ မှာ မိုးစင်စင်လင်းသည်အထိ ပြန်မအိပ်တော့ဘဲ ဘုရားစင် ရေမှာပဲ အချိန်ကုန်ခဲ့ကြရသည် ဆို၏။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ထိုဖြစ်စဉ်ကို နံနက်မိုးလင်းလာမှသာ သိရပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်နေရသော နေအိမ်ခြံဝင်းမှာလည်း ယခင်က အတိတ်သမိုင်း ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ တစ်ရင်းတည်ဆောက်စဉ် က ကျွန်ုပ်မမိခင်သော်လည်း မိခင်သူများ၏ ပြောပြချက်အရ ကျွန်ုပ် ယခုနေရသော နေအိမ်ခြံဝင်းထဲတွင် ယခင်က ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိခဲ့ဖူးသည်ဆို၏။ ထိုညောင်ပင်ကြီး ကို ခုတ်ထွင် ရှင်းလင်းရတော့မည် ဆိုသောအခါ မည်သူ ကမှ မခုတ်လှဲရဲကြပါ။ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်နေစဉ် ဆရာကြီးတစ် ယောက်က အရက်မူးဖူးဖြင့် တောပြောတောင်ပြော ပြောပြီး တက်ခုတ်ရာတွင် ညောင်အနားထိပင် မရောက်ဘဲ မမြင်ရ သော အရာတစ်ခု၏ ဆောင့်တွန်းကန်ကျောက်မှုဖြင့် ကျွမ်း ထိုးမှောက်ခုံဖြစ်ကာ ဆေးခန်းရောက်ရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ဖူး ပါသည်။

နောင်သောအခါကျမှ တတ်သိနားလည်သူများနှင့် ပေါင်းပြီး ငှက်ပျော့ပွဲ၊ အုန်းပွဲများ ပေးကာ တောင်းတောင်း ပန်ပန်ဖြင့် ခုတ်လှဲစပ်ခဲ့ရသည်ဆို၏။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ် များက ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များ ရှိခဲ့ဖူးပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ မိသားစုများကိုတော့မူ ယခုကဲ့သို့လိုမျိုး ခြောက် ခြင်းလှန့်ခြင်းများတော့ တစ်ခါမှ မရှိခဲ့ဖူးပါ။ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်မှာလည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးအား မည်သည့်အခါမှမမေ့။ နေအိမ်တွင် ကိုး ကွယ်ထားသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆင်းတုတော်ကိုလည်း ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း အစရှိသည်ကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဆက် ကပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေခြင်း များကို အမြဲဆောင်ရွက်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ အခြောက်အလှန့် မရှိတာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ သူသူခမျာ ကြောက်လန့်နေပါသော် လည်း ပြေးစရာမရှိ ဖြစ်နေရပါသဖြင့် ဆက်ပြီး နေရပါ သည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးကလည်း ပြောဆိုတောင်းပန်ပေးပါ သည်။

ဒီလိုနဲ့ ညရောက်သောအခါ မနေ့ညကအတိုင်း ထို

အခန်းထဲမှာ ညအိပ်ကြရပြန်ပါသည်။

သန်းခေါင်ကျော်ကျော်လောက် အချိန်တွင်-
‘အောင်မယ်လေး.. လုပ်ကြပါဦး၊ ကယ်ကြပါဦး။’

အစ်မရေ..အစ်မ’

တစ်ဖက်ခန်းမှ ဝုန်းဒိုင်းကြီးပြီး အော်ဟစ်နေသော အသံကို ကျွန်ုပ် အတိုင်းသား ကြားမိရပါတော့သည်။

‘ဟဲ့..သူသူ၊ သူသူ..ဘာဖြစ်လာပြန်ပြီလဲ’

ကျွန်ုပ်ဇနီးသည်၏ အမေးသံပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

သူသူက-

‘အမယ်လေး အစ်မရေ၊ မနေ့ညကလူကြီး လာပြန်ပြီ ရှင့်။ လာပြန်ပြီ။ အီး..ဟီး..ဟီး..ကြောက်လိုက်တာ အစ်မ ရယ်၊ ကယ်ပါဦး’

ကျွန်ုပ်ကလည်း အိပ်ရာမှထလာကာ သူတို့ရှိရာအခန်း ဆီသို့ သွားပြီး-

‘ဟဲ့..ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်နေကြတာလဲ။ တံခါးဖွင့်ပေး ကြဦး’ဟု ပြောလိုက်ရာ သူတို့က တံခါးလာဖွင့်ပေးကြပါ သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်က ဖယောင်းတိုင်မီးများထွန်းပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်ကြည့်နေသည်။ သမီးများပါ နိုးလာကြ ပြီး အိမ်တွင် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်ကုန်ကြတော့သည်။

ကျွန်ုပ်က သူတို့အားလုံးကို အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းသို့ ခေါ် ထုတ်ခဲ့ပြီး မေးမြန်းလေရာ သူသူက-

‘အမယ်လေး ဗိုလ်ကြီးရယ်၊ ဒီနေ့ညမှာတော့ မနေ့က ညထက် ဆိုးတယ်ရှင့်၊ ဆိုးတယ်’ဟု ကြောက်လန့်တကြား နဲ့ ပြောလေသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က-

‘ဘယ်လိုများ ဆိုးလို့လဲ။ ပြောစမ်းပါဦး’

ဟု မေးလိုက်ရာ သူသူက-

‘မနေ့ညကတော့ အာပူမှတ်ရုံလေးမှုတ်တာ။ ခုဟာ က ဒီလိုမဟုတ်တော့ဘူး။ ကျွန်မ အိပ်ပျော်နေတုန်း ခုတင် အောက်ကို ရောက်အောင်တောင်မှ ခြေထောက်ကို ဆွဲချခံ လိုက်ရတာရှင့်။ ကျွန်မ ခုတင်အောက်ကိုရောက်ပြီး သူ့ကို ကြည့်လိုက်တော့ ဖျတ်ခနဲပဲ မြင်လိုက်ရတယ်၊ ချက်ချင်း ပျောက်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မလည်း လူးလဲထပြီး အစ်မ ဆီ ပြေးဖက်လိုက်ရတော့တာပါပဲ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဗိုလ်ကြီးရယ်၊ ကျွန်မ ကြောက်လို့ သေရပါတော့မလို့ ဟု မျက်ကလူးဆန်ပျာဖြင့် ပြောလေတော့သည်။’

ကျွန်ုပ်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်မှာလည်း အထက် လမ်းဆရာတွေ မဟုတ်ကြ။ ထိုကဲ့သို့သော ပရလောကသား များကို ထိထိရောက်ရောက် နှိမ်နင်းနိုင်စွမ်းမရှိ။ တောင်းပန် ပေးရကလွဲပြီး အခြားဘာမှ မလုပ်တတ်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ဇနီးသည်က ပြန်မအိပ်တော့ဘဲ ဘုရား ကျောင်းဆောင်အား အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ သောက်တော် ရေများ ဆက်ကပ်ကာ ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ မေတ္တာဘာ ဝနာပွား၊ မေတ္တာပို့၊ တောင်းပန်ပေး၊ အမျှအတန်းပေးဝေ၊ ဒီလိုနဲ့ မိုးလင်းလာခဲ့ရလေတော့သည်။

သူသူတို့ သားအမိမှာလည်း ရင်တုန်ပန်းတုန် ခြေမကိုင် မိ လက်မကိုင်မိဖြင့် မျက်ရည်ကလေး ဝဲတဲ၊ဝဲတဲနဲ့ ဘာ ဆက်လုပ်လို့ ဘာဆက်ကိုင်ရမည်မှန်း မသိကြ။ မျက်လုံး ကလယ်၊ကလယ်နဲ့ ရှိနေကြသည်။

ကျွန်ုပ်က-

‘ဟဲ့...သူသူ၊ နင်လည်း မျက်နှာသစ်၊ ဘုရားလေးဘာ လေး ရှိခိုးဦးလေ’ဆိုတော့မှ မျက်နှာသစ်ပြီး ဘုရားရှိခိုး လေတော့သည်။

ဘုရားရှိခိုးစာကိုလည်း ကောင်းစွာရပုံမပေါ်။ မည်သို့ ဆိုစေ သူပြောတတ်သလို ဆိုတတ်သလို ပြောဆိုပြီး ရှိခိုး လေတော့သည်။ မရှိခိုးတာနဲ့စာရင် တော်သေးတာပေါ့။

ကျွန်ုပ်က သူ့ကိုကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှ-

‘သူသူ...သူသူ...မင်းရဲ့ဒုက္ခကလည်း မသေးလှပါ လား။ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဘဝကို ရုန်းကန်ပြီး လှုပ်ရှားနေရတာ

နဲ့ပဲ ဘုရားမေ့ တရားမေ့ ဘဝကို ရောက်နေရပြီနဲ့တူတယ်။ ခုပဲကြည့်၊ ဘုရားကို ဦးသုံးကြိမ်ချလိုက်ရုံကလေးနဲ့ တော်နဲ့ လျော်ရီ ဘုရားရှိခိုးတဲ့ ကိစ္စက ပြီးသွားပြီ’

ကျွန်ုပ်သည် ထိုဒုက္ခသည်မ သားအမိနှစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး ဘာကိုဆက်ပြော၍ ဘာကိုဆက်လုပ်ရကောင်း မှန်းပင် ခေခဲ့၍မရနိုင်လောက်အောင် စိတ်တွေက မွန်းကြပ် လှပါတယ်။ နှုတ်ခွဲခွဲ၊ လဲရာသူခိုးထောင်း၊ ကံဆိုးမ သွားရာ မိုးလိုက်လို့ရွာ ဆိုတာ ဒီလိုသားအမိမျိုးကို ဆိုလိုတာပဲ ဖြစ်မည်။

တစ်နှစ်လုံးနီးပါးမျှ သဲသောင်ခုံပေါ်မှာ ဖားရှာ၊ ငါးရှာ သားသတ်၊ ငါးသတ်ဖြင့် တစ်နေ့လုပ် တစ်နေ့စား ရုန်းကန် နေခဲ့ရသည်။ ယခု မိုးတွင်းအခါရောက်တော့ နေစရာက မရှိတော့။ နေစရာမရှိ၍ ကျွန်ုပ်အိမ်ဆီ ပြေးခိုကပ်ပြန်တော့ မမြင်ရတဲ့ ပရလောကသားရဲ့ ခြောက်လှန့်မှုကို ခံရပြန် သည်။ ဪ...ဘဝ...ဘဝ၊ သေတာမှ ခပ်ကောင်းကောင်း ဆိုတာ ဒင်းတို့လိုဘဝမျိုးကို ပြောတာနဲ့တူတယ်ဆိုပြီး ကျွန်ုပ် ၏ စိတ်ထဲက ရွတ်ဆိုနေမိတော့သည်။

နေ့ခင်းသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ဇနီးက ထိုထဲ သို့ ပြောပါသည်။

‘ဒီအိမ်ခြံဝင်းရဲ့ အကြောင်းကို သိတယ်မဟုတ်လား။ ဟိုတုန်းက ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိခဲ့ပြီး အရက်မူးတဲ့သူ တစ်ယောက်က အဲဒီညောင်ပင်ကြီးကို လျှောက်ပြီး သွား လုပ်လို့ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတယ် ဆိုတာလေ။ အခြားလူတွေက တောင်းပန်နေရာပေးပြီး ခုတ်လှဲခဲ့ကြတယ်ဆိုပေမယ့် သူ တို့က သွားချင်မှ သွားမှာပါ။ သွားခဲ့တယ်ဆိုဦးတော့ ခုလို လူနေအိမ် ရှိလာတဲ့အခါ ပြန်လာပြီး ခိုကပ်လို့ လာနေချင် နေကြဦးမှာပါ။ ညောင်ပင်မှာ ရုက္ခစိုးနတ်တွေ နေတယ် တယ်လို့ ဆိုရပေမယ့် အခြားနာနာဘာဝတွေလည်း ခိုကပ် ပြီး နေနိုင်ကြတာပဲလေ။ ရုက္ခစိုးနတ်က နေရာရပြီး ပြောင်း သွားပြီပဲထား၊ အခြားသော နာနာဘာဝ ပရလောကသား တွေက ပြန်ချင်လည်း ပြန်လာမယ်။ တို့များ မမြင်ရတော့ အတပ်မပြောနိုင်ပါဘူး။ တို့များ မိသားစုကိုတော့ ဒုက္ခ ပေးချင်မှ ပေးမှာပေါ့။

တို့က အမြဲတမ်း ဘာသာတရားကို လိုက်စားပြီး မေတ္တာပို့ အမျှအတန်းတွေ ပေးဝေနေတော့ သူတို့ ဘာ ဒုက္ခပေးမှာလဲ။ အဲ...သူသူတို့ကျတော့ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ လှုပ်ရှား လာတိပါတကံကို ကျူးလွန်နေကြရတာလေး၊ အသား

ညီနဲ့ ငါးညီနဲ့တွေကို သူတို့ ခံနိုင်ချင်မှလည်း ခံနိုင်မယ်။ ဒီတော့ ဒီလိုလူမျိုးတွေကို သူတို့မကြိုက်လို့ မနေနိုင်အောင် လုပ်တာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်တယ်။ ခန့်မှန်းခြေနဲ့ ပြောတာပါ ဟူ၍ ပြောလေသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က-

‘အေးပေါ့၊ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။ ဘုရားမသိ တရားမရှိ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ပါဏာတိပါတကံတွေကိုပဲ ကျူးလွန်နေသူတွေ ဆိုတော့’ ဟု ပြောပြီး ကျွန်ုပ်က အနည်းငယ်မျှ စဉ်းစားခန်း ဝင်လိုက်သည်။

ပြီးသည်နှင့်-

‘ဒီလိုလုပ်ပါ။ သူ့ကို နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဘုရားရှိခိုးဖြစ်အောင် စည်းရုံးကြည့်ပါ။ သူ့မှာ ဘုရားရှိခိုးစာ မရရင်လည်း သင် ပေးလိုက်ပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား’ ဟု ပြောလိုက်သော အခါ နီးသည်က သဘောတူပြီး ထိုနေ့မှာပင်စပြီး သင်ပေးပါတော့သည်။

သူ့သူမှာ သေစာရှင်စာလောက်တော့ တတ်ထားပုံရပါသည်။ သူ ‘မဖတ်တတ်သော စာလုံးကို ကျွန်ုပ်၏ နီးအား မေးပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်ကြီးပေး

အလွတ်ကျက်မှတ်ခိုင်းပြီး ညတိုင်း ဘုရားရှိခိုး ပုတီးများကိုပါ စိပ်ခိုင်းစေခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တို့နေအိမ်တွင် တည်းခိုသွားခဲ့ရသမျှ မိုးတွင်းကာလ တစ်လျှောက်လုံးတွင် အခြောက်အလှန့်ခံရခြင်းဘေးမှ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ရပါတော့သည်။

မိုးတွင်းကာလ ကုန်ဆုံး၍ သံသောင်ပြင်သို့ ပြန်တော့မည် ဆိုသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်ကို ထိုင်ပြီး ကန်တော့ရှာပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်ကလည်း ဆုတွေပေးပြီးသောအခါ မှာစရာရှိသည်များကို မှာကြားလိုက်သည်။

‘ဘယ်ကိုရောက်ရောက်၊ ဘယ်မှာနေပြီး ဘာတွေကိုပဲ လုပ်လုပ် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘနဲ့ ဆရာသမားတွေကို နေ့တိုင်း ရှိခိုးပြီးအိပ်ပါ။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းပြီး လိုရာဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝလာနိုင်တာပေါ့။ မဟုတ်လို့ကတော့ ဒီမှာလိုပဲ ခုတင်အောက်ကို ဆွဲချတတ်တဲ့ ပရလောကသားနဲ့လည်း မတွေ့ရဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး’ ဟု ပြောဆိုခြောက်လှန့်ပြီး လွတ်လိုက်ရပါလေတော့သတည်း။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ
ချစ်ဆိုငင်

ဂန္ထီရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc) (လယ်/ပြု ငြိမ်း)

အောင်ကောင်းမြဲ (သာဓကဏ)

ကြံတိုင်းအောင် ဖေဖေဟောခန်းနှင့် နဝင်းယတြာဇာတ်နန်းမှ (၇) နေ့သားသမီးတို့၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ပညာရေး၊ အကြွေးကိစ္စ၊ အတိုက်အခံ ရန် အခန္ဓာကိစ္စအယွက် ကိစ္စအဝဝအတွက် အစွမ်းထက် နဝင်းဇာတ်ယတြာ၊ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့်၊ အန္တရာယ်ကင်း အစီအရင်များ၊ (လက္ခဏာစစ်ဆေး၊ ထိဂဏန်းရွေး၊ အကျိုးပေးအဆောင်နှင့် အလုပ်၊ ဆိုင်လုပ်ငန်း၊ ကလေးအမည်ပေးခြင်း) တစ်နှစ်တာ ဆောင်ရန်၊ ဧရာဝတီရန် ဟောစာတမ်းရေးပေးခြင်းတို့ကို အထူးဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။ နယ်မှ ဟောစာတမ်းမှာပါက ညက်ပူဇော် (၁၈၀၀၀) ကျပ် ကြိုတင်ပေးပို့ပါ။

ဟောခန်းလိပ်စာ - (၁၇) အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊ (၇) အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာဓကတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

• ၀၉ ၄၂၀၀ ၄၇၈၆၉

(အဝေးမှ ယာရောက်ပါက ကြိုတင်ဖုန်း ဆက်သွယ် ရတ်ချိန်းယူပါ။)

လမ်းညွှန် - ၃၅၊ ၆၅၊ ၃၂၊ ရွှေညောင်ညို(၂)၊ ၄၈၊ ၅၇ အထူး၊ ၁၇၃၊ ၂၁၆၊ ၄၆(စိမ်း)၊ ၁၁၁၊ ၁၄၆၊ ၁၀၄၊ ၁၀၇၊ ၈၉၊

တာမွေ-ကျောက်တန်း၊ ကားများစီး ၈ ဝိတ်မှတ်တိုင်ဆင်း၊ ၃၄၊ ၆၂ စီး မဃာရုံမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

နေ့စဉ် - နံနက်(၈)နာရီမှ (၂)နာရီအထိ (ပုဒ္ဒဟူးနေ့တိုင်း နားသည်)

အင်မတန်မှ ချမ်းအေးလှသော ဆောင်းဥတု၏ နေလယ်ဘက်အချိန်ဖြစ်သည့် နေမွန်းတည့် (၁၂)နာရီထိုးချိန် ရောက်နေသော်လည်း အအေးဓာတ်က မလျော့သေး။ ကျွန်ုပ်သည် စာရေးချင်သော်လည်း စိတ်မပါလှသောကြောင့် စာအုပ်စင်ပေါ်က ကြုံရာစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဆွဲယူ၍ ဖတ်နေလိုက်သည်။

စာဖတ်၍ တစ်မျက်နှာမကုန်မီ ကျွန်ုပ်၏အိမ်ရှေ့သို့ စာပို့လုလင်တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

စာပို့လုလင် - 'စာခင်ဗျ။ လက်မှတ်ထိုးယူပါ'
ကျွန်ုပ် - 'လက်မှတ်ထိုးရမယ်၊ ဟုတ်လား။ ဘာစာများပါလိမ့်'

စာပို့လုလင် - 'မှတ်ပုံတင်စာပါ'
ကျွန်ုပ်သည် လက်မှတ်မထိုးမီ စာအိတ်ပေါ်က လိပ်နှင့် ပေးပို့သူ၏လိပ်စာကို ကြည့်လိုက်သည်။ စာလက်ခံတော့ ကျွန်ုပ်အမည်နှင့် လိပ်စာဖြစ်၍ ပေးပို့သူအမည်မောင်သန်းအောင်၊ ကန်ပတ်လမ်း၊ ဖားကန့်မြို့ဖြစ်သည်။

ဘယ်က မောင်သန်းအောင်လဲ။ ဖားကန့်မှာ ငါ့အထဲက မောင်သန်းအောင်ဆိုတာ မရှိပါဘူးဟု စဉ်းစားမိသည်။

လက်မှတ်မထိုးဘဲ စာကိုကိုင်၍ စဉ်းစားနေသော ကျွန်ုပ်အား စာပို့လုလင်က အူကြောင်ကြောင်အမူအရာနှင့် ကြည့်နေသောကြောင့် ငါ့စာမို့လို့ ငါ့လိပ်စာတပ်ထားတာ

မောင်မြင့်မား

(ဒိုလ်ကလေး)

ထူးဆန်းသော စာတစ်စောင်

နောက်မှပဲ ကြည့်ရှင်းတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ စာလက်ခံ ပေါ်တွင် လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်တော့သည်။

စာပို့လုလင်ကလေး ထွက်သွားသည်အထိ ကျွန်ုပ် သည် စာကိုကိုင်ကာ ဝိုင်နေဆဲ။ ဘယ်က မောင်သန်းအောင် လဲ။ ကျွန်ုပ် စဉ်းစားမရ။ စာအိတ်က စာအတော်များဟန် တူသည်။ ခပ်ထူထူဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် စာရေးသက် သုံးဆယ်ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း တစ်ခါမှမျှ မိတ်ဆက်စာ လည်း မလာဖူးသောကြောင့် စာအိတ်ကို နီးရာစီရိုတစ်လုံး ပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်လုပ်ချင်သော စာရေး၊ စာဖတ် အလုပ်လည်း ရာသီဥတုချမ်းအေးလွန်း၍ မလုပ်ချင်သောကြောင့် အိပ်ရာ ထဲတွင် ဝင်၍ ကွေးနေလိုက်တော့သည်။ ဗီရိုပေါ်ကစာကို လည်း မေ့ထားလိုက်တော့သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် ၏ ဇနီးသည်က ဖုန်တက်နေသော ဗီရိုကို ဖုန်သုတ်ရင်း စာအိတ်ကို လက်နှင့်တိုက်မိကာ စာအိတ်က ကြမ်းပေါ်သို့ ဘုတ်ခနဲ ကျလာသည်။

ထိုအခါ -

ဇနီးသည် - 'ဒါ ဘာစာအိတ်လဲ'

ကျွန်ုပ် - 'မသိပါဘူးကွာ။ ဖားကန့်က ပို့လိုက်တာ တဲ့။ ငါ့အသိထဲမှာ သန်းအောင်ဆိုတာလည်း တစ်ယောက် မှ မရှိပါဘူး'

ဇနီးသည် - 'ရှင်စာတွေဖတ်ပြီး ရှင်ကို လေးစားလို့ ရှင်ကို ဂိုက်ဆံသုံးဖို့ ငွေထည့်ပေးလိုက်တဲ့ စာအိတ်ဖြစ်နေရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ'

ကျွန်ုပ် - 'မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ။ ဖြစ်နိုင်ရင်တောင် ငွေပို့တာ စာအိတ်နဲ့ ပို့ပါ့မလား။ မနီနီအော်ဒါနဲ့ ပို့မှာပေါ့'

ဇနီးသည် - 'ဒါဆိုရင် တကယ်လို့ ငွေတွေဖြစ်နေရင် ကျွန်မကို တစ်ဝက်ပေးမလား'

ကျွန်ုပ် - 'အေး...ယူကွာ'

ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည်က လက်မြန်ခြေမြန်နှင့် စာအိတ်ကို ဆုတ်ကာ ဖောက်လိုက်တော့သည်။ ကျွန်ုပ်က ခပ်ဝေးဝေး မှ ထိုင်ကြည့်နေသည်။ စာအိတ်ထဲကငွေတွေတော့ ထွက် မလာ။ လျှောက်လွှာစာရွက်နှင့် ရေးထားသော စာတွေ အထပ်လိုက် ထွက်လာသည်။ ဇနီးသည်က စာကို သေသေ ချာချာဖြန့်ကာ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စာကို တစ်လုံးချင်း ဖတ်နေပါတော့သည်။

(ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်သည် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကို မြန်မာစာနှင့်

ရထားသူဖြစ်သော်လည်း မျက်မှောင်ကြုတ်၍ တစ်လုံးချင်း ဖတ်နေခြင်းမှာ စာထဲက သတ်ပုံများ၊ စာသွားစာလာ အထားအသိုများ လွဲမှားနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း နောက် မှသိရသည်။ ဤကား စကားချပ်)

သူ တစ်လုံးချင်းဖတ်နေသောစာများကို နားထောင်ပြီး တစ်မျက်နှာခန့်အရောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် စာကို စိတ်ဝင် စားသွားသောကြောင့် အောက်ဖော်ပြပါ ထူးဆန်းသောဖြစ် ရပ်မှန် ဂမ္ဘီရဆန်ဆန်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

သူ၏စာသည် သတ်ပုံမှားခြင်း၊ အစီအစဉ် အထား အသို မှားခြင်းတို့ကြောင့် စာဖတ်သူများ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မည်စိုး၍ စာ၏အသွားအလာ မပျက်စေဘဲ မူရင်းစာ အတိုင်း ကျွန်ုပ် ဆီလျော်အောင် ပြန်လည်ရေးသားတင်ပြ အပ်ပါသည်။

သို့

ဆရာခင်ဗျာ..

ကျွန်တော့်စာကို ဖတ်လိုက်ရတော့ ဆရာ သိပ်အံ့ဩ နေမယ်။ ကျွန်တော် သန်းအောင်ဆိုတာလည်း ဆရာ ဘယ် က သန်းအောင်လဲဆိုတာ စဉ်းစားမရဖြစ်နေမယ်။ လွန်ခဲ့ တဲ့ နှစ်အစိတ်ကျော်လောက်က ညဘက် လက်ဖက်ရည် ဆိုင် ထိုင်ကြရင်း ဆရာသူငယ်ချင်း မောင်မောင်အေး(ကော့ သောင်းမှာ စက်လှေလိုက်ရင်း နောက် အဖမ်းခံရ၊ နောက် ရောဂါတစ်ခုနဲ့ သေသွားတဲ့ မောင်မောင်အေးပါ) ဒါဆိုရင် ဆရာ စဉ်းစားလို့ရပြီ ထင်တယ်။ အဲဒီ မောင်မောင်အေးနဲ့ လိုက်လာရင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လက်ဖက်ရည်သောက် ကြတော့ အဲဒီအချိန်က ရည်းစားပူမိနေတဲ့ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ရဲ့ ခံစားချက်တွေကို ရင်ဖွင့်ရင်း ကျွန်တော့်ရည်း စားကပေးတဲ့ ဓာတ်ပုံကလေးကို ဆရာ့ကို ထုတ်ပြခဲ့တယ်။ အဲဒီဓာတ်ပုံကလေးက မျက်နှာတစ်ခြမ်းပဲပါတဲ့ လိုင်စင် ဓာတ်ပုံကလေးပါ။ ဒါဆိုရင် ဆရာ သတိရလောက်ပြီ ထင် ပါတယ်နော်။

(မှန်ပါသည်။ သူ့စာကို ဖတ်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ဆီ စာရေးသော သန်းအောင်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ သတ်ရသွား ပါပြီ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်ုပ်အပါအဝင် ကမ္ဘာပေါ် တွင်ရှိသော လူအားလုံးသည် ကိုယ့်ချစ်သူကို အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံပေးလျှင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လှလှပပကလေးအပဲ ပေးကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ယခု မောင်သန်းအောင်သည်

သူချစ်သူကပေးသော ဓာတ်ပုံကို ထုတ်ပြသောအခါ ဓာတ်ပုံက မျက်နှာတစ်ခြမ်းပဲ ပါသည်။ တစ်ခြမ်းမပါ။ တစ်ခြမ်းကို ကတ်ကြေးနှင့် ဖြတ်ထားသည်။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိပါ။ ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် ချစ်သူက ဓာတ်ပုံတစ်ခြမ်းသာ အပေးခံရသူသည် မောင်သန်းအောင်တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုဓာတ်ပုံဖတ်ပြီး မောင်သန်းအောင်ကို ချက်ချင်းသတိရလိုက်ပါသည်။ ဤကား ကားချပ်)

အဲဒီမှာ တွေ့ပြီးကတည်းက ဆရာ ကျွန်တော့်ကိုပြောတဲ့ စကားတွေရယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ အကြံအစည်တွေရယ်၊ နောက် ဆရာရေးတဲ့စာတွေရယ် ကျွန်တော်ဖတ်ပြီး ဆရာကို လေးစားသွားတယ်။ ဒီနေ့အထိပါပဲ။ ဒါကြောင့် မို့လည်း နှစ်ပေါင်းအဲဒီလောက်ကြာတာတောင် ဆရာကို သတိရလို့၊ နောက်ပြီး ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံကို ဆရာကို ပြောပြချင်လို့ပါ။ မောင်မောင်အေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆရာနဲ့ ကျွန်တော် ရင်းနှီးသွားပြီးနောက် ကျွန်တော်လည်း မိဘတွေ အလုပ်ပြောင်းရွှေ့ရာ ရခိုင်ဘက်ကို ရောက်သွားတယ်။ ကျွန်တော့်ချစ်သူနဲ့လည်း အကြောင်းကြောင်းသော အကြောင်းတွေကြောင့် လွဲခဲ့ရတယ်။ ရခိုင်ကိုရောက်တော့လည်း ဆရာစာတွေကို မကြာခဏဖတ်ရတယ်။ ရင်းနှီးတဲ့လူတွေကို တောင် စာအုပ်ထုတ်ပြပြီး ဆရာနဲ့ သိကျွမ်းတဲ့အကြောင်းကြားရသေးတယ်။

တစ်နေ့မှာပေါ့ ဆရာရယ်... ကျွန်တော့်မိဘတွေနဲ့ ဘေးအိမ်က မိသားစုနဲ့ စကားများကြတယ်။ မကြာခဏလည်း များနေကျပါ။ အဲဒီနေ့မှာ ကျွန်တော့်ထက် အသက်ကြီးတဲ့ အဲဒီမိသားစုထဲက သားအကြီးဆုံးလူက ကျွန်တော့်အဖေကို လက်သီးနဲ့ ထိုးလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကျွန်တော်လည်း အဖေကို လုပ်ရဟိုမလားဆိုပြီး စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့ အနားမှာရှိတဲ့ သစ်သားချောင်းတစ်ခုနဲ့ တစ်ချက်ပဲ ခေါင်းကိုရိုက်လိုက်တာ အဲဒီလူဟာ လဲကျသွားပြီး နောက်ဆုံး သေသွားတယ်ပေါ့ ဆရာရယ်။ အဲဒီလူသေမှုနဲ့ ကျွန်တော် ထောင်ကျခဲ့တယ်။

ဒေါသကြောင့် တစ်ချက်ပဲရိုက်လိုက်လို့ အပြစ်တော့ ပေါ့ပါတယ်။ စစ်တွေထောင်ထဲမှာ (၂)နှစ်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် လူငယ်လေးတစ်ယောက်နဲ့ ခင်သွားတယ်။ အသက်က (၂၀)လောက်ပဲရှိမယ်။ အသားဖြူဖြူ ချောချောလေး။ သူ့ရုပ်ရည်နဲ့ ထောင်ထဲရောက်စရာ အကြောင်းမရှိ

ဘူး။ ပြောပုံဆိုပုံ၊ နေပုံထိုင်ပုံကလည်း ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးလေး။ အမှုကတော့ လူသတ်မှုပဲ။

ဆရာကိုပြောချင်တဲ့ စိတ်ဝင်စားစရာ ဇာတ်လမ်းတော့ အဲဒီနေ့ရာက စတာပဲ။ လူ့ဘဝမှာ အမှတ်မထင်ကြ တွေ့ရတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ အများကြီးပဲနော် ဆရာ။ ဆရာလည်း စာရေးနေတာ သိပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ထောင်ကျဖူးတဲ့ ကျွန်တော်တို့လို လူမျိုးတွေကတော့ ထောင်ထဲထူးဆန်းတဲ့ဇာတ်လမ်းတွေ အများကြီးရတယ်။ အထူးသဖြင့် ဆရာလို စာရေးတတ်ရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က စာမရေးတတ်လို့ တတ်သရွေ့၊ မှတ်သရွေ့ရေးပြီး ဆရာဆီ ပို့ရတာပါ။

ကျွန်တော် လေကြောရှည်သွားပြီ ဆရာ။ လိုရင်းဆို ပြောပါမယ်။ အဲဒီ ကျွန်တော်နဲ့ ခင်မင်သွားတဲ့ လူငယ်ကလေးက သူ့နာမည်က အောင်သာဇံတဲ့။ သူ့ဇာတိက တောင်ကုတ်ကပါ။ သူ့မိဘတွေက သူငယ်ငယ်ကလေးကတည်းက ဆုံးသွားကြတာ ကြာပြီ။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမလေးယောက်ရှိတယ်။ သူက အငယ်ဆုံး။ သူ့အစ်မကြီး နှစ်ယောက်ရော၊ အစ်ကိုကြီးရော အားလုံး အိမ်ထောင်နဲ့ပဲ။ သူ့အစ်မတစ်ယောက်နဲ့ အတူနေရင်း အစ်မက သူ့ကို ကျောင်းထားပေးတယ်။

အတန်းပညာ ခြောက်တန်းလောက်ပဲ သင်ခဲ့ရတယ်။ သူက သင်ချင်ပေမယ့် သူ့အစ်မကြီးက စီးပွားရေးမမြဲလည်တော့ ကျောင်းဆက်မထားနိုင်ခဲ့ဘူး။ သူ(၁၅)နှစ်သားလောက်မှာ အသက်ငါးဆယ်ကျော် ခြောက်ဆယ်နီးပါးလောက်ရှိတဲ့ မုဆိုးမကြီးတစ်ယောက်က သူ့ကိုချစ်လို့ဆိုပြီး မွေးစားတယ်။ အဲဒီမိန်းမကြီးက လယ်တွေတော်တော်များများပိုင်တယ်။ ငွေတိုးပေးစားတယ်။ သားသမီးလည်း တစ်ယောက်မျှမရှိဘူး။ တော်တော်လည်း ချမ်းသာတယ်။ အောင်သာဇံကို တရားဝင်စာချုပ်စာတမ်းနဲ့ အမွေစားအမွေခံအဖြစ် မွေးစားထားတယ်။

အောင်သာဇံကလည်း သူ့အပေါ် အလိုလိုက် အံ့အတာခံ၊ အမွေတွေလည်း ပေးထားတော့ သူသုံးချင်သလို သုံး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရတော့ ပျော်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်သာဇံ (၁၈)နှစ်သားလောက်မှာ လူသတ်မှုနဲ့ ထောင်ကျတယ်။ သူသတ်တာပါလို့လည်း ဝန်ခံတယ်။ သူသတ်တာ ဘယ်သူလဲဆိုတော့ သူ့ကိုမွေးစားတဲ့ မိန်းမကြီးကိုသတ်တာ။ အံ့ဩစရာမကောင်းဘူးလား ဆရာ။

ကိုယ့်ကို အမွေတွေပေးထားပြီး သားသမီးလိုချစ်ခင်
အလိုလိုက်တဲ့ ကျေးဇူးရှင်လိုလူကို သတ်တာဆိုတော့ အံ့ဩ
စရာပေါ့။ သူနဲ့ မရင်းနှီးခင်က သူ့အကြောင်းကို ထောင်
သားအချင်းချင်း ပြောကြတယ်။ ကျွန်တော်သိရသလောက်
သူ အဲဒီမိန်းမကြီးကိုမသတ်ခင် သုံးလေးလလောက်ကစပြီး
ငေးငေးဝိုင်းဝိုင်းဖြစ်နေရာက သရဲပူးသလိုလို၊ နတ်ပူးသလိုလို
ခဏ၊ ခဏဖြစ်တယ်။ ပါးစပ်ကလည်း ပြောချင်ရာတွေပြော
တယ်။ ပယောဂထင်လို့ သူ့ကိုမွေးစားတဲ့ ကျေးဇူးရှင်မိန်းမ
ကြီးက တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဆရာတွေနဲ့ ခေါ်ပြတယ်။ အင်္ဂလိပ်
ဆရာဝန်တွေနဲ့လည်း ကုတယ်။ မထူးခြားဘူး။

တစ်ရက်မှာ အောင်သာဇံက ညဘက် အပြင်က ပြန်
လာပြီး တံခါးဖွင့်ပါဦးလို့ အပြင်ကနေ လှမ်းခေါ်လိုက်
တယ်။ လှမ်းခေါ်သံကို ပတ်ဝန်းကျင်ကအိမ်တွေ မအိပ်ကြ
သေးတော့ ကြားလိုက်ကြတယ်။ သိပ်မကြာဘူး၊ စူးစူး
ဝါးဝါး အော်သံကြားလို့ ဘာဖြစ်တာလဲဆိုပြီး ပတ်ဝန်းကျင်
က လူတွေက သွားကြည့်တော့ လက်ထဲမှာ သွေးစွန်းနေတဲ့
ဓားမြှောင်ကြီးကိုကိုင်ပြီး ငိုနေတဲ့ အောင်သာဇံကို တွေ့
လိုက်ကြရတယ်။

သူ့ကိုမွေးစားတဲ့ မိန်းမကြီးကတော့ သွေးအိုင်ထဲမှာ
သေနေပြီ။ ညတွင်းချင်းပဲ သူ့ကို ရဲတွေက လာမမ်းသွားကြ
တယ်။ ရဲစခန်းရောက်တော့ သူသတ်တာပါ။ အခုကိုင်ထား
တဲ့ဓားနဲ့ ထိုးတာပါလို့ ဝန်ခံတယ်။ ဘာကြောင့်သတ်ရသလဲ
ဆိုတော့ သူ့ကို တံခါးလာဖွင့်ပေးတဲ့ မိန်းမကြီးမျက်နှာကို
မြင်လိုက်တာနဲ့ အလိုလိုသတ်ချင်စိတ်ကပေါ်လာလို့ တံခါး
မ ကြီးအပေါ်က တန်းပေါ်မှာ သူသိမ်းထားတဲ့ဓားကိုယူပြီး
ရင်ဘတ်ကို သုံးချက်ဆင့် ထိုးချလိုက်တယ်။ သတ်ပြီးမှ
ဓားကိုင်လျက်က ငါ ဘာဖြစ်လို့ ဓားနဲ့ထိုးလိုက်တာလဲ
ဆိုတာ သူ စဉ်းစားမရဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီထိုးလိုက်တဲ့ဓားက
တစ်ချိန်က သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တောထဲမှာ အမဲလိုက်
သွားရင် တောထဲက ကောက်ရလာခဲ့တဲ့ဓား။ အဲဒီဓားကို
ကောက်ရတုန်းကလည်း အိမ်ရောက်တာနဲ့ သူ့ကို မွေးစားတဲ့
မိန်းမကြီးမျက်နှာကို မြင်လိုက်တာနဲ့ ဓားနဲ့ထိုးချင်စိတ်က
ပေါက်လာလို့ အလွယ်တကူ တံခါးမကြီးအပေါ် တန်းပေါ်
ကို တင်ထားလိုက်တာပါတဲ့။

ရဲစခန်းမှာရော တရားရုံးမှာရော သူ အဲဒီလိုပဲ အစစ်
ခံခဲ့တယ်။ အဲဒါနဲ့ အခုလို ထောင်ထဲရောက်လာတာပေါ့
ဆရာရယ်။

အံ့ဩစရာမကောင်းဘူးလား ဆရာရယ်နော်။ သူနဲ့
ကျွန်တော် သိပ်ရင်းနှီးသွားတော့လည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ ကျွန်
တော့်ကို ပြောခဲ့တယ်။

အဲဒါဆိုရင် အံ့ဩစရာမကောင်းတဲ့ ဂန္တီရဆန်ဆန်ဇာတ်
လမ်းကလေး ရပြီနော် ဆရာ။ ဇာတ်လမ်းက ဒီမှာတင်
ပြီးရင်လည်း ပြီးလို့ရတယ်။ ဆရာအရေးအသားနဲ့ဆိုရင်
ပိုကောင်းတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ရမယ်။

ဒါပေမဲ့ ဇာတ်လမ်းက မပြီးသေးဘူး ဆရာ။ ကျွန်
တော် ထောင်ကျခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံအရ တရားခံတွေဟာ
ရဲတွေရှေ့မှာ၊ တရားသူကြီးရှေ့မှာ ဘာတွေပြောခဲ့၊ ပြောခဲ့
ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ သူပြောတဲ့အဖြစ်မှန်
မဟုတ်ဘူးဆိုတာက သူသတ်တာမဟုတ်ဘူး ပြောတာ
မဟုတ်ဘူး၊ အမှန်တကယ် သူသတ်တာပဲ။ ဘာကြောင့်
သတ်တာလဲဆိုတော့ သူ့ကိုသတ်မှာစိုးလို့ သူက အရင်
လက်ဦးအောင် သတ်တာတဲ့။ သူ့ကိုသိပ်ချစ်တဲ့ မွေးစား
ထားတဲ့ ကျေးဇူးရှင်မိန်းမကြီးက သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ သတ်မှာ
စိုးသလဲဆိုတော့ သူရည်းစားထားတာကို သိသွားလို့ပါတဲ့။
အောင်သာဇံကို သူရည်းစားနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုရင် သတ်
မယ်လို့ကြိမ်းထားတယ်။ အောင်သာဇံကိုသတ်ပြီးရင် သူ
ကိုယ့်သူလည်း သတ်သေမယ်လို့ ခဏ၊ ခဏပြောတယ်။
တကယ်လည်း လုပ်မယ်ဆိုတာ သူသိတယ်။

ထောင်ထဲရောက်တော့ ထောင်သားအချင်းချင်းကျ
တော့ မှန်တာကို ထုတ်ဖော်ပြောတတ်ကြတယ်။ အခုလည်း
အောင်သာဇံနဲ့ကျွန်တော် ခင်မင်ရင်းနှီးလာလို့ အထက်ပါ
အတိုင်း သူ့ဇာတ်လမ်းကို ကျွန်တော်
သိရပေမယ့် သူ တစ်ကြိမ်မှာ
ကျွန်တော့်ကို ပြောခဲ့တဲ့
စကား ရှိတယ်။

အဖြစ်မှန် မဟုတ်ဘူးတဲ့။ ကျွန်တော် အံ့သြသွားတယ်။

ကျွန်တော်ရေးတဲ့ စာအပေါ်က အပိုဒ်အတိုင်းဆိုရင် ဆရာအတွက် အံ့သြစရာ၊ ဂမ္ဘီရဆန်ဆန် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် တော့ ရပြီလို့ ကျွန်တော်က တွက်ထားတာ။ အဲဒီဇာတ်လမ်း က အဖြစ်မှန်မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဆရာ မရေးနဲ့ဦး။ သူပြော တာ နားထောင်ပြီး ကျွန်တော် ဆက်ရေးပြပါ့မယ်။

အဲဒီအဖြစ်မှန်ကို သူလုပ်ဇာတ်ခင်းပြီး ဖြောင့်ချက်ပေး ထားတာ။ အမှန်အတိုင်း ဖြောင့်ချက်ပေးရင်ရော မရဘူး လား။ ရတယ် ဆရာ။ ဒါပေမဲ့ သူ အမှန်အတိုင်း မပြော တာက လျှို့ဝှက်ချက်ကလေးတစ်ခု ရှိသေးတယ်။ ဒါက ကျွန်တော့်ကို အစ်ကိုတစ်ယောက်လိုခင်လို့ ရင်းနှီးလို့ ဖွင့် ပြောတာနော်။ တခြားလူတွေကို သူ မပြောဘူး။ အဲဒီလျှို့ ဝှက်ချက်က ဘာလဲဆိုတော့ သူ့ကိုမွေးစားတဲ့ ကျေးဇူးရှင် ကြီးဟာ သူငယ်ငယ်ကစပြီး မွေးစားတုန်းကတော့ (၅၂၈) သွယ်ဖြူစင်သည့် မိဘမေတ္တာနဲ့ အမှန်တကယ် ချစ်တာပါ ပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ တစ်မျိုးပြောင်း လာတယ်။

ကိုယ်တစ်သက်လုံး မွေးလာခဲ့တဲ့ကြက်ကို တစ်မနက်

တည်းမှာ ရိုက်သတ်ပြီး ချက်စားလိုက်တယ်ဆိုတဲ့စကားကို သူသိလာတဲ့အချိန်မှာ အချိန်အတော်နှောင်းနေပြီ။ နောက် တစ်ချက်က သူ့အပေါ်ကို စိတ်ပြောင်းချစ်လာတဲ့ ချစ်တဲ့သူ ဟာ သူ့ကျေးဇူးရှင်ဆိုတာ သူသိလာတယ်။ အဲဒါတွေ သိ လာပြီး ငြီးငွေ့နေချိန်မှာ သူနဲ့သက်တူရွယ်တူ ချစ်သူတစ် ယောက် သူ ရလာခဲ့တယ်။ အဲဒါလည်းသိသွားရော အဘွား ကြီးက ယမ်းပုံမီးကျ ဖြစ်သွားရော။

အဲဒါကြောင့် သူ လုပ်ဇာတ်ခင်းပြီး ဖြောင့်ချက်ပေးခဲ့ တာပါတဲ့။ သူ့ကျေးဇူးရှင်လည်း သိက္ခာမကျအောင်၊ အဖြစ် မှန်တွေလည်း လူမသိအောင်ပေါ့ ဆရာ။

ဇာတ်လမ်းကတော့ ဒီမှာ တကယ်ဆုံးပြီဆရာ။ ကျွန် တော်က စာရေးတတ်တော့ ဆရာလိုသလို ပြုပြင်သုံးပါ ဆရာ။

မောင်သန်းအောင်

အမှန်တကယ်လည်း သူ့စာအရည်ကြီးကို ကျွန်ုပ်ဖတ် ကောင်းအောင် ပြင်ဆင်၍ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်အောင် သုံးခဲ့ရပါသည်။

မောင်မြင့်မား(ဗိုလ်ကလေး

NH **နေရှင်နယ် (မိသားစု)** **NH**

ဗီဒီယို၊ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးရေး

- ❑ အလှူမြင်ကားဗွဲ့၊ မွေးနေ့မင်္ဂလာ၊ အခြားအထူးဖွယ်တစ်မျိုး၊ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာနှင့် ဓာတ်လမ်းသံချင်းများ (MTV) လက်ခံရိုက်ကူးပေးခြင်း။
- ❑ Video Tapeများအား VCD, DVD ပြုလုပ်ပေးခြင်း။
- ❑ ဓာတ်ပုံများအား VCD, DVD Slide Show ပြုလုပ်ပေးခြင်းများကို မိမိဆွေတို့၏မိတ်တိုင်ကျ လက်ခံဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

ချိုဒိုင် (ချော့ဇေဒိုင်) ဖုန်း- 09 51 27772
09 55 06850

ဝင်းဒိုင် (ချော့ဇေဒိုင်) ဖုန်း- 09 44 853972
09 42 102288

ဒီဇင်ဘာလ နောက်ဆုံးရက်သတ္တပတ်တွင်ဖြစ်သည်။

ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး ဖာသာဟေး(လ်)သည် သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ထဲက ကောက်နုတ်ချက်များ ထုတ်လျက်ရှိသည်။

‘အောင်မယ်လေး..ဖာသာဟေး(လ်)ရေ၊ သနားစရာ စက္ကီးရားကြီး သေသွားပြီတဲ့။ လုပ်ကြပါဦး’

ဘုရားရှိခိုးကျောင်း အလုပ်သမကြီးသည် ထိတ်လန့်တကြား အသံကုန်အော်ဟစ်ရင်း စာဖတ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

‘ဘာဖြစ်တယ်။ စက္ကီးရားဘိုးဝဲ(လ်) ဟုတ်လား။ နင် ပေါက်တက်ကရတွေ လျှောက်အော်မနေနဲ့။

မနေ့ကပဲ သူ့ကို တွေ့ခဲ့သေးတယ်’

ဖာသာဟေး(လ်)က လှမ်းငေါက်လိုက်သည်။

‘အဲဒါ ကျွန်မ သိပါတယ် ဖာသာရဲ့။

ဒါပေမဲ့ တကယ် ဖြစ်တာရှင့်။

ခေါင်းလောင်း ထိုးဖို့သွားတဲ့ ကျောင်းစာရေး

မစ္စတာဝစ်ကင်နဲ့ လမ်းမှာ တွေ့လို့ သိခဲ့ရတာ။ မကြာ

ခင် ခေါင်းလောင်းသံ ကြားရလိမ့်မယ်။

ဟော..ဟော..နားထောင်ကြည့်လိုက်’

သူမ စကားမဆုံးမီတွင်ပင် အသုဘအထိမ်းအမှတ် ခေါင်းလောင်းထိုးလိုက်သံက တစ်ရွာလုံး ကြားလောက်

အောင် မှန်မှန်လေးလေး

ကြီး ထွက်ပေါ်လာ

တော့သည်။ ဖာသာ

ကျော်ဇော
(စားတုန့်)
တစ္ဆေအသေါ်မှားခဲ့သည့်
သားအမိ

ဟေး(လ်)သည် ရုတ်တရက် ထရပ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ကြောက်စရာပါပဲလား။ သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ မနွေကပဲ စက္ကီးရားကို ဒေါင်ဒေါင်မြည်ကြီး တွေ့လိုက်ရသေးတယ်။ ချက်ချင်းကြီး၊ မြန်လိုက်တာ’

‘ဟုတ်ပါ၊ ဖာသာရယ်၊ သနားစရာ စက္ကီးရားကြီးဟာ ရုတ်တရက် ပြင်းထန်တဲ့ဝေဒနာ ခံစားရပြီး ချက်ချင်းသေသွားတာလို့ မစ္စတာဝစ်ကင်က ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူမိသားစုကလည်း မြန်မြန်သဂြိုဟ်ချင်ကြတယ်တဲ့’

‘ဟုတ်ပြီ..ဟုတ်ပြီ၊ မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)နဲ့ မစ္စတာဂျိုးဇက်တို့ကို သွားမေးမှဖြစ်မယ်။ ငါ့ကုတ်အင်္ကျီနဲ့ ဦးထုပ် သွားယူပေးစမ်း။ နေဦး၊ မစ္စတာဝစ်ကင်ကိုလည်း ခေါင်းလောင်းထိုးပြီးရင် ငါနဲ့ လာတွေ့ဖို့ သွားပြောလိုက်’

နောက်တစ်နာရီခန့်အကြာ။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသို့ ဖာသာဟေး(လ်) ပြန်ရောက်လာသည်။ အသင့်စောင့်နေသည့် မစ္စတာဝစ်ကင်ကို ခရီးရောက်မဆိုက် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

‘မင်းလုပ်စရာတွေ အများကြီးရှိတယ် ဝစ်ကင်ရေ၊ အချိန်လူပြီး လုပ်ရမှာကွ’

‘အိုကေ ဖာသာ၊ မဟုတ်မှလွဲရော မိသားစုသင်္ချိုင်း ဖွင့်ခိုင်းမလို့ မဟုတ်လား’

‘နီး..နီး..လုံးဝမဟုတ်ဘူး။ သူ့ကို အဲဒီမှာ မမြှုပ်ဖို့ စက္ကီးရား မသေခင်က မှာသွားတယ်တဲ့။ တို့ကျောင်းဝင်းထဲမှာတူးပြီး မြှုပ်စေချင်တာတဲ့ကွ’

‘နေ..နေပါဦး ကိုယ်တော်ရဲ့၊ ကျွန်တော် နားကြားမလွှဲလောက်ပါဘူး။ ဂူမသွင်းဘဲ တွင်းတူးမြှုပ်ရမယ်လို့ ကိုယ်တော် ပြောလိုက်တယ်နော်။ ဒီစက္ကီးရားကြီးကတော့ သူ့စကားသူ အဓိပ္ပာယ်မှ သိရဲ့လားဗျာ’

‘ဟုတ်တယ် ဝစ်ကင်ရေ၊ အဲဒါကြီးက အတော်ထူးဆန်းနေတယ်။ နို့ပေမယ့် သူ ဘာမှမဖြစ်ခင်ကတည်းက အဲဒီအတိုင်း ပြတ်ပြတ်သားသား မှာသွားတယ်လို့ သူ့သား အဲ..သူ့မယားပါသား မစ္စတာဂျိုးဇက်က ပြောပြတာကွ။ လေဟာပြင်က မြေသန့်သန့်မှာပေါ့ကွာ။ မင်းသိပြီးသားပါ။ စက္ကီးရားကြီးက မထင်တာတွေ လုပ်တတ်တယ်လေ။ ဒီကိစ္စ ငါ့ကိုတော့ ပြောမသွားခဲ့ဘူး။ ပြီးတော့ ရှိသေးဇာယ်ကိုယ့်လူရေ၊ အခေါင်းလည်း မသွင်းရဘူးတဲ့’

‘အလိုလေးလေး..သူသေရင် အခေါင်းစပ်ဖို့ ပျဉ်

ကောင်းကောင်းတွေကို သုဘရာဇာ မစ္စတာရိုက်က ကြိုပြီး စုထားခဲ့တာ ကြာပြီ။ ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာတဲ့’

‘ဘယ်တုတ်နိုင်မှာလဲကွာ။ ဒါက သူ့ဆန္ဒပဲ။ ပြည့်ဆည်းပေးရတော့မှာပေါ့။ မနက်ဖြန် ညဆယ်နာရီအိမ် ကျင်းတူးခိုင်းပြီး အားလုံးအသင့်ပြင်ထားပေတော့။ မစ္စတာရိုက်ကိုလည်း မီးတွေဘာတွေ ဆင်ထားခိုင်းလိုက်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကိုယ်တော့အမိန့်အတိုင်း အကောင်းဆုံး စီရင်လိုက်ပါ့မယ်။ စိတ်ချပါ။ ဒါနဲ့ ရွာထဲက အမျိုးသမီးတွေကို အလောင်းပြင်ဖို့ ခေါ်ထားရဦးမလား’

‘မလိုဘူးကွ။ ပြောတဲ့အထဲမှာ အဲဒီကိစ္စမပါဘူး။ ငါ့မနေပါနဲ့ကွ။ လိုအပ်ရင် မစ္စတာဂျိုးဇက် စီစဉ်ပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ မပါလည်း မင်းကြည့်လုပ်တတ်ပါတယ်ကွာ။ ကဲ..ဂွတ်နိုက် ဝစ်ကင်ရေ’

ဖာသာဟေး(လ်)သည် နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးမှ စကားဆက်လိုက်သည်။

‘အင်း..ငါလည်း ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရဲ့ သဂြိုဟ်တဲ့မှတ်တမ်း ရေးရဦးမယ်။ စက္ကီးရားရဲ့ နာမည်ကို ရေးရလိမ့်မယ်လို့ လုံးဝမထင်မိခဲ့ပါဘူးကွာ’

မစ္စတာစက္ကီးရားဘိုးဝဲ(လ်)အား သဂြိုဟ်ပြီးခဲ့လေပြီ၊ စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း အစစအဆင်ချောခဲ့သည်။

သူ့ရွာသားများအားလုံးနှင့် အိမ်နီးချင်းအချို့တို့ အသုဘလိုက်ပို့ခဲ့ကြသည်။ စက္ကီးရား၏ မယားပါသား မစ္စတာဂျိုးဇက်သည်လည်း အလောင်းနောက်မှကပ်၍ လျှောက်လိုက်ခဲ့သည်။ ထိုခေတ်ကာလထုံးစံအရ ဇနီးဖြစ်သူကတော့ အသုဘအခမ်းအနားသို့ လိုက်မလာခဲ့ပေ။ တစ်ကောင်ကြွက်ဖြစ်သော စက္ကီးရားသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာဟူသမျှအား ဇနီးသည်နှင့် မယားပါသားတို့အတွက် ချန်ထားခဲ့ရလေတော့သည်။

သို့ရာတွင် စည်းစိမ်ဥစ္စာများဟုဆိုရသော်ငြား အိမ်နီးချင်းပရိဘောဂများနှင့် ငွေထည်ပစ္စည်းအချို့သာဖြစ်သည်။ ဦးဆံဟူ၍ တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ ချန်မထားခဲ့ပေ။ လွန်စွာနုတ်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ စက္ကီးရားဘိုးဝဲ(လ်)သည် ကျိုကျိတက်ချမ်းသာသူဖြစ်သည်။ သူပိုင်သည့် လယ်အံ့မြေများက နှစ်စဉ် ဝင်ငွေအမြောက်အမြား ရရှိခဲ့သည်။ သူ၏ ရှေ့နေများကလည်း သစ္စာရှိ၍ နှုတ်လိုကြလေသည်။ စက္ကီးရားသည် ကပ်စေးနွှဲကော်တစ်ရာတစ်ဆယ့်တော့ မဟုတ်။ မိန်းမဖြစ်သူကို လိုလေသေးမရှိ ထား

သည်။ ဂျိုးဇက်ကို တက္ကသိုလ်ရောက်သည်အထိ ပံ့ပိုးပေးခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း မိမိကျကျ နေထိုင်သွားခဲ့သည်ပင်။ သို့တိုင်အောင် ဝင်ငွေက သုံးငွေထက် အမြဲပိုလျှံနေခဲ့လေသည်။ ယခု ထိုငွေများ မည်သည့်နေရာတွင် ရှိနေကြပါသနည်း။

မစ္စတာစက္ကီးရားဘိုးဝဲ(လ်)၏ စာဖတ်ခန်းအတွင်း၌ ဖြစ်သည်။ မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)တို့ သားအမိနှစ်ယောက် ခေါင်းချင်းဆိုင်လျက် ရှိကြသည်။ နှစ်ယောက်သား တစ်အိမ်လုံး အနှံ့ မွေနှောက်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ ခြံဝင်းအတွင်း၌လည်း ခြေရာချင်းထပ်အောင် အကြိမ်ကြိမ် ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ ပိုက်ဆံအဟောင်းအနွမ်း တစ်ရွက်တလေပင် မတွေ့ခဲ့ရ။ ဦးနှောက်စားကာ ကြိရာမရ ဖြစ်နေကြတော့သည်။ ယခုလည်း စာဖတ်ခန်းအတွင်းသို့ အကြိမ်နှစ်ဆယ်မြောက် ရောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

‘သူ့စာရွက်စာတမ်းတွေကို ထပ်ရှာကြည့်ပါဦး။ နင် သေသေချာချာမှ ကြည့်ရဲလား ဂျိုးဇက်ရယ်’

‘ကြည့်ပြီးပါပြီ အမေရဲ့။ ထူးခြားတာ ဘာမှမတွေ့ဘူးချ’

‘သူ မသေခင် နောက်ဆုံး ဘာတွေရေးခဲ့လဲ နင်သိလား။ ပြီးတော့ ဂလောက်ဆက်စတာက မစ္စတာဖောင်လာ ဆီကိုချည်းပဲ ဘာကြောင့်ရေးရတာလဲ မသိဘူး’

‘အမေကလည်း...သူက လူသေသွားရင် ဝိညာဉ်ဟာ ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲဆိုတဲ့အကြောင်း ကြံကြံဖန်ဖန်လျှောက်တွေးနေတာ သိရဲသားနဲ့။ မစ္စတာဖောင်လာဆီကိုလည်း အဲဒီအကြောင်းတွေပဲ ရေးထားတာ။ နောက်ဆုံးရေးခဲ့တဲ့ စာက မဆုံးသေးဘူး။ ဒီမှာ နားထောင်ကြည့်၊ ကျွန်တော် ဖတ်ပြမယ်’

ဂျိုးဇက်သည် စက္ကီးရား၏ စာရေးစားပွဲပေါ်ရှိ စာရွက်အချို့အား ဆွဲယူကာ ဖတ်ပြလိုက်သည်။

‘ချစ်သောသူငယ်ချင်း...ငါ နောက်ဆုံး ရှာတွေ့ထားတာကို မင်း စိတ်ဝင်စားမှာ သေချာတယ်။ တကယ်ဟုတ်၊ မဟုတ်တော့ မသိဘူးကွ။ စာရေးဆရာတစ်ယောက်က ရေးထားတာ။ သေသွားတဲ့လူရဲ့ဝိညာဉ်ဟာ သူ မသေခင်က ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့တဲ့ ဝန်းကျင်နားမှာပဲ တွယ်ကပ်နေတတ်တယ်။ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်တဲ့သူတွေက သူ့ဝိညာဉ်ကို ခေါ်ပြီး စကားပြောခိုင်းနိုင်လောက်တဲ့အထိ နီးနီးကပ်ကပ်

ရှိနေတတ်တယ်တဲ့ကွ။

မှန်ကန်တဲ့စကားလုံးတွေသုံးပြီး ခေါ်နိုင်ရင် အဲဒီဝိညာဉ်ဟာ ရောက်ကို ရောက်လာလိမ့်မယ်တဲ့။ ဝိညာဉ်ကို ခေါ်ရမယ့် စကားလုံးတွေက ဒေါက်တာမိုးရဲ့ ပွဲတွေမှတ်တမ်းများ စာအုပ်ထဲမှာ ပါတယ်ကွ။ ငါ ကူးယူထားတာကို အခု ထည့်ပေးလိုက်၊ ဝိညာဉ်ရောက်လာပြီဆိုရင် မင်း မေးချင်တာ အကုန်မေးပေတော့။ များသောအားဖြင့် မေးတတ်ကြတာကတော့ သူ မသေခင် ဝှက်ထားခဲ့တဲ့ ပစ္စည်း ဥစ္စာတွေ အကြောင်းပေါ့ကွာတဲ့’

ဂျိုးဇက်၏အသံ တိတ်သွားခဲ့သည်။ မိခင်ဖြစ်သူက အားမလိုအားမရဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘ဒါပဲလားဟဲ့’

‘စာက ဆုံးသွားပြီလေဗျာ’

‘အဲဒီ မစ္စတာဖောင်လာကို နင် တွေ့ဖူးလား’

‘တွေ့ဖူးတာပေါ့။ အောက်စဖို့(ဒ်)မှာ တစ်ခါ၊ နှစ်ခါ လောက် လာဟောပြောဖူးတယ်’

‘ဟုတ်ပြီ၊ သူက စက္ကီးရားရဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတော့ နင် စာရေးပြီး မေးကြည့်ပါလား။ ဘာကိုဘယ်လို မေးရမယ်ဆိုတာ နင်သိပါတယ်’

‘ကောင်းလိုက်တဲ့ အကြံဗျာ။ အဲဒါကို မတွေးမိခဲ့ဘူး။ ခုချက်ချင်းပဲ ရေးလိုက်တော့မယ်’

မကြာမီရက်ပိုင်းအတွင်း၌ပင် ဂလောက်ဆက်စတာမှ ပြန်စာရောက်လာခဲ့သည်။

မိတ္တူပြားထားသည့် စာရွက်အချို့လည်း အတူပါလာခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)တို့ သားအမိနှစ်ယောက်သည် ညနေခင်းပေါင်းများစွာကို စာဖတ်ခန်းအတွင်း အချိန်ကုန်ခဲ့ကြတော့သည်။

တစ်ခုသော ညနေပိုင်းတွင် မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)က ဂျိုးဇက်ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

‘လုပ်ရမယ့် အစီအစဉ်တွေကို ပိုင်ပြီဆိုရင် ဒီညပဲ စလုပ်ရားတော့။ လူမမြင်အောင် ကွင်းတွေဘက်က လှည့်ပတ်ပြီး သွားဦး။ ဩော်...ပြီးတော့ ဒါကိုဝတ်သွား။ ရော’

‘ဘာအဝတ်အစားကြီးလဲ အမေရဲ့’

‘ဝတ်ဆိုရင် ဝတ်သွားစမ်းပါဟယ်’

‘ဟဲ့ ဂျိုးဇက်သည် ပန်းခြံတံခါးပေါက်မှ လာလျှိုငွေက...တော့သည်။ ညက ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေ

သည်။ မောင်မည်းနေသည့် ကွင်းပြင်တစ်လျှောက် လေပြင်းများကလည်း တိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အသံကုန်ဟစ်ခေါ်၍ မကြားနိုင်လောက်အောင်ပင် လေသံများက မင်းမူနေလေသည်။

‘အင်း...သူ့မျက်နှာကို ဖုံးထားပေမယ့် ဝတ်စုံကို မငြင်းမဆန်ဝတ်သွားလို့ တော်ပါသေးရဲ့။ သားလေး ဘေးမသီရန်မခဘဲ လုပ်နိုင်ပါစေတော်’

မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)သည် သားဖြစ်သူ ညအမှောင်ထုအတွင်း တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသည့်တိုင် တံခါးဝတွင် ရပ်ကြည့်ရင်း တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်လိုက်မိလေတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောအချိန်။

ဂျိုးဇက်သည် မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ ခုတင်စွန်း၌ ထိုင်လျက်ရှိသည်။ မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)သည် အခန်းတွင်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ်ဝင်လာရင်း လှမ်းပြောလိုက်သည်။

‘ညက ဝတ်စုံကြီးပေးစမ်း။ အိမ်ဖော်တွေ မြင်သွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ ညက အချိန်မတော်ကြီး ပြန်ရောက်လာလို့ မမေးဘဲ အောင့်နေခဲ့ရတာ။ နင့်ပုံစံကလည်း မူမမှန်ဘူး။ ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲ။ မြန်မြန်ပြောပြစမ်းပါဦး။ ပြောလေဟဲ့’

ဂျိုးဇက်သည် နီရဲနေသည့် မျက်လုံးကြီးများဖြင့် မိခင်ဖြစ်သူကို စိမ်းစိမ်းကြည့်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘သူ စကားပြန်ပြောခဲ့တယ်ဗျ။ အမေက တကယ်ရက်စက်တယ်ဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့များ သူ့မျက်နှာကြီးကို ဖုံးမပေးလိုက်ရတာလဲ’

‘ဟဲ့...အဲဒီတုန်းက အချိန်လုပြီး လုပ်ခဲ့ရတာ နင်သိရဲ့သားနဲ့။ ဖုတ်ပူမီးတိုက်ကြီးပဲလေ။ ဒါနဲ့ နေပါဦး။ အဲဒါကြီးနဲ့ နင် တကယ်တွေ့ခဲ့ရတယ်ပေါ့။ ဟုတ်လား’

ဂျိုးဇက်သည် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မျက်နှာကို အုပ်လိုက်ပြီး ကတုန်ကယင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘တွေ့ရုံတင်ဘယ်ကမလဲဗျာ။ အမေကိုယ်တိုင်လည်း လာကြည့်သင့်တယ်လို့ ပြောလာသေးတယ်ဗျ’

‘အောင်မယ်လေး...ဘုရားသခင်၊ ကယ်တော်မူပါ’
မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)သည် ထိတ်လန့်တကြား အော်လိုက်ရင်း ခုတင်ပေါင်ကို လှမ်းဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။

‘သူ အရမ်းစိတ်ဆိုးနေတယ် အမေရ။ သူ့ကို လာခေါ်မှာကို သိနေပုံရတယ်။ ကျွန်တော်ပြောရမယ့် စကားလည်း ဆုံးရော ဝူထဲက ကျားကြီးတစ်ကောင် ဟိန်းလိုက်တဲ့

အသံမျိုးကြီးနဲ့ ပြန်ပြောလာတာဗျ။ ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာဗျာ’

ဂျိုးဇက်သည် စကားဆုံးလျှင် ခုတင်စွန်းတွင် ထိုင်ရာက ဆတ်ခနဲ ထလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် စိတ်မငြိမ်ဟန်ဖြင့် အခန်းတွင်း၌ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရုတ်တရက် လှည့်ပြောလိုက်လေသည်။

‘အခုဆို သူက မြေကြီးထဲကနေ ထွက်လာလောက်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ။ သူနဲ့ ထပ်မတွေ့ရတော့ဘူးဗျ။ မနေ့က လိုက်မလာပေမယ့် ဒီည လာမှာသေချာတယ်။ ဒီမှာ မအိပ်ရဲတော့ဘူး။ ဘာလို့များ အဲဒီလို လုပ်ခဲ့ရတာလဲဗျာ။ ဒီအတိုင်း အေးအေးဆေးဆေးနေလည်း ရလျက်သားနဲ့’

‘အပိုတွေ ပြောမနေနဲ့၊ တိတ်ခမ်း။ အတူတူတိုင်ပင်ပြီး လုပ်ခဲ့ကြတာပဲ။ အခုထိုင်ပြီး စကားနိုင်လုနေရမယ့်အချိန်မဟုတ်ဘူး။ ငါပြောတာ နားထောင်၊ ခုမှ ခြောက်နာရီခန့်ရှိသေးတယ်။ ယားမောက်ကလည်း သိပ်မဝေးဘူး။ ပြီးတော့ပင်လယ်ကို ဖြတ်သွားဖို့ စရိတ်လည်း ရှိတာပဲ။ အဲဒီဟာနဲ့တွေ့က ရေခြားမြေခြားကို လိုက်မလာနိုင်ပါဘူး။ ဒီညသင်္ဘောနဲ့ တို့ ဟော်လန်ကို သွားကြမယ်။ ငါ အဝတ်အစားတွေထည့်နေတုန်း မြင်းလည်း သွားပြင်ထားလိုက်’

ဂျိုးဇက်သည် ကရားရေသွန်ပြောနေသည့် မိခင်ထံ လှမ်းကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီကလူတွေက ဘာပြောကုန်ကြမလဲ အမေရဲ့’

‘အမ်စတာဒမ်မှာ စက္ကီးရားကျန်ခဲ့တဲ့ငွေတွေ သွားယူပြီး မယ်လို့ ဖာသာဟေး(လ်)ကို ဝင်ပြောသွားမယ်။ သွားထလေမြန်မြန်။ ဘာပိုင်နေတာလဲ။ ဒီည သူလာမှာကို အိပ်ပြီး စောင့်နေရစ်ခဲ့ချင်တယ်နဲ့တူတယ်’

ဂျိုးဇက်သည် အခန်းတွင်း တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာဖြင့် ပြေးထွက်သွားတော့သည်။

ထိုနေ့ ညနေပိုင်းအချိန်။

ပင်လယ်သင်္ဘောဆိပ်မြို့ကလေး ယားမောက်ရှိ တည်ရှိခန်းတစ်ခုအတွင်းသို့ သင်္ဘောသားတစ်ယောက် ဝင်သွားသည်။ ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့ ထိုင်လျက်ရှိကြသည်။ သင်္ဘောသားသည် တို့ဘေးတွင်ချထားသည့် ခရီးဆောင်အိတ်နှစ်လုံးအား ယူရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘အစ်စတာဒမ်ကို လိုက်ကြမှာမဟုတ်လား။ သင်္ဘောက တစ်နာရီအတွင်း ထွက်မှာပျ။ တခြားခရီးသည်လည်း ဆိပ်ကမ်းမှာ စောင့်နေတယ်။ ပစ္စည်းက ဒါအကုန်ပဲလား’

‘ဟုတ်တယ်ပျ။ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ ခရီးထွက်လာတာ။ ဒါနဲ့ နေပါဦး၊ ဟော်လန်ကိုသွားမယ့် တခြားခရီးသည်တွေလည်း ရှိတယ် ဟုတ်လား’

ဂျိုးဇက်က ပြန်ဖြေရင်း တစ်ဆက်တည်း မေးလိုက်သည်။

‘တစ်ယောက်တည်းပါဗျာ။ သူ့ကိုကြည့်ရတာ ခင်ဗျား တို့ထက်တောင် ပိုပြီးပေါ့ပါးသေးတယ်။ ဘာပစ္စည်းမှ မပါဘူးဗျ’

‘သူ့ကို ရှင်သိလို့လား’

မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)က ဖြတ်မေးလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ဂျိုးဇက်၏လက်မောင်းကို လှမ်းကိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သင်္ဘောသားနောက်မှ လိုက်လာရင်း တံခါးဝတွင် နှစ်ယောက်သား ခြေလှမ်းများ တွဲသွားကြတော့သည်။

‘မသိပါဘူးဗျာ။ သူ့မျက်နှာကို မမြင်ရအောင် ဖုံးထားတယ်လေ။ ဒါပေမဲ့ သူ့စကားပြောပုံက တစ်မျိုးဆန်းနေလို့ သတိထားခဲ့မိတာ။ ဟို ကျားတစ်ကောင်မာန်ဖိတဲ့ အသံမျိုးကြီးဗျ။ ခင်ဗျားတို့ကို ကောင်းကောင်းသိနေပုံရတယ်။ ခုလည်း ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာစောင့်နေတယ်လို့ပြောပြီး လာကြိုခိုင်းလိုက်တာ။ ဟိုကစောင့်နေမယ် ပြောပေမယ့် ခုလောက်ဆိုရင် သူ ဒီကို လိုက်လာနေလောက်ပြီ။ ဒေါသတော်တော် ထွက်နေပုံရတယ်ဗျ’

ထိုခေတ်ကာလက လင်ယောက်ျားကို အဆိပ်ခတ်သတ်သည့် မိန်းမများအား မီးရှို့ကွပ်မျက်လေ့ရှိလေသည်။ မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)သည်လည်း ထိုလမ်းစဉ်အတိုင်း ဘဝနိဂုံးချုပ်ခဲ့ရသည်။ မရှေးမနှောင်းတွင်ပင် သူမ၏သား ဂျိုးဇက်သည်လည်း ကြိုးပေးကွပ်မျက်ခြင်း ခံသွားရလေသည်။

သားအမိနှစ်ယောက် ပူးပေါင်းကျူးလွန်ခဲ့ကြသည့် ရာဇဝတ်မှုအတွက် အမှုဖွင့်တိုင်ကြားသည့် တရားလိုတော့မရှိခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် ရွာသို့ ကယောင်ချောက်ချား ပြန်ရောက်လာကြပြီးနောက် ဗာသာဟေး(လ်)ထံတွင် ၎င်းတို့ပြုလုပ်ခဲ့သမျှ ဖွင့်ဟဝန်ခံခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုရွာ၏ အမည်ကိုတော့ ဖော်ပြရန် သင့်မည်မထင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ စကွီးရားဝှက်ထားခဲ့သည့် ပိုက်ဆံ

များ တစ်နေရာရာတွင် ရှိနေသေးသည်ဟု ရွာသူရွာသားများက ယခုတိုင် ယုံကြည်စွာ ပြောဆိုနေကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဒေါက်တာမိုး၏ ပွဲတွေ့မှတ်တမ်းများ စာအုပ်သည် ယခုအခါ ကင်းဘရစ်(ချ်)တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်တွင် ရှိနေပေသည်။ အနီစာအုပ်ကြီး၏ စာမျက်နှာ(၁၄၄)တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်သည်။

ဓားပြတိုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် အခြားအကြောင်း တစ်ခုခုဖြင့် ရရှိခဲ့ပြီး မြေမြှုပ်၍ ဝှက်ထားသည့် ရွှေ၊ ငွေ ပစ္စည်းများအား ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရာတွင် ဤကိုယ်တွေ့စမ်းသပ်ခဲ့သည့်နည်းသည် အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ သေဆုံးသွားသော သက်ဆိုင်သူအား မြှုပ်နှံထားသည့် သင်္ချိုင်းသို့သွားကာ ၎င်း၏အမည်ကို သုံးကြိမ်ခေါ်ပြီးနောက် ဤသို့ပြောဆိုရမည်။

‘ပရလောကထဲကနေပြီး ဒီည ငါ့ဆီကို ထွက်လာခဲ့။ ပြီးတော့ ပစ္စည်းတွေ ဘယ်မှာဝှက်ထားခဲ့တယ်ဆိုတာကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြရမယ်’

ထိုသို့ပြောဆိုပြီးနောက် သေဆုံးသူကို မြှုပ်နှံထားသော နေရာရှိ မြေကြီးအနည်းငယ်အား သန့်ရှင်းသည့်အဝတ်စဖြင့် ထုပ်ယူခဲ့ရမည်။ ထိုအထုပ်ကို သင်၏ လက်ယာဘက်နား အောက်တွင် ထား၍ အိပ်ပါလေ။

သေဆုံးသွားသူ၏ ဝိညာဉ်သည် ထိုညတွင်းချင်းပင် သင့်ထံသို့ ရောက်လာပေလိမ့်မည်။ ထို့နောက် သင် အိပ်ပျော်နေစဉ်ဖြစ်စေ၊ နိုးကြားနေစဉ်ဖြစ်စေ သိလိုသမျှကို အမှန်အတိုင်း ပြောကြားမည်မှာ ဧကန်မုချပင်ဖြစ်လေသည်။

ဤနေရာတွင် သင်္ချိုင်းမှပြန်ခေါ်လာသော ဝိညာဉ်အား ကိုင်တွယ်ထိန်းချုပ်ပုံနှင့် ပြန်လည်နှင့်လွှတ်သည့်နည်းများကို ဒေါက်တာမိုးဇက်က ဖော်ပြထားခဲ့ပေ။ အရေးကြီးသည့် ဤအချက်ကို လောဘဇောတိုက်နေကြသည့် မစ္စဘိုးဝဲ(လ်)တို့ သားအမိနှစ်ယောက် သတိမပြုမိခဲ့ကြခြင်းပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

ကျော်ဇော(ဓားကုန်)

M.R JAMES ၏ THE EXPERIMENT ကို သင့်လျော်အောင် ပြန်ဆိုသည်။

သေလုမြောပါးဝေဒနာ ခံစားနေရင်းက အိုဘီမာ(ရှ်)
သူဇနီးကို ကျိန်ဆဲနေသည်။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံ ဘဝတစ်ခု

လုံးတွင် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လုပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ပြစ်တင်ကျိန်ဆဲ
စွပ်စွဲနေခြင်းဖြစ်သည်။

‘မင်း ငါ့ကို အဆိပ်ခတ်တယ်’

မချီမဆုံဝေဒနာကို ထွန်ထွန်လူးလျက် ကြိတ်မှိတ်ခံ
ရင်း စွပ်စွဲလိုက်သည်။

‘မင်း မကောင်းဆိုးဝါးမိန်းမ’

သူဇနီး လူစင်ဒါ ခပ်အေးအေးပင် ခေါင်းညိတ်ပြတ်
သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ ရှင်ကို အဆိပ်ခတ်ထားတယ်’
ခံစားမှုမပြတ် သူက ပြန်ဖြေသည်။

စောင့်နေသူထံ

Signature

ရှင်က မဟုတ်လည်း သေတော့မယ့်လူပဲ။ ဒေါက်တာ ပြောခဲ့ပြီးသားလေ။ အချိန်အတိုင်းအတာပဲ သူ မပြောနိုင်တာ။ နောက် ဘယ်နှစ်နှစ်လဲ၊ ဘယ်နှစ်လဲ မသိနိုင်ဘူး။ ကျွန်မ ဒီအတိုင်း ကြာရှည်သည်းခံမနေနိုင်ဘူးလေ။ ဆယ့်ငါးနှစ်ရှိပြီရှင်၊ ဆယ့်ငါးနှစ်လုံးလုံး ငရဲကျနေခဲ့ရတာ

‘ခွေးတိရစ္ဆာန်မ မာ(ရှ်)’

သွားကြိတ်လျက် မာန်ဖီငေါက်ငမ်းလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်တူတူနှင့် သူ့မျက်နှာမှာ ဝေဒနာကြောင့် တွန့်လိမ်ရှုံ့မဲ့နေရ၏။

‘ကျွန်မတို့ မပေါင်းခဲ့သင့်ဘူး’

အမျိုးသမီးက ခပ်သွက်သွက်ပြောသည်။

‘ကျွန်မ ဘယ်တုန်းကမှ ရှင်ကို မချစ်ခဲ့သလို ရှင်ကလည်း ကျွန်မအပေါ် ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ရှင်မိသားစုနဲ့ ကျွန်မမိသားစုတို့က နှစ်ဖက်ပိုင်တဲ့လယ်ယာတွေ ပေါင်းစည်းမိအောင်လို့ ကျွန်မတို့ကို အတင်းစီစဉ်ပေးခဲ့တာ။ ရှင် ကျွန်မကို အမြဲမုန်းနေခဲ့တယ်။ ရှင်မှာ ရည်းစားရှိနေတာကိုး။ ကျွန်မမှာလည်း ရည်ရွယ်ထားတဲ့ချစ်သူ ရှိပြီးသားပါ။ အခုကျတော့ ဘုရားကျောင်းရဲ့ စည်းမျဉ်းကြောင့် ကျွန်မတို့ ကွာရှင်းလို့မရဘူး။ ကျွန်မ အရမ်းစိတ်ပျက်တယ်၊ စိတ်ကုန်တယ်ရှင်’

‘အယုတ်တမာကောင်မ’

ပင့်သက်ရှိုက်လျက် တွန့်လိမ်ရင်း သူ့ဆဲဆို၏။

‘ရှင် ပထမဆုံး နေမကောင်းဖြစ်ကတည်းက အဆိပ်ခတ်ဖို့ စိတ်ကူးရခဲ့တယ်’

သူဇနီးက အေးအေးဆေးဆေး လေသံနှင့် ဆက်ပြောနေသည်။

‘အဘိုးကြီး ဒေါက်တာပလန်မာက ရှင်ဟာ နှစ်အကြာကြီးနေမယ်ဆို နေနိုင်သေးတယ်တဲ့။ ကျွန်မ ဘယ်လိုလုပ်လက်ခံနိုင်ပါ့မလဲ။ ဒီမယ် အိုဘီ...ရှင် ကျွန်မကို နေ့တိုင်းပဲ ညည်းဆဲအနိုင်ကျင့်နေတာ ကျွန်မ သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး’

‘မင်း ကြိုးစင်တက်ဖို့ ပြင်ထား’

ခြောက်ကပ်ကပ်အသံနှင့် သူ ပြန်ပြောသည်။

‘မင်း ငရဲရောက်ရင်လည်း အနှိပ်စက်ခံရဦးမှာ’

‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်လေ’

လူစင်ဒါ ခပ်အေးအေး ပြန်ပြော၏။

‘အဲဒီလိုခံရမယ်ဆိုရင်လည်း လက်ရှိဘဝမှာ ခဏဖြစ်ဖြစ် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နေရမှာမို့ တန်ပါတယ်။ ရှင်နဲ့

နေရတာလည်း ငရဲကျနေတာပဲဥစ္စာ’

ကြွက်သားတို့ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ မာ(ရှ်) တွန့်လိမ်ရင်း နှုတ်ခမ်းများ မွဲရွဲလာ၏။ သူသည် အားသန်သူတစ်ဦး ဖြစ်ရာ လွယ်လွယ်နှင့် သေနိုင်သူ မဟုတ်ပါ။

‘ငါ သင်္ချိုင်းကနေ ပြန်လာမယ် မိန်းမရွှင်မ၊ မင်းကို ငါ စောင့်နေမှာ’

လက်သီးကိုဆုပ်ရင်း သူ့လက်ကိုမြှောက်လိုက်ရာ မခံနိုင်လောက်အောင် နာကျင်ပြီး ခေါင်းအုံးပေါ် ပြန်လဲကျသွား၏။ ချွေးများက မျက်နှာပေါ်တွင် စုရာမှ စီးကျလာသည်။ သူ့ကိုယ်မှာ အတွင်းထဲက ဝေဒနာကြောင့် ဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။

‘နာလိုက်တာ၊ ဓားနဲ့ မွန်းနေသလိုပဲ’

ရုတ်တရက် အမျိုးသမီး ခေါင်းထောင်ပြီး နားစွင့်နေလိုက်သည်။

‘တစ်ယောက်ယောက် လာနေတယ်’

သူ တိုးတိုးရေရွတ်ရင်း ပြတင်းပေါက်နားသို့ သွား၍ ချောင်းကြည့်လိုက်၏။ လမ်းကြားထဲသို့ ကားတစ်စီး မောင်းဝင်လာနေသည်။

‘ဒေါက်တာရဲ့ကားပါလား’

တိုးတိုးပြောရင်း သေခါနီး လူမမာကို လှမ်းကြည့်သည်။

‘အဘိုးကြီးက ဒီနေ့ကျမှ ခါတိုင်းထက် စောရောက်လာတယ်။ သူကလည်း စကားပြောနိုင်တဲ့’

‘ဒေါက်တာက ရောဂါလက္ခဏာတွေကြည့်ပြီး ရိပ်မိသွားနိုင်တယ်’

အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်တွင် ကားရပ်သံကြားသောအခါ အမျိုးသမီး ခပ်သွက်သွက်လှုပ်ရှားလိုက်၏။ ခုတင်ခြေရင်းတွင် စက္ကူတစ်ရွက် လွင့်ကျနေသည်ကို သူတွေ့သည်။ စာရွက်ကို ကောက်ယူ၍ လုံးခြေပြီး လူနာ၏ နှာခေါင်းဝတွင် ဖိကပ်ထားလိုက်သည်။ အသက်ရှူမရမီ ရုန်းကန်နေမှုများကို အမျိုးသမီးက အားကုန်ဖိထားရင်း ငြိမ်သက်သွားစေလိုက်၏။ သူ့သေသွားကြောင်း သေချာမှ အမျိုးသမီး ထရပ်လိုက်သည်။

အပြင်ဧည့်ခန်းမ အဝင်တံခါးပိတ်သံ ကြားရသည်။ အမျိုးသမီး စက္ကူလုံးကို ကမန်းကတန်းနှင့် ကုလားထိုင်တစ်လုံးနောက် လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး ဒေါက်တာပီ လျှောက်

သွားလိုက်သည်။

‘အခုလေးတင်ပဲ သူ တအင်အင်ညည်းရင်း ဆုံးသွား ပြီဆရာ’

ခံစားမှုမပါသော လေသံနှင့် သူပြော၏။

‘ရုတ်တရက်ဆိုသလို သူ့ရောဂါ ဖောက်လာတာပါ။ ကလေးနှစ်ယောက်စလုံး ကျောင်းသွားနေကြတော့ ဆရာ ကို အခေါ်မလွှတ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ကျွန်မ စိတ်မကောင်းဘူးလို့ ဟန်ဆောင်မပြောချင်ပါဘူး ဆရာ။ စိတ်မကောင်းလည်း မဖြစ်ပါဘူး။ သူသေသွားတာ ကျွန်မ ဝမ်းတောင်သာပါ သေးတယ်’

ဒေါက်တာက စာနာထောက်ထားဟန်ဖြင့် ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းခါပါသည်။ ကျေးလက်ဆင်ခြေဖုံး ဆရာဝန်များ အားလုံးလိုလိုပင် မိမိလူနာ၏ မိသားစုအရေးကိစ္စများကို သိရှိနားလည်နေကြပေရာ ဒေါက်တာလည်း အလားတူဖြစ် သည်။ ခေတ္တမျှ သူကွယ်လွန်သူကိုကြည့်ပြီးမှ အလောင်း ၏မျက်နှာကို အဝတ်ဖြင့် ဖုံးအုပ်လိုက်ပါသည်။

‘ကဲ...ထိုင်ပြီး လုပ်စရာတွေ အေးအေးဆေးဆေး စဉ်း စားလုပ်ဖို့ပေါ့’

အမျိုးသမီးကိုကြည့်၍ ဒေါက်တာက ပြော၏။

အခြားအခန်းတစ်ခုထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်ကြရင်း ဒေါက် တာက-

‘ကျုပ် အလောင်းပြင်မယ့်သူကို လွှတ်လိုက်ပါမယ်။ ကျောင်းကိုဝင်ပြီး ကလေးနှစ်ယောက် အိမ်ပြန်လွှတ်ပေးဖို့ လည်း သူတို့ဆရာမကို ပြောပေးပါမယ်။ အခြား ဘယ်သူ ကို အသိပေးချင်သေးလဲ’

မစ္စမာ(ရှ်) ခေါင်းခါပြပါသည်။

‘ဘီ(လ်)ရေးနိုးကို အလောင်းမြန်မြန်လာပြင်ပြီး သူ နဲ့အတူတူ ယူသွားဖို့ ပြောပေးပါ။ မြန်မြန်ရှင်းသွားလေ ကောင်းလေပါပဲ။ အသုဘအခမ်းအနားအတွက် အချိန်မဆွဲ တော့ဘူး။ နောက်ထပ်မမြင်ချင်တော့ပါဘူး။ လူတွေ ဘယ် လိုပြောပြောပါ ကျွန်မကို ငရဲကျနေသလိုဖြစ်အောင် သူလုပ် ခဲ့တာလေ’

အမျိုးသမီးက ခါးသီးစွာ ပြောသည်။

‘လက်ထပ်တဲ့နေ့ကစပြီး ကျွန်မ သူ့ကို တစ်အားမုန်း ခဲ့တာ။ ဒီအိမ်ဟာ အခု ကျွန်မအိမ်ဖြစ်သွားပြီ။ အလောင်း ကို သယ်သွားပြီးတာနဲ့ ကျွန်မ အဲဒီအခန်းကို သော့ခတ် ပိတ်လိုက်တော့မယ်။ သတိရစရာတွေ များလွန်းလို့ အဲဒီ

အခန်းထဲ ဘယ်တော့မှ မဝင်တော့ဘူး။ တခြားအခန်းတွေ သာ မထိခိုက်ဘူးဆိုရင် အဲဒီအခန်းကို မီးရှို့ပြာချပစ်လိုက် ချင်တယ်’

လှုပ်ကုလားထိုင်တစ်ခုထဲသို့ သူဝင်ထိုင်ပြီး ဒေါက်တာ ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်ရည်မကျသော မျက်လုံး များဖြင့် ကြည့်နေပြီး သူ့ကိုယ်မှာမူ တသိမ့်သိမ့်တုန်နေပါ သည်။

ဒေါက်တာက သူပန်းပေါ် လက်ဖြင့် ကြင်ကြင်နာနာ ပုတ်ပေးပြီး ‘လူစင်ဒါ...ခင်ဗျား သိပ်ပင်ပန်းနေပြီ’ဟု ပြော ၏။

‘ပင်ပန်းပြီး အားလည်းနည်းနေတယ်။ ဒီည ကျုပ် အားဆေးလာဖို့ပေးပါ့မယ်’

‘ကျွန်မအတွက် ဘာအားဆေးမှ မလိုပါဘူး’ဟု အမျိုး သမီးက ပြန်ပြောပါသည်။

‘သူ မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ အသိက ကျွန်မအဖို့ လုံ လောက်တဲ့ အားဆေးပါပဲ’

ဒေါက်တာ လေးလေးနက်နက်နှင့် ခေါင်းကို ဖြည်း ဖြည်းခါသည်။

‘သေသွားတဲ့လူအကြောင်း မကောင်းမပြောစေချင်ပါ ဘူး။ သူ ခင်ဗျားကို ဘယ်လိုဆက်ဆံခဲ့တယ်ဆိုတာ အား လုံးသိထားတဲ့ကိစ္စပါ။ ကျုပ်လုပ်ပေးနိုင်တာ မရှိတော့ဘူး ဆိုရင်တော့ ပြန်လိုက်တော့မယ်’

မကြာမီ အလောင်းပြင်သူနှင့် သူ့လက်ထောက်တို့ ရောက်လာပြီး လုပ်စရာရှိသည်တို့ကို လုပ်ကြ၏။ သူတို့ အလောင်းသယ်သွားသည်ကို လူစင်ဒါမာ(ရှ်) တံခါးဝမှ စောင့်ကြည့်နေပြီး တံခါးကို သော့ခတ်ပိတ်လိုက်တော့ သည်။

‘သေတဲ့အထိ ဒီအခန်းထဲ မဝင်ချင်တော့ဘူး’ သော့တံကို အိတ်ထဲထည့်သိမ်းရင်း သူပြော၏။

အလောင်းပြင်သူ ဘီ(လ်)ရေးနိုးက နားလည်စွာ ခေါင်း ကိုခါသည်။ အမျိုးသမီး၏ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ ကြမ်း တမ်းပုံကို သူ ကောင်းကောင်းသိထားပါသည်။

နောက်လာသည့်နှစ်များသည် လူစင်ဒါမာ(ရှ်)၏ ပြင်ပ သဏ္ဌာန်ကို အနည်းငယ်မျှသာ ပြောင်းလဲသွားစေပါသည်။ ပိန်ပိန်ပါးပါး မာမာတောင့်တောင့် စေ့ထားသောနှုတ်ခမ်း များနှင့် ခံစားမှုမဲ့သော မျက်နှာတို့ဖြင့် လယ်ယာခင်းတို့တွင်

ယခင်ကအတိုင်း ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်လို ဝင်လုပ်
၏။ ဘဏ်တွင်ထည့်ထားသည့် ဒေါ်လာတို့လည်း မှန်မှန်
တိုးနေပါသည်။ သူတွင် ယခင်က မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း
မရှိသလောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ ယခုလည်း ထိုအတိုင်းပင်။

သူကလေးများလည်း အရွယ်ရောက်လာကြပါပြီ။
သမီးလေးမေရီ လက်ထပ်လိုက်ပြီး အနီးအနားမြို့နယ်သို့
ပြောင်းရွှေ့သွားသည်။ လူစင်ဒါက ကန့်ကွက်ခြင်း၊ ဝေဖန်
ခြင်းတို့ မလုပ်ပါ။ ဂျင်မီက မိခင်၏လုပ်ငန်းတွင် ဝင်ကူ
လုပ်ပေးရာ လူစင်ဒါအတွက် တာဝန်အနည်းငယ်ပေါ့သွား
သော်လည်း အဓိကစီမံခန့်ခွဲမှုကို သူကိုယ်တိုင်သာ လုပ်ပါ
သည်။ ထို့နောက် သားဖြစ်သူ အိမ်ထောင်ပြုပြီး အိမ်ကြီး
ပေါ်သို့ ဇနီးကို ခေါ်လာလိုက်သည်။ ကလေးများလည်း
ခြောက်ယောက်အထိ တိုးပွားလာသည်။ ကလေးတို့၏ ပျော်
ရွှင်ရယ်မောသံတို့သည် တည်တည်နှင့် တိတ်တိတ်ဆိတ်
ဆိတ်နေတတ်သည့် အဘွားကြီးရင်ထဲတွင် မပျောက်တမ်း
ရှိနေသည့်တိုင်အောင် ထိုသို့ရှိကြောင်းကိုတော့ မည်သည့်
အခါမှ မပြပါ။ ဂျင်မီ၏ဇနီး အင်မာသည် သူကလေးတို့ကို
ပြုစုစောင့်ရှောက်ရင်း နောက်လိုက်တစ်ဦးအဖြစ် နေရသည်
ကို ကျေနပ်နေပါသည်။ အိမ်ကြီးကို လူစင်ဒါမာ(ရှ်)ပင်
ဦးစီးဦးဆောင်ပြုနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်တွေ ကုန်လွန်လာသည့်တိုင်အောင် ဧည့်ခန်းတစ်
ဖက်ရှိ အခန်းတစ်ခန်းမှာ သော့ခတ်ပိတ်ဆို့ထားဆဲဖြစ်သည်။
ကလေးတွေက အဖေအခန်းဟုခေါ်သည့် အခန်းဖြစ်သည်။
သော့တံမှာ လူစင်ဒါမာ(ရှ်) ဗီရိုအိမ်ဆွဲတစ်ခုထဲတွင် သိမ်း
ထား၏။ မိသားစုအတွင်း ထိုအကြောင်းကို မည်သည့်အခါ
မှ ပြောဆိုဆွေးနွေးခြင်း မပြုကြပေ။ ထိုအကြောင်းမှာ
မပြောဆိုကောင်းသည့်ကိစ္စဖြစ်သည်ဟု ကလေးများကပင်
သိထားကြပါသည်။

နှစ်အတော်ကြာပြီးနောက် ခက်ခဲသည့် ကာလများ
ရောက်လာတော့၏။ သီးနှံများ ပိုးကျ၍ ပျက်စီးကုန်သည်။
ထို့နောက် မိုးခေါင်၍ အထွက်ကျသွားပြီး ကုန်ဈေးနှုန်းတက်
လာသည်။ အလုပ်သမားခများ လျှော့ချရသည်။ စက်ရုံများ
လည်း ပိတ်ကုန်ကြရ၏။

ထိုးနှက်ချက်များကြောင့် အရင်ဆုံးထိခိုက်သူမှာ မေရီ
ဖြစ်သည်။ ပေါင်ထားသော သူတို့ယာကို ပြန်မရွေးနိုင်၍
ဘဏ်က သိမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကလေးတစ်ဦးထပ်
ရှိလာသည့်ပြင် ခင်ပွန်းသည်လည်း နေမကောင်းဖြစ်လာ

ရ၏။

နောက်ဆုံးတွင် မကျန်းမာသော ခင်ပွန်းသည်၊ ရင်
သွေး ငယ်တို့နှင့်အတူ အိမ်ကြီးသို့ ပြန်လာရတော့သည်။
လူစင်ဒါမာ(ရှ်)မှာမူ ထုံးစံအတိုင်း စိတ်ခံစားမှုမပြဘဲ သူတို့
မိသားစုအတွက် အခန်းစီစဉ်ပေးသည်။ ဂျင်မီ၏ဇနီး အင်မာ
၏ အစ်ကိုဖြစ်သူကလည်း မြို့ထဲတွင်ရှိ နေအိမ်ဆုံးရှုံးသွား၍
နှမဖြစ်သူအား အကူအညီတောင်းရာ အင်မာအနေဖြင့် သူ
ပြဿနာကို လူစင်ဒါမာ(ရှ်)သို့သာ အသိပေးရလေ၏။

‘လူလေးယောက်တိုးလာလို့ သိပ်ထူးသွားမှာ မဟုတ်
ပါဘူး’

အဘွားကြီးက ခပ်အေးအေးပြန်ပြော၏။

‘နေရာ တစ်နည်းနည်းလုပ်ပေးရမှာပေါ့။ ခေါ်သာ
ခေါ်လိုက်တော့’

သူတို့ ညစာစားနေကြချိန်တွင် ယခုကိစ္စ ပြောကြခြင်း
ဖြစ်၏။ မေရီက သူ့အစ်ကိုကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ရင်း
သူတို့စိတ်ထဲတွင်ရှိနေသော ကိစ္စတစ်ခုကို ဖွင့်ပြောလိုက်၏။

‘အဖေအခန်းကို သူတို့ပေးလိုက်ရင်ကော မကောင်း
ဘူးလား။ သူတို့မလာခင် သန့်ရှင်းရေးဝင်လုပ်လို့ရတယ်
လေ’

ခေတ္တမျှတိတ်ဆိတ်သွားပါသည်။ လူစင်ဒါမာ(ရှ်) ချိုင့်
ဝင်နေသော မျက်လုံးများနှင့် သူ့သမီးကိုကြည့်သည်။ ထို
နောက် ကျန်မိသားစုဝင်များကိုလည်း တစ်လှည့်စီကြည့်၏။

‘ငါ သေတဲ့နေ့အထိ အဲဒီအခန်းထဲမဝင်ဖို့ သန့်ရှင်း
ချထားတယ်’ဟု ပြောလိုက်သည်။

မေရီက ‘သူတို့က အမေ့လိုမှ မဟုတ်ကြတာဘဲ။
အခု သမီးတို့မှာ အခန်းလွတ် မရှိတော့ဘူး။ သူတို့ ဘယ်
မှာ အိပ်ခိုင်းမှာလဲ’ဟု ပြန်မေး၏။

လူစင်ဒါမာ(ရှ်) ဓားနှင့် ခက်ရင်းကို ဖြည်းဖြည်းချ
လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းများကို စေလိုက်သည်။

‘အဲဒီအခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်ယောက် ဝင်အိပ်တယ်
ဆိုရင် ငါကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ မဖြစ်ရဘူး’ဟု သူ ပြတ်ပြတ်
ပြော၏။

‘နင်တို့အဖေနဲ့ ငါ အမုန်းမီးတွေလောင်ပြီးနေခဲ့တာ
ဆယ်ငါးနှစ်လုံးလုံးပဲ။ ငါ သူ့ကိုမုန်းတာထက် သူက ငါ့ကို
ပိုပြီးမုန်းခဲ့တာ။ အဲဒီအခန်းဟာ ငါတို့ အမုန်းမီးတွေ လောင်
လောင်ခဲ့တဲ့အခန်း၊ အခုထိလည်း တငွေငွေလောင်နေတုန်း။
မီးတွေထပ်တောက်ဖို့က ဘာမှမခဲယဉ်းဘူး’

ဒါပေမဲ့ အမေရယ်..
လူစင်ဒါမာ(ရှ်) ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ဟန်ဖြင့် ပန်းများကို မတ်လိုက်သည်။

အဲဒီအခန်းထဲ ငါနေမယ်
ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်လျက် သူ ပြောလိုက်သည်။
အဲဒီလို သမီး မတိုက်တွန်းချင်ခဲ့ဘူး
မေရီက စိတ်မကောင်းစွာ ပြန်ပြော၏။
အဲဒီအခန်းနဲ့ပတ်သက်လို့ သတိရစရာတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ သမီးသိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့..

အဘွားကြီးက ဖြတ်ပြောသည်။
သတိရစရာမဟုတ်ဘူး။ အမုန်းတရားတွေဟဲ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီလိုလုပ်တာပဲကောင်းလိမ့်မယ်။ ငါ အသက်ကြီးပြီ။ ခုနစ်ဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီ။ သေဖို့ နီးနေပြီပဲ
သူ့မျက်လုံးများက အဝေးသို့ ငေးမျှော်နေဟန်ရှိပါသည်။

ကြုံပြီးဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားပါ
သူ့ကိုယ်သူပြောသလို ဆက်ပြောပါသည်။
သူ စောင့်နေမယ်တဲ့။ သူပြောခဲ့တယ်။ ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မှာပေါ့။ ဘယ်သူသိနိုင်မလဲ
သူ စားပွဲမှထပြီး အခန်းတံခါးရှိရာသို့ လျှောက်သွား၏။

မနက်ကျရင် ဒီအခန်းကိုဖွင့်ပြီး လေကောင်းလေသန့်ရအောင် လုပ်ရမယ်
တင်းနေသောနှုတ်ခမ်းများနှင့် သူ လှေကားဆီသွား၍ အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားတော့သည်။

ခုတင်ဘေးရှိ ကျောမှိမတ်မတ်ထိုင်ခုံပေါ်တွင် လူစင်ဒါမာ(ရှ်) ကြာမြင့်စွာ ထိုင်နေပါသည်။ အားနည်းပင်ပန်းနေသော မျက်လုံးများက အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းများ ပြန်လည်ခင်းကျင်းပြသနေပုံကို မြင်နေရပါသည်။ ရာစုနှစ်ဝက်နီးပါး သူ့စိတ်ထဲတွင် အနီးကပ်ဆုံးထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည့်ဆန္ဒပြည့်ဖို့ အချိန်ရောက်လာပါပြီ။ လူသတ်သမားတို့ထံ ရောက်လာတတ်သည့် အလိုဆန္ဒမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ရာနေရာသို့ ပြန်လာကြည့်လိုသည့် အလိုဆန္ဒ ဖြစ်ပါ၏။

ယခင်က အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ထိုဆန္ဒမျိုး သူ့တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော်လည်း သူ ပယ်ချခဲ့သည်ချည်းပင်ဖြစ်

သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လွန်ခဲ့သော နာရီအနည်းငယ်က သူ့စိတ်ဆန္ဒ အကောင်အထည်ပေါ်လာစေသည့် တွန်းအားပေးမှုများ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ပိတ်ထားသောအခန်းသည် သူ့ကိုလာပါဟု ခေါ်နေ၏။ သူဦးနှောက်ထဲတွင် အသံတစ်ခု စူးစူးရှရှ အော်မြည်နေသည်။ *အခုလာ..အခုလာ* ဆိုသော အသံဖြစ်သည်။ အိုမင်းဟောင်းနွမ်းနေပြီဖြစ်သည့် သူ့အသံ စိတ်က ထိုအသံသည် သူမုန်းတီးခဲ့သူ၏အသံ။ သူသတ်ဖြတ်ခဲ့သူ သူ့ယောက်ျား၏အသံဖြစ်ကြောင်း ပြောနေသည်။

ထိုင်ရာမှထ၍ ဗီရိုအံဆွဲရှိရာသို့သွားပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ သိမ်းဆည်းထားခဲ့သော သော့တံကိုထုတ်ယူကာ အရေတွန့်နေသော လက်ချောင်းများဖြင့် တယုတယပွတ်သပ်ကြည့်နေ၏။ သူ့အခန်းမှာ လှေကားထိပ်တွင်ရှိသည်။ သူ့အိမ်သားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သူတို့အခန်းများဆီသို့ ဝင်သွားကြသံ ကြားရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မှောင်မည်းမည်းအိမ်အိုကြီး တိတ်ဆိတ်သွားပါသည်။

သူ ထပြီး တံခါးကို အနည်းငယ် ဟရံမျှဖွင့်ကာ လျှောက်လမ်းမှောင်မှောင်ထဲသို့ ကြည့်လိုက်သည်။ အားလုံးအိပ်ရာဝင်သွားကြပြီဟု သူ ကျေကျေနပ်နပ် သိလိုက်၏။ မီးအိမ်ငယ်ကို ကောက်ယူပြီး လှေကားမှ တိတ်တိတ်ကလေး ဆင်းလာခဲ့သည်။

အပြင်ဘက်တွင် လေကြမ်းကြမ်းတိုက်နေသံ ကြားရ၏။ သစ်ပင်သစ်ကိုင်းများကြားမှ လေပြင်းတိုးတိုက်သံကို မြင့်လိုက်၊ နိမ့်သွားလိုက်နှင့် ကြားနေရသည်။ ဆွဲဆွဲငင်ငင် လေးတွဲတွဲနှင့် အတိတ်ကို အောက်မေ့သတိရစရာ အသံမျိုးလည်း ပါ၏။ သူ ခေတ္တရပ်လိုက်သည်။ ခေါင်းတိုရှေ့ငိုက်ထား၏။ သတိရစရာတွေ သူ့အတွေးထဲ ပေါ်လာသည်။

*သူ မသေခင်ညကလို ဖြစ်နေပါလား*ဟု တိုးတိုးရေရွတ်မိသည်။

မှိုင်းညိုညိုတံခါးရှေ့ သူရောက်လာသောအခါ သူနှလုံး အနည်းငယ်ပိုခုန်လာသည်ကို သတိထားမိ၏။ ခေတ္တမျှ သူ တုံ့နှေးနေမိသည်။ ထို့နောက် မီးအိမ်ကို ဘယ်ဘက်လက်သို့ ရွှေ့ကိုင်လိုက်ပြီး သော့တံကို ထည့်လိုက်သည်။ သော့ခလောက်က အခန်းထဲရှိ ပဟေဠိတို့ကို ထုတ်ပြလိုသည့်အလား တင်းခံနေ၏။ ခဏအကြာတွင် ဖွင့်၍ သွားပါသည်။ လက်ကိုင်ဘုလုံးကိုကိုင်ရင်း သူ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ယခု သူ တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေပါသည်။

ခံစားမှုက လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေခြင်းကို သူ နားမလည်နိုင် ဖြစ်ရ၏။

‘သူ စောင့်နေမယ်တဲ့ ပြောသွားခဲ့တယ်’

တိုးတိုးလေး သူ ရေရွတ်လိုက်သည်။

‘တကယ်များ စောင့်နေမှာလား မသိဘူး’

လက်ကိုင်ဘုကိုလှည့်ပြီး တံခါးကို ဖြည်းဖြည်းတွန်းဖွင့်လိုက်သည်။ အိုဟောင်းသံချေးတက်နေသော တံခါးပတ္တာတို့က တကျိကျိမြည်လျက် မဖွင့်ချင်သလို တွန်းလှန်ကြသည်။ တံခါးပွင့်သွား၏။ အမုန်းတရားကြီးမားသော ခံစားမှုတို့ သူ့စိတ်တွင် ပြန်ပေါ်လာကြသည်။

အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်၏။ နှုတ်ခမ်းများကို တင်းတင်းစေ့လျက် တံခါးဝတွင် ခေတ္တရပ်ရင်း မီးအိမ်ကို မြှောက်ထားကာ အခန်းထဲရှိ အရာတို့ကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်နေလိုက်သည်။ သေခဲ့သူ၏အိပ်ရာ မမြဲမပြင်နှင့် ယခင်အတိုင်း ရှိနေ၏။ အခန်းထဲသို့ နောက်ဆုံးဝင်ရောက်ခဲ့သည့် အလောင်းပြင်သူ ဘီ(လ်)ရေးနီးသည် ယခုအခါ မရှိတော့ပြီ။ ခုတင်ခေါင်းရင်းရှိ စင်လေးပေါ်တွင် ဖန်ခွက်တစ်လုံး၊ သူ အဆိပ်ထည့်ခဲ့သော ဖန်ခွက်ဖြစ်သည်။ ဘေးနားတွင် တစ်ဝက်ခန့်ကျန်သေးသည့် ဆေးပုလင်း၊ ဒေါက်တာပလန်မာ လက်ရေးသောသောနှင့် ရေးထားသော ဆေးညွှန်းမှာ ပုလင်းပေါ်တွင် ဖျက်လုနီးနီးဖြစ်နေပြီ။ ဒေါက်တာကိုယ်တိုင်သည်လည်း ယခုအခါ သူ့အုတ်ဂူထဲတွင် ပုံဖျက်ယိုယွင်းနေလောက်ပြီဖြစ်၏။ အိုဘီမသေမီအုံးခဲ့သော ခေါင်းအုံးအစွန်းတစ်နေရာတွင် တွန့်လိမ်နေသည်မှာ ယခင်က အတိုင်းပင်။ သေခါနီး ဝေဒနာခံစားရင်း လက်ဖြင့် ဆွဲမိဆွဲရာ ဆွဲခဲ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ အပြောင်းအလဲဆိုလို့ ဘာမှမရှိပါ။

‘သူ စောင့်နေမယ်တဲ့။ မသေခင် ပြောခဲ့တာ’

တစ်ကြိမ် ထပ်၍ရေရွတ်လိုက်ပြန်သည်။

အခန်းထဲမှာ အောက်စောင့်နံ့ မှိတ်တက်နေသည်။ အရာရာတိုင်းတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖန်အထပ်ထပ်တက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ တံခါးပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး မီးအိမ်ကို စင်လေးပေါ် တင်ထားလိုက်သည်။ ပြတင်းပေါက်ကို တွန်းဖွင့်လိုက်ရာ လေက ခပ်ကြမ်းကြမ်းဝင်လာသည်။

မီးအိမ်မှ အလင်းမီးတောက် ယိမ်းယိမ်းယိုင်ယိုင် ဖြစ်သွား၍ နံရံတွင် ကိုးရိုးကားရားအရိပ်များ ပေါ်လာသည်။ ကုလားထိုင်နောက်ဘက်ကြမ်းပေါ်တွင် လုံးခြေထားသော စက္ကူပိုင်းတစ်ခု တွေ့ရသည်။ သူ့ခင်ပွန်း နောက်ဆုံးထွက်

သက်ရောက်သည်အထိ သူဖိထားရာတွင်သုံးသည့် စက္ကူဖြစ်သည်။ ဖန်တက်နေသည့် စက္ကူပေါ်တွင် မည်းမည်းအကွက်ငယ်တစ်ခု တွေ့ရ၏။ သေလုဆဲဆဲလူ၏ပါးစပ်မှ ထွက်ပြီး ပေကျဲနေခြင်း ဖြစ်သည်။

အခန်းအလယ်သို့ သူရွှေ့သွားလိုက်ပြီး အရိပ်များကို ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် ကြည့်နေလိုက်သည်။

‘သူ သင်္ချိုင်းကနေ ပြန်လာမှာတဲ့။ ဒီမှာစောင့်နေမယ်တဲ့။ သူပြောခဲ့တာ’

ထိုစကားကိုပင် သူ ထပ်၍ရေရွတ်လိုက်ပြန်သည်။

ရုတ်တရက် လေကြမ်းတစ်ချက် တိုက်ခတ်လိုက်၏။ မီးအိမ်မှ မီးတောက်လှုပ်ယမ်းသွားပြီး ဟုပ်ခနဲ ငြိမ်းသွားတော့သည်။ ချက်ချင်းရောက်လာသည့် အမှောင်ထုနှင့်အတူ သူ့တွင် ကြောက်ရွံ့စိတ်လည်း ဖြစ်လာ၏။ သူ့ဘဝတွင် ပထမဆုံးအနေဖြင့် လူစင်ဒါမာ(ရှ်) ထိတ်လန့်နေရပေပြီ။

အမှောင်ထုကိုဖြတ်၍ ခပ်ဖြူဖြူအရာတစ်ခု ရွှေ့လာနေသည်ကို သူတွေ့ရသည်။ ခေတ္တမျှ ထိုအရာလေထဲတွင် ရပ်နေ၏။ ထို့နောက် သူ့ထံရွှေ့လာပြီး လက်တံလိုလိုအရာတို့က သူ့ကိုထိတွေ့ရန် ဆန့်တန်းလိုက်သည်။ လေကြမ်းက အသံစူးစူးနှင့် ငှေ့ယမ်းတိုက်လိုက်ပြန်သည်။

‘သူစောင့်နေမှာတဲ့’

တိုးတိုးရေရွတ်ပြန်၏။

ထိုအရာက သူ့အပေါ် လှမ်းခြုံအုပ်မိုးလိုက်သည်။ တစ်ကိုယ်လုံးကို ရစ်ပတ်ပြီး တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ချုပ်နှောင်လိုက်သည်။

‘ဘုရား...ဘုရား’

သူ အော်လိုက်မိ၏။ တင်းကျပ်စွာ ရစ်ပတ်လာမှုတို့ကို တုံ့ပြန်တွန်းလှန်သော်လည်း အကြောင်းမထူးပါ။

‘သူ...သူပြောထားတဲ့အတိုင်း ရောက်လာတာပဲ။ ငါ့ကို စောင့်နေတာ’

နံနက်လင်းသောအခါ အိမ်သားတို့ သူ့ကို တွေ့ကြရသည်။ လည်ပင်းနှင့် ခေါင်းတွင် ဝါကြန့်ကြန့်စက္ကူတစ်ရွက် လိမ်၍ပတ်နေသည်။ စက္ကူမှာ အစွန်းအကွက်တစ်ခု ရှိနေပြီး လုံးခြေထားခဲ့ပုံရပါသည်။

ကျော်ကျော်

50 Ghost stories စာအုပ်မှ Harold Ward ရေးသားသော The Closed Door ဝတ္ထုကို ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

ဇနီးချောနှင့် သည်းထိတ်ရင်ဖို

လောကကြီးတွင် သူ့ကိုယ်သူ အပျော်ဆုံး၊
စိတ်အချမ်းသာဆုံးဟု ဝင့်ကြွားစွာ ပြောဆိုခဲ့သူ
သည်ကား အိန္ဒိယပြည်၊ ဂူ(ဂျုံ)ရက်ပြည်နယ်၊
အဟမဒါဘတ်မြို့တစ်မြို့၏ အလွန်ချမ်းသာသော
ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦး၏ တစ်ဦးတည်းသောသား
အဗဒူးဟဆန်းဆိုသူ ဖြစ်လေ၏။
သူသည် သူ့ အလွန်အမင်း ကြိုက်နှစ်
သက်သော မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်
နှင့် လက်ထပ်ခွင့်ရခဲ့သောကြောင့်ပါတည်း။

အဗဒူးဟဆန်းသည် ဇနီးချောလေးအား မျက်စိ
အောက်က အပျောက်မခံနိုင်ဘိသို့ ရှိနေလေ၏။ ပျော်မဆုံး
မော်မဆုံးလည်း ဖြစ်နေလေ၏။

သို့သော်ငြားလည်း အဗဒူးဟဆန်းသည် ကြာတောင့်ကြာရှည် ပျော်ရွှင်ခွင့် မရပါချေ။
မိန်းမချောလေးနှင့် လက်ထပ်ပြီး သုံးလကြာသောအခါ ညတစ်ည၏ သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင်

ဖြစ်၏။ အဗဒူးဟဆန်း အိပ်ပျော်နေရာမှ ရုတ်တရက် လန့် နိုးလာ၍ အမှတ်တမဲ့ကြည့်လိုက်ရာ ခုတ်ပေါ်ဝယ် ချစ်ဇနီး ချောလေး နာဒီးရားကို မတွေ့ရတော့ပေ။

အပေါ့အပါးသွားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု အောက်မေ့ယူဆ လိုက်သည်။ သို့သော် အတန်ကြာသည်အထိ နာဒီးရား ရောက်မလာသဖြင့် သူ စိတ်ပူရေချေပြီး အိပ်မပျော်တစ်ဝက် ပျော်တစ်ဝက်ဖြင့် စောင့်နေရလေ၏။

နံနက်မိုးလင်းရန် တစ်နာရီအလိုတွင် နာဒီးရား၏ ခြေ သံသဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရသည်။ သူသည် မျက်လုံးအစုံမှိတ် ကာ အိပ်ပျော်ယောင်ဆောင်လိုက်လေ၏။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး မှာ ယခင်အတိုင်း ပုံမှန်ပြောဆို ဆက်ဆံကြလေ၏။ သို့သော် ငြားလည်း နာဒီးရား ညက ဘယ်ကိုသွားခဲ့သလဲ ဆိုတာကို တော့ ငါသိအောင် ဖော်ထုတ်မယ်ဟူ၍ အဗဒူးဟဆန်းက ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားခဲ့လေ၏။

ညအချိန်ရောက်လေတော့ လင်မယားနှစ်ယောက် အိပ် ရာထဲ ဝင်ကြလေပြီ။ အဗဒူးဟဆန်းက အိပ်ပျော်ယောင် ဆောင်လိုက်သည်။ နာဒီးရားကလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ပင်။ ညသန်းခေါင်အချိန် ရောက်လေတော့ နာဒီးရားက သူ၏ ချစ်လင်ယောက်ျားကို သေသေချာချာ အကဲခတ် ကြည့်သည်။ လင်ယောက်ျား နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော် နေပြီဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် နာဒီးရားက တံခါး ကို အသာအယာဖွင့်၍ နေအိမ်အပြင်သို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

မကြာမတင်ပင် အဗဒူးဟဆန်းသည်လည်း နောက်မှ နေ၍ အသာအယာ လိုက်လံချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုသည်။ လိုက်ရင်း၊ ချောင်းရင်းက သုသာန်သို့ပင် ရောက်ရှိခဲ့ချေပြီ။ တစ်ခုသော အုတ်ဂူကြီး၏ အုတ်ချပ်များကိုဖယ်ရှား၍ အုတ် ဂူထဲသို့ ပင်သွားသော နာဒီးရားကို တအံ့တဩ တွေ့လိုက် ရလေတော့၏။

အဗဒူးဟဆန်းက အုတ်ဂူကြီးရှိရာသို့ ခပ်သွက်သွက် ခြေဖော့နင်းကာ လျှောက်သွားပြီး အုတ်ဂူကြီးအပေါ်သို့ တက်ရောက်ကာ အသင့်တွေ့ရသော အပေါက်မှ ချောင်း မြောင်းကြည့်ရှုလေရာ အတွင်းမှ မြင်ကွင်းကို အထင်းသား တွေ့ရလေ၏။ တွေ့မြင်ရသော မြင်ကွင်းဆန်းကြောင့် အဗ ဒူးဟဆန်းမှာ အသက်ပင် မရှူရက်အောင် ဖြစ်သွားလေ၏။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှသွေးတွေ ခဲသွားလေသလားဟုပင် ထင်လိုက် ရသည်။ နှလုံးတုန် ရင်တုန်ဖွယ် မြင်ကွင်းပါတည်း။

အုတ်ဂူကြီး၏အောက်တွင် အခန်းကြီးတစ်ခန်း ရှိနေ ပြီး ၎င်းအခန်းထဲ မကောင်းဆိုးရွားများ ပိုင်းထိုင်နေကြ သည်။ နာဒီးရားလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အလယ်ဗဟို ၌ အလောင်းကောင်တစ်ခုရှိနေပြီး အားလုံးက အလောင်း ကောင်၏ အသားကို မြိန်ယူက်စွာ ဖွဲ့စားနေကြလေ၏။

‘ဪ... အခုမှပဲ အဖြေမှန်ပေါ်တော့တယ်။ ဒီအတွက် ကြောင့် နာဒီးရားက ညစာကို ဘယ်တော့မှ မစားတာကိုး’

အဗဒူးဟဆန်းက ထိုသို့စဉ်းစား တွေ့ဝေနေစဉ်မှာပင် မကောင်းဆိုးရွားတစ်ကောင်က လတ်ဆတ်သော အလောင်း ကောင်တစ်ခုကို သယ်ယူလာပြီး မကောင်းဆိုးရွားတို့၏ အလယ်သို့ ချလိုက်သည်။ အလောင်းကောင်မှာ အလွန် ခုံချောသော လူရွယ်တစ်ယောက်၏အလောင်းဖြစ်သည်။ ထို အလောင်းကောင်ကိုဖွဲ့၍ မြိန်ရှက်စွာ စားကြပြန်လေ၏။ လွန်စွာကြောက်ရွံ့ဖွယ်ကောင်းပြီ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ် ရာ မြင်ကွင်းဖြစ်သည်။ မိုးလင်းခါနီးအချိန် ရောက်လေမှ စားသောက်ခြင်းနှင့် သီဆိုကခုန်ခြင်းအစီအစဉ် ရပ်စဲသွား လေ၏။ အစီအစဉ်ပြီးလေတော့ အားလုံးက တစ်လှည့်စီ လည်ပင်းဖက် နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ကြမည်ပြုကြလေ၏။

သူတို့တစ်တွေ မပြန်မီ အဗဒူးဟဆန်းက နေရာမှ ထကာ ခြေသံမကြားရလေအောင် ခပ်ဖွဖွနင်းကာ ခပ်သွက် သွက်လျှောက်၍ နေအိမ်သို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။ နေအိမ်သို့ရောက် သော် အိပ်ရာထဲ အမြန်ဝင်ပြီး အိပ်ပျော်ယောင်ဆောင်ကာ နာဒီးရား ပြန်အလာကို စောင့်နေလေ၏။ မကြာမီ နာဒီးရား ရောက်လာပြီး အိပ်ရာထဲ ဝင်လိုက်သည်။ မကြာမတင်မီ နာဒီးရား အိပ်ပျော်သွားသည်။ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ပင်ဖြစ် သည်။

နံနက်မိုးလင်းသော် အဗဒူးဟဆန်းက အိပ်ရာမှထကာ မျက်နှာသစ်နေစဉ် နာဒီးရားလည်း နိုးထလာသည်။ အဗ ဒူးဟဆန်းက ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ပုံမှန်ပြောဆိုဆက်ဆံသည်။ သူသည် နာဒီးရား၏ အတွင်းရေးလျှို့ဝှက်ချက်ကို သိထား ပြီး ဖြစ်သော်ငြားလည်း လုံးဝမသိယောင်ဆောင်ကာ နေနေ လိုက်သည်။

ညစာထမင်းစားချိန်တွင် အဗဒူးဟဆန်းက နာဒီးရား ကို ထမင်းအတူစားရန် ခေါ်သည်။ သို့သော် နာဒီးရားက ယခင်ငြင်းဆိုနေကူးအတိုင်း မစားချင်သေးဟုဆိုသည်။ အဗ ဒူးဟဆန်းက အတန်တန်ခေါ်သော်ငြားလည်း နာဒီးရားက လုံးဝငြင်းဆန်သည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူ အဗဒူးဟဆန်းမှာ

စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ ဒေါသဖြစ်မိသည်။

ဒေါသဖြင့် -

‘ဟုတ်တာပေါ့။ နင်က ဒီထမင်းဟင်းကို ဘယ်ကြိုက်ပါ့မလဲ။ နင့်ပါးစပ်က လူသေကောင်အသားရဲ့ အရသာကို ခွဲနေပြီမဟုတ်လား’

နာဒီးရား မျက်စိမျက်နှာပျက်သွားပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်လာသည်။ သို့သော် ခွန်းတုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ အိပ်ရာထဲ ဝင်သွားလေတော့၏။

ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်အချိန်တွင် နာဒီးရားက ထပြီး ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို တစူးတစိုက်ကြည့်သည်။ မျက်နှာသွင်ပြင်က ခက်ထန်နေလေသည်။ ထို့နောက် နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်ပျော်နေသော ခင်ပွန်းသည်၏လည်ပင်းကို ဖိညှစ်၍ သွားဖြင့် ကုန်းကိုက်ကာ သွေးစုပ်လေတော့၏။ မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်သွားလေ၏။

သို့သော်ငြားလည်း စင်စစ်တွင်မူ အမိန့်ဟောင်းက အိပ်မပျော်သေးဘဲ အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။ နာကျင်မှုဝေဒနာကြောင့် သူက အားစိုက်ပြီး နာဒီးရားကို တွန်းချ၍ ရုန်းထွက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ခုတင်ဘေး၌ချိတ်ဆွဲထားသောစားကို ဆွဲယူကာ နာဒီးရား၏ ရင်ဘတ်တည့်တည့်ဆီသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် နာဒီးရား၏အလောင်းကို မြေမြှုပ်လိုက်လေတော့၏။

ထို့နောက် နှစ်ညတိုင်တိုင် ထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိခဲ့။

တတိယမြောက်ညတွင်ကား အမိန့်ဟောင်းသည် အိပ်ပျော်နေရာမှ ရုတ်တရက်နိုးလာ၏။ မြေမြှုပ်ခံရသော နာဒီးရားသည် အသက်ရှင်လျက် ရောက်လာပြီး သူ့ကို အတင်းအကျပ်ဖက်ကာ သွေးစုပ်ရန် ကြိုးစားသည်။ အမိန့်ဟောင်းက အားပြု၍ ရုန်းထွက်လိုက်ပြီး ဓားကိုဆွဲယူ၍ နာဒီးရား၏ ရင်ဘတ်ထဲသို့ တစ်ဆုံးထိုးသွင်းလိုက်လေ၏။ သို့သော် နာဒီးရား မည်သို့မျှမဖြစ်ချေ။ အသက်ရှင်လျက် အကောင်းပကတိအတိုင်းပင် ရှိနေသည်။ အမိန့်ဟောင်းအား မီးဝင်းဝင်းတောက်နေသည့် မျက်လုံးအစုံဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်ကာ အိမ်အပြင်သို့ မကျေမနပ်ဟန်ဖြင့် ထွက်သွားလေတော့၏။

နံနက်မိုးသောက်လေသော် အမိန့်ဟောင်းက လူအချို့ကို ခေါ်ယူ၍ သုသာန်သို့ သွားသည်။ သုသာန်ရှိ နာဒီးရားမြှုပ်နှံခဲ့သောဂူကို ဖောက်ကြည့်လေသောအခါတွင် နာဒီးရား၏ ရုပ်အလောင်းမှာ လုံးဝလတ်ဆတ်နေပြီး အသက်ရှင်လျက် ရှိနေဟန်ကို တွေ့ကြရသည်။

အမိန့်ဟောင်းက နာဒီးရား၏ ဖခင်ထံသို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံသောအခါတွင် နာဒီးရား၏ဖခင်က အလွန်အံ့ဖွယ်အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောပြလေ၏။

သူ့သမီး နာဒီးရားကို လူတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုပေးခဲ့ဖူးကြောင်း၊ နာဒီးရားက အိမ်ထောင်ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို မစောင့်စည်းနိုင်၍ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်မှု အကြိမ်ကြိမ်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ဒေါသအဟုန်ဖြင့် နာဒီးရားကို အသေသတ်လိုက်ကြောင်း၊ ဂူသွင်းမြှုပ်နှံခဲ့သည့် နာဒီးရားသည် အသက်ပြန်ရှင်လာပြီး ဖခင်အိမ်မိမိထံသို့ ပြန်လာခဲ့ကြောင်း ကြားသိရလေ၏။

ထိုဖြစ်ရပ်ကို ကြားသိရပြီးနောက် အမိန့်ဟောင်းက လူတစ်ချို့ကိုခေါ်၍ သုသာန်သို့ ပြန်လည်သွားရောက်ပြီး နာဒီးရား၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို စန္ဒာကူးသားတို့ဖြင့် စုပ်ကာ မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်လေ၏။ မကောင်းဆိုးရွားများ အဝေးသို့ ပြေးသွားသောအောင် တောက်လောင်နေသောမီးထဲသို့ မွေးရန်မျိုးစုံတို့လိုလည်း လောင်းထည့်ခဲ့လေ၏။

မီးသင်္ဂြိုဟ်ပြီးသည့်နောက် အရိုးများကို ကောက်ယူ၍ အိုးဖြင့် မြစ်ထဲသို့ မျှောချလိုက်လေတော့၏။ လွန်စွာနာမောလှပပြီး အလွန်ရုံရှာဖွယ်ကောင်းသော နာဒီးရား၏ ဝိညာဉ်ကား ကျွတ်လွတ်သွားခဲ့လေပြီတည်း။

ကိုမောင်သန်း